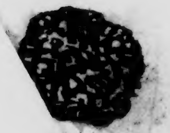

בעזרת אל איום ונורא
אתחיל לכתוב ספר ויקרא
על התורה שפירשו חכמי
הזוהר לאורה ויקרא אל משה

פרשת מצורע דף זעירא רבי יצחק דף סב

ר' חייא פתח באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים. האי קרא לאו רישיה סופיה
ולאו סופיה רישיה. כתי' אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי לבתר אכלו
[illegible] מאן דאזמין לאחרא כד מיכלא קמיה [illegible] דהא איהו אכלת היך יזמין לאחרא
[illegible] אינון ישראל דקב"ה בעא לרחמא לון ואתקדש בהו מכל שאר עמין וי[illegible]
ואתקדש בהו בעא לסלקא להו מכל מקטרגין עלמא. תא חזי כתי' דאתעביד
מקדשא לתתא כההוא יומא אתקם אחרא עלאה דכתי' הוקם המשכן סתם ובההוא
יומא חדוותא דקב"ה הוה כיון דאתתקנו כלה משכנא מה כתי' ולא יכול משה וגו'
כי חמא קב"ה יומר ומה על ידא דמשה אתקם והוה מלבר מיד ויקרא אל משה.
אמר ליה למשה חנוכא דביתא כמה הוי סגורא אדם כי יקריב מכם קרבן לה'.

באתי לגני אחותי כלה והא איתמר דהאי קרא. אבל באתי לגני דא גנתא
אחותי כלה דא כנסת ישראל דבההוא יומא אזדווגו אונין לכלא אז
אזדווגו אונין בההוא. תא חזי כגון דאתקרבו כלהו משיקין דגנתא ואתקטרו כלחד
מזוהר הה"ד אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי
כלהו משיקין ואתי' ומכונשא דגנתא. אכלו רעים שתו ושכרו כל ההוא דלתתא
וכלהו עמודים כלהו אתקרבו ואתזנו כד לון אתקרבו לעילא וכולהו אתקרבן ואת
ומתכנשן כלהו בההוא דקדשא. תא חזי בשעתא דנחתא כנסת ישראל לא[illegible]
[illegible] בארעא קב"ה אמר לה האי קרא. כגון דאשתכחו כהנין ואתבר כלהו עלמין [illegible]
ואתבס[illegible] דייא לנטקא מיניה כהנין לכלא דכד לא שית אתבר לאו כהן כלהו עלמין

[illegible]

ואתברכאן לתתא ואתברכאן לעילא ישראל אתברכו מכלהו·· [illegible]
רב יצחק אמר לא אחדוון ישראל אלא בזמנא דאלין שית [illegible]
דלא פסקי·· רב יהודה אמר אכלו רעים שתו ושכרו [illegible] אינון [illegible]
דלא [illegible] כלהו ואתברכאן [illegible] דהוו משריתא דעלמא [illegible] כלא [illegible]
ואיתוסף [illegible] בשעתא דעלמא אתחזי [illegible] לאתערותא [illegible]
לבתר כלהו אכלין ושתין·· רבי אבא אמר אכלו רעים שתו ושכרו דודים אלו
אינון [illegible] ואלין אינון דכתי' בהו [illegible] כנלה ונשמחה
בך נזכירה דודיך מיין·· שתו ושכרו [illegible] דרווי לכלא·· רבי אלעזר אמר כל
אין איכון לתתא דכיון דאינון [illegible] כלהו דלתתא אתברכאן·· אמר
כלא שפיר אכלו רעים לעילא·· שתו ושכרו לתתא·· אמר ליה
רבי אלעזר מאן אינון לעילא ומאן אינון לתתא·· אמר ליה [illegible] דא
עילאה דאינון בחדוותא·· בחדוותא דלא מתפרשין לעלמין אינון איקרו רעים
[illegible] ונהר יוצא מעדן והוא [illegible] לא מתפרשין לעלמין [illegible]
בחדותא בחדוותא·· שתו ושכרו דודים אינון לתתא דאיקרו דודים [illegible]
לזמנין [illegible] ואוקימנא·· **תאחזו** כאינון עילאין [illegible] אכילה
ולא שתייה [illegible] עד [illegible] אכילה [illegible]
[illegible] אכילה·· ובאין [illegible]
[illegible] כל [illegible] ועל [illegible]
אכילה ובאין שתייה·· אין רעים ואין דודים·· אמר ליה [illegible]
[illegible] אינון [illegible] אמר ליה [illegible] ולא [illegible]
איקרו דודים·· ואינון [illegible] ולא אתכסיין ולא מתפרשין איקרו רעים
ועל דא אין דודים ואין רעים אין ברעותא ובחדותא [illegible] ואין [illegible]
לזמנין ודא הוה [illegible] כנין דאתברכא כנסת ישראל וכחן [illegible]
כלהו עלמין·· **רבי** [illegible] קיים קרא [illegible] דאינהו [illegible]
[illegible] ומתהניין מניה כלהו ואשתכח חדוותא בכלא·· **רבי**
[illegible] קרא בשעתא [illegible] בהו ישראל [illegible] ישראל [illegible]
[illegible] ולא [illegible] בארעא וישראל [illegible]
[illegible] ישראל לתתא [illegible] כך יכול [illegible]
ישראל לא [illegible] לתתא [illegible] כך יכול [illegible]
לא [illegible] לעילא [illegible] ישראל לעילא סליק לעילא·

דכנסת ישראל אתייהבת לתתא אתדבקו דא מן דא ואתעטר שכינתא [illegible] בכלא שלימו
בלא בגין דכנסת ישראל בגלותא ואשון דכנסת ישראל בגלותא קב"ה אסתלקא כו'
פי[illegible] ותאי ואקדים לקמיה [illegible] יקרא ואומר שובו בנים שובבים ארפא משובותי'
[illegible] ואתעטר רוחיה מן קב"ה אורח [illegible] כלהו ואין איש קראתי ואין
עונה מדוע באתי ואין [illegible] ואין איש [illegible] ואתעטר רוחיה **תא חזי**
בקדושא [illegible] דאשתכח קב"ה אקדים ואמר כיון מיד ויקרא אל
משה וידבר יי' אליו [illegible] ולא יכל משה לבא אל
אהל מועד [illegible] וידבר יי' אליו מאהל מועד לאמר
יי' אליו [illegible] מאהל מועד [illegible] דאהל מועד [illegible] לאתקשטא
[illegible] ולא [illegible] אבל [illegible] **אדם** כי יקריב
מכם קרבן ליי' [illegible] קרבנין דאינון [illegible] רבי חזקיה
הוה [illegible] אמר ליה האי דאיהו קרבן קריב [illegible] קרבנות
אלא קרבני אמר ליה האי [illegible] קרבן [illegible] קרבין ד
[illegible] כלהו כחדא [illegible] עד דאתעבדן כלהו חד ביחודא
[illegible] ואמרת ליה [illegible] בגין [illegible] רחמין כלהו
[illegible] בעשורי לאתקשרא כלא [illegible] ליי' בגין לאתקשרא
[illegible] לא יתשרא הנא ובני כך ליי' ולא לאלהים ליי' [illegible] לאתערא
ולא [illegible] [illegible] אמר זכאה [illegible] ורוחא [illegible]
אלין [illegible] זבחי אלהים רוח נשברה זבחי אלהים כתי' ולא זבחי יי'
אמר [illegible] לאשכחא [illegible] ברכאן [illegible] בכלא ו
ועאלת [illegible] ככלה [illegible] וכהן [illegible] ישראל לתתא [illegible]
בקדמיתא ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וכהן עילאי [illegible]

ויקרא אל משה. ר"ש פתח וגו' הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו. האי קרא אית לאסתכלא ביה בין
דכתיב [illegible] בארץ מהו נשמע בארצנו דהא בארץ אחרא סגיא. אלא הנצנים
נראו בארץ אלין אינון שרשין דעקרן קב"ה ושתיל לון באתר אחרא ואתפשו
בנוי [illegible] עד אפיק פרחין נראו בארץ דהאי ארץ אתקשרא מיניהו וא
ומאי היא ארץ קדישא ארץ עילאה ארץ ישראל ודאי היא **עת** הזמיר
הגיע עידן לאעקרא [illegible] דלא אשלטנין

ויברא אלהים את האדם בצלמו.
זוהר ר' אבא פתח וחמ'
ויברא אלהים את האדם ת"ח בשעתא
דברא קב"ה לאדם ברא
ליה בדיוקנא דעילאי
ותתאי והוה כליל מכולא
והוה נהוריה נהיר מסייפי
עלמא ועד סייפי עלמא
והוו דחלין מניה כולא
ואע"ג דהא אוקמוה אית
לאסתכלא ביה בהאי קרא
כיון דאמ' ויברא אלהי' את
האדם בצלמו מאי בצלם
אלהי' אלא ודאי תרין דרגין
דכלילין זכר ונקבה חד לזכר
וחד לנקבה ובג"כ דו פרצופין
ודאי וסיפא דקרא אוכח דכת'
זכר ונקבה ברא אותם וכליל הוה
מכל סטרוי **מדרש רות**
קב"ה ברא באינש יהו"ה
דהוא שמא קדישא דיליה
יוד נשמתא לנשמתא
ודא נקראת אדם ואתפשטן
נהוריה בי' נהורין והוות תלוי'
מן י' והוא אור א' מבלי
פירודא ה' נקרא' נשמה
ואזדווג עם יוד ואתפשט
לכמה נהורין והוא חד יוד
ה"א בלי פירודא ועל דא נקר'
אלהי' את האדם בצ"א וכו' ו'
נקרא רוח ואתקרי בן יוד
ה"א אתקרי נפשא ואתקרי
בת ועל דא אבא ואמא בן ובת
ורזא דא יוד הא ואו הא
אתקרי אדם ואתפשט נהור
דיליה לחמשה ולנ' נהורין ודא הוא
חשבון אדם מה וחשבון יוד
ה"א ואו ה"א כמה יהוה זכר
ונקבה ברא אותם ויקרא את שמם אדם
ובתר כין יצר הגוף שנ' וייצר יי' אלהי' את האדם עפר מן האדמ' מה בין אית אדם לאדם הרי
:. בקרא אדם וגופא אתקרי אדם מה בין האי להאי אלא באתר דאקרי ויברא אלהי' את האדם בצ'
הוא הגוף הבן זה המאמ' כי הוא כולל כל מה שכתבנו
בפסוק של מעלה

קכו

כהן פגרע בשעתא דאתקם משכנא״
ארץ לשתא דאחסינו ישראל על ירא **וקול** דיתר פורעם כמא דאמרו רב
הקונע כען האי קול דנעד
דא קול ה׳ דא הוא תייר עילאה דאזרוע עשה כד כה שבח משקדשא לתתא וכמן אתע
אתעור ישראל יקב״ה בעגורי מיתן בכלב כהן כמנע דאחיה כגותגין נולך
עלמא עש **בספרא** דאגדתא אמר וקול היתר דא תורה שבכת׳
הלא תורה שבכתב תורה איקה סקם תורה שבעל פה
דהוי ליד תורה כ״ה ויקרא״ ויקרא דא עלמין למשכנא
כלת משה והוי ואוקמוה אכל רגש דהוה כלת משה כנסת **כלת** משה ישראל
וכלא חדא מילתא ומלכא עלאה אי״ל כמן דאתקם משכנא קם משה לברא
אמר לא אתחזי לי למיעל אלא ברשותא מיד ויקרא אל משה מאן ויקרא דא הוא
כלה ויקרא דהיא הלא דהיא דכל פתח ברשותא״ **וידבר** יי׳ אלוי דהוא
דאיקה קל דהוא דאחיד ביך משה״ ויקרא אל משה רב אלעזר
פתח מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקניר קנרה יד מפדות וגו׳ וכמן
איגון ישראל דקב״ה אשקפה שאהון דהד׳ זבחי אלהים רוח נשברה וגו׳ ולא כתי׳ זבחי
יי׳ ועל דא שאיבתן בכפין דהיא זביחה כגון אלהים דהוא סטרא נגורא דאת
דאתכסס ויתבר רוחא דהנא ואשתלשו הנא ויתגברין רחמי על הנא ועל דא
זבחי אלהים לתברא חילא ותוקפא דהנא דכתי׳ רוח נשברה למהוי דהוא
רוחא תקיפא נשברה ולא יתגבר חילא ותוקפיה וכר׳ ש כאנש למיקם על מדבח
ברוח נשברה ויפסוף משכביה כגון דלהוי דהוא רוחא תקיפא הכירוא ובגין
כגון דאתכסס הנא דיתגברין רחמי על הנא״ **אדם** כי יקריב מכם וגו׳״
אמר ר׳ אלעזר האי קרא הכי הוה ליה למיכתב אדם כי יקריב קרבן
לי״י מהו מכם״ אלא לאפקא אדם קדמאה דהוא אקריב קרבנא כד ברא קב״ה עלמא
והוא אוקימוה״ והכא מכם״ דהוי אדם שאפקא אדם אחרא דלא הוי מכם״ אמ׳ ליה
רב שמעון שפיר קא אמרת והכי הוא״ **רבי אבא** פתח שיר מזמור
לבני קרח״ האי שיר הוא שבחא מעליא על כל שיר ותשבחן
דזכו לשבחא בני קרח״ שיר מזמור תושבחתא על תושבחתא תושבחתא דאתפלגן
לתרין תושבחן וזכו בני קרח לשבחא ליה על כנסת ישראל ושבחא דכנסת ישראל קרין
אינה ומאי קיא דכתי׳ גדול יי׳ ומהולל מאד אימתי איקה קב״ה גדול יי׳ ומהולל מאד
בזמנא דכנסת ישראל אשתכחת עמיה דקב״ה דהד׳ בעיר אלהינו והוא גדול מאד

קול ה׳

[illegible]

בראשית אמר ר׳ יצחק לא
היה צריך להתחיל את התורה
אלא מהחדש הזה לכם שהיא מצוה
ראשונה שנצטוו ישראל ומה ט׳
טעם פתח בבראשית משום כח
מעשיו הגיד לעמו לתת להם שאם
יאמרו אה׳ לישראל לסטים אתם
שכבשתם ארצות ז׳ גוים הם אומ׳
להם כל הארץ של הקב״ה היא הוא
בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו
ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה
מהם ונתנה לנו בראשית ברא
אין המקרא הזה אומ׳ אלא דורשני
כמו שדרשו רבו׳ ז״ל בשביל התו׳
שנקראת ראשית דרכו ובשביל
ישראל שנקראו ראשית תבואתו
ואם באת לפרשו כפשוטו כך
פרשהו בראשית בריית שמים
וארץ והארץ היתה וגו׳ ויאמר אלהים
יהי אור ולא בא המקרא להורות
סדר הבריאה לומ׳ שאלו קדמו שאם
בא להורות כך היה לו לכתוב
בראשונה ברא את השמים וגו׳ שאין לך
ראשית במקרא שאינו דבוק
לתיבה שלאחריו כמו בראשית
ממלכת יהויקים ראשית ממלכתו
ראשית דגנך אף כאן אתה אומ׳ בבא׳ כמו בראשית ברוא ודומה לו תחלת דבר יי׳ בהושע כלומ׳ תחלת דבורו של הקב״ה בהושע ויאמר יי׳
אל הושע ואת להורות בא שאלו תחלה נבראו ובידוע בראשית הכל ברא לו וי״ש לך מקראות שמקצרים לשונם וממעטים תיבה אחת
כמו שלא סגר דלתי בטני ולא פי׳ מי הסוגר וכמו ישא את חיל דמשק ולא פי׳ מי ישאנו וכמו אם יחרוש בבקרים ולא פי׳ אם יחרוש אדם
בבקרים וכמו מגיד מראשית אחרית ולא פי׳ מגיד מראשית דבר אחרית דבר א״כ תמה על עצמך שהרי המים קדמו שהרי כתי׳ ורוח אלהים מרחפת
ועדין לא גלה המקרא בריאת המים מתי היא למדת שקדמו לארץ ועוד שהשמים מאש ומים נבראו ע״כ לא לימד המקרא בסדר המוקדמים והמאוחרים
כלום ברא ג׳ ולא אמר ברא ה׳ שבתחלה עלה במחשבה לבראו במדת הדין וראה שאין העולם מתקיים והקדים מדת רחמים ושתפה למה״ד והיינו דכתי׳ ביום עשות
יי׳ א׳ ארץ ושמים תהו ובהו תהו לשון תמיה ושממון שאדם תוהא ומשתומם על בהו שבו תהו יקות ובדות וגו׳ נעיתהום

בשבח אלהינו עם נורא אלהינו · אמר שהדף יהודה אלהינו מהי בחשבחה · אמר נרה

המלאכים ויהי היו עיר דאלה אלהינו והשבחתא הוא הטרא מהי מטרונא שתהא

דמלכא כלא מטרוניתא · לאו מלכא הוא ולאו הוא נוכל ולאו הוא מהולל בבני ברייתן

דלא אתיהיב רשו ומיקרא כל שבחין שעהלמי נך ולאו הוא בכללא דאדם ולא שד

אלא דלאו הוא כרחי למתקרבא · כתי׳ והיה הדי יעקב הוא גדול מהולל בני קדם ·

ותנינן בספרא דרב המנונא סבא דסתי׳ זון בכולא דקב״ה מותיך ומסיפרא דאת

דאתהני היקר גדול אף הסא גדול יי׳ ומהולל מאד · מימות ומלה הוא גדולתיה

והדור בשיר אלהינו הר קדשו כגוני כך משבחתא דא בשע · ואי תימא אמאי אלא

כתי׳ טוב בשע׳ בגין דזמינין לאתפרקא · ודא דמלה לא טוב דיתהון להון לכרו

בזמנא דאיהו לכרו לא טוב ועל דא לא כתי׳ כי טוב בשע׳ גדול יי׳ בדקאמרן ·

יפה נוף משוש כל הארץ תושבחתא דמגנא להון · יפה נוף דא קב״ה ודא כהן

משוש כל הארץ כהן הוא חדוותא דכלא וכנסת ישראל אתקריבא · אלקים בארמנותי׳

נודע למשגב אלין אינון נפ״ח והו״ד דאינון משבחותא דכל כרובין כנישותא דחדוותא

ומתמן נפקין על ידא דהאי דרגא דאיקרי פח״ק ומתמן אתפנשו ברתין לבסמא

לאהי נגיד קדושה ולאיתקרבא מתמן · בזקנה דמלכים נועדו כל סתה מלכא ב

כבלא חדא ולאתרא חדא סלקין אלין מתמן

תאחזי כשעתא דסדרו מאן

שבבתי על ידא דקרבנא כלא אתכנש ויתקרב ויתקשר דא בדא כיי

כי יתנגדו שלם הקד׳ אדם כי יקריב מכם כי יקרב לקמיה מלגו סיקא חזי · ותוא

אדם כי יקריב מכם לאפקא מאן דלא איסי׳ דהוא קרבניה לאו קרבנא ובהון

לא מתקבשי עלי לא לעילא ולא לתתא מטמן עמורסתי׳ אדם כי יקריב שאני קמי

דלמו איהו אדם ולאו בכללא דאדם הוא ושפנה לא שהא עלי ואיקרי בעל מום

ומחבה דלאו איתרחקא מכלא כש למרכבא למקרב קרבנא ונרב ולא פהוון יי

מוסתן דסתי׳ והבא אש מלפני יי׳ ונו׳ ובגין כך כתי׳ אדם כי יקריב מכם קרבן ליי׳ ·

אדם העולתו דסר ונוקבא הכאן איתחזי לקרבא קרבנא דא ולא אוחרא · אמאי

דאסר תשג׳ דאוקמוה לנדב אוהקוה הכיקוה ודאי אכל קטורת עולה הוא מכל

קרבנין בעולה איתקרבון שלמי ותתאי וקרבנא דא עולה מכל קרבנין לא איתחזו

איגון לקרבא הדא לא איתנסיאו לקרבנא לא איתחזון כש׳ למאן שלחן התם עשו

יהידי ועי׳ תמלא והבא אש מלפני יי׳ ותאכל ותקם אמאי · לפר נע דאתתא קמייה

מטרוניתא ובשר לה דייתו מלכא לביתיה ויושב בה במטרוניתא למחא עלה

על פני המים שעל הארץ · ואת

כפא כבור עומד באויר ומרחף

על פני המים ברום פיו שלהב״ה

ובמאמרו כיונה המרחפת

על הקן · הקבטור בלעז וירא אל׳

את האור כי טוב ויבדל · אף בזה

אנו צריכים לדברי אגדה ראהו

שאינו כדאי להשתמש בו רשעים

והבדילו לצדיקים לעתי לב׳ ולפי

פשוטו כך פרשהו ראהו כי טוב

ואין נאה לו ולחשך שיהו משתמשים

בערבוביא וקבע לזה תחומו ביום

ולזה תחומו בלילה · יום אחד · לפי סדר

לשון הפרשה היה לו לכתוב יום ראשון

כמו שכתו׳ בשאר הימים ב׳ שלישי

ולמה נכתב אחד לפי שהיה הקב״ה

יחיד בעולמו שלא נבראו המלאכים

עד יום שני כך מפור׳ בבר׳ יהי רקיע

יחזק הרקיע שאע״פ שנבראו שמים

ביום ראשון עדיין לחים היו

מתקן וקרשו בשני מגערת הקב״ה

באמרו יהי רקיע וזש׳ עמודי שמים

ירופפו כל יום אחד וכשני יתמהו

מגערתו כאדם שמשיבים ועומד

מגערת המאיים שלו · בתוך המים

באמצע המים שיש הפרש בין מים

העליונים לתחתונים לרקיע כמו

הרקיע למים שעל הארץ הא למדת

שהם תלוים במאמרו שלמלך · ויעש אל׳ים

את הרקיע תקנו על עמדו והיא עשייתו

כמו ועשתה את צפרניה · מעל לרקיע

על הרקיע לא נאמר אלא מעל לרקיע לפי

שהן תלוין באויר ומפני מה לא נאמר כי

טוב ביום שני לפי שלא היה נגמר מלאכת

המים עד יום ג׳ והרי התחיל בה בשני ודבר

שלא נגמר אינו במלואו וטובו ובשלישי

שנגמר מלאכת המים והתחיל וגמר מלאכה

אחרת כפל בו כי טוב שני פעמים אחת לגמר

מלאכת השני ואחת לגמר מלאכת היום · ויקרא אל׳ים לש׳ שא מים שם מים אש ומים שעירבן זה בזה ועשה מהם שמים · יקוו המים היו שטוחין על

פני הארץ והקוום באוקיינוס הוא הים הגדול שבכל הימים · קרא ימים והלא ים אחד הוא אלא אינו דומה טעם דג העולה מן הים בעכו לדג העולה מן הים

באספמיא · תדשא הדשא לא דשא לשון עשב ולא עשב לשון דשא ולא היה לשון המקרא לומ׳ תעשיב הארץ שמיני דשאים מחולקין כל אחד לעצמו

נקרא עשב נלו ואין לשון להדבר לומ׳ דשא נלו שלשון דשא היא לביעת הארץ כשהיא מתמלאת בדשאים · תדשא · תתמלא ותתכסה לבוש עשבים

בלשון לעז נקרא ירבא כלן בערבוביא וכל שרש לעצמו נקר׳ · מזריע זרע שיגדל בו זרעו לזרוע ממנו במקום אחר · עץ פרי שיהא טעם העץ כטעם הפרי

והיא לא עשתה כן אלא ותוצא הארץ עץ עושה פרי ולא העץ פרי לפי כשנתקלל אדם ואשתו נפקדה גם היא על עונה ונתקללה · אשר זרעו בו הן

גרעיני כל פרי שמהן האילן צומח כשנוטעין אותו · ותוצא הארץ אע״פ שלא כתוב לאינהו ברשותן בצוויהן שמעו שנכנסו האילנות על כן ונשאו קו

בעצמן כדמגורש בשחיטת חולין ·

יתה לקמיה דמלכא חבות להאי בר נש דאתיא מאה דמומין אמר מלכא לאו הוא די יקרא הוא דעל ידוי דאתי פנים אישל למטרוניתא אדהכי אתתקנת מטרוניתא ביתא דמלכא כגון בחמות דמלכא אתא זמין למיתי לגבה בר דהאות בר נש תליא לאסתלקא מלכא מינה כהן פקיד לקטלא להאי בר נש כן במומא דשלט עד דאתא יקרתא ופנאי אורח מטרוניתא ואתתקנת לקבלא למלכא בגין דהאי לא במלכא דאינון פגימין מאה דמומין לא סגש מלכא דעל ידייהו אתי למשרי עמה ואסתלק [illegible] דמות מטרוניתא דבנייהון אסתלק מלכא מינה מיד וקטל אנו מלכא [illegible] ברת כגון דלא אתיישבו ברוחין דלא אתיישב הוא פגים מאה דמומין קדושא ואנפש ואסתלק מיניה דלא שאה בפגימו ועל דא כתיב אדם כי יקריב מכם קרבן לה' יקריב ומאן דלא איקרי אדם לא יקריב מן הבהמה כלל מן הבקר ומן הצאן בתר אלין דמתגן למיכל ודלא בעיין למיכל אסור לקרבא ולאתר אחרא אסתלקו אלין דבעיין ואלין דלא בעיין.

אם עלה קרבנו ר' אבא פתח כי לא מחשבותי מחשבותיכם כת' חסר כלא וגו' תא חזי מחשבה דקב"ה היא עילא דכלא ומההיא מחשבה אתפשטו ארחין ושבילין לאשתכחא שלימו ולאתתקנא בתיקוני כדקא יאות בההיא מחשבה אתגניד ונפיק [illegible] דעבן לאשקאה כלא ומההיא מחשבה אשתכח תורה שבכתב ותורה שבע"פ כת' ובההיא מחשבה קיימין עלמין ואתתקנו מחשבה דבר נש היא השא דכלא ומהאי מחשבה אתפשטו ארחין ושבילין לאפקא ארחוי בהאי עלמא ובעלמא דאתי ומההיא מחשבה אתגניד ונפיק אתמא ומההיא מא עבדה אשתכחו [illegible] זדוגנות עד [illegible] עשות עפיבות החים ועל דא כתי' כי לא מחשבותי מחשבותיכם ובגין כך השא דכלא כת' אם עולה קרבנו מן הבקר ולא בקר מאי איהו קרבנו בקר דאתיא דכר ר' יצחק אמר מן הבקר סתם ואתר ופירש זכר תמים יקריבנו ולא נקבה דהא בדכר אשתמודעא לעילא ונוקבא אשתמודעא לתתא וכן מן הצאן ומן הכשבים ומן העזים מאן דאתייא לעוד מלהו דכר ולא נקבה כגון בשעה עולה עולה על הלב והיינו ואשתמודעא מה דהקים עלהב בנני קך סלקא לעילא וכלהו דכר ועל דא פתח קרא בהאי כשלה יתיר מכל שאר קרבנין דאיהו מחשבה השא דכלא אמר ר' יהודה אי הכי מאתר דמחשבה דלעילא כנ' קרבנא מאי לתתא יתיר לא הוה [illegible] אמר ר"ש אמר לה השא דכלא מחשבה הוא וסיומא דההוא מחשבה אתר דאיקרי בקר ומאן איהו ההוא סיומא דנוקבא

רש"י

יהי מאורת' מיום ראשון נבראו וכד' צוה עליהם להתלות ברקיע וכן כל תולדות שמים וארץ נבראו ביום ראשון וכל א' וא' נקבע ביום שנגזר עליו הוא שכ' את השמים לרבות תולדותיהן ואת הארץ לרבות תול'. יהי מאורת חסר וי"ו כתיב על שהוא יום מארה ליפול אסכרה בתינוקות הוא ששנינו ברביעי היו מתענין על אסכרה שלא תפול בתינוקות. להבדיל בין היום וכו' משנגנז האור הראשון אבל בשבעת ימי בראשית שמשו האור והחשך הראשו' יחד בין ביום ובלי' והיו לאותות כשהמאורות לוקין סימן רע הוא לעולם שנ' מאותות השמים אל תחתו בעשותכם רצון הב"ה אין אתם צריכין לדאג מן הפורענות. ולמועדים ע"ש העתיד שעתידים ישרא' להצטוות על המועדות והם נמנים למולד הלבנה. ולימים שמוש החמה חצי היום ושמוש הלבנה חציו הרי יום שלם. ושנים לסוף שס"ה ימים יגמרו מהלכם בי"ב מזלות המשרתים אותם והיא שנה. והיו למאורות עוד זאת ישמשו שיאירו לעולם. המאורות הגדולים שוים נבראו ונתמעטה הלבנה על שקטרגה ואמרה א"א לשני מל' שישתמשו בכתר א'. ואת הכוכבי' על ידי שמיעט את הלבנה הרבה צבאיה להפיס דעתה. שפצידיה נפש חיה שיהא בה חיות. שרץ כל דבר חי שאינו גבוה מן הארץ קרוי שרץ בעוף כגון זבובים בשקצים כגון נמלים וחפושית ותולעים בבריות כגון חולד ועכבר וחומט וכיוצא בהן וכל הדגים. התנינים דגים גדולים שבים ובדברי הגדה הוא לויתן ובן זוגו שבראם זכר ונקבה והרג את הנקבה ומלחה לצדי' לעתי' לבו שאם יפרו וירבו לא יתקיים העולם בפניהם. נפש חיה נפש שיש בה חיות. ויברך אותם לפי שמחסרין אותם וצדין אותם ואוכלין מהם הוצרכו לברכה אף מפני הנחש העתיד לקללה לכך לא ברכן שלא יהא הוא בכלל. פרו לשון פרי בלומ' עשו פירות. פרו' תוספות ורבו אם לא אמר אלא פרו היה אחד מוליד אחד ולא יותר ובא ורבו אחד מוליד הרבה. על תוצא הארץ הוא שפירשתי שהכל נברא מיום ראשון ולא הוצרכו אלא להוציאם. נפש חיה שיש בה חיות. ורמש הם שרצים שהם נמוכים ורומשים על הארץ ונראים כאלו נגררים שאין הלוכן ניכר כל לשון רמש ושרץ בלשוננו דיעש תקנס בנכיונן בקומתן. נעשה אדם ענותנותו של הב"ה למדנו מכאן לפי שהאדם בדמות המלאכים ויתקנאו בו לפי נמלך בהם וכשהוא דן את המלכים הוא נמלך בפמליא שלו שכן מצינו באחאב שאמר לו מיכה ראיתי את ה' יושב על כסאו וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו וכי יש ימין ושמאל לפניו אלא זו מימינים לזכות ואלו משמאילים לחובה וכן בגזרת עירין פתגמא ובמאמר קדישין שאלתא אף כאן בפמליא שלו נטל רשות אמר להם יש בעליונים כדמותי אם אין כדמותי בתחתונים הרי יש קנאה במעשה בראשית. נעשה אדם

בתולת ישראל נפלה לא תוסיף

דנפלת׳. וקמו כן אתחשבא בבר נש הגוף דכלא פיומא דקדוש אתחשב כדין יתעבד
שמא א׳ וכו׳ בכה׳ הדר קני מרשיא אימתי על משכבותם לאור הבוקר יעשוה
עד לההוא אתר דאתחשבא אסתלק ומ״ש שבקין מתקרב לפ׳ וזמן דאתחשבא
ורא״ פתח חזה הוה אזיל בסוריא והוה עמיה ר׳ יהודה עד דהוו אזלי אמר
ר׳ יהודה הא תנינן בתולת ישראל דאתפרשא מן שבע ואיקרי בת שבע ואיקרי
בכמה אתר ובתולה ירתא שבע ברכאן בכמה סתי׳ אחותה כן אמר על קינה
על בתולת ישראל והאי עלה איתמר על כנסת ישראל ודא קשיא מכלהו
נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל ואי דקאמרו כולהו חברייא [illegible]
דא שפיר קווא אבל אי פרשתא איתמר בסורא נחמה דיינא יומא הכי
אבל נבי׳ וקינא איתמר וקרא אוקמ׳ הכי אמר ליה ודאי הכי הוא והא קשיא
לי מינה יתיר ואתינא לגבי רב המנונא סבא ואמר לי מאי זו דאנפך
משתמודעא מה דלבבך אמינא ליה [illegible] ואסתכל ביה ואמר לי
אימא מילך אמינא כתי׳ נפלה ולא תוסיף קום מאן דאית ליה רוגזא בדעתיה
וכפקא מיניה לא תהדר לעלמין אי הכי [illegible] כמה דאתפרכו משיזיב אמר לי
ולאו [illegible] אמרו כלהו חברייא אי [illegible] אמר מלה ולא [illegible]
אמר כל דאמרו חברייא שפיר ויאות אבל [illegible] כד רעתין לאו אתעבי
ושאלין אמינא ולא ידעי [illegible] ולשאלא ודאי קרא כתיב לה
[illegible] וכלהו נביא לא יתיב דאמאן [illegible] אחי ככל איסק [illegible]
[illegible] קב״ה זמנא יקירא [illegible]
[illegible] בההוא [illegible] עליה [illegible]
[illegible] לא תיסב כזמנין אוחרנין יקומי קרא [illegible] דכתי׳ נפלה ולא תוסיף
קום בתולת ישראל נפלה ולא תוסיף לאוקומא [illegible] בתולת ישראל לא
כתי׳ לאו [illegible] דרגיז על מטרוניתא ואפיק לה מהיכליה לזמנא ידיעא
כד מטא ההוא זמנא [illegible] מטרוניתא אזלת ואתבת קמי מלכא
[illegible] וכן זמנא חד ותרין [illegible] לזמנא בתראה אתרחיקת מהיכלא דמלכא לזמנא
רחיקא [illegible] אמר [illegible] זמנא דא לאו איהי כשאר זמנין ד
איהי אתיא קמאי הכא אלא אנא אזיל עם כל בני היכלי ואיתבע לה כד מטא
לגבה חמא לה שכיבת לארעא מאן חמא יקרא דמטרוניתא [illegible]
ובעותין דמלכא לגבה עד דאחיד לה מלכא בידוי [illegible]

זוהר ויקהל ז״ל

בכה ר׳ אלעזר ואמר ת״ח עד השתא קב״ה אזדעזע תלת מאה רקיעין ובטש בהו ובכה על חורבן בי מקדשא ונחית תרין דמעין לגו ימא רבה ואדכר לבנוהי מגו בכיה בבין דרג׳ סטרא אתפלג ליליא בתרי סר שעתי דהוו רש ימין ואי אתוסטן שעתי בליליא אינון שעתי דמתוספן דיממא אינון ולא אתחשבן מליליא בר תרי סר ואינון דילה״ עיין תיקון חצות של ציון״

רש״י

אע״ג שלא סייעוהו ביצירתו ויש מקום לאפיקו׳ לרדות לא נמנע הכתו׳ מללמד דרך ארץ ומדת ענוה שיהא הגדול נמלך ונוטל רשות מן הקטן ואם כתב אעשה אדם לא למדנו שיהא מדבר עם בית דינו אלא עם עצמו ותשובת האפיקו׳ כתב בצדו. ויברא את האדם ולא כתב ויבראו״ בצלמנו בדפוס שלנו כדמותינו להבין ולהשכיל״ וירדו בדגת הים יש בלשון הזה לשון רידוי ולשון ירידה זכה רודה בחיות ובבהמות לא זכה נעשה ירוד לפניהם והחיה מושלת בו ויברא א׳ את האדם בצלמו בדפוס העשוי לו שהכל נברא במאמר והוא נברא בידים שנ׳ ותשת עלי כפכה נעשה בחותם במטבע העשויה על ידי רושם שקורין קוני״ן וכה״א תתהפך כחומר חותם בצלם אלהים פירש לך שאותו צלם המתוקן לו צלם דיוקן יוצרו הוא״ זכר ונקבה״ ולהלן הוא אומר ויקח אחת מצלעותיו ומ״א שבראו שני פרצופים בבריאה ראשונה ואח״כ חלקו ופשוטו שלמקרא כאן הודיעך שנבראו שניהם בששי ולא פי׳ לך כיצד בריאתן ופי׳ לך במקום אחר׳ וכבשה חסר וי״ו ללמדך שהזכר כובש את הנקבה שלא תהא יוצאנית ועוד ללמדך שהאיש שדרכו לכבוש מצווה על פריה ורביה ולא האשה לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ השוה להם בהמות וחיות למאכל ולא הרשה לאדם ולאשתו להמית בריה ולאכול בשר אך כל ירק עשב

רש"י

יאכלו יחד כלם וכשבאו בני נח
התיר להם בשר שנ' כל רמש אשר
הוא חי' כירק עשב שהתרתי
לאדם הראשון נתתי לכם את
כל' יום הששי הוסיף ה' בששי
בגמר מעשה בראשית לומ' שהתנה
עמהם על מ' שיקבלו עליהם ישר'
ה' חומשי תורה ד"א יום הששי
כלם תלוים **נפלה לא**
ועומדים
עד יום הו' **תוסיף קום**
היא ששי
בסיון המוכן **בתולת**
למתן תורה' **ישראל**
ויכל' אלהים ביו' ר"ש אומ' בו"ד
שאינו יודע עתיו ורגעיו צריך
להוסיף מחול על הקדש הקב"ה
שיודע עתיו ורגעיו נכנס בו
כחוט השערה ונראה כאלו כלה
בו ביום' ד"א מה היה העולם חסר
מנוחה באת שבת באת מנוחה כלתה
ונגמרה המלאכה' ויברך ויקדש'
ברכו במן שכל ימות השבוע
יורד להם עומר לגלגולת וכו
להם משנה וקדשו במן שלא ירד
כלל' והמקרא כתו' על העתיד'
אשר ברא אלהי' לע' המלאכה שהיתה
ראויה לעשות בשבת כפל ועשאה
בששי כמו שמפור' בב"ר' אלה הנמו'
למעלה תולדות השמים והארץ
בהבראם בעי"ו למדך שכלם ביו'
נבראו בראשון' ד"א בהבראם
בה"א בראם שנ' כי ביה צו' בשתי
אותיות הללו שלהשם יצר שני
עולמים ולמדך כאן שהעולם הזה
נברא בה"א רמז שירדו למטה
לראות שחת כה"א שחת שסתומה מכל צדדין ופתוחה למטה לרדת דרך שם' טרם יהיה בארץ' כל טרם שבמקרא לשון עד
לא היה ואינו לשון קודם ואינו נפעל לומ' הטרים כאשר יאמר הקדים וזה מוכיח ועוד אחר כי טרם תיראון ואף זה תרגם עד
לא צמח' שב' תוצא הארץ על פתח הקרקע עמדו עד יום ו' כי לא המטיר ומה טעם לא המטיר לפי שאדם אין לעבוד את האדמה
ואין מכיר בטובתן של גשמים וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם התפלל עליהן וירדו וצמחו האילנות והדשאים' ה' אלהים' ה' הוא שמו
להיות שליט ושופט על כל וכן פירוש זה בכ"מ לפי פשוטו ה' הוא הא' יחד יעלה לשון בריאתו של אדם העלה התהום והשקה
העננים לשרות העפר ונברא אדם כגבל זה שנותן מים ואח"כ לשאת העיסה אף כאן והשקה ואח"כ וייצר' וייצר שתי יצירות יצירה
לעולם הזה ויצירה לתחיית המתים' אבל בבהמה שאינה עומדת לדין לא נכתב ביצירתה שתי יודין.

ואומי' לה דלא יתפרש מינה לעלמין ולא יתרחק מינה כך קב"ה כבל איבון זמנין
דכנסת ישראל בגלותה כד הוה מטי זמנה הוית אתת ואהדרת קמי מלכא וקאימ'
בגלותה דא לאו הכי הוה אלא קב"ה אחיד בידוי ואוקים לה ויתפייס בה ויתיב
לה להיכליה' ותא חזי דהכי הוה דהא כתי' נפלה ולא תוסיף קום ועל דא כתי' ביום
ההוא אקים ית סוכת דוד הנופלת מאן סוכת דוד דא בתולת ישראל דאתקריאת
סוכה דכתי' נפלה ודא הוה יקרא דבתולת ישראל ותשבחתא ודא אוליפנא בכאי
שעתא דאמר ליה רבי יהודה ודאי מלתא על בכאי ואיתי שירתא ואזלי בתרה אולי'
[illegible] רוחא לה דתנינן אמ"ר יוסי זמין קב"ה לאכרזא על
כנסת ישראל ויימא התנערי מעפר קומי שבי ירושלם מאן דאחיד בידה דא
ראסיה ויימא התנערי קום כך קב"ה יאחיד בה ויימא התנערי קומי שבי' וגו'
עד כאן וקם כל חיילין בני היכלא דמלכא כלישנא דא פתחי יהוד' קומי אוי
ס' מה אורך דא מלכא הכא ודאי כמן הוה יקרא ואחדוותא דכלה כד מלכא
יתפייס בהדה דכתי' ותבוא לפני המלך ותשתחו לפני המלך' אבל בזמנא דא לאו
דכי הוה אלא מלכא אתי לגבה לקבלה ולא יתפרש מינה דכתי' הנה מלכך יבוא לך
יבוא לך ודאי ולא את תיה ליה' יבוא לך לפייסא לך יבוא לך לאשלמא לך יבוא לך
לאעלא לך להיכליה ולאזדווגא עמך אזווגא עלמין כמה דכתי' וארשתיך לי באמונ'
עד דהוו אזלי פגעו בהו ר' אבא ואמר והא מלה דאסבותא אתא וקבילנא אפי' ש
שכינתא כד קהבו בההוא אושפיזא דקסטורא דקוטפרא ובתיה נבן פתח
ואמר **ויהי קול השופר** הולך וחזק מאד
ויהי קול דכמא אתנטע ספרי
דקדמאי וכולא בחד מלה אתתקש קול השופר יקרי קול חד שופר תה ואמן
[illegible] דכתי' ויהי קול השופר הולך וחזק את קול השופר קול דנפיק מן שופר
דאיהו שופר עילאה כ"ה תקע בשופר גדול ודא הוה שופר דכיה נפקין מנהון
חירות לעלמין ודא אוקמוה ומאן דאיתפקיד בכולא קל כנין דכתי' קול קול
השופר קול דאיקה שופר ורזא לן דאיקה שופר הדר"ד קול גדול ולא יסף ואי
קול איקה שופר ועל דא קול השופר כתי' **הולך** לאן הולך אמ' תיתאה
לקרסיי אן לישראל חרד מבש ליה מאי הולך דקאמר אלא אחיתי
אזכה [illegible] ומאמר דא דהוה כלא מכל שאר אתי אזבורא כד יתקבלון מינה ועל
דא [illegible] רישין קוו ודא בחדי אחד ודא הוה רזא דמלה דכתי' חרות

נ"א

אוריתא כפטישא

חרות על הלוחות אל תקרי חרות אלא חירות [illegible] דכל חירות ביה תליא והא חזי לית לך מלה [illegible] כלהו [illegible] כלא [illegible] חד [illegible] חד [illegible] כל הנהנים [illegible] מקום אחד **וחזק מאד** [illegible] כל מחזיק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **משה ידבר** [illegible] יענו בקול [illegible] אוקמוה והאלהים יעננו בקול מהו קול [illegible] וידבר אלהים והכא כתי' משה ידבר אלא [illegible] כגון דכתי' ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ועם דא משה ידבר והאלהים יעננו בקול כגון דלא [illegible] מפומיה דמשה בלחודוי ודא הוא דאוקמוה קללות שבמשנה תורה משה מפי עצמו אמרן ולא הבינן אלא מפי [illegible] הלא מפי הגבורה והלא מפי עצמו [illegible] ההוא קול [illegible] [illegible] [illegible] מפי הגבורה [illegible] כגון קללות שבמשנה תורה [illegible] כגבורה [illegible] והאלהים יעננו בקול משה ידבר [illegible] קול [illegible] והאלהים יעננו בקול [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **ובת כהן** כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ויתקשר [illegible] וייצר יי' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח

מעשה בתגר אחד גדול בספינה ובא חכם אחד ואין עמו כלום ואמר לתגר רצונך שאלך עמך בספינה א"ל התגר ומה סחורתך אמר החכם אין עמי כלום אמר לו התגר אני אזון אותך ואעשה כל צרכך ולך עמך בספינה והלכו בים ועמד הים עליהם ונשברה הספינה ואבד הממון של תגר והצילם הקב"ה ובאו למדבר והיה התגר בוכה ואומר אוי לי שאין אצלי מה אוכל ממנו שאבדה סחורתי כולה א"ל החכם אתה זנתה אותי בים מפני שהיתה סחורתך עמך ואני אזון אותך במדבר ובישוב מפני שלא הלך מסחורתי כלום והיה החכם ז"ל צועק שיוצרכו פירש לפני הקב"ה בחכמתו והקב"ה נותן להם לחם ומים מן הצור עד שבאו לישוב והיה החכם ז"ל מכלכל אותם בכל עיר ועיר בחכמתו עד שהגיע התגר לביתו וביקש החכם לילך אמ' לו התגר מה היא סחורתך שנתתה לנו במדבר כל טוב במדבר ובישוב אמ' החכם אין לי סחורה אלא החכמה ·

עפר מן האדמה צבר עפרו מן האדמה מארבע רוחות שבכל מקום שימות שם תהא קולטתו לקבורה ד"א נטל עפרו ממקום שנ' בו מזבח אדמה תעשה לי הלואי תהא לו כפרה ויוכל לעמוד ויפח באפיו עשאו מן התחתונים ומן העליונים גוף מן התחתונים ונשמה מן העליונים לפי שביום ראשון נבראו שמים וארץ בשני ברא רקיע לעליונים בשלישי תראה היבשה לתחתונים ברביעי ברא מאורות לעליונים בה' ישרצו המים לתחתונים הוזקק הששי לבראת בו בעליונים ובתחתונים ואם לאו יש קנאה במעשה בראשית שיהיו אלו רבים על אלו בבריית יום אחד

באפיו נשמת חיים למהוי קשיר עלמא דא בדא וישתכח עלם כגוונא דלעלא
ויתתקן בדמיה כגוונא כך ברא אלהים דכר ונוקבא למהוי עלם וחי[illegible]
איקה עלמא בר נש כגוונא דלעילא בשעתא דאתדבק בבת זוגו ברעותא בחד
בחדוותא בחדוותא ויפוק מיניה ומתערבן בן ובת וכהן בר נש קאים עלמא
כגוונא דלעילא ואנון אוף הוא לתתא גוונא דלעלא קדשא עלאה ולבתר אתפקד
עליה קדשא עלאה [illegible] דלא כתיב לאתעתא מדה קדשא לאתתא טב לך
[illegible] לית לך [illegible] כל מורא קדשא וכל נפקת נשמתא [illegible]
[illegible] הוקמת ואוהה עד דאתקטרת ואת
ואתפשטותבלא חד ובתיקון כי תקיף אמונה ונפשך וסתכן דא נשמתא
קדשא דאתתקנת מינה דנוקבא ודא אוקימנא נשמתא קדשא מאונא ד
דנוקבא ומתרוניתא נפקת כגון ידיך נפשא נשמתא מרכר ונוקבא כך ברא
שימתא לעילא כי תקיף אמונה ונרשך לאמונה יהודאה נפשא דאדם ונשמתא
ונרשך דאתתרכת מתוקנת דנשמתא קדשא וכל כך למה כגון ויתנין
לא לאתעקרא כגוונא דלעילא ולא לאתקטרא בשמא קדשא ושבק אל
בית אביו [illegible] ושבק אמא ושבק לא אתתקנא כמו דקיימין וכהן ושבק
בית אבא דא קבה בשעתא כד קריבת תלתא אבוה דכולא לא יתעני
בעיונא דאולפן מכאן ולהלא אלהים אנה דא כל וכל זר לא יאכל קדש
מאן הוא זר דהוא דלא אוקים שמא קדשא לתתא ולית ביה אולפן לא
יאכל קדש לית ליה אולפן מעיונא דלעילא דאית ביה אכילה כמה
אכל רעיה אכילה דלעילא שבק דקבה חי וחיי שבק שהוא בתוך
רשות כד ההוא דקרבנא קוק סלוק **חא דחזי** בשעתא דאתפשט
מזונא [illegible] אתפשט מזונא לעילא לא לבתר דהימנן
סעודתא דלעילא ולא אתיתנן לעבדוי כדא יתסנן לעבדוי אכילה משמ
הלין ולהון אכל סעודתיה קדם אבלתי יעה עד דבעי דא סעודתא בזו
שתו ושכרו דודים דא סעודתא הלין מההוא דקרבנא כגוונא כך א"ר
הא נחא לי"י הא לעבדוי ניחוח לי"י מאחר עלאה מאחר רעיכונא
דשביקא אשתכח ועל דא סעודתא דאולפא אתעבדא כגוונא סעודתא
דעבדוי וכגוונא כך ישראל מפרנסין לאחיהם שבשמים תנינן דאם
דאסעודתא דאולפא מאן אכיל לאין אינון נשמתין דצדיקייא שד

אמר תן לי המנה
ואני אתן לך
כל ממון שיש לי
בבית ובשדה מיד
א"ל החכם איך לא
תבין דבר מתוך דבר
עד שתגיע להבחין
כמשך וזהו סוד
החכמה וזה הדבר
באש תפלתי והוא
ששנו אותנו עד זה
המקום חננו
מאתך דעה
ובינה והשכל
ונאמ' כי קרוב אליך
הדבר מאד בפ"ו
לעשותו באותה
שעה נתן התגר
כל ממונו מתנה
לעבדיו ולאנשי ביתו ונתגייר והלך עם החכם עמ' שילמדו ג' מלות דעה
ובינה והשכל שהיא סחורתו של חכם והיה גר צדק והוא אחד מחכמי
ישרא' ואתה דע לך והבן

רש"י
לנפש חיה. אף בהמה וחיה נקראו נפש חיה אבל זו של אדם חיה שבכולן שנתוסף בו דעה ודבור. מקדם במזרחו של עדן נטע את הגן. ואם תאמר הרי כבר כתב ויברא את האדם. ראיתי בברייתא של ל"ב מדות של ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי זו אחת ממדות התורה נדרשת וזה אחת מהן כלל שאחריו

רק״א

עד הנה ויאמר הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. זכאין אינון
ישראל דלא יהיב לון קב״ה לרברבא או לשלטאה אלא ישראל אחידן ביה יקירא
אחיד בהו ואתפרשותא דילהון קרא לון קב״ה עבדין דכת׳ כי לי בני ישראל עבדים עבדי
הם. לבתר קרא לון בנין דכת׳ בנים אתם לי״י אלהיכם. לבתר קרא לון אחים דכת׳ למען
אחי ורעי. ובגין דקרא לון אחים בעא לשויא מדוריה בהו ולא יעדי מנייהו. כדין
כת׳ הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד ובתושבחתא [illegible] קנה
מה טוב ומה נעים כד״א ואיש אשר יקח את אחותו [illegible]
קב״ה אשר יקח את אחותו דא כנסת ישראל וע״ד אמר חסד הוא חסד [illegible]
אוקמוה. וע״ד כת׳ הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד קב״ה וכנסת ישראל
גם לרבות ישראל להתחברא כחדא [illegible] בגלותא דכנסת ישראל באחותא ביה
בקב״ה שריין ביה באחותא ובגין כך גם יחד כת׳. ובספרא דרב המנונא סבא
גם יחד לרבות שכינה בכנסת ישראל דאינון זווגא חד וכלא חד מלך ותנינן כמו
בפרשתא דשמע ישראל י״י אלהינו י״י אחד דהא אחד דא כנסת ישראל דאחידא
ביה בקב״ה דא״ר״ש אוגא דדכר ונוקבא איקרי חד באתר דנוקבא שריא אחד איקרי
אמאי טעמא בגין דדכר בלא נוקבא פלגא איקרי ופלגא לאו הוי חד וכד מתחברן כ
כחדא תרי פלגי אתעבידו חד גופא וכדין איקרי אחד והשתא קב״ה לא איקרי אחד
ורזא דמלה כנסת ישראל בגלותא וקב״ה סליק לעילא ואוגא אתפרש ושמא לא
אשתכח שלים ואחד לא איקרי ואימתי איקרי אחד בשעתא דמטרוניתא [illegible]
אשתכחת ביה במלכא ויזדווגון כחדא הה״ד והיה י״י למלך [illegible] מלכא
כנסת ישראל דמלכא כד אתקשר כמה ביום ההוא יהיה י״י אחד ושמו אחד וע״ד
רזא כת׳ הנה מה טוב ומה נעים כשמן הטוב על הראש מאי שמן טוב רזא משח
רבות קדשא דנגיד ונפיק מעתיקא קדישא דאתמשח כההוא נהר עילאה [illegible]
ובגין לאדלקא בוצינין והאי משח רבות נגיד ושאר דמלכא [illegible]
דההוא קדשא [illegible] כל אינון לבושי יקר דמלכא אתלבש כמה הה״ד שיורד
על פי מדותיו על פי מדותיו ממש ולאו אינון כמה דמלכא דשמיה אתפרש כמו
תא חזי כל [illegible] דעלמא לא נחית לברכא אלא על ידא דאלין דאינון קדשין
דאינון שמא דמלכא קדשא ובגינ׳ כך כת׳ שיורד על פי מדותיו על פי מדותיו ממש
כמ״א על פי אהרן ובנו יהיה כך על פי מדותיו יורד ועי״ד לבתר עלמין לא אשתכח כ
ברכאן לתתא. ותא חזי האי שמן טוב לא זמין עד ההוא זמנא דאתמשח לתתא והוה

רבי שמעון קם
ואמ׳ מסתכל הוינא
דכד בעא קב״ה למברי
אדם **אזדעזעו**
עילאין
ותתאין ויומא שתיתאה
הוה סליק בדרגוי עד
עד דסלקא רעו עילאה
ונהיר שירותא דכל נהורין
ופתח תרע׳ דמזרח
דהא מתמן נהורא
נפיק ודרום אחמי תוקפיה
דנהורא דירית מרישא
ואיתקף במזרח. מזרח
אתקיף לצפון וצפון אתער
ואתפשט וקרא בחילא סגי
למערב לקרב ולאתפשטא
בהדיה כדין מערב
סליק בצפון ואתכליל
ביה לבתר דרום אתא
ואחיד במערב וסחרין
לה צפון ודרום רזא דגדרי
גינתא כדין מזרח קריב
למערב ומערב שארי
ובעא מכולהו ובעא
מכולהו ואמ׳ נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו דיהוי
כגוונא דא בארבע סטרי
ועילא ותתא ומזרח
אתדבק במערב ואפיק
ליה וע״ד תנינן אדם
תתאה מאתר דבית
מקדשא נפק ואם תחפוץ
אתה לדעת ולהבין ואמ׳
זה מן הקיצוות שהזכיר
וסדר ייחודם זה בזה צריך
אתה לדעת מאד כל פונות שאתה פונה לא יהיו אלא דרך ימין
אולי כוונתם היתה לרמוז למה שכתו׳ ודויד עבדי נשיא
ור״ת אדם אדם דויד משיח יוריענך סוד זה״

מעדה היא גרשו עד ראשון ויברא זה זהו כלל—
סתם בריאתו מהיכן וסתם העדיון חבר [illegible] ויצר [illegible]
ויצמח לו גן עדן וישימהו בגע ויפל עליו תרדמה
השומע סבור שהוא מעדה אחר ואינו לא גרשו עד ראשון

וכן קבל הבהמה חדר [illegible] מן האדמה כל חית השדה כדי לגרש ויבא אל האדם לראות עם וללמד על העונות שנבראו מן
הדקק ויחיה לעבן הגן הב מדבר כתוך הגן באמצעו [illegible] הוא נגוע נהר מצרים ועל שם שמימיו מתברכין ועולין ומשקין את
הארץ נקרא עדן כמו ונער כדעין דא כי עדן שהוא מגדל נעתן על כי עדיה אל מצרים וכנו עוברי נטתים [illegible] גיחון [illegible]
הולך והולך ואימתו גדולה אחר כמו כי את שלגה והולך והולך [illegible]

סלק ואתערען ר"א בריה דקב"ה שכינתא ואתרעו ישראל בר ערבן לעילא יקירתא לגבי' כהן הוה יד
חדוותא דעלמא ר' אבא ור' יהודה זקיפו עדי ואודו לה לר' אבא ר' אבא פתח ואמר

ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ישנא
בגוויית השלם ו[illegible] אלקים

אבימלך ולא קרב אליה אלא הכי תנינן כל אלקים דאתמר הוה חילא דבתרא דאתמנא ביה דינא בגו
כעונה דין רבא אלקים לאלקים דהוה חילא דאתפקדא עלה ואי תימא ויאמר עלי אין
בחלום הלילה והוי ידעתי ואחשוך גם אנכי אותך מחטוא לי

גם אנכי דאתפקדא אתת ד' דאתער דעלמא מינה ידעתי גם אנכי ידעתי
ידעתי ואחשוך אותך גם אנכי לרבות אותך מחטוא לי חסר כלא אלא מאי קא מיירי כגון
דחטאה לא כדקאמרן אלא הכי תניא כל חובין דעאה לחתא אתדבקא לעילא כחובי
עשאה לתתא אתעבר חילא אחרא לעילא מסאבותיה דקב"ה ואחשוך גם אנכי אותך דעלמא
קדישא מעלא גם אנכי לרבות לעילא ואחטו לי כגון דלא יתקרב בהאי ואחטו דעאין ב
במחשבה דלא תגרום לי במובך לאעברא לי מסאבותא ויקלטין כי דלא תקון לי מחטוך סם
ויקלטון סטרי אחרים דאתדבקים בבטרא אחרא מטרנעא ומשמע דכחות כני נשא עמין
מניהו לעילא ואיהו הוא ברא ובפעמים עלהא חתמם ועל דא קרבן אתקרב מאי ק
קרבן דאתאחדו ובפעמים עלאה חתמם נחם פירושא מבואר קרבן דקרב עלמא
עילאה כשלמה תתאה ואתעבידו כלא חד ר' חבא ור' יהודה חזו לה ר' יהודה פתח
ואמר **עבדו את יי** בשמחה בואו לפניו ברננה דעו כי יי הוא אלהים הוא
עשנו ולא אנחנו ועי' עבדו את יי בשמחה פולחנא דבני
בר נש למפלח לקב"ה בשמחה ברעותא בחדוותא כגון השתא פולחניה שלימא ואי תימא
פולחנא דקרבנא הכי לאו יתיר דהא הוא בר נש דעבר על פקודין דאוריתא על פקודין
דאוריתא וקרא לקבליה מאי כרוגא אסטין יקום קמי' כרוחא תבירא ברוח עציב
אן חדוה שמחה אן הוי רננה אלא הכי תנינן האי בר נש דחטי קמי' מאריה ועבר על
פקודוי ואתא למיקרב קרבנא ולאתקנא קמיה ברוחא תבירא ברוח עציב ואי כפ
עפיר הוא מלבא הא עאתא הא תנא לא אשתכח אלא כמאן דאתתקן הוי בכהני ובליואי
דאינון אשלמו שמחה ורננה כמניין שמחה בכהני דאינון בגין דהוא רחיק מן חטאת
טהר וטעמא לאשתכחא כאנפין דהיין כאנפין חדין יתיר מכל עוא ברא ושד דהא כ
כתרא מלאך ומסי' תנא בליואי דהכי הוא דהא לגואי אשתכחי על שיר לעלמין כמה דאוקמו
ולאן קיימין עליה וכד אשתלים פולחנא לקב"ה סמכא קיימי עליה וכוון מילין כחדא אתן בר

מרת' שמימיו נדקורבין ומכרין
את האדם כוע ואחר עדין לא
יז וכאת המקרא על שם העתיד
דיות השור למשרתה שלאשוף
הוא גרת התשוב גגל כלם הנש
על אפי' ויקח לקחו בדברים נאים
וכתהו לכנס לא טוב היות
שלא יאמרו שתי רשויות הן הכ"ה
בעליונים יחיד ואין לו זוג וזה
בתחתונים ואין לו זוג עשה כנגדו
אף עשה לא זכה כנגדו להלחם
ויצר מן האדמה היא יצירה היא
עשייה האמורה למעלה ויעש אלהי'
אחר' לא בא ונפ' שהעופות נבראו
מן הרקק לפי שאמ' למעלה מן המים
נבראו וכאן אמר מן הארץ נבראו
ועוד למדך כאן שבשעת יצירתן
מיד בו ביום הביאם אל האדם לקרות
להם שם ובדברי אגדה יצירה זו
לשון רדוי וכבוש כמו כי תצור אל
עיר שכבשן תחת ידו של אדם כל
אשר יקרא לו נפש חיה פרשהו ודרשהו
כל נפש חיה אשר יקרא לו האדם
שם הוא שמו לעולם ולאדם לא מצא
ויפל יי' אלהים תרדמה כשהביאן
הביאן לפניו כל מין ומין זכר ונקבה
אמר לכולם יש בן זוג ולי אין בן זוג
מיד ויפל מצלעותיו מסטריו כמו
ולצלע המשכן זהו שאמרנו שני
פרצופין נבראו ויסגור מקום החתך
ויבן ויקח שלא יראה אותה בשר
שמאכו נבראת ותתבזה עליו
ויבן כבנין רחבה מלמטה וקצרה
מלמעלה לקבל הולד כאוצר שלחטי
שהוא רחב מלמטה וקצר מלמעלה
שלא יכביד משאו על קירותיו ויבן
את הצלע לאשה להיות חבה כמו

ונעשה הותו גדעון להעוד להיות אחוד זאת הפעם מלמד שנתקררה דעתו בחוה לזאת יקרא אשה כי מאיש לשון נופל על לשון מכאן שנבראה
העולם בלשון הקדש על כן יעזב קיש' רוח הקדש אומ' כן לאסור על בני נח העריות לבשר אחד הולד נוצר ע"י שניהם ושם נעשה בשרם א'
ולא יתבוששו שלא היו יודעים דרך צניעות להבחין בין טוב לרע ואע"פ שנתנה דעה לקרוא שמות לא נתן בו יצה"ר עד אכלו מן העץ ונכנס בו
יצה"ר וידע מה בין טוב לרע והנחש היה ערום מה ענין זה לכאן היה לו לסמוך ויעש לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם אלא להודיעך זו עצה
קפץ הנחש עליהם ראה אותם ערומים ועוסקים בתשמיש לעין כל ונתאוה להם ערום מכל לפי ערמתו וגדולתו היתה מפלתו ערום מכל ארור מכל
אף כי אמר ראה אחד מכם לא תאכלו מכל וע"פ שראה אותם אוכלים משאר פירות הרבה עליה דברים כדי שתשיבנו ויבא לדבר באותו העץ
ולא תגעו בו הוסיפה על הצווי לפיכך באה לידי גרעון לא תוסף לדבריו לא מות תמותון דחפה עד שנגעה בו אמר לה כשם שאין מיתה
בנגיעה כך אין מיתה באכילה כי יודע כל אומן שונא חבירו מן העץ אכל וברא את העולם והייתם כאלהים יוצרי עולמות ותרא
האשה ראתה דבריו של נחש והנאו לה והאמינתו כי טוב העץ להיות כאלהים וכי תאוה הוא לעינים כמו שאמ' לה ונפקחו עיניכם

יושב הכרובים ועיר ההר׳

סקדו׳ וגו׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כהן [illegible] כי י״י אלהי
[illegible] [illegible] [illegible] בהגם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שמחה ורננה ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שמחה [illegible] [illegible]
עבות דלא יקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] יכנס אדם שיעור [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שמחה [illegible] כנסת ישראל ושמחה [illegible] [illegible] [illegible]
כי [illegible] [illegible] ובשעת [illegible] [illegible] ישראל לעסקא [illegible] [illegible] כהאי שמחה [illegible]
[illegible] כנסת ישראל ועל דא עבדו את י״י בשמחה [illegible] [illegible] בזאת [illegible] [illegible]
וכלא חד ״ באו לפניו ברננה [illegible] [illegible] [illegible] דשמחה [illegible] רננה [illegible] [illegible] הוא [illegible]
יחד [illegible] [illegible] שמחה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כהן [illegible] כי י״י הוא אלהים וכלא כחד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כלא חד [illegible] הוא [illegible] [illegible]
אמרו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
וידעין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואני [illegible]

ואני [illegible] **חסדך אבא ביתך** [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ואני ברוב חסדך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible]

אם עלה [illegible] [illegible]

א״ר יוסי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] מקרב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] דלא יכיל א״ר אלעזר [illegible] [illegible] [illegible] מקרב [illegible] [illegible] [illegible]
מקרב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מקרב [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

יושב הכרובים
ומשגיח התחתונים
אדון לכל הנאצלים
יחיד מיוחד אחד
מלך נאדר מאציל
כל נאצל בורא כל
נברא עושה כל נעשה
מי יגיע להשיג אחד
מאלף אלפי אלפים ורוב
רבבי רבבות גודל
מעלות ורום הסתר
סתרי מעשיך כ״ן גודל
יצירותיך ומי יחשוב
לדעת אחד מא״ת אלפים אלפי
ורוב רבבי רבבות סתרי
סודות צפונותיך ביאורי תיך
כ״ש וכ״ן להשיג קצת
מהקצת חלק מהחלק
מאלף אלפי אלפים ורוב
רבבי רבבות מנאצליך
שאדון יחיד ואין שני
מתיחד עמהן יחוד גמור
לכן י״י אלהי גלו עיני
ואביטה נפלאות מתורתך
ומחול וסלח והעבר על
כל חטאתי ועונותי ופשעי
שחטאתי ושעויתי
ושפשעתי לפניך מיום
היותי על האדמה עד
היום הזה שאין אני עז
פנים וקשה עורף לומר
לפניך י״י אלהי וא״א צדיק אני
ולא חטאתי אבל חטאתי
ועויתי ופשעתי לפניך אני
וכל רמ״ח איברי ושס״ה
עורקי וגידי ונפשי ורוחי
ונשמתי וכל הנלוים עמי
כולנו כצאן בלי רועה תעינו וקלקלנו את אשר לא נוכל לתקן אם לא בשפע רב הבא מלמעלה
מרום מעלת הצנורות היודיע מעוותי תקן את אשר שיחתי וזכיני לאור באור פניך תורתך
ורוח נדיבה תסמכיני אלמדה פושעים דרכיך ואבינה נועם רזי תורתיך ללמוד וללמד לשמור
ולעשות אמן י״י אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מא׳ אומן וכו׳ ונהר ימ׳
להשנות אח״ יהיו לרצון אמ״פ והגיון ל״ל יצ״ו

ונחמד להשכיל כיון שאמר לה יודעי טוב ורע ותתן גם לאישה על תאות ה״א ויחידי הוא ויצא אחרת גם לרבות בבהמה וחיה והנקבה [illegible] לעשות החכמה יכבד הביתו ולא
לעץ רמ״ה [illegible] וסוף האכילה מוכיח וידעו כי עירומים הם אף הבהמה יודע כשהוא ערומה לא [illegible] וידעו כי עוונים הם מצוה אחת

נמין כו קדים קבל מיכלא דהוה עני ואתמודען קרבנא בלא כל חד וחד בלאדינין וקריבין אתן
הנא לגבי חד יהודי ר' מאיר שאיל לרבי יהבי אמר ליה תנינן על תלתא חוב רעב כה
לעשלש דבר כה לעשלש אחר כה לעשלש וכלהו חוב לא מתקבלי אלא כעשרה אילין ד
דלנכרי יאנוס בהו ולא אתקבלו כמסכנא מה הכא אחר דקבל קטיל למסכני וקיים לעתידי
דהא [illegible] לגבי [illegible] אמר ליה רבי אבוי יקות [illegible] והדרן
אייתיה ואמר כד סליק קבלה לא אתפרעא מן רשיעייא ולא אוסיף לה מן עלמא מן
[illegible] קרב עולה ואשתלים לה בכלא אבל הא חד כל כמה עולא לא מתקבלי קדמי
אלא באילין מאנין דאינון מתקרבין כהן ומאן אינון לב נשבר ודכא ואת דכא
ושפל רוח אין אינון מאני מלכא וכד מתקרבין כמירת בעלמא והכא אתתקן על
מסכני כמאן וכמאן קריה מלכא דקרב יתיר מכלא הה"ד כי לא בזה ולא
שקץ ענות עני כיון דקדוש ברוך הוא פקיד על מה דהוינא כפנא לעלמא ווי לאינון
חייביא דגרמו להון כד אתעתר מלכא לאשגחא בעלמא על קלא דמסכני דהוינא
לעזבן [illegible] ומשלבוניהון כת' שמוע אשמע צעקתו שמוע אשמע תרי זמני
חד לאשגחא בקליהון וחד לאתפרעא מאינון דגרמין להון הה"ד ושמעתי כי חנון
אני וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב וגו' ועל דא כד עשתא דרעוא אתקשר בעל
בעלמא ווי לאינון שתיה עלמא מכייא בקליהון דמסכני לגבי קב"ה תא חזי ד
דהא קרבנא דמסכנא קביל מכלא כגון דלימא תנינא [illegible] דאתיב למאשי א
אתעשר מיניה דהא דילי ליה בנפשיה ובנפשיה מיתיה ועל דא כל קרבנא וקרבנא
כל חד וחד בלחודוי ואתמודען כלהו לגבי כהנא ההוא עתירא דקרב קרבני
כהנא תרין יונין כיון דחמא ליה כהנא אמר לאו הכי הוא הוי קרבנא אתא לגב
[illegible] ההוא עציב אמר ליה אחוה אמאי את עציב אמר ליה דלא קרב כהנא
קרבני אמר ליה ומאי הוא אמר ליה תרין יונין אמר ליה למסכנא אינון ולאו דין
דילך סב ואנא דל הוא ואין ידו משגת [illegible] קרב קרבנך אמר ליה ומאי אית
אמר ליה [illegible] אמר ליה [illegible] על חד מחשבת [illegible] דלא אשגחנא על
לבאי מחשבת [illegible] מכאן והלאה [illegible] כל יומא אשתדל בסחורתא
בשלחן [illegible] כד אתעתר הוה קרבא לאחוי ואוזיף ליה מיליה דאורייתא והוה לאחוי
עד [illegible] יומא אשתכח דאושף אורייתא והוו קראן ליה יהודה אחוהא יומא
חד אשתדל ביה ר' ייסא סבא והוה פרנס נכסוי פלגי למסכני ופלגי לסחורתא
על ימא באינון [illegible] ימין והוה יהיב ולא עני [illegible] פתח ואמר

היתה בידם ונתערטלה הימנה׳
עלה תאנה׳ הוא העץ שאכלו
ממנו בדבר שנתקלקלו בו נתקנו׳
אבל שאר העצים מנעום [illegible]
מליטול עליהם ומפני מה לא
נתפרסם העץ שאין הב״ה חפץ
להונות בריה שלא יכלימוהו
ויאמרו זהו שלקה העולם על
ידו מדרש ר׳ תנחומא׳ וישמעו׳ יש
מדרשי אגדה רבים וכבר סדרום
רבו׳ על מכונם בבר׳ ובשאר מדרשות
ואני לא באתי אלא לפשוטו שלמקרא
ולאגדה מישבת דברי המקרא דבר
דבור על אפניו׳ וישמעו׳ שמעו את
קול הקב״ה שהיה מתהלך בגן׳ לרוח
היום׳ לאותו רוח׳ שהשמש באה
משם וזו היא מערבית שלפנות
ערב חמה במערב והם סרחו
בעשירית׳ איכה׳ יודע היה היכן
היה אלא ליכנס עמו בדברים שלא
יהא נבהל להשיב אם יענישהו
פתאום וכן בקין א״ל אי הבל אחיך
וכן בבלעם מי האנשים האלה עמך
ליכנס עמהם בדברים וכן בחזקיה
בשלוחי מרודך בלאדן מי הגיד לך
לדעת מה בושת יש בעומד ערום׳
המן העץ׳ בתמיה׳ אשר נתתה עמדי׳
כאן כפר בטובה׳ השיאני׳ הטעני׳
כמו אל ישיא אתכם חזקיהו׳ כי עשית
זאת מכאן שאין מהפכין בזכותו של
מסית שאלו שאלו למה עשית זאת היה
לו להשיב דברי הרב ודברי התלמיד דברי
מי שומעין׳ מכל הבהמה ומכל חית
השדה׳ אם מבהמה נתקלל מחיה לא
כל שכן העמידו רבו׳ מדרש זה במס׳ בכורות
ללמד שימי עיבורו שלנחש ז׳ שנים׳
על גחונך תלך׳ רגלים היו לו ונקצצו׳
ואיבה אשית׳ אתה לא נתכוונת אלא
שימות אדם שיאכל הוא תחלה ותשא
את חוה ולא באת לדבר לחוה תחלה

אלפני שהנשים קלות להתפתות ויודעות לפתות את בעליהן לפי׳ ואיבה אשית׳ ישופך׳ יכתתך כמו ואכות אותו ותרגו׳ ושפית יתיה׳ ואתה
תשופנו עקב׳ לא יהא לך קומה ותשכנו בעקבו ואף משם תמיתנו ולשון תשופנו כמו נשף בהם שהנחש בא לנשוך הוא נושף כמין שריקה ולפי
שהלשון נופל על הלשון כתב לשון נשיפה בשניהם׳ עצבונך׳ זה צער גידול בנים׳ והרונך זה צער העיבור׳ בעצב תלדי בנים זה צער הלידה׳ ואל
אישך תשוקתך לתשמיש ואעפ״כ אין לך מצח לתבעו בפה אלא הוא ימשל בך הכל ממנו ולא ממך׳ תשוקתך תאותך כמו ונפשו שוקקה׳ ארורה׳
האדמה בעבורך׳ תעלה לך דברים ארורים כגון זבובים ופרעושים ונמלים משל ליוצא לתרבות רעה והבריות מקללות שדים שינק משם׳ וקוץ
ודרדר תצמיח לך׳ הארץ כשתזרענה מיני זרעים תצמיח לך קוץ ודרדר קומרס ועכביות והן נאכלין על ידי תיקון׳ ואכלת את עשב השדה׳ ומה קללה
היא זו והלא בברכה נאמר לו הנה נתתי לכם את כל עשב זורע זרע אלא מה אמור כאן כראש הענין ארורה האדמה בעצבו׳ בה׳ ואחר העצבון יקוץ

ויאמר שאול אל הקיני לכו וגו'

דתנינן מאן הוה קיני אלא תנינן בני יתרו חמוי דמשה. דעבדו קינא במדברא
כמה דא' ודרור קן לה בגין לאתעסקא באורייתא דהא דלאעסק באורייתא לא
בעי [illegible] ולא [illegible] לאתעסקא בה יממא ולילא ובגיני כך נפקו מתמן
ההוא זמנא ובני קיני חותן משה עלו מעיר התמרים וכו' ואתא [illegible]
עם כל בני ישראל בגין דאתקריבו לאורייתא ותנינן בגין דאוליף [illegible]
יתיר מאורייתא ועבד חסד עם כל בני ישראל אמאי קא אתא הכא מלה דא
במלחמתא על עמלק אלא מאי טעמא כד נפקו ישראל ממצרים מכל עמין
עלאין דעלמא לא אזדמנו דא זדוונו בהו בישראל לקטרגא בהו אלא עמלק
הוא עבד בהו בישראל ויתרו קריבת בהו ואתעתקדקות לבן עלך ועבדת חסד
עם כלהו ישראל בגיני כך אתחזו כראוי לאתחברא בהו ולא עוד אלא
כתי' בה ביתרו ויקח יתרו חותן משה עולה וזבחים לאלהים אקריב קרבנא
לקב"ה ואתחזי לאתקרבא [illegible] קב"ה ובגין דא
אקריב קרבנא כתי' ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חותן משה
לפני האלהים הכא אוליפנא דבעינן דאקריב קרבנא ברעותא דלבא
קב"ה אזדמן לקבליה תא חזי קרבנא דמסכנא חשיב קמי קב"ה דהא
הוא קריב תרי קרבנין לקמיה חד דתרבא ודמא יתיר ההוא דקריב דהא לית
ליה למיכל ויהוא [illegible] קרבנא קרבני קנא תור ובני יונה [illegible]
קמיה ואתכפר ליה ובההוא שעתא מ' כרוזי ואמר כי לא בזה ולא שקץ ע'
ענות עני וגו' אמר קרבנא דעני עדיף מכלא דהוא נפש דיליה. בשעתא
דקב"ה הוא נפש לי לאתקרבא חולקא כאלו יהא בבניינא לאוסכנא דהא אינון נפשא
לי לכל האי כמה דאוסכנא אתיא אזליך ודאיך כד ההוא מרגלא ליה קרבנא
יהבא חולקא דאחר' כל ברכן אקריב קמי מאה על המחבת ומנחת
מרחשת בגין מאי דחטאה אתיא לגבייהו. ואוליפנא כאשר הוא הדר ובכל
שייפי אתא באשא בך קרבנא דא בההוא [illegible] עניות דקרבנא
כגונא דחטאה ולקרבנא קמי קב"ה ברעותא דלביה ורחמי ונפשיה בהאי
אקרב מכלא קמיה' זכאה חולקהון דצדיקי דאינון מקריבין בכל יומא
קרבנא לקמי קב"ה ומאן אינון נדיבי לבו ונפשייהו ודיוקני קמיה ואהנא בעניא

אמר ר' נחוניה בן
הקנה בתפלתו
הידועה אנשא
בספירה אחרונה שהיא
מלכות ונקראת מטטרון
זה מאמרם שמו כשם
רבו וכן אחז"ל בפסו'
השמר מפניו אמ' הקב"ה
למשה משה השמר
מפניו נכבד זה משרת
שמתנו לפתח היכלו
מבחוץ לעשות דין בכל
פמליא של מעלה
ובכל פמ' של מטה
הטעם הוא כי יש לו
פנים כלפי ית'
תפארת ישראל כאשה
לבעלה ופנים כנגד
העולם להנהיגו כמו שנ'
וכל מעשהו באמונה
כי הוא אבן בבנין
משלמת הכל
ומיטטרון [illegible] שמירה מלשון
ובלשון רז"ל מטרוניתא
והוא הנקרא שומר ישראל
וזהו חנוך לנער על פי דרכו
וסיהרא קדישא לינקא
בקדושה
לחדתותיה כד קא יאות
ובגין דמתחדש בכל ירחא
אתקרי נער והא אוקימנא
אמר ר' אחא ספר ודאי
נתנו לאדם קדמאה וביה
הוה ידע חכמתא עילאה וספרא דא מטא לבני
אלהין ומשגיחין ביה וידעין ביה וספרא דא גנזת
ליה מריה דדין ותלת שליחן ממונן קמיה
ובשעתא דנפק אדם מגנתא דעדן אחיד
ביה בספרא כד נפק טאס מניה לתרעא
צלי ובכא קמי מריה ואתיבו ליה כמלקדמין
בגין

ודרדר תצמיח לך כשתזרענה קטנית או ירקות גנה הא תצמיח לך קוצים
ודרדרים ועשב עשבי שדה ועל כרחך תאכלם כי עת אניך לאחר
שתטרח בו הרבה ויקרא האדם הזה הכתו' לענינו הראשון ויקרא האדם
שמות ולא הפסיק אלא ללמדך שעל ידי קריאת שמות נזדווגה לו חוה כמו
שכתו' ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל תרדמה ועד שכתב ויקרא האדם שמות סמך לו
כדעת התחוש להודיעך שמתוך שראה עזרו וראה אותם עסוקים בתשמי'
נתאוה לה ובא עליהם במחשבה ובמראה חוה ג"נ על לשון רש"י שאמ'
את ולרותיה כאשר תאמר מה הוה לאדם בלשון הזה

דלא יתנשי חכמתא
מבני נשא וכן תנינן
ספרא הוה ליה לחנוך
ודא ספר מאתר
דספרא דתולדות
אדם הוה והאי הוא
רזא דחכמתא דהא
מארעא נטיל דכתי'
ואיננו כ"לא אלהים ·
והוא הנער כד"א
חנוך לנער וכל גנזי
עלאי אתמסרן בידיה
ודא מסיר ויהב עביד
שליחותא · ואלף
מפתחין
אתמסרון בידיה נטיל
בכל יומא וקשיר קשרי
למריה מעלמא נטיל
ליה קב"ה לשמשיה
הה"ד כי לקח אותו אלהים"
ומן דא אתמסר ספרא
ואתקרי ספרא דאיקרי
ספרא דחנוך בשעתא
דאחיד ביה קב"ה אחמי
ליה כל גנזי עילאין ·
אחמי ליה אילנא דחיי
בגו מציעות גנתא
וטרפוי וענפוי
וכולא אחמינן בספריה"
זכאין אינון חסידי עלמא
דחכמתא עילאה
איתגלי להו ולא
אתנשי מינייהו לעלמין כד"א סוד יי' ליראיו

לקרסא הוי קרבנא ממש ודא בזמנא דקב"ה ועם כל דא קרבנא דילה עקף בגין פת
החברין עלמין כלהו' ר"ש פתח ואמר **ברוך יי' מציון** ·
שוכן ירושלם הללויה · ברוך יי' מציון
וכי מסטרוית בריך והא מאתר דעמיקא עילאה הוה בריך אלא כרון הוא כד נהיר
סיהרא מנהירו דשמשא ומתקרבין דא בדא ולא אשתכחו נהורא דא מן דא ולא
ולא אתפרשת דסיהרא אתקפה ואתדבקת כדא ויי' קשיר עלמא ועל עאורא נהירת
מניה מתתא יי' מן השמים ולא דא בלחודוי אלא חד עלאה ממש אתקרי
בשמא דאתקבא ·· דא ברוך יי' מציון שוכן מאן אתר דאשתמודעא דקב"ה
בריך הדר ואמר מציון ואתר דמן אשתמודעא דאיהו בריך מאי טעמא
בגין דכתי' כי שם צוה יי' את הברכה אמר ר' יוסי זכאה חולקך דאתקבל
הוי זכאין אינון דאשתדלו באורייתא דכל מאן דאשתדל באורייתא כאלו
אחיד ביה בקב"ה דכתי' ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים כלכם היום ··
ואם זבח שלמים ר' יהודה פתח ויאמר אלהים
יהי רקיע בתוך המים ונו'
תא חזי בשעתא דקב"ה ברא עלמא ברא שבעה שחקים ברא שבע ארעות ·
שבע ימים שבע נהרות שבע יומין שבע ארעות שבע שנים שבע
פעמים שבע שמיטי שנין דהוי עלמא קב"ה יתיב בשבעה ובכלא שבעה
שחקים לעילא ובכל חד וחד אית שמשים וכוכבים ומזלות דמשמשין בכל
רקיעא ורקיעא כלהון מקיימין דהיכין אין עלאין לקבלא עילאיהון על
מלבוה דאתה שלמא ובכלא רקיעין אית דהיכין ושמשים משמשין
אין מלאין מנהון בעייתא נפקין מנהון מארבע מנהון בארבע פנים
מנהון מאה פנים מנהון בחד מנהון אשא דלהיט מנהון מייא מנהון ר
רוחא הה"ד עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט וכלהו רקיעין אין על
אין כגוונא בגוונא אין לתתא אין לעילא וכל רקיעא ורקיעא אזלא ורתתא
מאימתא דמאריהון על פומיה נטלין ועל פומיה קיימין ומלעילא מכלהון
קב"ה דנטיל כלא בחיליה ואתקיף כגוונא דא שבע ארעות לתתא וכלהו
תחיבין מרעין עלאין ולאין תתאין ואורן ישראל שלאחר מכלא וירושלם
עילאה על כל ישובא ואתפרשן אתרי דאמא חמו בספרא קדמאה ובספרא

כתנות עור יש דברי אגדה אומ' חלקים כצפורן היו מדובקים
על עורן וי"א דבר הבא מן העור כגון צמר הארנבים שהוא רך וחם
ועשה להם כתנות ממנו היה כאחד ממנו הרי הוא יחיד בתחתונים כמו שאני יחיד בעליונים ומה היא יחידתו לדעת טוב ורע
מה שאין כן בבהמה וחיה ועתה פן ישלח ידו וגו' וחי לעולם הרי הוא קרוב להטעות הבריות אחריו ולומר אף הוא אלוה וי"מ אבל
אין מיושבין על פשוטו מקדם לגן עדן במזרחו של גן עדן את הכרובים מלאכי חבלה ואת להט החרב המתהפכת ולו להט לאיים עליו
מלהכנס עוד לגן עדן תרגום להט שנן כמו שלף שננא בסנהדרין ומ"א יש ואני אין בא אלא לפשוטו והאדם ידע כבר קודם לענין
שלמעלה קודם שחטא ונטרד מגן עדן וכן ההריון והלידה שאם כתב וידע אדם נשמע שלאחר שנטרד היו לו בנים קין על שם

שבע ארצות

ונחתן

בתבל ארצו

ר' נהוראי סבא

נחית לימא

לימא רבא

ובספרין דאדם הכי משכחנא דאינון ארעות דכולהו משתכחי לתתא כגוונא דאינון ד
דקיעין לעילא אלין על אלין ואלין על אלין ובין כל ארעא וארעא רקיעא דמפריש בין דא
לדא ועל דא כולהו ארעות פרישן בשמהן ובגוייהו גנ"ע וגיהנם ואית בהו דיירין ת
משניין אלין מאלין כגוונא דלעילא מנהון בתרין אנפין מנהון בד' אנפין ומנהון בחד
וחיזו דאלין לא כאלין ואי תימא הא כלהו בני נשא מאדם נפקו ולא נפיק אדם לכולהו
ארעות ואוליד בנין וכמה נשין הוו ליה אלא אדם לא אשתכח אלא בהאי עלמא ע
עלאה מכולהו דאיקרי תבל כמה דאת אמר ויקר תבל ארצו וקאי תבל אחידא ברקיעא
לעילא ואתאחידא בשמא עלאה דכתיב וקוא ישפוט תבל בצדק ודאי ובני בר נש ד
דאדם אשתכחו בהאי עלמא עלאה דאיקרי תבל ואינון עלאין על כלא כגוונא דלעילא
הכי כמה דלעילא כולהו רקיעין אית רקיע עלאה מכולהו ולעילא אשתכח כסא
דיקרא כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה אוף הכא בהאי תבל אשתכח עלאה דכלא ותמן אינון אדם מאי
דלא אשתכח בכולהו תתאי אלא אינון תתאי מאן אתו אלא מקיטורא דארעא ומיגושא
דרקיעא דלעילא נפקי בריין משניין אלין מאלין מנהון בלבושא מנהון בקליפין
כאלין תולעים דמשתכחי בארעא מנהון בקליפין סומקין אוכמין וחיוורין ומנהון
מלבושין בר לבריין כגוונא דא ולא אשתכחון בקיומא עשר שנין או יתיר א
ובספרא דרב המנונא סבא פריש יתיר דהא כל ישובא מתגלגלא בעיגולא ככדור אלין
לעילא ואלין לתתא וכל אינון בריין משניין בחזווייהו משנויא דאוירא
כפום כל אתר ואתר וקיימין בקיומייהו כשאר בני נשא ועל דא אית אתר בישובא
כד נהיר לאלין יממא חשיך לאלין לאלין יממא ולאלין ליליא ואית אתר דכולהו י
יממא ולא אשתכח ביה ליליא בר בשעתא חדא זעירא והאי דאמרי בספרי
קדמאי ובספרא דאדם קדמאה הכי הוא דהכי כתי' אודך על כי נוראות נפלאתי
נפלאים מעשיך וכתי' מה רבו מעשיך ה' וכלא בחכמה עבדת ורזא דא אתמסר
למאריהון דחכמתא ולאו לפלגי תחומין בגין דאיהו רזא עמיקא דאורייתא
כגוונא דא בים דאית ביה בריין משניין דא מן דא דכתי' זה הים גדול
ורחב ידים שם רמש ואין מספר וגו' עם אוזניה יקלנון וגו' וכלא תליא בדא ומ
ומתקשרא דא בדא וכלא כגוונא דלעילא ומכולהו שליטין לאו אשתכח מכולא בר
אדם ונקבה עליה. ר' נהוראי סבא הוה לימא רבא ואתרגיש ימא ואתאבדו
כל אינון דהוו בארבא ואתרחיש ליה ניסא ונחית בשבילין דילא יהב בגו ד
ימא ונפק תחות ימא לישובא חד ונחמא תמן בריין כלהו זעירין וקוו מצלאן

רש"י

קניתי את ה' כמו עם ה' כשברא אותי ואת אישי לבדו בראנו אבל בזה שותפים אנו עמו. את קין את אחיו את הבל ג' אתים רבוים מלמד שתאומה נולדה עם קין ועם הבל נולדו שתים לכך נאמר ותוסף. רועה צאן לפי שנתקללה האדמה פירש לו מעבודתה. מפרי האדמה מן הגרוע ויש אגדה שאומרת זרע פשתן היה. וישע ויפן וכן לא שעה לא פנה אל מנחתו וכן ואל ישעו אל יפנו וכן שעה מעליו. וישע ירדה אש ולחכה מנחתו. הלא אם תיטיב כתרגומו כפירושו. לפתח חטאת רובץ לפתח קברך חטאך שמור. ואליך תשוקתו של חטאת הוא יצר הרע תמיד שוקק ומתאוה להכשילך. ואתה תמשל בו אם תרצה תתגבר עליו. ויאמר קין נכנס עמו בדברי ריב ומצה להתעולל עליו להרגו ויש בזה מדרשי אגדה אך זה ישובו של מקרא. אי הבל אחיך להכנס עמו בדברי נחת אולי ישוב ויאמר אני הרגתיו וחטאתי לך. לא ידעתי נעשה כגונב דעת העליונה. השומר אחי אנכי לשון תימה הוא. וכן כל הא הנקודה בחטף פתח. דמי אחיך דמו ודם זרעיותיו ד"א שעשה בו פצעים הרבה שלא היה יודע מהיכן נפשו יוצאה. מן האדמה יותר ממה שנתקללה היא כבר בעונה וגם בזו הוסיפה לחטוא אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך. הנני מוסיף לה קללה אולך לא תוסף תת כחה. נע ונד אין לך רשות לדור במקום אחד. גדול עוני מנשוא בתמיה אתה טוען עליונים ותחתונים ועוני אי אפשר לטעון. לכן כל הורג קין זה אחד מן המקראות שקצרו דבריהם ורמזו ולא פירשו לכן כל הורג קין גזרה בה שעה לו כך יבוא עונשו.

ולא פירש עונשו.

שלוחא ולא ידע מאי קא אמרי אתברירת לה וקלא אמר זכאין אינון דבקי דמשתכחי באורייתא דידעי מהימנין דרזי עילאי ווי לאינון דלא משגיחין על מליהון ולא מתקיימין מתקנא כד הוה אתי לגבי רב ואמרי מילין לאורייתא הוה בכי אמרו ליה אמאי קא בכית אמר לון בגין דעברנא על מהימנותא דמילי דרבנן ולא מתפסי מתקנא דקהנא שלמא ··

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים

ר׳ יהודה אמר שמלא קהלא רקיע לאתפרשא בין מים עילאין לתתאין הוה פלגו בשמא מיניהון אבל האי רקיע עבד שלמא ביניהו ועלמא לא מתקיימא אלא על שלם מה קשה איקרי שלם הוא שלם שמיה שלם ואתקשר כלא בשלם ר׳ אבא אמר חמיתא דקא שמא קדישא כלא הוא שלם וכל אתר ואורחין מתפרשן להאי סטרא ולהאי סטרא א׳ כן השתא קדישא א אתקשר באתקשרן בגין דהא שי״ן קוצא חד לעילא וקוצא חד לתתא וחדא באמצעיתא בגין דאתקשרין אתגלגל כך חד קוצא לעילא לא הוה שלמא מעל עילאי לאתחזאה בקרא עילאה דהוה השא רזא השין וקוא קאים על כלא חד קוצא באמצעיתא לא הוה השא אחרא בגין דהלת השין הוא וכל חד וחד כ׳ השא בלחודוי ועל דא קוצא דאמצעיתא לא הוה השא אחרא דנפיק מקוצא דלעילא וקוא השא דכל אחר השין לאתבנאה שמא קדישא ודא השא מתיתוללן דכלא השא אחרא תנינא הוא השא לאתקשרא לעילא וקוא מכוונא דתיין דכל נעיצן אתקיין מינה ודא הוא בתלת קשרין ועל דא אשלים איקרי כהאי אשלמא לאתקשר דא בדא הוא כסיפרא דחנוך דשמא דאתחזיאו ליה רזי עילאי ותתאי שמא חילא דגנתא דעדן אתחזיאו ליה חכמתא בגנא עילאה ותתאה דכולהו עלמין הוו מתקשרן דא בדא ואתיילדן על מה קיימין ואמרי ליה דעל דא קיימי כולהו ותניינא אתקשרו ואתגלגלו ותתאה דכולהו מעשה עשיין מרחילו ועל שמיה אתקרין כולהו ובספרא דשלמה מלכא אמר מיין ר׳ בקטפורא לל דהלבנא דכולן בקוזמון דנפיה חד דחילו דכולא חד קדם שפלו חד נקר נמיקין נכתר חרש בארעון ביתא בגלגלא ינו׳ הא בשינא דכולא ואילימו השמא קדשא השא דכולא אבי דכלא ואין בן דאולד ונפק מיניה ומיניה אתפרח ר׳ בת מגדוניתא דכל קינין בי דהא אתחבון ממירא כבלהו עלמין שלהא נפקין ומאין הכתי מינה קאימר אלימו דכולא ושמא קדשא אתחבר ביה אתקינו ··

שבעתים יקם · איני רוצה להנקם מקין עכשיו לסוף ז׳ דורות אני נוקם נקמתי ממנו שיעמוד למך מבני בניו ויהרגהו וסוף המקרא פירש שבעתים יקם והיא נקמת הבל מקין למדנו שתחלת המקרא לשון גערה היא שלא תהא בריה מזיקתו וכיוצא בו ויאמר דוד כל מכה יבוסי ויגע בצינור ולא פירש מה יעשה לו אבל דבר הכתוב ברמז כל מכה יבוסי ויגע בצינור ויקרב אל השער ויכבשנו ואת העורים וגם אתם יכה על אשר אמרו העור והפסח לא יבא דוד לתוך הבית המכה את אלו אני אעשנו ראש ושר כאן קצר דבריו ובדברי הימים פי׳ יהיה לראש ולשר · ויעש יי׳ לקין אות חקק לו אות משמו במצחו · ויצא קין יצא בהכנעה כגונב דעת העליונה · בארץ נוד · בארץ שכל הגולים נדים שם · קדמת עדן · שם גלה אביו כשגורש מגן עדן שנ׳ וישכן מקדם לגן עדן לשמור את שמירת דרך מבוא הגן שיש ללמוד שהיה אדם שם ומצינו רוח מזרחית קולטת בכל מקום את הרוצחים שנ׳ אז יבדיל משה מזרחה שמש · ד״א בארץ נוד כמ׳ שהולך היתה מזדעזעת תחתיו והבריות אומרי׳ סורו מעליו זהו שהרג את אחיו ·· ויהי קין בונה עיר ויקרא שם העיר לזכר בנו חנוך · ועירד ילד · יש מקום שהוא אומ׳ בזכר הוליד ויש מקום שהוא אומר ילד שהלידה משמעת שתי לשונות לידת האשה שקורין בלע׳ ודיעת תולדות האיש אינגינדר בלע׳ כשהוא אומ׳ הוליד בלשון דכורא הפעיל מדבר בלידת האשה כלו׳ הוליד את אשתו בן או בת כשהוא אומר ילד מדבר בזריעת האיש והוא בלע׳ · ויקח לו למך · לא הי״ל כל זה לא ללמדנו מסוף העניין שקיים הקב״ה הבטחתו שאמר שבעתים יקם קין עמד למך לאחר שהוליד בנים ונעשה דור שביעי והרג את קין זהו כי איש הרגתי לפצעי וגו׳ שתי נשים כך היה דרכן שלדור המבול אחת לפריה ורביה ואחת לתשמיש זו היא לתשמיש משקה כוס שלעקרין כדי שתעקר ומקושטת ככלה ומאכילה מעדנים וחברתה נזופה ואבלה כאלמנה וזהו שפי׳ איוב רועה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב כמו שמפורש באגדת חלק · עדה היא שלפריה ורביה על שם שמגונה אצלו ומוסרת מאצלו · עדה תרגום שלסורה ··

דכלא ושמיה קדישא אשתכללו ביה ואשתכח סתים בגויה לבתר אפיק כלא ושכלל
כלא בקשורא חד דאת סמיך והא אוקמוה בטעמא קדישא אפיק ההוא נהר דכתיב
ביה ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן והאי נהר אפיק תרין בנין סוד דאת יתאמר
ומינה אתקנו וסתר עתקין תרין וסתרו אתגלגלמן דאת י׳ דאת בן דאת מלאכא דשלים
כלא הכא וסתר אשתכחו ה׳ דאת ה׳ עבדין י׳ והא אוקמוה אשתכח ד׳ שלימו דש
ושלימו דכלא הכא סתימא ימינא ביה

תנן עשרה שמהן אשתכללו

ועקן מאתי י׳ דהוא עשרה אתוון וכלהו אתעבידו כההוא נהר דאפיק
מן אתעברת ועשרה שמהן כלהו סתימין בחד וכלהו סתימין בי׳ י׳ כלילן
י׳ אפיקלון דאינון לכלא לאחסן מינה עתיק יומין **וד׳** רזא לעשרה
כמושבן אתוון י׳ כליל טן **וד׳** שלימו דכלא **וד׳** דכר ונוקבא דכר
ונוקבא דו קהנן טן תרין ועל רזא אתר דא פרצופין אקסה ואינון תרין
דכר ונוקבא הוו כגוונא דלעילא **וד׳** ואינון רזא מתתא לעילא וכלא חד מלה
קלא עשר מכילן תליין ביה ועל דא י׳ כליל **וד׳** סוד דאתיתאור יתה חזי
עשרה שמהן נפקו לקבל עשרה אתוון וספירן דרבה רבנן רזא אינון
והכי דרבנן לקבל שם דקיקין ומשתכחין שמהן עשרה והשעה והשמיני ושבעה

קדמאה י״ה כנגן די כלילא וה׳ עתיקא מן י׳ כנגד כך חסמך אקרי

תניינא יהוה דאיקרי אלהים כגוונא דהוא נהר רחמי וכגון דהוא
מתתא מינה כתר רחמי

תליתאה אל ויהוא גדול ואקרי אל ונקוד באלהים ולא אלהים

רביעאה אלהים אקרי האל הגדול דהיינו בידאתשה והוא נבורה יתיך פ׳

חמישאה יהוה כללא דכל שלימו סדימינא ודא הוא רחמי ב׳ בשלימו

שביעאה ושתיתאה צבאות אקרין

תמינאה אל חי כמ״ה פ׳ שם טוב אלהים את הכסא חיים על השפר

יהוה כמ״ה יהי כהן ודא הוא ו׳ זעירא ודא כהן דכל חיים עתקין מתמן ואיקרי
דשמא קדישא כנגן כך ודו רזא

תשיעאה אדני ודא מלכות קדישא דהכי עתקין אתקבן לעלמא ודרגא
הוא כתריה דכלא שלים ושם קדש דכלא וסתימא יקרתיה והא אוקמוה

דלא היה שלתשמיש עלים
שיושבת תמיד כצלו דברי
אגדה הם כבר׳ אבי יושב אהל
ומקנה׳ הוא היה הראשון לרועי
בהמות במדברות וישב אהלים
חדש כאן וחדש כאן בשביל מרעה

עשר שמהן דאנון וכו׳ דכלה הארע

כמקום זה הולך ותוקע אהלו במקום
אחר וימדרש אגדה בונה בתים
לע״ז כמה דאת אמר קל הקליקה המקף
וכן אחיו תופש כנור ועגב לזמר
לע״ז תובל קין תובל ~~מעשה~~ אומנותו
של קין תוכל לשון תבלים תבל והתקין
אומנותו של קין לעשות כלי זיין
לרוצחים לוטש כל חורש נחשת
וברזל מחדד אומנות נחשת וברזל
כמו ילטוש עיניו לי׳ חורש אינו לשון
פועל אלא לשון פועל בעבר שהרי נקוד
קמץ קטן וטעמו למטה כלו מחדד
ומצחצח כל כלי אומנות נח וברזל
נעמה היא אשתו שלנח בבר
שמען קולי שהיו נשיו פורשות ממנו
מתשמיש לפי שהרג את קין ואת תובל
קין בנו שהיה למך סומא ותובל קין
מושכו וראה את קין ונדמה לו כחיה
ואמר לאביו למשוך בקשת והרגו
וכיון שידע שהוא קין זקנו הכה כף
אל כף וספק את בנו ביניהם והרגו והיו
נשיו פורשות ממנו והוא מפייסן
שמען קולי להשמע לי לתשמיש וכי
איש אשר הרגתי לפצעי הוא נהרג וכי
אני פצעתיו מזיד שיהא הפצע קרוי על
שמי וילד אשר הרגתי לחבורתי נהרג
כלו על ידי חבורתי בתמיה והלא שוגג

אני ולא מזיד לא זהו פצעי ולא זהו חבורתי׳ פצע מכת חרב או חץ׳ כי שבעתים יקם קין׳ קין שהרג מזיד נתלה לו עד ז׳ דורות אני שהרגתי
שוגג לא כל שכן שיתלה לי שביעיות הרבה׳ שבעים ושבעה לשון רבוי שבעיות אחז לו כך דרש ר׳ תנ׳ ומדרש בן לא הרג למך כלום ונשיו
פורשות ממנו מעקי״מו פריה ורביה לפי שנגזרה גזרה לכלות זרעו של קין לאחר ז׳ דורות אמרו מה אנו יולדות לבהלה למחר המבול בא
וישטף את הכל והוא אומר להן וכי איש הרגתי לפצעי וכי אני הרגתי את הבל שהוא איש בקומה וילד בשנים שיכלה זרעו בלה באותו עון ומה
קין שהרג נתלה לו ז׳ דורות אני שלא הרגתי לא כל שכן שיתלו לי שביעיות הרבה וזהו קל וחומר של שטות אם כן אין הקב״ה גובה את חובו ומקיים
את דברו וידע אדם בא לו למך אצל אדם הראשון וקבל על נשיו אמר להם וכי עליכם לדקדק על גזירתו של מקום אתם עשו מצותכם והוא
יעשה את שלו אמרו לו קשוט עצמך תחלה והלא פרשת מאשתך זה ק״ל שנה משנקנסה מיתה על ידך מיד וידע אדם ואהן עוד למד שתאוה
לו תאוה על תאותו בבר׳

כתרא עלאה השתא דלהטין שמיה סתים ולא אתגליא ואיתמר
יודי ואתפשטו ואנהרא עשרה שמהן דכתיבין כגוונא דאמרן ותנן
לא אתגליא בהאי דרוכא פתח ודרש **עורי צפון ובואי תימן**
הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל
פרי מגדיו שה' כתן אלין שלהבי דנחתין בגין דאינון מחשבות ה'
ממשה לא ומזוהר דהכא בגין דמחשבה אשתכחא בלילא בזמנא דהנא קטנה
ואושקן מנשבא בפלגותא דלילא כדמתרגמי כני נשא וכנור דדוד מנגן מאליו
ומתמסרן דבני נשא מתרשי ובגיני תימן אלין אינון שלמים דנשמתין כרוחא
בגין דאינון שלמא דמלה שלמא בעילאי ובתתאי ואלין שלמין דסטר שלמא
שלימו מסטרא דמהימנותא והשלמים בגין דאינון שלמא בכלא מעלים אבל
סיטרין ומתקנין מינייהו דהא שלמא הוא ליה ולכל עלמא אינון חטאות
ואשמות כלן לכהנים בגין דאינון זמינין לכפרא עלייהו ולא עבירא אוקמו
ומכלא קרבנא לא חביבא קמי קב"ה כמו שלמים בגין דאשתכחא שלמא בעילא
ותתא מכלהו קטורת דאיהו שלים מכלא ולא אתייא לא על חטא ולא על אשם
ולא על שן אלא על שמחה כמא שמן וקטורת ישמח לב והא אוקמוה ועל דא
קטורת לא מתקריבא בזמנא דשמן מתקרבא הה"ד והקטיר עליו אהרן קטורת
סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה וכתי' ובהעלות אהרן את
הנרות בין הערבים יקטירנה בגין דאשתכחא שמן וקטורת כחדא ת"ח ש
שלמים בכלא הוא שלמא וקטורא לא אשתכח בעלמא אבל קטורת קטיר
קשיר דמהימנותא **רבי אלעזר** אמר כולהו עשרה שמהן כ
כתיבין ואהכן תנינן **קדמאה** אהיה דא
סתימא עילאה מאן דאמר אנא מאן דאנא ולא אתידע
מאן הוא אשר אהיה דאמין לאתגליא באינון כתבן אחרנין דהא בקדמיתא
סתים לבתר שארי לאתגליא עד דאתי לגלויא דעלמא קדישא וכך כתי' הנער
אהיה בקדמיתא סתימו דכלא אנא הוא מאן דאנא לבתר אשר אהיה אנא זמין כד
לאתגליא לבתר אהיה כתרא וזה כד אימא אתעברא ושכן הוא סתים אימתי
אתגליא בזמנא דסבי' לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם ה' אלהי אבותיכם
וג' דא שלימו דכלא והכא הא נליא וקשורא [illegible] כנני כך קדישא דכלא
אהיה **תניא יה** בגין דאכמותה אפיק וסתים ביה ולא אתפתח

אד הוחל לקרא את שמות האדם ואת
שמות העצבים בשמו שלהקב"ה לעשותן
אלים ולקרותן אלהות זה ספר תול
אדם זו היא ספירת תולדות אדם וח
ואחר כך הגדה יש רבים ביום ברא אמר
שביום שנברא הוליד שלשים ומאת שנה
שב ויש מן האשה ויתהלך חנוך צדיק
היה וקל בדעתו לשוב להרשיע לפי מיהר
הקב"ה וסלקו והמיתו קודם זמנו זהו ששנה
הכתוב במיתתו לכתוב ואיננו למלאת שנותיו
כי לקח אותו לפני זמנו כמו הנני לוקח ממך
את מחמד עיניך ויולד בן שמאנו כבנה העו'
זה ינחמנו ינחמנו את עצבון ידינו עד שלא
בא נח לא היה להם כלי מחרישה והוא הכין להם
והיתה הארץ מוציאה קוצים ודרדרים כשזרעו
חטים מקללתו שלאדם הראשון
ובימי נח נחה וזהו ינחמנו ואם לא תפרשהו
כך אין טעם הלשון נופל על השם ותצ'
צריך לקרות שמו מנחם בן חמש מאות שנה
אמר ר' יודן אשר כל הדורות הולידו לק' שנה
וזה לחמש מאות אמר הקב"ה אם רשעים הם
יאבדו במים ורע לצדיק זה ואם צדיקים הם
אצטריכו עליו לעשות תיבות הרבה כבש
את מעינו ולא הוליד עד חמש מאות שנה
כדי שלא יהא יפת הגדול שבבניו ראוי
לעונשין לפני המבול דכתי' כי הנער בן ק' שנה
ימות ראוי לעונש לעתיד וכן לפני מתן תורה
את שם את חם ואת יפת והלא יפת הגדול
הוא אלא בתחלה אתה דורש את שהוא צדיק
ונולד כשהוא מהול ושאברהם יצא ממנו
כבד' בני האלהים בני השרים והשופטים
ד"א בני האלהים הם השרים ההולכים בשליחו'
אותו שלמקום אף הם היו מתערבים בהם
כל אלהים שבמקרא לשון אחת וזה יוכיח
אתה תהיה לו לאלהים ראה נתתיך אלהים
כי טובות הנה אמ' ר' יודן טבת כתי' כשהיו
מטיבין אותה מקושטת ליכנס לחופה היה
גדול נכנס ובועלה תחלה מכל אשר בחרו
אף בעולת בעל אף הזכר והבהמה לא
ידון רוחי באדם לא יתרעם ויריב רוחי עלי
בשביל האדם לעולם לאורך ימים הנה רוחי
נדון בקרבי אם להשחית אם לרחם לא יהיה
זה ברוחי לעולם כלו לאורך ימים בשגם הוא בשר

כו כמו כשגם בסגול כלומ' בשביל שגם זאת הוא בשר ואעפ"כ אינו נכנע לפני ומה אם יהיה אש או דבר קשה כיוצא בו עד שקמתי דבורה כמו שקמתי
שהוא וכן שאתה מדכד עשי כמו שאתה אף כשגם כמו כשגם והיו ימיו עד קץ שנה שאדריך להם אני ואם לא ישובו אביא עליהם מבול והיו משנולד יפת עד
המבול אינו לא מאה שנה אין מוקדם ומאוחר בתורה כבר היתה הגזרה גדורה כ' שנה קודם שהוליד נח תולדות וכן מצינו בסדר עולם יש מה רבים
בלא ידון אבל זה הוא צחצוח כשוטו הנפלים ע"ש שנפלו והפילו את העולם וכל גון עברית לשון ענקים הוא בימים ההם בימי דור אנוש ובני קין
וגם אחרי כן אעפ"כ שראו באבדן שלדור אנוש שעלה אוקיינוס והציף שליש העולם לא נכנע דור המבול ללמוד מהם אשר יבואו היו יולדות ענקים
כמותם הגבורים למרוד במקום אנשי השם אותם שנקבו בשמות עירד מחויאל מתושאל שנקבו לש' אבדן שנמוחו והותשו ד"א אנשי
שממון ששממו את העולם וינחם ה' כי עשה נחמה היתה לפניו שבראו בתחתונים שאלו היה מן העליונים היה ממרידן בבר"י ויתעצב
האדם אל לבו שלמקום עלה במחשבתו שלהק' להעציבו זהו ת"א

ויגרא

יומא
גוונא

יום ראשון
נבראו בו שמים וארץ ואור'

יום שני
רקיע ומלאכים וגיהנם'

יום שלישי
אילנות ודשאים וג"ע

יום רביעי
שמש וירח וכוכבים'

יום חמישי
דגים ועופות ולויתן'
ובהמה וחיה

יום הששי אדם' הא'

יום שבת
יום מנוחה כנגד הא'
השביעי מנוחה ושמחה'
והשקט ובטחה'

אתפרשת מיניה לעלמין דהא אוקמיה דכת' ויאמר [illegible] משון דהא [illegible] דיהוי פרק אחרנא כמה דלא יתגאר לבתר [illegible] דלא מתפרשין לעלמין [illegible] אבקיה ה' כהן נותא [illegible] נדר [illegible] ואתמשך מיניה ולתמה [illegible] [illegible] דהא יחיד [illegible] כהוא עד [illegible] [illegible] נדר [illegible] [illegible] [illegible] ואתקטר [illegible] דכלא [illegible] [illegible] ועל [illegible] קודשא [illegible] א [illegible] קודשא חד לעלמא [illegible] בזמנותא וקושא חד להבא והא תיתאר לבתר יד דלא מתפרשן דיא מן [illegible] לעלמין כנישתא דאבנן [illegible] בשלימו דבלא [illegible] בן ובת כנישתא [illegible] הא לך כל [illegible] לבתר [illegible] ונפקי [illegible] מכלא חד [illegible] בן נפיק [illegible] וקוא ו' [illegible] קודשא י' [illegible] [illegible] בתריה דשמא קדישא ולא [illegible] עם [illegible] על [illegible] [illegible] ולבתר [illegible] כנישתא [illegible] והוא [illegible] דנפיק מיניה [illegible] [illegible] דנפיק מן [illegible] בן [illegible] מיניה [illegible] והא [illegible] אין [illegible] ולא [illegible] [illegible] ואנת [illegible] [illegible] כנגד [illegible] [illegible] [illegible] בשמא קדישא [illegible] קדישא [illegible] כנישתא [illegible] קודשא [illegible] ולא [illegible] קדישא [illegible] עמא קדישא [illegible] קדישא טב [illegible] כגון [illegible] לפיכך [illegible] [illegible]

[illegible] ד"א וינחם נהפכה מחשבתו שלמקום ממדת רחמים למדת הדין עלה במחשבה לפניו מה לעשות באדם שעשה בארץ. וכן כל לשון נחום שבמקרא לשון נמלך מה לעשות ובן אדם ויתנחם. ועל עבדיו יתנחם. וינחם ה' על הרעה. נחמתי כי המלכתי. כלם לשון מחשבה אחרת הם. ויתעצב אל לבו. נתאבל על אבדן מעשה ידיו [illegible] כנגד [illegible] על [illegible] וזו כתבתי לתשובת אפיקורס. אפיקורס אחד שאל את רבי יהושע בן קרחה אמ' אין אתם מודים שהקב"ה רואה את הנולד. א"ל הין. א"ל והא כת' ויתעצב אל לבו. א"ל נולד לך בן זכר מימיך. א"ל הין. א"ל ומה עשית. א"ל שמחתי ושמחתי את הכל. א"ל ולא היית יודע שסופו למות. א"ל בשעת חדותא חדותא. בשעת אבלא אבלא. א"ל כך מעשה הקב"ה אעפ"י שגלוי לפניו שסופן לחטוא ולאבדן לא נמנע מלבראן בשביל הצדיקים העתידים לעמוד מהן. ויאמר ה' אמחה את האדם. הוא עפר ואביא עליו מים ואמחה אותו לכך נאמר לשון אמחוי. מאדם ועד בהמה. אף הם השחיתו דרכם. ד"א הכל נברא בשביל האדם וכיון שהוא כלה מה צורך באלו. כי נחמתי כי עשיתים. חשבתי מה לעשות להם על אשר עשיתים.

כתיב לא תרצח

וכת' [illegible] עמי בני ישראל [illegible] [illegible] [illegible] עם [illegible] [illegible] [illegible] ולא תהוי [illegible] [illegible] [illegible]

כתיב לא תנאף

וכת' [illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] כת' [illegible] [illegible] [illegible] דלא [illegible] [illegible] [illegible] מיניה [illegible]

כתיב לא תגנוב

וכת' [illegible]

חסלת בראשית

אלה תולדות נח נח איש צדיק. הואיל והזכירו סיפר בשבחו שנ' זכר צדיק לברכה. ד"א ללמדך שעיקר תולדותיהם שלצדיקים מעשים טובים. בדורותיו יש מרבנן דורשו אותו לשבח כ"ש שאלו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר. ויש דורשים אותו לגנאי לפי דורו היה צדיק ואלו היה בדורו שלאברה' לא היה נחשב לכלום. את האלהים התהלך נח. ובאברהם הוא אומר אשר התהלכתי לפניו. נח היה צריך סעד לתומכו אבל אברהם היה מתחזק ומהלך בצדקו מאליו. התהלך לשון עבר וזה שמושו של ל' בלשון כבד משמשת להבא ולשעבר בלשון אחד.

א

בריעותא ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זורע זרע מה דכתיב יהא לכון ולא
תגנבו מה דקאמר מאחרא **כתיב לא תענה ברעך**
עד שקר ... במעשה בראשית
ויאמר אלהים נעשה אדם וגו' מאן דאיהו בהוקמה דמלכא לא יסהיד ביה שקר ומאן ד
יסהיד שקר בדיוקנא כאלו יסהיד לעילא **כתיב לא תחמוד**
אשת רעך וכת' במעשה בראשית לא טוב
היות האדם לבדו וגו' הא כתיב לקבלך ועל דא לא תחמוד אשת רעך כת' עשרה
עשרה זהב בשקל הקדש בשקל הקדש מהדר בשיקולא חדא ובגיני כך קאים עלמא
ואתושה ביה עלמא ועל דא ואם זבח שלמים קרבנו לד' מאי שלמים שלמא בעלמא ולא שדא
דאוסף על מצות עשה ועל מצות לא תעשה כגון לאחלא שלם על כלא **כתיב**
המשל ופחד עמו עושה שלום במרומיו הא
קרא אוקמוה חבריא אבל הכא על דא אתפרסם
רחמי וחסד לה עמך וכת' נשיא אלהים אתה בתוכנו וכו' ופחד דא יצחק דכת' ופחד
יצחק היה לי עושה שלום במרומיו דא יעקב דכת' תתן אמת ליעקב וכת' ...
והשלום אהבו דאמת ושלום קשיר דא בדא ועל דא הא שלימותא דכלא ושלמין שלימותא
דכלא הוא ושלמא דכלא ומאן דקרב ליה אוסיף שלמא בעלמא יעקב עבד שלם מארץ
דאמון כגון דאחיד להאי ולהאי ושלמים אחידן במצות עשה ובמצות לא תעשה
בהאי סטרא ובהאי סטרא ועל דא איקרי שלמים ורזא דמלה דכת' ויעקב איש תם
עבד שלם שלמים לעילא ותתא ר' אחא אמר כת' **אם על תודה**
יקריבנו והקריב על זבח התודה וכו' תודה מאי קא
מיירי דכת' והתודה אשר חטא עליה עליה דייקא על דא חלות מצות וגו' וחלות מצות
הא אוקמוה ועל דא אתיא מכה וחלת כת' חסר ואי כגון דחטא עליה תאני רבי
חייא כת' **על זבח תודת שלמיו** הא שלימו דכלא
שלמיו תרי
תודה את תיתנו
הא נהר' יהודה תודה יתעשלמיו מה הוא אמר ליה תרי ווין וו' דאינון שלמיו דכלא
ר' יצחק תודת שלמיו דקטיל שלמא כלא ואתער רחמי בכלהו עלמין תודת שלמיו
ר' יוסי אמר הא דר' חייא כד כנסת ישראל אתקריבא מאינון אתר דאינון שלימו דכלא
ר' יוסי אמר לחם חמץ הא יתעביד אתער כמה דהוה חטאה כך הוה מקרב כהאי
גוונא ... הא חד חלת מצות חסר כמה דאתמר בלולות ורקיקי מצות לגבי קרבן

רש"י
לשעבר
קום התהלך לפני התהלך נח
התהלל בעד עבדיך לפני וכו
התפלל לפני הבית הזה לשון עבר
לא שהוא שבדא דו הוכנו לשון עבר
ותשחת לשון ערוה ועבודת כוכבים
תשחתון השחית כל בשר ותמלא
הארץ חמס גזל כי השחית כל
בשר אפי' בהמה חיה ועוף נזקקין
לשאינן מינן קץ כל בשר כל מקום
שאתה מוצא זנות אנדרלמוסיא
באה לעולם והורגת טובים ורעים
כי מלאה הארץ חמס לא נחתם גזר
דינם אלא על הגזל את הארץ כמו
מן הארץ ודומה לו כצאתי את העיר
מן העיר חלה את רגליו מן רגליו
ד"א את הארץ עם הארץ שאף
טפחים של עומק המחרישה נמחו
ונטשטשו עשה לך תבת הרבה
ריוח והצלה לפניו ולמה הטריחו בבנין
זה כדי שיראוהו דור המבול עוסק
בה קך שנה ושואלין אותו מה זאת
לך והוא אומר להם עתיד הקב"ה
להביא מבול לעולם אולי ישובו
עצי גופר כך שמו ולמה מאין זה
עצ' גפרית שנגזר עליהם למחות
בו קנים מדורים מדורים לבל בהמ'
וחיה בכפר זפת בלשון ארמי ומצינו
בגמ' כופרא בתיבתו שלמשה עפ'
שהיו המים תשים די"ה בחומר מבפנים
וזפת מבחוץ ועוד כדי שלא יריח
אותו צדיק ריח רע של זפת אבל
כאן מפני חוזק המים זפתה מבית
ומחוץ צהר י"א חלון וי"א אבן טובה
המאירה להם ואל אמה תכלנה תלמוד
מלמעלה כקיה משופע ועולה עד
שהוא קצר ועומד על אמה כדי שיזובו
המים למטה מכאן ומכאן
אנשי

בעדה תשים שלא יעלו הגשמים בה תחתים שנים ושלישים ג עליות זו על גבי זו עליונים לאדם אמצעים למדור תחתונים לזבל
ועי' הנני מביא הנני מוכן להסכים עם אותם שזרזוני כבר מה אנו עבדי תשברנו דבול שבלה את הכל שבלבל את הכל שהוביל את
הכל מן הגבוה לנמוך וזהו לשון אונק' שתרגם טופנא שהציף את הכל והביא לבבל שהיא עמוקה ולכך נקראת שנער שננערו שם
כל מתי מבול והקמותי את בריתי ברית היה צריך על הפירות שלא ירקבו ויטעו ושלא יהרגוהו אנשים שבדור אתה ובניך ואשתך
האנשים לבד והנשים לבד מכאן שנאסרו בתשמיש המטה מכל החי אף שדים שנים מכל מן הבאות שבהם לא קרבו מעצמם
את זכר ונקבה מהעוף למינהו אותן שדבקו במיניהן ולא השחיתו דרכן ומאליהם באו וכל שהתיבה קולטתו הכניס בה
ויעש נח זה בנין התיבה ראיתי צדיק ולא נאמר צדיק תמים מכאן שאומרים מקצת שבחו שלאדם בפניו וכלו שלא בפניו

שבח ושכר הקם בחצות הלילה

הא רמיזא אמ' שמעון הכאינון [illegible] וכו' כגון רבנן אתמון על דא [illegible] בני נשא לא אית
דשבין [illegible] ועל דא [illegible] לה מעכב [illegible] על דא
[illegible] ואינון כלהו כהין [illegible] מטה רבת קדשא ודא הוא [illegible]
תרעית הדין ובאתר חד קלי יין ושמן [illegible] לבסוף והא אוקימנא מלה [illegible] עקדה
[illegible] ובלאינון [illegible] ואית יין [illegible] ואית
אתר דאיהו לא [illegible] דאיהו תמן אי תלמיד [illegible] יין [illegible] לבב [illegible]
כי [illegible] דמין ודא הוא יין דאתנערא דהוא לכלא וכד אינון תמן כתי' [illegible]
ויין [illegible] יין אחרא דאיהו הכא ועל דא כתי' לקרבא אין מלין לקרבא
כגון התעבר הכא ואתער רחמי אתער יין [illegible] כבלא ועדין לא אתער מן
קדמנא [illegible] כד [illegible] לא יכין עליה [illegible] הכא לא
כמא רחמי דדיא [illegible] ועל דא
זאת תורת [illegible] ר' חזקיה הוה [illegible]
בפלגות ליליא לאלעי באורייתא פתח [illegible] ואמר

שיר המעלות הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות

קרא אוקמוה חבריא והא אתמר אבל הכי שבחא הוא דכל אינון בני מהימנותא ובאינון אינון בני מהימנותא אינון דאשתדלו באורייתא וידעין לאחדא שמא קדישא כדקא יאות ושבחא דאינון בני מהימנותא אינון דקיימי בפלגות ליליא לאלעי באורייתא ומתדבקיה לכנסת ישראל לשבחא לקב"ה במלי דאורייתא ותא חזי בשעתא דבר נש קם בליליא לאלעי באורייתא ורוח צפון אתער ואתפלג ליליא דהיא אילתא קמה ומשבחת ליה לקב"ה ובשעתא דהיא קמה כמה אלף ושית רבוון דינין [illegible] וכלהו פתחן לשבחא ליה לאלהא קדישא ההוא מאן דקם בפלגות ליליא לאלעי באורייתא קב"ה אציית ליה כמה דאת אוקמוה היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני וכל אינון [illegible] לעילא וכל בני [illegible] לאחדהון כלהו מתפתחין כגון [illegible] תשבחתא דאינון דלעי באורייתא ומכרזי ואמרי הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' אתון ברכו את ה' אתון שבחו לאלהא אתון אעטרו למלכא והא אילתא מתעטרא ביה בההוא בר נש קמי מלכא ואמרת חמי במאי בריה אתינא לקמך במאי בריה אתערנא לקמך ומאן אינון דשבחא כלא להון ק

לכמו לזה במקום חצי קדיש
ועתה יגדל נא כח ה'
כדכ' והתגדלתי והתקדשתי
ולג"ר וידעו כי אני ה'
ברכי נפשי את ה' ה' אלהי
גד' הוד והדר לבשת להוי
שמיה דאלהא מברך מן עלמ'
ועד עלמא די חכמתא
וגבורתא דיליה היא
תניא אמ' ר' יוסי פעם
אחת הייתי מהלך
בדרך והגיע זמן תפלת
המנחה ונכנסתי לחורבה
אחת מחורבות ירושלים
להתפלל בא אליהו ז"ל
ושמר לי על הפתח ואמ'
לי מה קול שמעת
בחורבה זו אמרתי לו
שמעתי ב"ק שמנהמת
כיונה ואומרת אוי שהחרבתי
את ביתי ושרפתי את
היכלי והגליתי את בני
לבין אומו' העול' אמר לי
בכל יום אומרת כך
כשישרא' נכנסין לבתי
כנסיות ולבתי מדרשות
ועונין אמן יש"ר מברך
לע' הקב"ה מנענע בראשו ואומ' אשרי המלך
שמקלסין אותו כך ומה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם
לבנים שגלו מעל ש"א א"ר ש' בן לקיש כל העונה אמן בכל
כוחו פותחין לו שערי ג"ע שנ' פתחו שערי' וג"צ שומר אמונים אל
תיקרי אמוני' אלא אמנים.

העקידה העתידה להיות עבודה לישראל [illegible]
שלמד נח תורה שבעה כדי שיקריב מהם
קרבן בצאתו גם מעוף השמים בטהורים [illegible]
מדבר ילמד סתום מן המפורש כי
לימים עוד שבעה זו שבעת ימי
אבלו שלמתושלח ותמנה שבעה כלים
בשבת [illegible] כי לימים עוד
מהו עוד זמן אחר זמן זה נוסף על קץ שנה

כל אשר דבר יי׳ כו׳
אבל רזא דמילתא
דישראל דההוא
דרא הוו אתו מסטרא
דיובלא וחירותא
כתובה במרום היתה
ואשתכח דעד לא אתו
לעלמא שמעת שמתי׳
הון אוריתא משום
הכי כל אשר דבר יי׳
לנשמתין דילן עד לא
אתינן לעלמא נעשה
והשתא ג״כ ניהדר
ונקביל ונשמע בהאי
עלמא כדי לשעבדא
גופין דילן. והכי נמי
כל חד וחד מישראל
יכיל למימר כל אשר
דבר יי׳ לנשמתין עד
לא ייתון לעלמא
וכמאדאמ׳ חז״ל מלמדי׳
אותו כל התורה כולה
ואוף משביעין ית
זרעיה לקיימא
אוריתא וכדאיתא
התם בגמרא
קדישא על נפש כי תחטא

קמי מלכא הדר ואמר העומדים בבית יי׳ בלילות אין מקרין שבח יי׳ אין אתחזו
למברכא [illegible] דלהון ברכתא קה״ל שאו ידכם קדש וברכו את יי׳ ומו׳
יתון [illegible] למלכא קדישא יברכך יי׳ מציון. שאו ידכם קדש מאי קדש
אתר שלימו דמשחא דנגדא עם יקרא נפיק מיניה דכת׳ ונהר יוצא מעדן ומן
אתר יקירא קדש שלימו בכנ״י כך סס״ שאו ידכם קדש וברכו את יי׳ [illegible]
[illegible] קא מברכי. מה יברכך יי׳ מציון אתברך לקב״ה מאתר יקירא
קדש שלימו הוא יברכך מאתר יקירה ציון את ומטרוניתא ברכה כמה דאוקמוה
דלמין דיא ברכה לשמא למלכא כך מאדזות אתר דאתפרשא מההוא אתר [illegible]
יאמר לך ברכן הדר יברכך יי׳ מציון ולא עוד אלא וראה בטוב ירושלם מאן טוב
ירושלם איינון ברכאן דנפקי לה ממלכא על ידא דההוא דרגא קדישא ועל דא
יברכך יי׳ מציון כלא חד מלה ולא עוד אלא וראה בנים לבניך מאי שלום על
ישראל מאי קא בעי הכא ישראל אלא כיון דאסגי שלמא לכדקא חזי כל [illegible]
אסגי שלמא לעילא ותתא שלום על ישראל סתם ושלום שמחה הוא דלעילא
ותתאי שמחה הוא דכל עלמין ומילי דאוריתא אסגין שלמא בעלמין
דכתי׳ יי׳ עוז לעמו יתן לעמו יתן **נפש** כי תחטא ונו׳ ר׳ יוסי פתח
עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור
ואל גבעת הלבונה. כמה אית ליה לבר נש לאזדהרא
מחובוי דלא לחטאי קמי מאריה דהא בכל יומא ויומא כרוזא נפיק וקארי
אתערו בני עלמא לגרמייכו לקמי מלכא קדישא אתערו לאזדהרא מחוביכו
אתערו דהא נשמתא קדישא יהב בגוייכו מאתר קדישא עלאה דיא
דתנינן בשעתא דקב״ה אפיק איינון נשמתין לנחתא בבני נשא אסגיד [illegible]
ויש להן במה קשוטין בגין לנטרא פקודוי ולא עוד אלא דאעבר לה במאה ספרי
אלף עלמין לאשתעשעא בה ולאחזאה כמה יקרא דאיינון דמשתדלי באוריתא
[illegible] קמי מלכא בלבוש יקר באוקמוה דהא עלאה כלבוש נהורין
עילאה לאסתכלא ביקרא דמלכא כל יומא ולאעטרא [illegible] בשעתא
דקטי זמנא לנחתא לעלמא עבדית [illegible] כד דעת [illegible] יומין [illegible]
לנחתי יקרא [illegible] לבתר נפקית לעלמא [illegible]
קדישא [illegible] עד דאתא [illegible] סהדי עלאה [illegible]
בחשוכא אוריתא [illegible] ומה כל יקרא דא [illegible]

ליוצרם

ארבעים יום כנגד יצירת הולד שקלקלו להטריח ליוצרם לצור צורת ממזרים. ויעש נח
זה ביאתו לתיבה. נח ובניו האנשים לבד והנשים לבד לפי שנאסרו בתשמיש המטה
מפני שהעולם שרוי בצער. מפני מי המבול. אף נח מקטני אמנה היה מאמין ואינו מאמין שיבא המבול ולא נכנס לתיבה עד שדחקוהו המים.
באו אליו. שנים שנים כלם השוו במנין זה אף הבהמות היו שנים. בחדש השני ר׳ אליעזר אומ׳ זה מרחשון ר׳ יהושע אומ׳ זה אייר. נבקעו
להוציא מימיהן. תהום רבה. מדה כנגד מדה הם חטאו ברבה רעת האדם ולקו בתהום רבה. ויהי הגשם על הארץ. ולהלן הוא אומ׳ ויהי המבול אלא
כשהורידן הורידן ברחמים שאם יחזרו יהיו גשמי ברכה כשלא חזרו היו למבול. ארבעים יום. אין יום ראשון מן המנין לפי שאין לילו עמו שהרי
ביום הזה נבקעו כל מעינות ונמצאו מ׳ יום כלים בכח בכסליו לר׳ אליעזר שהחדשים נמנין כסדרן אחד מלא ואחד חסר הרי י״ב ממרחשון וכח מכסליו.
בעצם היום הזה. למדך הכתו׳ שהיו בני דורו אומרי׳ אם אנו רואים אותו נכנס לתיבה אנו שוברין אותה והורגין אותו אמר הקב״ה אני
מכניסו לעיני כלם ונראה דבר מי יקום. צפור כל כנף. דבוק הוא צפור שלכל מין כנף. לרבות חגבים

זמנא דבר נש למיפק מהאי עלמא

אנפוי לגבי ההוא מלאכא עלמא וקיימא תמן קמיה נפש כי תחטא ומעלה [illegible]
ואמר ר' יוסי נפש כי תחטא דהאי [illegible] לקרין עד שיפוח היום [illegible] נפשא
[illegible] ואתתב לאתר [illegible] עד שיפוח היום עד [illegible]
עלמא. וייתי ההוא יומא דקיפא דיתכשא לה מלכא הנא למפקא מהאי עלמא

ונסו הצללים

מאן קאי ראה ואמר [illegible] דקאמר דבל עתא דיומא: זמנא דבר נש למפקא מעלמא הן [illegible] נש אתעבר מיניה ההוא. עד שיפוח היום. עד שינשוף זמנא למפקא מהאי עלמא ונסו הצללים דאתעבר כולהו יתעכבו קמי מאהה. ר' אלעזר אמר תרי צללין אית לבר נש כד איהו בקיומיה חד רברבא וחד זעירא ומתפרשי [illegible] כד נש בקיומיה ועל דא ונסו הצללים כתי' מאן [illegible] נש לאסתכלא [illegible] ולא ולתקנא לון קמי מאהה ודא עליהון כנין לקב"ה [illegible] ואקבל [illegible] דת [illegible] קמיה ודא הוא עד שיפוח היום ונסו הצללים דכון דאינון צללים [illegible] מתעברין מיניה ואיהו [illegible] כקולרא [illegible] ה' לא מעלמא [illegible] דאיהו קאים בקיומיה. ושלמה מלכא אמר וזכור את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבואו [illegible] עד שיפוח היום ונסו [illegible] כד נש לתקנא [illegible] יומוי לאסתלקא מעלמא קב"ה [illegible] ואמר הכי נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע [illegible] דלא [illegible] ואסהיד ביה כד נחתא לעלמא והוא עד ודאי [illegible] זמנין ד [illegible] לפקודי [illegible] וכד נש [illegible] או ראה או ידע [illegible] דעבד ואסתכל בה או ידע [illegible] דהוא עבר על פקודא דמאהה אם לא יגיד [illegible] קמיה מאהה מה כתי' כד יפוק מהאי עלמא ונשא עונו וכד [illegible] פתחין ליה פתחא [illegible] קמיה מאהה ועל דא נפש כי תחטא כתי'. נפש כי תחטא ר' אבא פתח

כל זאת באתנו ולא שכחנוך וגו'

פסוק

כל זאת באתנו כלא בגין עלויו דיבני [illegible] [illegible] דלא יהא שלמא ולא שכחנוך לא אנשינא [illegible] אורייתך [illegible] [illegible] כל מאן דאנשי [illegible] אורייתא ולא כאיש [illegible] נשי ליה לקב"ה דהא אורייתא כלה שמא דקב"ה היא ולא שקרנו בבריתך דלא משקר בהאי את

אימתי נבראו המלאכים

ר' יוחנן אומ' בשני נבראו הה"ד המקרה במים עליותיו וכתי' עושה מלאכיו רוחות. ר' חנינא אומ' בחמישי נבראו שנ' ועוף יעופף על הארץ וכתי' ובשתים יעופף.

מדרש רות

ר' קסמא בי ר' ינאי אומ' כתי' עושה מלאכיו רוחות מש' משרתיו אש לוהט. אית מלאכי דאינון מרוחי ואית מלאכי דאינון מאשא דא יהיב מדיליה לחבריה בגין דאית שלמא ביניהו ועכ"ד אינון דנחתין מאינון תרין יסודי אין נחתין וכד נחתו מתלבשין יתיר באוירא דעלמ' ואתגלימו אינון דאתעכבן בהאי עלמא מתלבשין ביסודי דהאי עלמ' ולא יכלין לפרחא ולאתבא לאתריהו ומתעכבי הכא כיון דז' יומין אתעכבן הכא דא בתר דא לא אהדרן תמן. כוונת רז"ל היא כי המלאכי' לובשי צורה אחת בהיותם משמשי' למעלה כמ"ש ומתעטפי' כסות אש לבנה וכן האמת ודע

ויסגר ה' בעדו הגין עליו שלא — שברוה הדיך התיבה דובים ואריות והיו הורגות בהם ונשוטו שלמקדרא סגר כנגדו מן המים וכן כל בעד שבמקרא לשון כנגד הוא כמו כל ויחס בעדך ובעד בנך עור בעד עוד מגן בעדו התפלל בעד עבדיך כנגד עבדיך ויתם מעל הארץ משוקעת היתה במים י"א אמה בספינה טעונה שקעו' קעת מקרקעה במים ומקראות שלגבנו ויכיתו ויגבהו מעליהן יו' אמה מלמעלה למעלה שלגובה כל ההרים לאחר שהשוו המים לראשי ההרים כשמת רוח חיים נשמה שלרוח חיים אשר בחרבה ולא דגים שבים וימח לשון ויפעל הוא ואינו לשון ויפעיל והוא מגזרת ויפן ויבן בלתיבה שקופה ה' כגון בנה מחה קנה כשהוא נותן וין יוד בראשה נקוד בקירץ תחת היוד אך נח לבד נח זה נשוטט ומת גונח וכוהה דם מטורח הבהמות והחיות ויש שאיחר המזונות לארי והכישו ועליו נאמר הן צדיק בארץ ישולם. ויזכר אלהים זה השם מדת הדין והוא ונהפכה למד' רחמים ע"י תפלת הצדיקים ורשעתן שלרשעים הופכת מדת רחמים למדת הדין שנא' וירא ה' כי רבה רעת האדם ויאמר ה' אמחה והוא שם מה"ר. וישכו כמו כשוך חמת המלך לשון הנחת חמה. ויזכר אלהים את מה זכר להם לבהמות זכות שלא השחיתו דרכן קודם לכן ושלא שמשו בתיבה. ויעבר אלהים רוח רוח תנחומין והנחה עברה לפניו על הארץ על עסקי הארץ.

כל זאת באתנו ושם לא אנשינא

מלי דאוריתא

קיים קדש קדמי [illegible] ברט יב בית בכר ש ובלחמין דמשקר בית כתו [illegible]
דתולדה [illegible] ודרעתן [illegible] ב בכר ש וקראה אתה [illegible]
קרין [illegible] כהנו עם אלקינו ונפרוש כפינו לא [illegible] עם [illegible] אלקינו
כיון [illegible] ולא עסקינן ודא תורתה דאיתי עם אלהנו ונפרוש כפינו לא [illegible]
[illegible] ולא עקרנו כבהיתך ובלא חד מלה דהוי עקרין [illegible] דמהנו כפני לתורת
[illegible] מעקר בהוי בית ועל דא אורייתא אחידא ברא דכל מאן דמעקר לה
[illegible] אורייתא כלא ומאן דמעקר בהוי כלו מעקר באורייתא כלא · תרין
יחד **אברהם** עד לא אתגזר הוה מיתקרי דחילו ונטיר אורייתא כיון דאתגזר
מה כת' עקב אשר שמע אברהם בקולי וכלא כמון דאתגזר
ואתקריש ביה רשימא קדשא ונטיר לה בריקא יאותסליק לה כלו ונטיר אורייתא כלה
יצחק מן כת' ואת בריתי אקים את יצחק ועל דא אורייתא אקרי בהרית
דאחזי **יוסף** בגין דנטיר לה את קיימא ולא בעא לעקרא [illegible]
זכה לקרא בהוי שלמא ובשלמא דאתה ולא שדלא דקבה אחד שמיה
כעין דהד' שרות כי יוסף עמו וזכה לברכתא דאחוי שלמא ולברכתא דשלמא [illegible]
אמר יצחק כת' **בכור שורו הדר לו** יוסף זכה בשור דאיתקריאת לברכתא אמ"ר ליה
ואודה אי קב' [illegible] אתגייר מלה דאיתו שמא [illegible] מיבעי לה דהא כת' ופנו
שור מהטינא אמר לה כמן הבן על אוניה דרבעם אמר לה ראה אולפנא בזמני
קרא הכיון דיוסף נטר לה להוי ברית בהת אחיד מתה דדנן ואיכון אמן ד
דדנן לעלא בעותן לקרין ואולפנא בפרשת פרה אדומה דהוי פרה חד דדנא
הוי וזוונא דפרה שור איקרה ודא הוא בכור שורו הדר לו דהוי ולא הוי פגם
דעלמא לא וקרני ראם קרניו עולה קאי על כל אחרנין ועל דא בהם עמים ינגח
יחדו אפסי ארץ מטרונו דכל מאן דנטיר להוי רשימא קדשא אינון אמן דדנן
עלאין ואתקעין ביה לעזרא ליה כלא ולאשוא ליה בקרא עולה ועל דא אפסין
כיון מלכותא חד קאי וחד כנוי דכיון דעלמא אתדבק בנשים [illegible]
מלכותא לרבעם ועל דא סהיתאבי [illegible] בגיני כך אמר שמשון הוי ברנש דאולי
בר אתקשר בתכיסתא דהיא פתחא דכל פתחין עלאין פתחא דאתקשר בשמין
קדשא דאמר שמשון הוא דוא דנפיק מתחות רבא ונטיר קיימא קבה ובמעבדין
דאינון מתעבדן בעלמא אשגח קבה כהקוא דואו ושזיב עלמא ובגיני כך כת' ובן

ויסכרו מעינות תהום · כשנפתחו כל
מעינות וכאן אין כת' כל לפי שנש'
תיירו מהם אותם שיש בהם צורך לעול
כגון חמי טבריה כיוצא בהן · ויכלא
וימנע כמו לא תכלא רחמיך · לא יכלה
ממך · מקצה קנ' יום · התחילו לחסור
והוא אחד בסיון כיצד כה' בכסלו נפסקו
הגשמים הרי שלשה מכסלו וכט' מטבת
הרי לב' ושבט ואדר וני' ואייר הרי קנ' ·
בחדש הז' סיון והוא ז' לכסלו שבו נפסקו
הגשמים · כיז' יום · מכאן אתה למד
שהיתה התבה משוקעת במים יא'
אמה שהרי כת' בעשירי בא' לחדש
נראו · זה אב שהוא עשירי למרחשון

אשר קדש ידיד מבטן

לירידת ש' גשמים והם
היו גבוהים על ההרים
טו' אמה וחסרו מיום א'
בסיון עד א' באב יא' אמה
לס' יום הרי אמה לד' ימים
נמצא שבא' בסיון לא חסרו אלא ארבע
אמות ונחה התבה ליום המחרת למות
שהיתה משוקעת יא' במים שעל ראשי
ההרים · בעשירי נראו ראשי ההרים ·
זה אב שהוא עשירי למרחשון שהתחיל
הגשם ואת הוא אלול ועשירי לכסליו
שנפסק הגשם כשם שאתה אומ' בחדש
הז' סיון והוא ז' להפסקה אף אתה אומר כן
על כרחך ז' אי אתה מונה אלא להפסקה
שהרי לא כלו מ' של ירידת גשמים וקנ'
של תגבורת המים · עד אחד בסיון ואם
אתה אומ' שביעי לירידה אין זה סיון
והעשירי אי אתה יכול למנות אלא לירידה
שאם אתה אומ' להפסקה והוא אלול
אי אתה מוצא בראשון בא' לחדש חרבו
המים מעל הארץ שהרי מקץ מ' יום
משנראו ראשי ההרים שלח את העורב
ובא' יום הוחיל בשליחות היונה הרי ס'
יום משנראו ראשי ההרים עד שחרבו
פני האדמה ואת באלול נראו נמצא שחרבו במרחשון והוא קורא אותו ראשון אין זה אלא תשרי שהוא ראשון לבריאת עולם ולר' יהוש'
הוא ניסן · מקץ מ' יום משנראו ראשי ההרים · את חלון התבה אשר עשה · לצהר ולא זה פתח התבה העשוי לביאה ויציאה · יצא יצוא
הולך ושוב · סביבות התבה ולא הלך בשליחותו שהיה חושדו על בת זוגו כמו ששנינו באגדת חלק · עד יבושת המים · פשוטו כמשמעו
אבל מד' מוכן היה העורב לשליחות אחרת בעצירת גשמים בימי אליהו של והעורבים מביאים לו לחם ובשר · וישלח את היונה לס' ז' ימים
שהרי כת' ויחל עוד ז' ימים אחרים מכלל זה אתה למד שאף בראשונה הוחיל ז' ימים · וישלח אין זה לשון שליחות אלא לשון שלוח שלחה ללכת
לדרכה · ובזה יראה אם קלו המים שאם תמצא מנוח לא תשוב אליו · ויחל לשון המתנה וכן לי שמעו ויחלו והרבה יש במקרא · טרף בפיה אומ' אני שזכר
היה לכן קראו בעמים לשון זכר ובמקום לשון נקבה לפי שכל יונה שבמקרא לשון נקבה כמו כיונים על הגיא כלם הומיות · על אפיקי מים רוחצות · כיוני הגאיות
כלם הומיות ובמו כיונה פותה

וירא

ח

מילה ואנכי נטעתיך שורק כז אמת

[illegible] לבקבל זכר ונו' וכתי' ואם כפרית שרשי סמכה וכלה כחדא תקלן
[illegible] כהדין ויהא זכי שלא לאתכסיא כמסר יק ידין [illegible] דכתי' ואם
[illegible] ולילה לגבה א"ר שמעון הכנה תנן כמתן אתוא [illegible]
[illegible] והא נוהר הכא וחד דאחיד אתכסיין דכי בגו יקרא כסתר [illegible]
[illegible] כסטרא דא ויקרא שהוא הנה ובבן דאחד חוורא וחד סומקא כבר [illegible]
[illegible] ובנני כך מתקשרן דא בדא ואם יהא אחיד כהו ביומם ולילה [illegible]
[illegible] דאתא כהנא לסטר שהוא קה חסד ואתכסא כלא ודא הוא כהת [illegible]
[illegible] דאחיד בתרויהו ועל האי אקרי כר נע עלמם דכתי' התהלך לפני והיה
[illegible] אקרי תמים כד זכא בתרוייהו ביומם ולילה וכתי' יומם יצוה יי' חסדו
ולילה שירו עמי ותרוייהו אחסין אברהם ולא אתקיילא ביה חסד בקיומא עלם
עד דאתגזר כיון דאתגזר אתקיים ביה וזכה לתרוייהו ואקרי עלם כמה דאמרן)
דכתי' והוא יושב פתח האהל כחום היום פתח דאתגליא דא סתרא עשיראה ד
דמלכא דאיהי פתחא לכל משכנא קה"ע ושער סתרין וכתי' פתחו לי שערי צדק
וקרייה דוד דמלכא פתחא דכתי' פתחו לי וכתי' זה השער ליי' כחום היום בנהירו
דחסדיהון שרביה כמא חתיכא בהדי יתיב בהדי אימא אתקיימו ביה כד אתגזי
ובנני כך אקרי בהת יומם ולילה יתאנא כתי' ופתחו יי' על הפתח לאהא על הרין
פתחא חסד לאתכסאה ובנני כך ולא יתן המשחית וגו' אר' לטעמ הא תנינן מאן
דאתגזר ונטיל תחות גדפי דשכינה אקרי צדיק ולא יתיר צדיק וזכי לאטעל
בההוא כתרא דצדיק ואתאחידת יומם ולילה דזכי לתרויהו א"ר שמעון לעשר
סה לעשר כה לא דאחד מאן דאתי מטרטא וקה שנא ומנגעא דק שוע למרין
דאתי מזוהמא בהין ומטרשא דנגעו בהין יקיפין כישראל כתי' סו"ו ואתי נטעתיך
שורק כלו זרע אמת ובחו ות העולם סו' אעד כמר אמהם כמרס חרצתפוי
זרוחם ובנני כך ישראל קדשין זרעא דקשוט נעען דאתכסאו בטורא דסיני ו
ואתפסק מינייהו כל זוהמא כלהו אתכסיין וכלהו עיילין בקיומא קדשא דיומם
ולילה ואינון שלמין בכלא אבל אומות העולם קטיא לא עבר מינייהו זוהמא ואתי
עד השתא דהן ובנני כך תנינן טוב שבגוים וכו' ובנני כך [illegible] ודאי ה"א רב
המנונא סבא אומות העולם עד לא אתגיירו שריין בכתרא קדישא שכינתא
דשהיא על כל עשר ספירן תקונין ורוח קדשא שריא עליא אבל ישראל קדשין
בנו קדשין דנגען ושרשן אתכסיו בדיכו ואתקן עליהון קדשא בטעתא דאתגזר

אמר ר' שמעון
אסהידנא עלאי
לכל אינון דהכא דמן
יומוי לא בטילנא
איזתלת סעודתי
ובגינה לא אצטריך כנא
לתעניתא בשבתא
ואפי' ביומא אוחרי נא
לא אצטריכנא כ"ש
בשבתא' ומאן
דזכי בהו זכי למהימנותא
שלימתא חד סעודתא
דמטרוניתא חד
סעודתא דמלכא
חד סעודתא דעתיקא
קדישא סתימא
דבכלסתימין אשרי
המקיים ג' סעודות
הגו לסברכה בכל
הששה ספירות
ויקבל הב' תוספת
ברכה ובעבורן יתב רכו
כל ששת הימים
ומשם יפרד' מלת
שם רומזת לכ"י
הנקראת שם שנ'
ויתיצב עמו שם
ועיין ר' מנחם

א

רש"י

טרף בפיה חטף ואה לשון מזון
ודעו כפיה לשון מאמר חמוד יהיו
מזונותי מרורין כזית ובידו של הקב"ה
ולא מתוקין כדבש בידי בו ויחל הוא
לשון ויחל לא לשון ויפעל וזה לשון ויתפעל

ויחל יתמתן כרחשון לר' ל"ע הוא תעדי ולר' יהוע הוא כיס חרבו נעגו כמין טיט עקרמו כגו שלמעלה יבשה נעשה כמין
גריר כהלכתה כדכ' ויירית כחדש השני בז' עשר לחדש ל"ו יום שהחמה יורדה על הלבנה שמשפט דור המבול שנה תמימה היה
חתה ותעתו כחן היתיר להם תשמיש המטה היצא הוצא כתי' הוצא קרי היצא אמ' להם שיבחן הוצא אם אינם רוצים לצאת יוצאם
ושרצו בארץ ולא בתיבה מגיד שאף הבהמה נאסרו בתשמיש למשפחותיהם קבלו עליהן שלא לידבק במינן מכל הבהמה הטהורה
ממר לא ליהקב"ה להכניס מלו ז' ז' לא כדי להקריב קרבן מהם מנעוריו מנעדין כתי' משנעשר לצאת ממעי אמו נתן בו יצר לא
אוסיף ולא אוסיף כפל הדבר לשבועה הוא דכתי' אשר נשבעתי מעבר מי נח ולא מצינו בה שבועה אלא זו שכפל דברו והיא שבועה וכן
דרשו חכמ' כמס שבועות עוד כל ימי הארץ לא ישבתו ו עתים הללו שני חדשים לכל א' וא' כמו ששנינו חצי תשרי ומרחשון וחצי כסליו
טבת וחצי שבט קור כבמ'

טובא בכלא [illegible]

[illegible] בגין [illegible] בלבם

פרשת והיה כי יחטא ואשם

[illegible] אית קשטא [illegible] עשק וגו׳ ר׳ יוסי פתח כי מי **נח זאת לי**

[illegible] מעבור מי נח וגו׳ ודאי קרא קשיא כתי׳ ומי
[illegible] וכתי׳ ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול כתי׳ ולא מי נח דכתי׳ כי מי
[illegible] שבעתי מעבור מי נח וכתי׳ זאת לי זאת לי הם לי מיבעי ליה אלא הכי תאנא כד
סגיאין סגיאו בעלמא קב״ה חדי עלייהו ומתעטרא ביה דתנינן כד עבדי זכאין בעלמא לא
ואתעטרא ביה כד יכול אתקיל עלמא לעילא וכל עלמין מתקדשין בגיניה ואתקיל עלמא
בפולחנא דלעילא מנא לן דכתי׳ או יחזיק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי מה
עלמין למדרבנא אלא יעשה שלום לי דאתוה דבר מוקמנא שלום יעשה לי דמתקרבין
אהבן מאי אי סלקא בדעתך אמר ר׳ יוסי כד מתקרבין אהבן שלום יעשה לי דאתקדש
עלמא לעלא ובגיני כך שלום קדם יעשה שלום לו מאי טעמא לא אקדים שלום קמא
אלא דאתעבר חוייא דעריא במוקמא בקדמיתא וייתי דכורין לגוה כחדא וכנייה
יעשה אקדים ולבתר שלום אתחכם בזמנא דנכח עשה בעלמא הכין לא אתעבר ולא
שלטין בעלמא מגוש דחזא כד נח זכאה אשתכח בעלמא וקב״ה בגיני [illegible] ועלמא
אתקיים בגיניה· תניא אר׳ יוסי בזמנא דבני עלמא אתעבדו חייבין קמיה קב״ה
ההוא זכאה דאשתכח בעלמא בגוש קב״ה לא עתיד כההיא בגין דיבעי רחמי על עלמא
ויתפייס בהדייהו מה עבד קב״ה מעתדי כההיא אינון אתוב שלמין ואמר ליה למעבד
ליה תאחרי ולשיצאה כולהו מה אורחוי דההוא כד נח זכאה שביק ההוא ושיצי דבני
עלמא בגין דתתפייס קב״ה בהדייהו מנא לן ממשה עה׳ אמר ליה קב״ה ישראל חטאו
ועשה להם עגל מסכה וישתחוו לו וגו׳ מיד אמר ליה הרף ממני ואשמידם ואעשה
אותך לגוי גדול ועצום ממנו בההיא שעתא אמר משה אי בגין יקרא דילי ישתצון
ישראל מעלמא טב לי למיתנא ימרון דשבקי קטא דהוא דכל עלמא בגין יקרא דילי
מיד ויחל משה ואוקימנא נחמיה לנפשיה במאה אלף מאנין דשרא דכתי׳ ועתה אם
תשא חטאתם וגו׳ ואתמחי לא זז משם עד דמחיל קב״ה לישראל דכתי׳ וינחם יי׳ על הרעה
אשר דבר לעשות לעמו וכתי׳ ויאמר יי׳ סלחתי כדברך· ונח לא כתי׳ ויאמר
יי׳ לנח קץ כל בשר בא לפני וגו׳ אמר ליה נח ואלי מה את עביד אמר ליה ואתה הנני מביא
אף בחייה אתך וגו׳ עשה לך תיבת עצי גפר קנים תעשה וגו׳ ולא בעא רחמי על

פ׳

[illegible]· חורף [illegible] זרע
שעורים קטנות אחריו [illegible]
אחר והוא חצי שבט ואדר וחצי
ניסן· קיץ הוא זמן לקיטת תאנים וזמן
שמייבשין אותן בשדות ושמו קיץ
כמו והלחם והקיץ לאכול הנער׳·
חום הוא סוף ימות החמה· חצי אב ואלול
וחצי תשרי שהעולם חם ביותר כמו
ששנינו במסכת יומא שלהי קייטא קשי׳
מקייטא· ויום ולילה לא ישבותו· מכלל
ששבתו כל ימות המבול שלא שמשו
המזלות ולא נכר בין יום ובין לילה·
לא ישבותו לא יפסקו כל אלה תולדת׳
[illegible] בסדרן· וחתכם· ואימתכם כמו
תרגומו חתת· ואגדה לשון חיות שכל
זמן שתינוק בן יומו חי אין צריך לשמרו
מן העכברים· עוג מלך הבשן מת
צריך לשמרו מן העכברים שנאמר
ומוראכם וחתכם יהיה אימתי יהיה
מוראכם על החיות כל זמן שאתם
חיים· לכם יהיה לאכלה· שלא [illegible]
הרשיתי לאדם הרא׳ אלא ירק עשב
ולכם כירק עשב שהפקרתי לאדם
הרא׳ נתתי לכם· בנפשו דמו· אסר
להם אבר מן החי ואף דמו לא תאכלו
כלו׳ כל זמן שנפשו בדמו לא תאכלו
הבשר· בנפשו דמו בעוד נפשו בו·
בשר נפשו לא תאכלו׳ הרי אבר מה׳
ואף דמו לא תאכלו הרי דם מן החי׳
ואך את דמכם· אע״פ שהתרתי לכם
נטילת נשמה את דמכם אדרוש
השופך דם עצמו· לנפשותיכם· אף
החונק עצמו אע״פ שלא יצא ממנו דם·
מיד כל חיה· לפי שחטאו דור המבול
והופקרו למאכל חיות רעות לשלוט
בהם שנ׳ נמשל כבהמות נדמו׳ לכך
הוצרך להזהיר עליהן את החיות· מיד האדם
מיד ההורג במזיד ואין עדים אני
אדרוש· מיד איש אחיו· שהוא אוהב לו

כאח והרגו שוגג אני אדרוש אם לא יגלה ויבקש על עונו למחול שאף השוגג צריך כפרה ואם אין עדים לחייבו גלות והוא אינו נכנע הקב״ה
דורש ממנו· כמו שדרשו רבו׳ והאלהים אנה לידו במסכת מכות הקב״ה מזמנן לפונדק אחד· באדם דמו ישפך· אם יש עדים המיתוהו אתם למה כי
בצלם אלהים עשה׳ וזה מקרא חסר עשה העושה את האדם וכן הרבה במקרא· ואתם פרו ורבו· לפי פשוטו הראשונה לברכה וכאן לצווי
ולפי מדרשו להקיש מי שאינו עוסק בפריה ורביה לשופך דמים· ואני הנני מסכים אני עמך שהיה נח דואג לעסוק בפריה ורביה [illegible]
עד שהבטיחו הקב״ה שלא לשחת העולם עוד וכן עשה באחרונה אמר לו הנני מסכים לעשות קיום וחזוק ברית להבטחתי
ואתן לך אות· חית הארץ אתכם· הם המתהלכים עם הבריות· מכל יוצאי התיבה· להביא שקצים ורמשים· חית הארץ להביא המזיקין
שאינן בכלל החיה אשר אתכם· שאין הלוכן עם הבריות· והקימותי· אעשה קיום לבריתי· ומהו קיומו את הקשת כמו שמסיים והולך·

ופ׳

על שלמה [illegible] בעלמא [illegible] כך [illegible]
עלמא [illegible] יוסי [illegible] דכתיב ויחל נח איש האדמה [illegible]
[illegible] איש האדמה [illegible]
האדמה [illegible]
[illegible]
אמר קב"ה [illegible] בעלמא דכתיב [illegible]
[illegible]
[illegible] סימנא [illegible] עלמא [illegible]
ומאי ניהו [illegible] על עלמא [illegible] כגון ר' שמעון בן יוחאי דלא
[illegible] עלמא ביומוי [illegible] סימנא בעלמא [illegible]
דאתגזר על עלמא דלא [illegible] פרדס קשה [illegible] פרדס [illegible]
[illegible] קב"ה [illegible] כגון רשב"י [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] קב"ה [illegible]
[illegible] קב"ה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] על עלמא [illegible]
[illegible] בעלמא [illegible] רשב"י [illegible]
[illegible] על כל בני עלמא [illegible] ויחל [illegible]
וקב"ה [illegible]
[illegible] עלמא [illegible] כי צדיק יי' צדקות
אהב ישר יחזו פנימו [illegible]
[illegible] יחזו פנימו [illegible]
פנימו [illegible] עלמא [illegible]

ספר יד יוסף

בגנון אחר על ארבעה שנכנסו לפרדס וכי לא נכנס ואלו הארבעה והלא כל חכמי ישראל נכנסו לפרדס. אא משל למלך שהיה לו פרדס והכניס ד' מעבדיו לשומרו וצוה אותם לשומרו וצוה אותם שלא יאכלו ממנו ולא יקלקלו מכל מה שיש בפרדס ולא ימכרו ממנו דבר. בא אחד מהן ואכל ושתה ונטרד דמות בן עזאי שנ' דבש מצאת אכול. בא השני ומכר מפירותיו ולקח כסף וזהב ונתנם בחיקו דמות בן זומא ועליו נאמ' יקר בעיני יי' הל'. בא הג' וקלקל באילנות ולא נהנה דבר דמות אלישע וקצץ בנטיעות. והרביעי שמר מצות המלך ולא נהנה ולא קלקל דבר ונכנס בשלום דמות ר' עקיבה ועליו נאמר הביאני המלך חדריו. אלישע אחר קיצץ בנטיעות. עלה שכלו למעלה וראה מט ולא עמד מפניו ודימה שיש שתי רשויות ח"ו למעלה וכו' עיין במערכת האלהות וכו'

והסגנון השני דמות אדם הא' אכל ושתה ונטרד מגע דמות בן עזאי והשני דמות נח אכל ושתה וקלקל וגרם קללה לבנו הג' והשלישי הציץ ומת רמז לנדב ואביהוא שהציצו ומתו והד' כנגד יעקב והוא ר' עקיבא נכנס בשלום ויצא בשלום

לדורות עולם נכתב חסר ו' ע' דורת
עלה היוצר כי לאות לפני צדיקים גמורי
היו כמו דודו על חזקיהו מלך יהודה
ודודו על דעבי כענני עת כשתעלה
במחשבה לפני להביא חורב וחורבן
לעולם בין להים ובין כל נפש חיה
בין מדת הדין שלמעלה וביניכם
עדיה לו לכתוב ביני ובין נפש חיה

א

ישר״א. פתחו [illegible] לך ה׳ יעקב יחזו ומה ישר׳ יחזו אמר לך ראה בעלמא דאינון ימי
קדם דעתיקא [illegible] דכלהו [illegible] ירחי שלם ראשי אבהן אקרון פנימו דאינון [illegible]
כאורח [illegible] דיתכלון למחזי. תאנא בשעתא דקב״ה אשגח בעלמא ואמר
[illegible] שכיחין לתתא אתגליא עתיקא בזעירא ואסתכלת בכל אינון אנפין בה
[illegible] סתימין ואתחברו כלהו יומי עשרת מתברכין [illegible] ואסתכלן בו כולהון
[illegible] ישר׳ דלא סטאן ימינא ושמאלא הה״ד ישר׳ [illegible] ואתברכן כלהו ומנהון
[illegible] עד דאתברכן כלהו עלמין ואתערבן עלמין כלהו כחד וכדין אקרי ה׳ אחד ושמו
אחד. וכד חזא עלמא פניו אסתי״ם עתיקא קדישא ולא משניאן אפין באפין וכדין
הנין מתערבן בעלמא וכורסייא דינין ועתיק יומין אסתים ולא אתגליא הה״ד חזה הוית
הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב. עד די כרסון רמיו דאינון כתרין עילאין ד
דאתעקרן כלהו אחרנין דקיימי בקיומייהו ומאן אינון אבהן ועתיק יומין. יתיב יתיב
ולא אתגליא וכדין מתהפכי [illegible] עלמא רחמי להנו. תאנא מסטרא דאימא נפקין ג
נהרי נהורין [illegible] בקלישי בכורסיא שלטין על רחמי כד״א [illegible] על״ל [illegible]
ראשו וכדין משתכחו עלמין קמין דלא עלמין וקטטותא אתעבר כלהו וכד בני עלמא
מכשירין שכינו לתתא מתכסיין הנין ומתעברן ומתגלה רחמי ושלטין על האי
[illegible] דא [illegible] מהנה קטיא וכד מתעבין רחמי חדו ונחותין משום דשלטין על האי
כיון הה״ד וינחם יי׳ על הרעה וינחם משום דשלטין על הרעה ואתכסיא הנא
קטיא ושלטין רחמי. תאנא בשעתא דמתכסיין הנין ושלטין רחמי על כתרא
וכתרא [illegible] בקיומיה ואתברכין כלהו כחדא וכד הנין כלהו חד לאתרה ואתברכין
מתכסיין אימא בקלישי נהורין ואתברכין לסטרהא וכדין אקרי תשובה שלימא ואתכפר
עלמא דהא אימא היא בחדוותא שלימתא יתבא בשלימותא וכדין אם הבנים שמחה
וכדין אתקרי יום הכפורים וכתי׳ לטהר אתכם מכל חטאתיכם ואתפתחן חמשין תרעין
דסטרוי נהורין. תאנא כתי׳ **והיה כי יחטא ואשם**
מהו כי יחטא ולבתר ואשם אלא
הכי תאנא כי יחטא מאינון חובין דאיקרון חטא דכתי׳ מכל חטאת האדם. ואשם
כד״א ואשם [illegible] ואשם ויתקן כלומר אם יתקן עובדוי והשיב את הגזלה אשר
גזל. אר׳ יוסי [illegible] דכתי׳ והשיב ויעשה לא כתי׳ אלא והשיב דייקא. תאנא כד מתעבדין [illegible]
בשתא קלא אתפסק והנין מתעבן ותשובה תליא עד דאתתקן וכד הנין מתעברין
קלא נפיק ואתבע אינון דעלמא סלקין ומתתקן סטרא קדישא ואתמשכן [illegible] וקב״ה זמין

לא דהו מדרשו כשתבא מדת הדין
לקטרג עליכם לחייב אתכם אני
רואה את האות ונזכר זאת אות
הברית הראה הקשת וא״ל הרי
האות שאמרתי ואם היא אני גם
למה הוזרך לומ׳ כאן לפי שהנושא
עמוקה ובאה בבכורתו דלנח
נקלקל כה חם ועל ידו נתקלקל
כנען ועדין לא כתב תולדות
חם ולא ידענו שכנען בנו לפי הצרך
לומ׳ כאן ואם הוא אבי כנען ויחל
עשה עצמו חולין שהיה לו לעסוק
תחלה בנטיעה תחלה איש האדמה אדוני
האדמה כמו איש נעמי ויטע כרם
כשנכנס לתיבה הכניס עמו זמורות
ויחורי תאנים אהלה אהלה כתיב
רמז לי׳ השבטים שנקראו על שם
שומרון שנקראת אהלה שגלו על
עסקי יין של השותים במזרקי יין
ויתגל לשון ויתגלגל וירא חם אבי
כנען יש מרבותי אומרי כנען ראה
והגיד לאביו לכך השכר על הדבר
ונתקלל וירא את ערות אביו יש
סרסו ויקח שם ויפת את השמלה
אין כתוב ויקחו לא ויקח למד שם
שנתחזק במצות יותר מיפת לכך
זכו בניו לטלית שלציצית ויפת
זכה לקבורה לבניו של אתן לגוג ארץ
מקום קבר ואם שבזה את אביו נאמ׳
בזרעו כן ינהג מלך אשור את שבי
מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים
ערום ויחף וחשופי שת׳ ופניהם
אחורנית למה נאמ׳ פעם שניה
ללמד שכשהלכו אצלו הוזרכו —
להפוך עצמם לכסותו הפכו פניהם
אחורנית בנו הקטן הפסול והבזוי
כמו הנה קטן נתתיך בגוים בזוי

ארור כנען אתה גרמת לי שלא אוליד בן רביעי אחד לשמשני ארור בנך הד׳ להיות משמש את זרעם שלאלו הגדולים שהוטל עליהם
טורח עבודתי משעתה. ומה ראה חם שסרסו אמר להם לאחיו אדם הראשון שני בנים היו לו והרג זה את זה בשביל ירושת העולם ואבינו
של ג׳ בנים ועודנו מבקש בן רביעי. ברוך ה׳ אלהי שם שעתיד לשמור הבטחתו לזרעו לתת להם את ארץ כנען ויהי להם כנען למס
עובד. יפת אלהים ליפת מתורגם יפתי ירחיב. וישכן באהלי שם. ישרה שכינתו בישראל ומדרש חכמים אע״פ שיפת אלהים ליפת שבנה כורש
שהיה מבני יפת בית שני לא שרתה בו שכינה והיכן שרתה במקדש ראשון שבנה שלמה שהיה מבני שם. ויהי כנען עבד. אף משיגלו
בני שם ימכרו להם עבדים מבני כנען. [illegible] גרם להיות גבור להמריד כל העולם על הקב״ה בעצת דור הפלגה גבור ציד. צד
דעתן שלבריות בפיו וטען למרוד במקום. לפני ה׳ מתכוין להקניטו על פניו. על כן יאמר על כל מרשיע בעזות פנים
יודע רבונו ומתכוין למרוד בו יאמר זה כנמרוד גבור ציד.

זמין אי יתשבון ויתיב ואי לא כלא אתעשק והכין אתעבדו וכהן אתקף ויתעטב נבתי
בריך אמר ר' יהודה הנשיא מיומא דאתחרב בי מקדשא לית יומא דלא [illegible]
ההוא [illegible] עננין מטוס דהשתא קל יורדי אמר ר' יוסי ועבעקבה שלא [illegible]
על אמעלה עד שיכפר ישראל פרנסם על מטה וכבנו כך ההוא אתקפיה בעלמא אמר ר'
יוסי סת'

ערות אבך

ושרית אמך לא תגלה ותנינן אמך [illegible]
ערותה אמך דא ודאי דא אמא לא ערותה [illegible]
לאתגלאה ולאתקנא מה יתגלי דתניא כד סני [illegible] כבר נש לא סני [illegible]
שרין ולבה חוב אחידן כד כחדא ערות וסת' לא תגלה כד אתתקן אתתקן לקבל דהאי
רזא ודא אתקה תשובה אמר ר' יצחק כל חוב עלמא אחידן דא בדא עד דהדר יומא אתגלייא
כנישין וכד קיים אתגליא כל כבין אתגליין [illegible] וסת' לא יתקח דאם על הבנים כד
אתתקן עלמא לתתא אתתקנון כלהו עד דתשובה יתקינו לה ימא ואתתקנו ואתכסייא
מרזא דאתגליא וכבני כך סת' אשה נשוי פשע כסוי חטאה וכהן אתקה תשובה
תשובה ודאי וכהן יום הכפורים אתקה כמא דכת' לעדר אתכפי מכל חטאתיכם לפני
יי' תטהרו אמר ר' יהודה אימתי אתקה תשובה כד אימא אתכסייא וקיימא בחדו
דכת' אם הבנים שמחה ואתכתבין [illegible] ומה דהוו סני אתי לאתחדא וכלהו אחדין
חד בחד ואתקרבן כל חד וחד וכהן אתקה תשובה שלמותא תשובה סתם תשובה
שלימותא לאכללא כלא אמר ר' יצחק כד מתקשר עלמא כלא [illegible] סת' כי גדול מעל
שמים חסדך מעל שמים דסלקא לעילא מאתר דאתיקה שמים ר' יהודה [illegible]
דכתי' מעל שמים אלהים כת' על שמים [illegible] אתר דקיימא [illegible]
ואתי עד אימא ודינא אתקה תשובה תשובה הדרא זמנא [illegible] שרשין לאתריה
ואימא [illegible] אתגליא שתיקא קדישא ותב נהורא לאנהרא אנפין וכהן כלא בחדוא
כלא בעלמין כלא אתתקנו בכתרא ורחמין אתיין ועלמין כלהו בחדוא הה"ד ישוב
ירחמנו יכבוש עונותינו מאן ישוב ישוב עתיקא קדישא לאתגליא [illegible]
ישוב ישוב לאתגליא דהוה סתים בקדמיתא וכלא אתקה תשובה אמר ר' יהודה כלא בכלל
כלא [illegible] וכת' ושב יי' מחרון אפו ונתן לך רחמים אמר ר' יצחק כלא הוי ודאי
והא אוקמוה מילי קמאי הא [illegible]

והשיב את הגזלה

אשר גזל [illegible] אמר ר' [illegible]
מה גזלה סת' והשיב את הגזלה ולא יתיר [illegible] שוי [illegible]
[illegible] שוי [illegible] ולא [illegible] כי [illegible]

י׳ נרא

וידוי תפלה ליו׳ הכ׳

יום הובא מאוי להתודות על
חטאי ובכל יום כמר נפשו
רב שעו בהעלותי על לבי
חטאי ופשעי וחובי
יראה ורעד יבואוני ישבתי
משתומם ומחשבותי תמהים
וסעיפים נוהים וזוחלים בקום ורוהים
למשפט אלהים בשבתו על
כסא דין מי לא ייראנו בגשתו
למשפט מה אעננו ומה
אעשה כי יקום אל וכי יפקוד
מה אשיבנו כאלם לא יפתח
פיו נאלמתי ומרוב עונבי
שוממתי בושתי וגם נכלמתי
אוי לאותה בושה וכלימה
מה אענה לפני רומה עפר שוכן
מן האדמה כי ירשיעני איך
אצדק ועוני בי נדבק והודק
מה אדבר ומה אצטדק מליץ
טוב בעדי אויתיו ובקרבי
חפשתיו בקשתיו ולא מצאתיו
קראתי לראשי ולמצחי ופני
לבקש עלי מלפני אל אולי ישא
פני וראשי ענני איך ירום
ראשי לנהוג קלות ראש ויאמר
נתנה ראש לשוב מאחריו
המתנשא לכל לראש השיבני
פני אשר נכלמתי מלפניו
במה יתרצה עבד אל אדוניו
העיז איש רשע בפניו
ומצחי ענני איך תזכה ילוד
אשה וחטאתך על לבך חרושה
ומצחך כנחושה דברתי בפי ולשפתי
ולשוני להתפלל בעדי אל צור מעוני אולי יראה יי' בעניי ויענני פי לפני שוכן זבולה יהיה פתחון פה
לדבר מלה פה דובר נבלה וישיבני שפתי בחלקלקות איך תדברנה מול דובר צדקות שפתי חלקות
ויענני לשוני האם פני נורא תהלות יאות לך לחלות כל שון מדברת גדולות אמרתי ללבי ולנפשי
להתפלל ולשפוך שיחי לפני קדושי כבודי ומרים ראשי ויענני לבי איך יתפלל נטבע ביון
מצולת העבירות ואיך יוכל לכוין לב חורש מחשבות און ותשיבני נפשי איך תתפלל לפני
בורא תחת ומעל או איך תשפוך שיח

לפני

א

לפני שוכן רומה על
נפש כי תמעול מעל
שאתי לכפי להיות
נושאים אל כפים ויענוני
איך תהיינה בלי נקיון כפים
פרושות השמי' בקשתי
לרגלי' לבית אל לערוך לילך
שועה' ותענה' איך
תלכנה לבית לא חפץ
רשע' רגלי' ממהרות
לרוץ לרע' אוי לי כי
איברי אשר חשבתי
יקימוני' ממכשול עוני
הכלימוני' קראתי למאהבי
המה רמוני' על כן קראתי
לעליוני ותחתונים יעתירו
בעדי ויפילו תחנונים
לפני אדוני האדונים
ואקרא ולא מצאתי לא
משען ולא סומך
וצעקתי ולא ראיתי לא נע
מחזיק ולא תומך ואביט
ואין עוזר ואשתומם כי
אין סומך' ואחשבה
בלבי עוד נשמרה לי
אנכי אודה עלי פשעי
ומעלי ונ' אלהים יעזר לי'
וכל אחד מאיברי מפחד
עוני סמר ומתודה
חטאתי בקול מר וקרא
זה אל זה ואמרי'

[illegible] לדורי [illegible] תעזין עלה והמה נפש כי [illegible] נפש כי תמעול מעל כי [illegible] כי ישבע ונו' אך [illegible] נפש [illegible] ולא [illegible] נשיאה [illegible] נפש [illegible] דכתי' והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה מכאן [illegible] [illegible] והשיב [illegible] והשיב את הכהן [illegible] [illegible] [illegible] את הגזלה [illegible] [illegible]

צדיק כתמר יפרח

[illegible] ישגה שתולים [illegible] בחצרות אלהינו יפריחו עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו [illegible] יפרח [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כתמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כתמר יפרח על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כתמר יפרח [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי טוב [illegible] כלבנון ישגה [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] כלבנון ישגה כלבנון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אלהים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כלבנון ישגה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שתולים בבית יי' [illegible] [illegible] בחצרות אלהינו יפריחו [illegible] עוד ינובון בשיבה [illegible] [illegible] דשנים ורעננים יהיו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] להגיד כי ישר יי' עד [illegible]

איש תהפוכות ישלח מדון ונרגן

מפריד אלוף [illegible] תהפוכות ישלח מדון [illegible] [illegible] [illegible] ונרגן מפריד אלוף מפריד אלופו [illegible] [illegible] [illegible] איש תהפוכות ישלח מדון [illegible] ישלח

עוד תפלה אחרת לומר בכל יום ומיוחדת על י"ב מזלות וז' מלאכים משרתי' וז' כוכבי לכת המשרתי' כל ימי השבוע כל אחד ביומו' למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה' ודעו כי הפלה יה"ל'

עד סוף המזמור ויאמ' יהי רצון

ונרגן מפריד אלוף אמרה האמונה וכ׳
בעלי תשובה

[illegible] לא יכון נגד עיני [illegible] · ונרגן מפריד אלוף [illegible]
[illegible]
ובגין כך לא אתקרי [illegible] כד איהון [illegible]
[illegible]
[illegible] ועל דא [illegible] תשובה [illegible]
[illegible]
[illegible] בעלי תשובה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] קב״ה [illegible]
כנסת ישרא׳ [illegible]
[illegible]
[illegible]
את הנולד או את הנקבה״

אם הכהן המשיח

יחטא לאשמת העם· ר׳ אבא פתח

הגידה לי שאהבה

נפשי איכה תרעה איכה תרבץ בצהרים שלמה אהיה כעוטיה על עדרי חבריך· אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים· [illegible]
[illegible]
[illegible] כנסת ישרא׳ [illegible] הגידה לי שאהבה נפשי [illegible]
[illegible]
[illegible] קב״ה [illegible]
[illegible]
[illegible] כנסת ישרא׳ [illegible] קב״ה [illegible]

יהי רצון מלפניך יי׳ השם
הגדול הגבור והנורא
העזוז והאמיץ האדיר והחזק
היו׳ת״א מן המזמור הזה שכשם
ששמעת לתפלת מי שהתפלל
לפניך בזה המזמור כן תשמע
לתפלתי ותקשיב לתחנתי ביום
הזה (יום א׳) שמזלו אריה
ומלאכו רפא׳ ומשרתו חמה
(יום שני) מזלו סרטן ומלאכו
גבריא׳ ומשרתו לבנה
(יום ג׳) מזלו טלה ועקרב
ומלאכו סמא׳ ומשרתו מאדי׳
(יום ד׳) מזלו תאומים
ובתולה ומלאכו ~~ומלאכו~~
מיכא׳ ומשרתו כוכב״
(יום ה׳) מזלו קשת ודגים
ומלאכו צדקיא׳ ומשרתו
צדק· (יום ד׳) (מזלו זה שנוי טעה
תאומים ובתולה ומלאכו
מיכא׳ ומשרתו כוכב) ׃
(יום ששי) מזלו שור
ומאזנים ומלאכו עזא״ל
ומשרתו נוגה (יום ז׳)
מזלו גדי ודלי ומלאכו
קפציא׳ ומשרתו שבתי״
יהי רצון מלפניך יאו״ה
שתהא שעה זו שאני עומד
להתפלל לפניך על נפשי ועל
נפשות ביתי שעת רצון שעת
שעה הקשבה שעת האזנה אקראך ותענני אעתיר לך ותעתר לי וצוה למלאכיך הממונים על עניני
בני אדם שיהיו עמי לעזור ולהועיל ולהושיע ולהציל והטה לבות בני אדם שיש לי עסק עמהם
לכל אשר אחפוץ והשב רצונם לכל אשר ארצה· ובטל כל מחשבות שונאי והפר עצת אויבי
ומלא כל משאלותי לטובה ככתו׳ יתן לך כלבבך וע׳ ותהיה עם לבבי בעת מחשבותי ועם ידי בעת
מעבדי ותשכילני ותודיעני בכל דרכי ותצליחני בכל מהלכי ותשלח ברכה בכל מעשה ידי וצו

תינוקות שלבית רבן

תצריכני לידי מתנת
בו"שא לידך המלאה
והרחבה ומעשי עונותי
תקימני ומאשפות
דלות תרוממני
ותסמכני בידי ברכותיך
ותסמכני בימין צדקותיך
ותגמלני חסדים טובים
בא"י הגומל טובים
אמן סלה

נ"א ותסעדיני

חסדים

לערבית במקום ברכו

מיד אחר והוא רחום
זזיה אחת ברקיע לשהו
יום אז אמרת
במצחה וידעי המלאכים
שהוא יום ולערב אמרת
במצחה ויודעין שהוא
לילה ובכל פעם אומרת
ברכו את יי' המבורך
וכל גדודי מעלה
אומרי ועונין ברוך יי'
המבורך לעולם ועד

עיין שערי ציון

כד נפקי ברכו [illegible] שריין ונפקי מיניה לכל שאר אחרנין וכל זמנא דנפשות שריין
לא [illegible] קב"ה כד יכול ברכו ואתיעטן מיניה וכל עלמין אחרנין
[illegible] כל אחד דלא אשתכחו דכר ואוקמוה ברכו לא שריין [illegible]
[illegible] וכו' כד"א [illegible] נשמה של נח ויאמר אומר את שרבתי [illegible] וכו'
[illegible] דכנסת ישראל נפקת בצלותא [illegible] קריב תניינא לי [illegible]
[illegible] דנפשתי אנת דכל ראיות דנפשתי כך [illegible] תרעה אינך תנינן [illegible]
[illegible] דאתגליא דלא פסקי אינך תנינן [illegible] ועד עלמא [illegible]
[illegible] אינך תנינן לכל אינון אחרנין דאשתקיין מינך [illegible]
מינך בכל יומא [illegible] ואשקינא לכל אינון תתאי [illegible] ישראל [illegible]
[illegible] כעשיה אינך [illegible] כלא ברכו כד [illegible]
ברכו ולא יתברכון [illegible] על שדה [illegible] אקום עליהו ולא [illegible]
לא ונא לה [illegible] אין אינון ישראל דאינון כני [illegible] דאינון [illegible]
[illegible] לעילא אמר לה קב"ה [illegible] דהא הא מלה [illegible]
[illegible] אבל אם לא תדעי לך [illegible] היפה בנשים כד"א הנך
יפה רעיתי הנך יפה ומום אין בך [illegible] לך בעקבי הצאן אין אינון [illegible]
דאינון [illegible] ועם כל דא [illegible]
[illegible] אינון תינוקות של בית רבן [illegible]
[illegible] לכנסת ישראל בצלותהון משכנות הרועים
תדירא
אין בית רבן [illegible]
[illegible] אשתכחי ואינון תינוקות של בית רבן משתכחי [illegible]
כלא כנסת ישראל [illegible] בצלותא ואי לא כד יכול [illegible] לא יכלין
לאתקיימא בעלמא ואי [illegible] אתפסן קדמיתא ואי לאו [illegible]
[illegible] דעלמא [illegible] בניהון אתפסן וקב"ה סליק [illegible] דלא
[illegible] חובה ולא [illegible] בלחודוי [illegible] לכנסת ישראל [illegible]
[illegible] אם הכהן המשיח יחטא [illegible] לאשמת העם כגון חובי [illegible]
[illegible] לאשמת העם ודאי ולא לאשמות [illegible] טוביה ודאין
[illegible] כד"א [illegible] אם הכהן המשיח [illegible] קב"ה
[illegible] כנסת ישראל [illegible] דלא יהיב לון ספק ברכו [illegible]
[illegible] לאשמת העם ודאי בגין חובי [illegible] אם הכהן המשיח יחטא

רשי

מן הארץ כזן שדחה חסור את כנו
שועין לנמרוד ומורידין במקום
לבנות המגדל [illegible] מתוכם העיר הגדו'
[illegible] על ונינוה היתה עיר גדולה
[illegible] שעניהם ראוים להכ'
פתרוסים וכסלוחים אשר יצאו משם
פלשתים מגיהם יצאו שהיו פתרוסים
עכב וכסלוחים מחליפין נשותיהם [illegible] לאו ויצאו מהם פלשתים ואחר כנען אלה נולדו משפחות הרבה גבול קוף אדרו כל גבול לשון סוף
[illegible] שם דבר ולג בחרם החוק לחבירו גבול זה מגיע עד אשר תבא לגבול גלו ללשונותם בארצותם אע"פ שנחלקו לג
ללשונות וארצות כלם בני חם הם אבי כל בני עבר הנהר היה שם אחי יפת הגדול איני יודע אם יפת הגדול אם שם כשהוא אומ' שם בן
[illegible] שנתים אחר המבול הוי אומ' יפת הגדול שהרי בן ת"ק שנה היה נח כשהתחיל להוליד והמבול היה בשנת שש מאות שנה
[illegible] שהגדול בבניו היה בן ק' שנה ושם לא הגיע למאה עד שנתים אחר המבול אחי יפת ולא אחי חם שאלו שניהם כבדי את
[illegible] זה כזהו פלגה נתבלבלו הלשונות ונפוצו מן הבקעה ונתפלגו בכל העולם למדנו שהיה עבר נביא שקרא שם בנו ע"ש
העתיד ושנינו בסדר עולם דבסוף ימיו נתפלגו שאת בתחלת ימיו הרי יקטן אחיו צעיר ממנו

קבלה אמתית
מהרמבן זלה״ה

שאמר כנגד האויב
ויביט בפניו ויאמ׳ ז״פ
בנשימה אחת אוריץ
מיד ייהפך לב האויב
לנ׳ ויצא ממך ברוק
ומנוקה׳

ענין אחר יכסה עינו
בידו הימנית ויאמר
ג״פ והסירתי את כפי
וראית את אחורי ופני
לא יראו בעזרת שדי
מערכות ישרא׳
פניאל אוריאל
תשמרוני מכל פגע רע׳
כל הפוגע באדם רע יאמר
כן בפניו והמצפה אשר
אמר יצף יהוה ביני ובינך כי
נסתר איש מרעהו ואת
האנשים אשר פתח הבית
הכו בסנורים מקטן ועד
גדולה׳ תפול עליהם א״ז
ב״ז כאבן ע״ע ע״ע ע״ז
קנית׳ פגרים הם פגרים
יפלו פגרים יהיו כשיאמ׳
זה ירים ידו הימנית ויאמר
וכשיאמ׳ תפול עא״ז יראה
על האויב׳ וכשיאמ׳ בגדול
זרועך ידמו כאבן יראה
לשמים וכשיאמ׳ ידמו כאבן
יראה על האבן ויאמ׳ בינו
לבין עצמו׳

זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך [illegible]
זכור לאבותינו [illegible]

[illegible] ליצחק כו׳ כלה [illegible] כל אחד [illegible]
[illegible] לעלמין לא כלה [illegible]
[illegible] ובני כך [illegible] ליצחק [illegible] כלה [illegible] ולישראל [illegible]
[illegible] כלה [illegible] כך [illegible]
[illegible] כך [illegible]
[illegible] קבה כך [illegible]
[illegible] נפשי [illegible]
[illegible] נפשך [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] קטנה [illegible]
[illegible] כן עליה [illegible]
[illegible] קבה [illegible] יהודה וכל [illegible]
[illegible] דישראל [illegible]
[illegible] וקרבן [illegible] כלן [illegible]
[illegible] ישראל [illegible]
[illegible] קרבן [illegible]
[illegible] קרבן קרבנא [illegible]
[illegible] קרבן [illegible]
[illegible] מקהב [illegible]
[illegible] עליה [illegible]
[illegible] יהודה [illegible]
[illegible] עליה [illegible]
[illegible] כהנא רבא וכהן [illegible] כהנא [illegible]
[illegible] מקהב קרבנה [illegible]
[illegible] לא [illegible]
[illegible] מקהב [illegible] ולא [illegible] כלכך על

והוליד כמה בנים משפחות קודם לכן עד ויקטן ילד׳ ואחר ויהי כל הארץ׳ ואת באמצע [illegible]
הכתו לסתום [illegible] שבשנת [illegible] פלג נתפלגו׳ יקטן שהיה עניו ומקטין עצמו לכך
זכה להעמיד כל המשפחות הללו׳ חצרמות׳ על מקומו דברי אגדה׳ שפה אחת לשון הקדש׳ ודברי
אחדים אמרו אחת לאלף ותרנ״ו שנים הרקיע מתמוטט כשם שעשה בימי המבול בואו ונעשה לו ס
סמיכות כו׳ בנסעם מקדם שהיו יושבים שם כדכתיב למעלה ויהי מושבם הר הקדם ונסעו משם
לתור להם מקום להחזיק את כלם ולא מצאו אלא שנער איש אל רעהו׳ אומה לאומה מצרים לכוש וכוש לפוט
ופוט לכנען׳
באו בעצה אחת ואמרו לא כל הימנו שיבור לו את העליונים נעלה לרקיע ונעשה עמו מלחמה׳ ד״א על יחידו
של עולם׳ ד״א ודברים אחדים׳ אמרו׳

ותקיעת שופר   עקידת יצחק בר"ה

הבה הזמינו עצמכם · כל הבה
לשון הזמנה הוא שמכינים עצמם
ומתחברים למלאכה או לעצה או
נו למשא· הבה הזמינו·· לבנים· שאין
אבנים בבבל שהיא בקעה· ונשרפה
לשרפה כך· עושין הלבנים שקודין
לאחר שורפין אותם בכבשן·· לשון הקירי
פן נפוץ שלא יביא עלינו שום מכה
להפיצנו מכאן· וירד ה' לראות· לא הוצרך
לכך אלא בא ללמד לדיינים שלא ירשיעו
הנדון עד שיראו ויבינו מדרש ר' תנחומ'··
בני האדם· אלא בני מה שמא בני חמורים
וגמלים אלא בני אדם הראשון שכפה
את הטובה ואמר האשה אשר נתתה
עמדי אף אלו כפו בטובה למרוד במי שהשפי'
עם טובה ומלטם מן המבול· הן עם אחד
כל טובה זו יש עמהן שעם אחד הם ושפה
אחת לכלן ודבר זה החלו לעשות החלם כמו
אמרם עשותם להתחיל הם לעשות· לא
יבצר בתמיה· יבצר לשון מניעה כתרגומו
ודומה לו יבצור רוח נגידים· הבה נרדה בבית
דינו מענותנותו יתירה· הבה מדה כמי
הם אמרו הבה נבנה והוא כנגדם מדד ואמר
הבה נרדה· ונבלה· ונבלבל נון משמש בלשו'
רבים· והא אחרונה יתירה כהא שלנרדה··
לא ישמעו זה שואל לבנה וזה מביא טיט וזה
[illegible] עליו ופוצע מוחו· ויפץ ה' אותם משם
בעולם הזה· מה שאמרו פן נפוץ נתקיים
עליהם· הא שאמר שלמה מגורת רשע היא
תבואנו· ומשם הפיצם· למד שאין להם חלק
לעולם הבא· וכי איזו קשה שלדור המבול או שלדור
הפלגה· אלו לא פשטו יד בעיקר להלחם בו
ואלו נשטפו ואלו לא נאבדו מן העולם אלא
שדור המבול היו גזלנים והיתה מריבה
ביניהם ולכך נאבדו ואלו היו נוהגים אהבה ורעות ביני'
דא' שנ' הן עם א' ושפה אחת ודברים אחדי'
למדת ששנאוי המחלוקת וגדול השלום·
שם בן מאת שנה· כשהוליד את ארפכשד
שנתים אחר המבול· על פני תרח בחייו·

ויהי הרן על ידי אביו מת· שקבל תרח על אברם בנו לפני נמרוד על שכתת את צלמיו והשליכו לכבשן האש והרן יושב ואומ' בלבו אם
אברם נוצח אני משלו ואם נמרוד נוצח אני משלו וכשניצל אברם אמרו לו להרן משלמי אתה אל הרן משלאברם אני השליכוהו לכבשן
האש ונשרף ודהו אור כשדים· ומנחם פי' אור בקעה· וכן באורים כבדו ה'· וכן מאורת צפעוני כל חור ובקע עמוק קרוי אור· יסכה
זו שרי· שסוכה ברוח הקדש ושהכל סוכין ביופיה· ולשון נסיכות כמו שרה לשון שררה· ויצאו אתם ויצאו תרח ואברם עם לוט
ושרי· וימת תרח בחרן· לאחר שיצא אברם מחרן ובא לארץ כנען יותר מס' שנה שהרי כתו' ואברם בן חמש שבעים שנה בצאתו מחרן
ותרח בן ע' שנה היה כשנולד אברם הרי קמ"ה לתרח כשיצא אברם מחרן עדיין נשארו משנותיו הרבה ולמה הקדים הכתוב
מיתתו של תרח ליציאתו של אברם שלא יהא הדבר מפורסם לכל ויאמרו לא קיים אברם את כבוד אביו שהניחו זקן והלך לו לכך
קראו הכתוב מת שהרשעים בחייהם קרוים מתים והצדיקים אף במיתתן קרוים חיים שנ' ובניהו בן יהוידע בן איש חי· בחרן
הנון הפוכה לומ' לך עד אברם חרון אף שלמקום·· חיים

[illegible] כלהו מתחבן לכפרא חוביה [illegible] קדמוהי [illegible]
[illegible] וטעה ועבור [illegible] ר' אלעזר ור' אבא [illegible] אמר ר' אלעזר [illegible]
[illegible] ביומי ראש השנה ויום הכפורים [illegible] מכל בר נש אלא [illegible]
[illegible] קודם [illegible] רה"ש [illegible] הכי [illegible]
[illegible] עלמא וכו' כהאי שתא דתנינן ר' ייסא סבא אמר הכי תקיעתא [illegible]
[illegible] כלא מכלא·· תניא חד כסדרא וחד כסדרא [illegible] ביומא·· [illegible]
חד [illegible] [illegible] [illegible] קדמאה ותרין [illegible] חד [illegible]
[illegible] והא אוקימנא ואינון [illegible] ואינון תשע חד כללא דכלא והאי [illegible]
[illegible] יצחק והוא השה [illegible] בהאי יומא [illegible] חטאים בהאי
יומא אתעקד ועקיד [illegible] שופרא [illegible]
מאן דעבר [illegible] אמר ר' אבא [illegible] יצחק [illegible]
[illegible] יומא [illegible] ויומא אתעקד יצחק [illegible] בהאי דלעילא [illegible]
[illegible] ויעקד את יצחק בנו· [illegible] אותו על המזבח· אמר ר' אלעזר
בהאי יומא אתעקד יצחק לאברהם [illegible] והאלהים נסה את אברהם מאי נסה [illegible]
ועל [illegible] פני ויקרא שמו [illegible]
[illegible] והאלהים נסה את אברהם והאלהים [illegible] ופחד יצחק ·· ר' אבא אמר
כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים כי אלהים שופט [illegible]
[illegible] לעלמא [illegible] כי [illegible]
[illegible] דעלמא [illegible] יעקב [illegible] יעקב אחד
[illegible]
[illegible] על [illegible]
[illegible] קלא [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] כשופר [illegible] שופרא [illegible]
[illegible] קלא [illegible] [illegible] יעקב [illegible]
[illegible] בשופרא [illegible] קלא [illegible] קלא בשופרא [illegible]
[illegible] חד ועל [illegible] קלא [illegible]
[illegible] קלא [illegible] קלא [illegible] קלא

חסלת אלה תולדות נח·

אח'

[illegible] ולא נטה על [illegible] ויהב ליה [illegible] על [illegible] [illegible] עמהון [illegible] קדשא על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עבדי [illegible] [illegible] ויבלא [illegible] על [illegible] אמר [illegible] [illegible] ואנן כשעל מעברתא הא׳ אמר [illegible] עד לא [illegible] קדם [illegible] אמר ליה [illegible] אמר ליה מלה חד [illegible]

אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך

כי עשית מהו כי עשית ולא כת׳ מה וכת׳ כי טוב נגד חסידיך ולגבי אחרא לאו הוא כי טוב לא הוה [illegible] [illegible] דשבקנא לקב״ה כנגד׳ ר׳ חייא ור׳ יוסי [illegible] [illegible] חדו ור׳ חייא לר׳ יוסי ולא אמרית לך דהא עבד קב״ה נסא בגלא [illegible] נפקו כד נפקו אתקיף ר׳ חייא ופתח **שלום שלום לרחוק** ולקרוב [illegible] שלום תרי זמני חד לרחוק ולקרוב וכלא חד לרחוק דאתעביד קריב מאן לרחוק [illegible] [illegible] דתשובה דקודם הוה רחוק והשתא קריב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דקב״ה [illegible] קב״ה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ושלום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נפק [illegible] [illegible] אמר חד [illegible] [illegible] [illegible] קרא אודך לעולם כי עשית [illegible] ולא כת׳ מה וכת׳ כי טוב נגד חסידיך וכי לגבי אחרא לאו הוא כי טוב [illegible] כי [illegible] עשית לעולם [illegible] דעבד קב״ה [illegible] ליה [illegible] לקב״ה [illegible] [illegible] כי טוב נגד חסידיך [illegible] [illegible] שמא דקב״ה טוב ולא [illegible] ליה [illegible] [illegible] אמר ליה [illegible] [illegible] ר׳ חייא ור׳ יוסי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כתר [illegible] בן [illegible] [illegible] [illegible] קרא אודך לעולם כי עשית אודך דקב״ה אמרו על ההוא עלמא [illegible] עבד דדוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואקוה שמך כי טוב [illegible] קב״ה [illegible] [illegible] [illegible] טוב [illegible] טוב נגד חסידיך [illegible]

ומלכין דשיבין עם מיכולי
מזוני לא אכלית ומוי לא
שתית׳ ומן קדמוי [illegible]
ושטית בארעא ובעלמא
כוליה ואמרית אית היא
מדינתא או שלטנא ולא
משתמעא ליה למרי מלכא
אסתכלית חנא וחזית מדינתא
חד כרכא דקיטור שמה בארע
מדנחא עפרא דילה יקיר מן
דהבא וכספא כזבל בשוקיא
ואילנין מן מן בראשי׳ אינון
נציבין ומגנתא דעדן אינון שתן
מיא ואית תמן אוכלוסין כ
סגיאין כלילין ברישהון מן תמן
נציבין מגינתא דעדן· כמירם
בקרבא לית אינון ידעין
למימחי בקשתא לא יכלין
ברם בקושטא חמירתי
אתתא חדא שלטא
בכולהון ושמה מלכת שבא
כען אין שפר מרי מלכא
איסר חרצי כהין גיבריא
ואקום ואיזיל לכרכא דקיטור
למדינת שבא מלכהון
בשולשלתא איסר ושולטניהון
בכבלין דפרזלא ואיתיהון
לות מרי מלכא· ושפר
פתגמא קדם מלכא
ואתקריין ספרי מלכא וכתבו
איגרתא וקטרו יתא איגרתא
בכנפיה דתרנגול ברא וקם
וסליק לשמי מרומא וצניף
עופא והוה נפה ופרח ביני
עופא ופרחו בתריה ואזלו
לכרכא דקיטור למדינת שבא: והוה לעידן צפרא נפקת מלכת שבא למסגד למיא ואחשיכו
עופין ית שמשא ורמת ית ידה על לבושה ובזעת יתהין והות תמיהא ומתמהא
נחזרת לותה תרנגול ברא וחזת והא איגרתא קטירא בגפיה שרת וקרית יתה· ומא הוה כתיב בה
הימני אנא שלמה שלם ליכי שלם לרברבניכי די את ידעת דחמליך יתי קב״ה על חיות
ברא ועל עופא דשמיא ועל שידין ועל רוחין ועל ליליין ועל כל מלכיא דמדנחא
ומערבא

ויעמונה

לרומא ומדינחא אתן ושאלין בשלמי · כען אין תיצביין ותיתאי ותשאלין בשלמי יקר
סגי אנא עביד ליך מן כל דגנין קדמי · ואין לא תיצביין ולא תיתאי ולא תשאלין
בשלמי אשדר עליך
מלכין ולגיונין ופרשין
אית ליה למלכא שלמה
חיות ברא אינון מלכין ולגיוני
ופרשין · ואין תימרין מה
פרשין עופי שמיא אנון
פרשין · חיילין אנון רוחין
ושדין ולילין אנון דחנקין
יתכון על ערסיכון יתכון
בגו בתיכון · חיות ברא
קטלין יתכון בחקלא עופי
שמיא אכלין ית בסריכון
מנכון · וכד שמעת
מלכות שבא ית איגרתא
תוהת וארימת ידה על
לבושה ובזעת יתהון
שלחת וקרת לסביא
ולרברבנא ואמרת לא
ידעיתון מה שלח לי מלכא
שלמה · מתיבין ואמרין ליה
חכימנא ידעין למלכא שלמ׳
ולא חשבין ית מלכותיה
והיא לא אתרחיצת עליהון
ולא שמעת מליהון ושלחת
וקרת לכל ספני ימא
ואטעינת יתהון אשכרין
ומרגלין ואבני טבון
ושדרת ליה שיתא אלפי
טליין וטליין וכולהון בני
שתא חדא ובני ירחא חדא
ובני יומא חד ובני שעה חדא ובני קומא חד ובני קיצא חדא וכולהון מלובשין לבוש ארגוונא
וכתבת איגרתא ושדרת ליה למלכא בידיהון מן כרכא דקיטור לארעא דישראל מהלך שבע
שנין · כען בצלותך ובבעותך דאבעי מן קדמך איתי לותך לסוף תלת שנין · והוה לסוף
ג׳ שנין אתת מלכת שבא לות מלכא שלמה · וכד שמע מלכא שלמה דאתת מלכות שבא

חסידך אלו אית חסד ואית חסד ולא אין מיקרין חסיד דוד [illegible] וכד [illegible] חסיד דוך
[illegible] מזהות עיכו דנגידו דשתיקה כמן מיקר יסוד טוב כמן משתפה טוב
[illegible] כד משתבח למה היה כיה מכסס להי שלש מתריה וכלה [illegible]
ועל דא דוד קאי מחסה להי דרנה דמזהיר להי שלם דהיה חסיד מלין הכי שרנה
שמעה לין מקבל לא ידענא מהי הוא · אתא ר׳ חייא ור׳ יוסי ונשקו ליה מה עיד׳ אמר חייא
מלין יהי עינך בשערה רשן · יוחאי דאתבחרך ואית תרעיע טורא עילאי
כמה עמייא וכלא חרבין כמלעך וי׳ לעולם כי עשיתה מאינך · שד פתח ואמר
דהוא נפר דא מלה אחרא שמושא מאינה בהדיה טשתא דכתי׳

שמע אלהים ~ תפלת עמדו ועת

תחנונו והאר פניך על
מקדשך השמם למען אדני · ואמר הכי אי שמא דא לעילא מכלא עפיר הוא דהכי
חזיה עביד כגון מלכא אבל שמא דא דא יהעה דא יאי אתר כי הנה דאוניה כפי
הנה לעילא מאן חזא דאוה למלכא עביד כנין עבדך וכנין מלה אעירא מינך
אלא הכי אתנטוך דהא שמא דא אתקין כיתא למלכא וכיתא דמקדשא לתתא ודא
אחידא כגון דאתקטר דא בדא וכד מקדשא לתתא קיים בקיומיה תאי שמא לעי
קיים בקיומיה ודא הוא כמאן דאמר למלכא קאי ביתא דא והיכלא דא כגון לאו
מערונתא דלא אשתכחת היכא לבר מהיכלא אוף הכא האר פניך על מקדשך
השמם ואמאי בעשיה למען אדני דלא ישתכח לבר מן הורה · תוהן תאנה ר׳ חייא ור׳ יוסי
והוו בהדיא לגליל · סתר דאמר פתח חבריה טייעא ו[illegible] קדי כי יולה
דאשתדל נא ביה האי יומא בהאי קרא דכתי׳

מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה

דוד אמר דשאול עירתא
הוה עדקי מתיבוי והאי אמר אלהים אלי אתה אשחרך
צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים · אלהים אלי אתה דהא כגבורין
דא יראה תהדרא אשחרך וכי דוד היך יכיל לשחרא ליה לקב״ה בהרעין דאיקה ואתעין
מאתר דשכינתא עלא אלא חעטי דאתעירך תמן לא עביק ח״ה לשחרא ליה לקב׳
ואת טעמא אשחרך כמא דאמר ת״ל לאתחזאה קמך כד לא יכילנא כך
אשחרך כד הואנא לבר מאתר דשכינתא שהא · צמאה לך נפשי דהאי נפשא תמאה
לגבך ונפשא הויה לאתחזאה קמך ולא יכילנא כגון דאתנא בארץ ציה ועיף בלי מים
דהא ארץ ציה ועיף אחידא לבר מאתר שכינתא עלאה כגון דאזיס חיים לא עביכ׳

עדר

[illegible] ית עכבתא דסנבב סדר מים קדים ועל דא אמר
[illegible] בכל מים [illegible] אמרו ר׳ ק״יא ור׳ יוסי ודוי אורחא דיתקנה תמן [illegible]
[illegible] לית שמש קל חיותא כמדכרין [illegible] אתעבד [illegible]
[illegible] לכנשת ישראל דהא משעבדא לעממיא אמרו כל חד [illegible]
[illegible] כחור יתא [illegible] פתח ר׳ חייא ואמר **למנצח על**

אילת השחר מזמור לדוד מאן אילתה שחר

דא כנשת ישראל דאיקה אילתה [illegible] וכו׳ אילת
השחר [illegible] כד״א כשחר נכון מוצאו [illegible]
[illegible] על כנשת ישראל [illegible] לא [illegible] כנשת ישראל [illegible]
על אילת השחר [illegible] פתחין [illegible]
[illegible] על [illegible]
[illegible] כשפוי [illegible]
[illegible] קדשא וכנ [illegible] סלקין כל חד [illegible] והא חוקיה
זכאה חולקהון [illegible] סלקין לעילא ולא [illegible]
[illegible] פתחו כהן רואה חד דסש
[illegible] וקאים בכנור דוד [illegible] וקב״ה [illegible]
[illegible] זכאה חולקיה [illegible]
[illegible] ולכנסת ישראל ולא
[illegible] עולם בך
[illegible]
[illegible] ומתגרין כבכס [illegible]
[illegible] כהן כנשת ישראל [illegible]
[illegible]
[illegible] עליה [illegible]
[illegible] ד
[illegible]
[illegible]
[illegible] זכאה חולקהון [illegible]
[illegible] יתא חזי

שדרן אפיק להדה ית בניהו בר
יהוידע דדמי לשפרפרא
דנפיק בעידן צפרא ודמי
לכוכב נגה דמנהיר וקאים
בינ׳ כוכביא ודמי לשושנה
דקאים על פציידי דמייא:
וכד חזת מלכת שבא ית
בניהו בר יהוידע אתרכינת
מן רכובהא: מתיב בניה
בר יהוידע ואמר לה למא
אתרכינת מן רכוביך
מתיבא ואמרא ליה אנת
הוא מלכא שלמה מתיב
ואמר לה לית אנא מלכא
שלמה אלא חד מן משמשיה
דקיימין קדמוי ומיד
אהדרת אפאהא לאחוריה
ומתלת מתליא לרברביא
ואמרת אי לא חזי לכון
אריא חזון מרבעותיה
ואי לא חזיתון מלכא שלמה
אתון חזון שפר דגברא
דקאים קדמוי ואיתי יתה
בניהו בר יהוידע לקדם
מלכא וכד שמע מלכא
דאתת לותיה קם ואזל
ויתיב בבית זוגיתא וכד
חזת מלכתה שבא דמלכא
בבית זוגיתא יתיב
אחשבא בלבה ואמרת
דמלכא במיא יתיב וחליזת
חלזא ועברת: וחזא לה שערה ברגלהא מתיב מלכא שלמה ואמר לה שופריך שפר דנשי
וסעריך שער גבר ושערה לגוברא שפיר ולאיתתא גנאי מתיבא מלכת שבא ואמרת
ליה מרי מלכא אי מתיל לך תלת מתלין דאין תפשר יתהון לי ידענא אנא דגבר חכים את
ואי לא אנת כשאר בני נשא מתיבא ואמרא ליה מהן גרגרין דאע ודליין דפרזלא
דשתן אבנא ומשקין מייא אל גובתא דכוחלא מתיבא ואמרא ליה מהו

[illegible]

גיגלין

מ׳ קאה מתנ״יה

גרגרין דאע ודל״י ודפרזלא
דשתיא אבנא ומשקן מייא
חמר לה גוברא דבוחלא
מתיבא ואמרת מהו עפר
מן האדמה :: צא
ומאכלו עפר מן האדמה
והארץ נשפך כמים
ומביט לארץ מתיבלה
ואמר נפטא מתיבא
ואמרה ליה ארדכלין
אזיל בר ישבילהון וצוח
צוחא רבא ומרירא
רישיה כאגמון שברן
לחורין גנאי למסכינין
שבח למתים גנאי לחייסי
חדי לצפורין נסס לנונין
מתיב ואמר לה כיתנא.
כתיבא ואמרא ליה לא
הימינית לפתגמיא עד
דאתיתי וחזית עיני והא
לא אתחוא לי פלגות״
אוסיפת חכמתא וטיבו
על דשמעית אשרי
עבדיך ואשרי אנשיך
ואעיל יתה לגו טרכונא
בבית מלכותא וכד חזת
מלכות שבא רבותיה
ויקריה דמלכא שלמה
יהבת שבחא למאן דברא יתיה ואמרת יהי ייי אלהיך ברוך דאתרעי בך למיתב על
כורסי מלכותיה למעבד צדקתא ודינא ויהבת
למלכא דהבא וכפא טבא ויהב לה
מלכא כל מא דצביאת״

ביאו״ר ישעיה על גלותא

דזא דילה לא קיימא כנסת ישראל קדמי מלכא אלא באורייתא דילה כל זמנא דישראל
בארעא מתעסקי באורייתא כנסת ישראל שרת עמהון וכד אתבטלו מאורייתא [illegible]
לא יכלא לקיימא עמהון שעתא חדא כגוונא כך כשעתא דכנסת ישראל אתעקרת לגו
מלכא יתקרב לאילנא ומלכא קדישא אתא לקבלא לון וכל זמנא דכנסת ישראל אתעקרת
קדמי מלכא ואורייתא לא אשתכחא עמה כביכול לא [illegible] לגבה ווי לאינון [illegible]
אילנא דלעילא כגוונא כך זמין איתן דאשתדלו באורייתא וכו׳ בזהיר שעתא
דאנטירו בה לכנסת ישראל כמן קב״ה קרא עליה ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר
בך אתפאר״ ר׳ יוסי פתח ואמר **משא דומה אלי קורא**
משעיר שומר מה מלילה
שומר מה מליל׳ האי קרא אוקמוה חברייא בסוד אחר אבל מאי
דומה כל אינון זמנין דישראל אשתכחו בגלותא [illegible] וקודשא [illegible] ואמר
יקיים דהאי גלותא וגלותא דאדום הוא משא דומה דלא אתיידע ולא [illegible] כאינון
אחרנין קב״ה אמר אלי קורא משעיר קלא שמענא בין גלותא דשעיר אינון דר
דאחידן בינה אינון דשכיבין בעפרא ומאי קא אמרה שומר מה מלילה שומר
מה מליל׳ אינון דשכיבין לי על משמרתא מה עבדתון משמרתכון הני מהן קב״ה
כגוונא לפתחא דילה ואמר ההוא בני דאינון דאחידן בגלותא ושכיבין [illegible]
הלאן ותכבשון לי על משמרתכון וקמו שומר את דאתקריאת שומר אוף הוא
טמירא הלך אוף הכי שמירא דכירך מה מלילה מה עבדת מלילה דכי ספירת
לי מה מליל דהא לא מטון [illegible] ליליא [illegible] ליל ההוא ליל שמורים ליי׳ הוא וכו׳
קרא הלילה הזה קב״ה אתיב לון הא טמירא הני אשתכחו [illegible] זמין לקבליה
ולא אשתכחו [illegible] הד׳ אמר שומר ההוא דנטיר ביתא אתא בקר וגם לילה
בקדמיתא אסתלקת לעילא לעילא וסליקת להוות בקר [illegible] כד תהדר
[illegible] אתא בקר הא זמין הוא לא תתחברון כלילה וגם לילה הוא זמינא [illegible] אבל
כגוונין [illegible] ואי אתון בעאן [illegible] אתעכב שובו שובו כתיב שובה
כמן יהבו אתיא לגבאי ועד כלא במדורא חדא וכלא כתיב לא [illegible] הקד׳
ושב יי׳ אלהיך את שבותך והשיב לא כתיב אלא ושב תמן ושב ושב זמנא חד
לכנסת ישראל וחד לקב״ה הה״ד ושב וקבצך מכל העמים״ פתח ההוא טייעא ואמר
ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים [illegible]
כד קב״ה נחית לאשתעשעא

ויעש לה אל׳ חפצה
דאיתי בעלה לותה ושכיב
עימה ואתיליד נבוכדנצר
מנהון״

ומשתמשות עם הקב"ה בכינתא דענך כל מילי דעלמין עלמא וכל עלמין יתהון.
אתער לקבליה וכל אלין דבנתא דענך פתחי שבחא לקבליה דהא בה [illegible] עלי
דכתי' אלהינו יי' כי כה יוכי [illegible] דאינון כלהו מריש [illegible]
כהן [illegible] כנגדן וקאמר שבחין למלכא קדישא וקרא לבני נשא
השתדלין בעלמא דאתהדין דכלא חולקהון מאן [illegible]
לאשתדלא באוריתא כד אתי צפרא פתחי דדומא פתחין ותרעין
דיסוותא נפקי לעלמא ורוחא דמזרח אתערא [illegible] וכל אינון
ככביא דמזמן תחות שלטנא דהאי בקר כלהו פתחי שבחא וזמרא למלכא
קדישא דהא כד יחד כככבי בקר ויריעו כל בני אלהים מאי כעין [illegible]
אלהים דאינון מזמנין תרועה בהאי בקר דהא כל הגון אתעבדו [illegible]
דהאי אתער בעלמא לא ויריעו כל בני אלהים דא אתכבר תוקפא והגון
קשיין, אתכלילו לגבון כד"א רוע התרועעה ארץ וכל כך כגון דהאי כד
אתער בעלמא ואכרכם אתי לגנתא [illegible] בבקר שבע מלכא דהכא
טמענא בבקר שבע ודאי וכתי' ויקרא שם בשם יי' אל עולם פתח
חברה אחרא ואמר

הבקר אור והאנשים שלחו

יוט מאי הבקר
אור דבא אולפנא אלין בקר דא בזמנא דאתי עבדין הגון אז
אתשבקן ואסדר בעא לאתערא כלהון בנאתי ונסתלקין מן קדמוי
לזמנון דרכון לעלמא ודא הוא בקר בקר אור דהות בוזמ. אתשמען בעלמא ואסר
קדים לאתהדר בההוא בקר אור וכתי' וירא אלהים את האור כי טוב. דא חז' כלא
דוא כדדגן יהען לנלה הא, יהען בקר אור יהען והוא דרגא עילאה [illegible] תקיפא
כד אתהדר אימתי כד נהיר שמשא. עתכא יהען [illegible] דרגא עלאה דלא כסף
נהלא ונהיר לכלא כד"א כי שמש ומגן יי' צבאות ודאי בקר נהיר מן עילא ודאי
נהיר לכלא בגין כך כלא תליא דא בדא והאי בקר אור כד אתער כד בני עלמא
אתנחדן בחדותא בהדותא ומשתכחי בעלמא והעתמדא נהיר יומא עד
דשעתא הוא למהך באורחא כה כגון ר' יוסי ור' חייא ושקולון בהטיא ועדיון
אר' חייא לר' יוסי כהן דאורחנא אתקן ארחנא קדמן דודאי קבה [illegible] נבון
ידין אינון דאשתדלי באוריתא ולא אתפרשין מינה שעתא חדא נפקו ר' חייא
ור' יוסי ואזלו באורחא אר' יוסי ודאי דאורחתא דלבא קשיר באינטייע אר'

נתבאר באדרא דנשא
בשעתא דמנחה
דשבתא מתגליא רצון יחידי
מצחא דעתיק קדישא: ורבי
מאיר גבאי סידר תפלה זו
על דבקות נפשינו אל
יוצרינו לאומרה במנחת שבת
שעת הוצאת ס"ת

הא סדרנא צלותנא לרצויי
בה למלכא חדא צלותא
זעירתא כד מפקי ספרא
דאוריתא למקרי ביה בצבורא
דהא כד מתפתחי תרעי
היכלא לתתא מתפתחי לעילא
תרעי דרחמי ומעוררים את
האהבה וכש במנחתא
דשבתא דעלה היא שעתא
כתי' ואני תפלתי לך יי' עת
דאיהי שעתא דרעוא
אשתכחא ומיבעי ליה לבר
נש לצלויי הכי ואני תפלתי
לך יי' עת' פתחו לי שערי
צדק צלותא דרעוא קמי
עתיקא דעתיקין סתימא
דכל סתימין יתגלי רעוא
דעתיקא קדישא ומשחא
דרבותא דאתכלילן ביה
אבא ואימא עילאי ומן
יובלא ירקון על דקנא
דאהרן כהנא ולואי וישראל
על הררי ציון ירקון כחדא על יוסף ודויד מלכא ויקבלון ממלכותא ההוא ינוקא עבדא
מים טית וכל עמך בית ישראל ונשמתי דאיהי תאיבא לאסחאה בהאי משחא תריק
עלה מיניה ותתין בי חכמתא יקירתא ומנדעא וסוכלתנו בני חיי ומזוני רויחי ועותרא
למפלח קמך ולזווגא למטרוניתא כמא דאצטריך ותבשר לעבדך דאיהו זמין לחיי
עלמא דאתי ובבעו מינך ובמטו מנך דלא אתפרש מינך ולא תתפרש מינאי בגין

א

חייה לא אתיהיבת על דא דהא ביומוי דר"ש אפי' כפה עו"א מרחשן חכמתא דקא
בגו' אשתמודען לעילא ותתא' פתח ר' חייא ואמר ויאמר ה' אל

משה הנך שוכב עם אבותיך

וקם העם הזה וזנה אחרי אל
נכר הארץ ת"ח כל זמנא דמשה אשתכח קיים בעלמא הוה מחי בידייהו דישראל
בגין דלא ישתכחון בהו חובא ובגין דמשה ישתכח ביניהו לא יהא דרא
עד דייתי מלכא משיחא דחמון יקרא דקב"ה [illegible] דאינון ידעו מה דלא
דרין אחרנין דתנינן חמת שפחה חדא על ימא מה דלא חמא עינא דיחזקאל
נביאה אי אינון אדבקו כל כך נשמתהון דישראל כ"ש וכ"ש בינייהו וכ"ש עמהון כ"ש נשמ'
כ"ש סנהדרין כ"ש וכ"ש נביאה עילאה דאדבקותא משה ע"ה דהוה על כלא ונהורא
ע"י מרכבה מרחשן חכמתא כלך כ"ש חכימי דרא כ"ש אינון דקיימי קמי' ר"ש
ואולפי מיניה בכל יומא כ"ש וכ"ש ר"ש דהוה עילאה על כלא [illegible]
כת' וקם העם וזנה אחרי אל' נכר הארץ' כד יסתלק מיניה ר"ש [illegible]
אסתלקו מעלמא ויבעי בר נש מלה דחכמתא ולא ישכח מאן דיימא ועמא כל
שעתא [illegible] בגין דלא ישתכח ביניהו מאן דיתער בחכמתא קהלא על
דהוה אימא ואם כל עדת ישראל ישגו בארייתא ולא ינדעון ארחהון
כמה דהוה בגין ונעלם דבר מעיני הקהל דלא ישתכח מאן דידע ארחא [illegible]
וקרתא וי לאינון דיהון וי לאינון דישתכחון בהן בעלמא א"ר יהודה זמין קב"ה
לגלאה ארחין עמיקין דאורייתא בזמנא דמלכא משיחא בגין דכתיב [illegible]
את ה' כמים לים מכסים וכתי' ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו
לאמר דעו את ה' כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם' במהרה יבא ויראה

אשר נשיא יחטא ועשה

אחת מכל מצות ה' אלהיו אשר לא
תעשינה בשגגה ואשם' פתח ר' יצחק ואמר שגה בכל אתר דכתי' בהן ואם כהן ואם
הכהן המשיח יחטא ואם כל עדת ישראל ישגו והכא כתי' אשר נשיא יחטא ולא כתי'
ואם נשיא יחטא אלא [illegible] אשר נשיא לא [illegible] בחטאה דהא כהן [illegible]
נגעיה תדירא בגין דמעולא דקב"ה עליה בכל יומא ובצלותא דישראל כלהו ויומא
דכל חד וחד ועל דא חובה הוה כד חטא בגיני כך ואם כתי' וכן ואם כל עדת ישראל
ישגו תדירא בגין דלא ישתכחון בחובא חד דהא לית לא חטאן בגיני כך

דלא אחוב קמך
ונחדי השתא למטרוני'
דכת' עורי עורי זרוע
יי' עורי עורי כימי קדם
דורות עולמים הלא את
המחצבת רהב מחוללת
תנין הלוא את היא
המחרבת ים מי תהום
רבה השמה מעמקי
ים דרך לעבור גאולים
ופדויי יי' ישובון ובאו
ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם ששון
ושמחה ישיגו ונסו
יגון ואנחה
ואני תפלתי לך יי' עד'

רש"י
והמלכים אשר אתו' אלה ג' מלכים' זוזים
הם זמזומים' בהררם בהר שלהם' איל
פארן כתרגומו מישר' ואומ' אני שאין איל
לשון מישור אלא מישור שלפארן איל שמו
ושלממרא אלוני שמו ושלירדן ככר שמו
ושלשטים אבל שמו אבל השטים וכן
בעל גד בעל שמו וכולן מתרגמים מישר
כל אחד שמו עליו' על המדבר' אצל המד'
כמו ועליו מטה מנשה' עין משפט היא
קדש' ע"ש העתיד שעתידים משה ואהרן
להשפט שם על עסקי אותו העין והם
מי מריבה ואונק' תרגמו כפשוטו מקום
שהיו בני המדינה מתקבצים שם לכל
משפט' שדה העמלקי' עדין לא נולד
עמלק ונקרא ע"ש העתיד' בחצצון תמר'
הוא עין גדי מקרא מלא בדה' ביהושפט
ד' מלכים' ואעפ"כ נצחו המועטים להודי
עך שגבורים היו ואעפ"כ לא נמנע אברם
מלרדוף אחריהם' בארות בארות חמר' בארות הרבה היו שם שנוטלין משם אדמה לטיט שלבנין ואות שהיה הטיט בהם ונעשה נס למלך
סדום שיצא משם לפי שהיו באומות מקצתן שלא היו מאמינין שניצל אברהם מאור כשדים מכבשן האש וכיון שיצא זה מן החמר האמינו באברם
למפרע' הרה נסו' להר נסו' הרה כמו להר' כל תיבה שצריכה למ"ד בתחילתה הטיל לה ה"א בסופה ויש חילוק בין הרה להררה שה"א שבסוף התיבה
עומדת במקום למ"ד שבראשה אבל אינה עומדת במקום למ"ד ונקודה פתח תחתיה והרי הרה כמו להר או כמו לה"ר ואינו מגרע לאיזה הר שכל
אחר נס באשר חבא תחלה וכשהוא ניתן ה"א לראשה לכתוב ההרה המדברה נתרונו כמו להר או כמו להר משמע לאותו הר הידוע ומפורש [illegible]
והיה יושב בסדום' מי גרם לו זאת ישיבתו בסדום' ויבא הפליט' לפי פשוטו זה עוג שפלט מן המלחמה הוא שכת' כי רק עוג נשאר מיתר הרפאים
נשאר שלא הרגוהו אמרפל וחביריו כשהכו הרפאים בעשתרות קרנים' ומדרש ב"ר זה עוג שפלט מדור המבול ושהי' מיתר הרפאים על העולם
היו כארץ' ומתכוין שיהרג אברם וישא את שרה' העברי' שבא מעבר הנהר' בעלי ברית אברם שכרתו עמו ברית' וירק כתרג' וזריז
כן והריקותי אחריכם חרב' אזדיין בחרבי' שלכם וכן אריק חרבי כן הריק חנית וסגור' חניכיו' חנכיו כתי' זה אליעזר שחנכו למצ'
והוא לשון התחלת כניסת האדם או כלי לאומנות שהוא עתיד לעמוד בה וכן חנוך לנער חנכת המזבח חנכת הבית ובלעז [illegible]
שמונה עשר' רבותי' אמרו אליעזר לבדו היה והוא מנין גמטריא של שמו

כך ואם [illegible] דכל [illegible] אשר נשיא יחטא ודאי כגון [illegible] ונשיא [illegible] ואוקמוה [illegible] ועל דא אשר נשיא יחטא כגון דעבר על [illegible] לא תעשינה ואתא עד על חד מיניהו ועל דא לתקנא [illegible] ואם [illegible] מילי לא [illegible] הוו [illegible]

והנשיאים הביאו את אבני השהם ואת

אבני המלואים לאפוד ולחשן תא חזי שנה דרגין אינון דאקריבו נשיאים ולא מן נשיאתהון ואת סתי׳ כל נדב לבו יביאה את תרומת ה׳ וכתי׳ את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפוד ולחשן אלא אמר קב״ה אנא בעינא דכלא תהא [illegible] נדבה [illegible] אינון אבנין נשיאי מאי טעמא בגין דעל לבא דכהנא אשתכחו אמר קב״ה ניתו נשיאים [illegible] כהן ויהון אינון [illegible] אשתכחו על לבא ויתכפר עליהו ועל לבא וכת׳ והיו על לב אהרן לזכרון להם לפני ה׳ ועל דא והנשיאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים בגין לכפרא עליהו [illegible] אשר נשיא יחטא ודאי ועשה אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה כמה דאוקמוה דעבר על מצות לא תעשה או הודע [illegible] דאנן לב״ד [illegible] לא [illegible] ולבתר אתידע ליה ואצטריך [illegible] השוטה ר׳ יהודה ור׳ יוסי הוו יתבי ליליא חד ולעאן באורייתא אמר [illegible] אמינא [illegible] דאורייתא כולא [illegible] מאי [illegible] בגין [illegible] דאורייתא שבכתב ותורה שבעל פה [illegible] אלמא [illegible] כהן [illegible] פתח ר׳ יוסי ואמר

ולא אמר איה אלוה עושי נותן

זמירות בלילה

תא חזי בשעתא דאתער רוח צפון ואתפליג ליליא הא אוקמוה דשלהובא חד נפיק ובטש תחות גדפוי דתרנגולא ואקרי ונהיר [illegible] והא [illegible] בגין [illegible] ואתער לקבליה אסתכי [illegible] ואסתכי [illegible] בגין יקרא [illegible] לאעבר רעותיה וקרא [illegible] ועל דא [illegible] אשתכחו [illegible] דאתער בשלהובא דגבורה בסטרא דגבורה [illegible] לאתער [illegible] כדין אינון בני [illegible] קיימין [illegible] לכנסת ישראל וכדין [illegible] ועל דא [illegible] דוד [illegible] ולא [illegible] ועל דא [illegible] ולא [illegible] דאמר [illegible] לפלניא נזיף דמאריה [illegible]

שירה חדשה

בנעימה קדושה

שחיבר איש האלהי קדישא
חסידא ופרישא החכם
הכולל המקובל הנאמן
כבוד מוה״ר משה זכותא
מויניציאה הבירה יצ״ו
מיוסד ע״פ י״ס ומתחיל
מא״ס עכ״הע עד סוף
כל המעלות
לחן אל מסתתר

אור הגנוז בלובן המחשוף'
אצילי קדשו לדרוש
יכסוף' איש על דגלו כסוף
יכסוף' לתקות חוט זוהר
אין סוף"
נטע שעשועים' שסאצלו
אמון' שובע צחצחות גנזי
המטמון' נוצר עולמים וכל
ההמון' לכל שכל ולכל אדם
קדמון" יצק אדנים שם
במלומים' ראשי עמודים
ושבעה קיימים' כסא נכון
כסא מלכות עולמים' אוה
למושב עתיק יומין"
מוכתר בכתר לא נודע איה'
נוצר חסד קונה הכל ומחיה'
ארך אפים אל רחום היה' כה תאמר אל בית ישרא׳ אהיה" שכל טוב כונן לנפש חיה' אתה אבינו
רב העליליה' האיר נתיבות חכמה ותושיה' אבוא בם אודה יה" הצור השולט על כל'
ברואים' מבין פתאים' משפיע לנביאים' פתח שערי בינה הנפלאים' אבוא בגבורות אדני יהוה"

עד כאן [illegible] בנו [illegible] עם [illegible] עליהם לילה [illegible] הוא ועבדיו עליהם לילה [illegible] [illegible] אחר [illegible] לילה [illegible] לא [illegible] לילה [illegible] [illegible] לו [illegible] לילה [illegible] [illegible] עם [illegible] המלך בית [illegible] אחד [illegible] עם [illegible] עם כל [illegible] את אברהם עליהם [illegible] ולקין [illegible] הוא עם בן [illegible]

עד הוצא׳ [illegible]

זכור חסדך לישראל
לתת גדולה לדגל
שוש׳ מגן אברהם שלח
כא גוש וקראת שמו
עמנו אל׳

כביר חזק עדתך תוה״ם
מעוז גבורתך רעופה
רוהים׳ פוזר יצחק
הצל הנוהים׳ יודע
כי אתה אלהים

חניך זכור מעמד הר סיני
בהגלות תפארתך לעם
אמוני׳ אביר יעקב שמע
קול תחנוני ואנתפלתי
לך יהוה״

תעמוד רגליך על כס
הפלאות בנצח הודך
ענני נוראות׳ כימי
משה ואהרן עשה
לטובה אות אתה יי
אלהים צבאות״

יקיר אמור לצרותי די׳
נוהג כצאן יוסף הוסף
מחמדי׳ יסד בציון
חי יקרת יסודי ונחלת
עריצים שדי״

צמח במלכות יראו
עיני עמו אליהו קנאי
בן קנאי׳ מגן דויד

אזהרו דרבא

תשנה לקרא דמתפסק כד נהיר יממא ברזא קם עליה ואמר נלה [illegible] בגוה
שעשני נתן אחירות בלילה לסייעא ליה בגין קשבין ולאחזי כלא מיומא חדא״
ולא [illegible] ליה אוה שעשני ששי מיבעי ליה אלא ששעשע אל בשעתא דבר נש קם
מקלניה לעלמא ואתעסק באורייתא דדינא לא אתקבלא בלילה וקום [illegible] באורייתא
כד סבר יממא קב״ה וכנסת ישראל מתתקני ליה בחד חוטא דחסד לאעתבא מקמא
ולגבריה ליה בין עלאין ותתאין״ ר׳ יהודה אמר אנא שמעתא מחד אבא קמי דברך
אל שעשני שוע לא מיבעי ליה אלא שעשעא בשעתא דבר נש קם מקלניה לעלם
ואשתדל באורייתא כד נהיר יממא אתער אברהם בההוא חוטא הלנה כמה
ביה יום מחוץ ועד ערוך עשי וקב״ה וכנסת ישראל מתקנו ליה דנעבה ליה בכל יומא
בר דא דמתא דהה טוב שעשני נהא אנקרוה טוב [illegible] דא אברהם דכת׳ ביה [illegible] הגדול
ו דא קב״ה. דא כנסת ישראל נהא הוא טוב ולין עבדין ליה בר נש ומתקני ליה
בכלשמרותא ובגין כך כת׳ שעשני בר׳ ישראל יעקב בשעשי גר׳ יוסי ודאי כך הוא וכלא
חד מלה״ ר׳ יהודה פתח ואמר

או הודע אליו חטאתו

[illegible]
ליה מאי הודעא. הקב״ה פקיד לכנסת ישראל להודע ליה לבר נש דההוא חוטא דאיהו חב
ובמה מודע ליה בהנא [illegible] נלע שמים עונו וארץ מתקוממה לו״ הודעא מאן
דפקיד לאחרא דתיבין בשעתא דבר נש חב קדמי [illegible] ואשה ליה כתפיה נשמתיה
אתיא מלקא ואסהדת קדי קב״ה כמן פקיד מלכא לכנסת ישראל ואמר או הודע
אליו חטאתו אשר חטא הושיע חטך עליה נא ודע ליה חוביה בכן הודעאת ירושל׳
ואת תועבותיה כתר [illegible] עליך הנא כמן אתער רוחיה לאהדר בתיובתא קמי
מאריה ואתכוון לאקרב קרבנא דהא מאן דאיכ׳ [illegible] ביה חטי ואנשי חטאיה ולא
אענה עליה וקב״ה זמין לקבליה ופקיד לאודעא ליה ההוא חובא בגלוא יתנשי
מיניה״ אר׳ יוסי הכי הוא ודאי מנא לן מהכא דכיון דעבד ההוא עובדא דכת׳
שבעלא אשנה ביה אמר ליה קב״ה את אנשייתא ליה אנא אדכרנא לך מייד וכו׳
מה כת׳ אתה האיש [illegible] הלא דכרית ליה אתה האיש
דאנשיית ליה ובמה אודע ליה בהנא אוף הכא קב״ה קאמר או הודעא אליו
אשר חטא ונקפיד מלה והכי הוא הלא כת׳ או גודעתו כמה דכת׳ או גודע כי
שור נגח הוא ואתגן דקאים בלביה לאלקני באורייתא קמי מודעא
ליה חוביה ולא בלמורת הנא אלא בזיעין דאודעין [illegible] כמלה [illegible] לן

הקשב שיר רננ׳ למען שמך אדני״
וזיו שפעך לשרפים תביא׳ על חיות ואופנים ברגליך תצביא׳ שובע שמחות
תביאנו לארץ הצבי׳ יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי״ נשלמה רמק

רש״י

רצון בן ציון בימינו [illegible]

לחם ויין כי עודים ליגיעי מלחמה והרחה לו שיין בלבו עליו על שהרג את בנין [illegible]
ואז לו על המחנות ועל הכספים שיקריבו עם בנין קונה שמים וארץ כמו עושה שמים
וארץ על ידי שעשיתן קנוין להיות דלו׳ אשר מגן׳ אשר הסגיר וכן מתענג ישראל ויתן לו אברהם מעשר מכל אשר לו [illegible]
בני שהיה כהן וכן לו הנפש מן השבי שלי שהצלת והשאר לי הגוים לבדם הרימותי ידי לשון שבועה [illegible]
וכן נהתי כסף השדה קח ממני נותן אני לך כסף השדה [illegible] מעכב עצמי מן השבי ואם אדם מכל אשר לך [illegible]
לתת לו שכר יכית גנזיך לא אקח ולא תאמר שהקב״ה הבטיחני לעשרני [illegible]
הנערים׳ עבדי אשר הלכו אתי ענר אשכול וממרא

ויקרא

לחן ידיד נפש מתיקון חצות

אני מפקיד יחידתי
כו מקור חיים בידיך'
שקודת אהבה לעלות'
הדום כסא כבודיך'
זכות אבות ורב טובך'
יקימוה כבודיך'
צרופת זיוך תהיה'
ותשוב לי בחסדיך'
פנה אלי וחנני · תנה
עוזך לעבדיך'
בכה רחל מרור רכיה'
תנצח בהיכלך סימן
בבואך דוד לב"ע בכה"ר
להשתעשע בבין מרדכי תנצבה'
חילך לאורך אכה אקום'
חצות לילה להודות לך'
ולבכות על דביר קדש'
ודמעתי בנאדיך'
עולי שר נהרות בבל'
אלהים באו בנחלתיך" כל
זכור מה היה לנו' המסויים
והבט מזבול שבתך' דומה
ואיכה לא תקנא צור' למזמורים
עלי יקרת שכינתך' הנזמרים
ועל הילול הדר רתך' על החורבן
ועל הרג חסידיך'
שנתי נדדה עלי לאורך
קץ פדותינו' אהה לנו
וחיש שובת יצ' את
אלהים אם תיחל אל זכותינו' חפוץ לחפוז
שבותינו' חמול אב רחמן חנון עלי בנך ידידיך" פנה
לעת כזאת אדון עולם' תאו לקשיב בקול רעים" בתורת האמת
הוגים אשר היא לך לשעשועים' בטוב חלקם תנה חלקי'

[illegible]

א

אבשלום ברא דבת אל נכר

[illegible] ליה והכבתי וכתיב קרי [illegible] דוד [illegible] ואמר [illegible]
עליה [illegible] אלא עשה דוד [illegible] עבר [illegible] ומניה הכא וכתיב [illegible]
הא חטא לקמן כתובה קדשה ולגבי ירושלם קדשא [illegible] ירושלם [illegible]
חשבו [illegible] עד דאתתקן [illegible] א"ר יהודה [illegible]
ליה לדוד על ידא דבהה דכתי' [illegible] עלך רעה מביתך א"ר יוסי [illegible]
כנן [illegible] יקום עליה [illegible] לא ירום עליה אמר ליה [illegible]
[illegible] כמה עיטין [illegible] עליה אמר ליה לא [illegible] אמר [illegible] דדוד
חטא בבת שבע [illegible] אמר קב"ה [illegible]
[illegible]
מקרבא וחזי דכה לסוף נפיק מינה בן סורר ומורה [illegible]
לא פסקה מינה זוהמא וקא מוקמיה ר' יוסי פתח ואמר

נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
כלא כת' נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו ונו' ר' יהודה פתח ואמר כת'

פרי עץ הדר כפות תמרים

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
וילדה לי עכבר יתן החוב בימי
חבריהם' אחר הדברים האלה כמ
על אחר סמוך אחרי מופלג בר אחר
ונעשה לי יש זה שהרג את האלפים
ויה דואג והוא' דאג קבלתי עכבר
על עיקותי לכך אמר לו המקום אל
תירא' אנכי מגן לך מן העונש שלא תענש
על כל אותן נפשות שהרגת ומה שהיה דואג על הכל בכרך הרבה מאד"

ר'אה ו מלה
דשני

בליל וליל זמיר נעים'
ובגלל זאת לאור יומם'
יבואוני חסדיך" פנה'

אמר משה זכות זו היא המקובל זוהר שלח לך
כאיל תערוג נפשי'
לך חסין וצור נורא"
שעפה תאדיל בשמך'
ימינך לה לאור עזרה"

והם כלך' שעפה יא עז
ארון ארץ ומלואה'
ענה אותה ביום צרה' רומז למזמור הנחמה
צדקה שואה ממך
הדוקה בך וכה תקרא
אלהים הוא יחנינו'
בכל לבב נהודך' פנה'

סדר תבגד ומנצפך

איל בטוחי נדור דינך'
המה וזכור חסדיך"
טרוד יצרי כבוש לבי'
מלא נפשי סעדיך"
פדה צבאות קלואי'
ראש' שמע תחנון מרודיך"
נות צדקך פקוד כביר'
בבן ישי ידידיך"
יקל אהל היה הלי'
ואור לפעת הדר הודך" ישר אותה הדוך לוחצי' והרבה הוד ימינך" יסוד ארמון'
הדום רידך' ונא הראה יכלתיך" ונר דויד ברת משה זכות יזהיל בחלדיך"

ראה[illegible] דכתי' ויקח יי' אלהים את [illegible] אשר לקח מן [illegible] לעבד [illegible]
[illegible] עמם [illegible] וכשר [illegible] ורא הוא פה עם דוד [illegible]
עם [illegible] יקרה [illegible] עם [illegible] הוא [illegible] שבעין [illegible]
[illegible] ורא [illegible] לעילא [illegible] כבת [illegible]
כפים דסליק לבכא ולהבא כי כל נעימים ובאורן נעימים [illegible] ר' יוסי
אומר פה עם דוד [illegible] דעבד פיקן [illegible] מאי [illegible]
כלא שבעין [illegible] קא [illegible]
[illegible] כלא [illegible] לקבלא [illegible] לעילא [illegible]
[illegible] פה עם דוד [illegible] ולא כתי' [illegible]
[illegible] אית [illegible]
[illegible] דכתי' [illegible]
[illegible] הא חזי [illegible]
בכל יומא ושבעה [illegible] קא [illegible]
[illegible] אמרה ליה [illegible]
לא [illegible] כבל יומא [illegible]
בר בכל יומא ויומא [illegible] לבני [illegible] העולם [illegible]
קהשא [illegible] ולא [illegible] אמר לב בכל יומא ויומא
[illegible] שבעה [illegible] לך שבעה [illegible] בכל יומא
ר' יוסי אומר שבעין [illegible] בכל יומא לקביל שבעין [illegible]
ר' יהודה אומר שבעה בכל יומא [illegible] ולבסוף שבעה יומין ר'
[illegible] שבעה [illegible] לקבל [illegible]
שבעה יומין [illegible] ולא [illegible]
[illegible] כל יומא ויומא עד שבעה יומין [illegible]
[illegible] שבעה [illegible]
[illegible] ולא [illegible] ובכל יומא [illegible]
[illegible] עד עקידה [illegible] שבעה [illegible] עד עקידה [illegible] שבעה
[illegible] בכל יומא [illegible]
[illegible] העולם [illegible]
[illegible] בכל יומא ויומא [illegible]

לך עדירי מנחם בן סרוק פירשו לשון ירד וחבר לו עד ועונה עדירי
[illegible] יורד כאשר [illegible] ובכל תבואתי תשרש [illegible] כך לשון
עדירי [illegible] בנים [illegible] עד ועונה [illegible] ולבי עד ועדירי
לשון [illegible] ערו ערו [illegible]
[illegible]
[illegible]

פנה" המלכים עד ומשה תורת

נשלמה

[illegible] ובתלמוד [illegible]
[illegible] לא [illegible]
בכל [illegible]
ולבי [illegible]
בן [illegible]
עם [illegible]
וזהו לשון [illegible] למעלה למעלה

אתלוג עולה תורה

[illegible] **וענף עץ עבות** [illegible]

[illegible] **וערבי נחל** [illegible]

[illegible]

אבואה אל מזבח אלהים [illegible]

[illegible]

נפש כי תמעול מעל [illegible]

[illegible]

סליחה לר״ה

שופט כל הארץ
ואותה במשפט
יעמיד נא חיים וחסד עלי
הצמיד ואת תפלת השחר
במקום עולת תמיד עולת
הבקר א״ר לעולת התמיד
פז לזעקת עמך הקשב
אשר עינם בוכיה יראב
מחטאתו לפני רב עליה
גמול עליו וחיה לך ע״נ
צופיה כתוב תין חיים
והיה על מצחו תמיד
פז מטה כלפי
חסד לך לבד היתה
לה עבור ראשון ראשון
להפריע הכשרין
ואם אינכו מעשים
זכרה ישיני חברון
והם יעלו לרצון לפני
צ׳ תמיד פז
הטיבה ברצונך לציון עיר
קרית קדושי בני ציון
היקרים יובילו שי
ולא ונתתה יד ושם
בביתך למקודשי
עריכת נר לבן ישי
להעלות נר תמיד פז

עולת הבקר [illegible]

[illegible]

א

בספר ז' היכלות

אמר נפילה באנפין
לחמשנא רעותא
דרוחא עילאה נשמתא
דכל נשמתין דאיהו תליא
לעילא לעילא עד אין
סוף דמינה נפקין נהירו
וברכאן לאשלמא כולא
מלעילא כדקא יאות
כדין כל גזירי דינין
מתבטלין וכל רעותא
אתעביד לעילא ותתא
ועל"ד כת' ויאמר לי
עבדי אתה ישרא' אבא'"

מלך האלהים ההולך ונו' אבא יחיד כלא אתעביד חד עטרא כגון התעטר
באויר ונפשא קדושא אתחזי כגוונא כהדין שעתא דיקרי בתפלה כמעמד
כן ויהוא הכנים והוו חמאן ישראל זיו יקרא עילאה נפיל קמייהו ודאבא דתנינן
ויושב כתפיו כסא הגדול מתנהם אין אבהתא וכביכו כך הוי שמעון אתגבר טורין
אתגבר טינרין אתהביה לטב ולביש זכאה אולקהון דישרא' הא חזי עם לקרבנא אמאי
והא אר"ש עם שמא נהס"ליה לאוליף מן שמיה דהא סיטרא דהמן נפשא הוא לאו הכי
אר"ש הא כתיב לקרבנא דהוא הא יעבר עליה רוחא ואסתכלא או אתעסק ביה הא עם
קרבניה כההוא גוונא דאיהו תשי ביה ואר"ש הא תנינן אית מאן דזכה בנשמה
ואית מאן דזכה באתערותא דרוחקיה מאן דלא זכי אלא בנפשא הוי מאן דלא זכי
יתיר ולא סליק יתיר הא אתדבק בההוא עטרא ואית נדים אינון סטרין כינן
אתגלן ואתדבקן ביה ואחזיין ליה מאן שקר ועבן ליה מלאכיה ואית
אינון דאתזמן מלאכיא מילין קדושא כגון ההוא סטרא דא אתדבקו בהו ולהו מלין
לזמן קדישתא חזי כאינון זמנין פשין את המנין אין עם אין דינא עילאה דלהון יכול
דלהון בחוורא הא יכין עילאין ואתתקן ההוא דלא זכי יתיר אלא בנפשא וההוא נפשא
בעי לאתתקנא לקבלא רוחא עד לא רוחא ליה נפקא מה דנפקא מההוא נפשא ואת
ואתפשטו בגלגולא ובעי לסלקא ולא בעי דאיהו רוחי עבר כהו באינון דאורח
נחיתין מודעין מילין מינייהו קדמין ומניה דאיקן יתיר ובההוא דרגא אזל ואת
ואתקשר במילוי עד דקאמו הא כיון דקמנא הא ההוא רוחא נפיק מתקבר טורין
וטינרין סליק ואתפשט ועייל בין מלאכי עילאי קדישין ותמן ידע מה הדע ואזו לגף
מלין ואתהדר לאתתקנא כהן הוא קשורא דבר נש בקדוש' עד דזכי בנשמה וקאני לה
ואזלא ואתפשטא בין אינון כהדייא דנהרין בנהורא דחיי ותמן חמי עיינוקא
דמלכא ואתהניא מזיוא עילאה וכד אתער יאות קדשא ברוך הוא דעפין בהתאן
ניקם ההוא זכאה דקאני לה ואתענד במרייה תדירא בגו ריותא עד דאת נפקין
כאזיל בההוא אילנא לאתחזאה קדי מלכא לקבלא לה חוטא בליה ואתי חוטא דחן
איהו חוטא דאברהם דהוא קמי לאבהתא דכת' אם מחוט הוא אתתקנו ואחרא כלום
ויאמר אם מחוט. זכה לחד חוט ודא איקה חוטא דאברהם וכד אתי ההוא זכאה
בהאי אילנא כהן אתעטר עטרה קמי מלכא ודוד המלך לגנא על אילנא [illegible]
דא כספת ישרא' אילנא העיר עטרת דכנסת ישרא' דקאמרת בגלותא אי אי
לאה עגמתני [illegible] אר"ש זכאין אינון [illegible] דנשמתהון [illegible] בני [illegible]

דתליין

[illegible] עד [illegible]
[illegible] דוד [illegible]
[illegible] עד [illegible]
[illegible]
ועד [illegible]
שרעך [illegible]
ישרא' [illegible]
[illegible] יצחק בן ששים [illegible]
[illegible] יעקב [illegible]
אמר [illegible]
[illegible] שנה [illegible]
[illegible]
[illegible]

חוטא דאברהם

[illegible]
[illegible] כי יצאו ישרא' [illegible]
[illegible] אחרי [illegible]
[illegible] צריך להוציא [illegible] כל השנים
[illegible] אחר לידת [illegible]
[illegible] אחר לידת [illegible] בארץ [illegible]
[illegible] לא [illegible] ארץ מצרים לא

[illegible] אברהם ויצחק ויגר בארץ ויעקב גר בארץ חם לגור בארץ באנו וגם את הגוי גם [illegible]
[illegible] להם [illegible] ויגר אברהם [illegible] כל [illegible] ישרא' [illegible] גדול [illegible]
[illegible] אחרות [illegible] כל אלה [illegible] עשה [illegible] התשובה [illegible]
[illegible] לא תרחר [illegible] התשובה [illegible]
[illegible] בעדו [illegible] התשובה [illegible]
[illegible] לאחר [illegible] ג' דורות [illegible] הארץ הזאת [illegible] בארץ [illegible]
[illegible] את הארץ הזאת [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

עלמא

ווי ליה כד יפוק מהאי מאודרא לעי באורייתא

פלגא דנפשא קדישא· ווי לאינון חייביא דלא זכאן לאתדבקא בהאי אורייתא דלא זכאן
באורייתא בכל מאן דלא זכה באורייתא לא זכה לא רוחא ולא נשמתא ואתדבקו
דלהון ההוא סיטרא דאינון בישין דהא לית ליה חולקא בנשמתא קדישא לית ליה חולקא
דקודשא ווי ליה כד יפוק מהאי עלמא דהא אשתמודעוהו לגבי אינון זיינין בישין
מאה אשתמודעותא תקיפין ככלבא שליחי דנורא דגיהנם לא מרחמי עליה· תא חזי מה כתיב
ישראל לשאר עמין ישראל אשתמודעו דלא זכי בר נש אלא נפש בדרגא קדישא אינון כתיבין
לאתקנא רוח ואינון כתיבין לאתקנא נשמה קדישא עם לא קיימין לעלמין תא חזי אתנהיר
דקיימי נפש תחות גופא מאתר אחרא וישראל דקיימי בדרגא יתיר אי איהו לא מחייבי
לאזכי יתיר שעטייה סני ווי ליה ההוא חייבא דאשתכח [illegible] אורייתא ולא אשתדל
באורייתא אתפני לנוחא דעליה כתיב יתמו חטאים מן הארץ· ותא חזי איתמר
בני נשא דאתדבקן בההוא סיטרא בכל ההוא נפש דלא זכאן יתיר וכד אנפש
עליהו ההוא רוחא מסאבא אתער עליהו ואתדבקן ביה כיון דההוא מסאבא
דחטאי בר נש בוי מסאבא דההוא דאיהו מסאבן קרבנא אתיאחד עם
כגון אינון בנערא דאתי מההוא סטרא לבהמתא על חוביה· אמר ליה רבי
אלעזר בריה הא כתיב לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי
קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך כגון דא רעא דאיהו קדישא וכו' זהר
דשאה רוח מסאבא לא יתרפא בדרגא קדישא אוף הכא כיון דההוא בנערא
דשרא עליה רוח מסאבא ואתי מסטרא אחרא מקרבין ליה לאתר דקודשא
אמר ליה יאות שאילת אבל תא חזי כתיב כי יי' אלהיך אש אוכלה הוא אית
אשא אכלה אשא ואשתא דקב"ה אכלה אשא אחרא· ותא חזי איתגליא כן
אורייתא עירתא קמי קב"ה ואינון מתקבלין כד סליק ההוא עירתא בכנישתא
דאשא דאכלא לתתא זמין קב"ה אשא דמדבחא והאי אשא אכלא ושיצא
דההוא סטרא ואתכפייא ההוא שלהובא דהאי אשא ולא אשתאר מיניה כלום
וההוא בר נש דאתקריב קרבניה קמיה עליה וההוא הנאה דסליק אתעבר מיניה
ההוא סטרא דרוח מסאבא דההוא עשן ויתכפר ליה עונש כך כלא אתבטל
ויתקיים ולית מאן דקאים לגבי ההוא אשא· רבי אבא תנא הוא לבאורייתא ור'
יהודה ור' יוסי הוו אזלי אי ערעו במערתא חד אתא וחד אתא תלתא זמינין לקבלא
אנפי שכינתא אתחברו במערתא ואזלו חד אחא כל חד וחד [illegible]
דאורייתא [illegible] פתח ר' יהודה ואמר **הרעיפו שמים** ממעל

ישעיה
סימן מה

רבי אבא הוה אב

תשעה גלגלים

בס **פרק ג' מהלכות**
יסודי התורה

גלגלים הם הנקראים
שמים ורקיע וזבול
וערבות והם תשעה
גלגלים' גלגל הקרוב
ממנו הוא גלגל
הירח' והשני של
מעלה ממנו הוא גלגל
הכוכב הנקרא כוכב'
וגלגל ג' שלמעלה
ממנו שבו נוגה' וגלגל
ד' שבו חמה' וגלגל ה'
שבו מאדים' וגלגל ו'
שבו כוכב צדק' וגלגל
ז' שבו שבתאי' וגלגל
ח' שבו שאר הכוכבים'
שנראים ברקיע' וגלגל
ט' הוא גלגל החוזר
בכל יום מן המזרח
למערב והוא המקיף
ומסבב את הכל' וארבע
יסודות יתבאר לך בראש
פ' ד' מהלכות יסודי התור'
ארבעה גופים הללו שהם
אש ורוח מים וארץ סימ'
להם ארמא' והם שהאדם
מיוסד מהן' דעת הרמב"ם ועיין''

א

למטה כלא היה מבוקר כשהיה עיקרית ואת אור כן שהרי כבר כתי ויהי
היומש לבא והעברית תמיד [illegible] יאחר [illegible] היתה יוצא ידה
חלוק בכל תיבה לשון נקבה [illegible] שתי [illegible] תיות [illegible] עם [illegible] שעבר [illegible] זה [illegible] ורחל באה [illegible] עבל כמתך
ועדשים למטה היא לשון [illegible] דבר שנשאר עכשיו והולך כמו באה עם הצאן בערב היא באה ובבקר היא שבה לדרעך נתתי
אמירתי [illegible] כלי היא עצויה הנהר הגדול לפי שהוא [illegible] ישראל קורהו גדול [illegible] אחר בדרכ עם [illegible] היוצאים
מעדן [illegible] והנהר הרביעי הוא פרת [illegible] מלך [illegible] דתחוו לך את הקיני [illegible] לא נתן להם
לא שבעה גוים והג [illegible] ועמון הם קיני [illegible] עתידים להיות [illegible] לעתיד [illegible] ועמון מעמעתם

מתניתא קדישא הרעיפו ש״ם

ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני ה׳ בראתיו
האי קרא לבתר דאוקימנא אקבוענא קה״ע הרעיפו שמים ממעל דא הרעיפו
כד״א יערוף כמטר לקחי ועל סטרא דמטרא דהוא מזונא דכלא ועל דא כל
בני עלמא מצפין לקב״ה בגין דאיהו מזונא דכלא ואי תימא דבאתר דדין
דצדקה שכיחא תליא מלה הא תנינן דלא בזכותא תליא מלה ובזכותא הא
אוקימוה צדקה ותרגום עקרה זכותא וזכותא ושבקין אל מזלא קוא והכא הרעיפו
שמים ודאי תימא דכיא תליא כתי׳ ממעל ממעל ודאי מעתיקא קדישא
דא אתיא ולא מההוא אתר ממעל דיקא. ושחקים יזלו צדק דכד שמים
נטילו ליה ממעל מההוא אתר עילאה דעתיקא עלי׳ כדין ושחקים יזלו צדק
מאן שחקים אתר דטחנין מנא לצדיקייא ומאן נינהו נצ״ח והו״ד דאינון
ודאי טחנין מנא למאן דהוא אתר דצדיקא כההיא דהא אינון טחנין ליה
לההוא מנא דאתיא מלעילא וכל ההוא טיבו אתכנש בגויה לאמשכא ליה
לצדקה דההיא בגין דאתברכא צדק מההוא טלא דלהון ועל דא טחנין מן
לצדיקים מאן צדיקים דאצדיק וצדק דכד מזדווגן כחדא צדיקים איקרון
ואינון טחנין מן לצדיקים ודאי ועל דא ושחקים יזלו צדק כדין תפתח
ארץ לתתא ויפרו ישע בני עלמא וצדקה תצמיח יחד וכל רחמי וכל טיבו
דעלמא סגיא ומזונייהו דבני נשא משתכחי בעלמא כדין חדו על חדו
אתוסף וכל עלמין מתברכאן. אר״ אחא אלמלא לא אתינא אלא בגין למשמע
דא דיי. פתח ר׳ יוסי ואמר **לבי לחוקקי ישראל**
המתנדבים בעם ברכו יי׳.
תא חזי כל תיובתא וכל צבא דבעי בר נש לאחדא ברכאן מלעילא לתתא
לאחדא שירותא קה״ע לבעי בצלותא לקב״ה כמא דכתי׳ ממעמקים קראתיך
יי׳ דההוא עמיקא דכלא בעמיקי עילאי דאינון שירותא עילאה דאתכרין
ואתא מזדווגן אוף הכא לבי לחוקקי ישראל מאן חוקקי ישראל לא כתי׳ חוקקי
ישראל אלא חוקקי אלין אבהן ואינון דאינון מחקקי לישראל קה״שא דאיהו נבי׳
מכניהו המתנדבים בעם אלין אבהן דאיקרון נדיבים כד״א נדיבי עמים
נאספו וגו׳ כדין ברכו יי׳ לנחתא מיניה ברכאן לתתא וישתכחון ברכאן בעלמין
כלהו בגין דא משתכחי ברכאן מלעילא כלא הוא בחדוותא כלא הוא בשלימו

נשלמה פרשת ויקרא כפי מה שכתוב בספר שהעתקתי ממנו והנחתי דף אחד בלא כתיבה
שאם אמצא בע״ה נסחא אחרת אכתוב אותה בע״ה

ותקל גבירתה בעיניה. אמרה שרי זו אין
סתרה כגלויה מראה עצמה כאלו היא צדקת
ואינה צדקת שלא זכתה להריון כל השנים
הללו ואני נתעברתי מביאה ראשונה.

ואת הרפאים. ארץ עוג של
כה ההוא יקרא ארץ רפאים.
שפחה מצרית. בת פרעה היתה
כשראה נסים שנעשו לשרה אמ׳
מוטב שתהא בתי שפחה בבית
זה ולא גבירה בבית אחר. אולי
אבנה ממנה. ללמד על מי שאין
לו בנים שאינו בנוי אלא הרוס.
אבנה ממנה. בזכות שאכניס
צרתי לתוך ביתי. לקול שרי.
לרוח הקדש שבה. ותקח שרי.
לקחתה בדברים אשריך שזכית
לידבק בגוף קדוש כזה. מקץ עשר
שנים. מועד הקבוע לאשה ששהתה
עשר שנים ולא ילדה לבעלה חייב לישא
אחרת. לשבת אברם. מגיד שאין
ישיבת חוצה לארץ עולה לו מן
המנין לפי שלא נאמר לו ואעשך לגוי
גדול עד שיבא לא״י. ויבא אל הגר
ותהר מביאה ראשונה. חמסי עליך.
חמס העשוי לי עליך אני מטיל העונש
כשהתפללת להקב״ה מה תתן לי ואנכי
הולך ערירי לא התפללת אלא עליך והיה
לך להתפלל על שנינו והייתי אני
נפקדת ממך. ועוד דבריך אתה חומס
ממני שאתה שומע בזיוני ושותק.
אנכי נתתי שפחתי. ביני ובינך.
כל בינך שבמקרא חסר וזה מלא
קרי ביה ובניך שהכניסה עין הרע
בעיבורה שלהגר והפילה עוברה היא
שהמלאך אומ׳ להגר הנך הרה והלא
כבר הרתה והוא מבשר לה שתהר
לא תלמד שהפילה הריון הראשון.
ותענה שרי. היתה משעבדת בה
בקושי. אי זה באת. מהיכן באת. מי מזה
יחעריה לא ניתן לה פתח ליכנס עמה
בדברים. ולשון אי מזה איה המקום.
שתאמר עליו מזה באה. ויאמר לה
מלאך. אני על כל אמירה היה שלוח לה מלאך
אחר מלאך לכך נאמר מלאך בכל
אמירה ואמירה. הנך הרה. כשתשובי
תהרי כמו הנך הרה דאשת מנוח. וילדת בן. כמו ויולדת. ודומה לו יושבת בלבנון מקוננת בארזים. וקראת שמו. צווי הוא כמו לאומר
לזכר וקראת את שמו יצחק. פרא אדם. אוהב מדברות לצוד חיות כמו שכתוב וישב במדבר ויהי רובה קשת. ידו בכל. לסטים. ויד כל בו.
הכל שונאין ומתגרין בו. ועל פני [illegible] כל אחיו ישכן שיהא זרעו גדול. אתה אל ראי. נקוד חטף קמץ מפני שהוא שם דבר אל הראיה
שרואה בעלבון עלובין. כי אמרה הגם הלם. לשון תמיה וכי סבורה הייתי שאף הלם במדברות ראיתי שלוחו שלמקום אחרי רואי אותם
בביתו שלאברהם ששם הייתי רגילה לראות מלאכים ותדע שהיתה רגילה לראותם שהרי מנוח ראה את המלאך פעם אחת ואמ׳ מות נמות
וזו ראתה ד׳ זה אחר זה ולא חרדה. באר לחי רואי. כתרגומו. ויקרא אברם שם׳ אע״פ שלא שמע אברם דברי מלאך אחר
וקראת את שמו ישמעאל שרתה עליו רוח הקדש וקראו ישמעאל. ואברם בן שמנים. לשבחו שלישמעאל נכתב להודיע שהיה
בן יג׳ שנה כשנמול ולא עכב.

רבי אוזא פתח ואמר

פרשת צו את אהרן

ר׳ אבא פתח ואמר ואש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר ואמאי על המזבח תוקד בו אמאי ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר והכהנא אמאי והא תנינן אשא בכל אתר הכא הוא וכהנא מסטרא דמיינא קא אתי ואיהו קא הוא מן הכא דהא כהנא לא אתי מן ב׳ כהנא לשלמין ותהא הוה כיומא לאוקדא הכא בעלמא דכתי׳ ובער עליה הכהן אלא הכי אוליפנא בר נש דאתי לאחטי קדמי מאריה הא אוקיד גרמיה בתוקפא דיצר הרע ויצר הרע מסטרא דרוח מסאבא קא אתיא וההוא שריא ביה רוח מסאבא ולזמנין אשתכחו דאינון קרבני דאתיין מההוא סטרא ובגיני לקרבא על מדבחא כד דאתי ליה ולא אשתכח ולא אתבטל ההוא רוח מסאבא כין מ׳ מכל בש כין מההוא סטרא דאתי מיניה אלא באשא דמדבחא דההוא אשא מבערא רוחא מסאבא וזינין בישין מעלמא ועל דא בגיני דלא ידעכון לה לעלמין ולא יתתקנו אילא ותוקפא הליה לתברא תוקפא אחרא בישא מעלמא ועל דא לא תכבה עכ׳ והכהנא יסדר עליה אשא בבקר בבקר בזמנא דעלמא סטא הליה ואתער בעלמא כבין לבסימא הנא ואתכפיין הכין ולא מתערע בעלמא ועל דא תנינן אית אשא אכלא אשא אשא דלעילא אכלא אשא אחרא אשא דמדבחא אכלא אשא אחרא ועל דא אשא דא לא תכבה לעלמין וכהנא מסדר לה בכל יומא אשא תדיר תוקד על המזבח לא תכבה׳ ר׳ חייא פתח

ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני

בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׳ ויאמר ויאמר ויאמר תלת זמני יצחק ויאמר חד לאברהם אמאי הכא אלא תלת למעבד בראשית דראיה תלת יצחק הוו וחד לאברהם כד׳ ... כתי׳ הנני כמו דאיקא הנני דכתי׳ יתי אתא חסד ולא תמות ויאמר ויאמר יתיר לאינון אלא אינון סתימין קונ׳ כראשבא ולא אתגליין מנייהו׳ ויאמר יצחק אל אברהם ויאמר אלהים יראה לו ויאמר אבי ויאמר אלהים יראה כתיך המים׳ תא חזי כתי׳ הנה ה׳ דכתי׳ הנה ה׳ עובר ורוח גדולה וחזק ורוח גדולה דא דאיקרן וכתי׳ לא ברוח ה׳ ואחר הרוח רעש דכתי׳ ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך הרעש מבתרה דרוח ואחר הרעש אש דא הוא דכתי׳ נהר דינור נגיד ונפיק

קדש לה׳

מדרש ילמדינן
כל בריותיו שהקב״ה
לוות זו מזו׳
החכמה לווה מן הבינה
והבינה מן החכמה שנ׳
אמור לחכמ׳ אחותי את
ול׳ תקרא׳ החסד לווה
מן הצדקה והצדקה לווה
מן החסד שנ׳ רודף צדקה
וחסד׳ השמים לווים מן
הארץ׳ הארץ לווה מן
השמים׳

ויכלו השמים והארץ
נרמז בסוף מ׳
מעשה בראשית שם
והא בר״ת ויכלו בגימטרי׳
ע״ב כי הוא חסר וא״ו׳
וי״מ ויכלו נעשו
כלים׳ והרמז כלו׳ קצוות
הנקראים מלאכת שמים
וארץ׳ ועד״ה נכתב חסר
כי הוא מלשון כלה הכלולה
מן הכל׳ וכמו שאז״ל בואו
ונצא לקראת כלה מלכתא׳
ויכל אלהים תרגום ירושלמי
וחמיד מלשון נכספ׳
וגם כלתה נפשי׳ שביום ז׳
לא נעשה בו דבר׳
אמ׳ ז״ל שיתא אלפי שני הוי
עלמ׳ וחד חרוב כי הוא יום
מנוחה לחיי
העולמים׳
רצון הכותב

אני לעדי אני הוא שיש די באלהותי לכל בריה לנבכר יתהלך לפני והיה לך לאלוה ולנפרין ובן כל מה שיהיה במקרה ברועי די [illegible] יתהלך לפני בדרגא׳ כלה דדמי הדבק בעבדתי והיה תמים אב זה צוי אחד צוי היה שלם בכל מצותי [illegible]

א

מנה דאמ' ר' יצחק אמר היינו דכתי' ודמות החיות מראיהן כגחלי אש בוערות
כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק ותני
הא קול דממה דקה. קול דא קול בתראה דהיא דממה דלית לה מינה עירא
אלא דממה מנעמא וכד אתכנשו עלה דא אשתמודעת בכלהו עלמין וכלא מזד
מזדעזען מינה. דממה דקה אמאי דא דקה בגין דאיהי זעירא מכלהו
ר' חייא אמר אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה דא אשו הגדול דכתי' הנה
האש והעצים היינו אש תמיד דקיימא תדיר והעצים אלין עצים דאכבריה יתה
ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר. **תנן** מאשא דר' יצחק נגיד ורמזי להאי
מאשא ונפיק נהורא חד לסטר מזרח ונהורא חד לסטר מערב ונהורא
חד לסטר צפון ונהורא חד לסטר דרום להאי גוון דמדבחא וכהנא אסחר
לה לארבע זוויין אתכנשו חד בחדא יהגן ודרגא תתאה נטי ונהירת לתתאה
עלאה מנוקטא חד וכמשמעה דאינון נהורין נטו לארבע זוויין חד זיקא
אתעבר ונהירת לההוא תהומא ובההוא אתר אית חיילין חיילין דאמה קדשא
רב עילאה ומסטרא אחרא אמה קדשא בכל נהורותא עילאה ומסטרא
אחרא חיילין אחרן ואמה קדשא וכן לארבע זוויין ע"ית מאה אלף רבוון
חיילין בכל זוויא ועלייהו חד ממנא וכלהו מתלבשי אפודא וקיימי לסדרא
פולחנא דמדבחא לקבלי זכותי בההוא אתר אחרא אשתכח בגלי מיא דנהרין ו
ונחתין מדרגין יהגן ותמן חיילין אמה בכל [illegible] ברוך כבוד יי' ממקו
וכלהו משבחן בשירתא ולא משתכחי פולחן ובלילא וכלהו מסדרן שבחא
בכל עמודותא בההוא אתר אחרא משתכחי חיילין קיימין בדחילו בזיין
כרתת כר"א ונגה להם ויאיר להם וכלהו מסתכלי לגבי ההוא מדבחא לעילא
ובשעתא דאתי אשא הכהן על גבי מדבחא כמה זיקין סלקין ונחתין לכל
עבר ומתלהטין מיניה כמה תקיפין מאלין דאינון נבע דעלמא ותתא
דההוא קאים על מדבחא מסדר אשין לההיכל עלאה לאוקים קמייהו
אלין נחתין וזיקין דנפקין מתלהטין בגוייהו דאינון חיוא כד"א ודמות החיות
מראיהן כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים מסטרא ידיענא דאינון חיוון
אתנגהו וחד חדא לעילא ויהיב בההוא אשא ואתתקף ואתנגיד כהן אתלבש
מיסוד ההוא דסטרא שמאלא ולהיט לגוף חיילין דקיימין לההוא סטר וכן
לארבע סטרין לארבע זוויין וכלהו מתכנשין בשעתא דכהנא סליק על מדבחא

מדבחא · תר' תנינא תרין מדבחין אינון לתתא ותרין לעילא חד פנימאה דכלא דאין
ואיקרי בה קטורת פנימאה ודקה קטורת דאתדבקותא וכהנא עלאה [illegible]
אתקטר קטרתא דא בקטורת דאתדבקותא ודא אתקרי מזבח הזהב ואיקרי
אתקטר ואתקטר קטורת דאתדבקותא סגי קטורת וחד מדבחא אחרא
ואיקרי מזבח הנחשת ודא הוא נהר ואיקבל קטר דגדול מקרב עלה קרבנין
דקרבא ולתתא מזבח הזהב ומזבח הנחשת דבהון קטורת וכדא חלבים ואיברין
ועל דא כתי' שמן וקטרת ישמח לב ולא כתי' שמן וחלבים ואיברין ישמח לב
ותנינן דא דאתכפיותא דדינא ואתסחיינן אבל שמן וקטרת חדוותא דכלא
הוא ולא אסתרא דדינא והנה ודא מדכאה דאיהו פנימאה דקטרת דקה
מדקותא קטורת דאתדבקותא איקרי קול דממה דקה כגון דאודי ומלכא
פנימאה דאתקטר בקטורת אדבקותא אחרא איקרי מזבח החיצון פ
פנימאה דאתקטר בקטורת מדבקותא אחרא איקרי מזבח החיצון פנ
פנימאה איקרי מזבח יי' אחרא איקרי המזבח אשר לפני יי' כד"א כי מזבח
הנחשת אשר לפני יי' קטון מהכל ותנ' ר' יוסי אמר מזבח וכליל על מזבחך
תה וכתי' על מזבחותי לרצון · ר' יהודה אמר כי חשק ותנ' לקביל תאורא
פנימאה כנגדה ועל דא אתקרי יי' נסי דרשים רשימא דאת קיימא
קדישא דבשעתא דעמלק אתא לאעברא דא רשימא קדישא מבניהון אמר
מזבח קיימא לקבליה לנקמא נקמת ברית דקיימא ועל דא איקרי
חרב נוקמת נקם ברית ודא אתתקנת להו לישראל רשימא קדישא ומגנא
בנה לקבלה ואמר מזבח ואקרי יי' נסי ודא הוא מזבח פנימי קול דממה
דקה ועל דא אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה אש דא שתכבית
תהרא ואמר איהו אש הכהן וכהן שמא דא אד"ני וכד יסדר עלה
כהנא אתכפיא בשמא וקהנן לה בשמא דאחרא' וקהנן לה בשמא דא
ולא מזנין קיימא בגוונא דא ולא מזנין קיימא בגוונא דא · רש' אמר תא חזי
ופנימאה קיימא עלהו ולא דלכי ותנינא אתגן ואתקשרן דא בדא · זה

קרבן אהרן ובניו

ר' חזקיה פתח ואמר

צדיק יי' בכל דרכיו

צדיק יי' בכל דרכיו הא
תנינן סוגא אית להו לבני נשא לאסתכלא ביקרא דמאריהון

צדיק יב"ד

ולבתר קטורא ארח ייקן לבר דהא בכל יומא ויומא הא אתי לעלמא כגון דעלמא על חד
אחסנה וקיימא. ועל דא בעי בר נש לאסתכלא מחובוי דלא ידע זמנא דההוא עונא
[illegible] בכ ייתק הנא טהא עלוי נפק מביתיה לבר הכא שהא עלוי ולא ידע
אי יתוב לביתיה אי לא נפק לאורחא על אחת כמה וכמה דהא כהן הנא נפק
מימיה דהד' צדיק לפניו יהלך כגוונא כך בעי לאקדמא רחמי קמי מלכא כגון ד
השתא מן הנא כמו ענשין דשרא בעלמא דהא כל יומא ויומא הנא שריין
בעלמא הדא ואל זועם בכל יום. הטעם אית למימר הא תנינן ואתערו חברייא
אל בכל אתר חסדה הוא כד"א האל הגדול ולא נהירו דא כמה מלה ואת אמרת
אל זועם בכל יום שביק קרא כל אינון שמהן ואחיד האי אי הכי לא קיימין מילי
ועוד דכתי' אל גבור מאי מוקים ליה הא אנן מוקים ליה רחמי אלא הכי שמענא מ
חיבייא מתהפכי רחמי לדינא דלית לך כל אינון כתרין עלאין דמלכא קדישא דלא
כלילן חד מחבריה ועל חובייהון מתהפכי רחמי לדינא. אמר ליה ר' יהודה שפיר
בההוא דכתי' אל גבור אבל אל זועם בכל יום מאי הוא דהא בכל יומא ויומא קיימא
בין כגון דבני עלמא זכאין בין דלא זכאין לא הוה קמיה. אתא עובדא קמיה דר"ש אמר לון
ודאי אל זועם בכל יום [illegible] לאינון דהא הנא לאינון הוא רחמי אי
זכאן בני עלמא הא אל קיימא ואיהו חסד ואי לא זכאן הא אל קיימא ואדליקה הם
ועל דא קיימא בכל יום ובכל מלה שפיר הוא אבל בכל אתר נהירו דא כמתקן
עלאה הוא וקיימא בקיומיה ואלמלא דהאי אל אתער בעלמא לא יכלא עלמא למ
אתר שעתא חדא מקמי הני מקטרגין דמתערין בכל יומא הדא אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם אל תיקרי בהבראם אלא באברהם כד אתערו דאברהם קיימין
וכד אתער אברהם בעלמא כל אינון דינין דמתערי בכל יומא ויומא דחי לון
לבר ולא קיימי קמיה הדא הוא ואל זועם בכל יום. זועם בכל יום לא כתיב אלא זועם
זועם בכל יומא דהנא זועם בכל יומא ויומא דהנא אתתקפא ודחי לון לבר
וקיימא הוא ומכסס עלמא הה"ד יומם יצוה יי' חסדו ואלמלא דהאי לא יכלא ע
עלמא לאתקיימא מקמי הנהו חרא ועל דא אלא קיימין כגוני אבהתא והאי דכתיב
אל גבור לא דאיהו גבור אלא דינא הוא דקא ידע לאכפיא ודינא דקא דינא [illegible]
עלאה קדישא דכתי' אלא דא תקיפא עלאה דאיה פליאה ואתכסיא מכלא
כד"א כי יפלא ממך דבר יועץ דהא הוא נהר עלאה דנגיד ונפיק ולא פסק
ודא יועץ לכלא ואתקין לכלא. אל דא אברהם כמה דאוקימנא האל הגדול גבור דא

רא יצחק דכתי' הנבור יאכי עד רא ישכב דאחיד להון סטרין ולהאי סטרין ו[illegible]
קיימא עלמין עד עלמא רא נהיק רא יהו עלמא דעלמא עלמא דכיתא של[illegible]
דמטרוניתא אמר ר' יהודה ור' חזקיה ונשקו ידוי כבו ואמרו זכאה חולקהון
זכאה חולקהון דעלמא דאתי [illegible] ארי' דא קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו
ליי' תא חזי עולה נרמזין ליה לקבה' לאסתלקא מן כנסת ישראל [illegible]
[illegible] ולא מדין ודרגין [illegible] אלף ימאן הוו אלף רא קבה' רא [illegible]
דעלמא כדא אלף נשא חתה ואיפון [illegible] לאחתא [illegible]
[illegible] ואיפון זוונא חדא אתו אהרן קדשא ובנוי ועל ידייהו מתקרבין [illegible]
ואזדווגא בזאת [illegible] דא קרבן אהרן ובנוי איפון מזווגי למלכא עילאה במטרוניתא
ועל ידייהו מתקרבי עילאי ותתאי ומתברכי ברכאן כלהו עלמין ומתברכא
כלא חד כלא פירודא ואי תימא חמאי לא כתי' זאת קרבן לקרבא זאת לאתרה
לאו הכי דהא כתיב מעילא קא שתא [illegible] לכנסת ישראל עד דאתי
להאי זה לאזדווגא בזאת ולקרבא לון כחדא [illegible] כהנא [illegible] קרבנא
יקריב זוונא זכאה חולקהון בעלמא הן ובעלמא דאתי ר' חייא ור' יוסי הוו
אזלי מאושא לטבריה אמר ר' חייא כתי'

כי בחר יי' בציון זאת מנוחתי עדי עד

לזמנין קריין ליה יזכר [illegible] דכורא כנין דכין
[illegible] והאי קרא נוקבא קרין לה אמר ר' יוסי הכי [illegible] עלה
אבל בשעתא דזוונא אזדווג כחדא ולאחזאה דהא נוקבא אתכלל ביה כלא
חדא [illegible] נוקבא דהא כהן מברכן [illegible] אשתכחו ולא הוי בה פרשתא
כלל ועל דא אוה למושב לו כתי' וכתי' כי בחר יי' בציון [illegible] כהאי דא [illegible]
[illegible] דשרא ביה ולא סתי' לבין וכלא חדכין יקרא להאי כשמא דדכורא וכן יקרא
להאי כשמא דנוקבא כלא חד [illegible] חד קיימין פתח ר' יוסי ואמר ולבין
[illegible] חיש ואיש ואל כה חד להנא וחד לרחמי כד מזדווגי כחדא בזוונא חד כדין
[illegible] וכין כירנא [illegible] ואשתכח וחד בחד [illegible] כתי' והתקדשתם
[illegible] קדושים [illegible] דמקדש נרמיה [illegible] מקדשין ליה מלעילא [illegible]
[illegible] מסאבין ליה מלעילא דלא מקדשין [illegible] קדושא [illegible]
עלה אבל מסאבין ליה [illegible] מלעילא [illegible]
[illegible] אמר ר' חייא [illegible] בעובדא דלתתא יתער עובדא לעילא [illegible] עובדא

בקשה ס' כ"ג

כי שם יי' אקרא הוא
הנגלה והנסתר עם כל
מדה ידוע פועל אמת
עם כל זהרי ומה אם
כל הבנים שמחה בדולי ם
ידאי
מעשה יהוה פז
תורה תמים המקדש
זזוצבה ראשית
הכל וחותם מלאכה
סודה נסתר ופשטה
נגלה ראשית רני צ'
כל
פ רם על רמים ענה
עניים נדהמים דלים
ונדהמים באומים
זקנים תמים
ומימים פרשז עליהם דעים
ענוים עם בראים
מעשה
ברולים יראי צ' פ
זה הגיון פי ולשוני
שבח הוא לאי מגני
וקרן ישעי אודה אותו
שמזה ונעימה כל
עצמותי תאמרנה י"צ

אילני אלי כולהון לחין

הוא בקדושה יתער קדושה דלעילא ושרא עליה ואתקדש ביה ואי הוא אסתאב לתתא
אתער רוח מסאבא לעילא ואתי ושרא עליה ואסתאב ביה דהא בעובדא תליא
מלתא דהא לית לך טב ולית קדושה ומסאבותא דלית ליה עקרא ושרשא לעילא
ובעובדא דלתתא יתער עובדא לעילא מה דליתא בעובדין משבחין יתער לעילא
ואתעביד שבחא ומה דליתא במלין מלה כד אתגזר אתער הכי לעילא ואי תימא
מלה מה אתער אלא כתי' ודבר דבר דהוא דבר אתער דבר אחרא לעילא ואיהו
דבר דבר יי' אשר היה ודבר יי' היה יקר' כדבר יי' שמים נעשו ודבר
ההוא מלה סלקא ובקע רקיעין עד דאתיישב בדוכתיה ויתער מה דאתערי
טב טב אי ביש ביש ס"א דסת' ונטירת מכל דבר רע

ארבעה מינין בלולב

ואינון שבעה ואי' תימא
דשבעה מינין אינון לאו הכי הוא אלא ארבעה
אינהו ואינון מתפרשן לתלתא אחרינין ובגוונא דילהון יתערון שבעה
אחרינין לעילא לאוטבא עלמא בכמה סטרין כנסת ישראל אתעבידת בכלא
מתברכא מכלהו ואינון ע"ת ואתברכא מאינון ע"ת ומנהון דישבועה
רעו"ד ולא פסיק רעותא עלייהו ויינקא לבתר דהא כנין דא'ד'י בתאיומא ינקא
לה עלמא עילאה ועלמא תתאה אתברכא מינייהו כאתערותא דא דאתי
בשעתא דכנסת ישראל אתברכא מינייהו כל עלמא אתברכא ועל דא
סובבים את המזבח כמה דאתמר ועד כאתערותא דא שרא כלא
מתברכא בגויה לאסתפקא ביה ואשתאבין כלהו ומבועא דנחלא
עד יקא דכלא לנהרא לעלמא ובגיני כך בעינן כלהו לחין ולא יבשין לאתערא
ברכאן לעלמא בגין דאילני אלין כלהו לחין תדיר וטרפין מתקיימין
האן חדוותא דלהון בקיומא ותנינן בספרא דרב המנונא סבא דהא האי
אילנא דאתפקדא על אילני אלין כל חד וחד מאלין לא נטיל ברכאן דחדוותא
לעילא אלא בזמנא דא וחדוותא דלהון לעילא וחדוותא דא לשאין לתתא
בזמנא דא הוא ואתערותא דלהון במאינון קדושי מלכא תליין וכד ישראל
נטלין לון כלא אתער בזמנא חדא ועלמא מתברכא וכנסת ישראל מתברכא
לאריקא ברכאן לעלמא

קול יי' על המים

אל הכבוד הרעים
א"ר יוסי דא אברהם קול יי' בכח דא יצחק
קול יי' בהדר דא יעקב קול יי' שובר ארזים דא נצח קול יי' חוצב להבות אש

פרי
עץ
הדר
כפ'
וערא

אנו רזא דחד קול יי' יחיל מדבר רזא דיצחק קול יי' יחולל אילות רזא דיעקב וכלהו ואתגלי
עלמייא ואתעסקין בזיווג לגבלא חד ובחד יומא ומעדן להעקידא הכן וכל הני
מתנייה בסתן בעלמא מקהיא עקרין דאתעסקין כלא. הא חזי הני עשר קלין
תלין במלה דקדושה בעשר יומי שתא והשתא לא תליין אלא בעזרה ואנן עבדין
דא בעינן ולא מלך בנין דאמא דא מברך לכל שתא ביומא שביעאה דחגא
סיומא דהנא דעלמא ותקין עפך מבי מלכא ונבורין מתגשה ומסתימי ב
בהני יומא ועברי נחל תלין בהו בעינן נבורין לאתערא לגבייה ולספירא ט
שבעה זמנין לרווחה להני מזבח מגייא הבחק כנין דאתגלייה מייה הדין
בירא דיצחק וכד היא אתגלייה כל עלמא אתברכא בגיה ובהני יומין נבורי
בעינן לגביה ולסייעא לון לבתר דאסתכמי יומא אסתיימי הני בנינא כך
בעינן לבטש לון בארעא ולסייעא לון דלא מסתכמי דהני יומא אתערותא
וסיומא הוא ועל דא אתערותא וסיומא הוא דעבדינן בערבי נחל. אמר ר'
חייא ודאי הכי הוא ושפיר מלה ושרבי נחל מסטרא דנחלי נפקי נבורין
ובהני יומא מתערו ומסיימי בהאי יומא כתי' וישב יצחק ויחפור את בארות
המים בארות כתי'. וישב מה הוא וישב אלא יומא קדמאה דהוא שרותא
דהנא הוא שלבל עלמא ויצחק קיימא לגבורייה לאדין עלמא באתי ומנא
וישב יצחק לסיימא הנין לאתערא הנין ולסיימא הנין. ויחפור את בארות
המים לאתרקא נבורין לברכתי ישראל למייא. דא דהא מיא בנבורין נחתין
לעלמא ובנין דאינון נבורין לא נחתין אלא בעיבה ויומא דעיבה לא נייחא
מחיאן דקיימי עלמא אלא בנין דעלמא אצטריך להו מאי טעמא בנין דעלמא
בדינא אתבה וכלא בעיא הכי בגינא כך כלא כשבדא תליא מלתא ועל דא קרא
כשבדא ותקונא דא יהא עביד לתתא אתערו עלאין ואתחזן לתקנא לון
ואתתקנו על ידוי. אמר ר' יוסי הא תנינן ערבה דהושענא לשפון בהאי יומא
אמאי. אמר ר' חייא אמענ' דרשא הוא דאתי הכי הוא דאסתכמי יומא בשפון
תליא בהאי יומא פקיד מלכא לאייתי פתקין לסנטירא ומסתיימי דינין ו
ומסתיים לינקא ביה מעלמא וסיומא דאסתכמי יומא והא אתמר הא חזי
יומא דא שלמין ומסיימי שאר עלמין ברכאן דלהון ושרון בהנא ויומא דא
מסיימי ישראל הנין דלהון ושרון בברכאן דהא לגוא אחרא גדינין לאתעסקא
במלכא לנטלא מיניה ברכאן לכל שתא ובההוא חדוותא לא מתערבי במלכין

א

לית אנא בלחודיהו ומאן דיתיב עם מלכא ונטיל ליה בלחודיה כל מה דמאים
שמ[illegible] יכלה ועל דין ישראל עדאן ויתר עדאן ומסיין׳ כת׳ **אהבתי**
אתכם אמר יי׳ ואמרתם במה
אהבתנו הלא אח עשו ליעקב׳ ואת
עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ונו׳ אי תימא הא אחרינן לי
עשו בשלוה במלכו כהכן עלמין ושליט על עלמא
ואתאמר ואשים את הריו שממה לא בכל אתר הכי הוא כיון דמלכא קדישא
נגר ושוי דהוא גזרא כפתקיה קרא אספיד כמא דאתעביד ועל דא ואשים את
הא שויתי כפתקא הא וכן כל אינון טבאן דנגר עליהו הא ישראל דכתי׳ אנין דכת׳
ונעשייתי״ **וזאת תורת האשם** וזאת תורת הרשאה וזאת
תורת וכו׳ השלמים וזאת תורת
החטאת׳ ר׳ יצחק אמר הא אוקמוה מלה אי עתא דא בדלא אי לעי לא דא בדלא
ומאן דאשתדל באורייתא נטלה לחלקיה לבלא ואתאחיד בכלסטהן ולא
בעיא קרבנין לקרבא על נפשיה והא אתמר׳ ר׳ יצחק פתח **הכהנים**
לא אמרו איה יי׳ ותופשי התורה לא ידעוני
והרועים
פשעו בי׳ הכהנים לא אינון סגנים דמשמשי בכהנא גדולה ויקר כין מלין
קדשין לאתר ייקר ויהבן יהודא חד כדקא חזי׳ ותופשי התורה אלין אינון
תופשי תורה וכי כהני לאו תופשי תורה נינהו אלא אלין אינון לואי דתפשי ב
בכנורות דאתיין מסטרא דאורייתא ואתיהיבת מסטרא דלהון דהא מסטרא
דלואי אתיהיב אורייתא ואינון ממנן על שבחא דתשבחתא דמלכא קדישא
לאחדא ליה יחודא [illegible] כדקא יאות׳ והרועים פשעו בי אלין אינון רברבי
עמא דאינון רעיין לעמא בדעתא דאודבר לעמא ואלין אינון רעיא
דרבנן דכעייא לא שתבחא תקיפא על קרבנא לא שבחא דעיין [illegible] ואתא
ולא שתבחא ברכאן בכלהו עלמין׳ כהנא אזקיה בקרבנא ואתכוון לאחדא
שמא קדישא כדקא חזי ולאתערא סטרא הלוי׳ ולואי אתכוון בשיר לאחשא
סטרא דלהון ולאכללא לון בסטרא דכהנא׳ וישראל אתכוון לבא ורעותא לתיובתא

פתח ר׳ יוסי תהלי׳ קולך
בכ׳ האי קרא על
כ׳ אתאמר בת גלים
ברתיה דאברהם רבני
אוקמוה בת גלים כד״א
גן נעול גלים [illegible] איכון
נהרין דמתכנשין ואזלי
ועיילי לגויה ומליין ליה׳
דכתי׳ שלחיך פר׳ הקשיבי
לישה כד״א ליש אובד מ״ט
ליש דכר לישה נוקבא׳
אמאי אתקרי ליש אי
משום דכתי׳ מבלי טרף
בשעתא דאנון נחלין
מסתלקין ולא עיילין לגווה
כדין לישה׳ ואכידא מבלי
טרף דכתי׳ ליש אובד מ״ט
ובני לביא יתפרדו׳

מדרש איכה

למה לנצח תשכחנו׳ יש
ישיבה בלא כסא׳ יש מלך
בלא מטרונא יש חתן
בלא כלה׳ יש כלה בלא
חופה׳ יש מלך בלא עטרה
יש מלך בלא פלטין והכן׳

מדרש תלים אגילה

בישועתך׳ אמר רבי
אבהו זה אחד מחמשה
מקראות הקשים שישועתן
של׳ ישראל ישועתו של הקב״ה
ישועתינו אין כתי׳ כאן אלא
ישועתך׳ אמ׳ דהיינו ישועתינו
היא ישועתך׳ אמר רבי
ברכיה הכהן מה כתי׳ צדיק
ונושע הוא מושיע אין כתי׳
כאן אלא נושע וכן ישועתי׳ לחזור שכינה חוזרת עמהן שנ׳ ושב יי׳ אלהיך את שבותך׳ והשיב אין כת׳
כאן אלא ושב׳ הוא ית׳ ש׳ ישיבנו לעיר
קדשינו אמן כ״ר״

אשמת
כו ל״ב

אדא תכסף פי כאנון אלדרע
יציבה מרצ ויפסד אל
כרם ויטהר אלגראד ויקע
ובא פי אלבקר ואלגנם ואלבהאים
וימות רגל פאצל מן ישראל
ומות יכון פי אלבקאיס אלואהדה
וקתל פי ארץ שדיד ותגלי פי
אלבהאים ומכך בגראד יקום בשדה
וסלטאן כביר ימות ׳ ואן
אנכסף פי אייר יקע פי אלנאס
מות ויקע פי אלכרם עלה ומלך
ילזם ובעד דאך יפלת וימלך
ארץ ואמטר יכתר [illegible] וקמל
ואטיור ואחואן תכתר ויקע פי
אלנאס גרב ׳׳ ואן אנכסף פי
סיון יכרג מן אלמא צות עצים
למא ואלמא תגלי ותגלא
אמסאכין ותפקר אלגני
וגוע יקע פי אלמגרב וקתל פי
אלמדן וירכב אבר ומטר רדי
ינזל ויקע וריאח תקע פי אלגרם
ומות יקע פי אלבקר ואלחמיר ׳׳
ואן אנכסף פי תמוז ימתלי
אלנאס כיר ושבע ומטר
כתיר ומלך יקתל בסיפה
ואא פי אב יקע פי אימן בלא
ותקום אלגנם ואלבראראת
ותצהר אריח עלי אלערב וגא
כור שניא ותכון לילת אלקדר
ויקע בעד מות ׳׳ ואא פי אלול
מלך ונגדה מן מצר ויקתב
ב

א

פלג אלהים מ״מ

לאדכאה שליחתן ואתכנעו קמי מלכא קדישא והוא נטיל כלא ואתכפר
חוביה ואשתכח חדוותא דעילאי ותתאי ״ל׳ יהוה פתח **המקרה**
במים עליותיו וגו׳ המקרה במים קב״ה
כד ברא עלמא מעמקיא אפיק ליה וסדר
ליה על מיא יוה עבד פלגא מיא להאי פלגותא לתתא ופלגותא לעילא ועבד
מיניהו שבקין מפלגו תתאה. עבד ותקן עלמא דא וסדר ליה על פלגותא
דא ואתקין ליה לעילא הה״ד כי הוא על ימים יסדה וגו׳ ופלגו אחרא סליק
לעילא ותקן עליה תקקין עילאין הה״ד המקרה במים עליותיו וגו׳ ועבד
רקיע בין תרין פלגותא אין כד״א יהי רקיע בתוך המים וגו׳ ועליהו אתקין ו
וסדר עילאין קדישין וגו׳ טיפי טיפי כרוחא דאתגזרא בכסייסא דכתיב
וברוח פיו כל צבאם ובכלהו אתקין וסדרן מזמנהון תושבחתי בירואה ויאת
ואתערבו בשלהובא אשא ואיתון מדהון חד ולקבלהון שירתא בירואה ות
ותשבחן בתפרא זמירן כד אשא כד אתי לעילא כלהו פסקין שירתא לעלם
מיניהו נדון דאשא בשלהובא תקיף קיימין וכן תאחין אשא דאכלא ואתדרה
לאתרייהו ואית בסטרא אחרא דתהאמין סלקין אין עלאין ואית תתאין
עילאה ותהוואה תתאה ובכלא שאן מאהבון דהכנן מסטרא דהנא קדשא
ואית בעו סטרא דתהוואה תתאה דאוקמו זיקין ותרן סלהקין ומקבן על
הני דעלמא לאוקדא לחייבי בגורא דננא מההוא נהר הנור וכלהו אשא
לההון אשא דלהיט וקיימין בין עילאי ותתאי וכד תננא דאדכאה סליק
מתעברין וסלקין מהאי דרגא דקיימין לשיצאה ולאוקדא והוואה כגדרן
דאשא תקיפא דנגד הנור דאיהו תקיף ועילאה אהדר לאתרה וכלהו
מתהניין מתננא דא דלא כנין דאתתקנת לקבלא מדבחא עילאה ובני
כך מתהניין מיניה ואינון קרבין לקבלא ׳׳ ותננא אחרא סליק ואתאוקיד
לכל חד וחד רשותא דבלא דסלקא לעילא דאיהו [illegible] לקמי מלכא
קדישא והא אתיהר ׳׳ מדבחא סלקא ואתחזי [illegible] כחיזו חד אריא
תקיפא רביע על טרפיה והוו חמאן כהני וישראל ואחרן דהוו ידעין דאתקבל
ברעוא קמי מלכא קדישא ואשא אחרא עילאה קדישא נחית לקבלא
אשא מתתא כמן ברישי דאזיל ואזדעזעו קמי מאהר ואתחיב בתיובתא
שליחתא לאלבן דשדרי ליה דרוגא ואתמסר קמיה אמר לעבדיה ז״ל

מתגל

דא אוריאל דנחית ב"א

ועול קורין דא האיתו לך אמר קב"ה לאוה"א ז"ל ועול דורתא דבם מקרבין ן
קדמוי בזמנא חדו ואשתכחו בכלא כמה כסי מזונא דכלא משתכחי ובהנא ולאורי
והואס דאיקרב קרבנא ואשווי לקרבא קרבנא כדקא יאות באורחא שלים י"ת

אי כתי' **ותצא אש מלפני יי' ותאכל את**
העולה וגו'

דא אוה"א דנחית בה' זוהמא כשלהובא עד דעאל למדבחא לקבלא דורמא ואתחזי
באריה דבכהן רביע על קרבנא וכד ישראל לא משתכחו זכאין אי הכי דמקרב
קרבנא דלא ~~קהב~~ קריב כדקא יאות ולא אתקבל קרבנא הוו חמאן דלא סליק בארחא מישר
והוה קם חד רוחא מסוקבא דנפטן ועאל למדבחא והוו חמאן דיוקנא דחד כלבא
חציפא רביע על קרבנא כהן הוו ידעי דלא אתקבל ברעוא לגלגלא דשדרו ליה
דורון חמאה ליה מלכא דלאו איהו כדאי לקרבא קריביה אמר מלכא אפיקו האי
דורונא והבו ליה לכלבא דלאו איהו כדאי. לאעלא קמאי כך פטורא דקרבנין
מקרבן ולא אתקבל דורונא דכלבא אתמסר וכגון כך חמאן דיוקנא דכלבא על
גבי מדבחא כתי' ותצא אש מלפני יי' ותאכל את העולה וגו' אמר יהודה דא אוה"א דנח'
בשלהובא דאשא על מדבחא כמה דאיתמר ורביע על קרבנין וכדין חדותא הוה
דכלא דהא אתקבל ברעוא כמה דכתי' וירא כבוד יי' אל כל העדה ואי לאו הוה עקבן
דבני אהרן מיומא דנפקו ישראל ממצרים לא משתכחא רעוא קמי רעוא לעילא ותא
תא חזי תוע' דבני אהרן מתו בההוא שעתא יאות הוה כמה עונן הוה דלאו שעתא
דקטורת הוה דהא קטרת לא סלקא אלא בזמנין ידיען דכתי' והקטיר עליו אהרן קטרת
סמים בבקר בבקר וכי מאתי בהיטיבו את הנרות לאשתכחא שמן וקטרת כחדא
דכתי' ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה וגו' בזמנין אלין אתקרב
ולא בזמנא אחרא בר בזמנא דמותנא עה"א בעלמא כמה דאיתער דכתיב
ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה וגו' כי יצא הקצף וגו' ובני אהרן לא קריבו
בשעתא דשמן וקטרת משתכחי כחדא ועוד דאינון שעתא בהו' אבוהון ויש'
דהא לא אינסיבו והוו פגימין דאמרן דלא אינסיבו קמא ולאו הוה כדאי לאשתכחא
ברכאן על ידוי עליה לא עבר כט"ו על ידוי לאחרנין ועוד דהא תנן בווי אמרה קוו
ובגין כך ותצא אש מלפני יי' ותאכל אותם וגו' דהא קטרת אבנא הוה מלא וחדוותא
דעלאין ותתאין וכתי' שמן וקטרת ישמח לב' **זאת משחת** אהרן
ומשחת בניו יי' ר' יוסי אמר זאת ודאי משיחתא דאהרן

לד כו

דהא אהרן מייתי משח רבות לעילא ונגיד ליה לתתא ועל דא אהרן אתמשח ומשיחא קדישא לאתברכא ועל דא זאת משחת אהרן ומשחת בניו ודאי·· ר' יהודה פתח ואמר **ויאמר אליה אלישע מה** אעשה לך הגידי לי וגו' תא חזי

אתנפנא דלית ברכתא שרא בפתורא ריקניא·· ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן אמר לה ודאי סיועא דכסא הוא דהא ודאי כאתריה הוא מתמן ברכאן נפקין ושריין·· כתי' הם מגישים אליך והיא מוצקת וגו' מוצקת ספק·· ר' יוסי אמר ותעמד השמן ויעמד מבעי ליה אלא ותעמד ודאי כד מטא לאוזלא ברכאן מ השמן כמה דאוקמוה דכתי' כשמן הטוב וכתי' שמן תורק שמך לאחזאה דהא מההוא שמן נפקין ברכאן על ידא דכהנא וכהנא נגיד להו לתתא ואתמשח להאי זאת הה"ד זאת משחת אהרן וז' ומשחת בניו וכתי' כשמן הטוב על הראש וגו' ו והא אתמר **קח את אהרן ואת בניו** ואת הבגדים ר' חייא פתח ואמר **כי עמך מקור חיים באורך נראה** אור·· כי עמך מקור חיים

דא שמן עילאה דנגיד ולא פסק לעלמין דהא כען אתכריא עילאה דכלא הכי כי עמך מקור עמך ודאי לא אתפרשא מינך לעלמין כתרגומא דכלא מקור חיים כגון דהיא מקורא ומבועא דחיים לאפקא חיים לאילנא עילאה ולאדלקא בוצינין ועל דא ההוא אילנא עץ חיים אילנא דנטיע ואשתרשא בגין ההוא מקורא דחיים ועל דא באורך נראה אור·· באורך דא אור דגניז לגבי צדיקייא כמה דאתמר דכתי' וירא אלהים את האור כי טוב ומההוא נהורא זמינין ישראל לאנהרא לעלמא דאתי·· ד"א כי עמך מקור חיים דא קב"ה ד דאיהו אילנא עילאה כמפשטותא דאחיד לכל סטרין מאי טעמא בגין דאחיד ביה ההוא מקור חיים ואתעטר ליה מנטען עילאין סחרניה דגינתא כמא דאתעטרא לברא על כלא הה"ד צאינה וראינה בנות ציון ירושלם במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום כו' כתי' עמך מקור חיים ועל דא באורך נראה אור·· ר' יצחק אמר כי עמך מקור חיים דא כהן גדול לעילא לקבלא כהן גדול לתתא כגוונא דא אנגיד כהנא משח רבות קדישא לתתא ואדלק בוצינין עילאה·· כהן גדול עלמא בעלמא דשבעה יומין עילאין לאתעטרא על כלא

בקשה כל האומרה
בנקיות ובטהרה
לא יזק לא ביום ולא בלילה
אנא יי אלהי שמע אל תפלת
עבדיך ואל תחנוניו
ותשמרני ביום ובלילה מן
המזיקין ומשדין וחלאים
רעים ומחלומות רעים ומכל
גזירות קשות המתרגשות
וצוה למלאכיך הקדושים
הממונים על התורה ועל
ההיבה שיאירו שעלי לבי
ויפתחו לבי בתורתיך ותטע
ברעיוני יראתיך שאנכי
עפר ואפר רמה ותולעה
גבה לב ושפל רוח צל
עובר וציץ השדה באתי
להפיל תחנתי לפניך ולבקש
רחמים מלפני כסא כבודיך
כי אתה קרוב לכל קוראיך
ומצוי לכל דורשיך עשה
נא בקשתי ברצון מלפניך
ומהר שאלתי כי אתה
יצרתני ואין לי אל אחר
מבלעדיך אנא סלח נא
לעוני כגודל חסדיך ככתו'
ויאמר יהוה סלחתי כדבריך
יי שמעה יי סלחה יי
הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא
על עירך ועל עמיך כי
עמך הסליחה למען תורא

א

אתה יי אלהיכם תלכו ואתם הדבקים
ביי אלהיכם חיים כלכם היום אכי"ר
ע"א ב"צ ואמור שדי לצרותי די

כמה נהורין אתבריאו:

לקבל דא שבעה יומי מלואים לכהנא דלתתא לאתתקנא כלא כגוונא דלעילא ועל דא יומי מלואין איקרון יומי אשלמותא כגון השתלמים כהנא בשאר יומין אחרנין לא שתלימו שבעה כתרין ואינון יומי מלואים איקרון דאתאחדן ט שאר אחרנין ביה מאי קא מיירי דכד כהנא אתעטר כל שאר אחרנין יתעטרין עמיה ובגיני כך כת׳ ומפתח אהל מועד וגו׳ עד יום מלאת וגו׳ שבעת ימים ודאי כהן לתתא יתעטר כלא יתעטרון על ידיה לעילא ויתברכאן מרכאן לעילא ותתא ״ ר׳ חייא אמר מאי שנא דמשה מעטר ליה לאהרן אלא בגין דאיהו סה להוא אתר מקורא דחיי וכת׳ מולך לימין משה זרוע תפארתו ומשה שמשא דאינון שבעה יומין לאשראה כלא עמיה דאהרן ״ ר׳ חזקיה הוה קמיה דר׳ אלעזר אמר ליה כמה נהורין אתבריאו עד לא אתברי עלמא אמר ליה שבעה ואינון אור התורה אור גיהנם אור גן עדן אור כסא הכבוד אור בית המקדש אור תשובה אורו של משיח ואלו אתבריאו עד לא אתברי עלמא שבעה נהורין כולהון אתאחדו ביה באחדן והוא אדליק כולהון מעילא ותתא ״ ר׳ אלעזר פתח ואמר **הכל היה מן העפר והכל שב** אל העפר אפי׳ גלגל חמה מן עפר הוה דשמה תחות כורסי יקרא קא שוי ״ ובספרא דרב ייסא סבא מן העפר אתר דכתי׳ וכליל לכלא [illegible] דנפקי שבילין לדא סטרא ולדא סטר ואתכנשו לאתברא בעפרא דא דזרקין ליה לכל עיבר ועל דא הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר ודאי אל מן העפר דא מקדשא קדישא והאי עפר מעפרא עילאה כד״א ועפרות זהב לו כמא דא שתפא עובדא לתתא הכי הוא לעילא כגוונא דא ומקיימא עפר עפר דבי מקדשא דעלמא דא כמה אתבני ועל דא ואפי׳ גלגל חמה כד״א אלה תולדות השמים והארץ בהבראם כד״א בראם ובגיני כך והכל היה מן העפר ״ כת׳ **כלך יפה רעיתי ומום אין** דא סנהדרין דאינון לקבל שבעין ואינון שבעין נפש דנחתו עם יעקב וקב״ה על כלם ועל דא אינון כולהון מן הסנהדרין ולמעלה ״ תנן יומא תהיו

כל בר נש דאשתדל

אדרבא

לממלכת כהנים מאן ממלכת כהנים כד"א זאת משחת אהרן דא אתכלילת
כנסת ישראל על ידא דכהנא כהן אתקרי על שמיה דה' ממלכת כהנים
רזא אמרתא חזי ממלכת כהנים לא איקרי אלא ממלכת דאתמליכו כהני
ועבדו לה נטורא על כלא אבל ממלכת כהנים לא איקרי דהא כהן שמים
איקרי מלכות מלכות שמים ודאי והכא ממלכת כמה דאת אמר דכתי
ומלכו לה ואתחברין לה במלכות ומאן היא ממלכת על כל בנוי ממלכין
ממלכת שבכל זינא מלכא ממלכת כנענאי ואתמי ממלכת על כל
שלטנא ר' יוסי אמר כתי' **ואגודתו על ארץ יסדה**
ואגודתו כד אחדוון מלכא
לקבלא כבלא איון עשהן קדשין כמו פיא חד כהן ואגודתו כתי' ר'
יצחק אמר ואגודתו כד"א ולקחתם אגודת אזוב מאי קא מיירי דכד
לא מתחברין כחדא ואתכליל אינון כהן שלום על כלא והדרין
לעילא ותתא וכלא בשעתא דהוה פלח פולחנא ואקריב קרבנא ואק
ואקטר קטרתא ומצלי צלותא לקבלא כלא בחדא כהן כתי' ואגודתו על
ארץ יסדה ר' יוסי אמר כד נטיל אהרן כלא נטלין עמיה עד דאתברכא
כנסת ישראל ואתברכין עלאי ותתאי כהן כתי' ברוך ה' מציון שוכן
ירושלם הללויה וברוך ה' וברוך שם כבודו לעולם ויעדיו ר' שמעון
הוה אזיל מקפוטקיא ללוד והוו עמיה ר' יוסי ור' חזקיה פתח ר' שמעון
ואמר **ואשים דברי בפיך ובצל ידי** כסיתיך וגו'
תנינן כל בר נש דאשתדל במילי דאורייתא ושפוותיה מרחשן אורייתא
קב"ה חפי עליה ושכינתא פריסא עליה גדפהא הה"ד ואשים דברי בפיך
ובצל ידי כסיתיך ולא עוד אלא דהוא מקיים עלמא וקב"ה חדי עמיה
כאלו ההוא יומא נטע שמיא וארעא הה"ד לנטוע שמים וליסוד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה מכאן אולפנא דישראל איקרון בשמא דכיין דכ'
הה"ד ולאמר לציון עמי אתה אמינא כנסת ישראל דאתקרי בשמא דציון
דתני' ציון כמשפט תפדה ושביה בצדקה ר' יודא פתח ואמר **צור
תעודה חתום תורה** בלמודי צור תעודה
תעודה דא סהדותא דדוד

כדין יתעבידו זה אל זה בקשורא כמאן דקטר קטורא באתר חד׳ אתקיים
תרין כלהו׳ אתקיים תרין אתקשר דאורייתא וכל טיבו ורבו דנגיד מלע
לעילא בין אתוון הלין כלהו כגוונא דתנן אתכנש רבו ומשח בין ת
תרין קיימין דתנן שרין אתר כנישו דכל רבותא ומשחא דנגיד מלעילא
לאתערבא ליה כפום דחזי ליה ולאדבקא ליה כמה דאצטריך וכדין אתקטרי
כלא קשורא חדא מהימנא׳ תא חזי מה בין אינון דאשתדלי באו
באורייתא לנביאי מהימני׳ דאינון דאשתדלי באורייתא עדיפי
מנביאי בכל זמנא מאי טעמא דאינון דקיימי בדרגא עלאה
יתיר מנביאי אינון דאשתדלי באורייתא קיימי לעילא באתר
דאיקרי תורה דהוא קיימא דכל מהימנותא ונביאי קיימי לתתא
באתר דאיקרון נצח והוד ועל דא איקרון אינון דאשתדלי באורייתא
עדיפי מנביאי ועילאין מנייהו יתיר דאלין קיימי לעילא ואלין קיימי
לתתא אינון דאמרי ברוח קדשא קיימי לתתא מכלהו ועל דא
זכאין אינון דאשתדלי באורייתא דאינון בדרגא עלאה יתיר על
כלא ועל דא מאן דלעי באורייתא לא אצטריך לא לקרבנין ולא
לעלוון דהא אורייתא עדיף מכלא וקשורא דמהימנותא דכלא ועל
דא כתו׳ דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום וכתי׳ שלום רב
לאוהבי תורתך ואין למו מכשול׳ עד דהוו אזלי אשכחו חד ברנש
דהוה אתי ותלת ענפי הדס בידיה קריבו גביה אמרו ליה למאי לך
האי אמר לרווחא אובדא אר׳ אלעזר שפיר קאמרת תלת אלין למה
אמר חד לאברהם וחד ליצחק וחד ליעקב וקטירנא לון כחד לארחא
בהו בגין דכת׳ לריח שמניך טובים שמן תורק שמך ובגין דהאי
דבהאי ריחא אתקיים חולשא דנפשא במהימנותא דא ואתנגידו ברכאן
מלעילא לתתא׳ אר׳ אלעזר זכאה חולקהון דישראל בעלמא הדין
ובעלמא דאתי׳ תא חזי לית עלמא מתקיימא אלא על האי ומאן
דלא אשתמודעא האי אורחא דהא בשעתא דנפיק שבתא אתפרש
אקבלא וסלקא נפשא יתירה ואשתארת נפשא ורוחא מתפרשן ע
עציבין אתי האי ריחא ומתקרבן חד בחד וחדאן ועל דא כש ריחא
כתב׳ האי לקבלא האי בגין דאתקבל האי מתקרבן כחדא וחדאן

במדת התפארת

תלת
ענפי
הדסי

וחדיין״ כהא׳ גוונא הוא הוא דיקרבנא כהוא דא דאתקרבין כלא סהדין ואתגליתון
מתמן הוה כוסנא דלתתא וכבילא דהוא תננא דסליק להיט דהוא מוקני עלאי
ואתגליתון כחד ואתקרבין כלהו מדרא כהוא דא וכנישו קדם הוא נייחא לגלי״ ייחא
הא אוקימנא ועל דא הוא הוא דיקרבנא קיומא דכלא וקיומא דעלמא יקרבנא על
ידא דכהנא דאתקרב כלא וכנישו קדם יומי אשתלמותא אשתלימו כיה כגון הקרבן)
כלא כפולחנא ויתהפך חדוון וכרסון לעילא ויתתא׳ סת׳ ייי אלהי

אתה ארוממך

אודה שמך כי עשית
פלא עצות מרחוק אמונה אומן אי

קרא אוקמוה ייי אלהי אתה דמוש כר ש לאורתא לשוא קדשא ולשבחא ליה
על כלא ואמן אתר שבחא אליב כמא דאוקמוה והכא אתעתיקא דכלא דכת׳
כי עשית פלא״ פלא כמא דכת׳ ויקרא שמו פלא ודא אתאתר׳ עצות מרחוק
עצות כמא יועץ מרחוק דכת׳ מרחוק ייי נראה לי וכת׳ ומרחוק תכירנו
לחזה״ אמונה אומן אמונה כמ״א לא אמונה ואין על ואוקמוה אמונה
בליליא כמ״א ואמונתך בלילות וכת׳ חדשים לבקרים רבה אמונתך ואמן קבה
דרכא לון לישראל מחובייהון כמא דכת׳ וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם״ בריך ייי לעולם אמן ואמן״

חסלת פרשת׳ [illegible] צואת

אהרן

לך אלי תשוקתי בך חשקי ואהבתי
לך לבי וכליותי לך רוחי ונשמתי
לך ידי לך רגלי וממך תבונתי לך עצמי לך דמי ועורי עם גויתי
לך עיני ורעיוני וצורתי ותבניתי לך רוחי לך כוחי ומבטחי ותקותי

מדרשרות

סחלי בן גאים

כשעליתי לזה הרקיע וכן עד למעלה מזה הרקיע השער נגלה לפני שער גדול ועשרה שערים סביבותיו ישאלתי עליו אמר לי השער הזה אין לי רשות עליו לא יפתיח אלא בראשי חדשי ושבתות וימים טובי באותו זמן כשנכנס שבת או ר״ח או שבת או מועד קול מתכוצן בכל הני רקיעין ואומר פתחו שערים מפני שבכל הרוחות שבג״ע כל ימי השבוע עומדות שם ומטיילות שם בתוכו ובאותו זמן באותו רקיע שבג״ע גן עדן שבארץ נפתחו ד׳ חלונות רשומים בד׳ אותיות שלשם המפורש בגנזי מרומי׳ וכל אותם הרוחות מתלבשות בלבוש יקר באותו ג״ע כדמות אותו העולם שהיו בתוכו ועומדות במלבוש בשר מטיפה סרוחה ובשעה שהחלונות נפתחות כולן פושטין מלבושיהן ובורחין למעלה באותן חלונות ועולין למנוסה זה ששה בעלי כנפים ובמה ממונים עמהם פותחין עמהם השער הזה בכל אלו העשרה והרוחות נכנסו לשם בחדוה ועולות למעלה וכן בכל רקיע ורקיע כענין זה כשעה שאלו הרוחות עולות רוחות אחרות יורדות שניתוסף בו חיים באותו עולם אלו עולות ואלו יורדות באותו מקום שירדו אלו משם שם חונות האחרות ואין מקום נשאר פנוי במוצאי שבת בשעה שישראל אומרי׳ ויהי נועם׳ ואותן הרוחות שירדו להן בשבת עולות מהן׳ אלו עולות ואלו יורדות אלו עולות למקומן׳ וכן תמיד בענין זה׳ על׳ ומכאן נוכל להבין קצת מן העושין שהזכירו ז״ל לנפשות הרשעי׳ הדומות גם הם לעונש גופני והבן כל זה היטב״

בספר שבעה היכלות

מאן דקרי שיתא סדרי משנה דא הוא
מאן דידע לקרדא ולקשרא יחודא דמריה
כדקא יאות אין אנון דמקדשי שמא
דמריהון בכל יומא תדיר ובסדר נשים
יש ז׳ מסכתות רמז כי האשה כלולה
משש קצוות ועמה ז׳ כנגד ז׳ מלכות
שתיקנו לה · ויש בסדר נשים אחד וע׳
פרקים כנגד הסנהדרין הממונים על
הדין · ואז״ל בקדושין כשם שבית דין
מנוקין בצדק כך מנוקין מכל מום · אמר
אמימר מאי קראה כולך יפה רעיתי ומ״ב
ר״ל כי הם כנגד השכינה ששבעים
מלאכים מקבלי׳ ממנה ועמה אחד
ושבעים כנגד המופלא שבבית דין
ועל כן צריכין להיות מנוקין מכל מום
ז״ל כמוה · ואמרו כי דוד בגרסתו בשניהם
היה מחברן · והבן זה · והנה המסכתות
הנשפעות מהמדה ההיא הם ששה ·
כדא״ת ששי׳ המה מלכות ר״ל הנשפעים
ממדת המלכות וכנגדן אז״ל שיתין
מיני חמרא הוו · והמשובח שבכולן הוא
האדום והרמז בו לשחיטת קדשים ·
ונתחברו המסכתות האלו בשיתא סדרי
משנה הכוללת הכל בו׳ קצוות והבן מה
שאז״ל דברי׳ שבכתב אי אתה רשאי לאמר׳
על פה · ודברי׳ שבע״פ אי רשאי לאמרם
בכתב כי כל אחד היפך חבירו על תורה
שבע״פ רמז הכתו׳ כל כבודה ב״מ פנימה
מז״ל · ומאחר שאין לה סמך אלא מתורה
שבכת׳ אין לקבוע לה מקום אחר יק׳ עליה
מפני סוד הנשיקה · והמצוה שבתורה שבע״פ
לישא וליתן בה דוגמ׳ המדה ההיא כמו שאז״ל
בפ״ק דתעניות · אמ׳ ר׳ חנינא מ״ד ברזל
בברזל יחד למה נמשלו ת״ח בברזל לומ׳
לך מה ברזל כל אחד מחדד את חבירו
כך ת״ח מחדדין זה את
זה בהלכה ·
ע״כ

ובמדרש רות וזאת לפנים בישראל

אין זאת לא תורה ·
על התעודה זה התלמוד ירושלמי שנ׳ צור
תעודה חתום בלמודי · צור תעודה בארץ ישראל
שם נקראו למודי יי׳ ושם ולא בח״ל וכתי׳
לתורה ולתעודה · ועל התמורה זה תלמוד
בבלי שחילפו הלשון והדת · והכל היה לפני
הקב״ה קודם שברא העולם · וכשתבין מה
שכתבתי תבין מ״ט נמנעו ראבינא ורב
אשי מלעשות פסקי התלמוד · לבד המשנה
והתלמוד והמתן · כי הוא העיקר והבן ·
ודע כי צריך האדם לעסוק בתורה שבכתב
ביום · ובתורה שבע״פ בלילה · דבר
כפי ענינו · וכן אחז״ל בפרקי ר׳ אליעזר כל
אותם מ׳ יום שעמד משה בהר היה קורא
בדת מקרא ביום · ושונה בדת משנה בלילה ·
וכן תרג׳ המתרגם בפסוק דודי צח ואדום ·
בכין שריאת כנשתא דישראל למשתעי
בשבחיה דמרי עלמא וכן אמרת
להוא אלהא דעותי למפלח
דעטיף ביממא בחיצתלא כתלג חיור
ועסיק בעסרין וארבע ספרין דאוריתא
ופתגמי נבואה דכתיבי · ובליליא הוה
הוה עסיק בשתא סדרי משנה וזיו יקרא
דאנפוהי זהירין כנורא מסגיאות חכמתא
וסברא דהוה מחדת שומעוון חדתין בכל
יומא ויומא ועתיד לפרסומנון לעמיה
ביומא רבה · וכו׳

ובפ״ק דתעניות אמר רבא האי צורבא
דרבנן דרתח אוריתא היא דקא
מרתחא ליה דכתי׳ הלא כה דברי כאש
נאם יי׳ · ועוד אמרו ארץ אשר אבניה
ברזל אל תיקרא אבניה אלא בוניה · ר״ל
ת״ח העוסקים בישובו של עולם
ובבנינו ·

ממכון שבתו השגיח ולעברו רצון
ירויח וגם יצליח אמן ·

פרשת ויהי ביום השמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן קדש לט

ולבניו ולזקני ישראל. ר' יצחק פתח **ברן יחד כוכבי בקר**
ויריעו כל בני אלקים. זכאין אינון איוב
ישראל דקב"ה יהבלון אור' קדישא חדוותא דכלא חדוותא דקב"ה איצטליתא טיילותא
דיליה דכתי' ואהיה אצלו אמון שעשועים יום יום ואורייתא שמא דקב"ה ובאורייתא
אתברי עלמא דכתי' ואהיה אצלו אמון אל תיקרי אמון אלא אומן ובאורייתא אתברי
בר נש דכתי' ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמנו אמר לה קב"ה לאורייתא בעינא
למברי אדם אמרה קמיה האי בר נש זמין הוא לחטאה קמך אי לאו תארך רוגזך
עליה היך יקום בעלמא אמר לה אנא ואנת נוקים ליה בעלמא דהא לא למגנא
איקרינא ארך אפים. ר' חייא אמר תורה שבכתב ותורה שבעל פה אוקי'ה
ליה לבר נש בעלמא דכתי' נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. ר' יוסי אמר רזא
זה אמר כבר עשוהו עשוהו ודאי והא אוקימנא בכלא ודמות דלא כדיוקנא דאות
מוקמן ועל דא שרותא דאורייתא בב' אוקימנא. ר' יצחק אמר מפני מה קהלת
ב' פתיחא וסתימא אלא בשעתא דבר נש אתי לאתחברא בה באורייתא
הא ד' פתיחא לקבלא ליה ולאשתתפא בהדיה ובשעתא דבר נש סתים
עינוי מינה ויהך לאחרא הא ד' סתימא מסטרא אחרא ולא ישכח פתחא עד
דיתוב לאתחברא בה כדקדמין ולא יתנשי מיניה ועל דא אורייתא פתחא
שרי בבי"ת וחברייא אוקמוה לון אלקים אי' טעם קדמאה ועוד ומה' באינון אותיות
יקרא כפתחי שערים כעניין מה התמר. ר' יהודה אמר ב' תרין גוונין ב'
וחד יחיד לון מאי קא רמיזה אלא חד לעילא וחד לתתא וקב"ה ד'
יחיד לון וסביל לון. ר' אלעזר אמר תלת נהורין אינון עילאין קדישין דאחידן
כחדא ואינון כללא דאורייתא ואינון פתחין פתחא לכלא פתחין פתחא למהימנות'
ואינון ביתא דכלא ועל דא ביתא אקרי דאינון ביתא ובגיני כך שריא אוריית'
ב"ית דהא היא אורייתא הוי ואסוותא דעלמא ובגיני כך מאן דאשתדל
באורייתא כאלו אשתדל ביה בשמא קדישא והא אתמר דאורייתא כלא
שמא קדישא עילאה הוי ובגין דאיהו שמא קדישא פתח באת דאיהי שמא קדישא
כלילא קשר מהימנותא. תא חזי כל מאן דאשתדל באורייתא אתדבק בה
בקב"ה ואתעטר בעטרה אורייתא ואתרחימו לעילא ותתא וקב"ה אושיט ליה
ימיניה

אלה שמות המדות אשר הורגלו בהם בעלי הקבלה לקרוא להם שמות כל אחת כפי פעולתה וזה לשונם ז״ל נתחיל בשמות הכתר

שמות הכתר

אהיה אל עליון לבנון אור
קדמון אור צח ראש מקור
שמים עליון מים רחמים
גמורים מזל אבהאמונה
הוא קוץ היוד אין חולם
שעל הויה אלף בענין
האותיות קמץ בענין
הנקודות מחשבה
סתומה צירי עתיק
אריך אנפין נהורא
חיורא עלום רום
השמים רום אין סוף

שמות החכמה

יה חכמת אלהים
מחשבה רשימה
ראשית יש תלומה
גדולה בית בענין
האותיות פתח בענין
הנקודות ארץ עליונה
עומק יוד של שם
ספיר אב ברכה הים
הקדמוני רצון פלא
תורה קדומה קדם
עדן שמן בכור קושט
אתה כהן און אויר ענן
טלית רחמים מזוג
פרשה ראשונה של תפלין

שמות הבינה

יהוה בניקוד אלהים הא
ראשונה של שם תהלה שכינה עליונה אם יובל נדר סופר יין
המשומר בענביו קלופה ים מי לאה צירי סוכה עליונה מצה
משומרת

יחידה כל שכן קדמון דראשית דל״ בחור״ יתא ונגי כל ליה ויהא חוקיוק דקדמון ל
לאשתתפי בשכינתא ולאתחברו כחדא וכד אתי צפרא קב״ה אושט לון מחד
חוטא דחסד לא שתמודעא בין עלאין ותתאין וכל אינון ככבי צפרא
כנושתא דכנסת ישראל ואינון דלעאן באורייתא אתאן לאתחזאה קמי מ
מלכא כלהו אזדמן כחדא הה״ד ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים וגו
ויריעו כ״ה רוע התרועה חדא דאינון הנין מתבהן ואתחברו כלהו מכן
בקר דאתער בקר מעלמא כ״ה וישכם אברהם בבקר ועל דא ויריעו כל
בני אלהים ״ ר׳ אלעזר הוה אזיל בארחא ועמיה ר׳ פנחס בן יאיר דהוה
אתי נשת חמוהי דר׳ פנחס ודאי בעיקלא דאורייתא אמיתא כיון דנפק
מבתר עלמא עיקר טורח חמי ליה לר׳ אלעזר אמר ודאי עיקלא דאורייתא
משתלים בתר ר׳ אלעזר לגביה ונשיק ליה אי עופא דארחא לגבך מזיל ה
הכא ישתחבר כחדא ואי לאו נזיל לארחך ואזיל אמר ליה ודאי לקבלך קא
אזילנא כיון דלא שכחנא לך אזיל אבתרך ואתחבר כחדא ״ פתח ר׳ פנחס
ואמר **יברכך יי׳ מציון וראה בטוב** ירושלם
כל ימי חייך ״ מאי שבחא אזמין כגון דתנין שהאן מרכן לא שתתפה הה״ד
כי שם צוה יי׳ את הברכה חיים עד העולם ובגין כך יברכך יי׳ אזמין דהא
אתתא עפקי מרכן לגבלא וראה בטוב ירושלם דבגין כך אתברכא דכין
אתתא מרכן כהן ירושלם אתברכא ולא שתכחו בה רחמין ובד ירושלם
אתברכא כל עלמא אתברכא ״ כל ימי חייך דלא יתחזי קשת ביומך
כמה לאבוך ועל דא וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך ״ וראה בנים לבנך
דחלי חטאה אשיהון קדישין כהן שלום על ישראל מאי שלום על ישראל אלא
כמאן דאמר שלמא על עלמא דלא יחסר כלא כך שלום על ישראל
כזמנא דצדיקייא ישתכחון בעלמא ״ פתח ר׳ אלעזר ואמר **עטרת
זקנים בני בנים ותפארת** בנים אבותם ״ בני בנים
בנים אה אוקימנא בני בנים אין שיור כחה אלמא כ״א וכל בגין לאוה יי׳ ופני
בני כיון דיקהם כמה דאיתמר ״ ותפארת בנים אבותם לא אתנטרין בנים
אלא כהכן אמלין אולפנא דבנין לא אתנטרן ולא אתשקין מעקרי דבואלאן

לה

עובדא דר׳ פינחס בן יאיר

אל חויא דיל ואפטר קוט׳ר׳

לא כגוונא דאלין מתעטרין ומתקשרין ההוא ותפארת בנים אבותם·· עד כאן
אזלי רגלוי עידן בלטתא נהרא ולא עד דהוו יתבי קפטר חד חויא כדנא דאזיל
דר׳ פנחס קפצה נגעה תה זימנ׳ ·· סבר דסיי מן בלטתא אר׳ פנחס ודאי כנעדא
הוה בנערא לבנערא הלי׳ דודאי ימא דלא אקהיינא והוינא מאמינ׳ בחוריי אתן
ואעבר לי׳ מתר דלכלמא עהא והשתא מנבעקן ליה׳ קמו ואתו חד חויא
קפטר אתנטיה אר׳ פנחס חויא חויא זיל ואפטר קוטרך מקפטיה דאורתא
אדהכי אתגשר חיותא ונפל קפסיה קפסיה אר׳ אלעזר ומה כל כך מאדין
קבה במהקייא אמר ליה ודאי קבה מדקדק בהו כמהקייא ונטיר לון ובנערן
לאוספא להו קדושא על קדושתיהו והשתא הא דאוריתא על דלא נטר קוטרא
הלי׳ אלעזר ודא חויא שליחא הוה וכתיב שולחין אית ליה לקבה וכלא
עבד שליחותיה ואפי׳ מחיות ברא ההוא ושלחתי בכם את חית השדה ושכלה
אתכם ואפי׳ כני ההוא ישאה שלך ני מרחוק מקצה הארץ ״אר׳ אלעזר
ובדא הסרא׳ עביד שליחותא אמר ליה אין בגין דעשבירא דההיא מכל רשע
כדא הסרא׳ דעשבחורן לא עבידבהו שליחותיהו שלא כגוונא דאינון לא
יתבון כד ההוא ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ומגן לאתנעא לתרויהו
אר׳ אלעזר קרך עבד קבה שליחותא בדא דהכי ובדא דעי אמר ליה אנוך
לא קאמר לך אמר עד לא שאילנא״ פתח ואמר

והוא ישקט ומי ירשיע ויסתר פנים ומי

איוב

ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד״

והוא ישקט כגוונא דקבה יהיב שקט ושלוה לבר נש מאן הוא רשע׳ לארשעא
ליה ולמעבד ליה קטרוגא· ויסתר פנים ומי ישורנו כגוונא דאיהו אסתים
עינוי לאשגחא עליה מאן הוא דעביד עליה לנטרא ליה ולמעבד ליה
נטירו ואיהו דקבה ברא ועל גוי ועל אדם יחד בין לעמא כלא בין לחד
בלחוד״ תא חזי כגוונא דבני נשא מתכשרין שבהון לתתא אתער לעילא
לגוונא דאינון דקבה כהן מתעטרין בההוא דאינון כמה נשוה עלמין כמה
נשוה דכרש מזיינא ומשגחא כהן שמשא אתכפייא ולא יכלא לאנטלא
וכגוונא דבני נשא לא מכשרין שבהון לתתא שמשא אתער וכל אינון ד
אתתו מסטרא שמאלא כלהו מתערי וכלהו אתעברו שליחן לגבייהו דכט
נשין דאינון אינון דיהבה על פתגמי אוריי׳ תא כלהו רשיעין מקפייהו ואתעבדון

שבת הגדול׳ צפונית
סופר׳ מערת פומים׳
עפר עליון׳ צדק עליון׳
תבונה׳ נשמה קו׳ יהוה׳
דין ממוזג׳ תהו׳ יום הכפורי׳
תשובה עליונה׳ אלהי׳
האבות׳ יוצר בראשית
יושב הכרובים׳ נהר׳
אל עליון׳ נעמי׳ פרשה
שניה של תפלין׳

שמות הגבורה

אלהים׳ זרוע שמאל׳
פחד יצחק׳ יין המשמיח
אלהים ואנשים׳ תער׳ דין
קשה׳ מזבח זהב׳ הדס׳
שני׳ נחשת׳ אש׳ שבא׳
שור לוי׳ ירדן׳ נחש
קציעה׳ רגל שני מן
המרכבה׳ פרשה ב׳
של תפלין

שמות התפארת

יהוה מזרח׳ נוטה אילן׳
רגל ג׳ מן המרכבה הדס
ג׳׳ דעת אשכול קול
צלם לשון הבריח
התיכון׳ תמורא אמצעית׳
ישראל סבא עץ ארז יום שלישי׳ טוב פלוני אלמוני האור הגנוז שלמה הקבה׳
יעקב ישראל׳ בן זכר בעלהבית׳ לויתן קו אמצעי קו המדה מזבח הזהב׳
אתה׳ אב חולם לחם דויד אויר שמים רוח חן שלשם חסד שלחסד
חוט נשר

א

תורה שבכתב׳ חצי
הלילה׳ פרכת׳ רקיע
מלך׳ שמש׳ חמה
ינסר׳ זמים׳ מכריע
ראשון׳ משה׳
אספקלריא המאירה
אמת׳ איש׳ כרוב׳
רם׳ יהו׳ זעיר אנפין׳

שמות נצ״ח והוד

יהוה צבאות׳ אלהים צב׳
למודי ה׳ ת״ח שני
בני יצהר׳ שני העמודי׳
יכין ובעז׳ כרכום
וקנמון׳ שתי הירכים׳
הדדי ציון׳ יום רביעי
וחמישי חירק׳ שורק
בב׳ נקדות שחקים
שני בדי׳ שתי צפרים׳
שתי דמעות׳ שני
רעים׳ שתי עינים׳
שתי ענפים׳ ענף החסד
וענף הגבורה׳

שמות היסוד

אלחי שדי׳ אביר
יעקב׳ אביר ישראל

ואתמודעון לגבי אינון דאתעבר מסטרא שמאלא ובגיני כך גיס וחויא וכל זיינין דאתו מסטרא דשמאלא כלהו אקרון שלחים לגבי אינון דשיימין דאית דאתעשה להו ויצרא אעג״ דלא מכשרין שכהן כלהו מסטרא הימינא קא אתיין ובגין דאתכפיא ימינא בשכליהו עלמא עליהו שמאלא וכל אינון דאתיין מסטרא שמאלא ועל דא שליחותא פדא דגי וחיותא וכדדמי לון דאינון מ מסטרא שמאלא ולא פדא הערב דאעג״ דחייב ניהו מסטרא הימינא קא אתו ויצרא ח״נא דתפל פדא דחייבא אחרא בזמנא דלא אתבוון ביה כגון ד התענשו תרויהו דיקבלון שנשא לקבלא לון יי״חד אשר מוצא לון אימר ליה תא חזי מנבשה דאעג״ דחייבי ניהו לא בעא קב״ה התערון לגבייא חייב יצרא אחרנין ועל דא אית מיצרא כל אינון זמנין דאיתו עד דכלהו חייבין דאתעשו לגבייהו אתעברו ואשתארו אינון זכאין יתיר ~~התעבדון~~ העבדון אלה במורח קשוט ואעג״ דזכאין אינון לא אתיהב אלא לאינון דאתיהיב כד שקילו עלמא במדה עלמא תתאה כגוונא דעלמא עילאה והוו זמנין לא אשתכחו עלמין שקילין במדה ועל דא חייבין הערב לגבייהו דחייבין אחרנין לאו אינון שלוחי מלכא דהא לא אתיין מסטרא שמאלא׳ ובגיני כך דאבו למלכא אתער סניגרא לגבייהו לאתפשא לון מאינון דאבו למלכא קמי אכיפא חד [illegible] ואתערבא במה כגי סניגרא זקף סנטירא עינוי ואתמא ליה אמר ליה מאן יהבך לגבן ולא אשתמודעון דאבו למלכא הא זמנא אתענש בקדמיתא שקלו ליה וקטלו״ כך יצרא מסטרא הימינא קא אתיין כל אינון נרגין במוביין דאתכפיא ימינא אתער שמאלא וכלא אינון דאתו מסטרא אי חד מיצרא קם לאתערבא בהדייהו אשתמודעין כיה אמר ליה ולאו זמנא מאינון דאתיין מסטרא הימינא דאתכפיא במוחי ולאו זמנא מאינון דאבו למלכא מאן יהבך לגבן אלא כא דהוא אתענש כ בקדמיתא ועלמא מלכא בווח לקבליה ואמר שמאל עלט [illegible] כמה לרעלו לרעלו ודאי בגין דלאו שליחא דמלכא הוא ולא אתי מזהא סטרין א״ר אלעזר ודאי הכי הוא דהא תנינן דאית ימינא ואית שמאלא דהוו והוא יצרא ועקר עמון יצרא לימינא ועקר עמון בשמאלא יצרא אעג״ דחייב ניהו אתכפיין אינון פרידנא ולא יתדבקון בשמאלא ולא יתערבון בהדך לעלמין ובגיני כך כת׳ הושיעה ימינך ועני דכד ישתכח ימינא יצרא

כן בר נץ מדת דין רפה׳ שכינה׳ די׳ יוסף׳ צדיק׳ שבת׳ ואו זעירא׳ חוק׳ כל׳
נהר׳ גוזל׳ ברית׳ שלום׳ בת זוגו של לויתן׳ טוב׳ לולב׳ ציון׳ אזוב׳ צפור׳
אורח׳ שורק באמצעות הוא״ו רקיע׳ מכריע שני׳ חי העולמים

לג

ישראל דאתדבקי בההיא יסתלקון ויתעטרון בה כהן אתקפיא עמא וכלא[illegible]
ואתו למסטרא דהל' ינינך יל תרעין אורב'' ר' אלעזר פתח ואמר **ויהי**

ביום השמיני קרא

משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל'' ויהי כיום קטיעין
אלין יום שמיני אית כת'' ומפתח אהל מועד וגו' כי שבעת ימים ימלא את
ידכם'' כי שבעת ימים כי כשמונת ימים יכבש לא הו שבעת ימים ימלא את
ידכם אלין שבעת ימים ימלא את זכאין אינון כהני דאתעשה כנגדה מלכא
קדישא ומשיחין במשחא דרבות קודשא כגון התער משחא תחות עלאה
דמשיך לכל שבעה ואתמשחן מההוא רבות קודשא ואתדלקו מיניה כל אינון
שבעה כולהון יהא משח רבות הוא כלא דכל שבעה. ובלהו כיד אתקלש ו
ותניינן עילאה אינון ובלהו אתקבלן כהני ודא כלא דכלא וכמני כך שבעת
יומים ימלא דהא כהני תליין ועלדה אתקנסת ישראל מת שבע כה
אתיהו שבע דאיהו כלא דשיתא אחרנין'' כגון דהאי שבעה אתכלים לון לא
נפקי ואתעטר לון ומשח לון ככלא כדיטא לכנסת ישראל דאיהי תמינאה
אתפקד אהרן לקרבא עגל כגון דאיהו כרה דפרה לכפרה על ההוא עגל א
אחרא דעבד אהרן ואחב לגבי פרה דאיהי תמימה שנינן דאמוני ישראל ויעת
ויתקשר כהנא שלים בכלא מתמניא לגבי יקר שלים ככל כתהן שלים לעילא
שלים לתתא ובכלא כאינו לא תמן אתר שכחה ועלדה אתעביד כיה מאהרן
עובדא לתתא כגון התער הכי לעילא ויתמלא כלא כנעגא חד בד[illegible]ין
אתכרבין עלאין כלהו ומתתכוי סרבין על ידי דכהנא והכא אשתלים
כהנא ככלא כדקא חזי'' **איל** לעה דסת'' עגל בן בקר לחטאת נגל ל
לחטאת כגון דקוה חטאת
דעביד בקדמיתא'' **ואיל** לעלה
אתי עשאה איל כגון איל הכתק דדוד שלה תמימה והאי
אתחזי לקרבא לאשלמא כלא דאי אתר מסטרא דיצחק אשתאב והאי
איל כגון אילה דיצחק אתקרבא עלה כגון דאיהי עלה דהא עלה לעילא
סלקא ובגין לאעטרא לה בשלימותא עגל ואיל עגל כגונא כדקא אמרן
איל לאשלמא לה בשלימו דיצחק כדקא חזי'' ובני ישראל דאינון עייך דכהנא
מאי יקרבון כגוונא דא דסת'' ושור ואיל לשלמים לזבוח לפני י'' חד
על ידא דאבו ואחד לאשלמא להאי אתר בשלימו דיצחק'' מאי שנא כמאן

שמות המלכות

אדני הא אחרונה ים בן
מדת ד"ן רפק שכינה
חסידה אשת חיל בת
נקבה יונה ברכה מזבח
העולה מזבח הנחשת
שמטה רחל ארץ שוה
גפן זאת אני ירושלים
תפלה ברית חקה מצוה
היא חיה הים האחרון יבשה
אדמה כלה תכלת לבנה
פי י"י שם פיו ולויתן
לילה אבוקה דויד יין
מזוג רגל ד' מן המרכבה
מטה אפריון כסא תיבה
שבת באר שבע אילת
השחר עפר תחתון צדק
תחתון מערב אבן הר
תורה שבעת יה קרית
ארבע מערת המכפלה
חכמת שלמה חרב קשת
מגן גודל רות מלח
עטרה מטטרון רבא
כ"י שם משמרת
שמור מצה יד אצבע
צור סלע מזבח זהב
חשמלה לישה ברוב
נפש לב ש"צ סוכה כוס

אסתר

אסתר הדסה אתרוג שושנה חבצלת חרון שלחן
טנא כבוד אר[illegible]כל עיר היכל עין בית הכנסת בית הלכה קבלה
בהמה רועה אף הרים ביצת בר יוכני זמורה דמות פך הר
אהים חרב כנור טלית ציצית חלבנה אספקלריא דלא נהורא
מראה נהורא תכלא עץ הדעת חוה אמונה שפה להט החרב אילנא דמותא

א

וכתי׳ ביה לחטאת ולא כתי׳ בהו בני ישר׳ שור לחטאת אלא ישר׳ דהא קבלו עונשא בקדמיתא· וכיון דקבלו עונשא בבמה אחר עגלא לא בעא קרבנא לאדכרא לון חוביהון בקדמיתא ועגלא לא כתי׳ הכא לחטאת אלא לעולה כגון לאחזאה עגלא דהא קבלו בעלמא בהו בני ישר׳ על דא אבל אהרן דהא לא קבי״ל עונשא בגלותא דמשה דכתי׳ ובאהרן התאנף יי׳ מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן וגו׳ ואתפלל גם בעד אהרן דעגל כגון חובא תליא· כתי׳ עגל בן בקר לחטאת לחטאת ואיל ואיל לעולה כגון התכפר חוביה ויתרצי ויתשלים בכולהו וההוא יומא אשתלימו עלאין ותתאין ואשתכח עלמא בכלא וחדוותא דעילא ותתא ואימא דאשתכח ערבוביה דבני אהרן ההוא יומא אתעבר ההוא חובא מעלמא ואשתכחו כהנא וישר׳ אתדכיין מיניה כל ההוא יומא ואתעברו כל אינון מקטרגין דלעילא והוו אלין ואלין בסחרנייהו דישר׳ ולא אשכחו בהו עירואה פי׳ עוולה עד דנהם שעתא וקמו נדב ואביהוא וערבבו חדוותא ואשתכח רוגזא בעלמא הה״ד וירא כבוד יי׳ אל כל העדה וגו׳ ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת תנן בההוא יומא חדוותא דכנסת ישר׳ הות לאתקשרא בקשורא דמלכא מנהירותא דכלא וקשרין קדישין· והא קטורת קשיר כלא סחרן ובגיני כך איקרי קטורת ואינון אתו וקשירו כל אינון אחרנין בחדא ושבקו ליה לבר דלא קשירו ליה בהדייהו וקשירו מלה אחרא ובגיני כך אזהר לון לכהני לבתר דכתי׳ בזאת יבוא אהרן אל הקדש ובכלא תנינן ערבבו חדוותא דכנסת ישר׳ בהאי יומא חדא דלא אנסיבו ולא אתחזון לקרבא ולאתקרבא לעלמין על ידייהו· וחדא הוה עשה בדקא יאות וכד חזו שעתא וחדא דלאו הוא שעתא וחדא דהא מקד מקדמת דנא נפק ניסוסא ה׳ להון ויקרבו לפני יי׳ אש זרה ודאי מלה אחרא אתקשר בקשורא דא ושארו לכנסת ישר׳ לבר·· אמר ליה ר׳ פנחס לא תימא דאינון שארו ליה לבר אלא כנסת ישר׳ לא אתקשר על ידייהו דהא בכל אתר דהא משתכחי דכר ונוקבא כנסת ישר׳ לא שרא בינייהו כלל· בגיני כך אזהר לכהני דכתי׳ בזאת יבוא אהרן אל

אל הקדש דא שתפא דכר ונוקבא ועל דא לא ייעול כהנא לקדשא עד דאתנסב
בגין דשתתף בקיומיה כנסת ישראל ודאי מאן דלא אינסיב שרא לה כנסת
ישראל לבר ודא לא אשתתפא בהדיה ועל דא אשתכח ערבובא [illegible]
ויאות לגביה׳

ויהי ביום השמיני

ר׳ יוסי פתח ואמ׳
כשושנה בין החוחים
כן רעית׳ בין הבנ׳
כשושנה דא כנסת ישראל דאיהי דמיא לשושנה והא אוקמוה דקב״ה אשבח
לה לכנסת ישראל ומשבחא דקב״ה לקבלא ולא תדבקה בה ועל דא מאן
דאנסיב בעי לשבחא לקב״ה ולשבחא לה לכנסת ישראל דהא תנינן בכלא
כמו לאחזאה שבחא כמה דא׳ יו׳ נשא תדבק בבת זוגו ומשבחא [illegible]
הליה לקבלה ״כד [illegible] לאתפלא קמי קב״ה הוא יתער זווגא אחרא [illegible]
הליה לא תדבק בכנסת ומאן דאתערא לגבה קב״ה אזמין ליה וכנסת
ישראל מברכא ליה והא איתמר ועל דא שבחא דקב״ה דאשבחת לה לכנסת
ישראל ״כשושנה דאיהי בין החוחים דאיהי מעליא ושלטא על כלא כך כנסת
ישראל בין שאר אכלוסין כגוונא דא יהו סלקא ואתעטרא על כלא ודאי
שושנה בין החוחים ״ואתער ובין החוחים [illegible] שבחא דכנסת ישראל
על כלא ״תא חזי כנסת ישראל מתברכא על ידא דכהנא דתתא
ומהנא מתברכא על ידא דכהנא [illegible] ומתעטרא בבני
ישראל ואינון מברכים״

כתיב זכור רחמיך

יי׳ וחסדיך
כי מעולם המה׳ זכור
רחמיך דא
יעקב וחסדיך דא אברהם ״כי מעולם המה מעולם [illegible] לקב״ה ושלי
לון לעילא ועביד מינייהו דיוקנא קדישא לאגנה על עלמא ותנינן ד
דהוו מעולם הוו דכיר לון לאגנה ולרחמא על עלמא כגוונא דא נטיל
קב״ה [illegible] מן עלמא וסליק לון לעילא לאגנא על עלמא ואי תימא
יצחק אמאי לא אידכר הכא אלא אשתאר לאתפרעא מאינון דשנאין
לבנוי הה״ד שוררה את גבורתך וכת׳ יי׳ כגבור יצא כאיש מלחמות
יעיר קנאה יריע אף יצריח על אויביו יתגבר ודא הוא יצחק דאסתלק
הכא ״ר׳ חייא [illegible] זכור רחמיך יי׳ וחסדיך אלין יעקב ואברהם
דתנינן [illegible] עלמא אבל יצחק לא אעבר [illegible] ויכניש
כד לא בעינן לה לגבי [illegible] ר״ח כי מעולם המה דכד ברא קב״ה עלמא

ידידי אסתכל להבין
סוד זוהר עמודנא
בשחר לשער האורה
פתחיו הם רבים
עשרה נכתבים
רכוביהם עבים
במלכות הנורא:
שמו אלף דלת
ונון יוד מועלת
והדין פועלת
בעוברי התורה:
ופת׳ השני יסודו
במעוני ואל חי יעניני
בעת אליו אקרא״
ונצח עם ההוד יריכים
בסוד ומשפיעים
ליסוד ומהם לעטרה
בשמות נפלאות אלהים
וצבאות נביאים
ונביאות מקומם הבירה״
ומחשבתך רעי לכן
האמצעי אחוה לך
דעי ולו התפארה״
ויוד הא ראשיתו ואו
הא אחריתו והלב
מודעתו בנפש הברה׳ ומוח לא נעלם זרועות העולם ועוצם
מפעלם גדולה וגבורה׳ ומימין אלי אלהים לשמאלי והסוד הוא פלאי
לבעל המקרא״ ועד פה מחשבתך וטוב כוונתך ותיטיב אחריתך
בשכל ובצורה״

ביום עשות יי׳ אלהים

ומנל לנחת וברא ליה עלמא דמאדלא יכיל לאיקם בלחודוי מנל לא כתיב
וק״ים ביה שלמא הה״ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם אל תקרי בהבראם
אלא באברהם ״חמא רבעי״א ק״ימא יתיר מנל ל״ יעקב ושיתף ליה ליצחק
וק״ים שלמא הה״ד ביום עשות יי׳ אלהים ארץ ושמים ועל דא מאברהם
ויעקב אתקיים עלמא ובניני בך כי מעולם המה ר״ יהודה פתח
ויהי ביום השמיני לבתר דאשתלים אהרן באינון שבעה
יומין ואתעשר בהו ״ומאי תמינאה בעי״א לאשתלמא מן שבעה ראשונות
על ידא דכהנא הוה ועל דא פולחנא בתמינאה לאתעטרא מן שבעה
ולאתתקנא כהנא על ההוא דחאב בקדמיתא הה״ד ויאמר אל אהרן קח
לך עגל בן בקר לחטאת תו״נן והא אוקמוה דעגל ודא לכפרא על חובה
דעגל דכתי׳ ויעשוהו עגל מסכה ״בן בקר מט״ בן בקר ולא בן פרה
אלא אינו בעי לאתקנא לגבי פרה ולא אתחזי לקרבא מ״נ״ה לגבה
מאן דשדר דורון למלכא מ״איתין דנסיב מבי מלכא ויהיב למלכא
אלא דורונא לשדרא מולכן מבי אחרא אנעהך ולא מבי מלכא
ר״ יוסף אמר מה הכא לההיא לא אתחזי אמ״ר יהודה בגינין
בן בקר ודאי ולא בן פרה לחטאת לרבאה
ההוא חובא דחב ביה״ ואיל לעולה תמימים מאי תמימים תמים אל
מיבעי ליה אלא תמימא דעגל עגל ואיל דקא״מ לאו הכי הוא דהא תרוייהו
לא סלקין לעולה דהא כתי׳ לעולה תמימים ועגל לחטאת סלקא
אבל תמימים איל אילו דיצחק לקרבא לגבי פרה דאיתדבק בה זימני ב
בקרא אחר דכתי׳ וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז
וילך אברהם ויקח את האיל הה אה ויעלהו לעולה ועל דא איל
לעולה תמימים תה חד לדא וחד דא ועל דא גבורות תרין ומנייהו
מתפרשן לבתר אחרינן״ **ואל בני ישראל** תדבר לאמר
שעיר עזים
קחו שעיר עזים לחטאת״
לחטאת עגל לחטאת מיבעי ליה בגוונא דכהנא אלא ישראל הא
קבילו עונשא ועל דא לא כתי׳ בהו עגל לחטאת אלא עגל לעולה
מט״ בגין דכל אינון דחאבו ביה קבילו עונשייהו בין בגיליא בין ב
כשבעה בין בפולחנא ואפ״ה אינון דלא עבדו מידי אלא דסליקו ל

ושלש אחרונות
והמה ראשונות
בעומק עינונות
למרבה המשרה
והכתר וחכמה
ובינה נעלמה
והנה כשלמה
עשרה בספירה
שמותיהן אהיה
ויה הווה יהיה ובו
חיה יחיה נשמה
נזהרה
והבינה סודות אלהים
בנקדות בארבע
מועדות ובהם נכתרה
ואין סוף לתהלות
לעילת כל עילות
ממלא משאלות
לכל נפש נברא
יס וכינוין חיבור
מן יחיא אצאהרי
ר״ת
בב״ע אמן

ליה ברשותא לאתפלא ליה אתענשו כמה דכתי׳ ויעש את בני ישרא׳ אבל
כל אינון דלא סלקו ליה ברעותא לאתפלא ליה אלא דסליקו נוולא דרשותא
אינון הכא אתדכאן ואקרבין ליה לעולה לעולה ולא לחטאת אבל
קחו שעיר עזים לחטאת׳ **שעיר** לחטאת אמאי אלא בגין דהוו
מקרבין בקדמיתא לשעירים שור דראמי ודא הוא לחטאת ובגין
לאתדכאה מההוא חובא לאדכרא דמי ישראל אשכחך ושור שור ולא
פר בגין דשור שלם לאתחזאה שראלה הה׳ לשלמים **ר׳ יוסף אמר**
שור ואיל מסטרא דשמאלא קאתיין שור מסטרא שמאלא
יכתי׳ ופני שור מהשמאל איל בגין י׳ להחק וסלקין לשלמים לאשלמא
לון כנסת ישרא׳ ועגלה שור ואיל לשלמים׳ **אמר ר׳ יהודה**
בגין דכנסת ישרא׳ אתקשרא על ידיהון
דהא כתיב לעולה׳ והאי יומא חדוותא דכלא חדוותא דכנסת
ישרא׳ ביה בקב״ה חדוותא דעילאין ותתאין בזמנא דא שתלים
כהנא לעילא כד נדב ואביהוא דאסטרו עירבובא בין מטרוניתא
ומלכא ובגיני כך ותצא אש מלפני יי׳ ותאכל אותם וגו׳ **ויאמר**
משה אל אלעזר ואל איתמר בניו וגו׳ **ר׳ אבא אמר**
הא תנינן בשבהן דלתתא יתשרון שבקין לשלהון
ושבחא דלתתא בעי לאתתקא כגוונא דשבחא דלעילא תא חזי
חדוותא דלעילא הוה כההוא שמן קדש דמתמן נפיק חדוו לכלא
כוכי׳ וכהנא עילאה מתמן אתמשח בגין דו דמשיחו כהנא דמשך
רבותא תנינן עליה כגוונא דלעילא וכבע לאחדו ובגיני יתיר מכלא
ולא יחזי כרעיונא כהעיך ולא כל העיך אלא לאחזי כלא שלם כ
כגוונא דלעילא ולא יתחזי ביה פגימו כלל בגין דלא יעביד פגימו סאחר
אחרא תא חזי מילתא אלעזר ואיתמר לא יתחזון פגימין והא שעתא
כלבושיהון כהשיהון לא ישתכחון בההוא שעתא דהא שעתא קיימא
לאשבחא ותנינן כשעתא דחדוותא אתער מערע בעלמא
לא יתשר בר נש גרמיה לעלמא בגין דלא יתשרון עליה כהאי שעתא
יתשר גרמיה לטב ובגין לדחיא דא בזימנא דשעתא דהא קיימא
בעלמא מאן דלא יתשר עביה מסתכלן בעלמא ובגיני כך ולא תאורכו

ידיד נפש אב הרחמן
משוך עבדך אל רצונך ירוץ
עבדך כמו איל ישתחוה
למול הדרך כי יערב לו
ידידותך מנופת צוף
טעם פ הדור נאה
זיו העולם נפשי חולת
אהבתך כי תערב לו
ידידותך מנופת צוף
וכל טעם פ ותיק נא
יהמו נא רחמיך וחוס
נא על בן אהובך כי
זה כמה נכסף נכסף
לראות מהרה
בתפארת עוזך אנא
אלי זמרת לבי חוש
נא עלי ואל תתעלם
פ הגלה נא
ופרוש עלי אהובי
את סוכת שלומך
תאיר ארץ מכבודך
נגילה ונשמחה בך
פ׳ מהר אהוב כי
בא מועד וחננו כימי
עולם וערבה לי׳
מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וכשנים
קדמוניות

קל שופרא

כתי' ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה בגין דאינון לא אתיין מסטרא
דכהני ולא מתחזי' **אמר ר' אלעזר** ויקח אהרן את אלישבע
בת עמינדב אחות
נחשון לו לאשה וגו' ויקח
אהרן את אלישבע בת עמינדב כמאן דאזיל טהך כלא כגוונא דלעילא
תא חזי דאזויה הויתה בת עמינדב מיומוי דאתברי עלמא חד דאזויה הויתה
אלישבע לאהרן מיומא דאתברי עלמא איהי כין הכי להאי אלא כלא חד
אבל התם לאעבדא הא הכא לרחמי לאתנגדא כהו לה הא לאנחא קלין
לאושפא דינין הכא באהרן לשלמא לנהירו דאנפין לאתברכא ועל
דא איתקרי הכי התם בת שבע הכא אלישבע דאתחברא בחסד
תא חזי בת שבע לה הא ניתרא מלבושא ולאתתקפא אר"ש הא תנינן
דכתי' ויהי קול השופר הולך וחזק מאד קרא הוא ודא הוא דאסתלק באשא
לאבהן ולבניהו כחדא מגו שופר דהא שופר אפיק מיא ואשא ורוחא
חדא ואתעביד מיני' הא קלא כד אימא עילאה אפיק לאבהן בקלא חד
מגו מחשבה ואסתלקו כחדא בחד קול והוא קול דאיקרי קול השופר
הולך ודא יעקב דכליל לאבהן כחדא ואיקרי קול ותנא קלא נפקין
דהא מגו קלא נפיק קלא אחרא דהוא ב' אבל קול חד דאיקרי קול
השופר ודא הכא נפקי שאר קולות מגו ההוא שופר ד' זיוונא דאתשלו
ושבעה קולות נפקו דנפקו בזיוונא דאתשבה בשופר ודא שופר אסיר
לן ומילין לאבהן בקדמיתא ולבתר לבנין ודא אוקימנא מלאו תא
חזי ויקח אהרן את אלישבע לבסמא לה לאחה לה לאחברא לה בזווגא
בזיווגא שלים לאשתכחא בנהירו דאנפין בחידו כלא כגוונא דלעילא
דהא על ידוי ברכאן וחדוון משתכחי ועל דא אתרחקן מינה הנך
ורוגזא ועל כך בגין דלא יתרגיס מההוא אתר דאתקשר ביה ועל דא
קאמר ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה ולא כהנא ועל דא
כתי' ברך י"י חילו ופועל ידיו תרצה וגו' **יין ושכר אל תשת** א
אתה ובניך אתך בבואכם אל אהל מועד **ר' יהודה**
אמר מאי פרשתא דא שמעינן דנדב ואביהוא שתויי
יין הוו מלא אהרו לכהנא בדא **ר' חייא** פתח ויין ישמח
לבב אנוש להצהיל פנים משמן כהנא בעי למחדי

יין ושמן ומים דבש וחלב

לגזה. ולא אשתכחא בנהירו דאנפין יתיר מכלא אימתי אסיר חמרא
דהא חדו ביה אשתכח ונהירו דאנפין ביה אשתכח בלא שרותא
דחמרא חדוותא סופיה עציבו ועוד הא מסטרא דלואי קא אתיא
מאתר דחמרא עלה דהא אורייתא וחמרא מסטרא דגבורה הוו
וסטרא דכהני מים נטלין נהירו. ר' יוסף אמר כלא חד וחד
לאתכהא וכלא כלא דא כדא אתיין עלה חדוותא לבנין ד
דכלא לאתערא מיא לבתר אחלר לאתהך ועציב ורגיז וחזין הכא וכהנא
שרותא ופיומא בעד חדוותא ונהירו דאנפין. אמר ר' חנא
מאתר חד נפקא יין ושמן ומים דבש וחלב. מים
ושמן נטלי כהנא וירתי לון ושמן יתיר מכלא דאיהו חדוותא שרותא
נסיומא וכתי' כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן. ויין
לשמאלא דאתראה קלא ולא לאמרא ולא לשתויה דהא חמרא לא שתיק
לעלמין ושמן בחשאי תהר' מה בין הא להאי אלא שמן דאיהו להשמ
בלחישו תהר אתי מסטרא דאתחשבא דאיהו בלחישו תהא ולא
אשתמע והוא בחשאי. ועל דא הוא מימינא ויין דאיהו לאתראה
קלא ולא שתיק לעלמין אתי מסטרא דשמאלא וירתין ליואי לסטר
שמאלא וקיימא לאתראה קלא וקיימא בלבא ובגיני כך [illegible]
כלהב וכל נגע בגיני כך כהנא כד ייעול למקדשא לאפלחא ולהנא
אסיר ליה בחמרא דהא שבלא בחשאי איהו ובחשאי אתכוון
טעמא אתכוון ויחוון לאמן דזווג. ובגין כך כהנא לעלמין כלהו וכלא
בחשאי ועוד דעובדוי כלהו ברזא וחמרא אתגליין הוא דהא
כל עובדוי לאתראה קלא קאי. ר' יהודה ור' יצחק הוו אזלי
מבי מדוניא לצפורי והוה חד טייעא עביה בגוונא
דחמרא בקיוטא. פ' משא דדוב אמ' ר' יהודה נימא מלה דאורה
וניזול. פתח ר' יצחק ויאמר וחכך כיין הטוב הולך לדודי
למישרים דובב שפתי ישנים. וחכך כיין הטוב
הטוב דא יינא דאורייתא דאיהו טוב דהא יינא אחרא לאו איהו
טוב ויינא דאורייתא טב לכלא טב לעלמא דא וטב לעלמא
דאתי ודא הוא יינא דניחא ליה לקב"ה יתיר מכלא ובגין כך אמרו

הרבה זמן הייתי נבוך
על שלמה הע"ה
שכתו' בו ויחכם מכל האדם
ואהוב מאהיו איך נאבדו
ממנו זוהרי החכמות
השכליות. כי לעת זקנתו
נשיו הטו את לבבו אחרי
אלהי' אחרי' וכת' וילך
שלמה אחרי עשתרות
אלהי צידונ' ואחרי מלכום
שקוץ עמונים כזה שאינו
ראוי לשוטים שהם בלא
דעת ובלא תבונה וכל ספר
משלי מלא אזהרות ר'
לבלתי ילך אדם אחרי
הנשי' ואיך נכשל בו
חכם הרזים כמוהו
ובהתבונני על
המבוכה הזאת כי היו
לו אלף נשים
נכריות הוסר מסוה מעל
פני כי אמרו בעלי
הקבלה האמתית כי
סכום מדרגות
הטומאה שנשפעו באילן
העליון בסיבת זוהמ' הנחש
הם אלף כוחות ונקראים נשים
נכריות. ושלמה המ' ע"ה
בהיותו קשור באילן ההוא
ברוב חכמתו ולהבחין זוהרי
החכמה ולהשלים ענין
סוד האילן נמשך אחריהן
לדעתו ולהכיר ולהשלים
המדרגה. וזהו שאמ' וילך
שלמה ולא אמ' ויעבד שלמה
אלא וילך הלך לתור ולבקש
ולחפש ענין תשלום החכמה דבר על
בוריו עד שנמשך אחר זה יותר מדי
צרכו והיה לו אשם מאת השי' כי
מצוה היא לדעת ולבקש ולהבחין
בין טוב לרע אבל לא להידבק בו.
דוגמ' זו היה חטא נח.

לאו מארי דאורייתא ולא בלחישו

מילה דאורייתא יתער לעלמא דין וזכי לעלמא דאתי וזכי למהוי

קב"ה לגביה אמר ר' יהודה דובב שפתי ישנים הא תנינן דאפי'

בההוא עלמא זכי למילעי באורייתא הכא דובב

שפתי ישנים אמר ההוא רביא אי כתי' וחכך מיין הטוב הוייתא אמ' הכי

אבל כיין הטוב כתי' ולא מיין אשגחו ביה ר' יהודה אמר בני א

ברי אימא מילך שפיר קאמרת אמרנא שמענא

באורייתא ודביק ביה והוא מלה דאורייתא אשתמודע מיניה ולא

לחיש לה בלחישו אבל ארים קליה בה דאורייתא הכי בעינא לארמא

קלא דכתי' בראש הומיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר

לארמא קלא באורייתא ולא בלחישו כיין הטוב דלא שתיק ויהיב לארמא

קלא כד יפוק ... שמא הולך לדודי למישרים דלא ישתוי לימינא

ולשמאלא ולא יטבח דאחי סדי דובב שפתי ישנים אפי' בההוא

עלמא שפוותיה מרחשן אורייתא· תו שמענא וחכך כיין הטוב אלין

קרא לכנסת ישראל אי תימא ובמה שבחתא אי תימא אי הכי מאן קרא

משבח להו בהאי אי קב"ה אמאי הולך לדודי אי תימא ליה אלא

ודאי קב"ה קא משבח לה לכנסת ישראל כמה דאיהי משבחא ליה

דכתי' אכלו רעים נכך קב"ה משבח לה לכנסת ישראל דכתי' וחכך

כיין הטוב בההוא היין דמשמר דמנטרא הולך לדודי מאן

דאיקב' יהיד מכנון למישרים בה"א כונסתא מישרים לאתכללא שמאלא

במימינא ודא הוא מישרים דכנין חדוותא וההוא חמר טב אתכלל שמאלא

בימינא ואחדין כלא· דובב שפתי ישנים דהא כלא

מתענגן בחדוותא בגרמא ושלמין כלא

מתערין בחדו ומתענגן לארקא ברכאן לתתא· אתו ר' יהודה ור' יצחק

ונשקו ליה וחדו עמיה· אמרו ליה מה שמך אמר להון ייסא אמ' ליה ר' יסא

תניא יאיר עביד בעלמא מר' יסא חברנא דאסתלק מבינייא אמרו ליה

מאן הוא אבוך אמר אפטר מעלמא והוה אולף לי בכל יומא תלת מילין ד

דאורייתא ובכל ליליא תלת מילין דחכמה דאגדתא והני מילי אולפנא מן

מאבא והשתא הוה כחד בר נש ופליג לי מאורייתא ואנא אזיל בכל יומא

ועבידנא בכל יומא אהדרנן איכין מלין דאולפנא מאבא· אמרו ליה

לית דהוה בר נש ידע באורייתא אמר לון והא סבא הוה ולא ידע לברכא
לקב״ה ואיתלטיה כנין ולא שוי לון בכי רב · אמר ר׳ יהודה אי לאו
הוה אזיל על אמא לגביה להאי כפר [illegible] עלך
השתא אסיר למחמי אנפוי · אמרו ליה סבא [illegible] ואמר [illegible]
אלין הוה [illegible] אמר לון ד׳ [illegible] הוה דכפר [illegible] עד יהודה ונסב
אמר אנא הוינא אתי בביתיה ואחזי [illegible] מיניה דלא [illegible] כבקר
מרכבה ובמעשה בראשית · אמר ר׳ יצחק ודאי מהאי [illegible]
אנפוי מיניה לא כש [illegible] אחידו [illegible] אזלו [illegible]
אמרו ליה מילא חדא [illegible] לך [illegible] במעשה בראשית

פתח ואמר ויברא אלהים את התנינים הגדולים ואת כל נפש החיה
הרומשת אשר שרצו המים למיניהם וגו׳ · ויברא אלהים כל
אתר דהכא אלהים [illegible] והוא אתר הוי שעלאה אתר דנפקין מיניה
הני [illegible] ליה [illegible] דרחמי יהוא מיניה נפקו הני וביה
הוו תליין · את התנינים הגדולים אלין [illegible] דאינון [illegible] ב
בקדמיתא ומשתרשין על כלא · ואת כל נפש החיה הרומשת דא
נפש דההיא אתר עלאה [illegible] מההיא חיה עילאה על כלא
[illegible] נפש חיה [illegible] דא נפש [illegible] קדמאה דאינון
כנויא החיה הרומשת דא היא חיה דרמשא לכל סטרין לעילא
ותתא · אשר שרצו המים דההוא נהר שעלאה נגיד ונפיק
מעדן [illegible] לא אשתרשו [illegible] על כלא ולא אשתכחו
ביה [illegible] לכלא · דא החיה הרומשת [illegible]
לא [illegible] ואספר מעשה יה · ואת כל עוף כנף למיניהו
אלין כל אינון מלאכין קדישין [illegible] לקדשא [illegible]
כל יומא ויומא [illegible] שש כנפים שש כנפים לאחד [illegible]
[illegible] לא עבד [illegible] כל חד [illegible]
אמר ר׳ יהודה ודאי כל כך [illegible] לא [illegible] אבל [illegible]
דלאתר עילאה יסתלק · אמר ר׳ יצחק ודאי החיה
הרומשת דא היא חיה עילאה על כלא דהא אחת
[illegible] דהד׳ והשף [illegible] ולא מים דההוא נהר נגיד

תפלה שהתפלל אליהו הנביא
בעת שחיבר רשב״י ע״ה
הזוהר שהוא על ייחוד קב״ה
ושכינתיה כמבואר
בתיקונים דף י״ב ע״א

רבון עלמין אנת הוא חד
ולא בחושבן אנת הוא
עילאה על כל עילאין סתימא
דכל סתימין לית מחשבה
תפיסא בך כלל אנת הוא
דאפיקת עסר תיקונין וקרינן
להון עשר ספירן לאנהגא
בהון עלמין סתימין דלא
אתגליין ועלמין דאתגליין
ובהון אתכסיאת מבני נשא
ואנת הוא דקשר לון ומייחד
לון ובגין דאנת מלגאו כל
מאן דאפריש חד מחבריה
כאלו אפריש לך ואלין עשר
ספירן אינון אזלין כסדרן
חד אריך וחד קצר וחד
בינוני ואנת הוא דאנהיג
לון ולית מאן דאנהיג לך לא
לעילא ולא לתתא ולא מכל
סטרא לבושין תקינת לון
דאתקריאו גופי לגבי לבושין
דמכסיין עליהון ואתקריאו
בתקונא דא חסד דרועא
ימינא גבורה דרועא שמאלא
תפארת גופא נצח הוד
תרין שוקין ויסוד סיומא
דגופא דבית״א אות ברית קודש מלכות פה תורה שבעפ׳ קרינן לה חכמה מוחא
איהי מחשבה מלגיו · בינה ליבא ובה הלב מבין · ועל אלין תרין כתי׳ הנסתרות ליי׳ אלהינו
כתר עילאה איהו כתר מלכות ועליה אתאמר מגיד מראשית אחרית קרקפתא
דתפלין מלגיו הא שם מ״ה כזה יוד הא ואו הא דאיהו אורח אצילות ואיהו שקיו

א

דאילנא בדרועוי ובגופוי כמיא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיין רבון עלמין אנת הוא עלת העילות וסיבת הסיבות דאשקי לאילנא בהאי נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא ובך לית דמיון ולית דיוקנא בכל מה דלגאו ולבר׳ ובראת שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכבי ומזלי ובארעא אילנין ודשאין וגינתא דעדן ועסבין ועופאן ובעירין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלמין ואיך יתנהגון בהון עילאין ותתאין ואיך אשתמודען עילאי ותתאי ולית דידע בך כלל׳ ובר מינך לית יחוד בעילאי ותתאי ואנת אשתמודעתא מעילאי ותתאי ואנת אשתמודע ארון על כולא וכל ספירה אית לה שם ידיע דבהון אתקריאו מלאכי ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכולהו׳ וכד אנת תסתלק מנייהו אשתארו כולהון שמהן כגופא בלא נשמתא׳ אנת חכים ולא בחכמה ידיעא׳

ונפיק ואשקי כלא פירודא עד ההוא אתר דא יקרא אריך [illegible] כמ"ש [illegible]
[illegible] לאדכרא דאעיס והוא שף בהאי ארן [illegible] [illegible]
[illegible] ירב בארץ קיוו ואזלו אר׳ יהודה נשתתף להאי רבוא עלמין
יכל חד וחד ליחא מלה **פתח ר׳ יהודה** ויאמר סמכוני
באשישות רפדוני בתפוחים הלי קרא קרא
א יתאור ושפיר אבל כנסת ישרא׳ קאמר דא בגלותא סמכוני מהן
סמכוני לא מאן דנפיל בעי לאסמכא ליה הה"ד סומך יי׳ לכל הנופלים
וגו׳ וכנגד כן כנסת ישרא׳ דנפלה דכתי׳ נפלה ולא תוסיף קום בתולת
ישראל בעיא לאסמכא והיא אמרה סמכוני למאן לישרא׳ לבנה
דאינון בגלותא עימה ובמה באשישות אלין אינון אבהן ואלין [illegible]
שקדמאתא מההוא אתר [illegible] למאן [illegible] דא [illegible]
[illegible] דברכאן לא [illegible] בגלותא מליך וסעידו לכנסת ישרא׳ ב
בגלותא **רפדוני** בתפוחים באלו חד מאלו דאינון [illegible] דרן
[illegible] [illegible] תפוח אפיק אוירא ומכוין [illegible]
ועל דא [illegible] אשישות ותפוחים אשישות לדוכתא מאוירא תפוחים לכוונא
רעותא דלהא יפיק אוירא ועל דא לאהכי חולת אהבה אני ומאן [illegible]
עמא קדישא [illegible] ליחדא [illegible] ברחמי ולאפכא לון כהדא [illegible]
לא [illegible] ולאתתקנא בלא בהדא יחות ודא דמך לה לכנסת ישרא׳
בגלותא **חזקוני** ואמר אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם וגו׳ [illegible] אינון ישרא׳
[illegible] בעי לקרבא לון [illegible] ישרא׳ קב"ה [illegible] עלמא
[illegible] [illegible] עלמא דא תניאו בנין דא יהו חיים לכלא [illegible]
[illegible] והוא אתר [illegible] [illegible] [illegible] ונפקין [illegible] וקדוש
[illegible] ישרא׳ בנין [illegible] אחרא ודא כמה [illegible] דהא ישרא׳ [illegible]
ביה [illegible] וכנגד כך איקרי עץ חיים עץ מההוא אתר דא יקרי חיים
ונפקי חיים ועל דא [illegible] ליה לקב"ה [illegible] ישרא׳ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ולאן דיקרב [illegible] יקהב בין ישרא׳ [illegible]
[illegible] ואסיר [illegible] [illegible] עביד ועל דא לא [illegible] ודא [illegible]
[illegible] לא על כל [illegible] ישרא׳ [illegible] כלא הוא [illegible] [illegible]

דהוא דלעילא כנ׳ יין דקיימא באתר עילאה דנשמא דיין דאוריתא בכנסת
ישראל שתאן יין דאתעבד כדקא חזי מקדושה כגוונא דישראל דלעילא [illegible]
רעותא ואשתכחו ואתערבו בההוא יין עילאה קב״ה ולא שתאן יין ד
דאתעבד בסטרא דמסאבותא ומסטרא דמסאבותא דהא ביה שלטא רוח
מסאבותא ולאו יהוא מסטרא דישראל ואינון דשתו בהדייהו יסתאב והוי
יסתאב הוא לגביה חולקא בעלמא דאתי דהא ההוא עלמא דאתי יין
דאנטרא הוא ועל דא ישראל קדישין בעינן נטרא דא ואתעבד כלא
מהימנא על כלא כגון דאתקשר באתר דעלמא דאתי וכגוונא דכד כיין
אתמשך קב״ה יתיר מכלא כגון דא יהו לסטרא שמאלא וכגו אתחזי הכי
אתכליל בימינא וכד אתעבד כלא ימינא כדין עמא קדישא בחדוה
וכדין מתערכי כלהו עלמין ושבחין לתתא יתיר שבחין
דלעילא ועל דא ישראל מזמנין ולקבל יין ובגין דאיהו מנטרא
לעילא בעי לנטרא ליה לתתא וכל נטירא יין הלא קדושה הוה הע
ואינון דפגים ליה לתתא בסטרא דמסאבותא יסתאב הוא מהאי
עלמא ולית ליה חולקא בעלמא דאתי דהא אתר דההוא יין דא נטרא שהא
ואי הוא לא נטיר ליה לא אתנטיר הוא לעלמא דאתי הוא סתים ליה ופתאון
ליה בההוא עלמא ולא יהא ליה חולקא בההוא עלמא דאתי וסתאין [illegible]
[illegible] לאינון דאנטרא דאדקתו לאלבא בנהירו תקלה דאסתאבן אינון
בעלמא הן ובעלמא דאתי

פתח ר׳ חזקיה ואמר

מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש
מאן מלך דא קב״ה במשפט יעמיד ארץ מאן משפט דא יעקב דאיהו
כללא דאבהן ואיש תרומות יהרסנה תרומות כתי׳ חסד כה״ן ודאי
התרומות ואיש תרומות דא עשו דכעס על תרומה ועל מעשרין
כל יומא ולא עבד מניה ואיש תרומות דלאו איהו משפט דהא תרומה
אסתלקו ותמן דרחמי בגין דלא אתיא במשפט כה״ן ויש נספה בלא
משפט ועל דא ואיש תרומות יהרסנה ואי תימא הא דוד מלכותא
איש תרומה הוה לא ברחמי הוה כדכתי׳ ויהי דוד עושה משפט וצדקה
ולא עוד אלא דהא סתי חסד דוד הכא אתכנש כולא דאתדבק ביה דא
אתדבק בהאי ותא חזי כל יומוי דדוד מלכא הוה אשתדל בגין הכי

אנת הוא מבין ולא
בבינה ידיעא׳ לית לך
אתר ידיעא׳ אלא
לאשתמודעא תוקפך
וחילך לבני נשא
ולאחזאה לון איך
מתנהג עלמא בדינא
וברחמי דאית צדק
ומשפט כפום עובדיהון
דבני נשא ודין איהו
גבורה ומשפט איהו
עמודא דאמצעותא
מלכותא קדישא
מאזני צדק תרין
סמכי קשוט הין
צדק אות ברית כולא
לאחזאה איך מתנהג
עלמא אבל לאו
דאית לך צדק ידיע
דאיהו דין ולא משפט
ידיעא דאיהו רחמי
ולא מכל מדות אין
כלל · בי׳לאו

א

תרומה דאתקשר ביוספא. ויזדווגן כחדא כגון דא תקיים [illegible] אתא עליה
ואתגלין כחדא וק״ו סברא בתשלומתא וקמתא רעא פק׳ ומאן אתר
בעקיבהו ופירש לון ואשתארת ארעא כלא משפט ואתתקן [illegible] יהרן
ואתתקנת ארעא כהן וק״ש תרומות [illegible] ותא חזי. ומאן לכהנין
ויין לשותי לאורכין דכתיב לשותי יין אלא דאתו מיין דאתנטרא דאתי לסעד
הלהגלא כרא כלא כחדא עמן ויין ולמחד. עלאין כלהו לא משתכחא כלא
[illegible] דכלא [illegible] כחדא ואשתכח כהו חביבותא דכלא ורחימו ותא דבנו.
[illegible] ותא חזי מאן דאתדבק ברשותיה כהאי גוונא עלים בעלמא דין
ובעלמא דאתי ואשתכח דכל. ומאי אתדבק [illegible] אתר דיין ושמן
דאשתכחי יחד. כהן לא יתדבק כחד בעלמא [illegible] לאו לנטירא
ולאו [illegible] ביסודה הלוי ושלמה מלכא [illegible] אמר. אוהב יין ושמן
לא יעשיר דהא שתא אתערא אדכרן ליה [illegible] ליה חולקא כיה
בעלמא דאתי. אתר דיין ושמן שריא בעלמא דין ובעלמא אחרא
ומאן דרחים ליה [illegible] לאבני שרהם [illegible] אכתר
[illegible] מהק״א [illegible] בשותרא [illegible] כל. ואתא דכת״כה
לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז דאי כאתר בעלמא דין
לבתר להנחילא ואבני״ש [illegible] רני פתח וחכ״ם
ויאמר [illegible] עלה [illegible]
ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם כד״א
ואחר [illegible] לא סתכלא להורותם ודאי איתמר הורותם
[illegible] דהא ישראל לא תדכרו [illegible] קרא אלא הורותם דתורה
ומשה [illegible] ואמאי איהי יין [illegible]
[illegible] כגון דכל כתיבה דספר. עלה [illegible] ומתאן יפקא תורה
[illegible] תורה שבכתב והא הוא אשר כתבתי להורותם
ודאי כד״א [illegible] תורה שבעל פה [illegible] דקיימא על פה
מאן איהו פה דא [illegible] דאיהו פה דספר עילאה וכתבינהו ותורה
דא אחרא איקרי תורה שבעל פה דאיהי קיימא על פה דאיהו תורה
שבכתב בגיני כך אסתלק משה מכלא על כל שאר נביאי מהימני
ואתנה לך [illegible] כתי״ב [illegible] ויאו [illegible] כל
הגו

שיר ויכוח כ״י עם דודה
ועושה שלום ביניהם על
סדר אפ״א בית״א חיברו מורי
ור׳ החכם השלם המקובל האלהי
מוהר״ר חיים הכהן זלה״ה מן
ארם צובה וחתם בסוף מן
צפ״ת טוב חיים כהנה בראשי
חרוזות

דודי ירד לגנו לרעות
בגנים להשתעשע
וללקוט שושנים קול
דודי דופק פתחי לי תמתי
שערי ציון אשר אהבתי
אליך דודי נפשי אשא
איך אשת נעורים
היא גרושה מאז הייתי
על לבן חרושה ועתה
המלכת אשת זנונים
בתי אל תפחדי כי עוד
אזכרך ומארץ
רחוקה אקבץ פזוריך
עוד אבנך ונבנית ביפיך
והדרך וגם אמנה את
אחותי
גדל כאבי כל עת
אזכרה איכה שפחה
תירש גבירה והיא
עתה מתנכרה בשמחת
עולם ונטעי שעשועים
נעמנים שעשועים
רעי כי אחישנה עת רצון ותשאבי מים חיים בששון אשלח גדי עזים
מן הצאן אל ארץ גזרה ביד איש עתי הה הה אדוני כי בזיתני
ומשמים ארץ שעיר השלכתני ביום קרה מעדה בגד יעטני ואשר
ביתי היה לבוש שני ואלבישך רקמה ושש אחבשך ומשבצות זהב
על

אשת חיל

רבי ייסא פתישא

לו' [illegible] זיבון כחסד כסאו ... ויהי בשעתא ד[illegible] ונינון [illegible]
מעלאין כורסייא דאלפין קהעין דאתתקנת כהנא ואשתלים [illegible]
עלוהי [illegible] עלמא ובשעתא דאתעבר [illegible] אשתלים הוי ויכון
כחסד כסאו כחסד ולא כהנא [illegible] עלוהי [illegible]
[illegible] דשלמא [illegible] **ויכון** כחסד כסאו יאין [illegible]
[illegible] בחסד ולא בהנא [illegible] [illegible] עילאה
[illegible] דייעל בחסד [illegible] ולא ייעול [illegible]
ייעול כ[illegible] ולא ייעול [illegible] **ר' יהודה** ור' יצחק ונשין
[illegible] לא אתפרשו מבי ר' יהודה
[illegible] מדרשא הוו קאים ר' יהודה קמיה [illegible]
[illegible] יקר [illegible] בין חכמה והוו קריין
[illegible] פתי סא [illegible] עלייהו לבל מטר ואר
קרא עליה ר' אלעזר בטרם אצרך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם
הקדשתיך וגו' **וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן** ואמר
[illegible] אחרי
[illegible] מכל הבהמה אשר על האדמה [illegible] את [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ובין [illegible]
ובין הטהור וגו' **ר' חייא** פתח מי האיש החפץ חיים אוהב ימים
לראות טוב נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה
[illegible] [illegible] [illegible] מי האיש החפץ חיים אין חיים
[illegible] עלמא [illegible] וחיים [illegible] חיים [illegible]
[illegible] חיים [illegible] מי האיש החפץ ח
חיים וכו' אוהב ימים לראות טוב [illegible] אין [illegible]
[illegible] עלמא [illegible] יומים
[illegible] חיים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] חזי [illegible] [illegible] עלאה [illegible]

לבושך ועטרת תפארת
תהיה בראשך ועל כל
כבוד יפה את רעיתי
זר טמא היכל קדשי בני
ציון היקרים לנכרי חרשי
ערו ערו יסוד חמודתי מקדשי
עבר על ראשי המים
הזידונים
לץ יפלה סגור לבבם
תחת הנחשת אביא
זהבם בניך מרחוק יבאו
על גבם עתירבת פוצי
יובילון מנחתי
טהור אתה לא חפץ
רשע עד אלא תהיה
צדיק ונושע תשוב
תלבישני בגדי ישע
מעיל צדקה ורוב פנינים
ידידות נפשי מה תתאוני
צדקתך גם אהבתך לא
נפלאת מני לכן מיום
גלותך נדדתי אני
כצפור נודדת עזבתי
את ביתי
כלום יש הנאה מבשר
חמורים כי תשבח
אהבת אשת נעורים

א

לחצוב לך בורות כולם נשברים ואין בהם מים אך ראש פתנים
לבן הצדיק אבד עקב נפילתך ומימינו השב אחור מרוב אהבתך
לא נכנסתי בבית מיום גלותך לבל אראה ברעתי מלכי קנא
לכבוד שכינתך בעלונו אדונים זרים זולתך ובמקום מקדשך
ונחלתך שמו האשירים והחמנים נקם אלבש ושלהבת יה

ואשרוף בית עכו"ם ובית
המצריה אשביר חצי
מרסחלל ושביה ותקי
זאת נחמתי
ספיר אבנה ושעריך
ארים ויסדתיך סביב
בספירים ושמרתי
כרכוד שמשותיך
מאירים ובמ היצהל
על ראש גיא שמנים
עורי עורי לבשי בגדיך
ציון כי בנך אגאל עני
ואביון עורי דברי
שיר בבנין אפריון
השמיעיני קולך תחת
אהבתי פני תשורי
מראש אמנה עין
תשורך מראש שית
השנה וחמשה ידות
אליך למנה בן דודי
בדוד בין הבנים
צוף ודבש יזוב אמרתך
ושיחך תשכח ימיני
אם אשכחך ולהעלות
תמיד על רצון מזבחך על
משכבי בלילות בקשתי

איקה כנניק לא יפנים בר נש פרזח ולמון מז לאסתאבא נפשיה [illegible]
ונרגיה כנון דאסתאבות הוא בעלמא אחרא וקוא אזקיש
זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על
הארץ הא קרא לארעה סופיה ולאו סופיה
העיה זאת החיה אשר תאכלו סקדמיתא ולבתר מכל הבהמה [illegible]
אמר קב"ה כל זינא הערב מנטרן נפשייהו ונרוייהו דלא למסאבא לון
ודאי זאת החיה אשר תאכלו יהון עכיחין בקידושא למהוי מזמן כשרין
[illegible] דיהוון כבהמה דעבדינן לה לאיכלה ולא תסתאבון ותהוון
דכיין כשרי וכל זינא דחיזון לא נטרין נפשייהו מלמיכלא ולאיתטנפא
ותתדבקון באתר אחרא מסאבא לאסתאבא מגוה יתרחקון מנאי ובניני
כך סט"ו זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה **זאת החיה**
אשר תאכלו תאכלו ודאי דאיהי אתיהיבא דישראל
קדישא לאתדבקא ביה מכל הבהמה אשר על הארץ כנון מיכלא דהא יהוה
דא שכה דכיא ולא יסתאב [illegible] לבר חולקא כשרי לאתדבקא ביה
זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ
לאתדבקא בה כמה דאת אמר ואתם הדבקים ביי' אלהיכם ודאי זאת הבהמה
לאתפרשא מינך [illegible] זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה ודאי זאת
לא נכון לאתגררשא מיניכו ואם אסתאבון נפשייכו מאנא בנין דנפשותא
[illegible] וכי אתון תסתאבון כהוון מאלה ודאי זאת לקבליכו וחי
לעזבא מא קיימא [illegible] לביש היא קיימא לגבייכו **דבר אחר**
אמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה בלא יינון דאחידן
בסטרא דדכיא שמה לבר לא איכל וכל איינון דלא אחידן בסטרא דזאת אמר
לבר לא איכל בנין דאיתבניה דאחידין בסטרא אחרא ולית דאחידין בסטרא
דא מסאבא וסימנא דילהון דכת' כל מפרסת פרסה כלהו דעייאין בתרין
ארעים להו קרא ובגיני כך מאן דאכיל מאיינון דאחידין בסטרא דמסאבא
אסתאב בהו ומאיב לנפשיה ודאן דלא אסור לאיכלא דכי נפשיה דאחידייא
בסטרא דכייא **אחר כך** מאן דאתעשר מנה אלהינו ודאי לנו ולבנינו
כך אתעשר כתה דחרש לעולם וכל זינא דמסאבא מאחר
דחרשא מנייהו ואחידן בסטרא דא ודלאו יהו אחידן בסטרא דאחרא ולא תיזון

קולך שמעת מחמד עיני אשא מנשיקות פיהו ישקני ובימין חשקי תחבקני
נגילה בנאות דשא ומעין גנים רעי לכה נשכימה לכרמים שם אתן דודי
לך אהבת עולמים כאח לי אשקך נגד כל העמים אנהגך אל בית אמי ואל
חדר הורתי שפתותיך כלה צוף יזובון ועיניך יונים לב יטיבון שני שריך
רצון ישאבון שפע חסדי דויד הנאמנים תבענה

שפתי

תימא הן עם רשעא עלה רוחא דמסאבא ועמה להכי דאי רוח דמסאבא
שהא ביה אסיר לן לאסתכלא דאעבריה בגווייהו דלא אתחזון לקבליהו ולא
צריך. להיראה בהו דכד חייבין עבדין רוחא אחרא אתעבר עלייהו ופגעין לא
אנפייהו וכנ״ל כך אתחזון לקבליהו ואתקטירו בגווייהו ולא עלמין ברהון
בגרמייהו. ועל דא שרא לן לאסתכלא בהו כיון דאתיין לשלטאה בהו אתעבר
רוחא דקטלן שינן ותליין השתא רשיעיא הלהין. ואתפרשן מנייהו אתבל
אתחזון לקבליהו. ולא אסיר לן לאסתכלא עלדאבן בכנסיה כין סחוורתא כין
נשפי כין כגוני דאית סבלהו אתחזון דאינון ושולטאן דחמי. והשתא וכלא
דאתי מסטרא קדישא מסטרא דרחמי שרא לן לאסתכלא וכל אינון דאתיין מן
מסטרא שמאלא מסטרא דדינא כלהו אסיר לן לאסתכלא בהון דנפקין דכלהו
מסאבן וכלהו מסאבן ורוח מסאבא שרא בגווייהו ודא הוא ועל דא
רוחא קדישא דישראל לא אתערב בהו ולא אתקרב בהו כגון השתכחו
קדישין ויתחזרון לשולטא ואתא׳ זכאה חולקהון דישראל דאינון קדישין
אתרעי בהו ובעי לדבקא להו ולקדשא להו על כלא כגון דאמרינן כד״ אתא
חזי כת׳ ישראל אשר בך אתפאר׳ אי קב״ה אתפאר בהו כי ישראל היך
אתיין לאסתאבא ולאתדבקא בסטרא דמסאבא ועל דא כת׳ והתקדשתם
והייתם קדושים כי קדוש אני יי׳ ולא תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ
ובגין דכלא עד הכא ועד האידנא. מאן דתיב בגווייהו דאנפשא לגרמיה
לבתר ליה לאתפרשא מאורחוי ובגין כך רשים ליה קב״ה לישראל וכל
אינון דאתיין מסטרא דרחמי וכל אינון דאתיין מסטרא אחרא דסטא
חולקהון סתנ״בהו לרוחא יברום כי קם זרעבדך יי׳ ברוך יי׳ לעולם
ברך יי׳ בכלא׳ והא חזי כל מאן דאכיל מאינון מיכלין דאסיר מלכא
אתדבק בסטרא אחרא ונעיל נפשיה ונזקיה ורוח מסאבא שרא עליה ואתי
נזקיה דלאו חולקיה כהאי עלמא ולא אתי מסטרא ולא אתדבק ביה ודאי
יפוק הכי דהאי עלמא אחרא ביה כל אינון דאתיין בסטרא דמסאבא ומסאב
דמסאבין ליה ודאבין ליה לבר נשמתיה ונטלא דאתקריין נטלא כהאי עלמא ונטלא
בעלמא אחרא ועל דא כת׳ ונטמתם בם בלא א׳ דלא אתעכבא מסאבותא
לנשמתיה ולא נפיק מסאבותא לעלמין וי לון לטפשיהון דלא ידעי כהון
בקורא דחיי׳ עלמין דהא אסתאבו וי לנפשייהו עלייהו כת׳ כי הוא שקץ להם

כי אזמרה לך ידידות
נפשי ולבי אחריך הלך
אהבת נעורים זכרתי
לך לכן בואי שכבי
עמי אחותי׳ מור
ואהלות בגדיך נרד
וכרכום שמנך צרור
המור בין שדיך פאר
וכבוד כל עדתי׳
תען לשוני שיר בסוד
ישרים׳ עת ישמח
ישרא׳ עם אשת נעורים
והיכל תוסד בראש
ההרים׳ בשערי ציון
נעוף כיונים׳ חזקו
גבורי כוח אחי ולאמי
יומם ולילה לאל אל
תתנו דמי׳ יבנה ציון
ויכנס נדחי עמי
מארבע כנפות אל
בית זמרתי׳ כבוד
יי׳ בתוכה למופת ולאות
האש חומה ארוכה
סביב להראות נא חיש
גואלינו אדון הנפלאות
הושיעה ימינך בירחה איתנים׳

נו׳ה

א

רבו צבאיה ברוב צחות ורוב מוסר ובין
שד נחשבה רוכלת" עוזלה וגם נועם עדי כי
ישאלו האם לביא היא וגם אילת · עוז לה

שיר המחבר להפליג
בשבח הקערה

והשיר כתוב למעלה בסוף הספר

נשיר

נפש קנות מוסר ובין שואלת·
מה לך אלי משלי ולא קהלת"
הנה לך שירת יקר לא נחקר
ערפה לרוב הודה והיא מגבלת"
שירה יקרה קערת כסף שמה·
במה וכמה מעלות כוללת"
רבו צבאיה עדי כי ישאלו
כאם לביא היא ואם אילת"
עוזלה וגם נועם עדי כי ישאלו
לה היתה בימי נשיאים חז עלי
כל הקערות תערה ממשלת"
תכבד ותכריע לגדלה כל זהב
מלכת שבא אם היתה נשקלת"
עורך וממשילה בנות שיר יערוך
חוח לשושנה ולחבצלת"
מיטב בנות השיר בטביהן והן
היא מדבר שקר ושוא נבדלת"
גם החמת נוכם להתנוסס ורם
קרנה באמרי קשט ובם נגדלת"
שירה בפיה בית תכונות בנתה
ומעי זכסילות שם מעי מפלת"
תקרא בקול אל כל חכם לבב
סכל לכלם פתחה הדלת"
כי בן לפנים בקטרת חלבנה
עם הלבונה בר בכד ושחלת"
ישמח אנוש חכם ויוסיף על יקר
שכלו וסכל יעזוב אולת"
נואש ונואל מתבונה מה לך
בה תקנה כי עוד לך תוחלת·
היא לחלי נפשך ארוכה תעלה
כי על נפשות הוללות חומלת" מרפא לנפש היא ולבשר צרי · בה לשניהם נמצאה תועלת"
תמתק לחיך אוכל כצוף ודבש אבל לא טוב היותה לדבש נמשלת"
אם יאכלנה איש יקיאנה לרוב אכלו וצוף נפש אנוש נואלת"
קערת יקר מכל קערות נפלאה כי נאכל בהם והיא נאכלת"

תמה שבח השירה אשר למעלה בסוף הספר
הזה·

תמיד

[illegible]

תמות ותעם לא תכבה והיינו דאמ' לכל בשר מאי דאמרן סרחונא [illegible] נפש לא [illegible]
קהות סטרא דלא אתדבק ביה ישראל אתיין מסטרא [illegible] אתדבקן לסטרא
[illegible] לסטרא דא ופגמי לגרמייהו ופגמי לנפשייהו ופגמין
בעלמא [illegible] כמ"ש מאן דלא אתדבק בסטרא דמסאבו דכל
אתי [illegible] כי עם קדוש אתה לי"י אלהיך ובך בחר י"י לו לעם
סגלה [illegible] פתח כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא··
[illegible] האי קרא במלי דשלמה אוקמוה וכלא אחידן בסתרא
[illegible] כל עמל האדם לפיהו האי קרא בשעתא דדיינין ליה לבר נש דההוא
עמלא כל ההוא הבל וכל מה דסביל בההוא עלמא [illegible] נקיותא
דעלמא בפיהו כגון פיהו דלא נטיר ליה ואחיב ליה לנפשיה ולא אתדבק
בסטרא דחיי בסטרא [illegible] וגם הנפש לא תמלא לא תשלים לסטרא
לא תהא לעלמין בגין דהא אסתאבת ואתדבקת בסטרא אחרא · אחר
[illegible] כל מאן דסרח בהו כאלו פלח לע"ז וכתי' לא תאכל כל
תועבה מאן דפלח לע"ז נפיק מסטרא דחיי נפיק מרשותא
דקב"ה ועייל ברשותא אחרא אוף הכא דאסתאב בהני מילי ונפיק מן
מסטרא דחיי ואתדבק בסטרא דמסאבותא ועייל ברשותא אחרא ולא
עוד אלא דאסתאב בהאי עלמא ואסתאב בעלמא דאתי ועלמא [illegible]
כמ' דכתי' וכתי' ולא תטמאו את נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר
תרמוש האדמה אשר הבדלתי אתכם לטמא מאי לטמא לטמא לעולם [illegible]
עלמין ולא לכון דהא איכון מסאבין ומסטרא דמסאבו קא אתיין וכל
חד אתדבק בזיניה · ר' שמעון הוה יתיב קמי [illegible] אבוי אמר ליה
הא תנינן זמנין קב"ה לרחמא לון לישראל [illegible] אמר ליה
דכתי' וזרקתי עליכם [illegible] טהורים [illegible] מכל טומאותיכם ומכל
גלוליכם אטהר אתכם בגין דיתדכון ואתקדשון [illegible] ביה
בקב"ה קדש איקרון דכתי' קדש ישראל לי"י וכתי' ואנשי קדש תהיון לי זכאין
איכון ישראל דקב"ה קאמר עליהם והייתם קדושים כי קדוש אני י"י [illegible]
ובו אתדבק וכתי' לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללו יה · [illegible]
תם הפרק [illegible] בספר שהעתקתי ממנו [illegible]
[illegible] כנ"ל

[illegible] בשערי כהן סת׳ שר [illegible] עה׳ נתן החן עה׳ נתן החן
[illegible] יסוד [illegible] מרכאן [illegible] עם מטטרון [illegible]
[illegible] אתיהבון ברכאן בכלהו עלמין ועלמין ואתברכן [illegible]
[illegible] והשתא הא [illegible] קה׳ שלא אתעטרת בעטרוי [illegible]
[illegible] מתתא לעילא [illegible] אתעטרת השתא [illegible]
[illegible] לכלהו עלמין [illegible] לתתא [illegible] קה׳ [illegible]
ר׳ אלעזר [illegible] מילין [illegible] **פתח**
ר״ אלעזר ויאמר וירא והנה באר בשדה והנה
שם שלשה עדרי צאן רובצים עליה וגו׳ ונאספו שמה כל העדרים
[illegible] לאסתכלא בהו [illegible]
[illegible] וירא והנה באר בשדה [illegible]
באר חפרוה שרים כרוה נדיבי עם והנה שם שלשה עדרי צאן
רובצים עליה [illegible] סוד [illegible] עלה [illegible]
עלה [illegible] ההוא [illegible] באר [illegible]
העדרים [illegible] באר [illegible]
כלהו [illegible] והאבן גדולה על פי הבאר [illegible]
[illegible] עלה [illegible] ונאספו שמה כל
העדרים אין [illegible] כלהו [illegible]
[illegible] כלהו [illegible]
וגללו את האבן מעל פי הבאר [illegible] ההוא [illegible]
[illegible] מעל פי הבאר והשקו את הצאן [illegible]
[illegible] והשיבו את האבן על
הבאר למקומה [illegible]
[illegible] והשתא הא קב״ה [illegible]
[illegible] לכבוד [illegible]
[illegible] וכל בניך למודי
יי׳ ורב שלום בניך וגו׳ **ר״ שמעון** פתח ויאמר יעלזו חסידים
בכבוד ירננו על משכבותם
תאנא [illegible]
[illegible] וכל [illegible]

נש וקוטרא דמהכא ליפקע
ואתפשט בשאר ברייין
ובכולהו אית סובלתנו
לפום אורחין · האי עופא
כד פרח מקוגליה ואשתלח
מעלבנוי מצפצפא
ולא ידע לאן אתר היא
מצפצפא אזלא מנדדא
למיבד גרמה · קב״ה
דכתיביה ורחמין עכם
אפי׳ יתושא זעירא בעלמ׳
רחמנן דעליה על כולא ·
ההוא דממונא על עופי
אתער לגבי קב״ה וקב״ה
אתער על בנוי כדין
קלא נפק ואמ׳ כצפור
נודדת מקנה וגו׳ כדין
איהו אתער על כל
אין דאזלין מאתר לאתר
ומדוך לדוך אחרא ·
תבירין לבא תבירין
חילא ואתערו רחמי על
כל · ~~[illegible]~~ על עלמין
וחק עליהו ועל כל
עלמא · אמר קב״ה
אשרי ציפרא לבר והיא
אתערת רחמין על עלמ׳ ·
מאן גרים למרח׳ עלמא
ולאתערא רחמין עליהו
ההוא בר נש דשלח ההיא
צפור לצערא בתרי גוונין
לאתערא קב״ה ומתמלי׳
רחמין על כל אנון מארי
צערא על כל אנון דמנדדי׳
מדוכתיהו · ובג״כ אגריה
דההוא בר נש מה כתיב
למען ייטב לך והארכ׳ ימים
רבי בן קם על רגלוי וחדי
ואמ׳ בריך רחמ׳ דשמענא האי
קלא · וצמלא לא אתינא לעלמא
אלא למשמע דא דיי׳ · אבדר האי
קלא כמלקדמין פתח ואמר מה
רבו מעשיך יי׳ כל עלמא לא

מה דאמר ואת דקב״ה בתלתא סתימין ועל דא בתלת עשר מכילן אורייתא
אתדרשא כמה דאוקמוה מק״ו ומג״ש מכלל ופרט וכו׳ וכלהו דינון אי
אלין ותמניא קדושין נהלי אתדרשא ״הכהן הכהן״ כהנין שמעא
דבעא יעקב הקריבון כגוני כתרין דאהימנותא
מה כתי׳ כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת תליסר דאשתת
עמודין שכינתא ואחרא ייאו סרכן והיינו דכתי׳ את עשר כבכ
דהוה דומיא לעגלא בפסט דכל מכילה ומכילה והאמן כל
אינון מכילאן סלקין ומתעשרין ונהירין בהשא חד דאקרי משמש
השא דאלפין דהוה לאו יקר בדרגא עגלא דהם ידוע ואם ידם כל
דהוא כבוד לעגלא דכתי׳ יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם
כנשמתא דאתי דוחאותא כגופא דבעין להשא קטרין דאהימנותא
מדקא יאות וכדין אחרב פיפיות בידם אלין חרב פיפיות בידם
דא הוא חרב לה׳ חרבא דקב״ה פיפיות אלה בתה הכין ולואי
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאומים והא ר׳ פנחס כתרין
דחסד דהוא עולה כגוני כך כבוד לעגלא ותרין חסידים
וכהן קשורא דהוא דיוקא עולה קשורא דמהימנותא זמנא
חולקא כשלמא הן וכנשמתא דאתו עולה אימתי זה השולחן
אשר לפני ה׳ ״ פרשת פנחס ונשיק ליה ר׳ אלעזר ו
לגו כל כמה ובכן
קבריאן יהב וכדין
פתח ואמר השלך לפני שלחן נגד צורה דעתת כמאן דאמר כו
דויק אדו תמן כל דהוא יודא והוו תבריין כלהו אזלין באורייתא
ואחזורתא דרשב״י הוה סגיא נשק ר׳ פנחס לר׳ אלעזר דלא שבקיה כלום
דהוא יודא וכל לגיא והוה חדי שמעיה דהא עליה אזן תלמנ
ה׳ כל עינוני יתירא דחולקיה עלמא דשאי יוא וגו׳ דא כתי׳ אשר
העם שכבה לו אשה העם שאל אלהי זכאין נהוא עלמא
ואחרא על זכאה חולקהון ר׳ פנחס דאתא זכית לכל
האי שלום לך שלום לעוזרך כי עזרך אלהיך אתפתחו ואזל קם
ר׳ פנחס ואחיד ביה לר׳ אלעזר ולא שבקיה לאזלא אזל אחר ר׳ פנחס
לרשב״י ובכה וגלא אתנהיר שרהוו אזלו אחר רשב״י לחברייא

לא איתנא בחכמה׳
בר נש אתמלי אתמלי
בכולא׳ שאר בריין
בטופסא דחכמה
דאשתאל בבר נש
ואעבד דכולהו בריין
הכי לא הוה בריה קליל
למרדף בתר עובדיה
דבר נש כעופא׳ בר
נש באבני בנין לדיוריה׳
עופא באבי ביתא לקנא׳
בר נש איתי מזונא לבני׳
עופא איתי מזוני לבני׳
בר נש חכים למרעין׳
עופא אסי בעשבא
למרעין׳ בר נש אומנא
ועביד ארבין על ימא
עופא נטיל קיזלא
ואתקין ליה ואזיל ביה
על ימא׳ בר נש משבח
ומרומם למלכא
עילאה׳ עופא
מצפצפא ומשבח
למריה כולא׳ ובגין
כך למען איטב לך
איטב לך לא כתיב׳
אלא ייטב לך. ההוא
שילוחא דצפורא
תשלח דאתער רחמי׳
על עלמא לאיטבא
לך׳ כי יקרא קן צפ׳
זו מלכות׳ בדרך זו
רחל שנ׳ ודרך צדיקי׳
כאור נוגה הולך ואור
עד נכון היום׳
צדיקים תרין׳ יוסף
ובנימין׳ והיא נקראת
לבנה הולכת כל הלילה
ומאירה להם׳ עד נכון
היום שהוא יעקב בכל
עץ דא צדיק חי עלמין

עץ דא שכינה שנ׳ עץ היא לב׳ על הארץ
דא ארץ התחתונה׳ אפרוחים דא תרי
עשר שבטין דלעילא׳ או ביצים דא
ישראל לתתא דאנון במלבושא דגופא׳
שלח תש׳ את האם שנ׳ ובפשעיכם ש״א

ואת הבני׳ תק׳ל׳ רבי בו קם
ואזל גביה ואשכחיה ינאי
סבא דמן חברייא על גביה
ונשיק ליה לרישיה אמר׳
כמה דנחמית בי׳ כך ינחם
קב״ה לך׳
עכ״

תמי

לחסדיה שלעלמא: **אבא ר׳ אבא** ועמיה לכתיב
ונתן אהרן על שני השעירם גורלות גורל
אחד לי״י וגורל אחד לעזאזל הני עדבין למאי ואהדרן למה למיהב עדבין
ופלוגתא דא למה והא אולפנא קליליה דההוא סטרא דהוא ואלו והאי
בשינא למנדע **פתח ר׳ שמעון** ויאמר ויקח מאתם את שמעון
ויאסור אותו לעיניהם וכי מה חמא יוסף למינסב
לשמעון שבקיה יתיר מאחוי אלא אמר יוסף בכל אתר שמעון ולוי
מפתחותא דדינא אינון כי בההוא שעתא דאזלו לגבאי אתכון לקטלניה
אמאי שמעון פתח בקדמיתא מהנא דכתי׳ ויאמרו איש אל אחיו הנה
בעל החלומות וגו׳ ועתה לכו ונהרגהו לבתר בעסא ויקחו שני׳
לוי כלהו כדינא הוו אמר טב למיסב דא ולא אתער קטטותא
בכלהו שבטין ותנינן מאי קא חמא שמעון לא זדווגא בלוי יתיר
מכלא והא ראובן אחוה הוה ופריך ליה אלא שמעון ידע ואמר
דלוי מסטרא דדינא קא אתא ושמעון בסטרא דהכי קשיא יתיר
אתאחד אמר נתערבון חד בחד ואתון נחרב עלמא מה עבד
קב״ה נטיל ליה לחולקיה ללוי מכלן והלא שמעון לתוקף בן ופעור
מה הוה בזמרי אתחבר בסטרא דלא אתחזי נהגו עד דאתון אינון
בני שמעון והא אוקימנא דאינון מלכי קדישא בכל יומא ויומא
ודייקא דכתי׳ שנים אנשים מרגלים חרש לאמר והא תנינן
זכאה חולקהון דישראל יתיר מעמין דאינון דקב״ה
כתיב לרחמא לון ולרחמא עליהו ואינון חולקיה ועדביה דקב״ה
כמה דאת אמר כי חלק יי׳ עמו יעקב חבל נחלתו וכתי׳ ירכיבהו על במותי ארץ
על במותי דייקא דהא אינון איתחדן לעילא ועל דא קב״ה
אתיאותן הניה אתכסן כה אמר יי׳ אלהים אתכם אמר יי׳ וכתיב
אלהים יי׳ אותם ושמרו את השבועה וגו׳ ומנעה מאותן
סגולה דרחים להו יהב להו לכלהו יומא חד בשתא לדכאה
להו מכל חוביהון דכתי׳ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יי׳ תטהרו ועל דא ביומא דא מתעטרין ישראל ושלטין
על כלהו נהירין ועל כלהו שאינון כגוונא דהוין זכאין בעלמא הן וכ׳

א

ובעלמא דאתי. ולא אשתכח בהו חובא. תאנא ונתן אהרן על שני
השעירים גורלות. ויהב אהרן בגין דאתי מסטרא דחסד
על שני השעירים על דייקא בגין דהכבש מטרוניתא גורל אחד
לה׳ וגורל אחד לעזאזל והא תנן ששהן איכון אלהין יד לה׳ אלא אחר
קב״ה ליתיב אלהי נכר וחד יזיל וישוט בעלמא ואלמלא תרויהו מזדו
מזדווגין לא ייכול עלמא למסבל. עמך הא׳ גורל דעזאזל ואשכח
להו לישראל כמה פולחנין כמה דינין כמה גוונין טבאן לא
יכול בהו כלהו שלמא בינייהו לא יכיל לאישלטא בה. לטורא אזיל
ושאט בעלמא אשכח לישראל סהדי נגא הוא שעירא אחרא שלחין
ליה מטולא דכל חוביהון דישראל. תאנא כמה אוכלסי עדרין
מזדווגין דאינון תחות ידיה ואתמנן לאזלא על איכון
דשבקין שלכל פתגמי אורייתא והאי יומא לא שכחין פטרין
למזלא בהו בישראל כד מטאן להאי שעירא לגבי טורא כמה אחרן
על חדו אתכנשין כלהו כיה ההוא גריעא דנפיק אהדר וקא׳
תושבחתיהו דישראל קטיגורא אתעביד סניגורא. ותא חזי
לא דא בלחודוי הוא אלא בכל אתר דבעיין ישראל
לדכאה מחוביהון קב״ה יהיב עיטא לקטרגא מאי דהוא ולכפרא
לא כד אינון קרבנין ועלוון דקרבי קמי קב״ה כהן לא יכלין לאסטאה
להון והאי יומא יתיר על כלא סגיא דאתכפיין ישראל בכלהון
אתכפיין בכלא אינון דלא ייתי להון מהדרא וכלא קרבנא הוא ופולחנא
מגו טריפה. תאנא מהיא ששתא דכתי׳ ונתן אהרן על
שני השעירים גורלות. אתמהן אינון שעירין ב
מההוא יומא לעילא ובשמיא לשלטאה ולאתפשט בעלמא דין דכלא
אתקריבין לתתא אקרבין אינון לעילא כהן שרבין סלקין לכלם
מטהן כהנא יהיב שרבין לתתא כהנא שלוחא יהיב שרבין לעילא
וחד עשר נשאט בעלמא וחד דלתתא אפיקין ליה לההוא מדברא
עילאה וחד בחד אתקשר כתי׳ וסמך אהרן את שתי ידיו בגין
הקב״ה אסתכם על ידוי על רזא דעשר הכי דייקא למעלא
להו דלעילא והתודה עליו את כל עונות בני ישראל סגיא דכתיב

בנוש חלבא הוה חד בג׳
בסוריא הוה חד בר נש

דכתי׳ והקטירה אשר חטא עליה ואודיאוה עליה דאתקרי׳ בר נש ואשתאר
עליה כלהוא חובא אוף הכא והקטירה עליו כתר דא וה׳ כהנא בנ׳
בניי׳ ישראל עליון כלומר אשתהדרו כלהו עליו · אמר ליה ר׳ אבא
אי הכי והא אתמר ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם ל״ שאני
הכא דהתם לשעירים הוו מקרבין קרבנא ובגיני כך לא כתי׳ ולא יזבחו
עוד את זבחיהם לשעירם דשעירים הוו עבדי פולחנא דעולמותא והכא ונשא
השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזירה ויתכנש לא אתר אתעבד
אל לקבלי׳ תא חזי׳ דבגין קרבנא אתלבשן עלאין ותתאין
והשתא לא שלמא עלייהו ישראל״ כהנא ויעלה
בד׳ק״ש שתי האזכרה אהו ק״ש עתי אלא דאה
הכי הוא וכל מה דלא אתעביד בעי בר נש דאזין להוא מלה אתבר נש
דכלפתא מתקיים על ידייהו יתיר מאחרא בגין דהוי זמין דאתקיים
מכלתא על ידיה בר נש דהוא זמין לאתקיימא לנטיא על ידיה וכל
מה השנה יהן לטעיא ומאי דעבדיא פולחן בגין כלעשרא ידיה תנינן
דהוה זמין בכל ביש ולא הוה זמין לטב ואשג׳ דכיך מסתיה לא
כרסיה ולא אתקיים ובדהוה לגבי כל מה דלגבי אתקיים ואקפיל
טרגשא חלא ועליה כתי׳ סתום העין בכל אתר דעיילא שלטא
איתלטיא׳ תא חזי׳ מה כתי׳ וישא האלדכר אל פניו בגין דאתעבר
מההוא סטרא דהוא ושלטא אתקן בדלטורא עלייהו דישראל
מה כתי׳ בטוקם טוב עין הוא יבורך דהא הוא זמין סקאי · ושאהרן
מסטרא טב שנבואתא הלכה ועל דא תנינן יסעי בר נש אתר׳ מאה אמין
ולא יעבר כבר נש וארי תליה עינא בישא אוף הכא ושלא פד אי״ש
שתי האלדסכה דהוא זמין להאי ורשים סקאי ודשא את שהוא ודעבדה
חד עינא אמחא סוערא פירוש נבורה דבל עינא אתחפיין בט עבן
סניאן אנשא דיצנא ולא אסתכל במאי דאי הוא בר נש זמין להאי
וכרסן אזי ליה ודא כתי׳ כד אי״ש שתי בנוש אמח הוה בר נש דכבל
אתר דהוחי בכי הוה אתגלא הוו בני נשא מקרבין מההיא בפוריא
הוה בר נש דבבל אתר דאסתכל אפי׳ לטב כליה אתהפיך לביש
יומא חד הוה אזיל חד בר נש בשוקא והוו מעטי בהיכן אמח ההוא

א

נפרין ואסתכל ביה אתקבע שעיה כגון כך לכלא הוה זמין מן נשלהין
ולאחי ונעל דין סת׳ טוב עין הוא יבורך אל תיקרי יבורך אלא יברך״
והתנחן הוי מן שלהוק אתנא נאמרין מן מלוק כה כהנין
שעירין הוה סלק לעורא ודחי ליה סתן ידוי לאחוה
לא נחית כפלגותעורא טיפין טיפין והוא מן שלהוק אמר
כסה יאחו וע׳ וכגון קלך קלך הוא קטיגורא ויתעבד סניגורא
השרא כגון רבה אמר עלאוכייהו השרא וכל מה דכת׳ מן יומן
פתקין דלעיגלא לאדכרא חוביהון דבני שאן נפילין ודחי לון
כהני נוונא לאהרן דה׳ יקה אקטלות ים ההל והעלך במטעות
ים כל חטאתם׳ התנחן ומאת עדת בני ישראל יקחו שני
שעירי עזים לחטאת ומאת עדת בגון היאך אמר הו
ויתכפר לכלהו הא כל חוביהו דבני ישרא׳ סהרין תלין וכלהו
מתכפרין בהן ולא סני דהוי אמר נש חד ויאמן אמר אתכנישינו י׳
אחיכון דיוסף [illegible] עכנזיה נעלן אחריהו ויתירא כדינון
דהוי הוה לאכלא והוא שעירא אחרים דאשתמר לקבה עבדין
תבוא בקדיתא והא אוקילוה כגון אמר הא אתקטלין ולמסבר הני
מקרבין הכי ואתכפרין כלא ואשתבקין ישרא׳ זמנין אמרי קבר׳
אמר חובהון דעבדו ואכו קריא הה׳ כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם׳ התחמרש סת׳ ויאמר יעקב אל רבקה אמו
הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק
ולאי קמרו ואת אלא ודחי עשו איש שעיר הוא להו דאתקפה עשוא
דהא להוא סגוא חרי לסטוא דהמן קשיא ואנכי איש חלק נפר
דהוא חתר דפלג׳ בבל עמר שאין דבלבין מאמן דכת׳ אשר
חלק יי׳ אלהיך אותם״ דכת׳ כי חלק יי׳ עמו יעקב חבל נחלתו״
התחשחלק אתף׳ שעיה׳ קשתאר חד ואתא פלגותא חד
לחולקיה דאיש שעיר וחד לקבה אמאי כגון
דשעירין סליק על כתפיה כל חובוי דיעקב דכת׳ ונשא עשו את
כל שעורם וגו׳ ורהתנחן סהי׳ ונאה כוה פתחין פתיחין
לקבלא ען לישרא׳ לקבלא כלהון זמנין אימין ישרא׳

ישראל דאין קב״ה מחשב לבסוה לון ולגאולה לון הה״ד כי כה הזה יבשר וגו׳
בהאי יומא דהגשמי סגיא בסוה עשקין בהאי יומא פולחנא דההוא
אירא ורב מאכל פולחנין לסלק יהיב חולקיה בהאי יומא קרבנין דקב״ה בהאי
יומא דהגשמי חסד טנלאה על ידוי דקדושא מקריב קרבנין על חובין
דעמא על חובה דהוי יומא לכפר על חובין דעמא מקריב עשרין
שנה ועל עמא וזהו אוקים מלה״ עד דהוו חד הוו יתבי סבדחקי
ובלו נחתינהו יעקב וחיש חו מסחר לון מרע הא חמינא דרשעיא
דקב״ה הסן כתיב אתכוי והוו חמאה מלין דאורייתא״ פתח ר׳
ואמר מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה
מארץ מרחק״ הא אסתכלנא במילי דשלמה מלכא וכלהו נחתמי
אמורן וגו׳ תא חזי תלת ספרין דחסידותא אפיק שלמה לעלמא
וכלהו בחכמתא שיר הש״ה חכמה דקהלת בינה משלי דעת
לקביל תלת אלין עביד אלין ספרים ש״ה״ש לקביל חכמה קהי
הוא קהלת לקביל בינה הכי הוא משלי לקביל דעת כמוה
אתחזי אלא כל אינון דאמרן כתיב נוני אינון הנון וספרא תנינא
אתקנין וכד אסתכלנא קרא דאי כמא כליל ודא מרא כליל ובנינא כך
עקיל על בלא מדשה האי קרא לאו הש״ה סופיה ולאו סופיה הש״ה
וכד אסתכלנא ביה כלא כליל כחד בין משה״ש לסופיה בין מסופיה
לש״ה״ ושמועה טובה מארץ מרחק״ מים קרים על נפש עיפה
מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק ודא ניחא
דרוחא דהאי ניחא דרוחא ובך האי ניחא דרוחא״ עד דהוו יתבי
קאתא חד בר נש אמר אינו דר״ש אתפסיקא ממדעא ואתגליא עיון
קלא דקב״ה שכיך לאינון אתוון דרא קרע הא אתבריאם קרא ושמועה
טובה מארץ מרחק הכי הוא ניחא דרוחא כמו מים קרים על נפש
עיפה אמר עקום וניזיל וקב״ה אתעביד לן נסין״ פתח ואמר
מים קרים על נפש עיפה דא אורייתא דכל מאן
דמשתדל באורייתא ומקני נפשיה מינה מאי כתי׳ ושמועה טובה
מארץ מרחק קב״ה אסהיד עליה כמה עשין לאומה ליה משאה
כן ומשאה לאתר הה״ד ושמועה טובה מארץ מרחק אתן אחר

א

אלא יצחק אתער דקב״ה הוה אתיקר אימא בקרבנא אתער להוו
מבנן שמאל בקרבנא דכתי׳ ואהרן אתא ואמר לו מההוא אתר דאתאן
נבי שלם אתא אהרן מרחוק וכתי׳ מרחוק יי׳ נראה לי ואהבת עולם
אהבתיך על כן משכתיך חסד ויצא אל המזבח אשר לפני יי׳ וכפ׳
עליו וגו׳ ר׳ יהודה פתח מזמור לאסף אל אלהים יי׳ דבר ויקרא ארץ
ממזרח שמש ועד מבואו מציון מכלל יופי אלהים הופיע. תאנא
אלף ותשע מאה ותשעין רבוא מאה שיתא אלפין לקב״ה בכל יו׳
אלפין ואלף ותשע מאה ותרבעין ותמני כתירין ואלף ותשע
מאה ותשעין אלף רבוא סהדין שעתא דאתיקרי בין הערבים וגו״
ר׳ יוסי אמר כד סליק צלותא כל אינון מאה דהוו משבחין
מגו השבחין לקבליה דאלין סגיר כד אתער אלין סגר
כלהו מתפסקין והשתא שכיך ואלה משבחן הה״ד ברן יחד כוכבי
בקר ויריעו כל בני אלהים והאי זמנא דצלותא דכרסיא מתקנין
בצלותא וקב״ה אתער לאברהם לאחיילא ליה ולאתרגשא סטר׳
ויליה בצלותא ומנא לן דהאי בקר אברהם הוא דכתי׳ וישכם
אברהם בבקר בההוא זמנא דאתיקרי בין הערבים כל אינון אלף
ותשע מאות ותשעים אלף רבוא מאה דכלא איקרון ואינון סטרי
שמאלא והאי שעתא אתערותא דאתער קב״ה ליצחק ודם ודין
לחייבין דעברין על פתגמי אורייתא ושבעי׳ אלה אלפין נפקין ונפקין
ואלין על השיקון ופטירין ושלהובין נורין דנורא דמתשבן לגבלא
לתתא מכן קב״ה אברהם לאתערא ויום אתעפי וחייבין דנהמ׳ נחתי
ואמאי אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב דהאי שעתא בתשי בר
נש לאזדהרא בצלותא דמנחה בזמנא דאתי׳ ליליא אינון אלף ותשע
מאה ותרבעין ותמנין איקרון לאסתכלא בקרובנא ואינון שיתין מן
דלתתא מתשבן ואזלין ושאטין בעלמא ואינון שירתא על
הפלגא דלילא אשתכחת ופלגא בתר הכי לילא אזדווגו כלהו יחדא
סטרא ואתא תפלת בה״ו ותפלת יי׳ יבעון״ ר׳ יהודה אמר
כד רשא אתפרשי בגפרא התבלת מבעה יחד יוד
בתר דרוחא דנפתן אתער בפלגות ליליא ואתגליא הלות מברי

תקלא עד דאתו עשרה ואתעשר הוי סך מנין חדוותא וברכתא אתפקדא
בעלמא״ **התקונה** חד' יתבן כלהו הכי ועילא מנהון סרכין תלתא
סהדין שעתא דאתעשר הוי סך ואתעבן [illegible]
כל מיכאל וחיות מאה וחיותין רבוא ואתמנון עליהו חד ממנא
והימן שירה לקבליה לעתא והחות יהב סרכין ממנן לאתקנא זמן
שירתא ובהדין שעתא דאתעשר ימנא דבין הערבים
ואתקן כל מיכון אלף וחיות מאה ותשעים אלף רבוא מאה הלנא ואתקינא
עליהו חד ממנא״ **וידותון** שירה לקבליה לעתא והחות יהב
סרכין ממנן עליהו לאתקנא הוות זמרא כד״א זמיר
עריצים ובההוא שעתא דאתער ללא אתעבן כל מיכון דאתכרא לצפרא
כמן שכיך כלא ופתקא לא אשתכח והינן [illegible] הלתא כלהו
אתמלון סגי אין עלאין עד דאתפלגן ליליא בתר דאתפלגו ליליא ויתא
ויתקבד כלהו ואתמנא עליהו חד ממנא כניש לכל משריין כד״א
מאסף לכל המחנות״ **ואסף** שירה לקבליה לעתא והחות יהב כל
מיכון סרכין ממנן ומכנשא תהלות כמן עד דא כפתרים
ההוא נשר ויניק משה חיה לבקה להו ועל לצייון מתעשר סך
כמן הוא שעתא דרשא דא שעתי מטרוניתא במלכא ואלכא לי
ימעין מיטה חד חוטא דבר סין ותהים על מטרוניתא ועל מיכון
דמזווגן לה מאן מיכון דמזווגן לה אין מיכון דאשתדל באורייתא
כד אתפלגו ליליא״ **רבי שמעון אמר** זכאה חולקיה
מאן דזכי עם
מטרוניתא באשתן
דהיית לקבליה יתיב מלכא לאשתעי בהדה ויתחבא עמיה בשעתא
דאשתעי מלכא עמיה לקבליה למטרוניתא הכד אשכח כנפי שחר
אשכחה במחנהתים מאן מחנהתים ההיא שעתא מחנהת דההיא
ים ההוא דכד אתפלגן [illegible] הוה וההוא היה והשעתא [illegible] כלא
דמסתלקין סגיא ועשית כגדותי דמלכא היין וכל מאן דמזדווגן לה
הכד אשכחה במחנהתים״ **ותקונה** כל מיכון דאשתדלו באורייתא
כד אתפלגו ליליא אשתכחו
במסכנות [illegible]
ומטרוניתא [illegible] במלכא הוא ישתכח עמיה [illegible]

ויהי בנסע הארן כיון
דאתנטיל האי שתא
דיתדין דאיהי חמש אלפין
ורנ״ח וחמש חזה משה
עקתא וטלטולא מישר'
יצל' עליהו ולא יתרצון
בינ' עממיא והיינו דכת'
קוכור ל' ירמא לכ' '
וכתי' אקים את סוכת
דויד הנופלת ובנחה
יאמר' ת״ח האי בית
דבנחה במנינא תניינא
אתמנ' בבין דלא י'
ישתמודעין ביה ורזא
דמלי' ובנחה עולה
במנין חמשת אלפים
ומאתים וששים וד'
לבריאת עלמא דבההי'
שתא אמר שובה ה'
רבבות א' דאינון
בגלותא דעקתא סבי
ובהיא שתא ייתי מלכא
משיחא ויתקבצון
עימיה אחד מעיר
וב' ממשפחה ובשתי'
אוחריתי יתקבצון
לאלפים ולרבבות״
ותז״ז האי תרין נובין
שרשא ואפרשותא

א

על כלהו נפשי יהא יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל
חיי וגו' **תחנון** פי' דהיינו שעתא דכלהון דאדכרנן בפטרוניא
וקדישין לא נפישין בדין ולאתחננא עילאה וקדש'
קמי' עילאה בה והוא קרא לה לפרשא לה נפשי יהא מזמור לאסף
אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש ועד מבואו רבי
אלעזר הוה יתיב קמיה דר"ש אבוי אמר ליה תנינן בכל אתר
אלהים הכא **יוד הא ואו הא** דלית אתר דלא קרי
אלהים כגון ה' יהוה אמאי איקרי
אלהים והא רחמי אינון בכל אתר אמר ליה הכי הוא כתיב
מקרא וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים וכתי'
ה' הוא האלהים אלא תלה דלא ידענא דבכל אתר דלית דינא אית
רחמי ולזימנין בכל אתר דרחמי אית דינא תא חזי הכי הוא יד"ה
בכל אתר הכי דאתהפכא אי ב"י והכי להכא סגי יהוה
וקרינן ליה אלהים אבל הא דרזא דמלה דרחמנא אינון ודא דר
דינא ודינא כלהו לחודי אינון דכלא כחד ואתקשר כחד ולא יתפ
יתפרשו דא מן דא **תחנוני** כלהו נפישין וכל אינון בתיבין
דאתקשן מאי נהירין ומתלבשן ואתקשרין ואתקשרן
אלהות נהירו דנפיל כלא לכל כיה ובכלא דכלא כיה והאי אינון
קם לנפקא ושלח מן נפקא כגון דעדן אתעבר בגדיה ולבתר
פרש איתה וכניש יך כל אבושן שמון וכנשין ואשקיין לכל
עיבר ופתחין כיה פרחין ועל דא רחמי לילא אשתכחו ורחמי
פתחין בה ובגין דא קרין לה אם עוקבא גבורה והכא אינה
עמקין איקה רחמי בלחודהא הא לא מסטרא דינן אתשבן בני
כן כתי' רחמי ועקוד בהנא אתון כחדא ואתגניד כסטרא
הכא כגון זה יהוה האי דינא חד ודינא תניינא מסטרא ד
דהאי כפיה ואתרע דינא אחרא ואיקרא גבורה והאי
אתקרי אלהים כלהון אתוון בשרותא חד מן עד אפין הוא וכיה
אתאחיד ובגין דאתאחיד להאי בהאי כתי' ה' הוא האלהים כי
ה' הוא האלהים כלהון אתוון יהוה אחד ודא הוא דינא תניינא

אחא ב

דכינן ־ דדנא ומתאה ר"ך סלקא מתחות הא כי הכא דאתלבן ותמינא
אד"ני הכי סת"ן והכי אקרי ־ין וכנפתי עייל סהיד אתה"ם אתקרה
והא עייל כנוהר דא באתרלים ולאין אינון תלת דרגין דלא אתגליין (פירוש) בשמא
דהכא וכלא אתקשר חד בחד כלא פי' אחרא כמה דאוקי' ס' ־ ל"א אי
נידון קדי אתכלא דא שמושא כהני דתנ"ן אהי"ה אשר
אהי"ה ולא קא חיישא ביה אמר ר' אלעזר
בריך
הא אוקימנא אהי"ה והשתא בחד מלה אתקשר כלא וכן
מלה הכי הוא אהי"ה דא כללא דכלא דכד שבילין סתימין ולא
אתפרשן ומתכנשן בחד אתר כדין אקרי אהי"ה כלא
סתים ולא אתגליא כיון דנפיק שרותא וההוא נהר אתעבד
לאשקאה כלא כדין אקרי אשר אהי"ה כלומר על כדין אהי"ה
אהי"ה זמין לאשקאה ולאולדא כלא אהי"ה כלומר
השתא אנא הוא כללא כלא
פלגא
אשר אהי"ה דאתעבידת אימא וזמינא לקבלא פתין כלהו ולאתגליא
עייל עלמא לבתר נשא תשה לאנדע פלגא דעלה וזמין הוא עד
תפליס ואמר יהו"ה דא פרשתא והכא לא כתי' אשר אהי"ה
ואשכחנא בספרא דשלמה מלכא אשר אהי"ה ואשכחנא בספ'
דשלמה מלכא אשר פקיטין דעידונא קדמאה עילאה אתכחיתא
אתקינין סגי' כמשה כי אשרוני בנות אהי"ה דזמינא
לאולדא אהי"ה יהו"ה ית אית ידרנא לתתא
לאחזאה
זכה למשה בקדמיתא אמרא אהי"ה כללא
דכלא סתים ולא אתגליא סגיא דאמינא ומימינך ואהי"ה אנא תיון
וכתי' לא ידעת איש שכה ווו לבתר אפיק ההוא נהלא אימא נפלגא
ואתעבידת זמינא לאולדא ואמר אשר אהי"ה זמינא לאולדא ולת
ולאתקנא כלא לבתר עתה לאולדא ולא כתי' אשר אלא אהי"ה כלומר
השתא יפוק ויתתקן כלא בתר דנפק כלא ואתתקן כל חד וחד באתריה
שביק כלא ואמר יהו"ה דא פרטא ודא קיומא וכדין שעתא
ידע משה רזא דשמא קדישא סתים ונגלא ואדבק ביה דלא אדבקו
אחר כד עלמא זכאה חולקיה אתא ר"א ונשיק ידוי

ר״ אליעזר אומ׳ מכסן ולהלן אזהרה דלא למסקנ׳ שמא קשיא אם בדקה יוצאת דבל
אמן דלא ידע למסקנ׳ שמא בדקה יוצאת ולקשרה קשרה אח׳ אמנותה ד
קשרה דחד בחד לאחריה שמא קשיא עליה כתי׳ כי דבר י״י בזה ואת
מצותו הפר הכרת ונו׳ דאי נדע אפי׳ קד דידיה או חד קשרה אתמחד
מיניהו ״ תנא חדא ס׳ דאיתה כלה דכל ספרים מכל מעון שהן
לא מתפתחין כלה דדבר ומוקמה קונה דיוד לשילה רבי זה
לאין לכתב יו״ד הפיך דהוא נראה כנגד ונפיק מיניה ולאתשמועי׳ מיניה
ריה״ה מאי דכתי׳ וטהר יוכל מעשר יולא ולא יבא כבניו כן לא כמה
לא מתפתח מיניה ובני בן רשעתי ואי תימא טהר כתי׳ יוך
והא הכא קלתא הכי הוא ודאי יו״ד אפיק קלתא ובתלתא אתכלל
כל ״ אפיק לקמיה דהוא טעד והכא כהן הנראה לא חייתא ואחר
ואתנעברת מיניהו ואפיק לן לבתר דה״ח מהו נוטה וד״ה ואיתין
בינן התוות אבות ואיתא טעד לחולדית אפירת בן דבר
ושולייה לקמיה ובש לאסקנ׳ ואי יהת אחסנא דאלא ואי איתא ויי״
הכן חולקין ואיניה אתמאן בריתא ובש לאסקנ׳ כתר וד״ה כחדא
וה שמא דה״ח קראה יד״ה סחדא ולא כש לאפלגא לן אוף
הכא וד״ה סחדא ולא כש לאפרשא לן יהא חוקיה אל
ולאחר אחרא סלקן הע אי׳ לו ״ דסה אומרין לההיא הדשן
ר׳ שלוי למלבא דהשא ואחראזין לחודאה לה להד אל מה״ש
ויון לעמך ישבו ישה׳ם את פניך ״ תנא ״ אר׳ יהודה אל
דבר ויקרא אהן שלמו דלא שלמו דאכפן קהעי
דבר ויקרא אהן לא עתקנמא בכנסת ישר׳ בעלמו במדוותא ואמן
אחר אתכנסה שמה הדר ואחר אמין אכלל יופי אלהים הופיע
ובן הקטנה כם בשה קנה לאיסה אחי שלמה דלהתא דלא כנויה
דלשלא שגבר לה עפר ירושלים אמעשה דכל ארעא ואחר דה
אויקה בין דקתי שלה ואיהי אחר אתכריסה ונהי אחר דמין ט
שחה שלא לאתכנשא ואיניה אתכנט הה״ד אל אלהים י״י דבר ויאמן
אק ונו׳ ואמן אחר אמון מכלל יופי אלהים הופיע אחר אמן דיהוד
עלמו הופי דשלמה אלהים הופיע דאחזי ירושלם ירושלם לאחרכם

אחה פה

חבריה אלא מתון ושוין מלבושה וכלה חד כחד מתקשט · תנינן א"ר
יהודה ויצא אל המזבח אשר לפני י"י וכפר עליו אל המזבח סתם כביכול
כאדם דמתעסק להתחתן מיתעסק לשולם וכלה מתקשטא חד כחד ותמעט טאהן
כהדין · ויצא מסכן בהדא להתחתן הכ עמי · לשולם וכד כהנא דלתתנן מסמר
פולחניה סהנא דלשולם עד השתפה להתחנה ומתחנן עמה לפלחן קדושא לגולם
שלמה ואשתפה כלהו שלמין לקדמיה ·· תנ"ר יהודה אשלם יתו
ידעי ישראל אמרי הקב"ה פקיד עלי יתן על ישראל אוצם
להן לישראל יתיר מכל עשר שנין · ידעין דהא הקב"ה עתיק בהון ולא הן מזכין
חד מנהון ·· תנינן הקב"ה סגא למתנכין סגא חיילין מיתלנך סגא
עולשנין מאגן מתעסקין בפולחניה קד אתין להן לישראל סהדי
שלמה אכתב להו נביאין קדמין בנוסה דלשולם מעה לון מן ריש קרתא
השתפה בפולחניה קדיר לכלהו עולמי עולמי כהו פגרא ודחוון לון עמלן
קדמי ופולחנא לא מתעסקי קדמיה לשולם עד השתא שבקין להתם דאימאן
השתא מתעסקין בפולחנא דאית להון הכי עמי לשולם כביכול בן ימאם
השתא בעלי פולחנא להתם כולי להו לשולם ופולחנא לא משתכח לה
לשלם ולא להתם ועל השתא בעיל בפולחנא דקב"ה כד שארין מרישא
הפנאי לעולם כיו לעתר אמר קב"ה לישראל מי מתן ידעין סגא אתלמסין כ
סגא חיילין מתעסקא בנינכון תגרשין ולית אתון כדאי לא יתם מעלין
אפי' שעתא חדא ועם כל דין מקב"ל ולאף לא אתמנייתם סגא לאוכמס
לא מאמסתם ולא נשלחים לכלעקש וע' כגון כך · ויצא אל המזבח א
המזבח סתם ·· אשר לפני י"י וכפר עליו לעתר ונצא ועשה את
עולתו ואת עולת העם וגו' וכפר עליו ואמ' קח מיי' · תנ"ר יוסי
לא תעשה חסד לשולם סדריאתא תנינן כת' וכפר
על הקדש מטומאות בני ישראל אמ' וכפר על הקדש
אמר ר' אלעזר הא תנינן חייבים דעבדין פלחאותא לעולם האחרים
ונבאין לאסתלקא וחייבים תקיפא עמה לאתנהגא וכהן הגין
מתשבן בעלמא ובהאי יומא כמו סהנא כלא לנסיה ולאתעבדא
סגיא קהלא הכא השתא דאלין כגון דייתי לאלמא לאשראה סגא
סגאדו שתא וכד השתא דאלין שיל כלא נגיל ודייתי לאדוונא פגיאר וניגא

ולאשראה חדו ורחימו בעלמין אשתכחו דכל עלמין דעילא ותתא בכהנא
תלי דהא אתעשר כתרא קדישא כלא אתקשר וכלא בעלמא אתעטרן ועל דא כת׳
וכפר על הקדש בקדושה עלאה וכפר על הקדש ולאשגחא שלם בעלמין
ולאסגאה שלם וחד בעלמין וכד חד וזיוונא אשתכח בעלמא והוא
ומטרוניתא כל עלמין וכל בני היכלא כלהו אשתכחו בדא וכל
וכל חדו ושלמא אתכלילן דתרי בהאי יומא אתכפר לון הה״ד
מכל חטאתיכם לפני יי׳ תטהרו ובגיני כך כתי׳ וכל אדם לא יהיה
באהל מועד בבואו לכפר בקדש עד צאתו בשעתא דעאל סתם
לזיונא להו בזמנא דאזדווגן מלכא ומטרוניתא היינו שעתא
כתי׳ וכפר בעדו ובעד ביתו הרחנך וכל אדם לא יהיה באהל
מועד ר׳ יצחק פתח וזכרתי את בריתי יעקב
ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור
והארץ אזכור האי קרא אוקמוה בשעתא דישראל בגלותא כב
יכול קב״ה שאקון בגלותא דהא שפעתא לא עדת מינייהו [נעלו]
ר׳ יהודה דאהדרת מטרוניתא בגלותא ואהדרת כלא בהדה
דעלמא ובגיני כך אתקינו אנשי כנסת הגדולה
כנסת הגדולה ודאי תקינו בכל זימנא דישראל בגלותא אי איינון זכאין
קב״ה אסתכל לרחמא עלייהו ולאפקא לון מן גלותא ואי איינון לאו
זכאין מסתכל בגלותא עד דהוית זימנא דאתתער דאשתן דימטא
זימנא ואי איינון בתיובתא [illegible] קב״ה אשגח ליקרא דשמיה ולא אנשי לון
בגלותא הה״ד וזכרתי [illegible] אין אסכן דכלא ר׳ חייא
אמר מאי [illegible] קדישא דבנין כלא
דאכין יהוא אילנא קדישא בגיני כך [illegible] קדישא אחיד ביה
והכי תנינן ישקוב כולהו ר׳ חייא אמר ואו באתוי אתקשר
אכילן ההוא ירותה ר׳ אבא אמר ואו אמאי כלל ואו אלא
ו׳ הכי עלמא דיין כדכתי׳ ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה א׳ מהים בגינייא ולא אתקר ולא אתגלייא ודא בי נ
ושבעתי נאום אדני בגין כך כתי׳ ולא אהדה ו׳ שלם
ר׳ קדמאה ו׳ בהאי הא אוקים דא יסוד דאיהו סיומא דגופא

זכאין מסתכל בהו קב״ה
בגלותא עד דהוית זימנא
דאתתער דאשתן דימטא
זימנא ואי איינון לאו
איתחזון קב״ה אשגח
ליקרא דשמיה ולא
אנשי לון בגלותא הה״ד
וזכרתי את בריתי יעקב
אין אסכן דכלא ר׳ חייא
אמר מט׳ יעקב קדמאה
הכא אלא דכנין כלא
דאכין והוא אילנא
קדישא בגיני כך ואו
ישראל קדישא אחיד

אחה טב

דנופה ובלאה הלה ואנ׳ דא כלאן אלתון אלכתר· ותנן הטא וס׳ ואלא
מעה דלוק ואנה ותנן תנן אלתון נועה ואלו דאלאינן
כון אלוף הכה אלעל אלוקים אלוה כון כקופה דא אלמרונית
ואלעכה לה ואלו דאיהו יסוד להקבלהם אינאל תנן פשוטה אחת.
אלפשוטה דתפארת ואנ׳ דא כלאן ואנ׳ דא כלאן אלתון ואלאחדי
דתברא ואי הימא אואי אלהדר אלנטאי אן כון כקופה ואלהדר אלעני
אני כון פשוטה לא בנין יקרא אלהדר אלנטאי לקבל אלבאב ותנן
אס לא כלל בני יהו אלחרא בנין אס אס פתוחה אס סתומה
אלפתוחא נוקסה הא דבר אלמחבר ונילה אס סתומה הא ופלא
דהא פתואן אלרלא ואלעלדא תפאטין מבושן ולאימנין סהאי כאן
גן נעול אחותי כלה גן נעול מעין חתום ר׳ יהודה משה
דאלסה קהטא אלדר להו לישראל בנין שתיה אלארץ
מטר ונילה לאתהא כהן סתו׳ וכל אדם לא יהיה באהל מועד כבואו
לכפר בקדש קן סתא כמעטה דעא ליקרא עזא קהטא ולפפא
סקותא לגוונא לאלכה נהאי מטרוניתא כתו׳ וכל אדם לא יהיה
באהל מועד תני ר׳ יהודה כהנא אלעשר שלמה כעלא
ששלה ותהא
דיקנא עשב בדרנא חדיסי
עפיה נפיק מהאי לדרגא אחרא יסתי נפיק אחיד עלמא כהאיוב
וכהא אקלש ידי ואתכרכן סתרא וכבלא כאש לאחזאה
עוברא וכאעי לאחזאה לנוע לבא להתלבש בגוונא דעותרין הת.
התכוון עד הסדר כלא סוא דא לגאון ויתכרכון עילאי ותתאי
תנן פרה ז׳ בנדתי אתון כסדין אלקסרן עד ד׳ אז״ל
נוד יוד פליק ביו״ד ואתכנשי בהו מכוון דעשה אחד
הא כואו הא שלמה אחיד כעינויה בנגדי קסין אחרן
מסודי אף ואחיד מאה ושבעין אלססרין סהלין פליה הא ואתעשר
חמשין ויתנן לחמשין תרעין דהאין דיינין בראתא בנעורות
עיהן אנטי ומלבא קהטא סליק הא אתפשט ואו לשבעין ותה
נפי מעשר הא עאו מסבעין אף ואחיד מאה מהן ואתעשרתה
מתרא הה׳ כעשרה עשאה עו אאו כיוס חתנתו ״ן מהן הע׳ין

נשיר מג׳ חרוזים סימן

מי ישמעה קול בת שהיא
נצפנת׳ מבית פנימה
היא ומתלוננת׳ אז נשאה
קולה ומתלוננת׳ מי נשרני
ואני יושנת׳ ויאמרה לי את הוי
היא סוכנת׳ פז שחר
יבקשני בקול מה תעני אם
תשבי אתי ואל תתלונני
ערב ובקר בקרבי תחני
ואומרה אל תיגער בי כי
אני מעם מקודשים׳ ובת
כהנת׳ פז לא תגיעה
אלי ומעלי שטה כי כל
יציר חומר אוילזה משפטו
ואני מבקשת תשובה
אעטה סרו עונותי ולא
אוסיף חטוא כי לחצר
מלך אני מוכנת׳ פז
מה לך לאסרני בסהר
חלדך כי אין רוצה אני
לשבת נגדך אברח
ואנצל אני מידך פי
תכספה מחר הלוי
ליסודך ואני נבית אבי
אהא שוכנת׳ פז הן
לאדר שתה באמרת
אימרות הלא אשר חק
לי חוק מעשרות חזה
ושוק מהשלמים מזרות
אוכל בבית אבי תרומות נבחרות מקרבנות הלא אהא נזנת׳ פז שלוש מזמנות
אדישה אתפארה אתנפצה מהתנומות אתעירה בין קדושים אשכנה אתחברה
בקהל חסידים בונדי צנצנת׳ פז ללכת אחריהם סעיפי דורשים לשיר בשיריהם
אשר הם דורשים אברח כצפור נמלטה מפח יוקשים· כנגע לבבי עת ראיתים לובשים
רשים ואני ערומה אין מעיל וכתנת׳ פז

א

אבוא נא

שירים בניגון נם נעימה
ערבה האשמע'
אותם ונם את קרבה'
יערב כמי קד' סלצמא
ישאבה ישאו לדגלי'
מלאבי רום אהבה וזכות
אבותי לי כמו משענת'
פז הלום וגבה
ועולמם אדך רואים
בלא עין מדירעת בפוך
מאור למושה אל עליהם
הוא משור' שרים
בקולם יענו לי בוא
ברוך ואני במר בוכה
ומתחננת' פז
זכר אני לכל אשר
יתחברו יראי יי' אז
בקולם נרצים יורון
ויתודו ועל זדון חטא
יאמרו רבו פשעי ועוני
גבהו משערות ראשי
בלי מתכונת פז
רחום זכור אבות
בגנך נצפני תור
דמערה שבחברון ניתן
כי את בחנתם לך
עלילות נתכנו אבות
בזמרה על עלמות יענו ומקלסים תמיד בשיר על יונת' פז ותגאלה אותם
למענך משבי' מבן אמתי כי בפרך ירד בי ותאמרה להם אמת כמעט אבי להם
לבדם ניתנה ארץ צבי ביום ובלילה זמיר' נותנת' פז זכרה זכות אברם אשר
הוא נאהב ובריתה אשר נעקד לבנו מקריב' משה וישרא' אשר פרה ורב' תבנה
לקובל

נציפא הות קוסא חד הוה לעילא קוסא חד לתתא ן נקיה לן נציפין
דנציפין כנווייהו שבשן נציפין עניפין דיונין ומשולא לתתא כי[illegible]
שחטין מיישן ומפקין דא מן דא נהירין ואתפלגין חד כחד אתקטר
ואזו כ״הא ואזו כואזו ואזו כואזו כ״הא ואזו כואזו כ״הא דא אחיד כלא
וכתיב כאיתן קשתו ויפוזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב וכתיב
איתן מושבך ושים בסלע קנך כהן אתקטר כלא חד כחד דא כדא
כהין אתפתחין ונהרין אנפין כלהו כהן כלהו נפלין על אנפייהו
ומזדעזעין ואמרין בריך שמא יקרא דמלכותא לעלם ולעלמי עלמין
כלא אתקשר שמא דקב״ה והוא אתיב לנביא ואמר ה[illegible]
קטורת לאחזאה שמר סמא ועשא כהנא דכן כד אתקשר כדה
דהוה קלא הקטרת מכל חטאתיכם לפני יי' קטורת כיון דסנ'
מכל חטאתיכם אמאי לפני יי' לא אמר' יכפר לפני יי' א
מאי דתנינא הוא הוא סיפין פתחין ודייני דיינין מכל מאן
ויומא מה הוא אתמסרן לאתפתחא כה[illegible] וכד הוה יומא דין
דאיקה קמשה להא מה הוה יומא מלקין דינין כלהו להא דהוה
ואתקנן כורסייא עילאה קדישא לאלבשא מה הוא יומא כשרן
ישראל לתתא לאחזה בחדותא לה דוא ית אדכן זנזא לתתא
עליא כבורסייא קדישא דרחמי כמורסיין דוגמא מיתא וכל א
סיפין פתחין קמיה ויתבין קמיה כהל מכל חטאתיכם
[illegible] קטורת [illegible] דאוצאקא קרא דא כי ביום הזה וגו' עד
לפני יי' ולא יתיר ולא תתא לאחרא דינא דייתא קטורת אלא כהנא דהוא
ימלא מלחמא וקטור עמא כפתורי וכד הוה אתקשר ואתסדר
כפתוריה הוה קלא נחית ונשכביה ואתנהיר מלה כפתוריה
דכהנא ואמר קטורת מלא מלחמא ומידין אתמסרן כלא מיין ע
עילאי דא שמהן לכתר אסחי נפשיה וקדש ידוי לא שלא כפתוריה
אחרא קדישא ענד דאתכוין לאיעול לאתר יקירא אמלא הקטרת
שוהן ספהן ליה סחני אתוי וכל שאר עלמא כלהון כסאן
קמיה ויקפין ידין עלוי בבלותא וקפלן כרנניה תלת פסיען פל'
וכלהו קיימין סקיומייהו ולא נטלין עד דהוה אקטיר קטורתא

מקוטרתא נש"ל רבתא פסיען אחראן אסחר לרוכסיה ונש"ל רבת פסיען א
אחראן אימרים עניינן ואחר קטר לנהא לנעילה ועל לאחר רגשי שהעקל
נפי כרובים אמרין ואקדין נפשיהון וכלהיון אתדכין אי סהנא זכ
יהא לנעילה כחדו אשתכחה אוף הכא כההוא שעתא נפיק רעו
דעבודא יתכסיא מה חזין דעורין דאפרשיון דיומא לנעילה ואזלין
בכל ההוא אתר על רוחי מה יוקפו דאושמו ואתנעבא ליכי כמין
כלא הוא כלחישו ופעלו לא אשתכחא תמן פתח סהנא פיוטין תלתא
כרשיתא בחדותא וכל צלותיה כתר רם וסים זקפין סרופיא באלקהון
נפשיהו ואמרין כהן ידענא כהנא דרשותא הוא ושיקין דחדוותא כלא
ישראל יתבין כחדא דכת' אם יהיו חטאיכם כשני כשלג ילבינו ואם
יאדימו כתולע כצמר יהיו הוא עב לאחורוי וכל צלותיה זכתה
חולקיה דכהנא דהא על ידוי חדו ישתכח ההוא יומא לנעילה ומתמן
ועלה קיימא שעתא כת' אשרי העם שככה לו אשרי העם שי"י אלהיו
והיתה להם לחוקת עולם נחדש הגפני בעשור לחדש תענו את
נפשותיכם ר"ח זירן פתח נפשו אויתין בלילה אף רוחי בקרבי
אשחרך כי [illegible] וגם ער משפטין לאהן נהר לחדו יושפ[illegible]
נפשי אתכסין מי כנש"ל ה נאמי נפשי אויתך אף רוחי בקרבי
אשחרך ישחרך מושמש לנה לא הכי תמנא דקבה כאש נפשן
ורוחן דכלא וישראל אמרה נפשי ורוחי אמר בניני כך אויתיך
לאתדבקא בך ואשחרך לאשכחא רעותך ר' יוסי אמר
תא חזי כשעתא יכר נש עוים של ערס'
נפשיה נפקא וסלקא ואסהידת ביה כבר נש על כל מה דעבד
בכל יומא עבה אמר לנפשא אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי
אשחרך ר"ח נפשי אויתך בלילה אמרה כנסת ישראל קמי
קב"ה נפשי
אי וי תמן בלילה כבשר דאנא בגלותא בני נשא
ורוינא נפשאי מכל פרקנא דקודשא כיני שאמין אויתיך
בגין לאתקבא לאתהה אף רוחי בקרבי אשחרך אשנא איגון אשעבין
בכל שעבודא רוחי קה עם לא אתנשי מינאי בגין למשחר לך
ולמעבד פיקודך ר' יצחק אמר אמרו ישראל קמי קב"ה מנו

להיכל קדשך הנחרב
כמה תאחר ואני ממתנת"
פז' יחיד עשה לשמך
ואם והחש לי פדות'
מכל עממים וגם מלוב
וכות' החש משיחי מבני
פרץ ורות' ניסים עשה
עמי ואם לי זכורת ז"ן
זכרה לבניך בריתך נושנת"
פז' מחסדך עליון ורוכב
על כרוב ותאמר לאברם
בחכמה לך ושוב לו
הצדקה שחשבת את
חושב צדקת אשר
עקד יחידו האהוב
נפשו כערן אמות ג"ן
כצפנת' פז' עוקד
ונעקד לעקידה נ' עדן
לעשות רצון קונם ולשמו
יחדו יצחק ואבי[illegible] שה
עמדו בנים שנים עשר
לניני נולדו דומים
למרכבה כנעת שחנת'
פז' מילא ידיהם טוב
ובמין פרנסם כי בטוחו
בשמו והוא אל מזכב
שמם כבבת עינו ולשמו יחסם הקים עליהם ענני כבוד ושם
להם ישועתו כמו אומנת"

אנא'

א

נפשי כד אויתיך בלילה מהו בלילה כגון דאיהי נפשי כד אינון שעתין
אזדמנן לגו ארחא לון אף רוחי בקרבי אשחרך וכד מתערי רוחא קדישא
אשחרך באתערותא למעבד דינא כי כאשר משפטיך לארץ כי
יקום משפט נחית לארעא לבסמא עלמא כהן כד לאו מ׳ יושבי:
תבל כאמור יכלין לאסבלא דינא דידה ולא חיישי עלמא מאינון
קיימי כדין לאדרכא יושבי תבל סטר משפטיך לארץ ר״ חזקיה
אמר נפשי אויתיך בלילה דא כנסת ישראל אף רוחי בקרבי
אשחרך דא קב״ה ר״ חייא הוה יתיב קמיה דר״ שמעון מלעא
לגבי קם ריש לאינשי באורייתא דאור׳ אשער ור״ אבא
שמעיה פתח ר״ שמעון ואמר כאיל תערוג על אפיקי מים כן
נפשי תערוג אליך אלהים האי קרא אוקמוה חברייא ז׳
זכאין אינון ישראל דקב״ה יהב להון אורייתא קדישא ואזהר להו על
מכל עתר שאין למעבד פיקודוי ולאשתדלא באורייתא דכל
מאן דלא לאשתדלא באורייתא לא דחיל מאלקא דכתי׳ לולי
תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי מאן אינון שעשועים אורייתא
שעשועי איקרי דכתי׳ ואהיה שעשועים יום יום ודא קול דחיינן
קב״ה אתי לאשתעשעא וגם בצדיקייא בגנתא דעדן ומאי לא שכיח
כגון לאחיי כהן דתניא זכאין אינון צדיקייא דכתי׳ כהן את תשוק
על כנן לאשתעשעא בהו לאחר עקרין דנחלא סלין ואשפע עלמא
כמא נחות נפשך כביכול קב״ה אשתעשע בהאי מההוא עקרו
דנחלא דאשתעשע בה צדיקייא ועל דא מאי לאשתעשעא עם
צדיקייא וכל מאן דאשתדל באורייתא זכי לאשתעשעא מההוא
עקר דנחלא תאנא כאיל תערוג על אפיקי מים כדין
אילנא לשקאה: תוקפ״ תערוג על אפיקי ורחי
לאשקאה מעדין דאמבוע דנחלא על ידא דצדיק תערוג כד״א
נערונית בגנם כן נפשי תערוג אליך אלהים לאתשקאה מינך כמו
עלמא הן ובעלמא דאתי ממבועא דנחלא ומאן אינון אמבועא
חד איתא לעילא דכתי׳ ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ואתפרש
עביד ונפיק ואשקי גנתא וכל אינון נחלין נפקין ונגדין ואתכנשין

אין סוף
בגימטרי׳ אור
כתר חכמה
בינה גדולה
גבורה תפארת
נצח הוד
יסוד
מלכות
י״ס״ב
ואינון תלתין
דרגין עילאין
אב״ע
אצילות

ואתפשטין כמה אתכוונן דאזדקקן נ"ה והו"ד ואלין אתקריין אחסין. אינון
מההוא דרגא דנהר. ונפיק ונטיל אינון ואתשריא נשמתא בגנתא כך
חילא. ועם כדין אשתכחו ההוא נהר ונגיד **תאנא** קול יי' יח
יחולל אילות ויחשוף יערות הפ"ח לו תבני אילת הש"ב
תנן יחולל אילות התם תנינן דפלגשה לאלין נשמתא דקב"ה ינקא בגנתא
חינן למשתעשעא עם צדיקייא הני יקום נפשין וכאינן כל אינון א
אילנין דמוחרי כולהו ידיעא הקב"ה שע"ס נבואה סגב לה מנבואי
ישראל. דא יחולל אילות ברחמותא דלו עַמָּא רַבָּא ויחשוף יערות
כמה דְּנַשָּׁא וכתיב אלהי ישע עם רשעי ויצחק לה כל יומא
הנקה לבנין. אמר ליה ר' אבא נפשי אויתיך בלילה אף רוחי
בקרבי אשחרך. אויתיך אתוקדא ובש ליה ישחרך אתכונו ליה
אמר ליה הא אוקמוה דכתיב אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
איש. **תאנא** נפש ורוח אשתתפו כחדא לנטלאין תח
אתערבן כחד והא אוקים מילי. **תאנא** טלא
עלאה דנחית מרישא דאתייהיב לקב"ה סגיא רת עֵינַן
ואתכסיא בהו דלא אינון לנבן ולכל נפשין ולכל אחרין דבעיא
ליה לקב"ה כחיילו דנפשיה ואנש ודא רחימותא עלאה דא
רחימותא דנפשיה ורוחיה בגין דאתדבקו אין בנשמתא נשמה
רחים לון בגין דבקן ברישא לרחמא ליה לקב"ה רחימותא דנפשיה
ורוחיה לאתדבקא ביה הה"ד נפשי אויתיך בלילה כלומר נפשי א
אויתיך אויתיך רוחי בקרבי אשחרך לאתדבקא בך ברחימותא סגי
סגיאה כלילה דבעי ברישא רחימותא לקב"ה למיקם בכל ליליא לק'
לאשתדלא בפולחניה עד דיתער צפרא ויתמשך עליה חוטא
של חסד דתניא זכאה חולקיה דההוא בר נש דרחימותא דא
רחים ליה לקב"ה והני אינון זכאי קשוט דרחמין ליה לקב"ה הם
בגין דעלמא מתקיימא בגיניהון ושלטין על כל גזירין קשיין דל
דלעילא ותתא בגין הצדיקים שומה בגיניהון. **תאנא**
ההוא זמנא דאתדבק ברוחיה ונפשיה לעילא
נשמתא קדישא ברחימותא כדקא יאות שעשע בקדושא לתתא

וכלא דא רזא על עלמא דאתקיים תנא לן אבא אבוי דכתי' כי ייי' אשר עשה
לפניו אם יהיו השמים האלה עלו ואשר כי אם לפני דנא ״ תאנן
כמשמע דאתין נשמתין אשלמא לעלמא ואינון זכאי
עלמא אשלמי להו אתלבשא אמטרוניתא ואעיקרן דבהדייא ששתא
בהית וקיימא קמי מלכא ודשמתא דאלבש לאסתכלא בה מאן
דאזקים במשמע דנפק רוחא קב"ה בכל חילא דשמיין כלהו
חיילין אתשעבדו וקיימו בקיומיהון הה"ד וברוח פיו כל צבאם וא
ואינייהו אתשעבדו עד דקב"ה אחית להו לתתא ״ ותאנן
אינון דאתקבלו עלמא קיימו קמי קב"ה ואשתעבדו
עד דאתי זימנא לאחתא בארעא ולין עלייהו לעלמא ותתא
ודא הוא דכתי' כי ייי' אשר עשית לפניו אשר אני עושה אין כת'
אלא אשר עשית כבר לבתר אחדר לאתריה ומלך לאתריה ואי
אינון אחרנין לא סלקין עד דאתורכן בגין דלא קיימא קדם ייי' קדמין
אחרנין ובגין כך אינון אתשעבדו עלמא דאלבש לעילא כד אינון
שאר אחרנין ולין דאתדבקן יתיר אלבש ״ תשבחתא
בספרא דאדם קדמאה דכל רוחין קדישין
דלעילא שבחן על אורחא וכלהו אתיין מאתר חד ונשמתהון דנ
דמהקיימין מתה דתני' דכלא כחד ובגין כך סלקין יתיר ודרגין
יתיר והכי הוא וכלא אינון דהוו תמיכין תמן נחתי וסלקו בקיימין
בגין חסין דלא אזיקא כד מותא והא חוקים מלה הלא ולא אלין
ותאנן נזהא ונשבון ואחזי אף דבני דבהדקיין סלקין
בדיעתא שדלא אוכה עלמא וקב"ה אזמין
להו כעלמא הן בכל דרא וסלקין ומאסין עלמא ואזדקעה כד
כנהורא דחיי ואתין קב"ה לחדתא עלמא כהו עליהון כתי' השמים
החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני נאם
ה' כן יעמוד זרעכם ושמכם וגו' תאנו רבה יפטרותים
נפשותיכם קאמר בגין הוא אתפשי
אלבש זמן ויהא דשתא להון לגבי קב"ה ולאתדבקא כד בגין
לירבטר להו חוביהו ועל דא אמן דאכל ועתה בהשער

קב"
ואמגשא
טפין

תשיעי ישועי רג ערב   **עיר קטנה**   ובראשי   לחה פה
בלו התענה בו   מג דח רבה

בתשובה ומתענין נפשיה כל יומא ומשתכח לא משתכחת כמשה אחד
שעוניין דנפשין הכן חולקין ומשתכח כלו התענית השיעור ומע׳
ומעשיהם את נפשותיכם לא כל את כלה נפש ונפשו ולא קרבנם
כמו יומא לכפרה על חובהון **תנינן** כי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם ביום הזה היום הארוך
אי כתוב ליה אלא ביום הזה דייקה רבנן מתמן שנתקן קהלא
לכפרה על חובהון דכלה **ר״ה תנינן** ר׳ אבא פתח עיר רבי
קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך
גדול וסבב אותה ובנה עליה מצודים גדולים ומצא בה איש
מסכן וחכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את
האיש המסכן ההוא **עיר** קטנה זה אוקיינוס עיר קטנה
כלא עשר יעון לכו ושושה עשית חומה וחיל וכו׳ לא
אבל בעיר עיר קטנה זעירא היא דהיא מדינה אכלה
ואורו רבנין מקיפין קהלין ירושלם עיר הקדש היא
ואנשים בה מעט זעירין אינון דזכאין לפלחא בנווה ולאשרי
בה כלא מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר
לבב ונו׳ ועלה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול דא
קב״ה לאזדווגא בה ולאשרא בה וסבב אותה כלא ואני אהיה
לה נאם ה׳ חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ובנה עליה מצודים
גדולים דבגין עוקן ... ושפירין מכל אבנים יקרים מעל
יקרין דאלבשו עילוי בנשה בגוני כל כלהוודהא כולן כל לא
יכל עשה מלכא בה מתעטרן בגוני כך ואנשים בה מעט מה
ומצא בה איש מסכן וחכם זה דוד נקי כפים ובר לבב כמה דא
מסכנו ותלפרע מתעטר בעשאה דקיימין בעשאה קוהית
נגה פיקוד אורייתא מלכא וחד ... בה מאי חכמה וחכם
זהוא חכם יתיר מכלן לשיית בפולחנא דאורייתא בגין לאזכי
בה ולא עולא בה ההד ומלט הוא את העיר בחכמתו ומלט בה
זמא לבבה כל ואריה אתאמר אמרתא לביה כל עוזה אוף הכא
ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן

דהוה ויחדש לא למעבד פיקודי אורייתא לאשתדלא באורייתא כדהוה
נבר אספקא דאתחכם בכלא בגין לאתפסה״ וחזרו אנש עובד
חסרה אתבקע דהא בההוא עלמא לא יהב רשותא לאיניש בר
הני זכאי קשוט קנו דאשתדלו בה באורייתא יתתקן ולגלגא ויחדת
ואתעשר בפיקודי בהאי עלמא לגרמייהו בהו לעלמא דאתי ואתפנק
דאתסכן בגויה ודכהו אינון נפשאן דהא בני נשא לא אתסכנאן:
ולא בשאן לאתטבא בה ולא זכייתו לאעלא' דאתחנא בה אינון דאזלת
לאגלגא זכאה ההוא בעלמא אינון כולו קביל אגרא דסיני ואתפני מגלגלי
שנתי בתיש לאשתעשעא בה דאורייתא אינון הקב"ה אורייתא לקבלה
יהיב יקרא לאינון דהכא יהיב יקרא לאורייתא עליה סתם היום
הזה נהייתא לעם לה' אלהיך **תאנא** יומא חד הוו אזלי ר'
חבריא ועמיה ר"ש אחרא אתיא אין עומדין להו שלא
ויעדרו דתלאה מכלהו מ"ט בגין דאחכמת אשה לאעטרא ניאן אינה
ולאשתלטא אינהו באתרה הה"ד תחת שלש רגזה ארץ ותחת ארבע לא
תוכל שאת תחת עבד כי ימלוך ושפחה כי תירש גבירתה אתין
שפחה היא כתרא נוכראה דקטיל קב"ה בוכרין דלהון במצרים
דכתי' עד בכור השפחה אשר אחר הרחיים הכא הוה אתסר
סקלוי יתא והשתא האי שפחה תירש גבירתה. בכה ר"ש ואמר
מלכא בלא מטרוניתא לא איקרי מלכא דאתדבק בשפחה
באתר דמטרוניתא אן הוא יקרא הה"ד רזא דמלה אמין
קלא לבשרא למטרוניתא ולימא גילי מאד בת ציון הריעי בת
ירושלם הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא כלומר צדיק הוא
ונושע בגין דהוה יתיב עד השתא בפרודא דלא והשתא כמאמר נוג
בוכרא ניינק לה ועל דא סתם עני ורוכב על חמור עני דלא
בקדמיתא ורוכב על חמור על חמור סתם דאוקים אינון כתרין
תתאין השתא דעאלין הקטיל קב"ה בוכרין דלהון במצרים הה"ד וכל
בכור בהמה ואתאוקים מ"ט כבי צדיק ונושע הוא ודאי
דהא לא יתיב בפגרא אחרא ולא יתיב ספרא אחרא יתיר אלא
בגין דעד השתא עמה צדיק בלא צדק והשתא אזדווגן כחדא

דקבלת

הריעי בת ירושלם

קידוש ליל שבת

מררא דבהך ונטעיהו דהא לא יתיב כסטרא אחרא נוכראה די׳ דאתן
מתני׳ דבהך אבד ואינון אית׳ טס על לב האי קרא קשיא הנהיך אם
הנהיך כולם מ׳ינשו לה יאהו אבד לא אבד יתנש ויתני אבד
אבד לעטרותהא ויתעביד כסתר אחרא דאיקה. שפחה ׳׳אחר
יכלו נר״ש אי׳ נוהא דבי׳ יתיר הא דעתיקין דסט״ו ונהיך
יסוד עלם ואינון דאזיל דעל שבעה קיימין קיימא
ראשון קדושה ואינון דאזיל דעל האי קיימא הוא יתיב בגויה ואמר
לה כלא חד מלה הוא דהא שבעה קיימין אינון וכלהו אתאחד קיימא
דאיקרא מלך וקיימי עליהו עלמא כלהון אתקיימו וכד אתקיימא
שבת כלהו אתקיימו על כלהו שבעה ועל דא כתי׳ וצדיק יסוד עולם
דהא אזיל יומא בכמה אתר׳ ותחנן האי צלותא אמינא
היא לשבחא בתושבחן קדשין דלתתא מגו עטרין
דעטרוניתא הוא ששת בקלתיתא דכתי׳ כדק ילין סה והערה
שפחה הגולה נביאתה מכלא ולאין קב״ה למקם לעטרוניתא לגו
לאהדרא סקדזיתא וכדין אינון הוא חדוותא הגי אינון חדוותא
דאלהא וחדוותא דעטרוניתא ׳׳ חדוותא דאלהא בנין דהיטב לה
ויתפרש יעטפה כדקא אינון חדוותא דעטרוניתא בנין דהתנב
לאזדווגא באלהא הקב״ה נ״ש יאחד מקדיון הושיע בת ירושלם התם
תני׳ כתי׳ והייתה לכם לחקת עולם ׳׳והייתה לכם אינון
הא דאינון לחקת עולם בכל אתר דאית חקת עולם
איקה נגירתא לבא דלעילא דכל ניאוסי באתר דא ואסתרלון
ופהש כלא מאסקופתא חדא ׳׳חקת עולם בהא רשים ואחדא כלא
נגדיאן בליה וכל טעמיהון הליה׳
בחדש השביעי

בחדש השביעי

נעשור לחדש בעשור לחדש דייקא
מאן דאוקים תענו את נפשותיכם ודאי הכי הוא והא איתמר
נפשותיכם ודאי דהא בנפשא תליא מלתא וכניש כן אתפלה ואתי׳
נפשיעתה יתיר מיומא אחרא ואעג׳ דהאי מלה איתמר כנוונא
אחרא וכלא שפיר והאי והאי מלה אחרא וכל חד כמתהב והכי
הוא ותחנן מהאי יומא כלחיין וכל ניחא וכל חדגותא

על היין

אהה כו

תפלה שיאמר אדם
ליל שבת גפ
שלום עליכם מלאכי
השרת מלאכי עליון ממלך
מה הקבה׳ בבואכם גפ׳
לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממה הקב״ה
ברכוני לשלום מה גפ
מלאכי עליון ממה
הקבה׳ בצאתכם גפ
לשלום מה״ש מלאכי
עליון ממה הקב״ה׳
ואומ׳ כי מלאכיו
יצוה לך לכ׳ דרכיך׳
רבון כל העולמים אדון
כל הנשמות אדון
השלום מלך אביר מלך
ברוך מלך גדול מלך דובר
שלום מלך הדור מ׳ ותיק
מ׳ זך מ׳ חי העולמים׳
מ׳ טוב ומטיב מ׳ יחיד׳
ומיוחד מ׳ כביר מ׳ לובש
רחמים מ׳ מה׳ מ׳ נשגב
מ׳ סומך נופלים מ׳ עושה
מעשה בראשית מ׳ פודה
ומציל מ׳ צח ואדום׳
מ׳ קדוש מ׳ רם ונשא מ׳
שומע תפלה מ׳ תמים
דרכו׳

מודה אני לפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי על כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות
עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בריותיך בני בריתי׳ וברוכים הם מלאכיך הקדושים והטהורים
שעושים רצונך אדון השלום מלך שהשלום שלו ברכני בשלום ותפקדני אותי ואת כל
בני ביתי וכל בני ביתי׳ לחיים טובים ולשלום מלך עליון על כל צבא מרום

יוצרינו יוצר כל מעשה בראשית אחלה פניך המאירים שתזכה אותי ואת כל בני
ביתי למצוא חן ושכל
טוב בעיניך ובעיני כל
בני אדם חוה ובעיני כל
רואינו לעבודתיך וסלח
ומחול לנו ולדורינו על
כל פשעינו וחטאתינו
ועונותינו וזכינו לקבל
שבתות מתוך רוב שמחה
ומתוך עושר וכבוד ומתוך
מיעוט עונות והסר ממני
ומכל בני ביתי ומכל עמך
בית ישראל כל מיני חולי
וכל מיני מדוה וכל מיני
דלות ועניות ואביונות
ותן בנו יצר טוב לעבדך
באמת ביראה ובאהבה
ונהיה מכובדים בעיניך
ובעיני כל רואינו כי אתה
מלך הכבוד כי לך נאה
כי לך יאה אנא ממה
צוה למלאכיך מלאכי
השרת משרתי עליון
שיפקדוני ברחמים ויברכוני
בבואם לביתי ביום קדשינו
כי הדלקתי נרותי והחלפתי
שמלותי לכבוד יום השבת
ובאתי לביתך להפיל תחנתי
לפניך שתעביר אנחתי
ואעיד אשר בראת בששה
כל היצור ואשנה ואשלש להעיד על כוסי בתוך שמחתי כאשר צויתני לזוכרו ולהתענג
ביתר נשמתי אשר נתת בי בו אשבות כאשר צויתני לשרתך וכן אגיד גדולתך ברנה
ותשואתי יי׳ לקראתי שתרחמני עוד בגלותי לגאלני לעורר לבי לאהבתך ואז

ויתרגומא דשלמין כלהו קלין מאימא דאימא עילאה דכלא מכוונן
נפקין ונהרין מינה וכהן נהרין כלהון במעון ונהרין כנהרא
דאלוותא עד דאתכנסו כלא ובהן כל הנון אשתכחו בגבירו והנך
לא אתמנע ועל דא ועניתם את נפשותיכם **א״ר חנן בר** ענר
אוקים לאימר אנפיה דאתקניתין לא נלו ישראל
שכפרו בקב״ה דכתי׳ אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי וקרן
איתמר קרא אחרא אשכחנא בלאו דכתי׳ ראה ביתך דוד אמר לו
הכי הוא ולית בית דוד סיהרא איקרי כמא דכתי׳ בית יעקב לכו
ונלכה באור יי׳ בית יעקב כמא דאיתמר ובית תפלתי יקרא
לכו ונלכה באור יי׳ מאי באור יי׳ דכתי׳ ונהר יוצא מעדן להשקות
את הגן ונשעהו בן לא שתשתעשע ביה עם נהורא דנפק עדן
וע׳ **התנא** תנא אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים
הזה וע׳ ועניתם את נפשותיכם וכתי׳ והיתה לכם
לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש וע׳ אך דכתי׳ מאי קא
בעיא הכא א״ר אמר ליה למשעי קא אתא כיון דאמר ועניתם את
נפשותיכם כמעשה לחדש אמר לבר׳ אך בעשור אך שעור בעשו
הלא מלתא אמר ליה אי הכי אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם
ותשיבן אך חלק לחכו אסור במכילתא אחרן ותניא יותר מוף הכא
אך בעשור אימא דחלקו אסור בעשיה אלא הכא וחלקו מותר
אוף הכא אך בעשור ועניתם בעשרה תלוי מילתא דאקשינן לא
משתכח אלא אתפלג יומא ולהלא ושפיר הוא אך חלק במועביד את
נפשותיכם **א״ר אלעזר** כתי׳ כי ביום הזה יכפר עליכם
יכפר עליכם תכפר עליכם מיבעי ליה אלא יכפר
עליכם לאתכללא יובלא דאגיד מבוע לאשקאה כמא׳ יומא לצ
עיבר לאחרא כלא ולאשקאה ויכפר עליכם כלומר כנגדו
נרכה לון כמא׳ אמא וכתי׳ לפני יי׳ תטהרו ולא ישלוט עליכם הכא
א״ר יהודה זכאין אינון ישראל דקב״ה אתרעי בהו ובעי
לדכאה להו ולא ישתכח בהו חובין כגון הכי
כמו דכתי׳ ואידורן בה ביצלא ולא מאנא דתתי כתי׳ וזרקתי עליכם

עליכם ימים טובים ושמחתם ית׳ ר׳ יהודה פתח שיר המעלות
ממעמקים קראתיך ה׳ תנינן כו׳ עשרה
כד ברא קב״ה עלמא בעא למיברי בר נש אימליך באוריתא אמרה קמי
קב״ה בעי למברי בר נש זמין הוא למחטי קמך זמין הוא לארגזא
קמך אי תתבעד ליה כעובדוי הא עלמא לא יכיל למיקם קמך
כ״ש הוא בר נש אמר לה וכי למגנא אתקרינא אל רחום וחנון ארך
אפים ועד לא ברא קב״ה עלמא ברא לה תשובה אמר לה לתשובה
אנא בעינא למברי בר נש בעלמא על מנת דכד יתובון בך מחוביהון
דתהוי זמינא לשבקא חוביהון ולכפרא עלייהו וכל שעתא ושעתא
זמינא תשובה לגבי בני נשא וכד בני נשא תייבין מחובייהו האי
תשובה תבת לגבי קב״ה וכפר על כלא והני דינין אתכפייאן ואתכפיין
כלהו ובר נש אתדכי מחובוי אימתי אתדכי בר נש מחוביה בשעתא
דעאל בההיא תשובה כדקא חזי בשעתא דאתיב מחובוי ונשי צלותיה
עילאה כדקא חזי ר׳ יצחק אמר אתי קמיה מלכא עילאה
ונשי צלותיה לעומקיה דלנסך ההוא ממעמקים קראתיך
ה׳ ר׳ חייא אמר ממעמקים קראתיך ה׳ אתר גניז הוה לעילא
שלא והוא עומקא דבירא ומתמן נפקין נחלין ומבועין לכל
עבר והוא עומקא דעומקין ואיקרי תשובה ומאן דבעי לאתכפרא מחובוי
ולאתדכא מחובוי סלקא אתדבק לגביה עומקא דקב״ה ההוא ממעמקים
קראתיך ה׳ תאנא שעתא דבר נש הוה חטי קמי מאריה על נבי
המזבח ומהנא יספר עלוי וכחשי כשעתא עלוי דכד נש ולא
ותשובה קמי והני אתכפיין ותשובה אחיד כלהון כתבוש דעטרין ולא
ואתכפיין כלהו כנטלין סלקין ובר נש אתדכי מחובוי תאנא תאני ר׳
יצחק אמר עשר כתרין עטרין לעילא קדישין מאריהון כהן
ומתקשרן בהו והוא סליק ואינון והוא כשלהובא דאתאחידא וליתיה מתן
פירודא כמלכא ... כתרין כלא קדישין לתתא ואינון אחידן ב...
כעובדא דלעילא ההוא עשרה קדישין דאיקרי תסמר תתאה ועל דא
אקרין תסנות ותאנא עשרה זיני תסגולות אינון נהרא לעלמא
וכלהו זיני חרשי קדישין ואינון ידעי מעבדי חרשין על כל

א׳שמור פקודיך
וחקיך בלי עצב
ואתפלל כדת וכראוי
וכנכון מלאכי השרת
והשלום בואכם
לשלום ברכוני
לשלום ואמרו ברוך
לשלחני הערוך
וצאתכם לשלום
מעתה ועד עולם׳
אמן סלה׳
אשת חיל וכו׳

הות יעקד
יהי רעוא מן קדם
סתימא דכל סתימין
רעוא דכל רעון סתימא
דכולא דיתמשך טלא
עילאה מניה מתלין
מזלין נוצר ונקה
דרך זעיר וגרון ר
לאבא ואימא ומן
אבא ואימא לז״א
ומזעיר אנפין להקל
שנים עשר הגבולין תפוחין קדישין
דמתמן אתיהב מזונא
עילאה מריחייא דטחנין מנא לצדיקיא לנא ולכל ישראל בנהירין
דאנפין ברעותא ובנהירותא דכולא כי אתה שומיע תפלת עמך ישראל
ברחמים בא״י שומיע תפלה אמן׳

בני עלמא ומדאתסחי כען לא אתעבד כגופיה [illegible] לשוכהון הוו נפקין
לחקלא לגוה דאייא ודנאין דנאין ושבקין עזין בארעא ואחרן הוות נוקא
דנא סחרניה דהוות עוזא ושאר דנא אתכסיאו בההוא נפקא ובארעא שויין ע
עליה וקרבין קרבנין לאינון זינין פשין ואתקבו בארעא ואתקיימו בקדמיתא להון
טובא וישראל דהוו בשעבודהון הוו מקרבי להו ואזלו אבתריהו והוו טעאן בתריהון
ידייכו וכתי׳ כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וגו׳ וכתי׳ ולא יזבחו
עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זונים אחריהם ״תנינן בשעתא דהוו
מקרבין להו לגבי חקלא והוו מזמני דמא ומקרבי קרבניהון הוו
מתכנשי כלהו זינין פשין וחמאן להו בגוונא דשעירים כלהו ואזלין שש
ומודיעין להו מה דינין בעלמא ״תא חזי כתיב מה כתי׳ פה ויגש יע׳
ב׳ יצחק אבין ויאמר יהו אבא הדא לא את עשיר לא מעולה הדין
דכניד על חונא ״א״ר יוסי ומשמני דאמן נבלא כבר מגע דאמר
ליה בשעתא אחר לא יעבד דא ומשמני דאמן אימרוך
ולא זוהמא דארעא דהא י׳ והמא קוא בארעא וכד טלא דשמיא נחית
בארעא אתהפכן ואתעברו הני אימא ״א״ר חייא מבתר יתן
דאינון סטרין תתאין דלא קדושין הני הוא דכתי׳ ודוא
אלהים ודא הוא נשיאה דכלא דתניא א״ר יהודה נפקותין
דרשיעייא אינון מזיקין דעלמא ״א״ר יוסי אי הכי טבלא
לחיביא דאתעבדו מזיקין בעלמא אן הוא שנשרף
דניהוא אן הוא כוחא דזמינא להו בההוא עלמא א״ר חייא
הכי תנינן והא אוקים מילה נפשתא דרשיעייא נשמתא
דנפקין מעלמא סגי נהורא [illegible] לקבלא להו לאעלא
להו לגיהנם ועאלין להו בהלתהון בכל יומא בניהנם לבתר אזדווני
בהו ואזלין ושאטין בעלמא ואטעין להו לרשיעייא לאינון דהא אמר
תשובה מקמייהו לבתר תייבין להו לגיהנם ואתדנן תמן ובן בכל
יומא לבתר דאזלין בהו ושאטין בהו בעלמא ואזהרן לגברייהו
ואזלין [illegible] לנשמתא דנפשא מעקה נשא ואתכלן עלה לאינון חד
חולין הוו אזלי [illegible] ואחזין בחילייא ועבדין חד טולא רבא
ודכין קריה חד נפשא לבתר עאלין לההוא צלמא דההוא קבלא [illegible]

והוא כולהא מתקנין לה לאלבשא נפשהון ויעאלין לה לאדרגא דאיין לקבלא
מן מחשבי נפשייהו ואתקבצו כינופייא דאינון זימנין נפשין ומייתן
הווה נפשא ועל סקבלא ומשתמש בהדייהו ״ אמר ר' יצחק זמנין א
אינון צדיקייא בעלמא הין וסבלתא דאתי   דהא
כלהו קדישין נפשא אלהון קדישא נפשא אלהון קדישא רוחא אלהון קדישא
נשמתא אלהון קדישא קדשקדשין ״ הלכה דרנין אינון כנוונא
דעלמא דאתייא אר' יהודה סתי' ירעה   דהא נפשא חיה
אדביא נשמתא שלמה דאדם קדמאה ע"י לאה קדישא ״ תנן אמי
תלת דרגין אינון ואתדבקן בחד נפש רוח נשמה ועילא
אינייהו נשמה דאמר ר' יוסי כלהו בני נשא נפשא ואית נפש עילאה
מנפשא זכאה בר נש בהאי נפש מתתקין כיה עלמא חדא דאי יקרא חאן
ההד עד ינקב עלנן רוח מאדרום כלהן אתער בר נש באתעדרותא
אחרא עילאה לאסתכלא בנימוסי מלכא קדישא וכנישו בר נש בההוא רוחא
קדישא אתעטרן ליה בסתרא קדישא עילאה דכליל כולא ואיקרא נשמה דאתקרי
נשמת אלהים ״ והתניא בספרא דרזין דספרא דקהלת שלמה מלכא
דאיקרא דכתי'   ושבח אני את המתים שכבר מתו כיון דכתי'
ושבח אני את המתים אמאי שכבר מתו אלא שכבר מתו בעלמא הין כבר
כעלמא דאתאהון והתמן כתי' תלת מדורין עבד קב"ה לצדיקייא חד
דזכו אינון צדיקייא דלא משרא   מהאי עלמא וכדאתכנשין
מהאי עלמא ואינון אתדריא יתבין בגנתא אינון מהאי בעלמא תייהו ואזלין ו
ומודעין מלה לאינון נפשין דמתיין דאכרון ומתעטרן ועאלין לגן דעדן
דתמן רוחייהון דצדיקייא מתלבשין בלבושין דגן עדן ואתי עמו וקב"ה נגיד
נגדה עמהון גדא וקב"ה עבד דרשתהון ומס על שמא ואינון נפשאן דצדיקייא
מתכסין בהאי עלמא לאמנא עלאיא והאי איקרא נפש ודא לא אתעקרי
מהאי עלמא לאסתכלא ולאנדע לאנגא עלדרא והאיהוא דמייתו ידעי
בצלותא דעלמא ושנושא דאיכייא בהאי הוא דקתני גביה הנפש היא דין
מעשיה ההוא מקיימא הוא נפש ה' בההוא דאשכח כיה קב"ה מדורין
עלאין יקרין כנוונא דהאי עלמא וכנוונא דעלמא עילאה והיכלין כתרי
עיינין דלית להון חושבנא ואילנין ועשבין וריחין דסלקין מכל יומא וכוו'

אתה פח

ויצעק אל יי' ויורהו יי' עץ
רבי אלעזר פתח ויבאו
מרתה אמר ר' אלעזר תוהנא
איך בני עלמא לא ידעי
ולא מסתכלי ולא משתדלי
באורייתא הכא אית לאסתכלא
אמאי כת' שם שם לו חוק
ומשפט ושם נסהו אבל
וודאי רזא דמלה הוא דהכא
על מייא הוה בגין דמצראי
הוו אמרין דבנייהו דישראל
הוו מנייהו כמה בהו בישראל
הוו חשדין לאנתתיהו בדא
עד דקב"ה מטא לון בהאי
אתר ובעא למבדק לון
בהאי אתר כתי' ויבאו
מרתה ויצעק אל יי' ויורהו
יי' עץ אמר קב"ה למשה
מה את בעי הא במרה
חבילין דקיימי גביהון ואנת
ואנא בעינא למבדק
הכא נשיהון דישראל כתוב
שמא ורמי למייא ויבדקון
כולהון נשי וגוברין ולא
ישתאר לעז עלבני ועד
דבדקין להו כולהו הכא לא
ישרי שמי עליהון מיד
ויורהו יי' עץ דא שמא
קדישא ההוא דהוה כתיב
כהנא למבדק נשיהון
דישראל כדין שם שם לו חוק
ומשפט ושם נסהו ולפי זה
יהיה פי' הפסוק ויבאו מרתה
מלשון מי המרים המאררים
ושם נסהו שבדקן כסוטות

אתוון גליפן

אתר עלאה דהוא דאיקר רזא דאינון כהק״יא ואדווא דהוא רזא ב״ך עלאה וכל
רזא ורזא אתלבשא בלבושא יקירא כגוונא דאיהי עלאה וכגוונא דהוא עלאה
עילאה״ מדורא דלגתלה דהוא מדורא עילאה קדישא דאיקרא עלאה
דא״י דתאן אתעטרא דהוא דרגא עילאה קדישא
דאיקרא עילאה וכדין אתדבק לאתעטרא בעיטורא עילאה עלאה סת״ אן דתשגן
על״ ויכפתן על כוותי אלין ואלטלתין עלה יעקב אמן כ״פ ״ל דכר
והרנן מעשן דאלבא וא״ אין פניו אלה לתתא כביכול פניו דלה
דלעילא כבן כת״ ערות כלהן לא תגלה דא נאיכון הדעין אלהי
דאולידתא מעטר עלאה דהוא דאתנשיא כלהן אתט דכחותא דא עפנתהן
אסתלקת נ״ט״א ״הרנן אתנשא עלאה קדישא כסטרן מתוון ר
רשימין דנעשהן ותבין יוד כאף אף ב״וד יוד נבי״ תגתיוד
יוד כאף ב״ת בניאל יוד כה״א יוד בניאל הא״ ב״וד ניאל כה״א ה״ן
בד״לת כלהו אתגלפי ב״וד יוד סליק לגו הא כליל ב״וד כפקודת כפרת
כדין אתעטר לאכתן אתפתחא הא כמלא ואתעטר להשא בזאו דתאן
עדין אתכן ניאל כליל שית אתוין כלהו כליל יוד יוד אתגליף בגלגלי
וסליק לאתעטרא כתה סר אתוון אחתין ואיניה עפן עשר אחידן בגלגלי
וכלהו שתפין דא הא עילאה יקירא דכלא כמן הא אחא כלולה ואכלהן גליפן דספיק
עא״ הא לעולדא לתתא אתכלען כלהו כארבען ותבן אתוון וכלהו פהעטא נזתי
הכן סליקו כהשא דאלבא שבעין שבתן עלאין אתפתחן בשבעין אתוון שמשן
ותבן אסתלקן בחת ואו״ רשימין כפשוט דאי מטלן מקא כד תעלת ט כי כתם ושבעא
רשימין אתשיאו ב״ד שבעין אסתלקן אינית בעובהן רשימין ״תאנא אסתלקן
אתוון כלשימין יתען ואתאין סתימין בדלמה קטורא סמכי עלאה״ אר״ש
לר׳ אלעזר הא חזי עשהן ותבן אתוון דגליפן כגוונא דא כלהו
אתפלגן כחכי עשר אתירן וכל אתירא ואתירא אתאלין [illegible] יון סתה אלעסר
כלה גליפן אתוון יהשן בגיט קר עלאה קדישא אתקשייא באתוון אחרנין וכל
אמירה אוזיף לאתירה שלו המנא אתוי בנין דאתקשרא דאתקלא הריי
כהאי ועלדא עלאה קדישא גליפנא לה כארבען אחרנין בגין דאתקשייא דאבק
ודא בדא עד דאתקשרו כלהו כחדא ואמן דבהש לאנגדין עלאין קדישין לנ
לגדעאי אינון אתוון רשימין בבלפתא וסתרא [illegible] ליפטע ויתקיי [illegible] ודא

בכורא

בשעתא דסליק משה בגו ענגא

והא נשפנא לון כל אתוון דרשימין בכל סתרא וסתרא וכהן לנפקא ויתקיים בכלא והא
נשפנא לון כל אינון אתוון דרשימין וידען בכל סתרא וסתרא ומספרא עילאה דעלמא:
והכי סליק בידן ובהאי נשפנא לון ושפיר הוה דהא סתרא יקרא אוזיף לה חברי׳
אחרי כלא דאורייתא ולאינון דלא אכתבן אלא במתוך אינון דרשימין בכל
וכלהו יהבין לנביאים׳ והא אוקים לון יונ״ זכרין אינון נהיריין בעלמא
הן ובעלמא דאתי דקב״ה בלחשי ביקרהון ונש׳ לן רזין עילאין דאורייתא
קדשין דלא נפלו לנו לאין קחשין ועל דא יכיל משה לא תנשוא בינן קדשין
ולא לא יכלו לנוקבא בדהק כגוונא יקירתא דנביאה משה דא׳ לאו הכי:
אתון הוה ליה לאגשה לאוקים אקדמי׳הא אלא זכאה אולקא דמשה דהא כד
טוה לגלגלא עילאיה בעא לאודעא שמוי קדישין סתים וגליא ובלחי וחד
מיקא חזי׳ וכהן אתדבק וידע. יתיר מכל בני עלמא׳ תנ֞ן ח֞זי׳ בשעת׳
דסליק משה בגו ענגא יתיה על בנו קדשין פגע ביה אחד
אולכא בשלהובי אשא שבנין אלהין ונהורי׳ אתוקדן בגוא לא שפא ליה
בגיה והוו מלאכא גזה״ל כהן אדבר משה חד שמא קדשא דהוה נשיף
מתהפך אתוון ואודעוע ואתרבז עד דסליק משה בינייהו וכן לכל חד
וחד בכלה אולקיה והא אוק״ תנינן ס׳קוני מטרונתא אוקים לון
עהין ומנהג דאינון באתגליא וססתימאה ותמן דהא עלמא
אכבהן לון ואינון ישובא דעלמא כמא דאוק׳ ומאן דנגי חד עהיתרא
אמינייהו ווי ליה ווי לנשמתיה דהא נגע בגנן דא עהין אחתנין ותא חזי
מלה בפהרל דעשר אמירות דכאותא לא תחמוד אשת רעך כגון
דהיא כללא דכלהו ומאן דחמיד אתתא כאלו אעבר על אורייתא כלא
כיס לא איתמלה דקיימא קרוה בתשובה ובסו״א יקבל עונשיה כדוד
מלכא׳ אר׳ יוסי תנינן כל מאן דחב ואתפקד ואתהדר אובד תשובה קדן
משלמין ליה וכו׳ לא ספיק ליה תשובה׳ אי הכי׳ אוך דוד לא אתפרש
מבת שבע לבתר אמר ליה מת שבע ההיא קרת והוה נטיל אית בגלל
דהיין אזדמנת קרת בת שבע לדוד מ׳ יומא דאתברי עלמא ודא עבדתיה
דתפלת בהיה דשאול מלכא והוו ומאן נטלה אוריה לבת שבע ברחמי ׳ ו
ואע״ג דלא קרתה ליה לבתר אתא דוד ונטלה ליה ועל דדוד הויך שעתא
קדי קב״ה לקטלא לאוריה ולאשעבד תפארת בגין דקאי מלכא קדשא ואקטיס ליה

גזריא״ל

לולי ײ עז״ל כמעט
שד״ן
רב המנונא סבא

רב המנונא סבא

אמר תהן את פיר לאב׳ דלא יהיב בר נש פניה דהמוי יתי׳ להדהירא
דהא גריס למתבי דהוה בשר דיש דחתים ביה בשר קדש דלא יעביד
בין מישבין ליה לגיהנם יהוא דממונה על גיהנם דומה שמיה וכמה רבוא מלאכי׳ בדיה וקאים על
פתחא דגיהנם וכל מאן דנטיר ברית קדישא בהאי עלמא לית רשו למקרב בהדיה דומה מלכא
בזמנא דא׳ עד עביה ההיא עבירא דבת שבע דחיל בההיא שעתא סליק דומה קמי קב״ה אל
מאריה דעלמא כתי׳ בתורה ואיש אשר ינאף את אשת רעהו׳ אשר ינאף אשת רעהו דוד מה דלכל
בריתא בעריה מהו אמר ליה קב״ה דוד זכאה הוא ובריתא קדישא על תקוניה קיימא׳ דהא גלי
קדמי

דאזדמנת ליה בש' מיומא
דאתברי עלמא א"ל אי גלי
קמי' קמיה לא גלי א"ל אי
בריקא הוה מה דהוה דהא
כל אבויד עאל לקרבא לאחר
מניהו עד דאפטר בגט
לאנתתיה א"ל איהכי הוה
ליה לאורכא תלת ירחי ולא
אוריך א"ל בגין איקים
מלה בההוא דחיישנא דהיא
מעוברת וגלי קדמוי דאוריה
לא קריב ליה לעלמין דהא
שמיה חתים ביה לסהדותא
כתי' אוריה וכתיב אוריהו
שמי חתים בהדיה דלא
שמש בה לעלמין
אמר ליה מארי דעלמא
הא מה דאמרית אי קמי
גלי דלא שכיב בהדה
לעלמין אמאי שדר
ליה דוד ופקיד עליה
לשמשא באנתתיה
דכתי' רד לביתך ורחץ
רגליך א"ל ודאי לא ידע
אבל יתיר מתלת ירחי
אוריך דהא ארבע ירחי
הוו דהכי תנינן בחמשא
ועשרין דניסן אעבר
כרוזא דדוד על כל
ישרא' והוו עם יואב
בשבעה יומין דסיון
ואזלו וחבלו ארעא דבני
עמון כו' ותמן יואב
ואזל אשתהו תמן בארבעה ירחין ובאלול הוה מה דהוה מבת שבע וביומא דכפורי מחיל
ליה קב"ה ההוא חובא ואית דאמרי בשבעה באדר אעבר כרוזא ואתכנשו בחמיסר דאייר ובחמי
סר דאלול הוה מה דהוה מבת שבע וביומא דכפורי אתבשר דוד גם יי' העביר חטאתך לא תמות
בידא דדומה. אמ' דומה מארי דעלמא הא מלה חדא אית לי גביה דאיהו אפתח פומיה עליה.
א"ל לית לך רשו דהא אודי לגבאי ואמר חטאתי ליי' והעביר דלהבא. אבל מה דחטא באוריה
עונשא דיליה עליה יקביל. מיד אהדר דומה לאתריה בפחי נפש. ועל דא אמ' דוד לולי יי' עזרתה לי כמעט
שכנ'. מלו' ה' עזרת' לי כשכנ'. לולי יי' על דהוה אפטרופא דילי. כמע' שכנ'. מהו כמעט
כחוטא דקיקא שיעורא דאית ביני ובין סא כההוא
שיעורא היה דלא שכנה דו' עכ'

דרא דר' שמעון

לדוד דהא קב"ה בעא לאתבא ליה לדוד לקיימא ליה מלכותא שלא קהשא וכדתנן לה הן
תנ' **תנינן** א"ר יוסי מאי דכתי' אני יי' אני המתחיל ליתן שכר טוב לצדיקים
שעתיד לבוא. אני יי' העתיד להפרע מן הרשעים לעתיד דכתי' הרשעים
והמורדים כו' אני יי' דכתי' אני אמית ואחיה אמר ענש' שאני נאמן מדת האמת הרשעים
המפכין אותי למדת הדין דתניא שם מלא יי' אלהים זכו יי' ואי לא אלהים א"ר
חייבין עבד פניותא לגבייהו מאי פניותא סמא דלוק' פניות אתא והא איתא
תנינן סת' ולא אטיב כבדת עונותיה לא תקרב לגלות ערוה תאנא רב
יהודה דרא דר"ש ואחי' שהא בנייה כלהו זכאין כלהו חסידי כלהו
דחלי חטאה כלהו טפסרא שהוה בנייהו דליתבק כהן אחרנין כגוני בך אילו
אתפרשון ולא יכלין דיהוי אטמרן כדהן כהן אחרנין להוי הכי ואלין דרדי ע
שלאי לעלמא ואיכין דבאנש אסתכל דר"ש כד הוה אמר דרא דהאי קרא חסידי
כלהו עינוי נכנין דיראין וכלהו אילין דראה הוו אילין בשנייהון מאי דכתי'
פה אל פה אדבר בו במראה ולא בחידות. יומא חד שאיל ר' יוסא אמר
קושטא פי' מלה דנפקא משפא וכו' ואתבקע לארבע [illegible] סלקין ו
אינייהו וחד מאין וחד נביעא נביעא היאך הוא א"ר אבא שמתקיימא רש
קדש חול דהא כתי' עליה פה אל פה אדבר בו אר"ש עד לא אתבקעו ביה
תפתח מעלמא וכד הוה מידרא דר"ש **תנינן** ביומוי דר"ש הוה אמר
בר נש לחבריה פתח פיך ויאירו דבריך כתר דשכבר"ש הוו אמרי
אל תתן את פיך לחטיא את בשרך **תנינן** א"ר"ש אי בני עלמא אסתכלן
במאי דכתי' כמוהו לא יהיון לארעא קמי' מאהין **תנינן**
כד אתעביד הנין קטי מה תשלא לאחתא בעלמא הכי כתיב
סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם איתמר הכא לנלאה דהא לא תרדא אסתלק
דתנן בשעתא דחוויא תקיפא דא סלק יתער בנין חוף עלמא שא ר
ואתחבר עם נוקבא ואטיל בה זוהמא אתפרש דכולא מיא בנין
דינא אסתאבת ואיתקה אסתאבא ולא אתחזי לדכיא לאקרבא בהדה רחל
אסתאב הוא בגין דהא דהיא מסתאבת. **ותנינן** אלה ונעקן ואתו
זיני דמסאבותא נחתו לעלמא ואתאחדן מסטרא דחוייא
תקיפא ושבעה ושבע הבריין [illegible] אתאחדן בנוקבא ואתדבקן ביה
[illegible] היקב מהדק בתר דלא אסתכך ואתחבר בנוקבא ואתפ' שעה

טעם הצפרנים

ארבע ועשרין מנין חביב

טעמא לדוכרא ונוקבא אסתלקו ושערא רבא וטופרא סגיאו וכהן הכי נטלין
לאתגלאה בעלמא ואסתלקו כלא הה"ד כי אתקדש ש' טוהא יוקדש י"י אם
אסתלקו בחובייהו דבני נשא " התקונין אלו דסת" וחיבה אטי"ר
כיון דבין הא טיה ארבעה ועשרין ז"יגין אסתלקותא אטיל ח
חוייא בנוקבא כחושבן ואי"בא ועשרין ואתכנש הכין אתמשכן לשושלתא
ועשרין ואתכנש לתתא ושערא רבא וטופרא סגיאו וכן אתמשכן בכלא
והתקונין כד סגיא אתמה לאתקדשא בשן למפלא היוא טעמא דא
כיומי אסתלקו ולמפלא טופרא כל יהוא זוהמא הלאן ד
ואלנו בדי דאסתלקותא זוהמא דטופרין יתער זוהמא אחרא ובגיני כך
בעיין למיגז ויאנן דלא עבר לון לגמרי כלו אתער חסד בעלמא דתקונין
לא נבעי ליה לאיניש לאיעבר דוסתא לגיזין דתקונין אף
ואדכנו אחה ואלא דזיגין דפין אתאחדן אזהוא זוהמא דאטיל חויא
תקיפא וכלהו אתמשכן מההוא זוהמא דטופרי ואפי' מאן דגזיז יעבר סם
חרשין לבני נשא אשום איכון דגזין כהו ואמן העבר לון לגמרי כלו אסתלק
חסד בעלמא ודזיגין דפין לא אשתכחין ויעבר ההוא זוהמא דטופרא דפסים
ביה דתקונין אזלן ודהך כרגליה כאסתא עליהו יכיל לאתנזקא ויזה
כהאי טינא דטינא זוהמא דלעשלא כך אתמה דאקבלא זוהמא
ואתחכמא בחויא ואטילכה זוהמא עמכו' ד' לנגלאה דיקבלא מינה כההוא
זיונא בגיני כך אדם קב"ה הבאו ועל כתפה כל"ח " עלי אותי בגין דתשש
ההוא חויא ואתכסס ין דבעיא עלי' כמא דכת' ערפים עומה אתמעל
ע ועלדא כת' בקב"ה הכוער"ם על שן דבנתיהון יתער מאן התעורראתו
אסטריא דעמלא ולהבא הבאו על כתפה עלי אתש בגין דתכסס נוקבן
ויתעבר זוהמא ולא יתקסח חויא כאתר דעולה וכלבן לאה על עין
אלשוני אתהייך ושלוא סהמה דלא אשתכח ובגיני כך כת' ולא תירך
כנרת טוואחתה לא לגלות ערותה לא יתקרב לגלות ערותה " וכאן רך
דרא דרש"ן יוחאי טאה בגיניה זכאה עדקבה כין עילאי ותתאי עליה
כת' אשעקן ארך עולבך בן חורן אתו בן חורן דזקיף העמא לגלאה ולפסק
אתין ולא דחיל כהאי דאיהו הוי בר חורין דבעיא להו אתו אולבך דא קוא
רש"ן יוחאי מה דאוהיתא אה דאתסלקא דהדהון ר' אבן ואתנה הוחוין

מזמור של״ה

ר״ש הוו קיימי אבתריה ואמרו אתה ה׳ לבו סמוך ישמח ר״ש פת׳
ויהי מלאך בארעו ומלה שבחא בשבחו אמאי דא שקול בדרגא
אלא כלא בחד דרגא סליקו דא חדוון בדא וחדוותא דדא בדא ולא אשתכ
אלא כמה שתיקא קדשא וכדין חדוותא דכלא והניכן פת׳ מזמור
שיר ליום השבת שבח דקא משבח קב״ה כהן חדוותא משתכ
ושמחתא מתוספת דהא שתיקא אתגלי ומיונא מזהרן מוף הכן בחד
בחדותא סילא והא נהיר לה שמשא בחדוותא דנהירו דשתיקה
שלמה כנינכן האי קרבנא הוה לשלם כנין התכסס סלא ושתכח
חדוותא בשלמא ועלדא הכא על על היקר מלה״ תאנא פת׳
עולת שמתכנשתו על עולת התמיד דבאש לכוונא נכא
לשלם לשלם יתיר משאר יומין ועלדא עולת התמיד דיומא
תנינן פת׳ בחנה ותתפלל על ה׳ ובכה תבכה על ה׳ דייקא דהרן
כנין דמזלא קדשא תליין סמא דאוק׳ ולית לך מלה בה ומהן
מזמתא שלא בדורהא דלא תלייא בסמתא שלמה והלין מינה תלי
לשן פטוה דא כמתא שלמה הכל קוונתו תאתלים והא אתמר ר׳ יוסי
אשכחיה לר׳ אבא דהוה יתיב וקרה האי קרא השלך על ה׳ יהבך על ה׳ ד
דייקא דהא מזוני במזלא תליין ר׳ יהודה הוה קרא על זאת
יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא דא אוקמוה אבל
עת מצא מאי דכת׳ דרשו ה׳ בהמצאו דא לשר מצוא מושתא תתקן
עינין ומתמשכן ומסתפקי אמן ומתברכאן כלא רק לשטף מים
רבים דא עמיקתא דנבועין ונהרן דנפקן דנפ לב ומתמן יום לקרבא
ולסלקא תמן הכל רק לשטף רבים אלין לא יגיעו דהא לא זמן ולא
יכלון. ר׳ יצחק אמר פת׳ אחת שאלתי מאת ה׳ אותה אבקש שבתי
בבית ה׳ וגו׳ זכאין אינון צדיקייא דסמא בנייהון
עלמין עמיהון להו כההוא עלמא וקב״ה משתעשע בהו בהאי גון
עלמין כמה דאוק׳ בנועם ה׳ והא אתמר ר׳ חזקיה אמר
מהכא עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה
לו מעשה מי כבש ליה אלא יעשה ודאי הייכו יוסף על מי דחמא
תשעה שנה והייכו ותתפלל על ה׳ א ה׳ מי כבש ליה אלא על ה׳ דייקא
וכולא חד זכאה חולקהון דצדיקיא בעלמא דין ובדא עליהון כת׳ וישמחו
כל חוסי בך לעולם ירננו ותגן עלימו ויעלצו בך אוהבי שמך וכת׳ אך צדיקים יודו לשמך
ויבטחו בך יש כי לא עזבת דורשיך ה׳ אמן

ענין בני חיי ומזוני לאו בזכותא
אלא במזלא

פרשת קדושים קדושים תהיו ר׳ אלעזר פתח ואמר אל תהיו קדש לי

אורייתא כסוס כפרד אין הבין וגו׳

ורסן וגו׳ בכמה זמנין אזה׳ אורייתא בכמה זמנין אכריזת קמייהו [illegible]
לאתערא להו לבני נשא וכלהו נאימין ועיינהון סתימין לא מסתכלן ולא
משגיחין [illegible] אנפין יקירין להון [illegible] עלמא כד ירכבון [illegible] ש
[illegible] דאורייתא כד צווחת לקבלהון ולא אהדרו אנפין לקבלא
[illegible] ולא ידעי [illegible] דאזלין [illegible] וי לון וי
לנפשייהו דהא אורייתא [illegible] פתי יסור הנה חסר לב
[illegible] אמר ר׳ אלעזר חסר מהימנותא דהא לא אתיהביה
ודאי האי חסר לב [illegible] מאן דלא אסתכל באורייתא
לאו [illegible] פנים [illegible] מכלא ואמרה לו [illegible] לך
[illegible] ולא אתוספא אורייתא דלעילא
דהא קרא ליה חסר לב פגים מהימנותא דהכי תנינן דכל מאן דלא
אסתכל באורייתא אסור לאתקרבא ליה ולאתעבדא ביה סחורתא עם סחורות
וכל [illegible] באורחא דהא לא [illegible] ועל דא תנינן
כל בר נש דלא [illegible] ולית עימיה [illegible] בכמה
וכל [illegible] באורייתא דלא חשיב [illegible] דלא אתם
על נפשיה ר׳ יהודה [illegible] מאן דלא [illegible] דכתיב
[illegible] והא אוקמוה [illegible]
כסוס כפרד אין הבין וגו׳ זכאין צדיקייא דאשתדלו באורייתא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
אל תהיו כסוס כפרד [illegible] אין הבין [illegible]
[illegible]
[illegible] ידע הבין [illegible]
[illegible] לא ידע [illegible]

[illegible]

הוי ארץ צלצל כנפים

שלשקד שתי בנות. הב הב ורבנן ראיון הכתב לא ידעו משכב איש לו הכר-
פסו איש לבלנע אקפהו דהא תיה קני הכם איגון ועלדא אמן גהם דלא אתקדשו
כההוא זמנא כמא דאת יבטוך ועל דא קדושים תהיו וע׳ אמר קבה אבל אמר
אמון לא דעיים לא אתדבקו בהו אלא בטרא דכת׳ ואתם הדבקים בי״י אלהיכם
אתם ולא שאר עמין ועל דא כת׳ אנא קדוש מבינכם קדושים אתקריו קדוש
ישעיה אנין עו׳ **קדושים תהיו** ר׳ יוקשמא הוי ארץ צלצל כנפים
אשר מעבר [illegible] נהרי כוש. וכן כמון התם יאמר
צלצל כנפים קוליהון יעיקו [illegible] הוי ארץ צלצל כנפים אל יאמר
ר׳ יצחק כשעתא דקבה בלי שלתה וכואה לנלבה שני קיתה מגו יסרה
והוא אגו חשוכה הוו כלון דלכא וכנין אגון חשוכה עפק נהורא
ומגו יסתלקתא תנינן שאינקדא וירא נפיק יקרא דכנו טב כפק כבו אגון
דחאי עפק חשה וכלא אתגלי [illegible] ולבושי ויכר הרוח ויראם ושיאן
ויורו ישראל בל שמה שאין נאור ואוכם ובלו כמד אלגו׳ **והכנת** אחר
ימוק אחר יהודה כל עלמא סלכו לא אתא זיכסי עילך
דקושפה בקנואה וכדי אתין שלמא כהכא בעלמא׳ אתדבקו [illegible] לא
יכיל לקי׳ יאמר פי׳ [illegible] ובה אויקים איל [illegible] דכת׳ כי כאשר
אשפיעך לארץ כדין למהו יתעבי קבל׳. **והכנת** בההוא זימנא
דהגאתא כעלמא וכדין אתעתרו [illegible] יצרו ויכנאוזה
דהרשין אתעבדו לקבלא [illegible] דהכא קטין לשלמה כעלמא פרשין
נסתין יהוי נסא ויהוי נסא לאשגחא כעלמא כמין אתעבדו נדפין
לאפרשא שו לאסתלקא כהנין קטין ושלטין בעלמא ושלטין לאכלמא
כמן כת׳ הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש אמר ר׳ יצחק
אתגלי בה שלמא כחסידא כד אינן אכלי קיטוו ופני
קם כד יעלו כלה הכא שעבדו יתיא לגו בו יוסי [illegible] לא
לאסתכלא ואסתכל לי כמה דכת׳ ונעיא אתפשטו ר׳ יוסי אמר
אזיל כגוונא [illegible] כיה ר׳ חייא אמר [illegible]
דכת׳ כעלו ולכן שעבדו לבית עלו [illegible] שין [illegible]
ויגנה כגבה ויגנה לא יתפקר אבל אתפשט ברכה [illegible]
כגון דרכה [illegible]

עולה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמי׳לואים ולזבח השלמים׳ שקולה
אורייתא לקבל כל קרבנין דעלמא׳ א״ל הכי הוא ודאי דכל מאן דאשתדל באו׳ ולית
אינש׳ דאיתגזר עליה שנאה מלעילא טבא ליה מכל קרבנין וצלותין והדרין
ועונשא אתבטל כגין הכי טב ליה לשמה וקרבה אתקי״ם בהה׳ ותנן רבי ילא
אתרכי מרש לשלמין לא כאילין דאורייתא כגוונא דלא מקבלין טומאה
כגון דהיא קיימא לנכוה לאינון מסאבי ומסותא באורייתא אשתכח
דכתי׳ רפאות תהי לשרקושי לשמותיך דכתי׳ ואתה׳ טהורה שאדרת
לגר משפטי ה׳ אמת צדקו יחדו׳ מאי שאדרת לגר דקיימא תהדרין
כההיא תי׳ותא ולא אתענה לשלמין מא׳ לי׳ ואמת ה׳ אמ׳ לגב
הכא׳ ודאי והא אורייתא מסטרא חבלא קא אתא מא׳ לי׳ הוא דכתי׳
עקרא אגסא עקרא דכתי׳ ראשית חכמה יראת ה׳ וכתי׳ יראת ה׳ טהורה
שאדרת לגר קדושא אתקרי׳ דכתי׳ כי קדוש אני ה׳ ודאי דהיא אוהי׳ דגן
עמא קדושא עילאה ועל דא מאן דאשתדל בה אתקרי ולמטר אתקדש
דכתי׳ קדושים תהיו היו לא כתי׳ אלא תהיו ודאי מא׳ לי׳ הכי הוא ומה
כתי׳ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש וגו׳ וכתי׳ אלה הדברים וגו׳

תנינן קדושא דאורייתא קדושה דסליק על כל שאר קדושין דה
מכאתא עילאה סתמ׳ מאה סליקא על כלא מא׳ לי׳ לגבן
אורייתא כלא חכמה ולאו חכמה כלא אורייתא וכלא כחד דרגא הוא
וכלא חד אלא אורייתא דאכלא עילאה אשתכחת קיימא בה ואתרשש
ערשתא בכל סטרין עד דהוו אתלי׳ ח״ו חד בר נש בקל נפקא דק׳ טפא וכיב
על סוסיא א׳ שליט ידו׳ לחד עבדא דא׳ לגא א״ר יוסי הכי הוא דכתיב וי׳
והתקדשתם והייתם קדושים אדם מקדש עצמו מלמטה מקדשין ליה
מלמעלה וכתי׳ קדושים תהיו וגו׳ תנינן ר׳ אבא אמ׳ פרשתא
דא כללא דאורייתא היא והוא חותמא דקושטא אתקרי
היא׳ בפרשתא דא אתגלייאן עלאין דאורייתא ועשר אמירן עונשין
ועונשין ופקודין עלאין דכד אשוון חכמי׳ לפרשתא דא הוו חדאן א״ל
תנינן מה בין פרשת עריות לפרשת קדושים תהיו סמיך קדרא לדא
אלא הכי תאנא כל מאן דאסתמר מאלין עריין קדושא אתעביד
ודאי וכ״ש אי אתקדש בקדושא דמאריה והא אתערו חברייא מאי עשבן

דכלא לאתקנא בר נש. **תא חזי** מאן דבעי לאתקדשא ברעותא דמא
דמאריה לא ישתמש שמש [illegible] אלא מפלגות ליליא ואילך או בפלגות
ליליא דהא כדין שעתא קב״ה אשתכח בגנתא דעדן בקדושא עילאה
אתער וכדין שעתא הוא. לאתקדשא לשאר בני נשא אבל ת״ח דידעין
אורחוי דאורייתא שעתא דלהון למיקם לפלגו ליליא באורייתא לאזדווג
בכנסת ישראל לשבחא לשמא קדישא ובליליא דשבתא כשעתא
דרעותא דכלא אשתכח זווגא דלהון כדהוא שעתא לאפקדא רעו
רעוא דקב״ה וכנסת ישראל כד״א בנים אתם לי״י אלהיכם ואילין אינון
קדישין דכתיב קדושים תהיו כי קדוש אני י״י אלהיכם. **קדושים**
תהיו. ר׳ אבא פתח ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ.
ת״ח בכל עמין דעלמא לא אתרעי בהון קב״ה בר ישראל בלחודוי
ועבד להו גוי אחד וקרא לון אחד כשמיה ואעטר להו בכמה עטרין ופ
פיקודין לאתעטרא בהו בר נש בכוונה דלעילא ולאשתכחא גוי אחד
שלים בכלא. ובההיא שעתא דאתעטר בר נש ואתקדש בהו אתע
שלים ואיקרי אחד. אחד לא יתקרי אלא כד הוא שלים ומאן דפגים
לא אתקרי אחד. ועל דא קב״ה אקרי אחד בשלימו דכלא בשלימו ד
דא כגון בשלימו דכנסת ישראל בגיני כך ישראל לתתא איקרון אחד
וכד בר נש אנח תפלין ואתעטף בכסויא דמצוה מכן אתעטר בעטרי
קדישין בכוונה דלעילא ואיקרי אחד ובגיני כך ליתי אחד ואשתדל
באחד קב״ה דאיהו אחד אשתדל באחד דהא לית מלכא ישתדל
אלא במאן דאתחזי ליה ובגיני כך סת׳ ואם באחד לא שריא קב״ה ולא
אשתכח אלא באחד דאתתקן בקדושה עילאה לאהוי חד כגון הוא
שהוא מסתר דא ולא בסתר אחרא ומאי איהו איקרי בר נש חד בזמנא
דאתקדש בקדושין עילאין. **ותא חזי** בזמנא דאשתכח בר
נש בזווגא חד דכר ונוקבא ואתכוון לאתקדשא
כדקא יאות כדין הוא שלים ואיקרי אחד בלא פגימו ובגיני כך בעי
בר נש לחדאה באתתיה בההיא שעתא לזמנא לה ברעותא לגב
עימיה ויכוונון תרווייהו כחד לההוא מלה. וכד אשתכחי תרווייהו
כחד כדין כלא חד בנפשא ובגופא לאתדבקא דא בדא ברעותא חד

אא ואבי[illegible]

חד כנפשא סגיא דאולפנא דדרש סגיאין דאתפלגו נפשא הלין ומה דאתקבלן דכר
ונוקבא מה דאתעבידו חד נפשא חד דאתקשרו דדינהו חד נפשא וחד נפשא ולא יקרי
מה עם אחד כמן קבה שמא כה ואפיק דרוחא דקבה כהוא אחד ולאו איקרין
מנן דקבה סגיא דאיתמר ובגינוכן כת' קדושים תהיו כי קדוש אני יי' וכלין ד
דיכון ישראל דלא אחוקי מלה דא במתרא אחלא ועלאה קדושים תהיו כי קדוש
אני יי' אלהיכם **איש אמו ואביו** תיראו ואת שבתתי תשמורו
אני יי' הא תנינן דאשתמודעין דא כללא דאורייתא
מקיש דחילא דאימא ואבא לשבתא ואמר ואת שבתותי תשמורו אר' יוסי לא
חד מאן דדחיל להאי נטיר להאי איש אמו ואביו תיראו מקדים אמו לאבוי
מחילא דאימא הא אוקמוה אבל אימא דלאתרשו כיון בכך מאבוי מקדים הכא
לה ר' יצחק אמר סתי לעילא קדושים תהיו אתי בגין לאתקדשא כמ
כמא דאתקדש כחד מאנון הא שבתא יתיר כהוא קדושא די
אימא ואוקמוה בגינוכן איש אמו ואביו כמאי נוקבא כיום עשות יי' אלהים
ארץ ושמים ובאתר אחרא אקדים שמים לארץ לאתחזאה דתרוייהו שקולין
ואשכחנא אוף הכא אקדים אימא לאבא ובאתר אחרא אקדים אבא לאימא
לאתחזאה כחדא כיה אשתלשו **ואת שבתותי** תשמורו שקל
דא לדא וכלא כחדא אתתקלו כמתקלא חד
וכת' ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם ואתמליה יומא יומא וכת' זכור
את יום השבת לקדשו אלא חד לאבא וחד לאימא כת' הכא איש אמו וא
ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו ואתקדשו תיראו אינון אתקדשו בשתש
הן אתקדשו אינון דאתקדשו נשמתהון כהדא שעתא כגוונא דא ואתקדשו
אתקדשו אתקדשו אלא אתקודשו אלהין אתקדשו ואף מן נשמתי אתקדשו ו
ואינון אבא ואימא איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו דא
ומשון אמר כת' ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים כולכם היום זכאין
אינון ישראל דאינון מתדבקן ביה בקבה כלא אתדבקן דא בדא **תנן תנן**
כשעתא דבר נש אתקדש לשתא מאן זכאיין דאתקדשי נשמתהון
משבת לשבת כשעתא דבר נש אתעבדא ובסתא אזדמנת מקן את לבן
כולהו וכחד נפשא ונפשא דא זמין קדושה ועלאה סת' איש אמו ואביו
תיראו דאינון בזיוונא חדא כנפשא כהוא שעתא לאתקדשא ואת

סימן ישראל קדושים צו

יה רבון עלם ועלמיא
אנת מלכא מלך מלכיא
עובד גבורתך ותמהיא
שפר קדמיך להחויא:
שבחין אסדר צפרא
ורמשא לך אלהא קדישא
ברא כל נפשא עירין
קדישין ובני נשא
חיות ברא ועוף שמיא:
רברבין עובדך ותקיפין
מכיך רמיא זקיף
כפיפין לו יחי גבר
שנין אלפין לא ייעול
גבורתך בחושבניא:
אלהא די ליה יקר
ורבותא פרוק ית
ענך מפום אריותא
ואפיק עמך מגו
גלותא עמא די
בחרתא מכל אומיא:
למקדשך תוב ולקדש
קודשין אתר דיביה
יחדון רוחין ונפשין
יזמרון לך שירין
ורחשין בירושלים
קרתא דשופריא:

יה רבון

שכבתו השאורו דא׳ כנון אלהין לנפשא כהדין נפש ורוח וזאת שכבתו
השאורו דבר אחר וזאת שכבתו השאורו לאלהים לא כנון
דאמרינן אזדווגיהו משכבא לשכבת וזאת אוק׳ כגון ד
דכת׳ ומהסים אשר אמרו את שכבתו מאן אינון סהסי׳ אלא אינון חברייא
דעסקי׳ בא״י יומא ולילה עמר יומין כגון אלישע באורייתא ואינון מתכנין משכבת
שכבת הזרע אשר שמרו את שכבתו כלו׳ ואביו שמר את הדבר וכגוני
כך וזאת שכבתו השאורו איש אמן ואבן תהלו וזאת שכבתו
השאורו איש אמו ואביו רוח נפש וזאת שכבתו
רוח נפש וכלא אתדבקו ואת כלא ואלה תולדות הארץ אל תתן
את בשלילים ואתי מספרא לאתנעלו בסי׳ ר׳ חייא פתח אל
תתן אל תקשי העם הזה ואל תשוש ואל תעמידו אל תתן אזהו
אל תתן וכי מאן דאמר לאלא אל תתן הא כת׳ כי שגגה יי׳ על דרכי איש וכת׳
אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי׳ והא בכלא אמנם קב״ה
בכל עובדין אסתכל מה נא על כולהו אם טוב ואם רע כלא יביא האלהים
במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע ומעשה אמר אל תתן את פיך תנינן
כלום יש לך עצה למסתמכא אחובוי כגון דלא יחטי קמי מלכא קדישא דהכא
חזי מה יש בעש למסתמכא אחובוי כגון דאי עבד חד אמונה הדין
מתקן פלגא וקיימא קמי קב״ה ואמר אנא אפלגנא דעבד לו וקבלה
אנו לא קמי לאשגחא בה בל יומא לאעטבא ליה בגינה ואי עבד עליה
דאורייתא הדין עבדה פלגא וקיימא קמיה ואמר אנא אפלגנא דעבד לו
וקיימא תמן לאשגחא בה לשיזבא ליה הדר ויאמר יי׳ ויגאל אותו ויאמר זהוא
בתיובתא
עבדה קיימא קמיה קרב בתשובה גס׳ נפשך העבר אשמתך ולא תאמר
דא עבר הדין תוכן אקמיה כגון דלא יסתכל בה
ויסתכל לאעטבא ליה ועל דא אל תתן אל תקשי העם הזה ולא תשוש אל תעמידו
א״ר יוסי וכן אתהמא משום דכת׳ נכח שנך לפני ר׳ ייסא זעירא
שאבר שמשון ואמר חד משכחיה דהוה יתיב וקאמר ב״ר ב׳
דכת׳ ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואוכל
משמע דאדם וחוה סגרין אסבלייהו כנגפא חדא דכת׳ אשר נתת עמדי
ולא כת׳ אשר נתתה לי אמר ליה אי הכי מהו האשה הנעבת עמסה כזה

ולא מני הנשמה לפניך אית ליה איסת' השתא שאין הויא אית זכי סוד רבה:
מ' אמר נתת שמה אבל הנשמה כתי' אית ליה והא כתי' ויאמר יי' אלהים לא
טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו אעשה לו עזר השתא אית
הכי הוא ודאי דאדם לבדו הואי דלא הוה פה סמך אנוקבה כגון דהא אספרי
דאוק' ויעז דאת אעשה לו עזר כנגדו דכי הוא דלא סת' אבל לעזר כגון ד
ע' זכר ונקבה בראם אבל אעשה סת' אלהו אעשה אתתקן אשמעינן דקב"ה נטל
עדרוי ותקין טפקוטא ואייתי לה קמיה וכהן אשתמעו אדם כאתמתיך והוה
אמך ותנינן ליה שפירו דאדם קדמאה דהנטילה עילאה מן [illegible] דהלא
רו ודחוה דלא הוו יכלין כולהו לאסתכלא בהו ואפי' אדם לא אסתכלבה
ביה זימנא דחבו ואכנשא שפירו דלהון מהן אשתמודעא בה אדם
אתמודעא בה לשמשא בה הה"ד וידע אדם עוד את אשתו ויתנ בכלא
בכתשמיש וידע דא שתמודע בה ואסתכלבה והנינן אסיר ליה
לבר נש לאסתכל בשפירו דאיתתא כגון דלא ייתי לאהורא בישא
ויתעקר למלה אחרא וכך היה ר' שמעון עבד כד הוו אזלין באורחא והוו
דייא אזלין בתריה וחמא לאיתתא שפירא אמיך עינוי ואמר לחבריא ל
תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם כל מאן דאסתכל בשפירו
דאתתא כאלו אתי בההוא בלענא פגעא ואי אסתכלין ביה ההוא ההוא פגעא
[illegible] אעבר מטום ואלהי מסכה לא תעשו לכם יתן אי אשתמש באיתתיה
ימנא דסליק ביה ההוא הרהורא פגעא איגון כגון דא ולד בני מסכה איקון
אל תפנו אל האלילים ר' אבא אמ' אסיר ליה לבר נש לאסתכלא
בטעותא דעממין לא לאתהנאה מיניהו ולא
תכלא בהו כל שכן לאסתכלא בהו דאסיר ליה לבר נש לאסתכלא בהו ד
אסיר ליה לבר נש לאסתכלא באתר דלא אצטריך ר' אבא פתח ואמ' פנה
ויהונ' תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך וכי לא הוה ליה לקב"ה
שפירא בעלמא כדוד דאיהו אמ' פנה אלי וחנני אלא הכי תנינן דוד אחרא אית
דויד אחרא
ליה לקב"ה והוא דשלטא על כמה אכלוסין עילאין ותתאין וכד בעי' לקב"ה
למיחמי עלמא אסתכל בההי' דוד והיר ליה אנפין וחיים עלמא ושפירו
דההי' דוד נהיר לעלמין כולהו הה"ד נעלמותא דהכא אתרקיאת בשכנע
תכסיסי זיו דהכא והא אוקימנא ואוקימנא דקב"ה לקבליה ואסתכלנא אורח.

חיוותא חדא נביה אמר ליה קב"ה הדר עינוי לקבליה ויסתכל ביה כמאן

בבינזא יגון שפירן ככלא כד"א הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבוני הסבי עיניך מנגדי

מנגדי דכשעתא דאלין עינין מסתכלן ביה בקב"ה כדין אתתקנן קסטין דכל סטרין

[illegible] בלביה כחיוותא שלהב ואסגי אות שלהובא דחזיאו שלהב לגביה ית

לגביה אמ' הסבי עיניך אסחר עיניך למטר אתה אני מוקד ליה בשלהוב חיוותייני

חיוותא [illegible] רבי כתי' פה כדוד כחד והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב רואי וכניהיה

ובגין דהוה דוד עינוהי שפירן חיזא דקב"ה לאתדבקא ביה אמר דוד פנה אלי וחנני

[illegible] ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יי' משמען

יי' משמע

דעאל עימיה עם יעקב גנתא,

גנתא דעדן דליתו שדה תפוחין קדישין וכי היך ידע גנתא דעדן לא עאל עימיה

עמיה דהא גנתא דעדן כמה רב הוה בפתחיה כמה זינין וכתון שלאין אלא גנתא

אלא גנתא אתאב שלהב קדישא איתא לקב"ה ודהוה גנתא דחיוותא הליה ואתבה

ומחמיין כיון דלא אתנטר גנתא דא אלא לקב"ה בלחודוי דהאי עייל ביה ודאיס

ביה ודאן אחסין קב"ה לאשתכחא יתיר שאתון דהקיין וכשלא אשתכחא ביה קיימין

ביה בגנתא ולא עאל עימיה לסייעא ליה אני יי' אלהי אברהם אביך

אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכב עליה

עליה

אתנטב ולזרעך יהיב יתהון אמאי דקפלא לארץ ישראל וכי ארץ ישראל דאיהי ארבע

ארבע מאה פרסי אתדעקת אחתיה ויתבה תחותוי אלא ארץ ישראל אתא עילאה קדישא

[illegible] קדישא איתא לקב"ה ואיקרי ארץ ישראל והא תחותוי הוא העקב דקאים על

[illegible] ואחסין ליה קב"ה לישראל בגין חיוותא דלאן להו לגבי שאהון ודכר ואי

[illegible] להו ולאנשא להו אכלא ואיקרי ארץ חיים תאנא חזי אסיר ליה לבר

לבר נש לאסתכלא באתר דקב"ה מאיס ביה ולחיאה דנפשיה ואיהו ביה

[illegible] דאיהו אסיר לאסתכלא בה כיוה דאיהי שלא אתתסוה וכיוה ותאנא חזי

[illegible] אסיר ליה לבר נש לאסתכלא בקשתא בגין דהוא חיזו דאורייתא

[illegible] עילאה אסיר ליה לבר נש לאסתכלא באתר אמאנא היכא לא כל עכן

[illegible] כנפי קדשא תפנו אלהא לאשרי ברחוק אמר ואזה לאסתכלא בהו אמאי

לאסתכלא בהו על אחתיסוה וכיוה ובנפש קדשא תפירא דאלהים

והכא אורות לא זרה להו לישראל בקדישיתא לקבל לא יהיה לך אלהים

לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה וגו' אנכי יי' אלהיכם אנכי

קדושים כו

כי יי אלהיך איש אמו ואביו תיראו כבד את אביך ואת אמך ואת שבתותי
שמורו זכור את יום השבת לקדשו ולא תשבעו בשמי לשקר לא תשא
ת שם יי אלהיך לשוא לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו
א תענה ברעך עד שקר ולא תעמוד על דם רעך לא תרצח וגו' והא אוקמוה
לדא כללא דאורי' תא הכא בפרשתא דא אמר ר' חייא בקדמיתא כתי'
נכי יי אלהיך זכור את יום השבת לא תשא ד' לא תנאף לא
גנוב לישנא יחידאה והכא כתי' יי אלהיכם איש אמו ואביו תיראו ואת
שבתותי תשמורו אל תפנו אל האלילים כלהו לישנא דסגיאין אלא תא חזי ומאי
הוו ישראל שכיחין בעלמא לא אשתכחו חייבי קב"ה כל כלא חדא כשעתין
א בההוא יומא דקיימו בטורא דסיני ועל דא כלא דא יתאמר בלישנא יחידאה
יתאמר לבתר בלישנא דסגיאין דהא לא אשתכחו כל כך כההיא שעתא
רבי אלעזר הוה אזיל למחמי לר' יוסי בר' שמעון בן לקוניא חמוי ו
והוו עמיה ר' חייא ור' יוסי כד מטו בחדא חקל יתבו תחות
ילנא חדא אמר ר' אלעזר כל חד לימא מלה דאורייתא. פתח ר' אלעזר
אמר ואנכי יי אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא (הושע סימן יג
דע) ומושיע אין בלתי. ואנכי יי אלהיך מארץ מצרים וכי מארץ מצרים
אלהא מקדמת דנא לא והא כתי' ויאמר יעקב אל בניו הסירו את
י הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלותיכם וכתי' ונקומה ונעלה
ת אל וגו' ואת אמר מארץ מצרים אלא מן ההוא יומא דהוו ישראל בעלמא
א אשתמודען יקרא דקב"ה בר כד הוו במצרים דהוו בההוא פולחנא קשיא
צוחו לקבליה ולא אשתניו מנימוסא דלהון לעלמין והתם אתבחינו כמה יקרא
דהכא אינון גליפין ועד דהוו חמאן בכל יומא כמה חרשין כמה זינין
למטעא לון לבני נשא ולא סטו מאורחא לימינא ושמאלא ואע"ג דלא הוו ל
דעי כל כך יקרא דקב"ה הוו אזלי בתר נימוסי דלהון ולבתר חמו כמה ארחין
נסין ונבואן אמר אנכי יי אלהיך מארץ מצרים דתמן הוה באתגלייא
קרא דיליה ולא אתגלי על ימא וחמו זיו יקרא דיליה אפין באפין ולא
תימרון אלהא אחרא הוה דאתגלי עלנא אלא אנא הוא ההוא דחמיתון בארעא
מצרים אנא הוא דקטילנא שנאיכון בארעא דמצרים ו[illegible] ואלהים זולתי
א תדע דלא תימא דאחרא הוה אלא אנא הוא כלהו. רבי פתח ואמר לון

מי ישמע קול בת שה'א
נצפנת מבית פנימה
היא ומתלוננת אז נשאה
קולה ומתקוננת מי
עשקני ואני ישנה ואמרה
לי את היי סוכנת פז
שחר יבקשני בקול מה

יום ראשון של סכת
הושענה ג' פע'
אנא ה' הושי' ג' פע'

למענך אלהינו למענך בוראינו
למענך גואלינו

תעשוק את רעך ולא תגזול ולא תלין פעולת שכיר עד בקר. לא תלין פעולת שכיר אית
יקרא אחרינא דשמעתא דכת' ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא
ואליו הוא נושא את נפשו לא תבוא עליו השמש א"ד דלא תתפניש נכו
עד לא ימטון יומיך לאכנשא כד"א ולא תחשך השמש וגו' מהכא אולפנא
אחרא מאן דאעלים לנפשא דמסכנא אפי' דאיהו לאסתלקא מעלמא קב"ה
לנפשיה ויהב חיוי יתיר. לא תלין פעולת שכיר אתך. תא חזי מאן
אגרא דמסכנא כאלו נטיל נפשיה ודאי נשמתיה הוא אזעיר
נפשייהו קב"ה אזעיר יומוי ואזעיר נפשיה מההוא עלמא דהא כל איסון
הבנים דנפקין מעמיה כל ההוא יומא כולהו סלקין קמי קב"ה וקיימין קמי
לבתר סלקא נפשיה ונפשייהו דבנ"ש פקיד וקיימין באינון הבנים דנפקי מני
וכהן אפי' אתגזר על ההוא בר נש אפי' כמה יומין וכמה שנין כולהו מתגזר
מיניה ואסתלק מיניה ולא שבק לה דנפשיה לא סלקא והיינו דאמר
ההוא לעזבן מינייהו ומעלבונייהו דאוקימנא. כל אפי' עשיר ואין הוא
נושא את נפשו דיקא אפי' אכל בר נש וכל שכן מסכנא והיינו דהא
דמסכנא עבד כד היה ההוא אגר אסתלק מעשיה יהיב לה אגריה
אמר ליה טול נפשך דאפקידת פלאי טול פקדונך ואפי' אית יה אפקד
בעינא לסלקא אגר לא בעיש אמר פקדונא דנפשא לא אתחזי לאתפקדא
מה כל שכן פקדונא דנפשא דהא פקדונא דנפשא לא אתיהיב אלא לקב"ה
דכתי' בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יי אל אמת. ר' חייא ופתח
טה אמר ליה ואפי' פדיה בתר דהכב כתי' לא תלין פעולת ש
אתך וכתי' לא תבוא עליו השמש אוקימנא אבל תא חזי לית לך יומא ויומא
דלא שלטא ביה יומא אחרא עילאה ואי איהו לא יהיב ליה נפשיה הא כאלו
דפגים לההוא יומא עילאה ובגין כך ביומו תתן שכרו ולא תבוא על
השמש והא הא אתמר ולא תלין בגין דנפשיה לא סליק וסלקא ההוא נפ
דמסכנא ודאי נשי' פתיה מאי דא אתמר וגו' ר' חייא פתח ואמ
בקרא אבתריה לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן
מכשול ויראת מאלהיך אני יי' כמשמעו אבל פקודא דאורייתא כולה אולפנא
מילין אחרנין וכולהו תלין דא בדא. תא חזי מאן דלייט לחבריה ואיה
קמיה ואכסיף ליה כאלו אושיד דמיה והא אוקימנא והא

ק אומר לא תקבלו מהם דלאו מכלליה עניותא והוא ליה דהוא מלה סלקא ולית
ר מלה ומלה דנפיק מפומיה דלא אית ליה קלא והוא קלא סליק לעילא וכו׳
יסעון שמיה דהוא קלא עד שרפיקא ואתער אתר דהוא רבה סגי דאוקימנא
מה מתעשהן עליה דההוא בר נש ווי לאינון דאפיק מלה פסלא מפומיה והא אוקימנא
לפני עור לא תתן מכשול כמשמעו ואוקמוה כמאן דנקיט לאחרא לאחטויי וכן מ
אן דמחי לאוכחא לבריה רבא ולפני עור לא תתן מכשול וכן מאן מטא לגוואה
וה כמא דתנינן דכתי׳ כי קדים מחללים דמילה הא׳ עובר משום ולפני עור
א תתן מכשול כגון דאכשיל ליה לחבריה לעבירה דהא תנינן מאן דאזיל בא
רחא מישר דאורייתא ומאן דלא עסק באורייתא כדקא יאות אתי ליה אולפן
יתיר ותהר בטעותא דיליה והוא מלה דאורייתא דאפיק מפומיה אזלא
טעא בטעותא וסלקא לעילא וכמה עילאין וקדישין מתחבלין בההוא מלה
סליק בההוא מישר ואתעטר בעטרא קדישא ואסתחי בנהרא דההוא עלמא
את דנפיק ובני מעקן ואתקשר באו אשתאב בגויה ואתנטע סמוך זכ
הוא נהר עילאה אילנא וכהן [illegible] ונפיק טווא עילאה ואתעטרת בההוא
בר נש כל יומא סגיא [illegible] ומאן דלעי באורייתא ולא ידע לא אשתדל
בה בארחא מישר דהוא מלה פסקא וסטיא מהאי ולית מאן דתחברא בלא
דחיין ליה לבר נש ואזיל ושאט בטעותא ואזיל ושאט ולא אשכח אתריא
דנחם ליה האי דהוא דסטי ליה מארחא מישר דהא ולפני עור לא תתן מכשול
אע״ו ובגיני כך ויראת מאלהיך אני יי׳ ומאן דתיאובתיה לא לעי באורייתא ולא
אשכח דאולף ליה והוא בחביבותא דאורייתא לעי ביה ומגמגם בגמגומא
דלא ידע כל מלה ומלה סלקא וקב״ה חדי בההוא מלה וקביל ליה ונטל ושתל
ליה סחרניה דההוא נהרא ואתעבידו מאילנין אילנין רברבין ואיקרין
ערבי נחל הה״ד באהבתה תשגה תמיד ודוד מלכא אמר תורתך יי׳ דהכי
ומחי בארחא מישור למען צדקו זכאין אינון הדעין אולפני דאורייתא
ומשתדלי בה בארחא מישרא דאיינון נטעין אילנין דחיין לעילא דכולהו
אסוותא ובגיני כך כתי׳ תורת אמת היתה בפיהו וכי אית תורה דלאו איהי
אמת אין כגוונא דאתקין דאורי מה דלא ידע ומה דלאו איהו קשוט הכי
אולף מלה דלאו איהי אמת ובגיני כך תורת אמת היתה בפיהו ועם כל דא
אצטריך ליה לבר נש למילף מלה מאורייתא מכל בר נש אפי׳ ממאן דלא ידע

כגון דעלמא אתער באורייתא וייתי לאילנא מאמאן הדינ ולבתר אשתכח רזא
בה באורייתא במלה קשוט׳ תא חזי אשתדלנא לעלמין באורייתא
ובפיקודוי אפי׳ ללא עבד לעמיה כד אתקן מלה לעמיה את׳ לעמיה ר׳
יוסי פתח קרא אבתריה ואמר לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר
פני גדול בצדק תשפוט עמיתך׳ לא תעשו עול במשפט במשמעו אבל הא
אתמר דקשוטא דא מלין עלאין ויקירין אית בה באורייתא האי קרא
מסופיה מסופיה קא משמע דכתי׳ בצדק תשפוט עמיתך׳ תא חזי
תרי דרגין אינון הכא משפט וצדק מה בין האי להאי אלא חד
רחמי וחד דינא ודא אתבסם דא בדא כד אתערו
דינא לכולא כחדא דלית בה רחמי ולא וותרנותא כד אתער משפט
אית ביה רחמי יכול יהא כולא משפט אתא קרא ואמר בצדק תשפוט
עמיתך מאי טעמא בגין דצדק לאו דאין לדא ושביק לדא אלא כולהון
כחדא בשיקולא חד כגוונא דא לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול
אלא כולהו בשיקולא חד בצדק יכול [illegible] כולא דינא
בצדק בלחודוי אתא קרא ואמר תשפוט [illegible] להו כחדא לא אשתכח
דא בלא דא והאי שמענו דהכא וכל כך לאו בגין דקב״ה שפיר תאנן כגוני כן
באשו לא שלמא הכא כגוונא דא יהו עבד כגוונא הלכה מאמש׳ ותא
חזי קב״ה שוי כורסיה הכא כגוונא דהני יתבי הה״ד כונן
למשפט כסאו דתנן אתתקן כורסיה דקב״ה ומאן אינון כורסיה
אלין אינון צדק ומשפט הה״ד צדק ומשפט מכון כסאך ומאן דדאין דינא
בעיא למידן בכורסייא דמלכא ואי מכיר פנים חד מאינון באו פנים לכורסיה
דמלכא וכדין קב״ה אסתלק מבינייהו דדיינ׳ ולא קאים בהני ואי
אמר עתה אקום יאמר יי׳ ורוחא קדשא אמר רומה על השמים
אלהים על כל הארץ כבודך׳ קרא עדידא ואמר ר׳ אלעזר
דכי׳ כמאן לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו
תנא לא תקום ולא תטור׳ והא אוקימנא לן וכולהו אתערו עליהו חבריא
אבל סבה מילי פרשתא דא מה׳ את חקותי תשמורו בהמתך לא תרביע
כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך

שבהו אחרן דלא אצטריך נהם מיתה על אתחברא וכלאים שור וחמור
אוקמוה דכתי' לא תחרוש בשור ובחמור יחדו כמה דאתער לא תתחברא סטרא אחרא
סטרא לאכלאשא עלמא ומאן דפגע לון אסגי שלמא אוף הכי מאן דפגע לון ב
כהוא גוונא דקא אמרן ולא ישתכח שוע טוי ונוז כחדא הא' כד נעאסני
שלמא עליה ועל עלמא קורבנא דקין מאי הוה פשתים ק' וקרבנא דהבל מאי הוה
צמר לאו דא סט' ולאו דא סט' דא דכלא קין כלאים הוה והוה עבודתא דלא
אינעביד סטרא אחרא דלאו הוא דזיניה ואדם וקורבנא מההוא סטרא קין אתי
הבל מזיניא דלא מאדם וחוה ובגינהא דחוה אתחברו אלין תרין סטרין
ובגין דלא יתחברו כחדא לא אתי' א' מינייהו לעלמא בשלמא ואתאבידו
ועד יומא דסטרא לאהון קדמאה ומאן דאחזי גרמיה כשבלא דאכוונו בהד
אתער עליה אינון סטרין כחדא זיפול לא יתתקן ושרא עלוי רוחא אחרא דלא
אצטריך וישראל בעאן לא יתעבד עלייהו רוחא קדישא למהוי קדישין לאשתכחא הא
בעלמא בעלמא דין ובעלמא דאתי' **ולבש הכהן מדו בד**
ומכנסי בד וגו' אמאי איקרי בד
יחידאי בגין דלא בעי לאתחברא בהדי פשתים בחדא ועמרא לא כתי'
אלא פשתים אלא בד יחידאי וכהנא אמאי בעי לאתחזאה בהאי אלא
מאן מאני בעי לאתחזאה כהן על מזבח דעולה כדהוא אפקה קיטא
השתא דעולה דהא עולה מסטרא דצפ' והא הורא פשא קא אתיא ובגינה
קדישא לאתחזאה כהן כלבושוי ולא בעבודתיה כמאן דאמרן בגין ד
דאתכפר ליה לבר נש מכל אינון חובין דאתי מההוא סטרא וכדין לאו קדשא
אחר דעליה אשתכח והכל אינון פולחני דשלימותא אשג' דאתחברן
עמלין כה כמא דאמרן בני עתה בגין דתמן אשתכחו ואתחברו כל אינון
זינין דלעילא ובכל אינון מאני מקדשא משתכחין כמה זינין לא
משניין דא מן דא ובולהו אתכלילו תמן כגוונא דלעילא' זכאין אינון
ישראל דקב"ה יהיב לון אורייתא דקשוט אורייתא מהימנותא ורחים
להו עם כל שאר עמין דכתי' אהבתי אתכם נאם יי' ואמרתם במה
אהבתנו וגו' **פתח ר' חייא ואמר** וכי תבואו אל
הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם
ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעית

יהיה כל פריו קדש הלולים לי"י. וכי תבואו אל הארץ הא אוקמוה חברייא אבל תא
חזי דהא אילנא לא עבד פירין אלא בארעא וארעא אפיק לון ואחזי להון
איבא לעלמא וארעא עביד פירין מגו חילא אחרא עילאה דעלה
כמא דנוקבא לא עבדא חילין אלא מגו חילא דדכורא והבוא איבא לגו
אשתלים בשלימותא עד תלת שנין וחילא לא אתפקד עלוי לנטלא עד
דאשתלים בתר דאשתלים אתפקדא עלוי חילא וארעא אתתקנת ביה
דהא עד תלת שנין ארעא אתתקנת ביה ולא אסתכיאת עמיה בתר
דאשתלים ואתתקנו כחדא כדין הוא שלימותא. תא חזי כו
נוקבא עד תלתא זמנין דאתעברת איבא דעבדא לב
אשתלים בתר תלת ירחין נוקבא אתתקנת בהדיה איבא ואסתכיאת
כחדא כדין דהוא איבא שלימו דכלא ושפירו דכלא בתר דנפיק עד
תלת שנין לא אית ליה חילא לנטלא דהא כדין אשתלים בשולא הליה
לי הוא אתר שי מכלא דהוא תשבחתא לאימיה דאתתקנת ואסתכיאת
בהדיה בתר תלת שנין אתפקדת עליה חילא עילאה לנטלא. ובשנה
הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לי"י. מאי קדש
הלולים תושבחן לשבחא ליה לקב"ה עד הכא
מכאן ולהלאה רזא דמלה. ובשנה הרביעית אזדווגת כנסת ישראל
לקב"ה והלולא חדא שתבח דכתי' קדש הלולים. הלולא וחדוא בזיווגא
חדא מאן שנה רביעית דא קב"ה. ותנינן שנה רביעית דא כנסת ישראל
דאיהי קיימא רביעיא למרסייא. וכדין הוא קדש והילולא קדשא
אשתכח וקב"ה אזדווג בהדה וכדין חיילין אתזנן משלימותא עלאה
ומלה דהא חזי ליה מכאן ולהלאה אתתקנו כולהו ושרא למיכל
כולהו כשלימותא דכולא בשלימותא דעילא ותתא ועד לא אשתלים
בכלא מתתא ומעילא אסיר למיכל מיניה ומאן דאכיל מיניה
כמאן דלית ליה חולקא בקב"ה דהא הוא איבא בלא רשותא עילאה
דלא שריא ליה עד דאשתלים ובלא רשותא תתאה דהא לא אסתכיאת
חילא דארעא ביה והאי דאכיל מיניה אחזי גרמיה דלית ליה חולקא
לעילא ותתא ואי בריך עלוי לברך על איסור מאי סוה הכתו' אומ'
שיכנד מאמר והוין שתי עבירות אחת שעבר על ציוויתה והב' שינ

קדושים ק

שיבך כלה לסגולה דיליה דהא קב"ה ערסאן לה ערסא עלאי ולא תתכה חולקא המנא
לשזבן לה יען דלא מטניחין לקלא דאלה הון זכאין אינון צ"ק בעלמא
דין ובעלמא דאתי עליהו כתי' ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון
היום ר' יוסי פתח קרא ואמר לא תאכלו על הדם הא כמה אתר
אוקמוה חבריא וכל הני קרא אוקמוה
וכל חד וחד ואתגלייא אבל האי קרא אית לאסתכלא ביה דכתי' מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך וגו' מפני שיבה דאוריתא סתם
תקום דבעי למיקם מקמי ס"ת והכי קאמר ר' ייסא סבא כד הוה חמי ס"ת
קם מקמי ואמר מפני שיבה תקום והדרת פני זקן כד הוה חמי חד מאינון [illegible]
עבד ליה הידורא והוה אמר והדרת פני זקן כגוונא דא בעי בר נש למיקם
מקמי אורייתא עלאה קדישא והדרת פני זקן דא איהו תלמיד דבעלמא והכא רמז ל
לאורייתא קד' עלאה עילאה ורמז לההיא עילאה ר' שמעון הוה אמר מכאן רמז
לתורה שבכתב ותורה שבעל פה ות"ח תנינן האי קרא לרזא הוא
אתא מפני שיבה תקום כמה
דאתמר ביה מפני שיבה
אזהר ליה לבר נש עד לא יסלק לשיבותא תקום בקיומא טבא בעלמא
כגון דלא הוה הידורא ליה ולסוף יומוי לאתשבחא ליה לבר נש מאיהו סב
והוא לא יכיל למהוי בגין שבחא הוא ליה סאיהו כתוקפיה ואיהו טב ושלם.
ועלא אמר גם כי יזקין [illegible] עד אם זקן ולא [illegible] כגוונא דא דכתי'
וזכור את בוראיך בימי בחורותיך. אמר ר' אלעזר ודאי בההיא
הוא דתתקנא תמן בההיא מהא דקב"ה
כי יודע יי דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד כי יודע פתח ואמ' יי
כי יודע אי קב"ה ידע ואשגח מאוקמא ד
צדיקייא לאוטבא להו והוא אזיל קמייהו לנטרא להו ובגין כך מאן דבעי
לאורחא כמעי למהוי דהוא אורחא דקב"ה ויתתקן ליה בהדייהו ותנינן כך
כי יודע יי דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד דיליה מנאיהו בגין דקב"ה לא אשגח וידע
ליה לההוא אורחא דלהון ולא אזיל בהדייהו סט' דרך וכתי' ואורח צדיקים
מהכין האי להאי דרך [illegible] קרסול כד נשא אזיל בה [illegible] דאיה אתפתח
אן [illegible] אורחא כדא ואורח לנהלא עם [illegible] אנן וכתי' ואורח צדיקים
כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום וגו' חסלת פרשתא אחרי מות' כלאו וקד'

חסלת פרשת קדושים

ועשית חשן משפט כד״א משפט
וצדק׳ בי עקב׳ וקבועים בו
י״ב אבנים חלוקי׳ בד׳ טורים ג׳ בכל טור
וטור רמז לי״ב שבטי׳ החלוקים בד״׳
דגלים ג׳ בכל דגל ודגל וזהו שנ׳ והאבנים
תהיינה עש״בי׳ ודע והבן עוד כי השם
הגדול ית׳ יש בו י״ב צירופים ולא יותר ואלו
הם׳

יהוה	יה״הו	יו״הה	הו״הי	הויה	ההיו
ההוי	והיה	וה״הי	ויהה	הי״הו	היוה

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

וכל הצירופים האלו מורים על ההויה
וסוד מציאת הש״י כדכתי׳ אני י״י לא שניתי
משא״כ בשאר מקומות כי בהפוכם תמצאם
לפעמי׳ מורים היפך הכוונה סימן לדבר
הם קנאוני בלא אל כלומ׳ עשו מה שלא ויאמרו
לא הוא׳ וכנגד י״ב צירופים אלו כאן י״ב שבטי׳
כל שבט יש לו חותם אחד מאלו הי״ב כד״א
כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

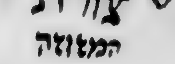
צורת
המזוזה

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ואהבת את
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת
בין עיניך וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם
פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם ולמדתם
אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ

ונתת על השלחן לחם׳ הלחם רומז ליסוד
עולם׳ ודין הוא שיהיה על השלחן
שלא ישאר שלחן השם בלתי מזונות
הפך ואין איש שם על לב׳ וצריך להתבונן
למה היה הלחם מונח על הקשוות ולא
על השלחן׳ מוסף ע״ז שכבר עוררתיך
כי צריך להמציא מקום למטה שבו תחול
הברכה מלמעלה כי אין הברכה
שלמעלה חלה על דבר ריקם ראיה
לדבר הגידי לי מה יש לך בבית דהא
אין מברכין על שלחן ריקם שאם
אין יסוד למטה אין ענין של מעלה
חלה בו דוגמא לדבר זה אחז״ל עצם
יש באדם שאינו כלה לעולם והוא
עצם התחתון שבשדרה וקראוהו רז״ל תרווד
רקב ואמרו עליו שאם תכניסהו באש
אינו נשרף לעולם כ״ש שאינו כלה לעולם׳
ובויקרא רבה מהיכן אדם מציץ לעתי׳
לבוא מלוז שלשדרה הביאו
לוז אחד נתנוהו במים ולא נמחה באור
ולא נשרף ברחיים ולא נטחן נתנוהו
על הסדן התחיל מכיש עליו בפטיש נחלק
הסדן נבקע הפטיש ולא הועיל ממנו
זהו שנ׳ וינאץ השקד׳ והקב״ה משאיר
באדם זה העצם עד תחיית המתים
ואז יתחייה עליו וכשאינו כוריע
במודים להודות על אמונת בוראו
מאותו העצם נחש בריה המקוללת
ולעולם לא יבנה עוד עם יושבי חלד׳
ואמ׳ עוד שהעצם הזה יתרטב בטל
שעתיד להחיות בו את המתים ונעשה
כשאור בתוך העיסה ויתפשט לכאן
ולכאן וימתחו מתוכו כל האיברי׳ והגידים
ועור ובשר ויתגלגלו עד א״י ושם יקבלו
רוחותם בארץ הטהורה והקדושה אמן

פרשת אמור

ויאמ' ה' אל מש' אמו' אל הכהנים אמור אל הכ' בנים //

א"ר יוסי [illegible]

לקבלא דא כתי' לנגעא ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעוני מות יומתו וגו' וסמיך ליה אמור אל הכהנים מאי טעמא בגין דאזהר להו לישראל קדמאה להו כלא אזהר להו לכהני קדישא לון וקן ללואי לכהני מנין דסמך ואל זמים תדבר ואמרת אליהם וגו' בגין דישתכחו כלהו דכיין. אמור אל הכהנים בני אהרן. בני אהרן וכי לא ידענא דבני אהרן נינהו אלא בני אהרן ולא בני לוי דאהרן הוא שירותא דכל כהני דפלחי דביה אתרעי קב"ה מכלא למעבד שלמא בארעא בגין דאורחוי דאהרן אוהב שלום ורודף שלום אורחוי בכך סליקו ליה להאי דכל יומוי דאהרן הוה משתדל לאסגאה שלמא בארעא ובגין דאורחוי לכך סלק ליה קב"ה לכך לאטלא שלמא בפמליא לעילא ובגיני כך אמור אל הכהנים בני אהרן בגין דישתכחו כלהו כפיין אמור אל הכהנים בני אהרן. ר' יהודה פתח ואמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם. מה רב טובך כמה עילאה ויקירא ההוא טובא דאיקרי טוב יי' דכתי' שגד קב"ה עב בעלמא ולא יהיב ליה בכל יומא בגין דביה אתקיים עלמא וקיימים עליה. אשר צפנת. דהאי דתנן ההוא עילאה שבא קב"ה כד ברא עלמא וגניז ליה לצדיקייא למיתא דכתי' מה רב אשר צפנת ליראיך. פעלת. פעולה דבראשית דקא עלמא ההוא טובא הוה קיים ועי"ר מהטא לעלמא לקיימא דעלמא כד אתגלי קב"ה לאינון חייבין דאינון לקיימא בעלמא גניז ליה להאי ההוא טובא ההוא וימנע מרשעים אורם ואזמין ליה לצדיקיא לעלמא דאתי ההוא זוהרא לסמכא. עינא שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק. תא חזי בשעתא דברש קיים למיהב להון שלמא והוא ככי מרשבי אתין שלה יקרת עלמין ותאני תנן מה דלא יכיל למיחזי בר נש דכלא יהו כהאי עלמא וכההוא ומאן דהנא שלמה הוא דאלהא מגש פקדונו הלה. זכאה [illegible] בר נש דפקדו ליה לגולא כמא דאתיהיב כעי' אי ההוא פקדונא אתגעל בטנופא עלך מה יימא למארה פקדונא זקין עינוי וחיי למלך דאות קיים

קדשלין

יין מבושל הוא יין דקי ומבשלין אותו במרחץ ושותין אותו לרפואה לחולי מעיים כן שמעתי ועוד ייראה שהם מבשלין אותו עם השמרים שלו·

סוד האירוסין והקידושין

וז' ברכות ברכות שאנו עושין בזיווגנו רמז לזיווג הת"ת עם המלכות ומאחר שאמ' הכתוב בנים אתם ליי' אלהיכם שהפרי שלנו יבוא בקדושת זווג הדומה לזווג שלמעלה שהם מתחברי' בו ג' דברי' ייחוד ברכה קדושה סימן יב"ק קדושה מצד החכמה שנ' קדש ישראל ליי' ראשית ברכה מצד הבינה שנ' להניח ברכה אל ביתך והיא נקראת בית והייחוד מצד הת"ת שנ' ומי כעמ' גוי אח' · ישראל סבא · ומן ראוי שיהיה זווגינו בקדושין ובברכה וביחוד ואז שמו הקדוש שורה בזיווג הזה ואז כי הטבעת שאנו מקדשין בה היא עגולה לתבנית יו"ד שבשם כי היא מחשבה סתומה אשר בה הקדושה וגם נקראת רוח הקדש והיא החכמה כי היא קדש שלשון קדש מורה על ההפרשה כמו קדושי' תהיו כלומ' פרושים ומובדלי' מע' אומות ומנהגיהם והחכמה היא הספירה הראשונה שנפרשה מן העילה כי היא ראשי' תבואתו

ומאחר שהיא תחלת הקדושה ראוי לקדש בזיווג הזה עם דבר הדומה אליה והיא היוד שהטבעת כדמותה מאחר שהזיווג הזה הוא לתכלית התולדה והפרי הקדוש והשני העדים שבשם ההוי' הם כנגד שני העדים אשר לפניהם מקדש והואו הוא כדמות האצבע של הכלה המקבלת הקדושין ונותן החתן הטבעת באצבעה ואז נעשית הטבעת כדמות עטרה באצבעה והוא כדמות זיין כי כאשר תתן היוד על הואו היא נעשית זיין ומפני זה ראויה לקבל ז' ברכות ואז נקראת אשת חיל עטר' בעלה כי הבעל הוא ואו שבת"ת והיוד שהיא העשירית והיא העטרת נקראת ע"ב ומיד שיתן הטבעת על האצבע הבינונה דכד סלקא האי טבעת לא סלקא אלא בעמודא דאמצעיתא· מספר סגולות·

נפשא נפקא לקבלא לשכינתא

קמיה ושייפיה שלימא כיון דקטר כל יומין בקוטרא טבא דהוה כרגע ולית ליה לנפשא קשי בכלא כפרישו הליה מן גופא וכרנש לא אתעתר חמי לה לשכינתא ואנון סגיאות מחובתא דשכינתא נפשא נפקא לקבלא לשכינתא בתר דנפיק מאן אית נפשא דאתדבק בה ויתקבל בגווה והוה אוקי להנו מילי בתר דנפיק נפשא מן גופא ואשתאר גופא בלא רוח מסאב [illegible] לשריא עלוי לסאבא להוו גופא וכגון דהוה רוח מסאבא [illegible] לא [illegible] ליה לאו נש לאתיבתא הוה גופא [illegible] וכגון דרוח מסאבא אשתכח [illegible] ואשתאר בכל אתרא לאסתאבא גופא בלא נפשא לסאבא ליה ולאסתאבא יתיר ועל דא אזדהר לכהנא ואמר **לנפש לא יטמא בעמיו** כגון דא ינון קדישין ולא ישרה עלייהו רוח מסאבא ולא יסתאבון **אמור** אל הכהנים ר' יצחק דכהני בלחישו

אמר אמור בלחישו מאי דכל שבחיהון דכהני בלחישו כך אמירה בלחישו [illegible] ותא [illegible] לאזדהרא להו על קדושייהו וכגון דלא יסתאבון דמאן דאשתמש באתר קדישא אשתכח קדישא בכלא· **לנפש** לא יטמא מאי לנפש דנפשא בלא רוחא מסאב הוא ושריא עליה רוח מסאבא דהא [illegible] חובתא דרוחי מסאבא לגבי נפשיהון דישראל [illegible] דאתי [illegible] ישראל רוח קודשא [illegible] דקודשא אתיין לאתחברא וכהני דאינון קדישין קדושתא על קדושתא לא בעיין לאסתאבא כלל כגון דכתי' כי נזר אלהיו על ראשו וכתי' כי שמן משחת אלהיו עליו אני ה' והוא בגוונא דא דלעילא [illegible] וכו' **כתי' כשמן הטוב על הראש** יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו· האי קרא אוקימנא

אבל כשמן הטוב דא משח רבות קודשא עילאה דנגיד ונפיק מאתר דנהרא עמיקא דכלא דנגיד ונפיק מההוא דכל [illegible] [illegible] על הראש על הראש [illegible]· יורד על הזקן דא דיקנא יקירא [illegible] דאוקימנא· זקן אהרן דא כהן גדול לעילא והא אוקימנא והוא שמן יורד על פי מדותיו דאינון [illegible] נגיד ונפיק לתתא וכגוונא דא [illegible] [illegible] [illegible] כהנא לתתא כגוונא דבות לתתא· **אמור**

הכהנים· האי קרא לאו הכי סופיה ולאו סופיה

הערה

על ענין הקידושין
והנשואין לפי שהוא
דוגמא לבריאת העולם כשם
שנברא העולם בי' מאמרות
כך תיקנו חז"ל ברכת
נשואין בעשרה מן
הכתוב דכתי' ויקח בעז
עשרה אנשים' ותיקנו
ברכת אשר ברא שיש בה
עשרה לשונות של שמחה
וכשם שבריאת העולם
הימים עם השבת שבעה'
כך תיקנו שבע ברכות
עם היין שהוא כנגד
השבת שהוא צריך
להתקדש ביין תחלה
גם ימי השמחה הם ז'
וכשם שאין שלמות השמחה
בעוה"ז כך תיקנו לנו לומ'
שהשמחה במעונו לומר
שהשמחה שאנו שמחים
לא מאתנו היא · אבל
היא במעונו יתברך הוא
הרקיע ששמו מעון ששם
נקרי' שמחה וששון · הש"י
יזכינו לאותו תענוג ושמחה
אמן"

מדרבנן כגון הבועל
ארוסתו בבית
חמיו מכין אותו מכת
מרדות: ושבא עליה
נדה: חופה הוא סודר
שפורסין על חתן וכלה"

סופיה בעי״ה כת׳ אמור אל הכהנים ואמרת אליהם וכת׳ לנפש לא יטמא
בעמיו לא יטמאו ויכבשוה מהו לא יטמא אף על הוא עילאה מכולן
קאמר א״ר יהודה והא כת׳ והכהן הגדול מאחיו וגו׳ אף ורא״י הכ
הוא כמו יקון ואל״ף פנחס כהנא דקאים להתם
כוונה דלעילא בקדושה אלטנך לאשתכחא יתיר מכלא
מקודש כמו לאתאר ״ ולאחותו הבתולה הקרובה אליו
אשר לא היתה לאיש לה
יטמא יזה כת׳
לעיל כי אם לשארו הקרוב אליו וגו׳ ר׳ אבא פתח מי זה בא מאדום
חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו· מי זה בא מאדום אין קב״ה
לא לבשא לבושי דוקיא על אדום דחרבו מקדשיה ואוקידו היכליה ונטלו
ישראל בין עממיא ולאתעבד בהו נוקמין עלאין עד דיתקטלון כל אינון
טוהן מלכין מקטולי עממין ולאוקדא לכל שפה דשמיא עלייא ולמחיית
כל אתגלון [illegible] ושפה דשמיא שבעשנן עד
המקבלא מרעא בבוצרא הדהו הה״ד כי זבח ליי׳ בבצרה
וטבח גדול בארץ אדום עד [illegible]
לבושין [illegible] הה״ד וכל מלבושי אגאלתי· חמוץ בגדים מבצרה
בגין [illegible] דשמא לה לא על ירושלם
ואינון שארו לאוקדא היכלא ובני אדום [illegible] ואמרו בני יום
יסודה הה״ד זכור יי׳ לבני אדום את יום ירושלם· האומרים ערו
ערו עד היסוד בה
זה הדור בלבושו כאינון לבושי דוקיא דאינון לא לבשא משה כ״ב כמו יהו
טשה מתקבר כמו על אדום הרשעה ומשאר עממין כמ״ד דכת׳ עמים
תחתיך יפלו· אמרו ישראל לשעיד הכי״א מהו דין הוא דעבד כל כך
פתח ואמר אני מדבר בצדקה רב להושיע· ההוא דלא יהו
רב להושיע
ההוא דכת׳ בי״ה אוהב
צדקה ומשפט ואינון רב להושיע לישראל וכל כך למה בגין דאינון לה
לכנסת ישראל לאהוי עפכא [illegible] ולא יכלו [illegible] כמא
דכת׳ נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל [illegible] לבשא לבושי
דוקיא עליהו ולמיבא לון כסניא וקטולא דכת׳ [illegible] נטתי

משמע שנא׳ יעשה קלילה

ענין הקידושין נגזר מן
הקדש לומר כי כמו
שההקדש כשעדיין חולין
מותר לו לאדם ליהנות שאם
נהנה אינו משלם אלא דמיו
וכשהקדישו נאסר בהנייה
ואם נהנה שוה פרוטה
מעל ומשלם איל בשני
סלעים· כן האשה כשהיא
פנויה מותר לו לאדם לישא
אותה· ואם בא עליה כבר
קודם כן קנאה ואינו משלם
אלא דמיה שהן מאתים זוז
וכיון שנתקדשה נאסרה
על הכל· ואם בא
עליה אדם חייב חנק
נמצאת כמו החולין שעולין
לקודש״ פירוש ואם
באו פנים חדשות מברכין
שבע ברכות בשבילם·
ופנים חדשות אין פחות
משנים גדולים ובני חורין·
וגם השבת נקראת פנים
חדשות ומברכין שבע
ברכות בשבילם״

סדר חליצה

נהגנו שלא תאכל היבמה
כל אותו היום וגם לא
תשתה עד שתחלוץ·
ותחלוץ מעומד· וכן הוא

ואם יבם ישא ברכה מאת ב׳ רות יבמי

צריך שיהיה עומד בעת החליצה
וכשקורא לא חפצתי לקחתה יקרא
מעומד· וכן היא כשתקרא מאן
יבמי תקרא מעומ׳ ולא תגע בבשרו
כשתחלוץ· ותרוק על האבן כדי
שיוכר הרוק ויתעלב בעפר· ע״כ

ולבן לוי דכתי' ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא
דלאו היא אחולקיה דעשו שאחותו בנעוריה דכתי' כיה איש יודעם איש [illegible]
וגו' לה יטמא בגונא כגון דלי' [illegible] ספקא לעתה והוא ספקי לאוקמה לה
ולאפוקי לה מנזקיה סלוק דכתי' קומי אורי כי בא אורך וכבוד יי' עליך זרח

לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא
יגלחו וגו' ר' יוסי

אמר לא יקרחה מ"ט אלא דהוא עמון שלמה דאיהו מעשרן
רבות קדושה דאשלים לכל שבעה יומין סלקא דאיתמר דכתיב כי
שבעת ימים ימלא את ידכם דהוא עמון אתמשר [illegible] דאתקן [illegible]
א' פנים השי"ך כגון דהוא דכהנא דהוא עמון ע' שלמה דוי שלאי ועל
דא לא שבע [illegible] לאחזאה ביה בגלויה [illegible] כלל והא
איתמר ובגיני כך כתי' בה' פתח ואמר שיר המעלות
בשוב יי' את שבות ציון היינו כחולמים ר' יהוד

יי' את שיבת ציון דא כנסת ישראל דאיתמר דלא אשתכחו יתיר
בגלותא אלא שבעין שנין דכתי' כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה
אפקוד אתכם וסלי' היינו כחולמים מאי כחולמים אלא הא אתחשב
חברייא דאיכא שבעין שנין סלקא וגו' ותא חזי הא
איתמר דכתי' כי שבעת ימים ימלא את ידכם
מאן שבעת ימים הא איתמר דהוא [illegible] שלמה דאיהו סלקא דכל
שיתא אחרנין ואיקרי שבע ואיקרי תשובה תנינן מאן דיתיב
בתעניתא במסכת תעניות חלום קורעין לו גזר דינו של שבעין
שנה ושבעים שנה איכון שבעה אנפי מלכא דאפי' אי אסתכלו עליה
לבתר כל ההוא גזר דינא אתקרע מ"ט כגון דאחיד ביה בההוא יומא
בכללא דכולהו דאיקרי שבע תשובה ובגיני כך בכולהו אחיד ואיקרי
תשובה ואקרע גזר דינא דכולהו ודאי שבעין שנין איקרי כחולמים
בגוונא דא מגנא אתגזר בשבע דאיקרי שבעת ימים א' פנים
השי"ך [illegible] דא [illegible] כללא דכולהו אקרי [illegible]
כל ההוא [illegible] כולהו [illegible] עליה ועל האי דלא יקרחה
כהנא [illegible] ולא ישתכחו פגימין מכלא ובגיני כך סלקין כל

כל מאן דאשתדל באורייתא

בגין לאשתכחא משלימו יתיר מכולא כד הוה דאיהו עילאה מכולהו. א״ר אבא
כהן בה״א תתאה כהן בה״א עילאה כהנא דאיהו רב מכולהו בה״א
עילאה דכתי׳ והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו וג׳ ומלא
את ידו דכתי׳ שבעת ימים ימלא את ידכם. כהנא אוחרא בה״א תתאה ובגין כך כתי׳
והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבוש את הבגדים
כמה דאמרן ובגין דאיהו קדישא כגוונא דלעילא כתי׳ ומן דמקדש לה יתן וג׳. ר׳ אבא
פתח ואמר לך י״י הצדקה ולנו בושת הפנים כהיום הזה לאיש
יהודה וליושבי ירושלם וג׳ זכאין אינון ישראל דקב״ה אתרעי בהו
מכל עמין ומגו רחימותא דלהון יהב להו אורייתא דקשוט למנדע אורחוי דמלכא
קדישא וכל מאן דאשתדל באורייתא כאלו אשתדל בה בקב״ה דאורייתא שמא דקב״ה איהו
ובגין כך מאן דאתעסק באורייתא אתעסק בה ובשמיה ומאן דאתרחק מאורייתא
רחיקא הוא מקב״ה. תא חזי לך י״י הצדקה כד״א לך י״י הגדולה והגבורה
וג׳ מאן צדקה אתר לכל אנפין ואינון אתרחקן מינה צדקה
אמת קשוט ונהורא דכולא ונהורא דאנפין אזלו לכולא. בושת פנים דאינון ה׳
דקשוט מאן דאכסיף בגין דאמת דאיהו צדקה אתרחקא מינה דאינון דאנפין נ׳
נהירין. תא חזי לקבל עילאה כגוונא דאתאחדא בשפירו דאנפין בנהורא
דאנפין באחדו יתיר מכולא ולא בגין דאתאחדא ביה
עיבדו ורזא של כולא כגוונא דלעילא זכאה אולפיה דעביד כתי׳ אני חלקך ונחלתך
וכתי׳ י״י הוא נחלתו ועל דא בגין לאתקיימא שלם בכולא בגרמיה בלבושיה דלא
יפגים גרמיה כלל כמה דאתמר. והוא אשה בבתוליה יקח. ר׳ שמעון
פתח ואמר ושם לה עלילות דברים וכתי׳
וענשו אותו מאה כסף וג׳ כי הוציא שם רע על בתולת ישראל וכי בתולת ישראל היא
בתולת אביה או בתולת בעלה היא אלא בתולת ישראל דסה וכתי׳ שאל אביך ויגדך
זקניך ויאמרו לך. אוף הכא כהנא דקאים כגוונא דלעילא כתי׳ והוא אשה בבתוליה
יקח. כמאי בבתוליה דלא יתפגם מזמנא דאתבריאת לבר והא אתמר. ר׳ שמעון
הוה אזיל באורחא והוה עמיה ר׳ יהודה ור׳ יוסי ור׳ חזקיה.
פתח ר׳ שמעון ואמר ערוך עמך אהרן וג׳ אלא זכאין אינון דחלי דקב״ה
דכל מאן דדחיל ליה אית ליה אחי נשי לבתיה דימלגא
ועליה כתי׳ אשה איש ירא את י״י וג׳ מאן ערוך עמך אהרן של הכי פתי׳ ותקדש כנגד
עלה ותמן ערוך לפתח וג׳ מהכא אולפנא כל בר נש דלעי באורייתא בלילא וקם ב׳
בפלגות לילא בשעתא דכנסת ישראל איתערת לאתקנא פתא לגלגא האי אשתדל

אמור מאן דלעי באוריתא
בליליא

כהדין והאי איקרי מבני מלכא ויהבין ליה כל יומא מאינון תיקוני בבתא ההד׳ ויתבין
ערך לבתה מאן בתה כל אינון דמשתתפין בהדה בכלא ואיקרון בתא בני ביתא
ובגין כך ערך מגן להון מהו ערך ערך ממש דאיהי נטלא מאתר דאיקרי עילאה
דכתי׳ ממזרחך תפוח לאומך ומאן זכה להאי ערך סוכה דקרא אוכח דכתי׳ יזכור
לעולם בריתו ומאן דאשתדל באורייתא לאשתתפא בהדה בכלא ולא נעדי שא דאבק
חד עמה איתליה לקבלה ואתאשתתף בהדה ויהבין תקונייהו לבנתא דישרא׳
דכתי׳ צדיקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה׳׳ ר״ן פתח ואמר ולא יחלל זרעו
בעמיו כי אני יי׳ מקדשו׳ תא חזי כל מאן דאפיק זרע
לבטלה לא זכי למחזי אפי שכינתא ואיקרי רע דכתי׳ כי לא אל חפץ רשע אתה לא
יגורך רע׳ האי מאן דאפיק ליה בהדה או במלה אוחרא׳ ואי תימא דאפיק ליה
באתתיה דלא מתעברא הכי נמי׳ לא אלא כמה דאמרן ועל דא יבעי בר נש לקבלא
הזמין ליה מאנא דכשר דלא יפגים זרעיה דמאן דאפיק זרעא במאנא דלא כשרא
פגים ליה לזרעיה ווי ליה מאן דפגים זרעיה ומה נשאר בני ובגין כך כהנא דקדיש
אתתא כגוונא דלעילא בקדושא עילאה שאכו׳׳ בעמיו מהו בעמיו דהא כתי׳ אלמנה
וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח וסמי׳ ולא יחלל זרעו בעמיו׳ בעמיו כהם
מיבעי ליה מהו בעמיו אלא מלה דא אוקמוה קלנא בעמיו פגימו בעמיו ועל דא
כתי׳ כי אם בתולה מעמיו יקח אשה מעמיו ודאי כולא כגוונא דלעילא׳ כי אני
יי׳ מקדשו מהו מקדשו אלא אנא הוא ההוא דאיהו מקדש לה בכל יומא ובגין כך
לא יפגים זרעיה ולא ישתכח בה פגימו׳׳ ד״א כי אני יי׳ מקדשו דאנא
כגוונא דקדשא ליה וישתכח קדשא בכולא דקדש
ישתמש על ידא קדישא כהנא דישתכח קדשא בכל אתר שימשא בגין דקב״ה ישתמש
על ידא קדשא כהנא ישתמש על ידא דלהוי דאתקדש בדכיותיה ומאי איהו
לוי בר נש אוחרא ישתמש על ידא דקדשא אוחרא בגין דישתכחון כולא בקדושה
לשמשא לקב״ה זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי דעליהו כתי׳ ואבדל
אתכם מן העמים להיות לי כמה פרשא ישראל מכולא בקדושא דכתי׳ והתקדשתם
והייתם קדושים כי קדוש אני יי׳ וגו׳ ר״ן פתח ואמר ליי׳ הישועה על
עמך ברכתך סלה׳׳ ליי׳ הישועה הכי תנינן זכאין
אינון ישראל בכל אתר דאתגלו שכינתא אתגליאת בהדייהו ותו כד יפקון ישראל
מן גלותא פורקנא למאן לישראל או לקב״ה אלא הא אוקמוה בכמה דוכתי וכתב
ליי׳ הישועה ודאי איהי על עמך ברכתך סלה בשעתא דקב״ה יעבד עליהו
ישראל לאפקא לון מן גלותא ומוטבא להו ליי׳ הישועה ודאי ועל דא תנינן דקב״ה

יתוב

ויהי בשלם סכה

יתוב עמהון השתא שכינתא הה"ד ושב יי' אלהיך את שבותך ורחמך וגו'
איש מזרעך לדורותם אשר יהיה בו מום וגו' ר' יצחק אמ' בגין דהא
פגים אסיר לשמשא והא אוקמוה לבר נש
דאשתכח פגים לית ביה מהימנותא ודיוקנא פגימו אסהיד עליה כמה דהוא דנגע
לאשתכחא שלים מאה מהימנותא יתיר מכולא והא אוקמוה **ר' אלעזר הוה**
יתיב בקיסרא לבי חמוי וקום אזיל לקיסרא בשעתא
שכח אלא דאעבר חד בר נש פגים ומעבר חד אל חמוי נפק בהאי אלא פגים
דוק ולאו מהימנא אמ' נפק בהדיה אתו שאילו ליה אמרו ליה עד עונקא מאן הוא
בעלמא אמ' עתירא אשתכח בהדיה אנא מכלהון **אמ' ר' אלעזר** במלי
אשתמע דלאו מהימנותא ביה ולאו בר מהימנא

קורח

תא חזי קב"ה אמ' כי כל איש אשר בו מום לא יקרב דהא קדושא
לפולחנא לא שריא באתר פגים. פתח ואמר לתורה ולתעודה
אם לא יאמרו כדבר הזה וגו' לתורה ולתעודה מאן הוא תורה ומאן הוא תעודה
אלא תורה דא תורה שבכתב תעודה דא תורה שבעל פה. תורה שבעל פה
לא שריא באתר פגים דהא על תורה שבכתב אתקבעו. **כתי' צור תעודה**
חתום תורה בלמודי. צר תעודה דא תורה שבעל פה
בגין דתמן אתקשר לבודא דחיי ותעודה אתקשר קשרא דחיים לעלמא
למיהוי כולא חד ותמן לתתא אתפרשן אורחין ושבילין הה"ד ומשם יפרד וגו'
ותמן אתפרשן אורחין בעלמין כולהו. **חתום תורה בלמודי** חתום
שבעל
תורה אתחתא לאורייתא לאילי תורה.
כגון אתר בלמודי אינון נביאי כמא ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין
ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בועז ותמן אתפרשן אורחין לנביאי אל
מהימנו וקיימי אילין בקיומא עילאה בשית עדיהן הה"ד שוקין עמודי שש וגו'
וכולא לא קיימא אלא בשלימו ולא שריא קדושא דכולא אלא בשלימו כד מתחברן
דא בדא כולא הוה שלים כולא חד לא אתפגים אתר ועל דא אקרי כנסת ישראל
כלה ומלכא אקרי מלך שלם ויהי בשלם סוכו בגין כך לא שריא כולא אלא באתר
שלים ועל דא כי כל איש אשר בו מום לא יקרב בגינא דא קורבנא דפגים
מומא לא יתקרב מאי טעמא דכתי' כי לא לרצון יהיה לכם. **ואי תימא**
הא קב"ה לא שריא אלא באתר תבירא במנא תבירא מאי
דכתי' ואת דכא ושפל רוח ואת דכאי רוח יושיע בגין דאיהו בגרמיה למשרי
עליה גאותיה עילאה ודא הוא שלים אבל לא כתי' ואת עוור ושבור וחרוס

סומין וחגרין יסי יתהון קב״ה

ומדעשאן ואתה כבד ושפל רוח מאן דמאיך גרמיה קב״ה זקיף ליה בגין כך כ׳
כהנא קדישא לתתא כגוונא דלעילא בעי למיהוי שלים יתיר מכולא ולא יתחזי
פגים ועל דא אזהר להו עלייהו איש מזרעך לדורותם אשר יהיה בו מום וגו׳
תו פתח ואמר וכי תגישון עור לזבוח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין רע וגו׳ וכ׳
קב״ה אמאי אין רע אי הכי טוב הוא אלא קושיא דקרא אוכח הכא
באינון זמנין דהוו מייתין כהני מאה דמומין על מדבחא ושמשא למקדשא ואמרו מאי איכפת
ליה לקב״ה דא או אוחרא ואינון דאמרי אין רע וקב״ה אתיב לון הכי הוא מלה דהוו
אמרי אמן ישראל אתון אמרי כד מתקרבי מאה דמומין על פתורא אין רע
מאי איכפת ליה לקב״ה קושיה דקרא מאי כתיב הקריבהו נא לפחתך הירצך או
הישא פניך ברנש מינייכו אי בעיתו לקרבא קמיה דורונא אתון משדרין ליה
כפגימא או לא הירצך או הישא פניך דהוה דורונא כ״ש וכ״ש דאתון מקרבין קמאי:
ברנש פגים לקרבא דורונא הא דורונא הלבון לגבי אתמקר דולאי לברנש דאיהו
פגים פגים הוא מכולא פגים הוא מאה מייתא ועל דא כי כל איש אשר בו מום
לא יקרב וגו׳ **אמר ר׳ יוסי** זמין קב״ה לאשלמא להו לישראל ולאשתכחא שלמין
בכולא דלא יהא בהון מארי דמומין כלל בגין דיהון תיקונא
דעלמא דאינון מאני לבושא דברנש דאינון תיקונא לנפשא דהכל ויתנכו כמו לבוש
ת״ח כד יתובון מעפרא כמה דעאלו הכי יקומון חגרין או סומין עאלו חגרין או
סומין יקומון בההוא לבושא דלא יימרון דאוחרא הוא דאתער ולבתר
קב״ה יסי לון ויתרפאון שלמין קמיה וכדין יהי׳ עלמא שלים בכולא כדין ביום ההוא
יהיה ה׳ אחד ושמו אחד: **שור או כשב או עז** כי יולד והיה שבעת
ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה
לקרבן אשה לה׳: **ר׳ יוסי פתח** צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע ה׳: האי קרא אית לאסתכלא ביה אבל
תא חזי צדקתך כתרא קדישא עלאה כהררי אל אינון טורין עלאין קדישין דאקרון
טורי דאפרסמונא דכיא ובגין דאיהי סלקא לאתקשרא בהו לעילא כל דינא ב׳
בשיקולא חדא לכולא לית בההוא דינא רחמי: משפטיך תהום רבה משפטא ד׳
דאיהו רחמי נחית לההוא לתתא עלמין וחייס על כולא ועבד דינא ברחמי לקיימא
עלמין ובגין דאיהו רחמי אדם ובהמה תושיע: לכולא בשיקולא חדא: אדם
ובהמה הא אוקמוה מאן דאיהו אדם ושוי גרמיה כבהמה אדם ובהמה הן אדם
והן בהמה חד הוא אדם ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר וגו׳ בהמה והיה
שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה׳ בגין העבר

עלייהו

כד אתיהיבת אורייתא

עליהון שבת אחד והא אוקימנא. ר' חייא פתח יי' בצאתך משעיר ב'
בצעדך משדה אדום ארץ רעשה אף שמים נטפו וגו' תא
חזי זכאין אינון ישראל דשבחא דלהון ובשבחא דלהון דקב"ה אתרעי בהון ואינון מתדבקן
בה ואחידן להדבקין עם יי' וכן עד דקלא לון לדרגין עלאה לאוקרא קדש דכתי'
קדש ישראל ליי' ראשית תבואתו כמא דאוקימנא דהא ישראל אתקיימנא ואינון מתדבקן
בה בשמיה ואינון הלכה רשימין בשמיה לתתא כמא ומי כעמך כישראל גוי אחד
בארץ ושאר עמין כולהו לא מתדבקן ביה ולא אינון בנימוסוי ורשימא קדישא אעדו
מינייהו עד דאינון מתדבקין בסטרא אוחרא דלא קדשא. [illegible]
בשעתא דבעא קב"ה למיהב אורייתא לישראל זמין להו לבני
עשו ואמרו בשעתא אתון לקבלא אורייתא דהיא שעתא אתרגזן עלמא וארעא קבישא
בעא לא עאלא לנוקבא לתהומא רבא ואמרה קמיה מארי עלמא פסעירא לקדוורא
תהא אפי שנן עד לא איבד עלמא דלעינא קמי ערלין דלא רשימין בקיימך אמר לה קב"ה
כורסייא כורסייא ייבדון אלף עממים ולא עמין כותיהו וקיימא דאורייתא קדשא לא
יזדמן קמייהו הה"ד יי' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה ארץ ישר'
ודאי בגין דאורייתא לא אתיהיב לאינון קיימא קדשא דלא נטלין דאית בה קיימא
קדשא ומאן דיהב אורייתא למאן דלא אתגזר משקר בתרי קיימי משקר בקיימא
דאורייתא ומשקר בקיימא דאבהן וכנסת ישראל דאורייתא לגבי אחרא איתיהיב ולא
לאוחרא. ר' אבא אמר משקר בתלת דוכתי עילאי משקר בתורה משקר
בנביאים משקר בכתובים. משקר בתורה דכתי' וזאת
התורה וגו' משקר בנביאים דכתי' וכל בניך למודי יי' אינון למודי יי' ולא אוחרא.
וכתי' חתום תורה בלמודי אינון ולא אוחרא. משקר בכתובים דכתי' ויקם עדות ביעקב
ותורה שם בישראל וכתי' אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך מאן צדיקים
דא צדק וכנסת ישראל דמאן דלא אתגזר ולא נטל בקיימא הלכך לא יודון לשמיה
קדשא דאיקרי אורייתא. אמר ר' חייא כיון דאתגלי קב"ה על טורא דסיני
למיהב אורייתא לישראל שכבת ארץ לארעא ותבת בנייחא
הה"ד ארץ יראה ושקטה. תא חזי בר נש דאתיליד לא אתמנא עליה רוחא דלעילא עד
דאתגזר וכיון דאתגזר איתער עליה אתערותא דלעילא זכי ורבי ולעי באורייתא איתער
עליה אתערותא יתיר זכי ועבד פקודי אורייתא איתער עליה אתערותא יתיר זכי
ואינסיב ואוליד בנין ואוליף לון אורחוי דמלכא קדישא הא כדין הוא בר נש שלים שלים
בכולא. אבל בהמה דאתיליד בההוא שעתא דאתיליד ההוא חילא דאית ליה לבתר
אית ליה בההוא שעתא דאתיליד ואתמנא עליה ובגין כך כתי' שור או כשב או עז כי

יולד ההוא דלא קב בגופא אתגליא כד אתיליד·· והיה שבעת ימים תחת
אמו בגין דאשתכח ביה ההוא חילא ויתקיים בה ובמה
אתקיים בה עד יעבר עליה שבתא חד ואי לאו לא יתקיים בה ועד דאתחזי מזוגא
דמאריה ובגין לאתקיים בה ההוא חילא כתי׳ ירצה לקרבן אשה לי״י מיומא דשבת
חד דאעבר עלי׳ ובגין כך ביומא דשבתא אתקיים בה אתערותא דהאי עלמא
וחילא דלעילא בגין דאתעביד איתער עליה רוחא עלאה וכנסת ישראל אעבר עליה ואיהי
לה בברכאן קדישן ואתעבידת עליה ושרי עליה רוחא דההוא עלמא קדישא כמה דאת
אמר ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך
חיי· דתנן כד נפקו ישראל ממצרים דשכיח בינייהו דם פסח ודם מילה כדין כתיב
בדמיך חיי·· תנא מאי בדמיך חיי· אלא תרין חד דמילה וחד דפריעה חד לנזירן ב׳
בכנסת ישראל וחד לפריעה כצדיק עלם ואלין תרין דמין לכרוב קאים בגינייהו קיומא
דעלמא דאתקיים בדמיך חיי·· ר׳ שמעון אמר קול י״י בהאין ובהיתו
להודיעם·· קול י״י בהאין לא כגון ישראל ובהיתו להודיעם
לא עיקר עלמא בקיומא אלא יוד תלת אתוון שמו דכולא דאיתוא דכלא ג׳
עלאה דכולא· ואו אתמליא אתה שמותא דכל סטרין מעבר לכל אתין בה תליא
מהימנותא דכנסת גבורה דאית לה זעירא שמו דכולא את דא קדמאה דכל
סטרין כד עייל נפיק כמלכא עם חילוי תב תב לבתר ׳ בלחודוי בה אתקיים מלא
בה נפיק קנל ופתח·· ה׳ שמותא דכולא לעילא לתתא ודא אתמר ה׳ הא ידעא
א׳ הוא יוד שמו דתלת אתוון דאינון בהשא דסתימין ב׳ ואעג א׳ הא אוקימנא
וכולא חד מלה הוא שמו דשמא הדשא הוא שמו דעילא ותתא בניה כך לגימטן
הא עייל א׳ בזימנא דהיין מתנערא בנעורוי·· תנא חזי כל את
ואת משמא קדישא בה אתחזי שמו דכל אתר
יוד הא אתמר שמו דכולא·· ה׳ שמו דכולא ואעג דלאו איהו כשאר ה׳ ב׳
בלחודוי הא אתמר בדוכתא אי׳ דה הוא שמותא דכולא·· ו׳ בן במערא
דא בן בקרא אוחרא שמו הוא בכולא ואו הא שמו יתיר לאעירא לכולא ה׳
הא כלא חד ודא אתעבידא בה·· תנא חזי והיה שבעת ימים יוד הא
ואו הא אתכלילן אתוון וה׳ הא שבעת יומין לאתכללא בחד
יה׳ שבעה יומין ׳ חד כלא דכולא ד׳ תלת היא ותרין בגין בברא חד תרין אבהן
ביה כללן הא שיתא ברתא נוקבא חד הא שבעה אתתמע לה עלאה כללא
דשיתא יה׳ שבעה היינו דכתי׳ שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום··
והיה שבעת ימים תחת אמו אתערו שבעת ימים דכתי׳ לך י״י הגדולה

והגבורה

יומא תתאה אתמנא עליה יומא עילאה

והנפו' וכו' ועל דא שבע שבתות תמימות לתתא לקבלא דאימא עילאה תחות אמון לתתא
כתי' על עקרך ילך עסבעך עיקרא דכל ביתא לגבי שבעה אילין שבעת
יומין דחג' ורבת בכנס אומלה' אילין
קורבנין דחג' דנחתין בכל יומא ויומא מנייהו' ותא חזי אילין סלקין לעילא לעילא ואילין
נחתין לתתא לתתא כלא אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך
נאם יי' וישראל סלקין מתתא לעילא כדכתי' והיה זרעך כעפר הארץ וכתי' והרבתי
את זרעך ככוכבי השמים ובתר סלקין לעילא על כולא ומתדבקן באתר עילאה
על כלא הה"ד ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים כלכם היום' ושור או שה
אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד' א"ר יוסי סברנא לה
ובדק דעיקרא באימא למנגדא בריה ואזיל נטרה ולא אזלא בתר אבוה ואנן
לא ידעינן מאן הוא לא תשחטו ביום אחד' א"ר יהודה מאי טעמא
איקימנא משום עשמתא נפש דבעירא נכוס דהאי בבתא
וחד ולאו בבתא אחרא או לאחזאה ולאחי לבתר אילנא את מאן דשרי
ולאו הכא לא ביום אחד ממש' תא חזי תנינן יפה תעניתא לחלמא כאשא
בנעורת ועיקרא דתעניתא בההוא יומא ממש ולא
ביומא אוחרא מאי טעמא בגין דכל תלת יומא לתתא דלא שלטא ביה יום אוחרא
עליה וכד איהו שארי בתעניתא דחלמא אולפנא דההוא יומא לא אשכח עד
דאתבטל ההוא גזירה ואלמלא ליה ליומא אוחרא הא שולטנא דאוחרא הוא ולא
עד יומא בההוא אוחרא דההוא' כהאי גוונא כל יום ויום דלא אתמנא
עליה יומא עילאה למנטר ובגין בר נש לאתעטרא דלא יעביד
פגימו בההוא יומא ולא יתפגים קמי שאר יומין אוחרנין ותנינן כעובדא דלתתא
יתער עובדא לעילא אי בר נש עבד עובדא לתתא כדקא יאות הכי יתער אילנא
כדקא יאות לעילא עבד בר נש חסד בעלמא איתער חסד לעילא ושארי בההוא
יומא ואתעטר ביה בגיניה איתקרי בר נש ברחמי לתתא איתער רחמי על ההוא
יומא ואתעטר ברחמי בגיניה ההוא יומא קאים עליה למיהוי אפטרופסא
בגיניה בשעתא דאיצטריך ליה כגוונא דא בהיתוכא דקא ועל כולא אי עבד בר נש
עובדא דאכזריות הכי איתער בההוא יומא ופגים ליה ולבתר קאים עליה לאכזרי
לשיצאה ליה מעלמא בההוא מדה ממש לבר נש מודד בה מודדין לו' תנינן
אכזריות אתערו מיניהו מכל שאר עמין ולא יתחזון מיטב עובדא
בעלמא דהא כמה מאה לעיינין קיימין עליה דבר נש בההוא עובדא זכאה
מאן דאחזי עובדא דכשרא לתתא דהא בעובדא תליא מלתא בכולא לאתערא

מלה אוחרית: ר׳ שמעון פתח וירא יעקב כי יש שבר במצרים וגו׳
האי קרא רזא דא חכמתא איתגבר ואית לן לאסתכלא
בה דלאו אוקימנא הכי ולאו ה״ה אוקמוה אלא תא חזי בשעתא דקב״ה בעי למידן עלמא
בכפנא לא יהיב מלה לדא לכרוזא דהא כלהון דעלמא אוחרנין כרוזא כרז
עליהו עד לא ייתון לעלמא וכפנא לא אתמסר לכרוזא אלא קב״ה אכריז עליה
וקאי עליה הה״ד כי קרא י״י לרעב וגם בא אל הארץ וגו׳ מה דהוה שעתא אתפקדן
על עלמא ממנן אוחרנין לפקידן דתרעין ואמיר ליה לבר נש דאית ליה שובעא
לא יחזה גרמיה בשוקא ולא יחזיה בה שובעא דהא אחזי פגימו לעילא ואכניש
מלה דמלכא כביכול כמאן דעבר מזונא דמלכא אתחרייהו ועל דא אמר יעקב
לבנוי למה תתראו למה תעבדון לעילא ותהא לאכחשא מלה דמלכא ובג׳
אינון מזונין בכרזו דמלך אבל הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה
ייתון אחזאה ובניכון בשובעא ולא תכחישו מלה דמלך הכא: ותא חזי
יעקב עמד תקיפא דאותליה ולא בעא לאשתכח בתוך הבאים ולא
ישתכח פגימו בעבידה דמלך: תנן תנא ואמר וישא אהרן את ידין
אל העם ויברכם ותנינן ידו כתי׳ לבני לזקפא ימינא
על שמאלא ואמאי לאחזאה עובדא לתתא בגין דיתער עובדא לעילא: כתיב
והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום
הכפורים תעבירו שופר בכל ארצכם: והעברת שופר תרועה
שופר תרועה אמאי אלא שופר דאתקרי שלשלין דאתחבר שופר שויתון מכל עיבן
ובעינן לאחזאה שופר דאיהו תקיע ולא כפיף לאחזאה איהו לעילא דהא יומא
דינים ובכולא בעי לאחזאה עובדא ועל דא שופר ולא קרן בגין לאחזאה מאן
הוא אתר זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי דאינון ידעין לאתדבקא
במלכא קדישא ולאתערא חילא לעילא ולאמשכא קדושה דמאריהון עליהו
בגיני כך כתי׳ אשריך ישראל מי כמוך וגו׳ וכתי׳ ואתם הדבקים בי״י אלהיכם חיים
כלכם היום: אלה מועדי י״י אשר תקראו אותם מקראי קדש וגו׳
ר׳ יצחק פתח ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא
לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויקרא אלהים לאור יום תנינן
אור דהוה בקדמיתא הוה נהיר לסייפי עלמא לסייפי עלמא כד אסתכל קב״ה
לחייבין דזמינין לאתקיימא בעלמא גניז ליה לצדיקייא לעלמא דאתי הה״ד וימנע מרשעים
אורם וכתי׳ אור זרוע לצדיק וגו׳ תא חזי ויקרא אלהים לאור יום ולחשך
קרא לילה וגו׳ והא תנינן יהי אור אור דכבר הוה והכא אי תמיה

ותהי שרי עקרה מפומיה דר"ש

אמר דאינון יום כשמודוי הדדי ולחשך קרא לילה איתימא כל חד כשמודוי הדדי
וזהו ויהי ערב ויהי בקר לכתוב יום כולא לילה ולכתוב לילה כולא יום לא איקרי אחד
אלא בזווגא חדא מכאן דקב"ה וכנסת ישראל איקרי אחד ודא בלא דא לא איקרי אחד
תאנא רבי בגין דכנסת ישראל השתא בגלותא כביכול קב"ה לא איקרי אחד ואימתי
איקרי אחד בשעתא דיפקון ישראל מן גלותא וכנסת ישראל תהדר
לאתרה לאזדווגא בה בקב"ה הה"ד ביום ההוא יהיה י"י אחד ושמו אחד בגין כך ויהי
ערב ויהי בקר יום אחד דדא בלא דא לא איקרי אחד· תאנא רבי מועדי י"י
לאזדווגא כולא כאחד חד ולא אשתכח כולא חד בגלותא
ולמיהוי ישראל בגלותא בזווגא חדא אני אחד כגון יתיב קב"ה בכנסת ישראל דאיקרי
אחד ישראל בגלותא דאינון זמינין כנישא דלעילא כמה איקרון אחד לא בירושלם
דלתתא איקרון ישראל אחד יומא לן דכתיב גוי אחד בארץ בארץ הכני אחד עמיה
איקרון אחד ולא אינון בלחודייהו דהא ומי כעמך כישראל גוי אחד הכי נמי אבל לא
איקרון אחד אלא באתר בזיווגא דהאי אתר כנישא דלעילא ובגין כך כולא קשיר דא
בדא בזיווגא חדא זכאה חולקהון דישראל·· ששת ימים תעשה מלאכתך
הא אתמר ואוקמוה·· ר' יוסי ור' חייא
הוו אזלי באורחא אמר ר' יוסי לר' חייא אמאי את שתיק דהא אורחא
לא אתתקן אלא במלי דאורייתא אתעטף ר' חייא ובכה· פתח ואמר ותהי שרי
עקרה אין לה ולד ווי לעלמא ווי להאי זימנא אר' יוסי אמאי והא
אולידת לבתר וקרו לה ברא נפקא קדישא אמר ליה את תמי ולא חמיא מפומיה
דר' שמעון ושמענא מלה ובכינא אמר ליה מאי היא אמר ליה ווי על ההוא זימנא דהא
בגין דשרה אתעכבת מה כתי' ותאמר שרי אל אברם חמסי עלך בוא נא אל שפחתי
אולי אבנה ממנה וגו' ועל דא קיימא שעתא להגר לירתא גבירתה וקרו לה ברא
ואברהם ואמר לו ישמעאל יחיה לפניך ואף על גב דקב"ה קא מבשר ליה על יצחק
אתדבק אברהם בה בישמעאל עד דקב"ה אתיב ליה ולישמעאל שמעתיך הנה
ברכתי אותו וגו' לבתר אתגזר ועאל בקיימא קדישא עד לא יפוק יצחק לעלמא··
ותאנא רבי ארבע מאה שנין קיימא ההוא ממנא דבני ישמעאל ובעא
קמי קב"ה אמר ליה מאן דאתגזר אית ליה חולקא בשמך אמר ליה אין
אמר הא ישמעאל דאתגזר ולא עוד אלא דאתגזר בן י"ג שנה אמאי לית ליה חולקא לך
כמו יצחק אמר ליה דא אתגזר כתיקוניה כדקא יאות ודא לאו הכי ולא עוד אלא דאלין
מתדבקין כדקא יאות לתמניא יומין ואלין רחיקין מני אמר ליה ועם כל דא כיון
דאתגזר לא יהא ליה אגר טב בגיניה ווי על ההוא זימנא דאתיליד ישמעאל בעלמא

ווי לההוא זמנא דאתיליד ישמעאל

ואתגזר מה עבד קב"ה אתרחיק להו לבני ישמעאל מדבקותא דלעילא ויהב להו חולקא
לתתא בארעא קדישא בגין ההוא גזירו דבהון וזמינין בני ישמעאל למשלט בארעא קדישא
כד איהי ריקניא מכולא זימנא סגיאין כמה דגזירו דלהון בריקניא בלא שלימו ואינון יעכבון
להו לבני ישראל לאתבא לדוכתייהו עד דישתלים ההוא זכותא דישמעאל וזמינין בני
ישמעאל לאתערא קרבין בעלמא ולאתכנשא בני אדום עלייהו ויתערון קרבא בהו
חד על ימא וחד על יבשתא וחד סמיך לירושלם וישלטון אלין באלין וארעא לא יתמסר
לבני אדום. בההוא זימנא יתער עמא חד מסייפי עלמא על רומי חייבא ויגיח
בה קרבא תלתא ירחין ויתכנשון תמן עממיא ויפלון בידייהו
עד דיתכנשון כל בני אדום מכל סייפי עלמא וכדין יתער קב"ה עלייהו הה"ד כי זבח ליי'
בבצרה וגו' ולבתר מה כתי' לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה וישיצי לבני
ישמעאל מינה ויתבר כל חילין דלעילא ולא ישתאר חילא לעילא על עמא דעלמא אלא
חילא דישראל בלחודוי הה"ד יי' צלך על יד ימינך בגין דשמא קדישא בימינא ואורייתא
בימינא ועל דא בימינא תליא כולא ותנינן דבעי לאקמא ימינא על שמאלא כמה דאוקימנא
דכתי' מימינו אש דת למו ולזימנא דאתי הושיעה ימינך ועננ'.

פרשת אלה מועדי יי' אשר תקראו אותם מקראי קדש. ר' יצחק פתח
לך אמר לבי בקשו פני את פניך
יי' אבקש. האי קרא אוקמוה חברייא בכמה אתר אבל האי קרא הכי אתמר לך אמר
לבי דוד מלכא אמ' דא בגין כנסת ישראל לקבל מלכא קדישא ומאי אמ' לך אמר לבי
בגינך אמ' לבי לבני עלמא ואזהר לון לבי דאיהו אחיד בך דדא בגין מלכא עלאה
אמ' בקשו פני אינון שית מלכא כתרי מלכא דאיהו אחיד בהו ואינון בה אינון שמיה
והוא ושמיה חד הוא בגיני כך אמ' דוד את פניך יי' אבקש כלא כדקא יאות. יי' ועוזו
בקשו פניו תמיד. תא חזי יאות הוא מלכא למימר שירתא בגין כנסת
ישראל יתיר מכל בני עלמא ולמימר מלי דכנסת ישראל למלכא.

לך אלה מועדי יי' ואלה מועדי יי'. ר' שמעון אמ' מאי אינון דכתי' אתקשרו מתתא
לעילא ומעילא לתתא כלהו כד מתקשרן מתעטרן כולהו לאתקשרא קשרא
חד בקשרא דמלכא מאי טעמא בגין דמלכא יתגלי לתתא ואיהו ואחיד בההוא קדש
ואשתאר בהו בגיני כך כל אינון דאחידן בה במלכא בעיין לאזדמנא בההוא אתר
עלאה דאיקרי קדש בגין דאתאחדו כלהו כחדא במלכא ועל דא מועדי יי' איקרון
ולבתר מקראי קדש דהא בהו אתעטר מלכא. אשר תקראו אותם
במועדם תרין חולקין אית לישראל בהו ולא [illegible]
דמלכא חולקא עלאה אית לישראל בה דכתי' ואתם הדבקים ביי' כי חלק יי' עמו וגו'

ואי

אושפיזא עילאה

ואי מקטרא עילאה קדש חולקא עילאה אית לישראל בה ועל דא לבו אתחזי למיעל
להו ולתקנא קמייהו חדוותא וסעודתא ולמיחדי בהו מאן דמזמין לאורחא כגון אלהא,
חידו דאשפזין עליהון לנטרא אורחיך דההוא אושפיזא :: ומלבד דזמין אושפיזין
יקירא אית לבני היכלא כל שאר יומין הויתון כל חד וחד
בפתיך דלא עבד עבידתיה ולא אזיל בסחורתיה ולא במקליה בר ההוא יומא הל'
דכולהו מתעטרן בחדוותא הל' השתא זמינת אושפיזא עילאה ויקירא לא בעיא
לאשתדלא בעבידתא ולא בסחורתא ולא במלבושא אלא כולהו אזלינו כגוונא דההוא
יומא הל' ואתקיימו נדרייכו לקבלא לההוא אושפיזא באנפין נהירין בחדוותא בתושבחת'
אתקינו ליה סעודתי יקירין בגין דהא זמינא הל' בבל האי' כך אמר קב"ה
לישראל בני כל שאר יומין אתון משתדלי בעבידתין ובסחורת'
כד ההוא יומא הל' השתא אושפיזא עילאה ויקירא זמינת אתון קבלו ליה באנפין
נהירין זמינו ליה אתקינו ליה סעודתי עילאי יקירי פתורי מסדרן כגוונא דההוא יומא
הל' בגין כך תקראו אותם במועדם : תנן תמן בשעתא דישראל מתקנא ידאן
משבחין שבחא לקב"ה מסדרן פתורי מתקני נדרייהו כמאני יקר
מאני עילאי אמר מה עבדין ישראל בכך קב"ה אית אושפיזא עילאה אית לון יומא לא
אמר ולאו הלך הוא מההוא אתר דאיקרי קדש אלא לון ופ' לאו קדש עבדו ואיקרון קדש
לון אתחזי למיעל אושפיזא הל' בחד מקטרא הל' דהא אינון לסטרין ב' וחד מקטרא
דקדש דכתי' קדש ישראל לה' הוא לן וישראל איקרון קדש אושפיזא דלהון הוא ודאי בגין
דזמינו דהאי אושפיזא מקדש הוא דכתי' מקרא קדש מקראי קדש פתחי שלהו ואמר
אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו :: תלתא אינון זמינין מקדש ולא יתיר
חג המצות וחג השבועות וחג הסוכות אמאי
ר' אבא ופ' השבת לאו זמין הוא מקדש אמאי לאו בהדי סטרין חד דהוא ודאי קדש
איקרי דכתי' ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם וחד השבת לאו זמין הוא דהא
השבת הוא ירותא הוא ודאי דקדש ולאו זמינו ועל דא כולהו זמינין בקדש ומתעטרן
בשבת ואתעטרן בה בהאי יומא שבתא אתעטר בה ועל דא שבת לאו זמין הוא ::
עבידן דעל שבתא דאבוי ואימיה ואתכלילת בשעתא דאיהו בנ' :: ומלבד לקוב
ליה בר יחידאי חביבא דנפשיה יהב ליה שושבינין לנטרא ליה
ואתכבר כהו אית מלכא יאות הוא למיעל לאילין שושבינין דבר לאחזאה יקרא דבר
וחבבותא הל' בה זמין לון ברא לא אתקרי למיעל אלא למיעל ולמיטל ולמיתב בבתא
דאבוי בשעתא דאיהו בה הל' מי כמוכה באלים ה' מי כמוכה נאדר בקדש נאדר בקדש
ודאי ברא דאתתקן באבוי נאדר בקדש ולא זמין מקדש :: ששת ימים תעשה

מלאכה וגו׳ ששת ימים מאי עבידתייהו. א״ר יוסי דכתיב כי ששת ימים עשה ה׳ את
השמים ואת הארץ ולא כתיב בששת והא אוקמוה וכל יומא ויומא עבד עבידתייהו
ואינון יומי מלאכה. א״ר יצחק אי הכי מאי אינון ששת ימי חול מאי
חול. א״ר יוסי השתא אתהני עלמא על ידא דשליחייהו בגין
כך יומי חול אקרון. ר׳ חייא אמר בגין דשארי למיעבד בהו עבידתא ובגין דלא
אקרון קדש ומאן דלא אקרי קדש חול אקרי ועל דא אתקינו חבריא הבדלה
בין קדש לחול מאי הבדלה הכא עלא קדש מלך בגו מידי הוא ושארא מינה אינון
ועל דא אינון לעובדא ואינון לעובדא ואי תשתכח שיתא יומין מקדש. א״ר יהודה
חדוותא ושירותא ויומא דשבתא בכולא הוא בגין דהאי יומא אתעטר
בשבתא ואיהו ואתוסף קדושה על קדושיה בגין כך האי יומא חדוותא דעלאי
ותתאי כולא חדאן בה מתברכאן בכולהו עלמין טלין מינה אתזנו בהאי יומא
עילאה דעלאי ותתאי בהאי יומא עילאה דכל יומין. למלכא דעתיק
הילולא דבהך יקירא אעטר לך כנופין עילאין מעילה
מלכא על כולא בהאי יומא חד לכולא בהאי יומא מטי חדוותא לכולא חד סטרא
אתפקד על דא דכתיב שאו ודוו כחד גוברין דבנין קטולא גוברין דבנין
לאלקאה בגין יקרא דהאי יומא לחדוותא מלכא עבוק הלי ונטיר לחדוותא
דמלכא כך האי יומא הילולא דמלכא במערן נפתח חדוותא דאבא ואמא עליה
חדוותא דעלאין ותתאין. בחדוותא דמלכא כולא חדאן ולא
יצטערון בה ועל דא כתיב וקראת לשבת ענג
וגו׳ מאי ענג דא ענג לא משתכח אלא לעילא באתר דקדש. עונג עלאה שרא
כלא את תתענג על ה׳ וגו׳ דהאי ענג על ה׳ הוא ודאי יומא דהילולא הוא דמלכא
אתעטר בההוא ענגא דענג ה׳ וקראת לשבת ענג מה דלא אשתכח הכי בשאר
יומין. בהאי יומא תלת סעודתי בעיין בני מלכא למיכל בגין יקרא דמלכא שנן
לאוקי׳ וכד אזדמן בה חגא או זימנא לא יסדר בר נש תרי פתורי
בכל סעודתא חד לשבת וחד לאושפיזא בגין דכתיב ועל אלין דמלך תמיד הוא אוכל
ספיקא הוה בפתורא דמלכא דההוא אושפיזא דאתייא לה ועל דא לא בעי בר נש לסדרא תרין
אלמא למלכא והוא יהיב מינה לההוא אושפיזא. א״ר אלעזר סעודתא תליתאה
דשבת כד איערע בה אושפיזא שבקינן ליה או לא. אי לא שבקינן
ליה אשתכח אושפיזא דהוא מפתורא דמלכא אי שבקינן ליה אשתכח פגימו בסעודתי
מלכא. אמר ליה ר׳ שמעון אבוי למלכא דאיערע בה אושפיזא ועייל היכלא מקמיה
וסליק ליה לאושפיזיה אשתכח ענג דמלכא לא אכל עמיה זמי לאו דמלכא

קא אבל

קא אכל ומלכא יהיב ליה למיכל וכל דא בגין דהוה אושפיזא דמלכא. ובכן
רב קימנון קבץ לא חייש לאושפיזא בשעתא דא ובתר
מסדרי פתורא לאושפיזא.. כהאי יומא מעלה אסיר
הה"ד ממצוא חפצך ודבר דבר ותנינן חפצך כת' בגין דהאי יומא כל מה' מכורתא
אתקסר בה' אמ"לה ר' שמור והיך נפרש דלא נסלקא קביעותא דמלכא לאושפיזין
דהא ארבעה עשר דחל להיות בשבת סלקא קביעותא דמלכא לפסחא את"ג דלאו
הוא אושפיזיה אמ"ל הכי אמינא דאי הוא אושפיזיה כל דהוא יומא כולא לסלקא
ליה ואי לאו לא סלקא ליה. ואי נימא דארבעה עשר דחל להיות בשבת אתדחיא
קביעותא דמלכא מקמי קביעותא דפסח אלא פסח דקביעותא דשבת אתדחיא
כמה שנין בגין מצות ומרורים דבעי כרפס דלא אשתכח תהינא וחד כגון פסח והא
נהמא לא אשתכח משום שעתא ולמעלה דסידורא דפתורא כלא נהמא לאו הוא
סידורא. ואי תימא ימרא חמרא שאה בגין דתאיב לבא אבל מוריד
אשתדלנא דלא כגילא קביעותא דשבת איכון יומי דאשתכח בה
בהאי יומא אכל דתפוחין קדשין אתברך ומתברכן עלאין ותתאין והאי
יומא קישורא הוא דאורייתא.. אור קבץ הוה עביד ר'
שמעון בזימנא דאסתלק קביעותא דשבתא מסדר סעודה
ואסתלק כמעשה מרכבה והוה אמ' הא קביעותא דמלכא דייתי למיכל נבמי
בגני שבת אשתכח סבולא עד ף מכל זיינין ותנן ואקרא קדש ולא מקרא קדש..
אור יקודך כולהו יומא טבים מקרא קדש קרינן בהו אבל עלמי ראש
השנה ויומא דכפורי לא אשתכח בהו חדוותא דהא
איכון הנא הוו אכל אלין תלתא ומינן מקדש לחדוותא דכולא לאשתעשעא בהו
בר"ה הק"ל ושמחתם לפני י"י אלהיכם וג' ושמחת לפני י"י אלהיך.. בהאי יומא
דשבת אתעני כל צערא וכל רוגזא וכל דוחקא מכל עלמא בגין
דאיהו יומא דהלולא דמלכא ונשמתין אתוספן כגוונא דעלמא דאתי.. א"ר יצחק
לר' יהודה סת' זכור את יום השבת לקדשו ותנינן זכרהו על היין אמ"ל בגין דיין
חדוותא דאורייתא ויינ' דאורייתא חדוותא הוא דכולא והאי יין חד למלכא והאי יין
מעטרא למלכא בעטרוי הה"ד צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה
שעטרה לו אמו וגו' ותנינן בכולא בעינא לאתחזאה ברנש עובדא דלא ישתכח
קדושא אלא בגין דא כ' טובים דודיך מיין. מיין איגון טבאן אפרש' דודיך
מיין ועל דא קדושא דשבת ב"יין והא אוקמוה והא איתמר.. ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום לחדש וגו' ר' חייא פתח אני ישנה ולבי ער

קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי
לילה·· אני ישנה אמרה כנסת ישראל אני ישנה בגלות מצרים דהוו בני בשעבודא ד
קשיו·· קול דודי דופק דא קב"ה דאמר ואזכור את בריתי·· ולבי ער נטירא להו דלא
ישתיצון בגלותא·· פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי פתחי לי פתחא כחודא דמחט
ואנא אפתח לך תרעין עלאין פתחי לי אחותי דהא פתחא לאעלא לי בך הוא לא
ייעלון לגבאי בני אלא בך אנא הוא פתחא אי את לא תפתח פתחיך הא אנא סגיר
דלא ישכחון לי בגיני כך פתחי לי פתחי לי ודאי ועל דא אמר דוד כד בעא לאעלא
למלכא אמר פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה· זה השער לה' דא הוא פתחא
ודאי לאעלא למלכא· זה השער לה' לאשכחא ליה ולאתדבקא ביה·· ועל דא פתחי
לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל וגו' בגין לאזדווגא עמך ולמהוי עמך
בשלם לעלמין·· **בשעתא דקב"ה** הוה קטיל מצראי כל אינון דקטל בפלגות
ליליא ואחית דרגין מעילא ותתא עאלו ישראל בקיימא דאת
קדישא אתגזרו ואשתתפו בכנסת ישראל ואתאחדו בה כדין ההוא דמא אחזיו לה
על פתחא ותרין דמין הוו חד דפסחא וחד דמא דאתגזרו והוה רשים על פתחא
רשימו דמהימנותא חד הכא וחד הכא וחד בינייהו כ' והא אתמר כמה דכתי'
ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף בגין לאחזאה מהימנותא· ובארבעה
עשר הא אתמר דהא כדין מבטלין חמץ ואעבור ואסתלקו ישראל
מרשותא אחרא ואתפרקו מינה ואתאחדו במצה קשורא קדישא בתר
דאתגזרו עאלו בה ועד דאתפרעו ואתגליא רשימא דלהון וכדין יהב להון קשורא
בחתך עילאה בקשורא דמהימנותא באתר דכתי' הנני ממטיר לכם לחם מן
השמים מן השמים ד"יקא והא אוקמוה·· **תא חזי** בארבעה עשר
בשעתא דזווגא דסיהרא אשתכח בשמשי עם שמשא
וסטרין אחרנין לא משתכחין כל כך בעלמא דהא בחדותא דסיהרא זינין בישין משתכחי
ומתערי בעלמא ובשעתא דזווגא דסיהרא אשתכח בנהירו דשמשא מתכנשי כולהו
לאתר חד ובדוסי מלכא אתעברו כדין כתי' ליל שמורים הוא לה' דהא זווגא קדישא
אשתכח ולא שמורים דכולא·· **ר' אחא אמר** בגיני כך תיקונא דכולא
בההוא יומא ובליליא אשתכח יישובא דכלא ווי לאינון
דלא מבני פתא נינהו כד אתאן לאזדווגא אריותא כחדא ווי לאינון דלא א'
אשתמודען בגייהו בגיני כך ישראל קדישין מתקנן לון פתא כל ההוא יומא ועל
ידייהו נייחין מאן דעייל ואינון חלאן ומיה חלווייהו זכאין אינון ישראל בעלמא דין
ובעלמא דאתי·· **א"ר יוסי** למה לן לאעראה כולי האי קרא שלים הוא דהא בגא

ליליא זיווגא עילאה קדישא איתער ואשתכח הה״ד הוא הלילה הזה לי״י שמורים
הוא הלילה הזה לי״י ליקרא וכתי׳ שימורים לכל בני ישר׳ לדורותם מאי שמורי׳
תרי זווגא דיקירא בשמשא לכל בני ישר׳ לדורותם דהא מכאן ולהלאה אתאחדין
ואתקשרו בקשורא דשמא קדישא ונפקו מרשותא אחרא בגיני כך בארבעה
עשר מתקני ביתייהו ומכנשי חמץ מבינייהו ועיילי ברשותא קדישא. כדין מתעטר
חתן וכלה בעטרוי דאימא עילאה ובעי בר נש לאחזאה בביתיה דאיהו בר חורין.
אמר ר׳ יוסי הני ארבעה כסי דהוו ליליא אמאי. א״ר אבא הא אוקמוה
חברייא לקבל ארבעה גאולות אבל שפיר הוא. בספרא
דר׳ ייסא סבא קא אמר הואיל וזווגא קדישא אשתכח בהאי ליליא
זווגא הוא בארבעה קשורין דאינון ארבעה דרגין ולא מתפרשי דא בדא כד זווגא
אשתכח ואינון חדוותא דלהון אתערנא בגין דהא זמנא כהו דמאן דאחיד בדא
זכי בכולא ונטיל דא אשתכח ליליא דא מכל שאר לילוון ובגינא דמינדע שמא
בכולא ומיחדה בהאי ליליא בגין דחדוותא הוא לעילא ותתא. ועל דא אמר
דארבעה אינון ארבעה גאולות קרינן להו מאי טעמא בגין דהאי
דרגא בתראה בעשיקה ולא איקרי בעשיקה שאר דרגא אחרא עילאה דקיימא
עלה ונקיד לה והא לא אתפרש לה גאולה שאר באינון קמן דרגין דעלה אשתכח
דארבעה אינון ארבעה גאולות שהן. ר׳ יהודה אמר ליה לר׳ אבא מאי
דכתי׳ שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם וחדוותא הוא
כל שבעה אמאי לא אשתלים עמן הלל גמור ובלוע הלל כל שבעה כמה דבסוכות
אשתכח טן יומין הללא בשלימו בחדוותא כל יומא ויומא. אמ׳ ליה שפיר קאמרת
אבל הכא הוא דהא הכא לא אתקשרו ישר׳ כל כך בכולא כמה דאתקשרו לבתר
בגיני כך בההוא ליליא זווגא אשתכח וישר׳ אתקשרו בה בההוא חדוותא עד בגין שלימו
אבל באינון דרגין עילאין אע״ג דכלהו משתכחי עד כען ישר׳ לא אתקשרו בהו
ולא אפרעו לא אתגזרו רשימא קדישא ולא קבלו אורייתא ולא עאלו כמה דעאלו לבתר
ובגיני כך בסוכות שלימו דכולא אשתכח בה וחדוותא דכולא יתיר אבל הכא עד
כען לא זכו ולא אשתכח ביה שלימו כל כך אע״ג דאשתכחו כל שבעה לאו הוא כתיקונא
וישר׳ עד לא אתקשרו בהו כדקא חזי ועל דא חדוותא דכולא ושלימו דהללא בגין
דההוא חולקא דאתקשרו בה מאי טעמא דכיון דההוא ליליא זווגא אשתכח כל קשורא
דכולא אשתכח בשירותא דזווגא ולא בסיומא דישר׳ לבתר זווגא אשתכח בה משתכחי
אינון תלת דרגין דקיימי עלה וכד אינון משתכחי הא כל נפקא אשתכח בהו וכדין
שלימו דכולא וחדוותא דכולא והללא אשתלים דהא כדין אתעטרת סיהרא בכולא

אד

אמור

אבל לבתר דכלהו יומי אשתכחו ישראל עד לא זכו בהו הא לאו הכי לא
שלימו כמה דאוקמוה. אמר ליה ר' יהודה שפיר הוא והכי הוא ודאי והאי
זמנא אוחרא שמענא לה ואתגליא מלה השתא מלה אוחרא בכנפים למנדע הא
חזינא בפסח שבעה בסוכות שבעה ושמיני לחדוותא בגוא אוחרא **בשבועות**
אמאי לא אשתכחו בה שבעה יומין והא הכא אתחזון יתיר מכולהו

פתח ואמר ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ וכי מאי שנא הכא דאיקרון
ישראל אחד יתיר מאתר אוחרא אלא בגין דשבחא דישראל אתי
לברא קדמאה לגו אחד דהא בכל אתר שבחא דישראל אחד הוא מאי טעמא בגין דכל
קשורא דעלאי ותתאי בהאי אתר דאיקרי ישראל אשתכח ושדר אתקשר בההוא די
עילא ואתקשר בגו לתתא ואתקשר בגו כנסת ישראל ועל דא איקרי כולא אחד
ובאתר דא אשתמודען מהימנותא וקשורא דשמא ויחודא עלאה קב"ה ועל דא
יומא דא קשורא דמהימנותא הוא קשורא דכולא וכתיב עץ חיים היא למחזיקים בה
אילנא הוא דאתקרי אחד ועל דא בגין אינון דמתקשרי באתר דא איקרי הכי ועץ החיים
אחד הוא ודאי איקרי בגין דכולא בה ויומא דלבר אחד ודאי קשורא דכולא מ"ט ועץ
החיים בתוך הגן באמצע הגן ממש באמצעיתא ואחיד לכל סטרין ואתקשר בה ועל דא
פסח סוכות הוא באמצעיתא בגין דאיהו אמצעיתא דכולא ולא הוא שבחא דאורייתא
בהאי יומא ולא יתיר שבחא דמהימנותא וקשורא דכולא **א"ר יהודה**
בריך רחמנא דשאילנא וזכינא להני מלי. א"ר יצחק חדוותא
ושירתא דאינון ישראל משבחן לקב"ה בהאי שבחא דמשבחי ישראל בליליא דפסחא
דכנסת ישראל אתקדשת בקדושא דמלכא הה"ד השיר יהיה לכם כליל התקדש חג
כליל התקדש חג ל"יה בלחוד **וביום הבכורים** בהקריבכם מנחה
חדשה ליי' בשבועותיכם וגו' ר"ש פתח אז
ירננו עצי היער מלפני יי' כי בא לשפוט את הארץ זכאין אינון ישראל דמשתדלי ב
באורייתא דידעין אורחוי דקב"ה ואתאחדן באמיה כל יומא ווי לאינון דלא משתדלי באורייתא
דהא לית לון חולקא בשמא דקב"ה ולא אתאחדן בה לאו בעלמא דין ולאו בעלמא דאתי
מאן דזכי בהאי עלמא זכי בעלמא דאתי דהכי תנינן דובב שפתי ישנים אלא לאינון
דההוא עלמא שפוותיה מרחשן תמן באורייתא **תא חזי** עד דשתא אתקריבו
ישראל בנחת הארץ ולאי ואתעסקו בה ואתקשרו בההוא קשורא
ואעג"ב דהוא אשתכח הנה דעלמא אתנהיג בה ואתקרב בג' עשר בגין דאיהו ק
קדמאה מכל שאר קרבנא ומן קדמאה אתקריבא ולא מה הוא דמתאחד דהא
אחידו קדמאה הכא ישראל אתאחדו בה בקב"ה הכא הוא אמר קב"ה אלא יהבת לבו מן במדבר

מההוא

מיהוא אתר דאיקרי שמים דכתי׳ הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ואתון מקרבין
דמלה קמאי שעורים על כן ורזא למנקה זאת תורת הקנאות חסר אזהדיר לנשי עמא
דלא יסטון תחות כבעליהון ואי לאו קמח שעורים זימנא לקרבא
זה מבחן ומילה חד אשתכח מלך אוחרא נב׳ זכאה אולקהון השתא דהא כנסת
ישראל לא עקרת כי מלכא קדישא לשלמין כנסת ישראל תוקדת אשר תסטה אשה תחת
אישך בגיני כך הנה דהדיא אתתא מאתרי אקרי אתא ומאן הוא אתתא הדיא דכתי׳
בה אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה אשת חיל עטרת בעלה והוא קמח
שעורים לאייתיא הדיא אתתא מנחת קנאות אתקרי חסר כנסת ישראל הכא אתקרי
ועל דא בפנחס כתי׳ תחת אשר קנא לאלהיו דקנאות הכא אתא חד דייתי למשקר
בהאי כנית קנאות אתערת עליה ועל דא קנאין טענין פה״ יתן רזי קמח
שעורים האי עומר לפני דהוה יומא מרחקין לגלוסות
מפיק מימר עשרון תנופה בשלש שריך נפק ודא שבע שבתות
תמימות דבתר דסלקין שבע שבעי שבועות איכן אתא מלכא קדישא לאזדווגא עם כנסת
ישראל ואורייתא אתיהיבת ונכדין אתי נפיר מלכא בחודא שלים ואשתכח
אחד לעילא ותתא וכד אתער מלכא קדישא ומטא זימנא
דאורייתא כלהון אילנין דינבכה אילניא סלקין שירתא סלקין שבחין ומאי אמרה
בשעתא דסלקין פתחי ואמרי ה׳ בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה ...
בהשמים יקדך וג׳ וכת׳ וכל עצי השדה ימחאו כף״ וענו פתחו ואמרי
מזמור שירו לה׳ שיר חדש כי נפלאות עשה וג׳ שיר
חדש איקרי בגין כך נקרי בכס מנחה חדשה דהכא מנחת קנאות הכא מנחה
חדשה חדשה לחדושא לסלא הכא קשורא לכלא דעילא ותתא קשורא דמהימנות
ועל דא יעקב שלימא אתעטר בעטרוי ואורייתא אתיהיבת״ ונר מעון בבורא
לגבי כהנא הוה בעי כרנז למימר ולמפרשא מלין על ההוא
אילנא דארעא דאשתכחו כוונא לעילא בתר דאתחזיין בשבעין עמין וכעורא
לאוכלא ליה לגן דרמאה ויתפרנס עלמא בגיניה וקנה שזיב ליה ואתעטר בבנוי
וכו׳ כמה דאוקימנא בגין ההוא אילנא דכל קשרא דמהימנותא ביה תליא ועל דא
מנחה חדשה אתקרי מאי טעמא בגין לחדתותי דעילאי ותתאי הוי וחדותא דקידר
מתל ובכל זימנא חדותא הוא דקודשא״ לעלבא דקוו ליה בנין ונרתא חדא
אתקין סעודתא לכולהו בנין ולא אשתכחת הדיא
ברתא על פתורא כד אתת אמרה למלכא מאחר לכל אחי זימנת ויהבת לכל חד
ולנא יהבת ולי לא יהבת חולקא בגין אית ליה חייך ברתי מאלך אשתכחת על חד

תקן

מתל למלכא דהוו ליה בנין וברתא

הא כולא יסתיין לך מחולקין אשתכח לבתר כדקא חולקא על חד ותרין
מכולא·· כך כנסת ישראל מכולא נטלא חולקין ונטלא דא איקרא כלא ככלא
דכולא זמינין לה מאנין ומאכלין תבשילין כך היא
כנסת ישראל חדתותי הלב כבולא וכולא יהבין לה מאנין ומזונין·· תאנא רבי
בשעתא דמלכא קדישא אשתכח בעטרוי לחדוותא לכנסת ישראל
הוא ונטלא אורייתא אתיהיבת אתעטרת כנסת ישראל בעטרהא עילאין ובגין דכלא קדישא
דמהימנותא אתקשר בהאי איהו איקרא יום אחד ודאי לכנסת ישראל יום אחד
בקשורא לעילא· קשורא לעילא השתא ונטלא ומוחי·· קשורא אוחרא
הה דרועי לאחידן מחילא דהשתא ואוקמוה· רב המנונא
סבא בתר קשיר אבהתא ק··ש תקין לשבחא דאתמסרן בקדושא
בתר דכלין לאתכנשא זרעא לאפקא בבריכא אוחרא בכוס אחד·· דאילנא דא
הוא נטלא אתמשכתא דאחיד לכל הני וכולא מתקשרן בה· והוא בהו
ונטלא כולא חד וכד אזדווגת בה מעדוניה כלהו הוא אחד והא אוקימנא מתני·
תאנא רבי כתי' ביום השמיני עצרת כינופיא· ואי תימא הכא דאיקרי
עצרת מאי עצירא אלא בכל אינון יומי סעודתי דעלמא
אילנא הוו ונטלא שבעים פרסאין· לבתר חדוותא דנפקא דאילנא מיניה וחדוות
דאורייתא ובגיני כך הוא יומא חד עצרת חדוותא דאורייתא חדוותא דאילנא
דהוא גופא ונטלא דא נת אורייתא בהאי יומא אלא קב״ה וישראל בגיני כך עצרת תהיה
לכם לכם ולא לאוחרא דהא בשעתא דמלכא אשתכח כולא אשתכח בה ונטלין
תנינן בעצרת על פירות האילן והא אוקימוה בגיני כך יום אחד איקרי יום
אחד הוא כמה דאמרן ונטלא דא תנינן מאי דכתי' ממושבותיכם
תביאו לחם תנופה וגו' סלת תהיינה חמץ תאפינה מאי שנא הכא חמץ בכנסת
ישראל אלא בגין דכולא אחידן בה וכן באילנא דהא באילנא אחידן ענפין דאילנא
אחידא בכל הנך סטרין בכל סטרהן כולא אשתכח בה ובגין דהאי אילנא מתפר
על יד הדין דהוא בבי מותבא דבר נש·· א״ר אלעזר מהאי אילנא
יתקרבו כל שאר אינון לתתא והוא אשתכח על חד תרין
שמיקא דעניד ונפיק ולא פסקין מימוי לעלמין עליה כתי' והיה כעץ שתול על מים
ועל יובל ישלח שרשיו וגו' ונטלא אורייתא כתי' עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה
מאושר מאי ותומכיה מאושר הא אוקימוה אבל ותומכיה מאושר כלא באושרי כ
אשכחו בגוה·· ר' יהודה ור' חייא הוו אזלי באורחא א״ר חייא מתני' וספרתם
לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר

פרשה של מועדים

התנופה וגו' מאי קא מיירי. אמ' ליה הא אוקמוה חברייא. אבל תא חזי ישראל כד
הוו במצרים הוו ברשותא אחרא והוו אחידן במסאבותא כאתתא דא כד איהי
יתבא ביומי מסאבותא. בתר דאתגזרו עאלו בחולקא קדישא דאיקרי ברי'
כיון דאתאחדו ביה פסק מסאבו מינייהו כאתתא כד פסקו
דמי מסאבו מינה. בתר דאתפסקו מינה מה כתי' וספרה לה שבעת ימים ואחר
תטהר. כך הכא כיון דעאלו בחולקא קדישא פסקא מסאבו מינייהו. אמר קב"ה מכאן
ולהלאה חושבנא לדכיותא. וספרתם לכם. לכם דייקא כמה דא' וספרה לה. לה
לעצמה. אוף הכא לכם לכם לעצמיכם. ולמה בגין
לאתדכאה במיין עילאין קדישין. לבתר למיתי לאתחברא ביה במלכא ולקבלא אורייתא
כתי' וספרה לה שבעת ימים. אוף הכא שבע שבתות. אמאי שבע שבתות
בגין למזכי לאתדכאה במיין דההוא נהר דנגיד ונפיק
ואיקרי מים חיים. וההוא נהר שבע שבתות נפקי מיניה. ועל דא שבע שבתות. ודאי
בגין למזכי ביה כמה דאתתא לפו' הלה בעיא לאשתמשא עם בעלה. כך כתי' וברכת
הע' על המזבח עלה על המזבח כתי' ולא כתי' ברדתה עלעלך ואי תימא נחית
האי עלה סלקא הכא ישרא' לגוונא דקיימ' כהן נחית ההוא עלה כשמנו ואדכו
ופסקא זוהמא מינייהו ואתחברו ביה במלכא וקבלו אורייתא. וכנסת ישרא'
הא אוקימנא. ובההוא זימנא ודאי כלהו נחתין קודם ל' יום לאתדכאה ולאתפתחא
כולא אתקנו ואתחברו ביה במלכא קדישא. תנן חזי כל בר נש דלא
מני חושבנא דא איגון שבע שבתות תמימות למזכי לדכיותא
דא לא איקרי טהור. ולא בכללא דטהור הוא ולאו הוא כדאי למהוי ליה חולקא
באורייתא. ומאן דמטי טהור להאי יומא וחושבנא לא אתאביד מיניה כד מטי להאי
ליליא בעי ליה למלעי באורייתא ולאתחברא בה ולנטרא לכו עלאה דמטי עליה
בההוא ליליא ואתדכי. ואולפנא דאורייתא דבעי ליה בהאי ליליא
אורייתא דבעל פה בגין דיתדכון כחדא
ממבועא דנחלא עמיקא. ולבתר בהאי יומא ליתי תורה שבכתב ויתחבר בהו
וישתכחון כחדא בזווגא חד לעילא. כדין מכרזי עליה ואמרו ואני זאת בריתי אותם
אמר יי' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי
זרע זרעך אמר יי' מעתה ועד עולם. ועל דא חסידי קדמאי לא הוו נאימי ב
האי ליליא והוו לעאן באורייתא ואמרי נתי לאחסנא ירותא קדישא לן ולבנן בתרין
עלמין. וההוא ליליא כנסת ישרא' אתעטרת עלייהו ואתיא לאזדווגא
בה
במלכא ותרווייהו מתעטרן על רישייהו דאינון זכאי
הא'

תכשיטי כלתא

ר' שמעון הכי אמ' בשעתא דמתכנשין חבריא בהאי ליליא לגבה ניתי לתקנא
תכשיטי כלה בגין דישתכח למחר בתכשיטהא ובתיקונהא לגבי מלכא
כדקא יאות זכאה חולקהון דחבריא כד יתבע מלכא למטרוניתא מאן תקין תכשיטהא
ואנהיר עטרהא ושוי תיקונהא ולית לך בעלמא מאן דידע לתקנא תכשיטי כלה אלא
חבריא זכאה חולקהון בעלמא דין ובעלמא דאתי: **תא חזי חבריין**
מתקני בהאי ליליא תכשיטהא דכלה ומעטרי
עטרהא לגבי מלכא ומאן מתקין ליה למלכא בהאי ליליא לאשתכחא בה בכלה ולאזדווגא
למלכא בה במטרוניתא נהרא קדישא עמיקא דכל נהרין דאיהו אימא עלאה הה"ד
צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה וגו' לבתר דאתקינת ליה אתיאת לדכאה
לה למטרוניתא ולאינון דמשתכחי גבה למלכא דהוה ליה בר יחידאי אתא לאזווגא
במטרוניתא עלאה מה עבדת אימיה דמלכא כל ההיא ליליא עאלת לגו גנזהא
אפיקת עטרא עלאה בשבעין אבני יקר סוחרניה ואתעטרת ליה למלכא אפיקת
לבושין דמילת ואלבישת ליה ואתקינת ליה בתיקוני מלכין לבתר עאלת לגבי כלה חמת
עולמתהא דקא אינון מתקני עטרהא ולבושהא תכשיטהא לתקנא לה אמרה לון
אתקינו לי בי טבילה אתר דמיין נבעין וכליחן ובקפין סוחרנה דאינון מיין
עלאה ובקיעין אתר אינון מיין לטבלא לכלתא
לבתר בלתי מטרוניתא לגבה ושלטאה ויתבון נהרין אתר דאתקינת בההוא בי
טבילה דמיין נבעין דעמי לבתר תקינו לה בתכשיטהא אלבשו לה לבושהא אעטרו
לה בעטרהא למחר כד ייתי מלכא לאזדווגא במטרוניתא יתקין דילה לגבהו ויתקפון
מלוהי בהו כחדא **כך מלכא קדישא** ומטרוניתא וחבריא כהאי גוונא
ואימא עלאה דמתקנא כלא אשתכח דמלכא עלאה
ומטרוניתא וחבריא מלוהון כחדא ולא מתפרשין לעלמין הה"ד יי' מי יגור באהלך
וגו' הולך תמים ופועל צדק מאן הוא אלא אינון דמתקני למטרוניתא בתכשיטהא
ולבושהא בעטרהא וכל אחד פועל צדק יתקרי: **אמר ר' חייא** מלה לא זכינא
בעלמא אלא למשמע מלין אלין די' זכאה חולקהון דאינון
דמשתדלי באורייתא וידעין אורחוי דמלכא קדישא ורשותא דלהון באורייתא ע'
עליהו כתי' כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי אחלצהו ואכבדהו:

ובחדש השלישי באחד לחדש וגו' **ר' יצחק פתח** תקעו בחדש
שופר בכסא ליום חגנו תרין זמנין
אינון ישראל דקב"ה קריב לון לגביה מכל אחר עמין ואתרעי בהו ומאתר רחיקא
קריב לון לגביה הה"ד ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יי' אלהי ישראל בעבר הנהר

159

אמור ק"ז

תקעו בחדש שופר

ישבו אבותיכם מעולם לאחזאה דהא מאתר רחיקא אתרעי בהו וקריב לון
לגביה ותני' ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר

חסר

אר' יהודה כתי' זכרון תרועה זכרון במהון לכוונא לבא ורעותא
ישר' עבדין זכרון לתתא כמא בעובדא כגוון דאתער מלה כדהוא לעילא.
אר' אלעזר בכסה ליום חגנו דאתכסיא בה סיהרא והיך אתכסייא
אלא כד קיימא עיבא ושמשא לא נהיר כדין סיהרא אתכסייא
ולא נהיר ועל דא מקמי עיבא סיהרא אתכסייא שמשא לא נהיר כ"ש סיהרא
דאתכסייא ולא נהרא ועל דא בכסה בה דאתכסיא סיהרא ובמה נהיר כולא
בתיובתא ובקל שופרא דכתי' אשרי העם יודעי תרועה כדין באור פניך יהלכון
תנן תמן בהאי יומא אתכסייא סיהרא ולא נהיר עד מעשור לחדש
השבעי' דתייבין כולהו בתיובתא שלימתא ואימא עילאה תנהיר
ונהיר לה והאי יומא נטיל דאימא עילאה ואשתכחו נהירין בכולא ועל דא כתי' יום
הכפורים הוא יום כפור מיבעי ליה אמאי יום כפורים אלא כגון דתרין נהירו
נהירין כחד בוסינא עילאה נהיר בבוסינא תתאה והאי יומא נהרא עילאה נהיר
ולא אנהרא לשמשא ובגין כך בכסה ליום חגנו כתי'. ר' אבא שלח לר'
שמעון אמ' אימתי זיווגא דכנסת ישר' במלכא
קב"ה. שלח ליה וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה.
אתרגיש ר' אבא ארים קליה ובכה אמ' ר' שמעון בוצינא קדישא ווי לעלמא
כד תסתלק מינך ווי לדרא דהוון בעלמא כד תסתלק מינך וישתארון
יתמין מינך. אמ' ליה ר' חייא לר' אבא האי דשלח לגבך מאי קאמ' אמ' וד' א'
אמ' ולאו זווגא דמלכא במטרוניתא אלא בזימנא דנהרא מאבא עילאה וכד אתנהרא
מיניה קרינן לה קדש דהא מבי אבא נטלא האי וכדין מזדווגי כחדא בגין דאקרי
קדש אחותי דכתי' קדש ישר' לה' ועל דא אתקרי קדש כדין אחותי בת אבי היא

בעשרה מיני זמרא איקרי ספר תהלים

אבל לא בעת אמי דהא מבי אמא שריא דא ולא מבי אימא ועל דא ותנינן לאסר
לאזדווגא כחדא בזימנא דא ולא בזימנא אוחרא בזימנא דנטלא מבי אבא ולא מבי
דנטלא מבי אימא ויום הכפורים אוכח דתשמיש המטה אסיר בגין דזווגא לא אשתכח
דהא מבי אימא נטלא ולא מבי אבא״ **א״ר חייא** ולאו זמנא הוא דהא כל שמשין
אחרא בנייה זכאין אינון לקיימי קמיה כל יומא״ **א״ר אבא**
כגוונא קשוט גברא אלס וקאים כהנא קמי מאריה ותנא בתוספתא
וקב״ה קבע אתר ליה אלס אשתהי לבתר לגרי דהן בהאי יומא קיימין בהנא וא׳
ייתובון אינון קביל לון ואיקום מכורסייא דדינא ואיתקיים על כורסייא דרחמי וארחם
עליהו״ **ובעשור לחדש השביעי** הא יום הכפורים הוא מקרא קדש יהיה
לכם וגו׳ ר׳ חייא פתח לדוד משכיל אשרי נשוי
פשע כסוי חטאה״ לדוד משכיל הא תנינן דבעשרה זיני זמרא איקרי ספר תהלים
בנצוח בנגון במשכיל במכתם במזמור בשיר באשרי בתפלה בהודאה בהללויה
ועלאה מכולהו הללויה והא אוקימנא והכא משכיל אתמר ידיעא הוא מאן משכיל
מייא דהא כמו לאינון דשאלו לון דהוא חד איקרי משכיל כד״א משכיל על דבר ימצא
טוב ובגין דאיקרי הכי תני בה מלאך אירו דאוריין הה״ד אשרי נשוי פשע כסוי חטאה
מאי כסוי חטאה הא אוקימוה דהוא כסוי חטאה מאן נשוי הדוא דחב לקב״ה
קבל כסוי חטאה **תא חזי** כד בר נש חטי ותב זימנא חדא ותרין ותלתא
ולא אהדר בה הא חובוי באתגליא אינון ומתפרסמי לון לעילא ומתפרסמי
לון לתתא וכרוזי אזלין קמיה ומכרזי אסתלקו מסוחרניה דפלניא מזיף הוא מאריה
מזיף הוא לעילא מזיף הוא לתתא ווי ליה דפגים דיוקנא דמאריה ווי ליה דלא חייש
ליקרא דמאריה קב״ה נטר חובוי לעילא הה״ד יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו וכד
בר נש אזיל באורחא דמאריה אשתדל בפולחנא דאזדמן ליה חטאה אתכסיא מ׳
מכסיין עליה עילאין ותתאין דא איקרי כסוי חטאה״ **אמר ליה ר׳ אבא** עד
כען לא מטית לעיקרא דמלה ושפיר קאמרת והא דהא
חברייא שפיר אמרו אי הכי מכסה חטאה מיבעי ליה מהו כסוי חטאה אלא תרי
מלי דחכמתא אית בה ותרווייהו הכי חד כמה דתנינן דעובדין טבין דבר נש עבד
בהאי עלמא עבדין ליה בההוא עלמא לבושא יקירא עלאה לאתלבשא בהו וכד בר נש
אתקין עובדין טבין ונבדין עליה עובדין בישין ואשגח בה קב״ה ועובדוי בישין סגיאין ואיהו
רשע דאשתכח קמי מאריה ותוהא על אינון טבאן דעבד בקדמיתא הא אתאבד הוא
מכולא מהאי עלמא ומעלמא דאתי מה עבד קב״ה מאינון טבאן דעבד האי חטאה
בקדמיתא אלא קב״ה חשב דההוא רשעא אתאבד אינון טבאן וזכיין לא אתאבדו

אית

כמנין
שארי אחת ואחת אימא עילאה
ואימא תתאה

אית כהן דאזיל בתר חיי דמלכא עלאה ואתקין לבושי מעובדוי דכהנא אשלים
לך מאינון עובדין דהא כד קאי רשע וחטאה ואשלים לבושוי דאתתקנא בהו נהורין
עלמין דכל יום רשע ובגין דא הוה חטאה אתקין ובהן אתחזי מיומא דאיהו
תקין דכל בשרי חטאה בקו הוא מילה דחטאה אתחזי מחטאה והוא אקים כן
עליו ותנאי ויכפר עליו ועל ביתו ועל כהניא ועל מקדשא ועל ישראל כולהו
בשעתא דעייל מכפר אתכוון בההא דאיהי אלותא ואזדי באלגבעיה
כמה דכתיב והזה אותו על הכפרת ולפני הכפרת וגו'
עובד כמה בריפא דאלגבעא ואזה כמלקי בד לכפין דאלגבעא למעבד קטורא
חדוא תכוון ושאר לעילא אחת אחת ואחת אחת בחושבן אחת דכל
כולא אחת שבחא דכולא אחת דכולא אהדרן לגבה אחת רישא דכולא
לבתר אחת ואחת אחת ואחת לאינון שריין תחלה בדעתא בחדוותא ולבתר
מתפרשאן לעלמין. בתר דמטא לקדשי ואחת דקיימא אימא דכולא
ומכאן שארי למימני בזווגא ומני ואחת אחת ושתים
אחת ושלש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע בגין למשכא ולנגדא
להאי אחת דקיימא אימא עלאה בברכאן יקרן לנטרא לאימא תתאה ולמשכא נהרא
מנהרין עמיקין מאתר דאינון לכנסת ישראל ועל דא יומא דא תקן נהירין נהרא
אימא עלאה נהרא לאימא תתאה ועל דא כתיב יום הכפורים כמה דאתמר.
א"ר יצחק קטפירא חדא קטירא ברגלוי דכהנא בשעתא דהוה עאל
לאי ימות התם יפקוה מלבר ובמה ידעי בההוא זהורית
כד יהפך גווני בההוא שעתא אשתמודעא דכהנא ישתכח לגו אי יפוק בשלם
בזהורית אשתמודעא כד יהפך גווני לחיוור כדין חדוותא הוא בעלאי ותתאי
ואי לאו כולא משתכחו בצערא והוו ידעי כולא דלא אתקבל צלותהון. א"ר יהודה
כהן דהוה נפיק ומעייל עיינוי דלא אסתכל במה דלא איצטריך והוה
שמע קל גדפי כרובייא מזמרי ומשבחי קוד' ידע בגנתא דכולא הוא בחדוותא ויפוק
בשלם ועם כל דא בצלותיה הוה ידע דמלין נפקין בחדוותא ומתברכן ומתקנן
כדקא יאות וכדין חדוותא הוה דעלאי ותתאי. ר' אלעזר שאיל לר'
שמעון אבוי אמר ליה האי יומא אמאי הוה בהאי אתר
תנינן לא בברכאן אוחרא הוות הוא למיהוי ברכאן דמלכא מה יתיר מכולא
אמר ליה אלעזר ברי הכי הוא ויאות שאלת. תא חזי מלכא קדישא שבק היכליה ובתיה
בידא דמטרוניתא ושביק לבנוי שמה בגין לנטרא לון ולאלקאה לון ולמשרי בינייהו
דאי זכאן מטרוניתא בחדוותא פקדא לגבי מלכא ואי לא זכאן היא ואינון אתרכו

צלותא דיומא דכפורי בדמעתא וכוונה
בכמה פולחנין באתערותא

בעלמא והא חוקת עולם כמה דכתי' ושדד אבי יהיה אסר וגו' וכתי' ובמשפטם ולחק
אמרכם ועל דא אית יומא חד בשתא למשבח בהו ולענאה בהו וכד אזדמן האי יומא
אימא שלטא דכל אירו דהא אזדמן לקבלא לאקדשא בהו פגרא וישראל אזדרזו
בהאי יומא במאה פולחנין בכמה צלותין בכמה עניין כולהו במטותא כמן אזלין להו
ידו ואחידו דכל אירו דבקא דאתערותא בגו מלכא בגוא דאתפקדן בהאי כולהו
זכאין כולהו בלא חטאין בלא חובין כדין אזדווגת לגבי מלכא בגדירו בחדווה
בשלימו ברעותא דהא דבקות בגין למלכא עילאה בדקא יאות וכד האי יומא לא
אשתכחו כדקא יאות ווי לון ווי לנשמתיהון ווי דהא אתערותא אתרחקת מן מלכא
ואימא עילאה אסתלקת ולא נפקין מינה חירו לעלמין זכאין אינון ישראל לקבלא אנפא
לון בגין לאשתזבא מן דינא ולאשתכחון זכאין קמיה הה"ד כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם וגו' וכתי' וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם כולהו **ובחמשה עשר יום** לחדש
השביעי וגו' ר' יוסי שאיל לר' אבא אמר ליה ה"ט
חמשה עשר יום מאי קא מיירי אמר ליה ודאי רזא יקירא הוא תא חזי בין לעילא
בין לתתא כלא חד וחד באורחוי נטלא ובאורחוי יתבא ובאורחיה אתעטר ועבד
מה דעבד האי עשור מכנשת ישראל אינון ויומא עילאה מעשרה דהא קיימא ועל דא
בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה וגו' והאי יומא הכא הוא וחמשה יומין אחרנין
דמלכא הוא ההוא יומא לעילא בגין דדרגא חמישאה הא יתיב מלכא בכורסייא
ובכל אתר בעשור דאתערותא הוא חמשה עלייהו דמלכא הוא ההוא יומא דאתי
עלה בגיני כך חמשה יומין מידחא לאודיתא ואי תימא שבעה בזימנא דאתיין
אלין משתכחין דהא מלכא בהו וכהן מתעטר בכולא וחד מלך שבעה
וחמשה **יתבן רחז** חמישאה הכא הוא ודאי מאן דאתחבר וכהן בהיר
אבא לאימא
ואתעטרו מינה חמשין תרעין לאנהרא לחמישאה
ואי תימא שבעה בגין דמלכא בשלימו דאבהן ועטרא יהיב אשלימה כמה דכתי'
צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה וגו' ועל דא בשבעה הוא יומא דאתעטרא
מלכא בעטרוי וכהנא דאית מלכא לאבהן ואימא דמזדווגן כחדא ועל דא כולא בחד
ובחמשה עשר יום ר' יהודה פתח וישמע הכנעני מלך ערד וגו' תנינן
תלת מתנן עילאין אזדמנו להו לישראל על ידא דתלת
אחין משה אהרן ומרים מן בזכות משה ענני כבוד בזכות אהרן באר בזכות
מרים וכולהו אזלין לעילא מן בזכות משה דכתי' הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
מן השמים דייקא לא משה ענני כבוד בזכות אהרן דכתי' אשר עין בעין נראה אתה
וגו'

בסכות תשבו ישיבה ז׳ ימים ימי שנותינו בהם ע׳ שנה
כל יום כנגד שנה

וכתי׳ ונסך ענן הקטרת ומה להלן שבעה אף כאן נמי שבעה דהא בקטרת שבעה
ענני מתקשרן בהדיה ועוד דאהרן הוא דכליל שבעה ענני הוה ואזל קשר בגיניה
אומלגין׳׳ באמר כגון מהם דקין הי״ל ולאו נמי אתקרי׳׳ **ובספרא דאגדתא**
ויתגלגל אמותו מלאוך דא הוא באר ימים תיים
וסלק קישורא חד׳׳ במיתת מרים אסתלקת באר דכתי׳ ותמת שם מרים
ותקבר שם ולא די״ה ימים נעלה ובההוא שעתא בשעתא באר
אוקלין לא סתלקא דהות סלקא עמהון דישראל כל אמת שיתא ענני דהוו קשירין
עלה ואתקשרת דיא בהו **מית אהרן** אסתלקו אינון ענני ואסתלקו כל ענני
דברא עלהון אמה משך אהדר לגו יהו״ד עננא לגרום שבת
שבי לקחות מלכות באדם לקחת מלכות ולאו אינון מלכיות דהוו בקדמיתא באר
וענני באר דא באר דיצחק ענני אילין ענני דאהרן׳׳ **אמר יצחק** מפני
מה אהדרו לא בגין דאינון קשיר בענני והוא אקשיר **כל**
ימאיו ואלא לכולהו כחדא ומתחברן כולהו על ידוי׳׳ תא חזי עד אסתלק דוכא קמא
דישראל קשיר עמהון שבעה ענני יקר ואי קשיר להו כנשמתא ישראל דהא
עננא הוה אתקשר בשיתא אוחרנין ובכולהו שבעה אזלו ישראל במדברא מאי טעמא
בגין דכולהו קשרא דמהימנותא נינהו ועל דא **בסוכות תשבו שבעת**
ימים מאי קא מיירי בגין דכתי׳ בצלו חמדתי
וישבתי ובני נשא לאחזאה בגרמיה דיתיב תחות צלא דמהימנותא׳׳ תא חזי
כל אינון שנין דקאים אהרן הוו ישראל בצלא דמהימנותא תחות אילין
ענני באר דמית אהרן אסתלק ענני חד דהוה ימינא דכולא וכד האי אסתלק
אסתלקו כולהו בתר שייה ואתחזיאו כולהו בגרעונא והא אוקמוה דכתי׳ ויראו כל
העדה כי גוע אהרן אל תקרי ויראו אלא וייראו מיד וישמע הכנעני מלך ערד יושב
הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וגו׳ שמע דאסתלקו אינון ענני ומית תירא רבא
דכל אינון ענני אתקשרו בה׳׳ **ואמר יצחק** הכנעני מלך ערד יושב הנגב
ולאו וכלהו אינון מאן דשדר מסך אמרו עמלק
יושב בארץ הנגב בגין לתבלא לבייהו דהא עמלק תבר חילהון בקדמיתא׳׳
אמר אבא וישמע הכנעני מאי קא מיירי הכא בתר דאסתלקו אינון
ענני לא כגון כתי׳ הכא ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה
לאחין הכא אוליפנא מאן דאסתלק בגרמיה מצלא דמהימנותא אתחזי דיהוי עבד
לעבד עבדוי הה״ד ויחם בישראל וישב ממנו שבי הוא עבד עבדין לישראל בגרמיה
ועל דא כתי׳ כל האזרח בישראל ישבו בסוכות כל מאן דאיהו מזרעא ושרשא קדישא

צלא דמהימנותא יברך בה ברכתא

ישראל ישבו בסוכות תחות צלא דמהימנותא ומאן דלאו איהו מזרעא ושרשא קדישא
דישראל לא יתיב בהון ויפוק גרמיה תחות צלא דמהימנותא.. **כתי׳ כנען בידו**
מאזני מרמה דא אליעזר עבדא דאברהם. ותא חזי כתי׳
ארור כנען ובגין דזכה כנען לשמשא לאברהם ובגין דשמש לאברהם יתיב תחות
צלא דמהימנותא זכה למיפק מההוא לוטא דאית לגביה ולא עוד אלא דכתיב ביה
ברוך דכתי׳ ויאמר בוא ברוך יי׳ וג׳ מאי קא מיירי דכל מאן דיתיב תחות צלא דא
דמהימנותא אחסין חירו ליה ולבנוי לעלמין ואתברך בברכתא עלאה וכל
מאן דאפיק גרמיה מצלא דא דמהימנותא אחסין גלות ליה ולבנוי דכתי׳ וילחם
בישראל וישב ממנו שבי.. **בסכת תשבו** חסד חדא דכולהו קשירין ביה
דכתיב ענן יי׳ עליהם יומם וכתי׳ ובעמוד ענן אתה הולך
לפניהם יומם לא הוה עננא דאהרן וכתי׳ יומם יצוה יי׳ חסדו ועננא חד דעייל
עמיה חמש אחרנין ואינון שית ועננא אחרא דכתי׳ ובעמוד אש לילה לאנהרא
להו לישראל מנהירו לאינון שית.. **ר׳ אלעזר פתח** כה אמר יי׳ זכרתי
לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך
אחרי במדבר בארץ לא זרועה.. האי קרא על כנסת ישראל אתמר בשעתא דהוה
אזלא במדברא עמהון דישראל.. וזכרת לך חסד נעוריך דא עננא דאהרן דנטלא
בחמש אחרנין ואתקשרו עלך ונהירו עלך.. אהבת כלולותיך דכולהו אשתכללו
לך ואשרו לך ואתקינו לך ככלה דתקנא תכשיטהא וכל כך למה בגין לכתך
אחרי במדבר בארץ לא זרועה.. **תא חזי** בשעתא דבר נש יתיב במדורין
דא צלא דמהימנותא שכינתא פריסא גדפהא עליה מלעילא
ואברהם וחמשא צדיקייא אחרנין שוין מדורהון עמיה.. **א״ר אבא**
אברהם וחמשא צדיקיא ודוד מלכא שוין מדורהון עמיה הה״ד
בסוכות תשבו שבעת ימים שבעת ימים כתי׳ ולא בשבעת ימים כגוונא דא כתי׳
כי ששת ימים עשה יי׳ את השמים ואת הארץ וג׳ ובעי בר נש למיחדי בכל יומא ויומא
באנפין נהירין באושפיזין אלין דשריין עמיה.. **וא״ר אבא** כתיב בסוכות
תשבו שבעת ימים ולבתר ישבו בסוכות בקדמיתא תשבו ולבתר
ישבו אלא קדמאה לאושפיזי תניינא לבני עלמא. קדמאה לאושפיזי כדהא רב
המנונא סבא כד הוה עייל לסוכה הוה חדי וקאים על פתחא דסוכה מלגו ואמר
נזמין לאושפיזין ומסדר פתורא וקאים על רגלוי ומברך ואמר בסוכות תשבו ש׳
שבעת ימים. תיבו אושפיזין עלאין תיבו תיבו אושפיזי מהימנותא תיבו וארים
ידוי וחדי ואמר זכאה חולקנא זכאה חולקהון דישראל כי חלק יי׳ עמו יעקב חבל נחלתו

ויתיב..

סוכה

יזמין אושפיזין דמהימנותא

ויתיב׳׳ תניא לבני עלמא דמאן דאית ליה חולקא בארעא קדישא יתיב בצלא דמהימנותא לקבלא אושפיזין למיחדי בהאי עלמא ובעלמא דאתי ועם כל דא בעי למיחדי למסכני מאי טעמא בגין דחולקא דאינון אושפיזין דזמין דמסכני הוא׳׳ **ומאן דיתיב** בצלא דא דמהימנותא וזמין אושפיזין אלין עלאין אושפיזי מהימנותא ולא יהיב לון חולקהון כולהו קיימי מניה ואמרי אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו׳׳ אשתכח דהאי פתורא דתקין דיליה הוא ולא דקב״ה עליה כתי׳ וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם׳ חגיכם ולא חגי׳ ווי ליה להוא בר נש בשעתא דאלין אושפיזי מהימנות קיימי מפתוריה׳׳ **וא״ר אבא** אברהם כל יומוי קאים בפרשת אורחין למיפק אושפיזין ולתקנא לון פתורא׳ השתא דמזמין ליה ולכלהו צדיקייא ולדוד מלכא ולא יהבי לון חולקהון׳ אברהם קאים מפתחא ואמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה וכולהו סלקין אבתריה׳׳ יצחק אמ׳ ושם רשעים ירקב׳׳ יעקב אמ׳ פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים׳׳ שאר צדיקייא אמרי כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום׳׳ דוד מלכא אמ׳ [illegible] ויהי כעשרת הימים ויגף יי׳ את נבל וימת מאי הא מ״ט בגין דדוד אשלים ליה לנבל ואתעביד ליה אושפיזא ולא בעא ולא זמין ליה ולא יהיב ליה חולקא ובאינון עשרה יומין דדוד מלכא דאין עלמא אתדן עליה ההוא בר נש דחשיב ליה בר נש יתיר מנבל׳׳ **א״ר אלעזר** בגין כך אורייתא לא אטרח עליה דבר נש יתיר מה דיכיל דהא כתי׳ איש כמתנת ידו כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך ולא לימא איניש איכול ואשבע ואירוי ברישא ואי אשתאר אתן למסכני אלא רישא דכולא דאושפיזין הוא׳׳ **ואי יהבי לאושפיזין** וחדי לון קב״ה חד עליה ואברהם קרא עליה אז תתענג על יי׳ והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך וגו׳ יצחק אמ׳ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי וגו׳ **א״ר המנונא** האי דוד מלכא אמ׳ ליה לכל אינון דמלכא והכן למלכא כבוד דחל אתפקדו׳ אמר יצחק קאים גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך׳ הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד׳׳ יעקב אמ׳ אז יבקע כשחר אורך וארוכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יי׳ יאספך׳׳ שאר צדיקייא אמרי ונחך יי׳ תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׳׳ דוד מלכא אמ׳ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וגו׳ דהא הוא על כלהו עלמא אתפקדא׳׳ זכאה

חולקיה דבר נש דזכי לכל האי. זכאה חולקהון דצדיקייא בעלמא הין ובעלמא דאתי.
עלייהו כתי' ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשי ידי להתפאר.
ונקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ
עבות וערבי נחל וגו' ר' שמעון פתח כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. כל הנקרא
בשמי דא אבר"הם דקב"ה קרא ליה בשמיה דכתי' ויברא אלהים את האדם ב'

נ"א אדם

בצלמו בצלם אלהים ברא אותו. ועד לא איקרי בשמיה בשעתא דאפיק הטוב ודינא
בעלמא ואיקרי אלהים דכתי' אלהים לא תקלל. קרא ליה בשמיה דכתי' ויברא אלהים
את האדם בצלמו ושפיר והא אוקימנא. כתי' נעשה אדם בצלמינו כ'
כדמותינו בשעתא דזווגא אתמר וכך הוא
בצלם בדמות. זווגא דתרוייהו לאדם מדכר ונוקבא נפקי. ויברא אלהים את
האדם בצלמו בפתרין דשמך מלכא אשכחנא ה' בשעתא דזווגא
אשכחנא למתנא שדר קב"ה דיוקנא בפרצופא
דבר נש רשימא חקיקא בצולמא וקיימא על ההוא זיווגא ואלמלא אתיהיב
רשו לעינא למיחזי חמי בר נש על רישיה חד צולמא רשימא בפרצופא דבר נש ב'
ובההוא צולמא אתברי בר נש ועד דקיימא ההוא צולמא דשדר ליה מאריה על
רישיה ויתתקן תמן לא יתברי בר נש הה"ד ויברא אלהים את האדם בצלמו ההוא
צלם אזדמין לקבליה עד דנפיק לעלמא כד נפק בההוא צלם אתרבי בההוא צלם
אזיל הה"ד אך בצלם יתהלך איש. והאי צלם קוא מלעילא בשעתא
דאינון רוחין נפקי מאתרייהו כל רוחא ורוחא
אתתקן קמי מלכא קדישא בתקונא יקר בפרצופא דקא קאים בהאי עלמא
ומההוא דיוקנא תקונא יקר נפק האי צלם ודא תליתאה לרוחא ואקדימת בהאי
עלמא בשעתא דזווגא אשתכח ולית לך בעלמא דלא אשתכח צלם בינייהו.
אבל ישראל קדישין האי צלם קדישא ומאתר קדישא אשתכח בינייהו ולשאר עמין
צלם מאינון זינין בישין מסטרא דמסאבותא אשתכח בינייהו ועל דא לא
בעי ליה לבר נש לאתערבא צולמא דיליה בצולמא דלהון דהאי קדישא והאי
מסאבא. תנן חזי מה בין ישראל לשאר עמין ישראל כד אשתכח בר נש
מית הוא מסאב לכל ביתא ונוכראה מסאבא ונוי לא מסאב
לאוחרא והוא לא מסאבא כד איהו מית מאי טעמא ישר' כד עברו חייהון
מתבלק קודשי דמאריהו ומתעברן מינק אתעבר מיניה האי צולמא קדישא
אתעבר מינק רוחא קדישא כיון דקודשי דמאריה אתעברו מיניה הא גופא

מסאבא

מסאבא אבל גוי לאו הכי בחייוי הוה מסאב בכל סטרוי מסאבותא [illegible]
דיליה מסאבא רוחא דיליה מסאבא ובגין דמסאבן אינון עריין בגיני מסאבותא נבלא
נבלה בההוא כיון דמית נפקי מיניה כל אילין מסאבן ואשתכח גופא
בלא מסאבותא לא אסתאבא ואע"ג דנפקא להון בין בחייוי בין
במיתתהון מסאבא אבל בחייהון לכל מסאבן משתכחי ביה מסאבן לסטר
דקרב בהלייהו במיתתהון דהא נפקי כולהו מסאבן מינייהו לא יכל לסאבא
לסטרא אחרא והשתא יפק נפשא לאסתאבא בגין דקדישין עלאין נפקא מיניה ושריא עליה
סטרא אחרא. תנן תמן הא אוקמוה קדושה דלא אזיל בר נש ואתרבי
ואתעבר מהאי פרענא ליוקנא דליה עלמא אחרא ומיתב ק
כחדא לא נטיל לגבה בשעתא השתכחו נטיר הוה בר נש ונפקא הליך בקומא
ורוחיה סלקא בגניה. בשעתא דקרבנו יומין דאתעברן מיניה ודא סליק לגרא
ואשתאר בר נש בלא נטירו כהן כל עד שיפוח היום ונסו הצללים הצ"ל
תנ"א תנן תמן בזמנא דדינא אתער בעלמא דקב"ה יתיב על כורסייא
דדינא מיכן עלמא בגו בר נש לא אתער תשובה ויתוב
מחוטוי דהא ההוא יומא פתקין סטרוי ומשתכחי כולהו באחמתא הא תנינן
אי זכי בר נש ויתוב קמי מאריה הרעין פתקין לעילא לבתר קב"ה זמין קמיה
דבר נש יומא דכפורי יומא דתשובה אי תב מחטאוי טב ואי לאו פקיד מלכא
לאחתם פתקין ווי דהא תשובה בעא לאסתלקא מיניה אי זכי בתשובה שלמתא
כדקא יאות תלן ליה עד ההוא יומא בתראה דעצרת דהוא תמיניא לחג
ואי נגיד עלייהו בתשובה לקמי מאריה אתקרעו אינון מתעברי ואי לא זכי פתקין
נפקין מבי מלכא ואתמסרן בידא דקנטירא כגון דאתמסרן בדוי ולאו דינא
אתעביד ופתקין לא אהדרן לבי מלכא. כדין נטלין אתעברו מיניה
ולא משתכחי עליה וכיון דמתעברן מיניה הא ודאי טופסקא
דמלכא יתעביד עליה ויטעם כסא דמותא. ובההוא ליליא דחגא
דנעלי
בתקרה קשיין זמינין ופתקין נפקין בתר
לא נטלין מתעברן ולא משתכחין ואי משתכחי בהו ידעא אוי יתעבר עלוי הא
אמרינן בגרעותא דלהון והא אוקימנא לבא והא איתמר. ובספרי קדמאי
אני יתיר בההוא אי גרע ואשתכח נפשא בגיה או אשתניה
ישתכחו והוא ישתנף והואיל לא אהדר כל ההוא זימנא לבתר אבל אי
יהדר עושא דמותנא יגעב ויתקי ואי נפשא גרע ואתחזי הא איכון סלקן יהון
אתקיים והעמלו כד בריה זגנר ברשותיה ואשתניה ידי פנים שבורת

כדי שיכנס רגלו מדעין. יתן עשק' שרק לעולם ואהדר שרק ואהדר שלה
כתי' בבקר יאמר מי יתן ערב ובערב יאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר
תפחד. ולא כל שכן פיקדא ושלא ולא אתתקן בנהורא אבל אסיפין זכאין
בבנ' ומאו ומאמרכל כלביון כשו יומא דלא יקבלון מעלמא ועלבין תיולמ'
טליותא קמי מאהבון ולא יטרכון למלה אוחרא וכלה אולהון בעלמא הן ובעלמא דאתי

תנן התם

כל הנקרא בשמי כמה שלחין נעבדין דילבא קדשא דהרא
באיכון בריין דהוא עבד קשיר לון במלין עלאין דלעילא וכד
נעלין לון לבסחא ועבד בהו נעבדא אתער ההוא מלה דלעילא דקשיר בה כגון אזוב
אוען ארז והא אוקימנא מלי. ואית מינהו דאחידן בשמא קדשא כגון גם

לולב אתרוג הדס ערבה

דכלהו אחידן בשמיה קדשא עלאה
ועלדא בעינן לאחדא לון ולמעבד
בהו עבידא בגין לאתערא ההוא דאחיד בה ועל דא תנינן במלין ובעובדא בגין
לאחזאה מלה בגין לאתערא מלה אוחרא הה"ד כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
לאתערא יקר בלאתו בראתיו לאחדא לי יצרתיו למיעבד בה עובדא אף

כל הנקרא בשמי

עשיתיו לאתערא בה חילא דלעילא. פי' עץ הדר. ולכבודי בראתיו ה"ינ
כפת תמרים:

יצרתיו ה"נו וענף עץ עבות. אף עשיתיו ה"ינו וערבי נחל ותיקונא דאחי' דאתמ'
קרא ולקחתם לכם ביום הראשון ביום הראשון ד"קא דהוא אמישאה על עשור
אבל פום הראשון ההוא יום ראשון מאי הוא שא ההוא יום דנפיק ראשון לבולא
כמבועי דמיין נביען ואנן בעינן לה לאחי לאמשכא לה לעלמא.

דקער בני שמן למוצאו

בן ערוי אתתא מערונתא אימיה
אתיקת לון ומלבא אסגא לירא ויקב כולהו פרוג
אמאתלון כיפין ונאין אמנה הא אתיקת לון לאירו אחלון מיכלא ומשתייא
כך הא יום הכפורים אתיק לבולא לאירו ואלין לבי מדורא קדימה ואחינא
למשתייא הא אשערית למלבא בהאי יומא ידעין דהא מיין נפקין עמה שריין
אמ' לבלמשתייא למאן דנפיק לון לאירו ועל דא קרינן ליה יום ראשון לא בספרא
דאורייתא ושפיר הוא. אבל בהאי יומא אברהם הוא שירותא לבולא אי בעינן
יקר הוא שירותא אי בעיא הוא שירותא לאבהתם שארי לאחבר בה דמיין.

פרי עץ הדר

זה פרא הצחק הצחק אהדר ליה לקבה ואיקרי עץ
הדר פרי דהאי עץ הדר ידע.

כפת תמרים

דכתי' צדיק כתמר יפרח ולא אשכח בניהו פירודא ועל

ד״א לא כתי׳ וכפות תמרים אלא כפת בגין דלא סליק דא בלא דא ובהי אתמלין
ההוא נהרא מאי נפקין עילאין דאיהו אתמלי בקדמיתא ומיניה אתמליא בירא
עד דאיהו נביעא לכולא״ **וענף עץ עבות** ד״א [illegible] ורביעין
דקשותשא בשרשוי זאת ואתענבו אילנא עלאה על
כולא דאחיד לכל סטרין· ענפא דאיהו עץ עבות עץ דאחיד לאבות דהא מהאי
עילא קודא דעלמא ואתמליא לארקא בברא האי הוא ארקא דשקיותא״ **וערבי
נחל** אילין אינון תרין נחלין דמיין אתכנשו בהו לארקא לצדיק״ ד״א
וערבי נחל אילין נהרין דאחידן בה בצדק דאתיין מסטרא דההוא
נחלא עלאה ולא מסטרא דאחרא בגיני כך עלה יחד׳ ולא בשייא לפירין ולא עבד
פירין״ וערבי נחל תרין קיימין דנפקא קיימא עליהו׳ אבל ערבי נחל ואי כמה
דאתמר ואילין אינון כלהו לארקא מיא לצדיק״ **ד״א ולקחתם לכם ביום**
הראשון פרי עץ הדר דא אברהם״ כפות תמרים
דא יצחק״ וענף עץ עבות דא יעקב״ וערבי נחל אילין תרין דרגין דאחרן ומאי
דמתני האי כגון דענף עבות הוא יעקב דאחיד לכלהו אחולין ונואי דא יעקב״
אבל הא אוקימנא פרי עץ הדר דא פחד יצחק ודא גבורה תתאה״ **כפות
תמרים** כפת אחד קשורא דאתקשרא בברא כלא כפית
בקשר כלהון בגין דאילין לא סליק דא בלא דא״ **וענף עץ עבות**
ענפא הוא עלאה דאתענף עץ עבות דאחיד לכל סטרין כמה
דאתמר״ **וערבי נחל** דא יצחק בכל סטרוי דאחידן בסטרא דנחל ולא
בסטרא דאחרא״ ותנינן חשוב דהאי נחל הנה לא אתקרון דינין
מתערין מיניה״ **ורב המנונא סבא** פתח וערבי נחל אילין תרין קיימין
כקאחידן דמיין נפקין מינייהו ושפיר אבל הא אוקימנא
דתרין דרגין אילין דקיימי על דרגא דצדיק אינון וכנישו דברכאן נפקי מינייהו״
וערבי נחל לא אפיק מינייהו איבא ולא טעמא ולא ריחא והא אוקימנא וכולא שפיר
ועל דא אתרוג בשמאלא לקבל לבא לולב בימינא כפות בכולא והדס בכולא דהא
כפיך כפיתא הוא לכל סטרין ודא הוא קשורא דמהימנותא״ **ובספרא דאגדתא**
שפיר קאמר דכלהו אילין אינון אושפיזין דזמינן עמה
קב״ה בהאי יומא דכנישו לאשתכחא בהו כמו דאזמין לן ובהו בעי בר נש למיחדי
בשמחה׳ זכאין אינון ישראל דידעין אורחוי דמלכא קב״ה וידעין אורחין דאורייתא
למיהך באורח קשוט למזכי להו בעלמא דין ובעלמא דאתי״
בזמנא דא נפקי ישר׳ בסימנא רשימא מבי מלכא בגין דאינון נצחי דינא ומה

בהאי יומא נפקו ישראל ברשימא דמלכא

סימנין אינון סימני מהימנותא חותמא עילאה דמלכא‥ לתרי בני נשא
דעאלו לדינא קמי מלכא ולא ידע כל עמא מאן מינייהו נצח
דהא נפק חד לגיון מבי מלכא שאילו ליה אמ׳ לון ההוא דנפק בדוי סימנא דמלכא
הוא נצח דינא‥ כך כל עלמא עאלין לדינא קמי מלכא עלאה ודאין לון מלכא
מיומא דראש השנה ויום הכפורים עד חמשה עשר יומין
ובג׳ כך אשתכחו ישראל זכאין טלו מסוכתא ערחי בסוכות בלולב ואתרוג ולא
ידען מאן נצח דהא מלאכי עילאי שאלין ליה מאן נצח דהא קב״ה אמ׳ לון אינון דנפקי בידיהו
סימנין דילי אינון נצחין דינא‥ בהאי יומא נפקו ישראל ברשימא דמלכא
מתושבחתא בהללא ונצחין בסוכות אתרוג ובמשא לולב
בזמנא חדאן כלהו ישראל דעיילין ברשימין קדישין פתחי ואמרי אשרי העם שככה
אשרי העם שי״י אלהיו‥ עד כאן חדוותא דכלא חדוותא דאושפיזין ואחרני אומות
העולם חדאן בחדוותא ומתברכן מינן ועל דא קורבנין בכל יומא עלייהו לאגנא
עלייהו עלמא ויתברכון בגינן‥ מכאן ולהלאה יומא חד דמלכא עלאה דחדי
בהו בישר׳ דכתי׳ ביום השמיני עצרת תהיה לכם דהא יומא
דא ממלכא הוא בלחודוי חדוותא דיליה בהו בישר׳‥ למלכא דזמין א
אושפיזין אשתדלו בהו כל בני היכליה לבתר אמר
מלכא עד כען אנא ואתון אשתדלנא באושפיזין והקרבתון קורבנין על שאר עמין
כל יומא מכאן ולהלא אנא ואתון נחדי יומא חד הה״ד ביום השמיני עצרת תהיה
לכם לכם לקרבא קורבנין עלייכו אבל אושפיזי מהימנותא במלכא ישתכחי תדיר
ובהאי יומא דחדוותא דמלכא כולהו מתכנשי עמיה ומשתכחי ועל דא כתי׳ עצרת כנשו
והאי יומא יעקב הוא הנא בחדוותא וכל אינון אושפיזין חדאן עמיה ועל דא כתי׳
אשריך ישראל מי כמוך וגו׳ וכתי׳ ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר‥
ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד‥ א״ר אלעזר
האי קרא הא אוקמוה אבל אמאי סמיך קב״ה
פרשתא דא לפרשת מועדים אל׳ כולהו בוצינין עלאין כולהו בוצינין לאדלקא משח רבות
עילאה והא אתמר דעל ידייהו דישראל מתברכן עלאין ותתאין ואדליקו בוצינין כמה
דאוקמוה וכתי׳ שמן וקטרת ישמח לב חדוותא לעילאין ותתאין‥ ר׳ אבא פתח
שמחו בי״י וגילו צדיקים וגו׳ שמחו בי״י כד״א זה היום עשה י״י
ואוקמוה דהא קב״ה בעי למחדי ליה ולאעדיא ליה אנפין וישתכח בר נש בחדוותא
עמיה בגין דההוא חדווא לקב״ה הוי הה״ד נגילה ונשמחה בו בזמנא דא בקב״ה ומלה חד
מלה שמחו בי״י כד דינין אתכפיין ורחמי אתערו וכד מתער רחמי כדין וגילו צדיקי׳ כתי׳

צדק ועדק

יאמר ק״א

ממצוא חפצך בעובדא דלתתא אתער עובדא דלעילא

עד כען ועד אתחבר כלא כחדא ואיקרון צדיקים כמה דאתמר דהא אילין
מתברכן עלמין ואחדן עלמין כולהו·· והא תנינן כל ישראל אינון בני מהימנותא
מתקשרן בהו·· תא חזי מאן דאמר דלא בעיא עובדא בכוונא או מלין
לאתקנא לון ומאן דעביד הכי כהו תיפח רוחיה והא הכי אוקמוה
ותא חזי דהא אדלקות בוצינא וקטרת בוסמין כחדא בגין דמשחא וקטרת
ישמח לב וכו' ובעובדא דא אתכשר אדלקותא לעילא ואחדוותא לעילא ואתקשרו תא
כחדא כדקא יאות ובעובדא דלתתא אתער עובדא לעילא·· אמר יהודה
מזבח דלתתא אתער מזבח אחרא כהן דלתתא אתער
כהן אחרא בעובדא דלתתא אתער עובדא דלעילא·· ר' יוסי ור' יצחק
הוו אזלי באורחא א"ר יוסי לר' יצחק כתי' וקראת לשבת
עונג לקדוש יי' מכובד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: וכבדתו
מעשות דרכיך שפיר· אבל ממצוא חפצך מהו ומאי נביעותא איהו לשבתא מה ליה
ודאי נביעותא הוא דלית לך מלה ומלה דנפיק מפומיה דבר נש דלית ליה קלא
וסלקא לעילא ואיתער מלה אחרא ומאי הוא ההוא דאיקרי חול לעילא מאלין
יומין דחול וכד איתער חול ביומא קדישא נביעותא הוא ולאו יקרא וכנסת ישראל
שאילו עליה מאן הוא דבעי לאפרשא זווגא דלא מאי בגו חול הכא לעתיקא קדישא
לא אתחזי ולא שריא על חול בגיני כך הדבור מותר מאי עשאה בגין להרהור
לא עביד מידי ולא אתעביד מיניה קלא ולא סליק אבל בתר דאפיק מלה מפומיה
ההוא מלה אתעביד קלא ובקע אוירין ורקיעין וסלקא לעילא ואתער מלה
אחרא ועל דא ממצוא חפצך כתי'·· ומאן דאפיק מלה קדישא
מפומיה מלה דאורייתא אתעביד
מיניה קלא וסליק לעילא ואיתערו קדישי מלכא עילאה ומתעטרן בהדיה ודין
חדוותא לעילא ותתא·· אמאי ודאי קא הוא והא אשתמעא מלה·· אבל מאן
דשאיל בתעניתא בשבתא עביד נביעותא לשבתא הוא לא· אי תימא דלא עביד
נביעותא הא עקרא דמהימנותא בטיל מיניה ועביד קנאה דא חדוותא דשבת
בטיל מיניה·· אמ' ליה מלה דא אשתמעא דדא הוא דאשגחין עליה
מלעילא מכל·· בני עלמא בגין דהאי יומא חדוותא
הוא לעילא ותתא חדוותא דכל חדוון חדוותא דכלא מהימנותא ביה
אורייתא ואתי רעוא לנייחא ניחין בהאי יומא·· וקאי בר נש לית ליה
חדווה לית ליה ניחא ועביד דא מכל עלמי ותאן
כולהו שאלין עליה מאי שנא דהאי יום בעציבו·· ובשעתא דעתיקא קדישא

לקדוש יי' מכובד
זה זהב

נביעותא

אתגלי בהאי יומא ואשתכח האי צערא בלבתיה סלקא וקיימא קמיה ובגין אתקרעו כל
גזרי דינין דאתגזרו עליה ואפי׳ דאסתכמו נמי הכא דיתלבן עליה לבא כולא אתקרע
בגין דכד עטא דעתיקא אתגליא כל חדו וכל חידו אשתכח בגין דאתגליא בהלולא דיתלבן
ועל דא תנינן קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה ואמאי שבעים שנה אלא אע״ג דאסתכמו
עליה כל אינון שבעין כתרי מלכא דהוא אתחזי בהו כולא אתקרע בגין דעתיקא קדישא
נטיל ליה לבר נש והכי מלכא כד מתערי עליה בהלולא כגוונא דשבתא: **למלכא**
דעבד הילולא לבריה וגזר חדוה על כולא בהאי יומא דהילולא
כל עלמא הוו חדאן ובר נש חד הוה עציב תפיס בקולרא אתא מלכא לחדווא אמרין
כל עלמא חדאן כמה דאיהו נטר זקף עינוי חמא ההוא בר נש תפיס בקולרא עציב אמר
ומה כל בני עלמא חדאן בהילולא דברי ודא יתפס בקולרא מיד פקיד ונפקי ליה
ושארו ליה מקולרוי: **כך הוו קשרי בתעניתא** כל עלמא חדאן ואיהו ע
עציב והא יתפס בקולרא בשעתא דעתיקא קדישא
אתגליא בהאי יומא ואשתכח האי בר נש תפיס בקולרא אע״ג דאסתכמו עליה כל
אינון שבעין שנין דאמרן כולא אתקרע ולא שארי עליה דינא׳ ביומא אוחרא אית בה
רשו למקרע עליה בההוא יומא כגון שבת [illegible] יום דלא אשתכח בה חילא ויומין ד
ראשה בתעניתא דחילמא בההוא יומא לא סליק ההוא יומא עד דקרע דינא אבל
לאו דשבעים שנה כגוונא דשבת בגיני כך בההוא יומא ממש ולא ביומא אוחרא דלית
רשו יומא על יומא אוחרא כל יומא ומה דאיערע ביומיה עבד דלא איערע ביומיה
לא עבד ועל דא לא יבעי ליה לאינש לאולפא ליה מיומא דא ליומא אוחרא ובגיני כך
דבר יום ביומו תנינן ולא דבר יום ליומא אוחרא: **תא חזי** לאו למגנא
מתערי ליה בחילמא למתבע עליה רחמי ווי להאי דלא מתערי
עליה ולא אודע ליה בחלמא דהא איקרי רע ובגיני כך לא יצרך ושבע ילין בל יפקד רע
בל יפקד בגין דאיהו רע: **ר׳ יוסי תנן** ממצוא חפצך כון דכתי׳ ממצוא
חפצך מהו ודבר דבר אלא עד הנזר מלה כדקא יאות
וימלל ליה ולאו כך הוה בהדיה דהא משמע דכתי׳ ודבר דבר זכאין אינון ישראל בעלמא
דין ובעלמא דאתי עליהו כתי׳ ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע:
ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן
הישראלית ואיש הישראלי: ויצא׳ ר׳ יהודה אמ׳ נפק אל
מכללא דכולא נפק מכללא דמהימנותא ונפק מכללא דחולקא דישראל: וינצו במחנה
מכאן אוליפנא כל מאן דאתי מזוהמא דזרעא לבסוף אתגלייא ליה קמי כולא:
מאן גרם ליה זוהמא דחולקא בישא דאית בה דלית ליה חולקא בכללא דישראל:

ר׳ חי״א

לאכול לשבעה ולמכסה עתיק

ר' חייא פתח כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר. כבוד
אלהים הסתר דבר לא נתן רשו לבר נש לגלאה מלין סתימין דלא
אתמסרו לאתגלאה מלין דחפא לון עתיק יומיא כד"א לאכול לשובעה ולמכסה עתיק.
לאכול לשבעה עד הכא אתר דהורשות ולא יתיר ועם כל דא ולמכסה עתיק. **לא**
לאכול לשבעה אינון חכמה דעתן אורחין ושבילין למהך באורחא
מד' מכותא כלקא יאות לבנן דלא דר"ש מעין שריא בנייהו.
ולמכסה עתיק מלין אוחרנין דהא כולהו לא אתחזון לאכול לשבעה ולאתגלאה מלין
בנייהו לא ולמכסה עתיק כד"א אל תתן את פיך לחטיא את בשרך. **דמיון דר"ש**
הוה אמ' בר נש לחבריה פתח פיך ויאירו דבריך. בתר דאסתלק הוו
אמרי אל תתן את פיך לחטיא את בשרך. דמיון לאכול לשבעה בתר דנכיב
ולמכסה עתיק דחבריא מנמנמי ולא קיימי במלין. **לא** לאכול לשבעה באינון מ'
מלין דאתגליין. ולמכסה עתיק באינון מלין דאתחפיין. **ויקוב בן האשה**
הישראלית את השם וגו' מהו ויקוב. ר' חנא אמ' ויקוב ודאי
כד"א ויקוב חור בדלתו נקיב מה דהוה סתים. ושם אמו שלומית בת דברי למטה
דן עד כאן סתים שמא דאימיה כיון דכתי' ויקוב נקיב שמא דאימיה. **אמ' ר' אבא**
אי לאו דבוצינא קדישא קיימא בעלמא לא אתגליא מלה מסכן והא
לא אתיהיב מלה דא לחבריא דאינון מן מחצדי חקלא וכו' לאותיבא רוחייהון
דאינון דאתגליין לגבה לאינון דלא ידעי: **תא חזי** ס"ו וינצו במחנה בן הישראלי'
ואיש הישראלי. האי קרא הא אוקמוה. אבל דא בר אתתא אוחרא
לאבוק בעלה דשלומית קוד ופום דאתתא הוות מדברא עלה בפלגות ליליא ותב לביתא
וידעת מלה אתפרש מינה ולא אתתא עלה ונפק אתתא אוחרא ואולד להאי ואיקרי איש הישראלי
ואוחרא בן הישראלית: אי אינון בני כחדא מאי קא בעי הכא שמא קדישא ואמר יקלל
שמא קדישא. לא איש הישראלי אמ' ליה מלה מאימיה מנא קטטה מול ויקוב בן האשה
הישראלית כד"א ויקוב חור בדלתו. **רזא דמלה** נפק ה' דשמא קדישא וכו' ל'
לאתפגמא על אימיה ולאחזאה נקיבא לאחזאה נקב דשמא קדישא
ומחבא חקלא אתמר ורזא דמלה כן דרך אשה מנאפת וגו' זכאה אורחהון דצדיקייא
דידעין מלה ומכסיין לה ונפק דא אתמר ריבה את ריבך וסוד אחר אל תגל. ה'
בתר דא הוות מוקבא וינקא בתר סטרין בגין כך נפקו זינין דמלכא לקיימא מוקמה..
הוצא את המקלל וגו' ונפק דא כת' איש איש וחבי תרגום לאחזאה דאימא אקדם
לאבא זכאין אינון ישראל בעלמא הדין ובעלמא דאתי:
איש איש פ' כי יקלל אלהיו ונשא חטאו ר' יהודה אמ' הא אוקמוה אבל פ' כי יקלל אלהיו כתי'

כגון אלין קטרגי׳ ונשא חטאו דהא לא ידעינן אלין מאן הוא דאתא לגביה אי חד
מן הסרים או חד מן טכסא או מדברי׳ עלמא״ א״ר יוסי אי הכי גמור הוא
לא יתעבר מלה וכיון דאתעבר מלה דא אי״שינן מיתון
אזדהרת בך ולא
מיות עלמא בגין דאיהו מלה סתים. ר׳ יהודה דאין ליה לגוב דהא אית שאיה יכיל
למטען שאיה להוי עד השתא ואתמשכא אבתריה לבתר׳ והשתא אהדרנא לקבלי
מהימנותא עלאה״ אבל אי אית ״אלי או אלדו וקריב ליה בשמא הא לית ליה למטען בהאי
בגין דלא הוא מהימנותא דכולא וכל את ואת דשמא דא קדישא סלקא לשמא״ ת״ח
ויקוב בן האשה הישראלית את השם ויקלל. ר׳ יצחק אמר מאי שנא
כמה דאוקימנא אבל אמאי אשה הישראלי׳ בגלה
דשלומית הוה. ר׳ יהודה אמר בההיא דבגלל דשלומית אמיה אוחרא הוה״ א״ר יצחק
נטל כחדא ואמרו ליה מאליה וכד אבוי הוה דאתקטיל בשמא קדישא כמה
דאוקימנא כתי׳ ויהרוג את המצרי ואיתא אומר דהא בשמא קדישא קטיל ליה משה ועל דא אוסיף
מלה לקבליה ודאהוה דכתי׳ ויקוב בן האשה הישראלית את ה׳ ויקלל ויביאו אותו למשה
אמאי בגין דישא לגביה דמשה על דקטיל לאבוי בשמא קדישא בגיני כך ויבאו אותו
אל משה כמן דאמר מטה משה מיד ויניחוהו במשמר וגו׳ ואבא וברא נפלו בידא דמשה״
איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו״ א״ר יצחק כמה דאתמר״ ר׳ יצחק פתח
שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי״
לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר״ כמן דכתי׳ לא יהיה בך אל זר מאי ולא
תשתחוה לאל נכר אלא דלא יעול ברנש בבר מדע לגבי מאן דאתי לאתחברא בה אל זר
שהא בגויה דהא כד אתחבר ברנש בגויה מידאתי לאתעברא על פתגמי אורייתא אתי
לאתעברא על מהימנותא דשמא קדישא ואתי לבתר למסגד לטעון אחרן ועל דא כתי׳
לא יהיה בך אל זר כיון דלא יהיה בך אל זר לא תיתי למסגד לטעון אחרן ולאיתעבר על
מהימנותא דשמא קדישא הה״ד ולא תשתחוה לאל נכר ומהימנותא בשמא דברנש לא הוה
ועל דא כי יקלל אלהיו הכי למטען דהוא. כגון דהוה דמהימנותא בשמא דשהא עליה
למיטען ואנן לא ידעינן מלתי אי קשוט ואי לאו ועל דא ונשא חטאו ונקטיה לו חטאו מיבעי׳ ליה
אלא כגון דאמרינן אלהי׳ אבל ונוקב שם ה׳ מות יומת״ א״ר יהודה אי הכי מאי
ונשא חטאו ונשמה לו תועבה מיבעי ליה אלא כגון דאמר אלהי׳
כמה דאוקימנא סתם ולא פריש״ ר׳ חייא אמר כי יקלל אלהיו סתם ולא פריש דהא
ודאי ונשא חטאו אבל ונוקב שם ה׳ מות יומת דהא הכא תליא
מהימנותא דכולא ולית ליה רשו למטען עליה כלל״ א״ר יוסי ודאי מהימנותא דא מהימנותא
דעלאי ותתאי על דא קיימין עלמין כולהו באת חד מניה תליין אלף אלפין ורבוא רבוון

עלמין

עלמין דכסופין ועל דא תנינן אתוון אילין קדישין אילין בתראין וכמה אלף ורבוון עלמין
תליין בכל את ואת ואתתקנו ואתקשרו במהימנותא ואתתקנא וסתים בהו מה **דלא**
אדבקו עלאין ותתאין אורייתא בהו תליא עלמא דין ועלמא דאתי חד הוא ושמיה חד הוא
ועל דא כתי' אשמרה לדרכי מחטוא בלשוני וגו' וכתי' אל תתן את פיך לחטיא את בשרך וגו'
ר' חזקיה פתח כתי' לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה
אם איש לא יחיה במשוך היובל וגו' ומה טורא דסיני דאיהו
טורא כשאר טורי עלמא כיון דאתחזי עליה יקרא דמלכא קדישא כתי' לא תגע בו יד
כי סקול יסקל או ירה יירה מאן דקרב למקדשא לא כ"ש ומה טורא דסיני הכי בר נש
לאושטא בה ידא אורח יקר בכלא כתי' לא תגע בו יד סתם ואפי' באורח יקר מאן
דאושיט ידיה באורח קלנא לקבל מלכא עאכ"ו ר' ייסא פתח ויאמר
אל תקרב הלום של נעליך מעל רגליך כי המקום
אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא ומה משה דמן יומא דאתיליד זהרא קדישא
עליה לא אעדי מיניה כתי' ביה אל תקרב הלום אמ' ליה משה עד כען לא אנת כדאי
לאשתמשא בקרי של נעליך ומה משה דהוה קרוב בכולא בקדושא מאן דקריב
באורח קלנא לגבי מלכא עאכ"ו ר' אבא אמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא
חטאו תא חזי ישרא' כד הוו במצרים הוו ידעי בהו באינון רברבי
עלמא דממנן על שאר עמין וכל אחד ואחד הוה ליה לגרמיה מינייהו כיון דאתקשרו
בחבורא דמהימנותא וקבילו קב"ה לפולחניה אתפרשו מינייהו וקריבו לגבי מ'
מהימנותא עלאה קדישא ובגין כך כתי' איש איש כי יקלל אלהיו אע"ג דפולחנא כוכבים
הוא כיון דאינון פקידין ממנן לגבי עלמא מאן דלטיט ומבזה לון ונשא חטאו
ולאו דהא ברשותיה קיימין ואזלן ומדברין בני עלמא אבל ונוקב שם יי' מות יומת
לאו ונשא חטאו כמה דאינון אלא מות יומת מות יומת בעלמא דין מות יומת בעלמא דאתי
אלין ונשא חטאו בגין דאיכנש עבדי מבזי שמשי דאינון פקידין ואסיר הוא אבל
מיתה לא אתחייב בהו ר' שמעון הוה אזיל באורחא והוו עמיה ר'
אלעזר ור' אבא ור' יהודה ור' חייא ור' יוסי מטו לחד
טינ"ל למיא תוקפתא ר' יוסי בקוטפוי לגו מייא אמאי קטורא לקוטש דמיא ולאו
לא שכחי אמ' ליה ר' שמעון אסיר לך שמשא בעלמא הוא ואסיר לאנהגא קלנא בשמשוי
דקב"ה וכ"ש דאינון עובדי קשוט פתח ואמר וירא אלהים את כל אשר עש'
והנה טוב מאד בתמוסי לקיסטרא עלאה שכח וירא אלהים את
כל אשר עשה סתם ואפי' נחשים ועקרבים יתושים ואפי' אינון דאתחזון מחבלי עלמא
בכלהו כתי' והנה טוב מאד כלהו שמשי עלמא ומדברי עלמא ובני נשא לא ידעי

שושנת העמקים מ״ב

עד דהוו אזלי חמו חד חויא מדבר קמייהו אמר ר׳ שמעון ודאי דא אזיל ל׳
לאתרחשא לן ניסא רהט ההוא
חויא קמייהו
נ״א ואתקטר בחד חפפא בקיטרא דאורחא נטל חד בחד ואייתו כד מטון חמו לון לתרוייהו שכבין
באורחא אמר ר׳ שמעון בריך רחמנא דרחיש לן ניסא דהא כל מאן דאסתכל בהו כד איהו
בקיומיה או איהו יסתכל בבר נש לא ישתזיב ודאי כש״כ אי קריב בהדיה דהא עליה לא
תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך
וכולא עביד קב״ה שליחותיה דלהון ונתן לון לאתהנאה קבלא בכל מה דאיהו עביד ועל
דא כתי׳ טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו וכתי׳ יודוך יי׳ כל מעשיך וגו׳
ר׳ שמעון פתח אני חבצלת השרון ושושנת העמקים כמה חביבה כנסת
ישראל קמי קב״ה דקב״ה משבח לה והיא משבחת ליה תדיר
וכמה משבחן ומזמרן אתקינת ליה למלכא תדיר זכאה חולקהון דישראל דאחידן בעדבא
דחולקא קדישא כמה דכתי׳ כי חלק יי׳ עמו יעקב חבל נחלתו אני חבצלת השרון
דא היא כנסת ישראל דאתקרי חבצלת דקיימא בשפירו דגנוי
בגנתא לאתנטעא השרון דהיא נעימא ומשבחת ליה למלכא עלאה דא חבצלת
השרון אני חבצלת השרון דבעיא לאשקאה משקיו דנחלא עמיקא מבועא
דנחלין כד״א והיה השרון לאגם מים שושנת העמקים דקיימא בעמיקתא
דכולא שושנת העמקים מאן איכון עמקים כד״א ממעמקי׳
קראתיך יי׳ חבצלת השרון חבצלת מההוא אתר דשקיין דנחלא נפקין ולא
פסקין לעלמין
שושנת העמקים שושנה מההוא אתר דאיקרי עמיקא
דכולא סתים מכל סטרין תא חזי בקדמיתא ירקרוקת ירוקה בחבצלת דטרפין
ירוקין לבתר שושנת סומקן בגוונין חיוור וסומק שושנת בשית טרפין שושנת דשניא
גוונהא ואשתניאת מגוונא לגוונא שושנת בקדמיתא חבצלת בזימנא דבעיא לאזדווגא
בה במלכא איקרי חבצלת בתר דאתדבקת במלכא בהא נשיקין איקרי
שושנה בגין דכתי׳ שפתותיו שושנים שושנת העמקים דהיא שניאת ומשניאת גווניה
זימנין לטב זימנין לביש זימנין לדינא זימנין לרחמי ותרא האשה כי טוב
העץ למאכל תא חזי דהא בני נשא לא ידעין ולא
משגיחין ולא מסתכלין בשעתא דברא קב״ה אדם ואוקיר ליה ביקרא עלאה בעא
מיניה לאתדבקא ביה בגין דישתכח יחידאי ובאתר דבדבקותא יחידאי דלא
אשתני ולא מתהפך לעלמין בההוא קשורא יחידאה דכולא ביה אתקשר הה״ד ועץ
החיים בתוך הגן לבתר סטו מאורחא דמהימנותא ושבקו אילנא יחידאה עלאה
מכל אילנין ואתו לאתדבקא באתר דמשתני ומתהפך מגוונא לגוונא ומטב לביש

ומביש

בהר ז"ע

והמה בחר קהלת

וסלקו לגבי ונחתו מלעילא לתתא ואתדבקו לתתא בזיווגין קדישין ושכנן עלמא
דכולא דהוא חד ולא אשתני לעלמין הה"ד
אשר עשה אלקים את האדם
ישר והמה בקשו חשבונות
רבות וכו' סלק

קדש לי"י

פרשת בהר סיני ר' אלעזר פתח

זאת תורת העולה
היא העולה וגו'

האי קרא אתמר ואוקמוה אבל האי קרא בכנסת ישראל אתמר דהיא סלקא
ואתחברת במלכא קדישא בזיווגא שלים' היא העולה על מוקדה על המזבח כל
הלילה עד הבקר וגו' תא חזי כיון דעאל ליליא ותרעין סתימין דינין תתאין
ואזלו ושטאן חמרי ואתני וכלבי' אמאחרי מתערין בעלמא
הא אוקימנא וכלבי ואתני לא שטאן ולא אזלין אלא בהו עבדי חרשין לבני נשא כגון
בלעם והא אוקמוה כדין כל בני עלמא נאימין ומזלא דלתתא אתעקר' בתמניות
לילא אתער רוח צפון ומההוא מזלא דלתתא נפיק שלהובא דהא
ודינין מתעטרן והני תתאין אתכנשו בדוכתייהו וההוא שלהובא
אזיל ושאט עילא ונטלא דעדן מתעטרתוע' דמטי ההוא שלהובא ואתפליג לארבע
סטרין לעלמא ועל תחות גדפי דתרנגולא וקרא כדין קב"ה אשתכח בגו צדיקיא
וכנסת ישראל משבחת ליה לקב"ה עד דאתי צפרא כיון דאתי צפרא
אשתכחו משתעשעין ברזא חדא ואתתקנא נייחא
בכולא הה"ד על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר דהא בצפרא דינין ס'
ושלקין כדין אתער אברהם ונייחא הוא לכולא' תא חזי כיון דעאלו ישרא'
לארעא לא אשתכחו הני תתאין וכנסת ישראל הות בנייחא
על גבי דכרובים כלא עלך יעל בה' כדין הות ליה נייחא לכולא דהא ישראל לא
נאימין עד דמקדשי קורבנא קמי הערבים ואסתלקון הני ועולה היא מתקדשא
על המזבח וכדין הות לה נייחא בכולא הה"ד כי תבואו אל הארץ ושבתה הארץ
שבת לה' ושבתה הארץ שבת לה' שבת לה' ממש. תו פתח ר' אלעזר פ'
תקונא עבד ונבה שש שנים יעבוד וגו' בגין דכל בר
ישראל דאתגזר ואית ביה רשימא קדישא אית ליה נייחא בשמיטה דהא חלקא הוא
ההוא שמיטה נייחא בה ולא איקרי שבת הארץ ולאו אידו אתקרי נייחא אית בה
כמה דשבת נייחא לכולא הכי נמי שמיטה נייחא לכולא היא לרוחא ונפשא:
תא חזי ה' נייחא הוא לעלאי ותתאי בגווניה ה' עשה ה' תמיד

ניחא לעלמין ניחא דתנאין ה' עלמין שבגינייהו שבע פעמים · ה' תתאה
דבגינייהו בלחוד·· אבן לא שייכא ולא יובלא וכד מתקבלן מקבלא חד ובגיני כך
ושבתה הארץ בההוא ניחא לארעא אצטריכו עבדין ניחא ובגיני כך ובשביעית
יצא לחפשי חנם מקום חנם לא יהיב למהדר כלום · אם רצה לא הכי אוליפנא כתי'
זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם חנם בלא ברכה דלא הוה
עליה במצרים עול מלכותא · תא חזי · עבדין פטורין
מעול מלכותא דלעילא ועל דא פטורין מן המצות
מאי עול מלכות
שמים אלא כהאי תורא דיהבין עליה עול בקדמיתא בגין לאפקא מיניה טב לעלמא
ואי לא קביל עליה האי עולא עביד מידי הכי נמי איצטריך לבר נש קבלא עליה
עול בקדמיתא ולבתר יפלח בה בכל מה דאיצטריך ואי לא קביל עליה האי עול
בקדמיתא לא יכיל למפלח למאריה הה"ד עבדו את ה' ביראה וגו' כד"א ראשית
חכמה יראת ה' ודא מלכות שמים ובגיני כך עול מלכות שמים בהאי ועל דא
האי עול בקדמיתא דכולא · מאי הוא תפלה של יד בקדמיתא בגין דבהאי
עול לשאר קדושה ואי לא האי לא אתדבקא עבדיה לא שריא עליה קדושה לעילא
בגיני כך **בזאת יבוא אהרן** אל הקדש כתי' והאי עול למאריה כמאן
דאתכפיין באורחא ועל דא עבדין פטורין מעול
מלכות שמים ואי יתעל מלכות שמים פטורין מכל שאר פטורין דאתמסר לה
שהא עליה פקודא דבר נש על דא ישתכח בגין האי עול ובגין כך הוו אכלי ישראל
במצרים חנם אוף הכא יצא לחפשי חנם דהא עבדא הוה וכל מה דעבד
חנם הוה כלא עול מלכות שמים אשגח חנם הוה עבדו · יצא לחפשי ויהא
לה ניחא בגין דבתר דאיהו בחירו ואשתכח בה ניחא ודבן עליה עולמיהון
אתר דאפיק לה לחירו ואי בגופיה יקרב לא למיפק בחירו לגאה ואם אמור
יאמר העבד · אהבתי את אדוני וגו' לא אצא חפשי · ואי פגים
לה להאי אתר דטפה עול מלכותא ואיכלל עול דיאמרה ועל דא
מה כתי' והגישו אדוניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה וגו' והגישו אדוניו
אל האלהים האלהים סתם לגבי דהוא אתר דפגם לה דהכי נמי אלהים איקרי
ולאן אתר יתקרב לגבי אל הדלת או אל המזוזה בגין דהאי אתר פתחא הוא דלעילא
ומזוזה אתקרי והא אתמחנון לאתכוון לאפגמא האי אתר דהוא פגמו א'
אשתאר בה הב' בה בגופיה הה"ד ורצע אדוניו את אזנו במרצע ועבדו לעולם למהוי
עבדא תחות ידוי דמאריה עד שתא דיובלא · את אזנו אמאי אודני דאחוריקא אבל ש'
שמיעה בהאי תלא אתר שמיה לעלם ובגין הדא גזרא קריבו למורה לקיבו והוו בחיין

בטח בי׳ ועשה טוב

לגבייהו לאתקרבא לקב״ה אקדימו ועשייה לשמיעה דהא שמיעה בקדמיתא ולבתר עשייה שמיעה בהאי אתר תנינן והא אתמר ועל דא הוא פגים לקבל שמיעה יתפגים שמיעה הנך וישתאר פגימו פה וישתאר הוא עבדא למאריה עד דקב״ה ההוא אתר דפגים ויתפגים הוא קמיה וישתאר בה ההוא פגימו ובגין כך והגישו אדוניו אל האלהים קרא דהוא פתחא דכולא כמה דאוקימנא ועל דא ושבתה הארץ שבת ליי׳״ שש שנים תזרע שדך וגו׳ ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ ובגוה אוקימנא והשביעית תשמטנה ונטשתה וגו׳ ואכלו אביוני עמך בגין דמסכני בהאי אתר תליין וכגין דא אפק לון להבא למיכל ועל דא מאן דרחים למסכנא יהב שלמא בכנסת ישראל ואוסיף ברכתא בעלמא ויהב חדו וחילא לאתר דאקרי צדקה לאדקא ברכאן לכנסת ישראל ואוקימנא״ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית וגו׳

ר׳ יהודה פתח בטח ביי׳ ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׃ לעולם ליהוי בר נש זהיר במאריה ולידבק ליביה במהימנותא עלאה בגין דיהוי שלים במאריה דכד יהוי שלים במאריה לא יכלין לאבאשא ליה כל בני עלמא״ תא חזי בטח ביי׳ ועשה טוב מאי ועשה טוב אלא הכי תנינא בעובדא דלתתא יתער עובדא לעילא והא אוקמוה ועשיתם אותם כביכול אתון תעבדון להו בגין דההוא אתערותא דאתון עבדין לתתא יתער לעילא ועל דא ועשה טוב ואין טוב אלא צדיק דכתי׳ אמרו צדיק כי טוב כיון דאתון עבדין האי ודאי טוב אתער״ שכן ארץ ורעה אמונה וכולא חד שכן ארץ דא ארץ עלאה דהא שרת לך בשלמא הכי למשרי בהדך עד דיתער האי טוב לגבה כיון דאיתער ליה כביכול הוא עביד ליה וכדין שכן ארץ שרי בגווה איכול איבה אשתעשע בהדה״ ורעה אמונה הוי רדף לה לגבי רעותך ואי לא תתער לקבלה האי טוב אתרחק מינה ולא אתקרב בהדה לא תקרב לגבורה יקרתא ואתקריב בהדך באילן סמאן דאילן מותא דהא כגין נורא לגבך ואוקיד עלמא בשלהובוי ומן דאיתער לקבלה האי טוב ישרה בגווה לא תדחל מינה אנת כדין ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכך נגה אור״ תא חזי בני מהימנותא מלבדי להו לרעותהון בכל יומא מאן איהו דיתער האי טוב לקבלה ולא חס על הכלה וידע דהא קב״ה יהיב ליה יתיר כדא׳ יש מפזר ונוסף עוד מאי טעמא בגין דהאי איתער ברכאן לקבלה ולא יימא אי אתון האי השתא מאי אתעביד למחר אלא קב״ה יהיב ליה ברכאן עד בלי די כמה דאוקמוה ובגין כך וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית וגו׳ מה כתי׳ בתריה וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה וגו׳ ועשת ועשיה מיבעי ליה מאי ועשת אלא אפקא ה׳ דאית לה

אתרזזישליה ניסא

זמינך ושיתא ולא עבד עבידתא״ כת׳ כי תבאו כי׳ נותן לכם השבת עלן הא
יותן לכם כוס קדשי לחם יומיס כגוונא דא וצויתי
את ברכתי לכם בשנה הששית וגו׳ ר׳ יוסי ור׳ חייא הוו אזלי באורחא פגעו
בההוא טורא אשכחו תרי גברי דהוו אזלי אזלי חדא ככ אתו
חד בר נש דהוה אתי אמר לון במטו מינייכו הבו לי מזונא פת דנהמא דהא תרי יומין
דטעינא במדברא ולא אכלנא מידי אשתמיט חד מאינון גוברין ואפיק מזונא דהוה
מייתי לאורחא ויהב ליה ואכיל ואשקי ליה אמר ליה חבריה מה תעביד ממזונא דהא
אנא הא אכלנא אמליה ויהב על הדך אנא אזיל יתיב גבך ההוא מספנא עד דאכל
כל מה דהוה נפק והוה שירותא דאשתאר יהב ליה לאורחא ואזל ליה א״ר חייא
לא בעא קב״ה דמלה דא יתעבד על ידן א״ר יוסי דלמא הכא אתגזר
על ההוא בר נש ובעא קב״ה למזמנא קמיה הא כגון דשזבה ליה״ עד דהוו אזלי חבריה
ההוא בר נש באורחא אמליה ולא אתיעא לך דלא תתן נהמך לאוחרא א״ר חייא לר׳
יוסי הא מזונא גבן נהבליה למיכל א״ר יוסי תיבעי למפקא מיניה זכותיה
ניזיל ונחמי ליה דהא ודאי כקפטורי. דהא טפסא דמותא אשתכח
ובעא קב״ה למזמנא זכותיה בגין דשזיב אדהכי יתיב ההוא בר נש ואתיס תחות חד
אילנא ואתכסיה אתרחק מיניה ויתיב בסוף אורחא א״ר יוסי לר׳ חייא השתא ודאי
דהא קב״ה בעא למעבד ניסא למרחש ליה ניסא קמייכו ואזהכו אדהכי חמו חד שפסא
דשלהובוי קאים גביה א״ר חייא ווי על ההוא בר נש דהשתא ימות א״ר יוסי
זכאה בר נש דקב״ה רחיש ליה ניסא אדהכי נחית מאילנא חד
חויא ובעא למקטליה קם ההוא שפסא וקטליה לחויא קטר בהטיה ההוא
שפסא ואזל ליה אתיו גביה ר׳ חייא ור׳ יוסי ויהבו ליה למיכל בתר דאכל אחזין ליה
ניסא דרחיש ליה קב״ה פתח ר׳ יוסי ואמ׳ בטח בי״י ועשה טוב וגו׳ זכאה
חולקיה דבר נש דעבד צדקה מההוא דהא אתער
טוב בכנסת ישראל וכמה בצדקה דכד אתער צדקה והאי טוב כדין אתער לגבי
כנסת ישראל ועל דא כתי׳ וצדקה תציל ממות מאי טעמא בגין דצדקה אילנא דחיי הוא
ואתער על ההוא אילנא דמותא ונטיל אינון דאחידן ביה ושזיב לון ממותא מאן גרים
דההוא אילנא דאתער להאי טוב הוי אימא ההוא צדקה דאינון עבדי כביכול דאינון עבדי
ליה לעילא כמה עושה צדקה בכל עת וכי בכל עת יכל בר נש למיעבד צדקה אלא הכי
תבקר זימנא בזמנא מאן יכלא הכי אוקמוה מאן דעבד צדקה עבד מאי בכל עת
כמה וא׳ ינח בכל עת אל הקדש ואוקמוה ולא תימא בכנסת ישראל לחודהא דאיהי עת
דעת קדישא ועל דא אפי׳ בכולהו עת דלתתא חסני צדקה עליהו ואתער צדקה נגול הו

כגוונא.

צדקה מאתים חסר״א

בעלמא ובעתרא כגונא דא. ישוי בר נש לביה ורעותיה וידבק בה בצדקה. מן דמטו
קמיה דר' שמעון פתח לה עשרה אית להו ומה דא בלחודוי אתי כל
מרן דאחיד באילנא דחיי אשתזיב בהאי עלמא ואתפ' מן
מותא דעלמא דאתר בר נפשא בגו מאחורא. ק"ר שמעון בכולהו אתער
צדקה אילנא דחיי והאי הוא אתר מזונא נכונה. תא חזי
מאי עובדייהו דהא אינון בצדקה אחידן וכל בני עלמא בזכותיהו
נזונין בהו מותא ואינון לא יכלין לאתזנא בר מאינון דמשתדלי באורייתא וכל מאן
דאשתדל בה אשתדל בחיי וכל בני עלמא נזונין בה אשתכחן דהא מתערי מזונא
לעלמא ושלמא קיים לכל בני עלמא מתערי מזונא לון ואמאי לא מתערי אלא תנ"א אילנא
דחיי דהוא מותא ואילנא דחיי לא מתזנן מן העולם הזה אלא מן העולם הבא לא
אשתכח בהאי עלמא אלא בתר דנפלא דהוא עלמא כהן אתזן בה ואתעטר סדרוי
דשתא אכל מאיבא דאילנא דחיי ואינון הוא אינון לאילנא דחיי אתר דאשתכח
בי מסכני ואינון צדקה פה העץ אש בת קן ועל דא אכל מההוא פה בהאי עלמא
ועל דא תנינן הם נזונים בזרוע מאי זרוע דא גבורה ואינון זמינין לנטל
מזונא דהעולם הבא לון אינון בהאי עלמא אלא במעשה זעירא
דאילנא הנכבד דעץ החיים דאשתכח במתניתין דאורייתא ודאי ההוא מעשה על הקן
אינון דאילנא תתאה ודא הוא אחד לתתא ומאוניהו כון העבדין מאי עלמא
סמך נחלין עלאין דעולם הבא קטורין ויסתרשון בה ויסתלקון לעילא לעילא כדין
עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו מאי יעשה דא יובלא דהוא דאיקרי
העולם הבא למחכה לו ודאי דלא בעיין מזונא לעלמא דא עד דאתיין למזונא הלהון
ומאי מזונא הלהון הוא דאיקרי העולם הבא
ועל דא זכאין אינון בכולא
דעליהו כתי' עין לא
ראתה אלהים וגו'

סתרי תורה מפרשת בחוקותי

תא חזי כד
תמני עשרין

ותמן שבעה זימנין לכל חד מאינון עשרה דזכינן לה תשעה אלף וחמש מאה וארבעין
כל אינון מאתן ותמנין דגלו בטהרם ובכל אשתכח אלף ומאתן ושתין וההוא
שעתא יתער פורקנא דישראל בעפרא דשראת לאתערא זעיר זעיר עד תלתין שנין ה'
דקאמר דהוא עליך באינון תלתין דרגין עלאין דה"ל ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
לפני פרעה מלך מצרים וגו' דהא כהן אתחזי שיקום בפרק קמי מלת הגן דה"ל

כתר' תורה ויוסף ב"ש שנה

קטלו שמן חובי עלמא ופסקין והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו
לקש ודלקו בהם ואכלום וגו' וכדין יתער קב"ה טבחין קטלין על ישראל ויתכנשו ע'
על כנשא לאורייתא דשרגא שנין ועלמא לאיתן לאתקנא עלו על קדושת שמיה:
ר"ת אבת   תם ונשלם שלנו אמן:

קדש לה'

פרשת אם בחוקותי תלכו וגו' ר' חייא פתח עמי זכר נא מה יעץ בלק

מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת
צדקות ה' זכור נא וכו' זכאה חולקא דעמא דישראל דמאריהון אוכח לון כאב: עמי זכר
נא חשב דאתון פטרין מאורייתא עלי אתין ולא נקיט לון עונשא לבו כשבב' ה'
ר' יצחק אמר זכאה חולקא דעמא דמאריהון אמר לון עמי מה עשיתי
לך ומה הלאיתך ענה בי: מה יעץ בלק מלך מואב בכמה
מלין ועובדין אמלך לשיצאה לכון מעלמא וכמה חרשין אתער לקבליכון: אמר ר' יוסי
קב"ה אמר לון לישראל זכור נא ווי לאינון צווחין בכל יומא ונעיין ובכמה זמן זכור
יצ' מה היה לנו ולא כתיב לאשגחא עלנא דהוא אמרין כמה זכור נא אין נא אלא
בעותא ואנן לא חשבינן בר בעותא דא אנן צווחין זכור ה' מה היה לנו זכור
ה' לבני אדום זכור עדתך קנית קדם זכרנו ה' ברצון עמך ולא כתיב לאשגחא לאשגחא
עלן: ר' יהודה אמר ולאו קב"ה אשגח עלן תדיר ודכיר לן ואי לאו דאיהו
אשגח כהן בגברא ודכיר לן לא יקומון זמנא חד בעלמא
הה"ד ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם
וגו' וקב"ה לא עבד לן כעובדנא: ר' אבא אמר בלק חכים הוה ודכא חרשין
כשבק ידוי יתיר מן בלעם וגו'
אולפנא בלמה דבעי בר נש
בהאי עלמא בפולחנא דקב"ה בעי לאתערא בעובדא ובמלה לאתערא יתער
עובדא דלעילא ועובדא דלא בעי סקחא ובאתר דלית עובדא אית מלה
ומלה דפומא תלייא עובדא לאתערא לעילא ומאן דבעי לאתערא קודשא
עילאה בעובדא ובמלה הכי נמי אינון דאתיין מסטרא דמסאבותא בעיין לא
לאיתערא סטרא דלהון בעובדא ובמלה דפומא: ואמר דבלעם חרשא
הוה מכל חרשין דעלמא חרשא עלאה מיניה
הוה בלק והא אוקימנא: קסם ונחש תא דרגין אינון קסם תלייא
בעובדא נחש לא תלייא בעובדא אלא באתכללא ובמלה
דפומא וכדין אתשדי עליהו רוח מסאבא לאתלבשא בהו ועבדי מה דעבדי
וישראל קדישין אוקמוה אלא כולהו קדישין וכל עובדיהון לאתערא עליהו רוח קודש

בלק דזכים בספר יתיר מבלעם ואתגלגלו בתרי עורבי ואתו לקמיה דר' יצחק לוריא זצוק"ל

בחוקותי

ישעי'

קדש לה'

כלא עד יעבדה עליכו רוח ממרוסי ועל דא כתי' כי לא נחש ביעקב ולא קסם
בישרא' דהא איכון מקטרא לקדושה עלאה אחידן ועבד' הון בקדושה
אתה וקדושה מיתשה עליכו ומתלבשן בה' ותא חזי בקסם
הוה בלק רב מכל חשין ובלעם בקסם ושו'
דא בשעתא דבעא בלק לאתחברא עמיה מה כתי' וילכו זקני מואב וזקני
מדין וקסמים בידם ובלעם עובדוי בנחש במלה דפומי' רב מכל קדשין
דנעולין ובאסתכלותא דהוה נחש ידע לכוונא שעתא ועל דא בלק לא שלטא
כולא קסם ונחש' אמ' ליה קב"ה רשע דא קדמך כנו עובדא אית'
בנייהו לכל סעהן פיין וזיינן פיין ותרשין דשמיא
לא יכלו לקרבא בהדייהו וכולהו ערקין מקמיה ומאי איהו אהל מועד
ומאן קדושה ושמושי מקדשא וקטרת סמין דהא מבטל' רתחא דכל
רוגזא דלעילא ותתא ומשכן וקורבנין בכל יומא ותה מזבחות למי עבד
עובדין ושלחן הפנים ואת הכפור ואת כנו וכמה שמושין לעבדא למלה
דפומא אהרן ותה לקי חוהתא ואהרן לכפרא על עמא וצלותא בכל יומא
כון דאשכחנא דהוא רשע בהאי אתר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישרא'
אמאי טעמא יי' אלהיו עמו ותרועת מלך בו ועל דא
עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב בבעו ממיך קוי דכר הדא דימנא לא
דאתחברו בלק ובלעם לשיצאה יתכון ולא יכלו דהוה אחידא בכו כתנא
דאחיד בבהיר ולא שבק ליה בגא דאוחדא מן השטים ועד הגלגל
אמאי דא לנביאה שא קב"ה את ישראל אתא
תכנמיניכו הוו דכפן כל יומא דהויתון כי ולא יכל ההוא רשע בחרשוי
ובקסמוי לשלטאה עליכו כון דשבקתון ילייכו לאחדא בי והויתון בשטים מה
כתי' ויאכל העם וישתחוו לאלהיהם בגלגל כלא בגלגל שווריהם זבחו וכדין
שלטו בכו שנאיכון וכל דא אמאי למען דעת צדקות יי' וכלאייכון צדקות
כי ולא שבקנא
דנו בי הנא בזימנא דאתון אחידן
אלה דעלמא לשלטא בכו ולרוגזא דלעילא ותתא וזיינין פיין לא יכלו לקרבא בכו:
ויאמר אליהם לינו פה הלילה וגו' תא חזי בשעתא לגבי שמשא כמורא
ותרשין כולהון איקתונו ועל לילא ואתמשך כמה
כלבי שראן מאשלוהון ואזלן ושטאן בעלמא וכמה דבבן מחנן עליהון ימרגו
לון ואית מאנון חד דבבא עלטולא מקטרא דשמאלא וההוא רשע הוה שטה
לגביה קום עלמא מכולא והוא הוה אתא בחרשוי בלבא בזימנא דאיהו שלטא

עיין בפ' פינחס ר' אלעזר
קחו מאתכם
תרומה
על פסוק ויצמד ישראל לב'

בכל סיטרא דילה והוה אתי לאסתכלא נבזה ואחוזע ליה מה דהוו בני כנענא דא
בכל אתר דקרין לה כחינון חרשין ועל דא הוה עבד בלעם יתיר מכאמיא והאחוקיו
דכל הני חרשין וקוסמין הוו מאבימלך דכתי' וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד
החלון כתי' הכא בעד החלון וכתי' התם בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא.. לבבן
האחוזמיה בלעם כהן ועל דא בכולהו כתי' ויבוא אלהים אל בלעם ויבוא אלהים אל נחור
אבימלך הוה אתי לגביהו ולאו איהון לגביה דהא לית להו אתר זמין ואי תימרא
הא כתי' אלהים אל שמה דא אשתכח בבלעם ואפי' איהו נמי אלהים
איקרי ובבלעם אלהים אחרים איננון ממנן ובבלעם לא הוו ובגין כך איקרי הכי
וההוא רשעא הוה אזיל בחרשוי וקב"ה לא ואתי לגביה ובגין כך כתי' לינו פה הלילה
והשיבותי אתכם דבר כאשר ידבר יי' אלי ההוא רשעא קא משבח גרמיה דהא לא
כתי' אל ויבוא אלהים. ואי תימא הא בזימנא הא אשתכח לגבי בלק אל ודאי תמן חזי
אסתכלותא הוה בה ובההוא זימנא הוה מסתכל לכוונא שעתא
ההיא ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וגו' וירא בלעם כי טוב
בעיני יי' לברך את ישראל דההוא יומא אסתכל
לכוונא שעתא ולא אשכח כשאר יומי וכהן חמא דהא רוגזא לא אשתכח בעלמא
כדין ידע כי טוב בעיני יי' לברך את ישראל בההוא זימנא שביק גרמיה מכל נחשים
דעלמא ולא אסתכל בהו.. תמן חזי בההוא שעתא להתחא אשתכח כגון
שמאלא איתער והוה ידע ההוא רשע אתר לנטלא במטרה
דשמאלא לגבי ואסתכלנא בההוא זימנא ולא אשכח כדין מה כתי' מה אקוב לא
קבה אל ומה אזעום לא זעם יי' ובגין כך עמי זכר נא וגו' ומה ענה אותו בלעם
בן בעור בגין כך ישראל זכאה אולקון דמאריהון אוכח להו הכא.. אם בחוקותי
תלכו ואת מצותי תשמרו וגו' אם בחוקותי דא אתר דנטירין
לאורייתא תנינן בההוא אתר כלא את חוקותי תשמורו חוקה הידא
דאיקרי הכי ונטירין לאורייתא בה אתכללן.. ואת משפטי תשמרו משפטי דא הוא
אתר אוחרא עילאה דההיא חוקה אחידא בה ומתחברן דא בדא דעלמא ואתאי
וכל פיקודי אורייתא וכל נטרי אורייתא וכל קדושי אורייתא בהני אחידן בגין דקראי
תורה שבכתב והאי תורה שבעל פה ועל דא אם בחוקותי כל אינון נטירין ודינין
ועונשין ופקודין דאינון בההוא אתר דאיקרי חוקה.. ואת משפטי תשמרו בההוא
אתר דאיקרי תורה שבכתב כלא משפט לאלהי יעקב ודא אחיד בדא וכולא חד מההוא
כללא דשמא קדישא ומאן דאעבר על פיקודי אורייתא כאלו פגים שמא קדישא בגין דחיד
ומשפט שמא דקב"ה הוי ועל דא אם בחוקותי תלכו וגו' דא תורה שבכתב. ואת משפטי

וישת אל
המ' פניו
לנבו מעש
העגל
שעשו
ע"ד'

תשמרו

בחוקותי

מאן עביד שמא קדישא בכל יומא עושה צדקה בכ"ע

תשמרו דא תורה שבכתב ודא הוא כלל דשמא קדישא ועשיתם אותם
מאי ועשיתם אותם אלא מאן דעבד פקודי אורייתא ואזיל
באורחוי כביכול כאלו עבד ליה לעילא אמר קב"ה כאלו עשאני ואוקמוה ועל דא ועשיתם
אותם ועשיתם אותם ודאי הואיל ואתערו עלייכו לאתחברא דא בדא לאשתכחא
שמא קדישא כדקא יאות ועשיתם אותם ודאי כגוונא דא א"ר שמעון
ויעש דוד שם וכי דוד עבד ליה אלא בגין דאזיל באורחוי
אורייתא ועבד פקודי אורייתא כביכול כאלו עבד ליה לעילא ואחסין מלכותיה
כדקא יאות כביכול אתקין שם לעילא ולא הוה מלכא בעלמא דזכה להאי כדוד
והוה קם בפלגות ליליא ולא משגח ליה לקב"ה עד דסליק שמא קדישא בכורסייה
כגוונא לקבל עבירה דאורייתא כביכול הוא עבד שם שם מום כד"א
ויקוב בן האשה הישראלית את השם ויקלל וגו' ובגיני כך
ויעש דוד שם ועל דא ועשיתם אותם כתי' ואתם אתין תשתדלון למיעבד לון לאת
לאתתקנא שמא קדישא כדקא יאות כל אינון ברכאן דלעילא ישתכחון גבייכו
בתיקוניהון כדקא יאות ונתתי משכני בתוככם ונתנה הארץ
יבולה וגו' כל חד וחד יהא חילא הלך
עלייכו ומאן אינון ההוא תיקונא דעבדתון ואיהו שמא קדישא כתי' ושמרו
דרך יי' לעשות צדקה ומשפט וגו' וכי כיון דכתי' ושמרו דרך יי'
אמאי לעשות צדקה ומשפט אלא מאן דנטיר אורחוי דאורייתא כביכול הוא עושה
צדקה ומשפט מאי צדקה ומשפט דא קב"ה בכה ר' שמעון אמר ווי לון
לבני נשא דלא ידעין ולא משגחין ביקרא דמאריהון
מאן עבד שמא קדישא בכל יומא הוי אימא מאן דיהיב צדקה למסכנא תנן
הא אוקימוה והכי הוא דמסכנא אחיד בה בדינא וכל מיכליהון בדינא
הוא נטלי דאיקרי צדק כלא תפלה לעני כי יעטוף וגו' תפלה דא תפלה של יד
ואוקימנא ומאן דיהיב ליה צדקה למסכנא הוא עבד ליה לעילא שמא קדישא שלים
כדקא יאות דא אילנא דחיי וצדקה יהיב לצדק וכד יהיב לצדק כדין אתחבר דא
בדא ושמא קדישא אשתלים ואשתכח שלים מאן עבד דא אתערותא דלתתא ודאי
כאלו עבד שמא קדישא בשלימו כגוונא דאיהו עבד לתתא הכי אתער לעילא ועל דא
כתי' אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת עושה צדקה דא קב"ה כביכול הוא
עבד ליה תא חזי מסכינא קא איתמר מאן הוא מאי עשאה בגין
דמסכנא לא אית ליה מדיליה כלום אלא מה דיהבין
ליה וסיהרא לית לה נהורא מגרמה אלא מה דיהיב לה שמשא תא חזי אמאי

שיך

צדקה מאה
חסר אחד
ממאתי׳ ולפי נותן לו׳

עני חשוב כמת ואין עניות אלא
עניות דאורייתא

עני חשוב כמת אמאי עשאה בגין דהוא אתר גרים ליה דהא באתר דמותא אחרא
שפה ובגין כך איקרי מת והוא דחייש עליה אין יהיב ליה צדקה אילנא דחיי כדא
וצדקה תציל ממות ובגוונא דעבד בר נש לתתא הכי נמי עביד לעילא אינון זכאה
חולקיה מאן דזכי למיעבד זמיה קדשא לעילא בגין כך צדקה סליק על כולא והני
מלי צדקה שמיה דהא איתער צדקה לצדק ואתחברא לן כחדא ומיהו שמא קדישא
כדקא יאות דהא צדק לא אתתקן ולא אשתלים אלא בצדקה דכתי׳ בצדקה תכונני
ובני ישרא׳ אתמר ובגין כך ועשיתם אותם כתי׳ ונתתי שלום בארץ
ושכבתם ואין מחריד וגו׳ ר׳ יוסי פתח רגזו ואל
תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה רגזו ואל תחטאו האי קרא
אוקמוה דבעי בר נש לארגזא יצר טוב על יצר הרע ושפיר אבל בשעתא דרמש
לילא ובר נש שכיב על ערסיה כמה זיני נזוקין מתערין בהו בעלמא ואזלין ושאטין
וכד נשא בעי למרגזא קמי קב״ה ולאחלא בגין דלא ישתכח נפשיה בגווייהו ויתשזיב
מינייהו וכדין לא לבר נש דלא יפיק מלה בפומיה בגין דלא יתער להו לנזקא ולא
ישתכחון בה הה״ד אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה דלא יפיק מפומיה
מלייהו הה״ד ודומו סלה תא חזי בשעתא דאשתכחו ישראל זכאין
קמי קב״ה מה כתי׳ ונתתי שלום בארץ דהא לעילא
דאתקב״ה לאתחברא בכנסת ישרא׳ בדין ושכבתם ואין מחריד מאי טעמא
בגין דהשבתי חיה רעה מן הארץ דהא חיה רעה בשא לתתא ומאי איהי אגרת
בת מחלת היא וכל סיעתא דילה דהא בגלותא במותא בני נשא דאתי מסטרהא
הה״ד וחרב לא תעבור בארצכם ר׳ יצחק אמר הא אוקמוה אפי׳ חרב
של שלום כגון פרעה נכה אבל וחרב לא תעבור בארצכם
דא סיעתא דילה והשבתי חיה רעה מן הארץ דלא תשלוט בארעא ואפי׳ דעביד
בעלמא לא תעבור עליכו ואפי׳ חרב לאחר עמין ואפי׳ בר נש מנייהו לא יעבר
עלייכו ודא יאסירון מלבא ומוקמוה והוא אתפס בחוביהון דישרא׳ כמה דכתי׳ רוח
אפינו משיח ה׳ נלכד בשחיתותם קרא אית לאסתכלא דהא תנינן אי
הוא רעיא טבא כל עמא משתזבין בגיניה ואי הוא
רעיא לא אתכשר כל עמא אתפסן בחוביה והא יאשיהו הוא דכשרן הוה
ועבדוי מתכשרין אלא בחוביהון דישרא׳ אתפס ולא הימין בה בדבריו ולא כפיתלו
דישרא׳ דחשיב דכולהו זכאין כוותיה והוה אמר ליה ירמיהו ולא הימין בה ובגין כך
אתפס בחוביהון ועל דקינדא הוא מאיך עיניה ובשעת לאסתכלא ונתתי
משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם ונתתי משכני משכונא דילי

דאיי

דאיהי אתמשכן בחוביהון דישר׳׳ ונתתי משכני משכונא ודאי׳׳ לבר נש
דרחים רחימאה לאוחרא אמ״ל ודאי ברחימותא עילאה
דאית לי לגבך בעינא לדיירא עמך אמ״ל היך אנדע ל׳
עביד נטל כל כיסופא דביתיה ואייתי לגביה אמ״ל הא משכונא לגבך דלא
אתפרש לעלמין מינך״ כך קב״ה בעא לדיירא בהן בישר׳ מה עבד נטל
כיסופא דליה ונחית לון לישר׳ אמ׳ ישר׳ הא משכונא
דלי לגביכו בגין דלא אתפרש מינייכו לעלמין ואעג דקב״ה אתרחק מינן משכונא
שבק בידן ואנן נטרין ההוא כיסופא דליה מאן דבעי משכוניה ייתי לדיירא גבן
ונתתי משכני בתוככם משכונא אתן בידייכו בגין לאהדר עמכון א׳
ואעג דישר׳ השתא בגלותא משכונא דקב״ה
לגבייהו ולא שבק ליה לעלמין״ ולא תגעל נפשי אתכם לבר נש דרחים
לרחימיה ובעא לדיירא עמיה
מה עבד נטל
ערסא דליה ואייתיה לביתיה אמ״ל הא ערסא הא בביתך בגין דלא ארחיק ערסך
ומאנך כך קב״ה אמ׳ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם הא ערסי
דלי בבתייכו כיון דערסא דלי עמכון תנדעון דלא אתפרש מינייכו ובגין כך
ולא תגעל נפשי אתכם״ והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים
כיון דמשכונא דיל׳
בידכון ודאי תנדעון
דאנא עמכון כד״א כי ה׳ אלהיך מתהלך בקרב מחניך וגו׳ ר׳ יצחק ור׳ יהודה
הוו שכבי לילא חד בכפר קריב לימא דטבריא קמו בפלגות
ליליא אמ׳ ר׳ יצחק לר׳ יהודה נימא במלי דאורייתא דאעג דאנן באתר דא לא בעינן לא
לאתפרשא מאילנא דחיי״ פתח ר׳ יהודה ואמ׳ ומשה יקח את האהל ונטה
לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וגו׳ ומשה יקח
את האהל אמאי אלא אמ׳ משה הואיל וישר׳ קא משקרן בקב״ה ואחלפו יקריה
הא משכונא דליה הא כאן דמהימנותא עד דנחמי במאן יתמסר אמ׳ לב ליהושע
את יהא מהימנא בין קב״ה ובין ישר׳ ויתמסר משכונא בידך למהימנותא ונחמי ל׳
במאן יתמסר מה כת׳ ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל
מאי טעמא ליהושע בגין דאיהו כסיהרא לגבי שמשא ואיהו אתחזי לנטרא משכונא
ועל דא לא ימיש מתוך האהל אמ״ל קב״ה למשה משה לא אתחזי הכא דהא משכונא
דלי יהבת בידייכו ואעג דקכון אנא לגבה משכונא יהא לגביכו דלא יתפרשון מינאי
תיבעי דאתפרש מישכנא דישר׳ ולא איתוב לגבייהו לעלמין לא אתיב משכונא דלי לגבייכו
ובגיניה לא אשבק לכו ובכל אתר ואעג דישר׳ אנון לגבי דקב״ה משכונא דלבא לא שבקו

דומה דודי לצבי או׳ל האיילים

וקב״ה לא נטיל ליה מביניהו ועל דא בכל אתר דגלו ישראל שכינתא עמהון והא אוקמוה
פתח ר׳ יצחק ואמר דומה דודי לצבי וגו׳ מציץ מן החרכים זכאין אינון ישראל
דזכו לאשתכחא דא למהוי ביניהון מן מלכא עילאה
דא עב׳ לאינון בגלותא דקב״ה אתי כל ריש ירחי ושבתי וזמני לאשגחא עליהו
ולאסתכלא בשכינתא דאיתליה בגויהו דאיהי פקדונא הכא·· למלכא דקריב
מטרוניתא אפקיה מהיכליה מה עבדת נטלת ברא הלך
פקודא דמלכא דאיהו פליג ובגין דרחימא דמלכא עלה שבקיה בכיך·
בשעתא דסליק רעותא דמלכא על מטרוניתא ועל ברה הוה סליק
אגרין ועאל דרגין וסליק כותלין לאסתכלא ולאשגחא
בין נוקבי דכותלא עליהו כיון דחמי לון שארי ובכי מה אתר קיימי דכותלא
לבתר אזל ליה ··כך ישראל אע״ג דנפקו מהיכלא דמלכא ההוא פקדונא לא
שבקו ובגין דרחימותא דמלכא עליהו שבקיה עמהון· בשעתא דסליק
רעותא דמלכא קב״ה על מטרוניתא ועל ישראל סליק
אגרין מקפן על הכנשת׳ נחית דרגין וסליק כותלין לאסתכלא ולאשגחא
בין נוקבין עליהו כיון דחמי לון שארי ובכי הה״ד דומה דודי לצבי וגו׳ לבתר
מכותלא לאחורא ואתדבק במטרוניתא ·· הנה זה עומד אחר כתלנו
בבתי כנסיות ובבתי מדרשות משגיח
מן החלונות דודי בכנישתא מבין חלונות והחרכים מן החרכים לאשגחא
ולאסתכלא עליהו דישראל בגין כך בכנ״י חדוה ולמחדי בההוא יומא דאנן ידעין
דא וישראל אמרין זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו·· ואם בחקותי
תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם וגו׳ ר׳ יוסי פתח
ואמר יי׳ בני אל תמאס ולא תקוץ בתוכחתו כמה חביבין ישראל קמיה דקב״ה
דקב״ה בעי לאוכחא להו ולדברא להו באורח מישר כאבא דרחים לבריה
ומגו רחימו דליה לגביה בכל לדבריה ליה באורח מישר דלא סטי לימינא ולשמאלא
כדכתיב אשר יאהב יי׳ יוכיח וכאב את בן ירצה ומאן דלא רחים ליה לברה
ורחיק ליה מניה אורחא קליה מניה סרבאה··
כתיב אהבתי אתכם אמר יי׳ ומגו רחימותא דליה סרבאה כד
תבר לבריה ליה·· ואת עשו שנאתי ובגין כך
סליקת מניה סרבאה סליקת מניה אוכחא בגין דלא אית ליה בה חולקא
רחיקא דנפשי הוא אבל אתון אהבתי אתכם ולאי ובגין כך יאמר יי׳ בני
תמאס ולא תקוץ בתוכחתו מאי ולא תקוץ לא תקוצון בה כמאן דערק מגו נפשם

מלשון
כי נכב׳
נכספ׳
נרי חמרא

דאינון

אם עונות תשמור יה ש״מ מי״ סוד מקץ ז׳ שנים
סוד בהר סיני

לאינון מלין כמשכן בגרמיה ·· תנא תני · בשעתא דאתער קב״ה מר
לדינוי כמה קטרי טהירין מתעטר מזייניה ומקטלין
כמה שרפין נפקין מגו שרפא חדא ושרפי נמוכין שרפי שלהובי
כולהו נפקין ומתערין בעלמא ולקאן לבני נשא בחוביהון דאינון אוחרנין מאר
עתקין מניה לארבעין חסר חד שראין ומחאן לקאן וסלקין נעלין כשורא
עשין בגוקבא דתקיפותא רבא מלגאו עיינוהי ונורא דלהיט אתחבר בהו
נפקי נמכן ושטאן ומחאן ואשתכחו לקבליהון דבני נשא והיינו דכתיב
ויספתי ליסרה אתכם אתין לאחריהון דהא תוספת על תוספת
דלהון כלא לא אוסיף לקלל עוד את האדמה
בעבור האדם וגו׳ מאי לא אוסיף לא אתן תוספת לאחרי דבעא לשיצאה
עלמא לא תוספת בגווה דכל עלמא למקבלא ועל דא ויספתי אתן תוספת
ולאי תוספת אמאי בגין אתכם ליסרה שבע על חטאתיכם אי קב״ה נבי
ההוא דינא לא יכיל עלמא למסבל אפי׳ רגעא חדא הה״ד אם עונות תשמר יה
יי׳ מי יעמוד ואת אמרית שבע על חטאתיכם אלא מה ת״ל שבע אלא הא שבע
לקבליכון ומאי איהי דא שמיטה דאיהי שבע דאיקרי שבע כלא מקץ שבע שנים
תעשה שמיטה ועל דא שבע על חטאתיכם ואיקרי שבע ואיקרי בת שבע מה בין
האי להאי אלא שבע בלחודהא למיעבד שמיטה למיעבד דינא לאפקא חירו
לכולא · בת שבע דלא אתקבר בהודא לאנדרא למשלט במלכותא דארעא
בת שבע איקרי דכתי׳ על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה באר שבע
באר דעבר הוא וטלא חד מלה ·· ר׳ אבא אמר ויסרתי אתכם אף
אני שבע על חטאתיכם · ויסרתי אתכם על ידא
דאינון אוחרנין כלא לאוקמא · אף אני אנא איתער לקבליכון הא שבע
לאתערא עליכם · תנא תני · דרחימותא עלאה דקב״ה בהו בישר׳ למלכא
דהוה ליה בר יחידאי והוה חטי קמי מלכא יומא חד
סרח קמי מלכא אמ׳ מלכא כל הני יומין לקינא לך ולא קבלת מכאן ואילך
מה אעבד לך אי אתרך לך מארעא ואפיק לך ממלכותא דלמא יקומון עלך
זאיבי חקלא או דובי חקלא או לסטים ויעברון לך מעלמא מה אעביד לכו הא
לקינא לכו ולא חזרתון אורחיכו ·· תנא תני · אי אתינא עלייכו מאה תבעין
מאה עיתין לאלקאה לכו ולא שמעתון אי אתפיק לכו מ׳
מארעא דאילנא עליכו מכמה דובין מכמה זאבין דקומון עליכו ויעברו לכו
מעלמא אבל מה אעבד לכו אלא אנא ואתון נפקין מארעא ונהך בגלותא הה״ד

ויסרתי אתכם למהך בגלותא ואי תימרון דאשבוק לכון אף אנא עמכון שבע על
חטאתיכם הה״ד ובפשעכם שולחה אמכם אמ׳ קב״ה אתון גרמתון להאי ואתון לא
עביד כשלמא הא מטרוניתא נפקת מהיכלא עמכון הא אתחרב כולא היכלא דילי
אתחרב דידה דמלכא לא היכלא שלא כד איהו עייל עם מטרוניתא חדו דמלכא לא אשתכח
אלא בשעתא דעייל בהיכלא דמטרוניתא הא היכלא אתחריב מכלא אנא מה אעבד
אף אנא אף אני עמכון והשמותי אני השתא נהו בגלותא קב״ה אשתכח עמהון ולא
שביק לון והא אוקמוה דכת׳ ושב יי׳ אלהיך את שבותך ורחמך וגו׳ דכד יפקון ישראל
מן גלותא קב״ה אתיב עמהון והא אתמר ״ ר׳ חייא ור׳ יוסי הוו אזלי
באורחא אערעו בההיא מערתא בחקלא
אמ׳ ר׳ חייא לר׳
יוסי מאי דכת׳ לך לכה דודי וגו׳ מלבד הבית מאי לכה השדה לגבי גבירה א׳
מי בעי לה מלכא הא אוקמוה הלא יפה הגבירה והלא יפה עמו של משה ואתמר ״
תנן רזי אינון ואינון כבני הבריתא הוו דאשג׳ דיפה הגבירה הוו מלבן מלא בהת
הוו דהא יעקב ופשו פה תליין עב דאתי מנהון כנס דאתי מן דינא
ואתחבר דהנא והא״ינו עבק ונהק ונלק בהת חיקון ועל דא מלא בהת אינון וקשיר
בהת בחדא ובגין כך לבה לבהת שהו ובכל אחד בהת באחד דא הוא ״ אמר
ר׳ חייא ולאי הכי הוא ובגין כך שבת דאיהו זכור ושמור איקרי ברית
דכת׳ ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם
ברית עולם וכולא חד מלה ואתקרי איקרי בהת בכל אתר ״ תנן רזי
כת׳ ונתתי שלום בארץ הא יקו״ק אלהינו שלמא דארעא שלמא
דביתא שלמא דעלמא ״ ויסרתי אתכם אף אני שבע מאי שבע דא צדק הוא ולאי
ברית ובגין כך לבה הבהת שיהו ״ אמר ר׳ יוסי ואף גם זאת בהיותם בארץ
אויביהם לא מאסתים ולא געלתים
לכלתם וגו׳ ואף גם זאת כלא
אף אנא גם גרמת כנסת ישראל דאיקרי זאת דלא שבקא לון לעלמין בהיותם בארץ
אויביהם כולם כחדא דאי לא איפרוק לון הא בריתי הפרו ובגין כך לא אחפר בריתי
אתם ״ אמר ר׳ חייא חמינא מלה חדתא דאמר ר׳ אלעזר לא מאסתים
ולא געלתים מאן דסני לאוחרא מאיס הוא לגביה וגעיל
הוא בנפשיה קמיה אבל הכא לא מאסתים ולא געלתים מאי טעמא בגין דחביבותא
דנפשאי בגוייהו ובגינה כולהו חביבין גבאי הה״ד לכלותם לכלתם כת׳ בגילה לא
מאסתים ולא געלתים בגין דאיהי רחימא דנפשאי רחימותא דנפשאי גבה ״ לבר נש
דרחים איתתא והות דיירא בשוקא דבורסקי אי לא הות תמן
לא עייל בה לעלמין כיון דהאי תמן דמי בעינוי שוקא דבכל

ריחין

ריתין לעלמין עבן חשיתבה תמן כך הכא ואף גם זאת בהיותם בארץ
אויביהם דאיהו שוקא דבורסקי לא מאסתים ולא
געלתים ואימאי לבלותם דאמת דאיתנא דאיימא לעשוי דאהא תמן ודמי עלי ריחין
עבן דעלמא בכן זהאה כלה דבניהו אמר ר׳ יוסי אלו לא אתענו הכא אלא לאשמע
מלה דאל׳ פילן ואמר בן יכבד אב ועבד אדונו וג׳ בן יכבד
אב כלה כבד את אביך ואת אמך ואוקמוה במשתיה במיכלה
דאו בחייו דאתחייב בה׳ בתר דמית אי תימא הא פטור דאם מינה לא דאעג דמית
אתחייב בה יתיר דעתי כבד את אביך דאי ההוא ברא אזיל בארח תקלא ודאי
מבזה לאבוי וקלנא דאבוי הוא ואיהו ודאי עבד ליה קלנא ואי ההוא ברא
אזיל בארח מישר ותקין עובדוי ודאי דא אוקיר לאבוי אוקיר
ליה בהאי עלמא גבי בני נשא ואוקיר ליה בההוא עלמא גבי קבה דקבה חייס עליה
ואותיב ליה יקרא ודאי בן יכבד אב כגון ר׳ אלעזר דאיהו אוקיר ליה לר׳ שמעון
בהאי עלמא ובההוא עלמא השתא אמאי סבתא דר׳ שמעון
בתר עלמין בהאי עלמא ובההוא עלמא יתיר מחייוי זכאין אינון צדיקייא דזכאן
לבנין קדישין עליונין זכאין חלקיהו
ואתקרי כל רואיהם
יכירום כי הם
זרע
ברך
ה׳

ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן

זה הספר שלי אני משה
בכר׳ יוסף זכ״ת

לעיל מונה את המצוה וסמיך ליה במדבר סיני ל"ל אם אין אדם עושה עצמו כמדבר
שהוא דיש לכל אינו לומד תורה

ספר במדבר סיני

קדש לי

וידבר יי' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר. **ר' אבא פתח** ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו וגו' האי קרא אתמר. ותא חזי בשעתא דברא קב"ה אדם עבד ליה בדיוקנא דעלאי ותתאי והוה כליל מכולא והוה נהוריה נהיר מסייפי עלמא לסייפי עלמא והוו דחלין קמיה כולא ואע"ג דהא אוקמוה אית לאסתכלא בהאי קרא **ויברא אלהים את האדם** בצלמו בצלם אלהים כיון דאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו מאי בצלם אלהים אלא ודאי תרין דרגין דכלילן דכר ונוקבא חד לדכר וחד לנוקבא ובגיני כך דו פרצופין הוו ודאי וסופא דקרא אוכח דכתיב זכר ונקבה ברא אותם וכליל הוה מתרי סטרוי ואע"ג דנוקבא אחידא בסטרוי הא נמי כליל מתרין סטרין למהוי שלים בכולא והוה מסתכל בחכמתא לעילאי ותתאי. כיון דסרחו אתמעטו אנפין וחכמתא אסתלקת מיניה ולא הוה מסתכל באלא לגופיה. **לבתר אוליד בנין** מעלאי ולא אסתייעו דא ודא בעלמא עד דאוליד בר ומיניה אשתכלל עלמא ואיקרי שת ודא אוקמוה ועם כל דא עלמא תתאה לא אשתלים ולא הוה שלים ולא אשתכח בקיומיה עד דאתא אברהם ואתקיים עלמא אבל לא אשתלים דאברהם אשתכח ביה בעלמא ואחיד ביה בימינא כמאן דאחיד בימיניה למאן דנפיל **אתא יצחק** ואחיד בידיה דעלמא ואתקיים יתיר. **כיון דאתא יעקב** אתקיים עלמא ולא הוה קאים ועם כל דא לא אשתכלל בשורשוי עד דאוליד תריסר שבטין ואשתכלל עלמא ועם כל דא לא אשתלים ואתקים עד דקבילו ישראל כדין אתקיימו עלמין ואתבסמו עילאין ותתאין כד אורייתא ומשכנא אתקיימו בעא קב"ה למפקד חילי אורייתא כמה חיילין אינון דאורייתא וכמה חיילין אינון דמשכנא. **תא חזי** כל מלה דבעי לאתיישבא בדוכתיה לא מתיישבא עד דאדכר בפומא ואתמני עלה. אוף הכא בעא קב"ה למפקד חיילין דאורייתא וחיילין דמשכנא וכולהו הוו כחד ולא מתפרשי דא מן דא כולהו כגוונא דלעילא דהא אורייתא ומשכנא לא מתפרשין דא מן דא ואזלין כחדא ובגיני כך חילהון עלין בחושבנא לאשתמודעא גביהון בר אינון אוחרנין דלית לון חושבנא ובגיני כך כתי' **וידבר יי' אל משה** במדבר סיני באהל מועד אי במדבר סיני אמאי באהל מועד ואי באהל מועד אמאי במדבר סיני אלא חד לאורייתא וחד למשכנא כהאי באחד לחדש השני בשנה השנית כולא חד

ויברא עיין בפרש' ויקרא.

והאי

קכט

האי מאן דאמר שבחא דחבריה או דממוניה

ויהי איקר חדש זיו דיוקנא דהוה ירחא ושמשא דנהיר לאיתקנא דהא כהן עלאין כולהו קדש לה'
אשתכחן בשלימו. לאחתא מארי מדות לאשתמודעא דהא כד נפקו ישראל ממצרים
בחדש הראשון הוה. ר' יצחק פתח ה' זכרנו יברך יברך את בית ישראל
יברך את בית אהרן יברך יראי ה' וגו' ה' זכרנו יברך
אילין וגברין דהוו עאלין במשכנא דמדברא וקב"ה מברך לון ואוסיף עליהון בכל
זימנא. תנא תאני האי מאן דאמר שבחא לחבריה או דממוניה בעי לברכא
ליה ולאודאה עליה ברכאן מנא לן ממשה דכתי' והנכם היום
ככוכבי השמים לרוב ובתר מה כתי' ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף
פעמים וגו' תאנא ברכאן מאי אמר ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים
האחד. ובתר ויברך אתכם כאשר דבר לכם לאודאה עליהון ברכה על ברכה
והאי מאן שבחא לחבריה ולא אודע ליה ברכאן הוא אתפס בקדמיתא מלעילא והאי
האי מברך ליה הוא מתברך מלעילא וברכתא בעי לברכא ליה בעינא טבא ולא
בעינא בישא. ובכולא בעי קב"ה רחימותא דלבא והאי מאן דמברך לחבריה בעי
קב"ה דיברך ליה בעינא טבא בלבא טבא מאן דמברך לקב"ה עאכו"ו דבעי עינא
טבא לבא טבא רחימותא דלבא בגין כך כתי' ואהבת את ה' אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. תא חזי הא
אוקימנא דאית ברכתא דלעילא שריא על מלה דאתכסיא והא תנינן ישראל היאך אתמנון
לא מפרח עלייהו מניינא והא אוקימנא ואוחשבנא לה הוי עד דאתכנש כל ההוא כופרא
וסליק לחושבנא ובקדמיתא מברכין לון לישראל ובתר מנין ההוא כופרא ובתר
מתלכן ומברכין לון ישראל אשתכחו ישראל מתברכן בקדמיתא ובסופא ולא סליק
בהון מותנא. אמאי סליק במניינא לא בגין דברכתא לא שריא במניינא כיון דאסתלק
ברכתא סטרא אחרא שריא עלוי ויכיל לנזקא בגין כך מניינא נטלין כופרא ופדיונא
לסלקא עלה מניינא. יברך את בית ישראל אילין נשין דלא סלקין במניינא
יברך את בית אהרן לאינון מברכין לעמא בעינא טבא
בלבא טבא ברחימותא דלבא. את בית אהרן הכא נמי נשין דאתברכן בברכתא
דלהון. יברך יראי ה' אילין גיורין וכולהו דדחלין ליה לקב"ה הקטנים עם הגדולים א'
אע"ג דלא עאלין במניינא. תנא תאני לא אצטריך מניינא בהו בישראל דאתברכן
בכך כהאי דהא מנייהו לא אתברכא הוה מניינא לאשלמא
שלימותא דעלמין הוה ובאתר דברכאן נפקין אתמנון דכתי' באחד לחדש השני דאיהו
זיוא וברכאן דעלמין למיטב נפיק זיוא לעלמין ועל דא איקר חדש זיו לזיוא דכולא
נפיק מיניה ועל דא כתי' יברכך ה' מציון וכולא חד מלה וכתי' כי שם צוה ה' את הברכה

חיים עד העולם׃ ר׳ יהודה הוה שכיח קמיה דר׳ שמעון אמ׳ לי׳
ישרא׳ מאן אתר אתחברנא אמ׳ לי׳ ווי
לעלמא דלא משגחין ולא מסתכלין פקדא דמלכא עלאה׃ תא חזי בשעתא
דאשתכחו ישרא׳ זכאין קמי קב״ה והוו עבדין פקודין בחד
אילנא עלאה קדישא לאזולא לכולא בה הוה מתברך מאתר דכל ברכאן כנישין
ביה ובה אתזנו ואתשקיין שרשוי וישרא׳ לתתא הוו מתברכאן ואתשקיין שרשוי מ
מאתר דכל אינון ברכאן נפקין בה ולא מתעכבי למיתב הה״ד יברכך יי׳ מציון
וכת׳ כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה יי׳ את הברכה חיים עד העולם
ודא הוא נטירו לעלמא דכתי׳ מציון מכלל יופי אלהים הופיע הופיע מהו כמה הופיע
מהר פארן וכד מסר לכולא עלמין כד האי אתער טלא הוה כמה דבותא טלא
הוא בר חיותא כולא הוה דשלמו בכן שלמא דכולא שלמא דעילא ותתא הה״ד יהי
שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃

פרשת שנוע

חיים על דגלנו
באחוותא לבת אבהתם יחדו בני ישרא׳ וגו׳

ר׳ אלעזר פתח שמחו את ירושלם וגילו בה כל אוהביה שישו אתה משוש
כל המתאבלים עליה׃ כמה חביבא אורייתא קמי קב״ה
דהא בכל אתר דמלי דאורייתא אשתמע קב״ה וכל חילא דיליה כולהו צייתין
למלוליה וקב״ה אתי לדיירא עמיה הה״ד בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא
אליך וברכתיך׃ ולא עוד אלא דשנאוי נפלין קמיה ודא אוקימוה׃ תא חזי
פקודי אורייתא עילאין אינון לגבי אתי בר נש ועבד פיקודא חדא
ההוא פיקודא קיימא קמי קב״ה ומתעטרא קמיה ואמרת פלניא עבד לי ואנא מן
פלניא בגין דאיהו אתער לי לעילא כגוונא דאיהו אתער לי לתתא הכי נמי אתער
לעילא ונחית שלמא לעילא ותתא מאן דאתער דכתי׳ או יחזק במעוזי יעשה שלום לי
שלום יעשה לי יעשה שלום לי לעילא שלום יעשה לי לתתא זכאה חולקיה דההוא בר נש
דעבד פיקודי אורייתא׃ שמחו את ירושלם וגילו בה כל אוהביה וגו׳ שמחו את
ירושלם בגין דחדווא
לא אשתכח אלא בזימנא דישרא׳
קיימי בארעא קדישא דתמן אתחברת אתתא בבעלה ובגין הוה חדווא דכולא
חדווא דעילא ותתא׃ בזימנא דישרא׳ לא אשתכחו בארעא קדישא אסיר ליה לבר נש
למחדי ולאחזאה חדו דכתי׳ שמחו את ירושלם וגילו בה כל אוהביה וגילו בה דייקא׃
ר׳ אבא אמר חד בר נש דהוה חד בני ערובתא דבבל בשוקי אמ׳ שמחו
את ירושלם כתי׳׃ אמר אבא בזימנא דירושלם באחדוות בעי
בר נש למחדי׃ ר׳ אלעזר לגבי עמיה דאמ׳ שמחו את ירושלם היינו דכתי׳ עבדו את יי׳ בשמחה

כתוב

כתוב אחד אומר. עבדו את יי׳ בשמחה· וכתו׳ אחד אומ׳ ועבדו את [illegible]
ברתת וגילו ברעדה· מה בין הא׳ להא׳ אלא כאן בזימנא
דהוו ישראל שראן בארעא קדישא כאן בזימנא דישראל שראן בארעא אוחרא׃ ד״א
ועבדו את יי׳ בשמחה לא כנשת ישראל בזימנא דאיהי בגלותא בצ׳ עמודיה
אמר יהודה והא כתי׳ כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ולא היא כנסת ישראל
כען לאו תצאו מן גלותא הוא ואיהי שמחה· אלא לא ודאי הכי הוא
דכל זימנא דאיהי בגלותא ושכינתא עמה לית איהי שמחה· בזימנא דקב״ה ייתי
לגבה ויוקים לה מעפרא וי״מא התנערי מעפר קומי שבי ירושלם קומי אורי כי בא
אורך ויתחברון כחדא ויוקים לה מעפרא כדין חדוותא איקרי חדוותא דכלא
וכדין בשמחה תצאו ודאי כדין כתי׳ א״לין יפקון לקבלא למטרוניתא לחדוותא
דקב״ה לחבקא כמה דהוה והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו
כף· וכתי׳ כי הולך לפניכם יי׳ ומאספכם אלהי ישראל׃ קום על דנא בחותיה
אלין אדרבנא מ׳ שיריין דכנשת ישראל לאיכון תריסר
שבטין דאומין אחיד אחור לה כולא כגוונא דלעילא׃ כתי׳ ששם עלו שבטים ש׳
שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יי׳׃ ששם עלו שבטים אלין תריסר שבטין תה׳
תחותין לתתא׃ שבטי יה דא אוקמוה ליה עדות לישראל ודאי ועל ד״א
דרועא והשמאלא יה בכלהו וחד תבל ודאי הכי הוא דהא אילנא
שלטא קדישא דקוא אתחס בתחומוי ואוקמיה׃ כתי׳ ודמות פניהם
פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני
שור מהשמאל לארבעתם ופני נשר לארבעתם· דיוקנא דאדם אתכליל בכולהו
ואלין הוו ארבע מסטרין דעלמא ומתפרשן בדיוקניהון וכולהו כלילן כמה דאי׳
מיכאל מימינא· גבריאל משמאלא אוריאל לקדמיהון רפאל לבתריהון שכינתא עליהון יתבי
מכאן ולהב מכאן והיא באמצעיתא· כגוונא דא בארעא לתתא תרין מכאן ותרין
מכאן והיא בגויהו פום דגעלין תרין קנלין מה כתי׳ ונסע אהל מועד
מחנה הלוים בתוך המחנות וגו׳ ובתר אינון
תרין אוחרנין אדרבנא מ׳ שיריין אינון לארבע סטרי עלמא אשתכחו תריסר
אוף הכא לתתא כגוונא דלעילא· ונסעו דגל מחנה יהודה בראשונה לקבל מ׳ שיריין
דמיכאל· מחנה ראובן לקבל מ׳ שיריין דאוריאל דא לדרום דא
למזרח מזרח הכי נמי דרומית מזרחית· מחנה דן
לצפון מחנה אפרים ימה· מחנה דן לקבל מ׳ שיריין דגבריאל· מחנה אפרים

מערב לה בה משירייה דרתא מזרח הכי נמי נטיות מערבית כולה
אחיד לא בגה עד דסליק כולה ואתאחד בשמא קדמאה לאוי
שירותא דטלה עילאה דכולה קדמאה דכולה כולה אתכלליא ג׳ מזרח
מזרחית הוא שירותא דעגולא אזיל ושאט וסליק לגבי דרום דרום
נפיק ותליא בשירותא דמזרח נה דרום מינה נפיק לדרום קנול ׳ נ
בשירותא דמזרח ואפיק נה וכד תליא לדרום וצפון והוא
דפניהו ג׳ מזרח ן לדרום וצפון תליין בה ן באמצעיתא ולא הוא
׳ דכר בגינכך איהו בין צפון לדרום ועל דא תנינן מאן
דיהיב מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים דהא בין דכר איהו בין
צפון לדרום. נה עילאה בה תליא צפון ודרום ובין דכר בגיניהו בדא ד׳
וה׳ עילאה בה תליא מערב ועל דא דרום אחיד במזרח דאיהו שירותא
דשמשא ותליא בה ועל דא תנינן מקערה דאתנא אחיד ותליא אחד עילאה
מקערה דאימא תליא גבורה כגוונא דא אחיד כולה דא בדא זויין למזרח
הכי מתאחדן לקיין לדרומית מזרחית בדרום תוקפיה
במזרח דאיהו שירותא דשמשא ותוקפא דשמשא לא שריא אלא בשירותא
מזרחית נטויות כון דדרום נפיל תוקפיה במזרח הוא אתהדר לצפון וצפון אתכליל בדרום דהא שמאלא אתכליל
בימינא נטויות מערבית דהא מערב דאיהו נה נוקבא עילאה מצפון ועל דא צפון אזיל למערב מערבית לדרומית
דהא אולא לאתאחדא בדרום כמה דדרום תליא
תליא במזרח ותוקפיה אזיל בשירותא הכי נמי מערב אזלא לאתאחדא בדרום
הכל וימינא אתחבקא וימינא דא הוא דרום נגיד כך יהיב בתרי סטרי מצפון
ולדרום הייני לכתיב שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני שמאלו דא הוא צפון ד׳
וימינו דא הוא דרום ורזא דא קא אתמר קב״ה יהיב מטתו בין צפון
לדרום ואחיד לה להאי בין ולאו ועל דא והוא
לבנשא דיהיב מטתיה בין צפון לדרום והכא אוליף לאחדא וקם לגו בנים זכרים
דהא אתכוון כלפי מהימנותא עילאה באומות לכולא לגבי קב״ה דאיהו בין צפון
לדרום ולגבי כנסת ישראל דאתהניין בין צפון לדרום וולאי הויין ליה בנים זכרים
ובכולא כגוונא דאתחזי עובדא כגוונא דלעילא ובמה דאתחזי ונוקבא לתתא הכי
ולאו איתער לעילא ואוקמוה. שמע רמוני ונשקיה ר׳ אלעזר ובכה ואמר
אי זכאה אולקי בהאי עלמא ובעלמא דאתי. פתח ואמר

חור

לראות המ"ד את יי'

ייי אור וישעי ממי אירא ייי מעוז חיי ממי אפחד ייי אור וישעי כמן דבר נש אתקבל בנהורא
לעילא וקב"ה אמר עליה לא דחיל מעילאין ותתאין כלא ועליך יזרח יי' וכבודו עליך
יראה ייי מעוז חיי כמן דקב"ה אחיד בה בבר נש ולא מסתפי דהוא עמיה מכל אינון
דהנן ואף אנא כהאי גוונא כמן דאחידנא באבוך ובך היך מסתפינא מאחי עמיה ומשלמא
אוף דא עליך כתי' ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך כמן דכתי' ישמח אביך ואמך אמאי ותגל
יולדתך דהא באמך סגיא אלא ישמח אביך דא קב"ה ואמך דא כנסת ישר' ותגל יולדתך
דא יולדתך דלתתא ר' שמעון אבוה אן אלווא הכי לא קרא הוה בלחודוי דכתיב גיל
יגיל אבי צדיק דא קב"ה יולד חכם ישמח בו דא אבוך דלתתא **לך גיל יגיל**
אבי צדיק דא אבוך דלתתא יולד חכם ישמח בו כתי' ותוספתא
דא קב"ה הוא לעילא כתי' בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יי' אל אמת **אמ"ר אגנר**
האי קרא אית לאסתכלא בה אמאי אית לן לאפקדא בידא דמלכא
אלא ודאי זכאה הוא בר נש דאזיל באורחוי דמלכא קדישא ולא חטי קמיה

תנן חזי כמן דנפקא מלכא אילנא דמותא בה שלטא בעלמא ואילנא דחיי
אסתלק לעילא לעילא וכמן דאילנא דמותא שליט בלחודוי כל בני
עלמא טעמין טעמא דמותא מאי טעמא בגין דההוא אילנא גרים ובר נש מני לא
ולאפקד בידיה פקדונא דנפשיה דפקדונא דבר נש דהיב פקדונא לאוחרא דאי
דאיהו אתחייב לגביה יתיר מההוא פקדונא לאו כדאי לאתאחדא בה הואיל ופקדונא
דא אתמסר לגביה ואי יקרב בה בולא ונטיל אבתריה לאו מזדמנא קדשא איהו
ולאו יכבה מהימנותא כך ההוא אילנא בני נשא אפקדוהו ויהב לון פקדונא אנשי יהו
וכל נשמתין דבני עלמא נטיל וכולהו טעמין טעמא דמותא בגין דהאי אילנא דמותא
הוא ובגין לכל אינון עבידתא חטאה דכולהו אתחייבו לגביה כמן דכולהו אתמסרו לא
בפקדונא אתיב כל פקדונין לאמריהון **תנן חזי** לאו כדאי האי אילנא
לאחרבא פקדונא לגביה לבר נש לא נשמתא דאילנא דחיי אתער
בעלמא ואימתי אתער ההוא אילנא בשעתא דסליק לעילא וכדין כמן דהאי אתער
בעלמא כל בני עלמא חיין ושבק ההוא אילנא דמותא כל פקדונין דאתפקדו לגביה
ואי לבר מאי טעמא חיין בגין דההוא אילנא דחיי גרים **ואי תימא הכי**
בני נשא קמאין אינון דאתער בלילא כעד דאילנא דמותא
שלטא לא ואי ההוא אילנא דמותא הא נפק מאי טעמא בגין דכתי' לראות היש משכיל
דורש את אלהים ולא יהא לה פתחון פה לבר נש דיימא אלמלא שלטא בעלמא כמאי בלילא
אשתדלנא באורייתא **אמ"ר יהודה** האי בישראל ודאי וכל הוא אומות העולם דאמרין
כהאי גוונא מאי טעמא אמאי לא ודאי שפיר הוא דקאמרת **פתח**

אל שדי דאמר לעולמו די

פתח

ואמר מה אקוב לא קבה אל ומה אזעום לא זעם יי׳ תא חזי כמה
דאית לעילא אית לתתא אית ימינא ואית שמאלא
ישרא׳ ושאר עמין ישרא׳ לימינא קדושה דמלכא קדישא שאר עמין לשמאלא בסטרא דרוח
מסאבא וכלהו לתתא מכולהו דרגין לשמאלא וכלהו דרגין אלין דלא נגאו עד
דתליין מהשא וכוונא דהשא נעיל בהאורח נוונא נעיל חובא דאיהו תתאה מאי טעמא
בגין דאחיד בה ובגיני כך שאר עמין בההוא סטר מסאבא דלהון הכי אתגבר בלעם
דהוה משתמש בכלהו כתרין תתאין והוה הוא חמי בהא תתאה דאיהו זנבא לא יכיל
לאתגברא בהשא בגיני כך אמר מה אקוב לא קבה אל דאיהו השא בגין דההוא רישא
עלאה לא אשתכח בהנהו אינון יומין ואע״ג דהאי אל אוקימנא דאי׳ מלכותא קדישא ונטל שאר
כוונא דטלא והאי טובו וחסד דהאי עלמא ובגיני כך איהו אל דאיהו זועם בכל יום
דאשתכח בה דינא׳׳ ותא חזי אל שדי דאוקימנא דבה סיפוקא דעלמא
ואיהו אחיד לעולם די
דאי אל הוא דאמר לעולמו די ובגיני כך
איקרי אל שדי אל דשדי ועל דא מה אקוב לא קבה אל וגו׳ ובגיני כך כוונא דאתער רישא
הכי טעי אתער תתאה׳׳ בכך ר׳ אלעזר פתח ואמר קולה כנחש ילך כי
בחיל ילכון וגו׳ השתא
כהאי גוונא לישראל
בגלותא אינון דאי׳ אזלא כנחש אוי״ח כד איהו כפיף רישא לעפרא וסליק זנבא כדין
זנבא שליט ומחי לכל אינון דאשתכחו קמיה מאן עבד לזנבא דאשתלט לעילא ושליט
ומחי רישא דאתכפיא לתתא ועם כל דא מאן מדבר ליה לזנבא ומאן נטיל ליה למטלנוי
האי רישא אע״ג דאיהו כפיף לעפרא הוא מדבר ליה למטלנוי בגין דא השתא שאר עמין
דאינון אחידן בזנבא סלקין לעילא ושלטין ומחיין ורישא כפיף לעפרא כד״א נפלה
ולא תוסיף קום וגו׳ ועם כל דא האי רישא מדבר לזנבא ונשיך לה כלא שמוע כוערה
את הכרמים אילין שאר עמין דאינון זנבא׳׳ פתח ר׳ יהודה ונשיק ידוי
אמ׳ אלמלא לא שאילנא מלה בעלמא אלא
דשאילנא דא ורווחנא לה די לי דהשתא ידענא דשאר עמין ושולטנותא דלהון והיך
מתדברן זכאה חולקהון דישרא׳ דעליהון כתי׳ כי חלק יי׳ עמו יעקב חבל נחלתו וכתי׳
כי יעקב בחר לו יה ישרא׳ לסגולתו אמ׳ ליה ר׳ אלעזר מהו לסגולתו אמ׳ ליה תלת אבהן
אלין אקרון סגולה כן לעילא כן לתתא כגוונא דא כהנים לויים וישרא׳ וכלהו אחד ואלין
סגולתו דקב״ה לעילא וסגולתו לתתא ודא הוא דכתי׳ והייתם לי סגולה מכל העמים וגו׳
ונסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנות וגו׳ לבתר מה כתי׳ דגל מחנה
אפרים לצבאותם ימה דייקא מערב שכינתא
במערב אוקמוה ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישרא׳ וגו׳ ישרא׳ סבא מאן קא׳

אמ

קנ״ב

נמלכר סי״ט

תהלה לדוד ג״פ בכל יום

אלא כך יברך יתברך ישראל לא כתי׳ אלא יברך ישר׳ מאן יברך ישר׳ אלא ישראל
קדישא לא יברך שלמה אלא כך דאית במערב וכתי׳ אשה פריה ורביה אולפנא
לאמאן שמיה שכינתא וכהן אמר כך יברך ישר׳ לאמר כך יברך שלמה והי׳ אחך
אמאי והא כתי׳ ועיני ישר׳ כבדו מזוקן לא יוכל לראות אלא בגלל אתקיין סתי׳ מאי שכל
אלא ימינא הוה זקיף וקטי לה שכינתא לגבי אפרים ואדרא הוא לשכינתא על רישיה
כהן אמר כך יברך ישר׳ לאמר ואמאי דאיהו למערב וקרי שכינתא במערב והא
אוקימנא כגון לאבוי בן נפון לדרום לאתחברא בגופא ולמיהוי בזווגא חדא ונפון מקבלא
לה מחיות הגוף ודרום מחבקא לה הה״ד שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני והא
אוקימנא וואלי מזוני של שלמה בן נפון לדרום הות כגון סולא חד לאתחברא עמה

תהלה לדויד

תנן כל האומר תהלה לדוד שלש פעמים בכל יומא והא אוקימנא כגון לזווגא
לה ולאשתכחא בן נפון לדרום אתי ברנש בצפרא ומקבלא
עליה עול מלכות שמים כמה דאתמר מסדר שבחא באינון תושבחן דקאמר עם תהלה
לדוד וכולהו הללויה דאינון סדורא דשירה תושבחן דשירה כתיקון קדישין דאינון קדישין
ובגין כך שירה אינון הללויה לבתר ק״ס בעשרה תושבחן דאינון הללו אל
בקדשו וכו׳ מאי אינון עשרה הללויה והא אמשך אינון
אלא שחרי׳ ~~שחרית~~ קביל בהללויה וק״ש בהללויה לבתר הללויה סידור שבחא בתר ישתבח
דאית בה כולא וכד מקבלא עליה עול מלכותא קדישא לבתר אסר לה בחסד בסיומא
דצלותא לאתקדשא בה לבתר בצלותא דמנחה לגבורה תננא ודינא אשה אשתכחת
בכל דרועא דאתיהיבת בן נפון לדרום לאתחברא בזווגא חד בגופא צדקה יחודא ומאן יומא
דאתחבר לה בכל יומא בהאי זווגא ודאי איהו בן העולם הבא בגיני כך קאי דגלי מחנה
אפרים יחד ואיהו בן נפון לדרום דרום ראובן מסטרא חד דכתי׳ דגל מחנה ראובן
תימנה וגו׳ נפון לון מסטרא אוחרא דכתי׳ דגל מחנה דן צפונה לצבאותם
אפרים
בן דא לגבי אשתכחא מערבא דאיהו אפרים
בן נפון לדרום כולא כגונא דלעילא רזא לגבי דרועא אחרא הכי סדר לון אחיינו מסטרא
דבולהון בגין קיימא לבנינא נחלה יהודה בטופסרא לקטרא עלמא הכל עליה עול
מלכותא קדישא בכל יומא בקריאתא ובבא תליתאה בקיימא קדישא דדרועא ואסחרו קמה
שלימא עד דמתקשרן בקשורא חדא ובדרום תקיעו דבתא ותמן תקרון׳ ר׳ אלעזר
אמר לר׳ שמעון אבוי אמאי פ׳ ימינא לזווגא דייחודא מנן אמ׳ ליה אבא דאוקימנא
ותנן לכל סטר ואתחברו הכא מלך סימנא לא נקוט בר׳ והכי הוא כגון סחרא דמלכבן
דתנן וכולן נקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית
אמ׳ ליה והא לא ימטי עד דמקבל עליה ברנש עול מלכותא קדישא בקריאתא

לדויד אליך יי׳

ויהיב של׳ עולמא ואתמסרת דייתי לפרדס בקדמיתא. אזיל לגבי כל הני אומינא לך בקדמיתא והאי ישתבוקא הוא שלמותא דקדשא לבתר ובהא לא קרין כדומיית׳ לתמן הוא אילנא דחיי ולא אזדווגא ליה במזרח דאינון אבא שלמה דהא בן מקטרג דאבא קא אתי ובגין כך מפרדס למזרח דתקיפא דפרדס במזרח הוא ובגין דאתקשרא סטרא דפרדס במזרח מזרח דאתקשר בצפון כגוונא דתפוח ממלא נגונים בגין דהאי אשכול ומלא נהורין ומבועין ועל דא מזרחית קטורת דאינון אבא ואמא ולא מתפרשן לעלמין והא אוקימנא. ומה דאיתמר קטורת דאינון עשירה שלמה ומקטר לגבה כפיק כגון ודינן

מקטרא ליה

מתעבדין אשג דהוא רחימו וחדו והא אוקימנא וכד היא נפקית כגון נפקא בה דאינון אתכלילו וקשיר בפרדס. לבתר קטורת מערבית דהאי וקטרה לאבא עתיק בן ד׳ דיוקנא נפקא בה ובגין כך קטורת מערבית דהא הוא קרין דקדמיתא דהשתא אתקשר בצפון סתם לבתר בגין לקשרא לה בפרדס דתמן הוא קשורא דכולא ונפקא בה אתכבח ועל דא מערבית דרומית אתקשרא האי קרין תלת זימנא חד לקבלא ליה בר נש בקדמיתא ולבתר תב לקשרא לה בתר דרועי לאתחברא בגופא ולמיהוי כולא חד ודא הוא סידורא דיחודא שלים וכל סטר וסטר בההוא קשרא דאתחזי לה ולא יתנסף סטר בסטרא אוחרא דלא אתחזי ליה בגין דלא אתפגים ומאן דעביד יחודא דא כדקא חזי כמה דאמינא זכאה חולקיה בהאי עלמא ובעלמא דאתי דהא ידעין לסדרא יחודא דמאריה שבחא דמאריה. ולא עוד אלא דקב״ה משתבח בה עליה כתי׳ ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. ר׳ שמעון פתח ואמר לדוד אליך יי׳ נפשי אשא אלהי בך בטחתי אל אבושה

וגומ׳

מאי קא חמא דוד לסדרא האי קרא וכולהו שבחי דאינון באלפא ביתא כולהו שלימין ה׳ והאי חסרא דלאו איתבה ו׳ אמאי ואמאי סידורא דא למנפל על אנפין אלא תא חזי רזא עלאה הוא נשין כן אתפיס בשעתא דצלותא עאל וצלותא אילנא תתאה דתנינא כד מיתנא פהש עשר ומכסיא לכולא ועל דא אתחשך וכל בני עלמא נענשין עמיה דיותא ואקדים בר נש ויהיב ליה פקדונא דנפשיה ואפקיד ליה פקדונא ובגין דעייל לן בפקדונא תב פקדונא למאריה בשעתא דאתי צפרא ותב לגביה פקדוניה בעי לברכא ליה לקב״ה דאיהו מהימנא עלאה. לבתר קם ועאל לבי כנישתא ימתעטר בעיטופי בציציתי אתכסי בבתו״ך עאל

וירד נ״י

בקורבנא בקדמיתא לבתר קביל עליה עול מלכותא קדישא בסדורא דשבחי דדוד דאינון סידורא דעול מלכותא וסידורא דשבחא דא חשיב עליה ההוא עול סידורא דצלותא לקשרא לון כחדא. ותא חזי רזא דמלה אשג דצלותא תלת בדבורא ובמלולא דפומא כולא

תלא

תלת כשעורא דעובדא בקדמיתא ולבתר דבורא ומלה דפומא מאן עובדא
אלא הכי עובדא דעביד בר נש בקדמיתא כגוונא דצלותא הוא ולא ידע בר נש צלותא
חשיב האי עובדא בגיני כגוונא דצלותא בקדמיתא עובדא כשעתא דבר נש קאים בצפרא
לדכאה גרמיה בקדמיתא לבתר יקבל עליה האי עול לפרשא על רישיה פרישו
דמלכא לבתר יתקשר קשורא דייחודא דאינון תפלין ואינון תפלין תפלה של יד
ותפלה של ראש ולתקנא לון בקשורא חדא בשמאלא ובגו לבא כמה דאוקימנא שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני וכתי' שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך והא
אוקימנא והא הוא עובדא **בקדמיתא דשעתא** דבר נש על לבי כשעתא
ידכי גרמיה בקדמיתא בקורבנין במלין דפומא
לבתר יקבל עליה האי עול לפרשא על רישיה פרישו דמלכא בשבחי דדוד מלכא
כגוונא בעובדא דפריש על רישיה לבתר תפלה של יד דאינון תפלה מיושב לבתר
תפלה דראש דאינון תפלה מעומד ודא כגוונא דדא עובדא כגוונא דדבורא ודאי
בעובדא ובמילין תליא צלותא ודא פגים עובדא מלין לא אשכח אתר לשראה בה
ולאו איהו צלותא ואתפגים ההוא בר נש לעילא ותתא. ולא עוד אלא דבעינן לאחזאה
עובדא ודאי ולמללא מלין ודא הוא צלותא שלים ווי לבר נש דפגים צלותיה פולחנא
דמאריה עליה כתי' כי תבאו לראות פני וגו' דהא בעובדא ובמלין תליא מלתא
תא חזי כיון דבר נש עביד צלותא ודאי במלין וקשיר קשורא דייחודא
ישתכח דעליה מתברכין עילאין ותתאין כדין בעי בר נש
לאחזאה גרמיה בתר דסיים צלותא דעמידה כאלו אתפטר
מעלמא דהא אתפרש מאילנא דחיי וכניש רגלוי לגבי ההוא אילנא דמותא דאהדר
ליה פקדוניה כד"א ויאסוף רגליו אל המטה דהא אודי חטאוי וצלי עלייהו השתא בעי
לאתכנשא לגבי ההוא אילנא דמותא ולמנפל ולמימר לגביה אליך יי' נפשי אשא בקדמית'
יהיבנא לך בפקדונא השתא דקשירנא ייחודא ועבדנא עובדא ומלין כדקא יאות
ואודינא על חטאוי הא נפשי מסירנא לך ודאי ויחזי בר נש גרמיה כאלו פטיר מעלמא
דנפשיה מסיר להאי אתר דמותא **בגיני כך לא אית** בה ודאי דודאי אילנא
דחיי הוא והאי אילנא דמותא הוא מאי קמ"ל רזא דמלה
דאית חובין דלא מתכפרין עד דאתפטר מעלמא דה"ד אם יכופר העון הזה לכם עד
תמותון והא יהיב גרמיה ודאי למותא ומסיר נפשיה להאי אתר לאו בפקדונא כמה
דאמרן אלא כמאן דאתפטר מעלמא ודאי ותיקונא דא בעי בכוונא דלבא וכדין קב"ה
מרחם עליה ומכפר ליה לחוביה זכאה איהו בר נש דידע למפלח ליה למאריה ברעותא
ובכוונת לבא ווי ליה מאן דאתי למפלח למאריה בלבא רחיקא ולא ברעותא כד"א

כל מאן דלא מכוין דעתיה בצלותיה [illegible] ליה
דובר שקרים [illegible] עיני

ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו הוא אומר יי' נפשי חשקה ולאו כלומר שאין
כוונה רחיקה הוא גרם עליה לאסתלקא מעלמא עד לא ימטון יומוי בזימנא דהאי
אילנא איתער בעלמא למיעבד דינא

ועל דא בשבר נש לא דבקא נפשיה ורעותיה במאריה ולא ייתי לגביה ברעותא כדקא
בגין דכתי' דובר שקרים לא יכון לנגד עיני מאי לא יכון אלא בשעתא דאיהו אתקין
לה' ונפשה רחיקא מן קב"ה קלא נפיק ואמר לא יכון אמאי בגין דלא אתקן גרמיה
לא יכון לא בעינא דיתתקן כגון אי אתי לאתדבקא שמא קדישא ולא מייחד ליה כדקא יאות
זכאה חולקהון דצדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאתי עליהון כתי' ובאורחו ארחות.
כבוד וכתי' אך צדיקים יודו לשמך ישבו
ישרים את פניך אמן
ר' אשר ונפיק
ידוי אמר
שלום
לא
אתנון
לשלמה שלם
לשמוע
מלין

אילין מילין דיי' אמר יהודה זכאה חולקהון דישראל דאינון מתעסקין בה בכל יומא
לשמה ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים כולכם היום וכתי' ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר תם ב"ה

לצ"הו קנוי בכספי זה הספר שלי אני משה בכמה"ר יו[illegible]
של חכמ[illegible] [illegible] ית אזכה להגות בו
בכר חכמי[illegible] אני וזרעי וז' [illegible]
[illegible]

משה אל ינשה

במאתא שמאי בלא מאתא תותבאי

פאם נו,

עד דהוו יתבי חמו חד טולא

יקרבו של מקומו דהא אתכלא רוח זעירא ברוח עילאה דתהיה מה כת' וחבר ייי משלש ונר שלם ונטל כהנא רבא חנוך
לקודש קודשין ושאיל ליה ואולא ליה מלקדתין ואתמלא כשר עילאי ואתהדר אורחיה עד דהוו יתבי חמו חד טולא
דקיימא עליהו אזלא ואתיא בין שמיא וארעא אמר ר' אבא לר' יוסי בר אימא לך מה דהוה לי עם בוצינא קדישא יומא חד
הוינא אזלין בבקעתא והוינא לעאן באורייתא כל ההוא יומא ומטו תקפא דשמשא אוקפנא תחות חד טורא בבוקעתא
חדא אמינא ליה מאי האי דבכל שעתא דחייבא אסגיאו בעלמא והוא שריא בעלמא יכרין הני לקין עליהו דהא תנא
בחובא דדרא צדיקייא אתפסין אמאי אי בגין דלא מוחין לעלמא על שבחהון הא איכון דמוחין ולא מקבלין מיניהון
וצדיקייא אתכפין קמייהו אי בגין דלא יהוי מאן דמוכח על עלמא לא יהון מייתין ולא אתפסין בחוביהו דהא חדווא איהו
לצדיקייא באיבודא דחשיא דכתי' ובאבוד רשעים רנה לצדיקים אמר לי ודאי בחובא דדרא אתפסין צדיקייא מנ"ל
אבל בשעתא דאתפסין צדיקייא במרעין ובמכתשין בגין לכפרא על עלמא הוי כהן יתכפרון כל חובי דרא מנ"ל דא מאיפי
נפחא בשעתא דבעי שייפין בגופא ומרע סגיא שריא עליהו שייפא חד אצטרך לאקזה בגין דיתסון כולהו ומנ
דרופא אקי ואפיק מיניה דמא כהן הוא אסוותא לכל שייפין דגופא אוף הכי בני עלמא איכון שייפין דאתפסין בשעתא דבעי שעיר
קב"ה למיהב אסוותא לעלמא אקי חד צדיקא בניהו ובגיניה יהיב אסוותא לכולא מנא לן דכתי' והוא מחולל מפשעינו מדוכא
מעונותינו ובחברתו נרפא לנו אסוותא דדמא במאן דאקיז דרועא ובההוא חבורה נרפא לנו אסוותא הוא לנא לבר
שייפין דגופא ולעולם כולא לית נסתה דלא למיהב אסוותא ולכפרא עליהו ודא דא צדיק ורע לו דהא ניחא למטרד אוחב
דהוא לשלמה על ובסוף יתיר מכולא דלא חייש כהן לבל עלמא ולא אשגח בהו מחדווא דעלמא עלה וההוא וכחה זה לשולטנו.
עולה בהאי עלמא ובעלמא דאתי צדיק ורע לו דלא חייש קב"ה לכפרא על עלמא אמינא ליה אי לא הוו בחר ומנא יאות אבל
אית צדיק הכא ואית צדיק בגוויה לא איתמרשן ומתכתשין ולא בל טיבו דעלמא אמר לי בחר מיניהו הכי דלא צש קב"ה לאקזה
כולא בגוה דלא אצטרך אלא דרועא חדא לאקזה ההוא דלאו למיהב אסוותא לבל שייפין דגופא אוף הכי בחר צדיקא הכי
ואי יתקר בה מרע על כל שייפין כהן אצטרך לאקזה מהן דרועין אוף הכי אי אסגיאו חובין יקיהן על עלמא כהן
זכאין אקין למיהב אסוותא על כל דרא אבל בזימנא דלא אסגיאו חובין כל כך כהן חד זכאה אקי ושאר צדיקייא
דהא לא אצטרך עלמא להון כולהו איתפיאו שנא איתפיאו צדיקייא ולמטן לכל דמיהון קיימין במרעיהו לאסוואה עב"
על דרא מיתתו הא איתפי כולא ואתכפר כולא ולמטן דחובין איכון יקיהן יתיר קמ' איתמא ואזילנא ותוקפא דשמשא הוה יתיר
ודחיק לן באורחא חמינא אילנין אילנין ומיין תחותייהו בזוד ברא יתיבנא תחות כולא דאילנא אמר בדה שאילנא ליה מאי האי דבל עם
עלמין לא נעבהן הא לא ישראל בלחודייהו וכר לעאן באורייתא אתנענען הכא והכא ואתנענען בלא למורא דבינש בעלמא אלא לא נענוע
יכלין למיקם בקיומייהו אמר לי אי דכרתין מלה מילאה ובני עלמא לא ידעין ולא משגיחין בדא יתיב שעתא חדא ובכה ואמר הרזרה
ווי לעלמא ווי ווי לבני נשא דאסטן כבשה קל[?] בלא סוכלתנו במלה דא בלחודייהו אשתמודעין נשמתהון לצדיקייא דישראל בין
נשמתהון דשאר עמין נשמתהון דישראל אתגזרו מגו בוצינא קדישא דדלק דכתי' נר ייי נשמת אדם ואי נר נשמת
דאתאחד באורייתא לא שכך נהורא הכא חפי' הנענא חדא ודא דאלה אהים לדומי לך אל תחרש ואל תשקוט וכגוונא
דא כתי' המזכירים אתי' אל דומי לכם לא שככו לבו נהורא דשרגא כיון דאתאחדא בה מלה ההוא נהורא לא שכך לעלמין

נעשה אדם יומא קדמאה וכו׳

לא מתנענעא לסטר ולכאן בנהורא דשרגא כגוונא דא ישראל דנשמתייהו מנא ההוא נהורא דשרגא בגין דאתאחדו במלי דאורייתא הא נהורא דליק ולא שכך ולא יכלון לאשתככא ומתנענען להכא ולהכא כנהורא דשרגא דהא נר יי׳ נשמת אדם כתי׳ וכתי׳ ואתנהר נהי עלן ואדעתין אלא אתם אדם אתם קרויין אדם ולא שאר עמין ·· **נשמתהון** דשאר עמין מרשכו כקש בלא נהורא ועל דא אתדלין שככו ולא מתנענעין לא להכא ולא להכא דהא לית להון נהורא דאורייתא ולא דלקין בה ולא נהורא שריא בהו אינון קיימין כעצים בגו נורא דדלקין בלא נהורא דשריא עלייהו ועל דא משתככין בלא נהורא כלל·· אמר ר׳ יוסי דא הוא בהדו רוולה זכאה חולקי׳ חולקא להאי דמשתכח דא·· **פתח** ר׳ אבא ואמר שירו לה׳ שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים ויושביהם · כמה חביבין ישראל לקב״ה דכל חדווה דלהון וכל תושבחן דלהון לאו איהו אלא ביה · והא תנינא כל חדווה דלא משתתפין ישראל לקב״ה בה לאו איהי חדווה וזמין איהו ס״מ וכל סיעתא דליה לקטרגא לההיא חדווה בגין דלאו חדווה דישראל אלא בשותפו דקב״ה ומנלן דכתי׳ ישמח ישראל בעושיו חדווה דישראל לאו איהו אלא בעושין — בעושיו בעושו מבעי ליה כלא העושו ינא חרבו אלא בעושיו בגין דבר נש איתעבד בשותפו דאבוי ואימיה וקב״ה ועל דא כתי׳ נעשה אדם בשותפו דתנא תלת אומנין עבד קב״ה לאפקא מינהון עלמא ואלין אינון שמים וארץ ומים וכל חד מנהון יומא חד ואהדרו לאתקנא ·· **יומא** קדמאה אפיק שמים אומנותא דליה דכתי׳ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור ·· יומא תניינא אפיקו מיא מנו אומנותא לאפרשא דכתי׳ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים אפרשו פלגו מיא לעילא ופלגו מיא אשתארו לתתא ואלמלא כך דהאי׳ אתפרשו לא אתקיים עלמא ·· יומא תליתאה אפיק עבודת ארעא ואפיקת כמה דאתפקד דכתי׳ ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא וגו׳ וכתי׳ ותוצא הארץ דשא עד הכא כל אומנא דאילין תלתא אפיק אומנו דליה ועבדו מה דאתפקדו אשתארו תלתא יומין אחרנין ·· ביומא רביעאה אתפקד אומנא קדמאה דאיהו שמים למיעבד אומנותא דליה דכתי׳ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים והיינו שמים ·· ביומא חמשאה אפיקו מיא דאיהו אומנא אוחרא דכתי׳ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה וגו׳ ביומא שתיתאה עבדת אומנא דארעא אומנו דליה דכתי׳ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגו׳ בגין דתלת אומנין אלין אשלימו שפרתייהו אמר לון קב״ה אומנותא חדא אית לי למיעבד ואיהו אדם נתחבר כחדא אתון ואנא נעביד כל חד מנא יהיב פה חולקא דליה אנא איהב צלמא דליה דאיהו נשמתא דכתי׳ אך בצלם יתהלך איש · וכתי׳ ה׳ צל ימינו על ארץ·· מלאכי יתקנון נפשא ממערא דלהון·· שמיא יתקנון יסודא דאשא יסודא דרוחא יהיבו לי·· ומייא יתקנון ביה יסודא — דמייא וכן יסודא דארעא עפרא ועל שותפא דכולה אמר נעשה אדם וגו׳ וכמה דבקדמיתא הוה בשותפו דכולהו הכי נמי לבתר·· אבוי עביד עיבודיה דשמיא ושבירתיה דמייא ואימיה עבידת בגוונא דארעא וקב״ה אשתתף בהדייהו ועל דא כתי׳ ישמח ישראל בעושיו וגו׳ והא בעושין קרא ובית דינן ואמר׳ דאבא ואימא אשתתפו כד אתפרשו מהאי עלמא חדווה דכל שותפותא הוי· תנינא בשעה דבר נש סליק לקב״ה בחדווה דליה קב״ה אתי לגנתא דעדן ואעבר תמן לאבוי ולאימיה דאינון שותפין בהדיה ואתי לגן בהדיה ולהון חדווה וכולהו זמינין תמן ובני נשא לא ידעין אבל בשעתו דבר נש קב״ה זמין לגביה בלחודוי ולא אודע לאבוי ולאימיה הה״ד בית כי תקרא אל ה׳ אלהי אשוע וגו׳ והא אמר יחוה עולה בתלקרתין ואולא בני ביתה בריקנא דבר נש נפל על אנפוי·· אמ׳ ר׳ אבא לר׳ יוסי אורייתא דבהאי אתר־דא

הלכתא
שותפין
בבר נש

ישמח
ישראל
בעושין

ישמח
יב

חמינא

אהדר האי טולא

תמינא לר' פינחס בן יאיר יומא חד הוה קאים בהאי דוכתא והוה אמר הא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וגו' כתי' פינחס ביוד
זעירא בגין דתרין אתוון פתן דאינון רשימין אפה פרה באתוון רברבין ואפה פרה לאתוון זעירין אתוון רברבין אינון לעלמא
עילאה ואתוון זעירין אינון לעלמא תתאה בהאי קיימא קדושא פום דקנא פינחס על בהאי לא איתוסף הא יוד זעירא רזא דבר'
לה'' בההיא שעתא אמ' קב"ה מאי אעביד עם משה בהאי לא מנמשה הוה וכולא [illegible] אם הוה למיהב ליה לאחרא בלא
רשותא דמשה לא יאות שהה'' עהרין אמר [illegible] משה פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וגו' אמר משה רבש"ע מהו אמ' קב"ה למשה את
יהבת ומסירת נפשך על ישראל דלא ישתיצון מעלמא בהאי זמנין והוא השיב את חמתי מעל בני ישראל אמר משה מאי את בעי
אמר ליה משה אימא את בפומך ואהס קלך דאנת יהב ליה ברשותא דילך שלום תהר' לכן אמור אנת אימא ליה הנני
הנני נותן לו את בריתי שלום הכן משה אמר הנני נותן לו את בריתי שלום דא קב"ה הוה ליה למימר לכן אמור לו הנני נותן
לו לקדושא נותן לו את בריתי שלום אבל לא אמר אלא הנני נותן לו ומשה אמר הנני נותן לו את בריתי שלום ואי תימ'
דאי עברת שתשא מן משה לפינחס הו' אלא כבוד"נה לא דלא אתקנע ודא לא אתגרע מיניה כלום ומהו ואשלמת מן הרוח
אשר עליך וגו' ולא נגרע ממשה כלום·· אתא ההוא טולא ויתיב ונשק ליה שמעו חד קלא דאמר זכון אתר לר' פנחס בן
יאיר איהו יתיב בנייכו דתנינן בכל אתר דצדיקייא אתחדש הא מלי דאורייתא כד איהו בההוא עלמא פקיד לההוא
אתר ואתי ליה לגביה וכד"ה כד שריין לגביה צדיקייא אורייתא לאחריתא בההוא אתר מלי דאורייתא בגינה דא ההות אתי
ר' פנחס בן יאיר למיפקד לאחוהי ואשכח תמן לאילין צדיקייא מתחדשין במילי דאורייתא ואתחדש במקדמין ההוא מלה
דר' פנחס בן יאיר דלא כתיב לכן אמור לו אלא לכן אמור וה' מלה לא הוה נפקא מאחסידא לא יהבת ידך ולא הויתי
אמר ודאי קולקנא למיקני בסייעתא דעולא קדישא הכא משמיה דר' פנחס בן יאיר חוף הנא פתח ואמר כל אשר
תמצא ידך לעשות בכחך עשה וגו' יאות לברנש בעוד בשו"ר דבוסינא דליק ושריא על רישיה לאשתדלא באורייתא
ולמעבד רעותא דמאריה בגין בההוא נהורא דבוסינא היא סד לשריא עליה ועל דא כתי' ונשמה יגל נה כח
יצ' וגו' כח יהל לשריא על השתון לצדיקייא וכל אינון דמשתדלין בפקודי דמאריהון ועל דא תנינן כל השונה
אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו לא איהו כחו ודאי אצטריך לאתערא בכל שייפוי בחילא תקיף בגין
דאתערותא תקיף דאיתתקף אתעשר ההוא כח קדישא עילאה ואסתלק בקדושא ואתברית חילא ותוקפא לסטרא
אחרא ועל דא לעשות בכחך אצטריך למעבד רעותא דמאריך כי אין מעשה וחשבון בשאול וגו' בגין דההוא כח
אינון מעשה אשתדלותא לאתערא בהאי עלמא דאיקרי מעשה עלמא דעשייה למעבד פוקדא דמחשבה·· וחשבון
דא איהו עלמא דתליא בגבורה דהא חשבון מגבורה תליא ועל דא כל נטוריאות ותקופין ושבחין בעלמא דסיבא
הוו·· ודעת איהו רזא דשית שמהן דתליין במחשבה איקרין עלמא דההוא מחשבה·· וחכמה דכולא תליא מיניה וכל
אינון כלהו בההוא כח דלאו הכי במטרא דשאול דתמן דגיהנם דהא כל מאן דלא אשתדל בהאי כח בהאי עלמא
לא עלה ליה במעשה וחשבון ודעת וחכמה סופיה לאעלא בשאול דלית בהו מעשה וחשבון ודעת וחכמה דהאי
סטרא אחרא שאול איהו דכתי' שאול ביתה מאן דאתדבק מהאי כח קדישא אם איתדבק בסטרא אחרא השאול
ביתה· אשר [illegible] נה כל בני עלמא אזלין לשאול אין אבל סלקין מיד דכתי' מוריד שאול ויעל
אינון חייבין דלא אהדרו בתשובה לעלמין דנחתין ולא סלקין ואפי' צדיקים נחתין תמן אמאי נחתין

[illegible]

בגין דנטלין מנה תייבין מתמן ונטלי לון ונפקין לון לגיו והתם עברין לון להדר בתשובה ומאן איכון דהדרו בתשוב'
בהאי עלמא ולא יכלו ואסתלקו מעלמא בלא שבחא דתשובה צדיקייא נחתין בגיניהון לשאול ונטלי לון ופלקי לון מתמן ··
אמר ר' יוסי אחת ואחת למצוא חשבון בנימוסי אורייתא קיימנא בפירושא [illegible] דינא הנה איכון לא אתחזי לה אתר [illegible] ולא אתקרבא
אלא ·· קם ההוא טולא ובכו [illegible] ר' אבא נפל על אנפוי [illegible] עד דהוה נפיל על אנפוי קרא בפומיה [illegible]
ברכות בחשבון על שער בת רבים אילין עיינין [illegible] עילאה [illegible] ועיני חשבון [illegible]
ונפקין [illegible] ואתעבידו [illegible] דנפקין מימינא לכל סטרין איכון [illegible] עד דאתפקד לכל חושבן ספירה לבר וכו'
וחושבן למיעבד חושבן ודא איהו על שער בת רבים דא איהו ספירה לבר ·· אמ' ר' אבא ר' יוסי ההוא מרגלא קדישא דהוה
תחות ידך [illegible] דשמייא אית בגין [illegible] שפיר איהו [illegible] דהא וחי לא [illegible] לאתקן אורחוי ומיקרי
בתר אורחא עד דבעלה יהיב ליה רשו [illegible] לבעלה [illegible] ומקיים ליה ואיהו [illegible] יהיב לה רשו [illegible]
אתר ·· כך קב"ה [illegible] למשה ועד דיהיב לה רשו ואמר ליה הא [illegible] הנני נותן לו את בריתי שלום משה נביא ומאן [illegible]
מכל דא [illegible] דעלמא דיהיב לה רשותא למיהוי [illegible] בהאי עלמא [illegible] ככלה [illegible] קושטא [illegible] דעלמא
וחד בהאי [illegible] דבעלה [illegible] והדרת למיהוי בהדייהו ותבת לבעלה ככלה [illegible] היא [illegible] בעלה ובעבד
בדיקנו
היא [illegible] נביא [illegible] בארעא וכלו [illegible] בעלה [illegible] ומשה [illegible] אמר הנני נותן לו את [illegible]
[illegible] אנא [illegible] ואתתקנא [illegible] למיהדר [illegible] כהונה עלאה [illegible]
לא אתקשר פינחס [illegible] דכהונה עלאה דהא [illegible] עלאה [illegible] עלאה דא [illegible] למבנא [illegible]
[illegible] אמ' ר' אבא הא [illegible] חדא [illegible] קב"ה [illegible] ר' [illegible] חדא [illegible]
[illegible] אמר [illegible] בגין [illegible] אורחא [illegible]
למבנא [illegible] בית ראשון ובית שני [illegible] לא [illegible] באורייתא [illegible] למבנא [illegible]
[illegible] יקיר [illegible] ישראל [illegible] יקיר [illegible] גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון [illegible]
[illegible] ·· [illegible] יקיר מכל [illegible] איהו [illegible]
[illegible] מכל [illegible] לא [illegible]
[illegible] ועל דא [illegible] ·· [illegible] לא [illegible]
[illegible] בגין
[illegible] דרשנן [illegible]
[illegible] יקיר מכל [illegible] בכולא ··
[illegible] ולא [illegible] ·· [illegible] ר' [illegible]
[illegible] ובכה ואמר [illegible] אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ [illegible] בכל [illegible]
[illegible] באורייתא [illegible] קב"ה [illegible] ההוא [illegible]
[illegible] קב"ה וכד נפקו ישראל ממצרים [illegible] קב"ה [illegible] בארעא [illegible]
[illegible] קב"ה [illegible] ישראל [illegible] קב"ה [illegible]
[illegible] אחר [illegible] לא [illegible] ראשון [illegible]

גוברא
הכ זה גו'

מרגלי

יחן

עובדא דש״י ההוא גוי ג׳ שאלתין

יקרא דא בית שני יתיר וייתו שכינתא דקב״ה ומדאנינו קמיה במדברא מינן ולנא לן קב״ה בארעא לשמהון דאולינא עבהון
ועלה אתמר על ידא דבר נש ובגיני כך לא הוה בה קיימא ושלמה מלכא הוה ידע דבגין דהוי עבידא דבר נש לא יתקיים
ועל דא אמר אם יי׳ לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו דהא לית בה קיומא ·· בגין עמדה נסים חובא בבנינא מומן ואמאי כו׳
איבון למבנה ולא הוה בה קיומא דהא כגון בבניינא קדמאה דקב״ה לא הוה בעלמא דכתי׳ בונה ירושלם יי׳ ייי ולא אחרא
ובניינא דא אנן מחכאן ולא בגין ברנש דלית ביה קיומא כלל ובית ראשון ובית שני קיימין קב״ה כחדא ועלגלא בית ה׳ [illegible]
ובית ב׳ מתגליא ההוא בית אחרה בית שני כאיתחזי לכל עלמא כולא אומנותא דקב״ה ההוא שלים ודעותא דלבא בכל קיומא
ההוא בית ראשון באתכסייא אסתלק ועילא על בני ההוא דאתגליא ובגין איבון עונשם הוי בית ראשון בעשרין עשרין
דסלק עד רום יקר אמיה ובניינא דא אנן מחכאן ועד דלא הוית בעלמא ואמי קרתא דירושלם לא הוה אומנותא דבר נש
דהא כתי׳ ואני אהיה לה נאם יי׳ חומת אש סביב אי לקרתא כתי׳ כך כ״ש ביתא דאיהי דיורא דליה ועבידא דא הוה אתחזי למבני
בתשלומא דבנין ישראל מתלתא ומסתלק עד לסוף יומין בפורקנא בתראה · ושבחא אוחרא דהא קב״ה מתבלן ואנון קרבנך
למלכא עילאה יקיר מכל שאר עמין ודאי חד הוה ישראל עבד לון קב״ה לבא דכל עלמא והכי איבון ישראל לגבי בין שייפין
דאיבון שאר עמין וישראל כלבא בגייהו ודאי לא הוו ישראל בגייהו לית עלמא מתקיימא וישראל רישא בגייהו בגין שייפין אחרנין
ומקיים לון ועל דא הוו ישראל באתלבשותא דכל עלמא כלבא בגו שייפין וישראל מתנהגין בגו שייפין בגונא דליבא
לבא איהו רכיך וחלש במוכלתנו ואיהו קיומא דכל שייפין ולית לכל שייפין צערא ודוחקא כלל אלא ללבא דהכי
קיומא דביה סוכלתנו שאר שייפין לית להון צערא דהא לית בהון קיומא וסוכלתנו ויהגה כלל ולא קריבין למלכא
דאיהו סוכלתנו ואתיתא דשריא בלבא ושאר שייפין רחיקין מיניה כך ישראל במלכא קדישא קריבין איבון ליה
ושאר עמין רחיקין מיניה ·· שבחא אוחרא דישראל לא אכלין נבלה וטרפה כשאר עמין הכי הוא ודאי דהא ליבא
רכיך וחלש מכולהו ומלכא וקיומא דכל שייפין לא יכיל למיכל אלא נהירו דאתייא דכל דמא ודמוגא דקיימא
ובהירו דכולא ושאר פסולת אינה לכל שייפין וכל שאר שייפין לאתזניין כולא אלא כל פסולת אכלין ועבור רבוא
עילין ואיבון בתקיפו כמה דאתחזי לון ועל דא בכל שאר שייפין איתן אתעבעבין שאר ספחת סגירו דבריתו ולבא
לאו חבל הני כלום אלא צהירו ודכולא לית בהו מומא ועל דא כתי׳ כולך יפה רעיתי ומום אין בך ·· אמר ר׳ יוסי ושינן
ידוי אמר אי לא אתיה עלמא אלא לאשתעשעא דא דיי ·· **ושם איש** ישראל המוכה וגו׳ אמר ר׳ יצחק תאי קרא
הכי הוה ליה למכתב ושם איש ישראל אשר הוכה פינחס ולא כתיב את המוכה אשר הוכה [illegible]
סתים והא אמר ר׳ אלעזר בגין דסליק קב״ה לפינחס לכהונה רבתא לא בעא לאדכרא ליה בקטולא דבר נש
דהא לא אתחזי לכהונא רבא לאתקרי על קטולא עד לא סליק לכהונא רבא לא אידכר שמיה בקטולא ויהא פינחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן וגו׳ ויקום מתוך העדה וגו׳ בגין דסליקו לכהונה רבא לא אידכר שמיה בקטולא דהא
לא אתחזי ליה חס קב״ה על יקרא דכהנא רבא ולא אתחזי לאדכרא בקטולא ·· **ושם האשה** המוכה

רבי שמעון

אמר
אולהכי ר׳ שמעון הוה סליק לקפוטקיא לוד והוה אזיל עמיה ר׳ יודן עד דהוו
בנני בהו ר׳ פינחס בן יאיר והוה נכהן עוותן אבתריה שפך חמרא דליה עשבו לה ולא אזיל אר״ פנחס שבקו
ליה דהא ההוא דאינון חדתין אורח אלין נימא יתעביד לן השתא עד דאינון תמן נחת ר׳ שמעון מבתר חד טינרא

שלחמרא ואזל א"ר פנחס ולא אתהני לכו דריחא דאנפין חדתין הוה חזה נחית ונשיק ליה ר' פנחס ובכה
אמר ליה חמינא בחלמי דאתיא שכינתא לגבי ויהיבת לי מתנן ונבזבזן רברבן וחמנא בה השתא קא דחמינא
אמר ר' שמעון מקל פרסי חמוקי ידענא דאנת הוא השתא חדוות עלים •• א"ר פנחס יתיב בדוק חד דמעלי
דאורייתא אנפהון נהורין אשכחן עינא דמיא ואילנא חד יתבו א"ר פנחס ומסתכלי באילנא דהא ואחזיין ציפורים טאוה
לחמרא ויעביר לן קב"ה ומה דהוה השתא קדמאה ליה ני כהן בתראה ואתייהבו נדבין אחייא קב"ה על ידא דחזקאל דכתי'
ויקרבו • עצמות עצם אל עצמו בקדמיתא ולבתר כתי' והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם דהא מתלבשין בקדמיתא ליהוי בההיא דבקדמיתא אתפשיטו מרוחא ולבתר עור ובשר וכד' עצמות'
א"ר שמעון בכל אקשו קדמאי אבל במתין אילין דאחייא קב"ה נסין ואחרן מסתכן עבד קב"ה הה"ד מה כתי' זכור נא כי כחומר
עשיתני ול' עפר תשיבני כתי' בתריה הלא כחלב תתיכני וג' עור ובשר תלבישני ומן קב"ה לבתר אתכלי בר נש —
בעפרא ומטי זמנא דתחיית המתים דההוא גופא דאשתאר מבר נש לתיעבד כעיסה דא ונביע כחלב דא ומההוא
נביעו נקי ומצחצחא בצחותא ויתעביד ההוא גופא ויתנפש כחלב ולבתר קטו ליה ויתנהיר בנהורא כגבינה ד—א
בקמטוריה ולבתר יתמשך עליה עור ובשר ועצמות הה"ד הלא כחלב תתיכני הקפיאני הקפיאני הלבשתני סככני
לא כתי' אלא תתיכני תקפיאני תלבישני תסוככני ולבתר מה כתי' חיים וחסד עשית עמדי ופקודתך שמרה רוחי
דא צרותא דחיי אתמר מאי תורתא נשמתא כתי' לא העשה אלא הפ' איתמר חיים וחסד עשית עמדי בהאי עלמא
דשריא בה רוחא דחיי אבל ופקודתך דאת אמין לפקדא בבריתא בקדמיתא שמרה רוחי ורזא דמלה כד
נפשין דלהקייא נשין ועמיהון המורת כורסייא דמלכא ואיהי נטירא לון לאתבא לון לדוכתייהו הה"ד ופקודתך —
שמרה רוחי מאי ופקודתך כד"א פקדתו יקח אחר פקודתך דא מטרוניתא דמלכא שמרה רוחי איהי נטירת ליה ••
במנא דא שמרה נפשי כי חסיד אני שמרה נפשי דא מטרוניתא דמלכא דאיהי נטירת נפשי בגין כי חסיד אני ובכל אתר
דכתי' שמרה דא מטרוניתא כד"א ויקרא אל משה ויאמר אם שמוע תשמעו ולא פירש מאן קרא ליה ומאן אמר אוף הכא
שמרה נפשי ולא פירש מאן שמר ואיהי מטרוניתא •• בכה ר' פנחס ואמר ולא אמרית לך דאנפהא יהבית לי מתנן ונבזבזן
זכאה חולקי דחמינא לך ושמענא דא אמר ליה בההוא זימנא קינא בצפרא בגנתא תלת גוונין דאשתכחון מה אתעביד
מנכון אמר ליה כולהו אתכלילו בצפרא נפישו דהאי גרמא ואתכלילו בההוא ואתעביד כולא עיסא חדא ותרין לתניר
צורה כד"א ועצמותיך יחליץ מאי יחליץ כד"א חלצו מכם כולהו אתעברו מקיומייהו ואתכלילו בצפרא נהוא למיהוי שמרא
חדא וכהן והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו •• א"ר פנחס מסתכלנא גוונא שמורה בלב איהו ולב דומה
דלב ועל דא שמור בלב איהו ולאו באתר אוחרא זכרה לזכר ושמור לנקבה מוחא איהו דכורא ורכב ושליט על כלב
ולית זכרה אלא במוחא ושליט על הלב והלב שליט על הכבד כבד סמא"ל ונחש דא כבדא ואיהו חד יותרת הכבד וכמ—
כולא חד יותרת הכבד עולה בקורבנא דא נחש כבד היכלא דדכורא רזא דסמא"ל א"ר שמעון ודאי כך הוא ויאות הוא ובהדרא
דחלב ורזא ומהן דקרבן כבד איהו כבד נאיל דכבדא חיילין ומשריין אלהון תלבים ושמנים דקורבנא וכהן קהב כולא לגבי
לב ולב לא נאיל מיכלא אלא והאי דאיתעביד מה ומפק בההוא תבשילה דלמוחא דאיתעביד עליה קורבנא לב קהב לגבי מוחא
מוחא רישא אחורא דכהונא וחדווה לגו מאי מוחא דא דכורא דאתיא מוחא עילאה מתחקהב לגבי טמיר מכולא דלא

אמי
ר"ש

ניו

תיט

ולבותא

אמידע

אתידע כלל וכולא דא אתקשר דא בדא ומוחא קהב נהיר רוח בכולהו שייפין דכבדא אין אישים וכל איבון חייהון כבד כד"א
יומרין נוקבא הליה ממאי ומרין דלא אתדבקת בגבורה הלה אלא כד אשתארין לה שעתא לבתר דעבדין עלתא ושבקין לי
תן יומרין נוקבא דכד בגשם לאתחברא בתרין אתעבידת לגביה שיהון דלא אתחשיבת כלל לבתר איהי אתקשרא
ושר זו"ר לגביה עד דאתעבידת לה חיבורא דא ומאילין שקין דכבדא מתפשטן אוחרנין ושהן ושהן לגו זיין
ואילין שלין אימוהון ומהן וכולהו כולהו נבמד לב דאיהו שקרא בקדושא נפיל ומקדש כלא לב שרייא על אינון כולהון ואינון
קמן כרובים יהב שינתא ואינון רחיקין וקרבין ימינא ושמאלא וכולהו נטלין ואכל כולא כדקא יאות דאתקשר כולא כחדא
זבחי אלהים רוח נשברה דא מקרב לב רוח נשברה ונדוי דצלותא דהא ודאי והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה וכבר
מקרב לה לגביה דאיהו סטרא עלאה וכולא קטורא חדא מקורבנא מן כבדא נפקין כל מרשן וכל מכתשין לכל
שייפי נפתה ונה טריין לגבא איהו ומן מכולא מיניה נפקין כל טב וכל בהאותא דשייפין כולהו וכל חדווה וכל
תוקפא וכל שלימו דאתעביד לכל שייפין **פתח** ואמר בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה בטח
בה' כדקא יאות ועשה טוב תיקונא דביתא קדשא בריך הוא מתקן ליה ושוי ליה כדקא יאות ואיתעביד
דא אות ברית הכא בארעא ורץ מיניך ויקחה מיניך ההיא אמונה דשלם והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך
כל דא אתקנא בתיקונא דברית כיון דאתתקן ברית אתתקן כולא פינחס בגין דקני על ברית דא זכה לכולא
ולא עוד אלא דאגין על כל ישראל ונפק אתקיים והתענג על ה' ההוא סליק ואתקשר לעילא ואעביר מותא קדמאה
דברא קב"ה דנפק בההוא זמנא דאיתגלי מיניה אבהם קטורא דאהרן כהנא לבתר דאסתלק לדרגא דכהונה
רבה לא אדבר ליה בקטולא דזמרי ולא יאות בגין דלא אתאחיד כלל בשעתי דסטרא אוחרא ולא
אחזי ליה כלמאן דקטיל שעפין דסטרא אוחרא אית ביה **ופינחס** קא אתאחיד ברמחא ונתן ליה חולקא
בסטרא אוחרא כלל ועל דא לא אדבר הכא מה דאתחזי שבחא איהו נטלי ליה ונתן ליה מרדנא
שלא דאתאחיד בה ועל דא כתי' המוכה אשר הוכה וגו' ושם האיש המוכה אמר ר' פנחס בן יאיר זכאה דרא
דר' שמעון דאלין דאוריתא שרשן מפומך ודמא חולקי דזפנא לבך א"ר שמעון זכאה דרא דאנת ומסיועך
אשתכח בגניה עד דהוו יתבין ומתפייסין דא לדא אתא ר' אלעזר ואשכח לון ומאן אמר ודאי כתי' ויאמר יעקב
כאשר ראם מחנה אלהים זה וגו' א"ר שמעון יתיב בה אלעזר ואיתא קרא יתיב ר' אלעזר פתח ואמר ויעקב הלך
לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ויפגעו בו אית פגיעה לביש ואית פגיעה לטב ואית פגיעה דצלותא אל תפגעי
דאמ' לחרן מה כתי' ויפגע במקום צלותא איהו דכלא בההוא אתר דאיקרי מקום כד"א הנה מקום אתי דצלותא דכלי
צלותא דערבית בההיא אתר דאתחזי תן ויפגע במקום מה פגיעין איהו לגביה דאתא משה קדשא לגביה
דסיהרא בכגל לגבי אתתא מכאן דלא יאות לבעל למיתי לגביה אתתיה אי לא הוי פיוסין לפייסא לה דכתיב
ויפגע במקום ולבתר וילן שם כי בא השמש אתי מהכן מה כתי' ויפגעו בו שדרת לה לפייסא ליה למיתי לגביה ויאמ'
יעקב כאשר ראם מאי כאשר ראם אילין מלאכין דיום ואילין מלאכין דליליא הוו ואתכסן מיניה ולבתר איתגלין ליה
ועל דא כאשר ראם כתי' מחנה אלהים זה מהכא דהוו אילין דימא ואילין דליליא אינון דליליא כתי' בהו מחנה אלהים
ואילין דימאמא כתי' בהו זה ועל דא ויקרא שם המקום ההוא מחנים תרין משרין והשתא משריין קדשין אינון הכא

איוב מחסידי אומות העולם

תהלה
לדוד

וכלא אורחי דאתינא הכא·· א"ל שמעון מאן דפתח פתקא יומא· א"ר אלעזר תנא כל מאן דאמר תהלה לדוד תלת
זמנין בכל יומא איהו בן העולם הבא והא אוקמוה טעמא אי בגין דאית ביה פרנסה ומזונא דכל עלמא תרין זמנין
אינון ביומא בצפרא ובמשא דכתי' בתת יי' לכם בערב בשר לאכול ולחם בבקר לשבוע אי הכי אמאי תלתא זמנין
בכל יומא אלא תרין למזונא דבני נשא וכל עלמא וחד למיהב תוקפא לההוא אתר לפתיחו ידוי תרין מזונין אילין
אשתין דא מן דא הכאחד ואתה נותן להם את אכלם בעתו דא מזונא דעשירים דהיב מיכלין סגיאין בעתו בחד תרין
דכתי' ומשביע לכל חי רצון דא מזונא דמסכני דאינון שבעין מרצון ולא מן מיכלא סגיא·· פותח את ידך דא תוקפ'
לההוא אתר דבפתיחו ידוי נפקא רצון ושובעא לכולא·· **תנן** הכי אוליפנא דלאו איהו אלא תרין זמנין בכל יומא דלין
חיובא על בר נש ואי אתי ויתיר לאו בגין חובה איהו אלא בגין שבחא דאתשבחן במזמורות דדוד מלכא מט' בגין דפרנסה
לא אתי למשאל אלא בתר צלותא ופיוסא דמאריה· מלכא יכול בקדמיתא ולבתר עבדוי הה"ד באתי לגני אחותי כלה
אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי וגו' ולבתר אכלו רעים שתו ושכרו דודים·· אכלתי יערי עם דבשי דא צלותא
דמיושב בההוא יער לבגין דיוצר אור והאופנים וחיות הקדש כולם קדושים כל הני איקרון יערי אילנין ונציבין דביה
עם דבשי דא ק"ש דאיהו מתיקו דכולא בסוף צופין ומתיקין שתיתי ייני דא צלותא דמעומד מסיבו הין שלא דאתשר
ודא בשלש ראשונות עם חלבי דא בשלש אחרונות ואיתכלילן אילין באילין עד כאן מיכלא דמלכא· לבתר אכלו רעים
שתו ושכרו דודים לתתא ועל דא לית חיובא דמזונא אלא בתר צלותא· בצלותא דמנחה בערב קודם צלותא מט'
בגין דעד לא אשתכח הוה קשיא בשר דאנפי מלכא נהורין ויומא תהלה לדוד בהאי סדורא דמזונא דלבתר דשריא
דינא ודינא תלי על עלמא לאו שעתא איהו· אתא ר' פנחס ונשקיה· א"ר יודאי לימא לן מר מלה מעליתא דדא··
פתח ר' שמעון ואמר ויהי היום ויעבור אלישע אל שונם וגו' בכל אתר ויהי איהו צער ויהי בימי שפוט השופטים וגו'
צער ודאי ויהי היום יום דאיתמנא צער והא איהו יום ר"ה דאיהו יומא דהוה קשיא לעלמא·· **ויהי היום**
ויעבור אלישע אל שונם יומא דר"ה הוה ויהי היום ויבאו בני האלהים יום דר"ה הוה ובכל זימנא תרין
יומין איכון מט' בגין דליהוי יצחק כליל הוא ורחמי תרין יומין ולאו חד דלא אתכפיא יחידאי יתיהב עלמא ועל דא כתיב תרין
זמנין ויהי היום ויהי היום ויעבור אלישע אל שונם וגו' ויהי היום ויבאו בני האלהים וגו' אלין ס' רברבין בני האלהים ודאי בנוי
דמלכא קרבין לגביה ואינון שבעין ממנן דסחרן קדריא דמלכא ואינון דאתמנן הוו על עלמא·· להתיצב עליה' וכ' עליה' קיימי
אלא בשעתא דלין קיימין עליהון בהא קדמאה דכולא דלא חייש אליקרא דשמא קדישא אי לא אתחלל בארעא מאן הוה דלא חייש
ליקרה מאן הוה דלא אני יקר לשמא דא דאיהו יהו"ה ודלא יקיר לאורייתא ולעבדוהי·· ויבא גם השטן בתוכם גם לאסטנא
הוה ומקמא אוף הכי להתיצב על יי' דאיהו נמי חייש ליקרא דשמא דא אתפלגו עמוהן דעלמא קדמאי הכא חד אמר איוב מחסידי
אומות העולם הוה וחד אמר מחסידי ישראל הוה ואתי לכפרא על עלמא דהא יומא חד רב יהודה סבא אשכחיה לאליהו ז"ל שאל ליה על
האי ואמר ליה הכי הוה ודאי צדיק ורע לו רשע וטוב לו· אמר צדיק ורע לו כל שחובותיו מועטין וזכותיו מרובין נפרעין
מחובותיו בעולם הזה ועל כן צדיק ורע לו וכל שעונותיו מרובין וזכותיו מועטין נותנין לו שכרו בעולם הזה ועל כן רשע וטוב
לו· אמר ליה הכי דמאה עלמא עמיקין אינון אבל בשעתא דקב"ה בעי לכפרא חובין דעמי אלא בדרונא דלהון ואחזי לכולא
כאמייא דאקי בדרונא לאיזה לכל שייתין כמא דכתי' והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו ובחבורתו נרפא לנו בההוא

צדיק
טוב לו
רול

יומא

יומא דר"ה קיימין שטנין קטרגות ממנן למיראן הנא דעלמא בוה אינון מאה ההסין קטינורין דקיימין למילה ולאין מיומינוס לזבן
ניכו ואילין מזמנים לחובה לאדרסא חובין דעלמא וחובין דכל חד וחד ועל דא אצטריך ליה לברנש לפרשא חובין כל חד וחד
פה דאינון ·· בגין מאן דמפרש חובוי לא אתמסר הניה אלא בידא דקב"ה בלחודוי וכל כהנא בהלין ואתפרשו קיימין ושרי דא מנא לן הא
ועל דא אצטריכו לפרשא לון חובין דכל נשמתא ונשמתא קמי קב"ה וה הוה עבד הוה מחי וכל חד לעגל יתפרש פה דכתיב שלבב
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי' ואתה נשאת עון חטאתי סלה ממשה רבן ע"ה דנאיס
דכתי' וישב משה אל יי' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה· וכתי' בישר' חטאתם כי עזבו את יי' ועבדו את הבעלים
ואי תימא הא כתיב אבל בספר הא כתי' קרא דא ואי תימא האי בספר אבל שלוחא דלהון דאיהו משה הא כתי' וישב משה
אל יי' ויאמר ועתה ניחשו להם אהי יהב מאי טעמא מאן דמפרש חובוי בהנא מהלין מיניה כל קטיגוריין ובגין דבר נש קריב
לנחמיה ולא אתדנן על חובוי והא דלא שבק דוכתא לקטרגא עלוי ולאולפא שלחובה מותא דבר נש יקום ויימא ולא יהיב דוכתא
לאחרא למימר כגון קב"ה מחיל ליה חובוי ומוליה ושוב ירוחם פומוי דר"ה מתקנין תהלא למלכא כורסייא למידן סנא לכל עלמא
וישראל עאלין לקמיה להנא קמי דליפוש רונייה דתנן ומשפט שמו ישראל כבר יום בזמנו יום בזמנו מאי הוא אלא הני תרין יומין ותרוייהו
·· דהה אחאי תרין יומין בגין דאינון תרין בהנא דמתחברן כחדא הנא עילאה לאו קשיא והא תרגה דאיהי רפיא ויקדיהו ומשתכחי
ועל דא לא ידעי הש כבלאי רזא הכבא וילודתא ולא ידעי בתרוייהו אנוהך ילוותא דאינהו הנא תקיפא מלתחבין הנא דמשרא
נשחי נגה רפיא אינון לא ידעו ועבה תרוייהו ואנן לא ידעו ועבה תרוייהו וכולא נפקין מאורח קשוט ·· **פתח** ואמר
תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגנו מאי בחדש דא בהנא רפיא דאיהי חדש בכסא כס דעלמא עילאה
כס דא פחד יצחק דאיהו כס למלכא עילאה ·· תן בכסה דא הנא קשיא פחד יצחק הנא דאתכסי תחות דלאו איהו הנא דא בתוקפא
פתח דא הנא רפיא משפט דא הנא קשיא ברחמי ותרוייהו אינון כחדא בגין כך תרין יומין אינון ותרוייהו ברזא חד ··
אשרי העם יודעי תרועה יי' באור פניך יהלכון יודעי תרועה ולא כתי' שומעי בגין תרוייהו דדייהן באורייתא
דאורייתא קהסא אינון ידעין רזא דתרועה תרועה הוא דכתי' תרועם בשבט ברזל מאן עמא דישראל דידעו על לאוריו
דדן עלמין דמאהון למיעלקיה ולאתקרבא ביה וכל אינון הדעין רזא דתרועה יתקרבון למהך באור פנין דקב"ה ודא איהו
אור קדמאה דגניז קב"ה לצדיקיא לעלמא דאתי ועל דא אצטריך למנדע ליה ·· כתי' ויותרת מן הכבד וכתי' ואת היותרת על
הכבד יותרת מן הכבד אשת זנונים דנפקא ואחזה מן הכבד לאסטאה בני עלמא ולאסטנא עלייהו ולאסבקא לדכוראה
לאיעבר זכוונס יותרת על הכבד דשלטא היא דכורא הלא מלה אשה זונה דשלטא על הכבד אשת מדיינים ובעם ·· יותרת מן
הכבד מן הכבד נפקא לאסטאה לכל עלמא ולאיעבר ניוסין על כולא לבתר סלקא איהי לגבי דכורא מלה אשה זונה ממותא
דאנפין וכהן איהי על הכבד מגו כבד ויותרת הוה לנפקא מריה דאיהי חרבא דמלאך המות דנפקי מינה אינון טיפין
מהכן ויקטלא בני נשא הכל כ' נופת תטופנה שפתי זרה וגו' ואחריתה מרה כלענה קשה בכבד וכל הרשען ומוקנה נפיקין
בההוא זמנא משעמא בשלמא לאסטאה כל בני עלמא וכהן ישראל בעאקין יומא לכה ועל דא נעלין שופר לאתערא בה ההיא
הדועה ותקיעה הנא קשיא ברחמי והנא רפיא ברחמי וכהן אתערו הכי לנשלא ואתכנש כולא דא בדא ·· כלהו דההוא
כבד נקיעו אתקפנא כולא לגבי לב דאיהו מלכא לגבי נא והוא לב לגו אורייתו ולאו מתאורייתא בעברו דשבחן דשאיה אלא
נקיעו כל בחדוה ולחויה וכל רקרין וכל שבחן טבין וכל ההוא עברו ולכלבא ומיטבא יהב לן על שאר עמין ·· בגין דניניל

אזדמן ליה צפרדיע א"ל דויד

לב כל איכון חובין לצלותא ועי' ופה לשכהן בגע ברחיה וזהו על מאר שמין הה' ונשא השעיר עליו את כל עונותם עונות תם
דהפקא פון לצלותא נשי' כל זכבו וכל צברו ואחוריה כבר נשי' כל מה דאשתאר ולצלותא ועיכובא ועבירו וזהק בכל עייפון לחרט
בגע ברחיה· א"ר פנחס אורחא דא הא מתקנא לי לחיידע ולאשתמע מלי דעתיק יומין וכמה עלמא דאת שריא בנייה ווי ווי ליה
לעלמא דאתחרבן מיניך יהמין ולא ידעין מלי דאורייתא כדקא יאות ודאי הא קוה דכבר נשי' לכולא טב וכש אעג"ח אושטנו ולקיט
כל חוביהון דישר' הנ"ל כל זכין דלהון לקיט בגין לקיימא קורסיה וכולא איהו האי והאי מקהב לבב לבב ואורחוי דלב לא נשי' לא
זפכו וצהרו ואחוריה דכולא פוה דאורחין ושאר טיכופא ולצלותא ועברו אהדר לבבר ונשי' כולא בגע ברחיה דכתי' ונשא השעי'
עליו את כל עונותם ונו' מלה דא אהדרנא בגין התכנס לפרוא כדושא מתיקא· זכאה חולקי דזכינא להא ולמרחוי דא בעשנ'

רבוניה דעלמא

אורח הוא **פתח** ואמר יה"ו לא נבה לבי ולא רמו עיני ונו' האי קרא דוד מלכא אמרו בשעתא דהוה אזיל על כיף נהרא
והוא אמר " רב"ש עולם כלום הוה ברנש בעלמא דאודי ושבח לקבלך כוותי אזדמן ליה צפרדע אמרה ליה דוד לא
תתגאה דאנא עבדתי יתיר מנך ואמסהר נפשי על מימרא דמאה דכתי' ושרץ היאור צפרדעים ונו' והא אוקמוה· והו דאנא
משבח לילייא ויומא בלא שככה בההיא שעתא אמר דוד יה"ו לא נבה לבי ולא רמו עיני ונו' יה"ו לא נבה לבי דלא איזדן קורבנא דבכל
יומא ובכל זמן דזמן לגבי קב"ה דאתכלילת כנסת ישר' בה בין כל שאר אוכלסין וכל אילין שולטנין אסיקו לה מבין נזבין הייכו כך
כל זמנא דהוו ישר' אעירמין לגבא ולא פוחין בתיובתא ולא סלקין הא ניחוח ולא אסיק לון מבין נזבין בין אר' עלין וכד פתחין
בתושתא מיד סלקין הא ויפיק לון קב"ה מבין נזבין ואתהנו מהו כנסת ישר' דכתי' פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי דכל זמנא
דאעונא אעירמא לית לה פתחא ולא סליק מנו נזבין ודיורא בלזימו קב"ה כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות וקב"ה לא שדר

אתא נשרא זורא

לן אורחא דא למיהך אלא בגין דא לאולפא מילין אילין·· עד דהוו אזלי אתא נשרא חדא ונטיל שושנה חדא בטופריו ואחלב אמרו
והלא נהך למרחין קמו ואזלו עד דהוה אורחא לר' פנחס ואורחא דר' שמעון אזל לה איהו ור' שמעון ור' אלעזר ושאר חבריא
ואשתאר ר' פנחס ושאר חבריא·· **פתח** ואמר למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד מאי ללמד לאולפא לבני
עלמא מיליה והא אוקמוה שושן עדות אילין סנהדרין דבולא דכתי' בטנך סוגה כשושנים מכתם סימנא דאתי
ליה לדוד כד שדר ליה ליואב לארם נהרים ולארם צובה לאנפקא מהו קרבא·· א"ר חייא דא איהו שושן עדות דקיימא
הכא שפעתא עלך ודיינין ענין בחדא ומייעתא קה"ט לאשתבחתא דא איהו שושן בשלימו כדקא יאות·· קמו ואזלו אילין
הכא ואילין הכא אזל ר' פנחס ובאת בכפר עקימין ור' חייא ור' יצחק בהדה וודאי אקהמו למיעל יתבו ומקמן לנהורא דצפרא

מרדהון

זקף עינוי ר' חייא וחמא אילין כוכבייא דשרפנון מהלכין ואזלין אמר ודאי הא זמנין דאבון שלטין כוכביא·· אמר ליה
ר' פנחס כוכביא אילין דשרביטא ידענא במולהון דבריית בהא קב"ה ברא כל איכון כוכביא דרקיעא דרבבן ואונו' וכולהו
אודן ומשבחן לקב"ה דכתי' מונה מספר לכוכבים וכו' מנא זמניהו לשבחא קה לון קב"ה בשמא דכתי' לכולם בשם יקרא
וכהן דהימין ואושיט שרביטא דנהורא לחדוא למהך לשבחא למאה נהוא אתרא דאתתקן דכתי' שאו מרום עיניכם

נשרא רברבא

וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם ונו' אהה אתא נהורא קמו ואזלו עד דהוו אזלי אתא נשרא רברבא אמחר עבו
השיהון וקיימא עליהו·· א"ר פנחס ודאי עידן רעותא הוא השתא אתפתחו קרעי דרחמי לכל איכון במרעש והוא זמנא
דאסוותא לן ואנן דאיכון אסיהן למלכא דהא נשרא דא סימנא דרחמי איהו·· **פתח** ואמר כנשר יעיר קנו על גוזליו
ירחף ונו' לית בעלמא מאן דאיהו ברחמי על בנוי כנשרא והא אוקמוה דכתיב
ואסבלוה בכנפי נשר דאיהו דחמא

על בנוי

פתח [illegible]

בראשית י״ב עלין דשושנה
אחד

על בנוי ומנו דהשתא הוה שכן דרחמי אתה נשרא דא ואסתר לון בשעתא דא ודא איהו דכתי' יי' בקר תשמע קולי ודא איהו

בקר דאברהם ואיתערותא הליה" אדהכי אסתר נשרא ואעבר לקמייהו אר' פנחס נשרא נשרא מאי בעית לקמן אי בשליחותא

דמאריך אייתית הא אנן הכא ואי בנין סימנא תוחרא הא אנן זמינין הכא אהדר נשרא לשעתא ואהדר מיניהו ואיכון יהבו

אר' חייא הא דשלמה מלכא הוה ידע הוה דתנינן נשרא רברבא הוה אתיא לשלמה מלכא בכל יומא והוה שלמה רכיב על גדפוהי

ואוביל ליה ארבע מאה פרסי בשעתא חדא לאן אוביל ליה לתרמוד מדבר בההם אתר חד דאיהו לגבי טורא דחשוכא

דאיקרי תרמוד המדבר ולאו איהו אתרא דא אתרא דתתעודי' לא תרמוד דאיהו מדבר בההם ותמן מתכנשין כל איכון רוחין

דספרין אוחרנין · והוא נשרא הוה טאס לתמן בשעתא חד כיון דקאים על ההוא כורסיא תנבה נשרא ושלמה סלק תמן ואתי

תמן ואתייב מאיכון רוחין ונשרא הוה מסתכל בגו חשוכא דטורין להר דתמן עזא ועזאל דאיכון תמן במשלשלאי דפרזלא

נשיכין לגו תהומי ולא יכלין כל בני עלמא למיעל לתמן ואתי עופי סגיא וכיון דנשרא מסתכל לגו חשוכא דברבא מאיך [illegible]

ונטלה ליה לשלמה מלכא התמן ובפהא דשתא תא הליה ומכסייא ליה וקיימא על איכון שלאהי ואולא ומקרבא לגבייהו ושלמה

כען אחוך עיקא דחקיק עליה שמא קדישא ושוי בפומא דנשרא ומיד איכון אמרן ליה כלמה דבעי שלמה ומתמן הוה

שלמה ידע חכמתא עלאה ההו' ובכן שלמה את תרמוד מדבר בההם ונפ' טעינא הוה עביד בההם לא אמר ובכן אסתכל

במוכלתיה וידע ההוא דוכתא למנדע מה חכמתא עלאה הכא ושוס שכל וביביו [illegible]" עד דהוו יתבי הוה אתי נשרא חדא

לגבייהו ושושנה חדא בפומיה ושוי קמייהו ואזל לה חזו וחדו אר' פנחס לא אמאהבתא לבו דנשרא דא דאתיא בשליחותא

דמארה קא אתיא שושן דא [illegible] שושן עדות דקאמרינא דקב"ה שדר ליה לגבן" **פתח** ואמר כמה דקרינן למנצח על

שושן עדות ע"פ שושן מה סהדותא קא סהיד לא שושן דא איהו סהדותא למעשה בראשית ואיהי"

סהדותא לכנסת ישראל ואיהו סהדותא ליחודא עילאה סהדותא לכנסת ישראל דא איהו עדות בנין דשושנה דאית

בה תליסר עלין וכולהו קיימין בעיקרא חדא ואית ביה חמש לבר תקיפין דחפיין לדא שושן ואנינו מליך וכולא בריא דהימנותא

איכון תליסר מכילן דרחמי יתהא כנסת ישראל לעילא וכולהו אחידן בעיקרא חדא ואיכון בהת ודומיא דההיסודא דכולא"

חמש עלין תקיפין דסחרן ליה עליה לא חמשין תרעין חמש מאה שנין ליסודא דבהה קה"ש איליא דחיי מלקא בההו סדורות

לשבלא דבראשית כל עובדא דבראשית בוהו תכין יהעון במוכלתיו וקיימא בתושבנא אלהים דמעשה בראשית אחרזי

לעילא ואתי' לתתא לעילא בריא דעלמא דאתי ואתי' לתתא בריא דכנסת ישראל שושנה דסהדותא דא דקיימא כלהב

סימנין "כת' בראשית ברא אלהים דא שושנה דאית ביה תליסר עלין איכון תליסר תיבין עד אלהים תניינא ואילין חושבנא

הלין את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח הא תליסר תיבין דאיכון עלין דשושנה "חמש

תקיפין דסחרן ליה אילין איכון מרחפת על פני המים ואחור הא חמש אוחרנין לבתר יהי אור ויהי אור נורא הא שקרא

ושורשא דשושנה דכולהו אחידן ביה סהדותא ליחודא חמש עלין תקיפין ושורשא ויסודא דאחידן ביה תליסר עלין שמע

ישראל יי' אלהינו יי' הא חמש עלין דשושנה אחד דא הוא עיקרא ושורשא דכולהו אחידן בה רזא דתליסר מושבן —

ונשמבקא דאלבא" מה כוונא דשושנה איכון ישראל בין החוחים בין אחר שתין כנסת ישראל בין אחר אוכלסין דרבן

מרבן כל זיינא דשושנה קיימא חתיא ולא פרחא לסרבא החא ולא סלקין לה — ולא מפקין לה מנו ונזין [illegible] דכתיבא

סלקא החא וכהן מפיקו לה מנו נזין" אר' לעזר לאבוה הא שמעת אילין שיפין אמורין בריא דקורבנא שייפין אוחרנין

נשרא

ישלמה

אמר ושבתי

אני ואראה

את כל

העשוקים

אשר נעשו

אבל שבתי

אני' וכו'

מאן אתר

אתר תב'

שלמה אי

נימא לבתר

דאמ' מלה

תב כמלקדמ'

ואמ' מלה

אחרא יאות

אבל שבתי

ואדחה

תמן תנינן

בכל יומא

הוה אקדים

שלמה

בצפרא

והוה שוי

אנפוי

לסטר

מזרח

וחמי מה דחמי · ולבתר תב לסטר צפון וקאים תמן מאיך עינוי וזקיף רישי

בהאי שעתא הא עמודא דאשא ועמודא דעננא הוו אתיין ועליהוא עמודא רזא דעננא

הוה אתי שדרא חדא והוה נשרא הוה רברבא ותקיף והוה אתיב גפא ימינא ע"ג עמודא
דאשא וגופא וגדפא שמאלא ע"ג עמודא דעננא ועמודא דאשא והוה נשרא עלייהו

וסגדין לקמיה דשלמה מלכא. אתא נשרא

רזא דלהון אמר ליה אעיר כל שאר טייפין דלעמו רזא שילחה אינהו ·· הה לגבה הא אתמר אבל לגבה הא אינון נורא דדלק אמצן
דיותין לגביה מלכא שלמה כנפי האי דאתיין לקמי רוחא מרוחא דנשיב מנן בולטין אוקיד שלמה בהנגא חדא ··
פתח ואמר ויי להאמיר על סדום ועל עמורה נפקת אש ונ' במה אוקיד לון בנין דכנפי האי לא נשיבו
שמחה ומקרא את כנפי האי יונה ואינון רפאל ודקיאל ועליהו איתמר עושה מלאכיו רוחות לשכבא
תהיר קמיה דליבא ·· שאול **פתח** ואמר שבתי אני ואראה את כל העשוקים מאן אינון עשוקים אלין אינון ינוקי בתוקפא
דאמהון דסלקין מעלמא שליחא דמלאך המות זה מלאך המות קטיל לון דא איהו עושק את הגר ואמר ומיד עשוקיהם כח
מאן הוא כח ההד' יהי מארת ברקיע השמים חסר מארת בתי' ודא היא לילית דאיהי ממנא מיהב דההוא עושק ודא איקה שאול
ואיהי אזלה ואייכת בינוק וביה עברת בהו רוגזא ורתעה למכף עליהו ·· שאול למינא דכמא אזלא דא איכה בשנו וד'
איכה נדבני בשברא דמראשית נעלדא לית סימנא בשנו ובבשו מותא דכרני דלבי ומתנא דזוגה ·· קינה איהו דרגא
חד מסטרין דמותא ודא איקה תרמה עמטירא דרנא סמ"מאל דמלאך המות ומנ' דאתי מרחיק איהו מסטרא דמותא ולא מנוגא
חדא מנוגין דמותא ·· אתנבוכא דא נגיל כולא ומשחיק ומשדר לכל סטרין דלתתא ומנה אתגנו הקחי מאינון שמהם למתא
נלאינון סטרין ורוחין אוחרנין דאינוני בלילא מאינון אבהם ופרהם נשאר נגלין כל טייפין ונשיל כולא כבד וקתב לגלב
כמה דאתמנא ודא הוא דכתי' ותגשאריה אל הימין ועל דא אתחתי על מדבחא כגוונא דאריה דא כ' לקורבנין מכאן
והלא כל שאר טייפין דכמא דנפקא כגוונא דלעילא · קנה שית מתחבן כחדא ואינון איקרין בני אלהים מתקין
רוחא לגשבא על עלמא ואתייאן מסטרא דגבורה וכל אינון מתחברן כחדא אינ[illegible] גוונא דשופר ואיקה שופר
של אלים כמו בשן הבו לי' בני אלים דיצחק ותפקי רוחא וקלא ומההוא קלא נפיק ואיערו בעבי מטרא
ואשתמע לבריתא ועל דא כתי' ורעם גבורותיו מי יתבונן דהא מסטרא דגבורה קא אתייאן ומה אומר בגוא
קלא קול יי' על המים ונ' הרעים רועם לא כתי' אל הרעים על ידא דבני אלהים ולית מאן דידע בשברא
דהאי קלא ההד' מי יתבונן ·· ווסט דבלעז מיכלא ומתמן על לבולהו טייסין דא איהו רזא בדרגא דאישים
אישים אינון קרבין מיד ובלעי ונשלי בלול מנן אשא מיד והאי בלול כלול לאישים ורזא דא אשי יי' ונחלתו יאכלון
אין אכלין ובלעין ושארא לא אכלין וכל בני עלמא לבר לא ידשן היאך אכלין ולאן רזא דלהון את דדרגין דלנואינון
ידעין ונשלין מינייהו ולחי ·· ווסט לית ליה בהקה מכחץ דלא ידעין את מכבשים דידשן ובדקין ונשלין עד דעגי לגני שחוא
ואיטתחין ואיתבטל ונפיל כולא כבר כמה דאמרן מאילין אוטיב נפקין דרגין לקדמין ונשלין בקדמיתא ואילין איקרין
עותכזת אכלין קורבנין ומנחתין ועל דא איתחרב בי מקדשא סני' ובטלו העותכות ב' מעאו אילין נחתין בקדמיתא כיון
דנחתין אינון דשלטין עליהו בלעי ונשלי ואיקרון ווסט אמאי את ווסט דיוקנא דוחו איהו כפיף ולבתר שט למיכל
כלה' שטו העם ולקטו וטחנו בריחים מיכלא למיכלא משתכחא חדרא ומייא נסובא דמים ונסוכא דחמרא בהאי
וושטו עא ואשתאיב בדיוקא דיאה אין שרפים בשלהובא דלהון נשלין משתייא ואיקרין האה בחיבורא חדא ואשתאיב
כולא בהו וכל אילין נשלין כל חד וחד כדקא חזי ליה מדאיתחרב בי מקדשא כולהו אזשרו דיוקניהו ודגוונייהו ולשת יורא
דלא הוי נ' מחריק ·· אהם ר' שמעון קליה ובכה ואמר ווי ווי ירושלם קרתא קדישא ווי לכל עלמא ווי לעלמא דכר
עבוון אילין אבהן נבהן ומנן אזשרו דיוקניהו ועל דא בכו חבריא אמהן ווי ווי כד המתלק מעלמא מאן ינגל·

לון

ומאיך לקמיה ויהיב ליה חגון טרפין · נטיל לון מלכא שלמה והוה מריח בהם
בהו והוה ידע בהון סימן ואמר דא איהו נופל וגלוי עינים · בשעתא דתדין טרפין הוה ידע
דתלוייהו נופל וגלוי עיני בתען לאודעא ליה מלין · מא עבד חתים כורסייה בגושפנקא

דהוה
חקיק ביה
שמא
קדישא
ואיהו
נטיל
עזקא
דחקיק
עלה שמא
קדישא
וסליק
לאיברא
ורכיב
על ההוא
נשרא
ואזיל ליה
וההוא
נשרא
הוה
מסתלק
לרום
ענני
ובכל
אתר
דאיהו
עבר
הוה
אתחשך
נהורא
חכימי
דהוו
בההוא
אתר
דאתחשך

לן רזין סתימין באילין דלא אישתמעו מיומא דשלמה מלכא עד השתא ·· **ר' אלעזר** פתח בהאי קרא אחותי
כלה וגו' האי קרא אוקמוה אבל טית סידהן לקורבנא איתהכא וכולא אוקמוה · אמר ר' שמעון
יאות הוה דשהות מלה ושמתא איהוא אמר בגין דחמינא בסיפרא דחנוך מלה ואולפנא אמר איהוא בה איתא
המוא מלה דחוית ושמעית אמר כולא חד מלה קב"ה אמר לה · באתי לגני בגין דכל קורבנין דעלמא כד סלקין כולהו
עאלין לגו גנתא דעדן בקדמיתא רזא דכנסת ישראל והיאך בקדמיתא ושירותא דקורבנא בנשמתא דבר נש אוה על חוביה
עליה ונכים וההו דמיה על מדבחא השתא איך מסתכלא היך איכון רוחין קדישין אתהכון מהא ומאי טעמא דקורבנא
דבהמה והא יתיר מנה להקרבא מבר נש ההוא רוח ולאתקבלא בתיובתא מגו נכיסו דבהמה ולאיתוקדא בנורא דמדבחא
לא דדא איהו בגין דאית בהמה רבישא על אף טוהן ואף טוהן אכלת בכל יומא וכולהו איקרון בהמות ועלה אית
איך בעירא אכל בשרא ומאי הוה מאשא וכולהו צריך לן ההוא בהמה בלחיכה חדא ההד כי ה' אלהיך אש אוכלה
הוא וכל מייאן לירדן מלה בזית שנן הא עבדת ליה בנמיעא חדא ההד יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו ומהדרא דמלה
חמינא דכלהו שקרא ויסודא להאי בעירא דלתתא בגין דרוחא דבשרא מיניהו אתפשטא ואתנהיר ההוא רוחא
ואתקא בבנויה · וכד חב בר נש אייתי בעירא לקורבנא וההוא רוחא דבעירא לא סלקא ותב לאתריה וכל איכון רזין
לא מתקרבין ואיתפשט ההוא רוחא בכולהו ואתיין ואתזכו מההוא חלבא וחלא דההוא לבושא דרוחא דהא מסטר
להון הות בגין ההוא רוחא להון וכולהו איתהכון ואתעבדו סטרין על ההוא בר נש ועלא כלא בגין כך קרבן ליה'
מן הבהמה ·· אמר ר' שמעון בהך בה לקב"ה עלך אימור ישמח אתך ואתך ותוב ילדיך אתך כלא ואתך לא כנסת
ישראל · ילדיך בתיה דר' פנחס בן יאיר חסידא · את ליה לעאר בה איתא הא קרבנא דבהמה · קורבנא דעשפאתא · דכת'
ואם מן העוף עלה קורבנו · אמר ליה לא חמינא אבל אסתכלנא מאי מלה דבהמה דעשתי ועד לא שמענא אמר
ליה לעאר בה יאות יאות אמרת וכל סטרא לקורבנין סתהן סניאין תמן ולא אתמסרו לנגלאה בר לבכאי קשוט דרזא
דמהימנותא לא אתכסי מיניהו · סטרא לקורבנין לא איהו סטרא דאיכון מאינון קדשין ארבע דיוקנין חקיקין בכורסייא
דמלכא קדשא ואילין איכון פני נשר פני שור פני אריה פני אדם פני אדם דכליל לכולהו וכל אינון מסתכלאן אילין באילין
ואיתכלילן אילין באילין ומיניהו אתפשטן לבמה סטרין ורבון שלמה דהקלה לאילין שיעורא ומניינא וחושבן פני שור אתפשט
לבעיה רוחא מיניה לארבע זינין ואתכלילן בחד ואילין איכון פרים וכבשים ועתודים ועזים ואילין קיימין לקורבנא ובגין
דאינון הני מאיכון אילין קדשין דאתפשטו מההוא פני שור דאתקרבין ליסודא להון ואיתהכון מההוא יסודא ולבושא
דילהון ואי לאו דהוי להו יסודא בהאי עלמא לא מתקרבין תמן ·· בגוונא דהני נייחא לשפנותא קדשא ותריהון לדבקייא
ואתקרבת לקבלא רוחא דההוא בר נש זכאה ואיתהנה מיניה בגין דמיניה הוות ההוא רוחא כך אילין איתהכון מסטרא
ויסודא דלהון ואיתהכון מההוא לבושא דמקרבי דהא מלבושא דרוח דלהון הוה ובגין כך איתהכון מיניה ·· פני שור
אתפשט לשתי מיניה רוח ונשר בתה סטרין איהו ודא דמלה ושל יעופף תרין עופין ובגין כך נחתא ואתפשטו מיניא
ומשמאלא וקורבנא דעופי מכל סטר דכיה לא אתקרבא אלא יונה ותורים דאינון בקשוט שיוונייהו מכל שאר עופין ואינון
נרדפין ולא רודפין ומהימנא דא לא כוכבא לבר יונה ותורא קורבנא מיניהו ונחתין ואתקרבין אינון רוחין קדישין ואיתהכון
מעיקרא ויסודא דלהון · ואי תימא היך יתפשטו נשר מהאי יונה או משפנינא דא לבתה סטרי חיוין דלאו לון שיעורא

נהורא הוו ידעי והוו אמרי שלמה מלכא הוא אזיל ואעבר הכא ולאהוו ידעי לאן אתר הוה
אזיל · טפשין דהוו תמן הוו אמרין ענני הוו אנוזדקא אזלי וחשיך עלמא · בבק נשרא

[illegible]

או מן בעירא חדא·· הא תר שרגא דקיק אתמליא מיניה כל עלמא עמהון·· תוב אשא דקיק דליק לרברבא ואכלין לרברבא
עד הכא קורבנא מתכן סעהן לחקיקין בכורסייא קב"ה השתא אית לשאלא אהניא ליוקנין דחקיקים בכסא יקר מנ״ לבר
קורבנא מאוחרנין לא ודאי מכולהו קורבנין·· אריה חקוק בכורסייא קב"ה דשעתא לקורבנא אלהים אריה נפיק ואכל
באשא ואכל ואתהני ומין· אדם חקיק בכורסייא קב"ה יקירא אדם עיקרא דכולא ואתקרב בגין רוחיה ונשמתיה ואדם
עילאה איהו מאדם דלתתא וכל זינא לאתקרב לזיניה ואיהו מיניה איתהני מהליה מתש ומסורא הליה· ודאי הימנא
הא אריה דלית ליה יסודא עתרא בההוא קורבנא אריה כליל לכולהו דהא ליחודא הוי ובגין כך אכל מכולהו וכל שאר לא
מזיניה דמיניה איהו קא אכל הא כל ארבע דיוקנין דחקיקין לגבא מתקרבין לקורבנא ובגין כך האי קורבנא אלהים וכד
הני איתהנין מיסודא דלהון ועיקרא דלהון כגון נחת רוח לאדלקא בוסמין עילאין כהני ולוי יהבין יסודא ועיקרא לאינון
דרגין עילאין דלהון וכל דרגא ודרגא יהיב יסודא ד׳ דיוקנין דכורסייא בקדמיתא כדאמרן זינא לקבל זיניה ומתקרבין
אינון בקדמיתא זינא לזיניה·· פני שור כולהו פנים דמתפשטין לאינון זינין דקאמרן כולהו זינא לזיניה כולהו ומתקרבין
לעיקרא ויסודא דלהון·· פני נשר כדקאמרן· אריה כמה דאמרן·· אדם ברוחיה ונשמתיה מתקרב לגבי אדם עילאה
כהנא דמייחד שמא קב"ה מתקרב לגבי כהנא עילאה ההוא דעאל לגבי קדש קודשין ואתקרב ואדליק בתיקונא בגוירו
אופין לקדושת כהנא דלתתא· ועל דא מענין בחדוה ההוא מטרא דלהון תמן ואנהיר אופין· ישראל דקיימי על קורבנא
בצלותא וההוא צלותא דלהון על כולא הוא איתער לגבייהו ישראל סבא חותמא קב"ה ואנהיר אופין כל זינא לזיניה וכד
מלה ומלה בהי יסודא דלית אזלא ואיתערו דרגין תתאין ודרגין עילאין אתער דכולהו מתערי דרגין דחקיקין בכורסייא
לגבי דרגין דארבע יסודין דלהון ואינון דרגין עילאין דמתערן כולהו מתקרבין במערכה והשתא אבא לית לן הוו לתהנא
חד מיניהו שום הנאה ולא לאושיט ידא בקורבנא עד דמלכא עילאה איתהני ואכל ויהיב לון הוו לגבר פון הביב לון רשו
כל חד וחד אכיל ואיתהני כדקא חזי ובגין דכתי׳ אריתי מורי עם בשמי לגו אינון דרגין עילאין· מור עם בשמי דרועא
ימינא ודרגא שמאלא·· אכלתי יערי עם דבשי יעקב ברחל דא אהבה כדקא יאות· שתיתי ייני עם חלבי דא דרועא
שמאלא ודרגא ימינא הא כולהו דרגין עילאין דאיתהנו בגו מלכא קב"ה בקדמיתא ולא מיכלא דליה הנאה דליב·· עד
הכא מיכלא דמלכא עילאה בקדמיתא מכאן ולהלאה יהיב רשו לד׳ דיוקנין דחקיקין בכורסייא קב"ה וכל אינון דמתפשטין
מיניהו לאיתהנו ולמיכל בג״כ אכלו רעים שתו ושכרו דודים· אכלו רעים אינון ארבע דיוקנין כדקאמרן שתו ושכרו
דודים כל אינון דמתפשטין מיניהו וכולהו דרגין בין עילאין בין תתאין מתקרבי ואכלי ואיתהנין כדקא יאות ואנהירו
אופין ועלמין כולהו בחדו ודא איהו רזא ומטרא דקורבנין כדקא חזי·· אתו ר׳ אלעזר ור׳ אבא ושאר חבריא ואשתכחו
קמיה דר׳ שמעון אר׳ אבא מלה לא אתמסרת אורייתא בטורא דסיני אלא דאמר קב״ה הא בר יוחאי אוקים טעמין דילי
ווי לעלמא ווי ווי ר׳ שמעון כד יסתלק מיניה מאן ינהיר בוצינין דאורייתא קב"ה כולא אתחשך עד דייתי מלכא משיחא
לא יהא דרא כדרא דא ועל רזא דא אמיר לאיש נעשה כלום עד דיכול מלכא עילאה ומאי איהו צלותא דישראל וקורבנא
דהאי עלמא בקדמיתא מזמנין לדיוקנין דחקיקין בכורסייא קב"ה על אינון דמתפשטי רוחין דלהון על נפשי ובשרי
לקורבנא בריין דרוחא דילהון יסודא בהאי עלמא מיניהו ובגינן דכתי׳ מה רבו מעשיך ה׳ כולם בחכמה עשית דא
בריין לאיתהנו לקורבנא דרוחא דלהון ומתפשטי עליהו·· ארבע דיוקנין מזמנין על בריין אילין בגיון כדקא אתח

ובאופנים

בהדיה ופרח ד׳ מאה פרסין עד דמטא להרי חשך ותמן איהו תרמוד
במדבר בהרים ואיהו נחית תמן זקיף רישיה וחמא טורי חשוך והוה ידע דתמן ייעול
והוה רכיב על נשרא כמלקדמין וטאס ועאל לגו טורין עד ההוא אתר דזיתא תמן קרא
בחילא תקיפא ואמר יי׳ רמה ידך בל יחזיון עאל תמן עד דקריב לההוא אתר שוי עזקא קמייהו וקריב תמן והוה ידע כל מה דבעי מאנון חוכמתאן נוכראין דבעי למנדע כיון דהוו אמרין ליה כל מה דבעי בדין הוה רכיב עד ההוא נשר ותב לאתריה כיון דהוה יתיב על כורסי׳ אתיישב בדעתיה והוה ממליל
בדעתיה מלין דחכמתא יקירא · בההיא שעתא הוה אמר שבתי ואראה שבתי ודאי
מההוא אורחא שבתי מההיא חכמתא ואתיישבת בליבאי ובדעתאי ·· על כל

ונגלחפים וחיות הקדש וכל איכון חיילין אחרנין דקא מתפסני מיניהו ולבתר כהנא רבא דקא מיחד שמא קדישא היינו
אכבתשלם היינו ייחודא דקא מייחד דאיכו שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד ·· ונוי דקא מתנה לנוננא הלבון היינו וכיב אס
טמועתאמעו ונ״ל לא ננונא לנואי בנין לאיתערא סטרא לא לקורבנא · ולבתר אמתין ויתיב ישראל סבא דקיימא על קורבנא
דאיכו דרגין עלאין פניאחין עד לא קיימא על תקורא ליתראו לחד מיניהו למיכל ולא אושיט ידייהו עד דאלבא עלאה אכיל
היינו שלש ראשונות ושלש אחרונות כיון דאכל יהיב רשו לארבע דיוקנין ולכל איכון סטרין דמתפשטן מיניהו למיכל כדין
אדם דאיכו כליל כל שאר דיוקנין מאיך ונפיל על אנפוי ומסר נפשיה ורוחא לגביה אדם דחקיק על איכון דיוקנין לאיתערא
עליה דקא חני וביינו לדוד אליך יי׳ נפשי אשא וכל קלה דיוקנין אחרנין וכל איכון דמתפשטין מיניהו ·· תהלה לדוד היינו יביעו
ירננו יאמרו יברו כולהו אכלי ואתכבין כל חד ונחד כדקא חזי ליה מכאן ולהלה יימא ברנש עאכו דלביב ··
למנצח מזמור לדוד יענך יי׳ ביום צרה וכו׳ בשעתא דאיתנא ליינבא בסחקו ומתכבבן כולהו סטנוהן עליה דברנש ועל דא
כתי׳ אשה העם שככה לו אשה העם שיי׳ אלהיו · ר׳ שמעון הוה אזיל לטבריא ועמיה הב איהו אמר ליה שלם
עליה דמר אמר ליה ר׳ שמעון במאי עסיק קב״ה ברקיעא אמר ליה בקורבנות אמר ליה אמר קב״ה מילין חדתין משמך זכאה אנת
וזכאה דרא דאת ביה ולא אתינא לאקדמא לך שלם ומלה חדא דשמעא למישאל לאספקא במתיבתא דרקיעא שאלת שאו שאלתא דאתי
לית הב אהב״ל ושתייב והא כתי׳ באתי לגני אחותי כלה ונ״ל אמ׳ ר׳ שמעון ומה אהיב לון קב״ה אמ׳ ליה אמר לון קב״ה הא בר יוחאי ייתי
לן ואהינא למישאל לך אמ׳ ר׳ שמעון הב חביבותא חטב קב״ה לכנסת ישראל ומסגיאות רחימו דרחים לה עגי׳ עובדוי דהוו עגד
דלית אורחוי דמיכלא ומשתייא בנין חביבותא אכל ועתב הוא״ל ואתא לגבה עגד רעותא ·· כלב עאת להוב ובעבדת למיכל ליתקן
הוא דיכול חתן בהדא אע״ג דלאו אורחוי הב קה״ל באתי לגני אחותי כלה אכלתי וכו׳ הוא״ל ואתינא לגבה ולמיעל להוב בהדה
אכלתי ונ״ל ילפינן מדוד דרחין לקב״ה ועגי שבכוי מנהא דאורחוי דקב״ה וקב״ה קביל ליה ועביד רעותיה צמון למלכא ולמטרוניתא
בההה הה״ד קומה יי׳ למנוחתך אתה וארון עזך מלכא ומטרוניתא כחדא בנין דלא למפרשא לון עאכו מאגון ואתי עוכבן הה״ד
כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו דאיכון מנטרא המינא אמר ליה קב״ה דוד לאו אורחא הלי הוא אמר ליה דוד רבון העולמים
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך תקינא דאנא תקינת אל תשב ליה אמר ליה קב״ה דוד הוא״ל ומיגתני איתו למיעבד
רעותך ולא רעותי וילפינן מנהי אורחא דעלמא דמאן דמזמין לאורחא ההוא דאתיא לגביה אית ליה למיעבד רעותיה דההוא
דמזמין ליה אע״ג דלאו אורחיה בכך ·· **ויקח** מאבני המקום ונ׳ וישכב במקום ההוא בא״ל ואתא חתן לגביה כלה אע״ג
דלאו אורחיה בכך— וכסתות ואיהו יהבה ליה למשכב יתיב בהו אע״ג דלאו אורחיה בכך—
דלאו אורחיה למשכב אלא בכה״ס—
יעקב כליל ברעותא דכלה בנין דאיהב יקרא לכלה ככה״ד וישכב במקום ההוא על איכון אבנין אוף הכא ונ״ל אכלתי יערי עם דבשי
אע״ג דלאו אורחיה בכך בנין רחימו דכלה אכיל ושתיה כל דא בגינה דליה ולאו באתר אורחא באתקפא לא אכיל ושתי באתרא אחרא
ושתי הה״ד באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי ונ״ל מלאכים דשדר קב״ה לאברם באתרייהו לא אכלו ולא שתי בגיניה
דאברהם אכלו ושתו אמר ליה אבוי ר׳ בחייך מלה דא בגא קב״ה למימר ובגין דלא למחזיך מיגו קמי כנסת ישראל מלה מלה
לגבך ובדרגא למשאל מינך זכאה אנת ר׳ שמעון דמארך ישתבח בך לגבלא עלך כתי׳ צדיק מושל ביראת אלהים ·· אתו רבנן לגבי
ולאשי בקורבנא אית עשן ואית ריח ניחוחי אית עשן איכון מאהרן דריגא דכתי׳ פ׳ אז יעשן אף יי׳ ונ׳ אתכבנון עשן ועשן רימא
בחוטמא ובעיינין ואיהו ריח ניחוח איכון תפוחים אנתנו הה דכתי׳ וריח אפך כתפוחים ··

את הכבש אחד תעשה בבקר מאי בבקר הא בקר דאברהם דכתי׳ וישכם אברהם בבקר מנא לן דהאי בקר דאברהם מבלא הבקר אור הבוקר לא כתי׳ אלא הבקר אור ודא אור קדמאה דברא קב״ה בשבעה דבראשי׳ ועל דא תעשה בבקר ואשתמודענא ולקביל בקר דאברהם ·· את קורבני לחמי קורבנא ואת הכבש השני תעשה בין הערבים דא יצחק דכתי׳ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב ועשירית באיפה למאי אלא לקביל כנסת ישראל דאיהי עשיראה לדרגין ואיתקריאת למנחה בין תרין דרועין ואיהי סלת נקיה ובגין דאיהי נקיה לא דל הבקר נקיה דשובעא מינן שבעה מינין הא קב״ה בלחודוי ובגין דא מאן הוא בשערוה נזהק ליה לדרגא ווי ליה עבודתא אזלא אבתרה ואי תמנא אתפקד על דא ואיהו רחם אבתרה ועליה בני כורך הורא לנהם חיה מנעלגלו ונלי מאתר לאתר ולית מאן דשבח עליה הקב״ה ולית מאן דרחם עליה תלת איכון נהרין הי לעלויהו קה בהאי עלמא ואר בההוא עלמא ·· אר מאן דליט נביה אר תמנא אתפקדא קיוה לשבחא דליט נהיב ושבעא אוחרנין ממנן דאיתיב נעל בההוא תולב נאהוה אתון ומסלקי ליה לנגילא ודיינין ליה עד דאשלים ליה ההוא תולה מנא לן דא ממשה דאמר ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת אע״ג דקב״ה עביד רעותיה ועם כל דא לא אשתזיב מעונשא דלא אדכר בפרשת תצוה ומנא לן דא מדוד דהוה אמר אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי ההוא ממנא דאתפקד על חזונהי ההוא תולה לגבוה בדש׳ ואר מאן דנהק נהירא או פירוק דנהרא בדרגא תניינא בהאי עלמא ·· ואר בההוא עלמא מאן דאוקיד שרגא במוצאי שבתא עד לא מטו ישראל לקדושא דסדרא נפיס לנורא דגיהנם דאיתוקד בה עד לא מטא זמניה ואר דוכתא אית בגיהנם לאינון דקא מחללי שבתא בגון דאוקיד שרגא עד לא מטא זמניה ואר ממנא איתביה בגיהנם במוצאי שבת אוקיד בקדמיתא לגבוה דוכתא ואמר האי דוכתא דפלניא וכל חייבין דגיהנם מסייעין לאוקדא ההוא דוכתא ובגוה ממנא קא תנדה או מנעשלו עלעלו נור וחייבין דגיהנם אמר אלה רתתוקי דבגין דאיהו נפיס לון לאיתוקדא עד לא מטא זמניה וחבלוי כגוונא נפיה מאתין עד דאמרו ישראל קדושא דסדרא אינון חייבין מתדבקין עלייהו דקב״ה ואינון מקיימי עליה כל ברכאן דאמרי׳ צבורא ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש וכו׳ ·· סלת למנחה למנחה האי סלת דמי תולבא עולתה למנחה בין תרין דרועין ·· בלולה בשמן האי שמן דעדי ונפיק מלשגלה ·· אר׳ שמשון ואוקמוה חבל מאי כתיב אלא רזא עשלא אינון בגין דאיהו שמן מאי כתיב אלא רזא שמושא בנוקבא למנבא לנבא שמן רבות קודשא כדקא יאות לא הוי אלא מזיתים דאינון סייפין נפה דשדנה ההוא נידו מלשגלה בכל איפה ושיפה לא הוי אלא כתית כדקא יאות דכתית כתישא ונפיק מכל אינון סייפין עלאין דאינון זיתים קדישין משח רבות קודשא אשתלים לגבי נוקבא ואי לא כתיש לאיתוק ההוא משחא לא תקוברנא דאיצטן ורזא עידוי אתקבלא מינה נוקבא ולא הוי כדקא יאות ועל דא בלולה בשמן כתית לאתקנא מינה ולאתזנא מינה· רביעית ההין בגין דאיהו רגלא רביעאה לכורסייא עולת תמיד דא עולת התמיד בכל יומא ויומא בשבת על תר תקן דאיתוסף בה גבירו ושלימו לכל יומין ובראשי חדשים ובה״ה השין איכון לסיהרא ודא עולה השא לא שמשא דאיהו השא לנגבה לא ראשי תה בבלירתא איכון יעקב ויוסף דמתחדתן עליה ועל דא לחדתא לה פרים בני בקר שנים איל אחד אינון דאתערת סיהרא להיך ישתמשון בה כחדא— ולזעירת נהוא הקודניהו ·· ואיל אחד דא יצחק וז׳ כבשים לגן אמאי אלא בגין התעור המן עשו אתכניש אכבשים דלא יתתני ליה ומאן איהו דלא שעיר הה׳ ובגין דזמין לאיתערא המן עשו אתכניש אכבשים ולא אשתכח המן יצחק אשתכח המן דאחזונו הלכ לנבב חמרא על דורדיה ·· יעקב אשתכח המן לגבדא יוסף דאיהו שטן הליה איהו לגבי רחל שבעה כבשים אינון שבעה יומי סיהרא בני שנה בגוי דסיהרא דאיקרי שנה דאיהי חדא מאינון שנים קדמונות· שלשה עשרונים תלת דרגין קדמאין תולה כל אחד ואחד

עשר

תלתא: אינון דגרמין ביש לגרמיהו

עשר כגוונא דלעילא עשרונים חד מעשרה.. **ושעיר עזים** אחד לחטאת לה׳ אמאי איקרי חטאת דאיהו
אבא והא תנינן דכתי׳ לה׳ אלא לה׳ איתקרב ולא
חטאה ומן סטרא דחטאת איהו. אמר ר׳
דכתי׳ לכפר לכפרא אנפין ולא איתקרב למקדשא ויהיב דא חולקא לסמאל ואכיל ליה ולא אכיל אחר קורבן ודא איהו לחובה דלא
אשתכח אורחא עימיה למיכל. כד אתקרב מן סטרא דחולקא דא ונטל דא דאיתפרדית דאחהה ואיתפרש מישראל ולא
מקטרגא עליהו ואי לא דהוה מיעוטא דסיהרא לא יהב ליה קב״ה כלום ות״ח ברזא דמיעוטא דסיהרא מאי קא עביד אלא בגין דקרבנ
ויתיב ונטיל חולקא וחילא לעמיה מן סטר סמאל דסיהרא ואיתקף בה.. ובשעיר דא אתפרש מכולא ואתהני מהאי ובגין דקרבנ
אזעיר לה לסיהרא מקרבין לה האי שעיר נפשא בגין דאתפרש מינה ועל דא תנינן אמר קב״ה הביאו עלי כפרה על שמעטתי
את הירח על בגין דאזעירת לה בגין סבת הלי אתון דהכין לא.. ואשכחנא בספרא דחנוך אמר כמא דברא לאיתכסיא סיהרא
לקרבא כבעלה אינוהך למיהב לסטרא אוחרא חולקא חדא בההוא זמנא הליה דאיהו שעיר אוף הכי נמי אינתתא אצטריכת למיהב
חולקא זעירא לסיטרא להון וזעיר מהאי דשערא ולברכה דא בלא והוא סיטרא בישא אתדבק בההוא חולקא דיהיבת ליה
ויתפרש מינה לכל סטרין ולא יזיל בתרהא לאבאשא לה ומה תעביד בההוא שערא וטופרין לבתר דתקנת לון כמה דהכא למנחה
לון אתר דלא עבדין תמן בני נשא או בני חיוון דהאי הלה ותגעיד לון תמן.. ובחדש הראשון ר׳ אבא פתח כאיל תערוג על
אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים האי קרא אוקמוה אבל כתי׳ איל וכתי׳ אילת וכולא חד בגין דאית דכר ואית נוקבא ואף על
גב דאית דכר ונוקבא האי איל איהו איקרי דכר ואיקרי נוקבא הה״ד כאיל תערוג ולא כתי׳ יערוג וכתי׳ אילת השחר וכולא חד
מאי אילת השחר אלא דא איהי חיה אחת רחמנית דלית בעלמא רחמנית כוותה בגין דבשעתא דאיצטריכת למזונא איהי אזלא למרחיק
לאורח רחיקא ואייתיאת מזונא ולא בעיא למיכל עד דאתהדרת לאתרהא אמאי בגין דאתכנשו לגבה כל שאר חיוון ותחלק לון
מההוא מזונא וכד אתת מתכנשין לגבה כל שאר חיוון והיא קיימא באמצעיתא ופליגת לכל חד וחד ומנה דפליגת איהי שבעא כאלו
אכלת יתיר מכולא ואתי מפליגת לון כד צפרא בעיא למיתי בשעתא דאיהו ליליא וקדרותא סליקת לאנהרא כדין דאנהיר צפרא כולהו
שבעין מזונא הלה כדין קלא חדא איתער באמצעו דרקיעא קא בחיל ואמר קריבין עולו לדוכתייכו רחיקין פוקו כל חד וחד
יכנוש לאתרה דאיתחזי ליה כיון דאנהיר כל חד וחד איתכניש לאתרה הה״ד תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון ואיהי אזלת
ביממא ואתגליאת בליליא ופליגת בצפרא ובגין כך איקרי אילת השחר.. לבתר אתתקף כגבור ואזלת ואיקרי איל לאן אתר אזלת שתין
פרסין מההוא אתר דנפקת ועלת לגו טורא דחשוכא ומתמן ארחת מזונא אזלת בגו ההוא טורא דחשוכא אזלא אורחא לרגלהא
חיויא חדא עקימא ואזיל לרגלה ואיהי סלקא מתמן לגו טורא דנהורא כיון דמטאת תמן זמין לה קב״ה חויא אוחרא נפיק ומקטרג
דא בדא ואיהי אשתזיבת ומתמן נטלא מזונא ואיהי תבת לאתרה בפלגו ליליא שארת לפלגא עד דסליק קדרותא דצפרא כיון דאתגביר
יממא אזלת ולא אתחזיאת כמה דאמרן.. ובשעתא דעלמא אצטריך למטרא מתכנשין לגבה כל שאר חיוותא והיא סלקא לריש
טורא רמאה ואיתעטפת בראשה בין ברכהא וכדעת וגועה גועה בתר גועה וקב״ה שמע קולה ואתמלי עלה רחמים וחס על עלמא
והיא נחתת מריש טורא ורהטת ועמדת גבייהו וכל שאר חיוותא רהטין אבתרה ולא משכחין לה הה״ד כאיל תערוג על אפיקי מים
אמר מאי אפיקי מים דאתיבשו ועלמא צחי עלייהו כדין תערוג.. בשעתא דאתעברת איסתימת כד מטא זמנהא
למילד געת ורמאת קלין קלא בתר קלא עד שבעין קלין כחושבן תיבין דיענך ה׳ ביום צרה דאיהו שירתא דמעברתא וקב״ה שמע
לה וזמין לגבה והאי שירתא דמעברתא אית בה תשעה פסוקים לאינון תשעה ירחי דמעברתא דיולדא כדין אפיק חד חויא

כאיל
תערוג

דרברבא מגו טורי חשוכא ואתיא בין טורין פומיה מלחכא עפרא מטי עד האי א״ל ואתי ונשיך בההוא אתר תרי זמני וזמנא קדמאה נפיק דמא ואיהו לחיך וזמנא תניינא נפיק מייא ושתו כל אינון בעירן דבטורא ואתפתחת ואולידת סימניך ויך את הסלע במטהו פעמים ותשת העדה ובעירם·· בההוא זמנא דקב״ה חס עלה ועל עובדהא דנחש דא דכתי׳ קול יי׳ יחולל אילת אינון חבלין וצירין לאיתערא אינון שבעים קלין מיד ויחשוף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד מאי בהיכלו אלא לאיתערא ההוא נחש ולא איתגליא בשקדו למהך בהיכלו מאי בהיכלו בהיכלא דקב״ה וכל אינון אכלוסין פתחי ואמרי כבוד מאי כבוד דכתי׳ ברוך כבוד יי׳ ממקומו··

ובחדש הראשון מאי חדש דהאי חיה דאיתגליא בה ואתתקנת ביה ונפקת לעלמא·· בארבעה עשר יום בארבעה עשר אלין שאר חיוותא דאינון עשר לכל סטר לארבע סטרין דעלמא וסטרא קדמאה איהו עשר וחד לכל סטרא ד׳ סטרין ואינון ארבעה כיון דאינון מתחברן ואתתקנן עם אינון עשר לסטרא תתאה כהן ארבעה עשר בחדוא לאתתקנא חיה דאיהי בתיקונהא·· ר׳ אלעזר אמר ודאי הכי הוא מה כתיב משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם וגו׳ מאי משכו כמאן דמשך מאתר אחרא לאתרא אחרא משכו יומין עילאין לגבי יומין תתאין יומין עילאין אינון תלת מאה ושתין ושית כחושבן משכ״ו יומין תתאין למנין אינון תלת מאה וחמשין וחמש כחושבן שנ״ה ובזמנא דאנהרת סיהרא באשלמותא סלקו למיהוי אינון יומין תלת מאה ושיתין ושית כחושבן משכ״ו ויומין עילאין ויומין תתאין למיהוי כולהו כחדא בחיבורא חדא ומאן משך לון אינון עשר לסטר ימינא דכתי׳ בעשור לחדש הזה מיבעי ליה מאי בעשור אלא כל תשעה אינון לכל סטר ונקודה חדא דאיהי באמצעיתא וההיא נקודה אשלימת לעשר ושריא בעשור כ״ה זכור ושמור לשמושא בעשרה אינון יומין השנה ובגין נקודא · לחדש הזה יומין דלסטר ימינא בגין לאתחברא דא בדא למיהוי כולא חד עשרה ארבעה דאתקשרו ד׳ סטרין מתחברן בקדושיהו כהן אולידת האי חיה ואתיא איל׳ לה ובההוא זמנא מקדשין לעילא להאי חיה וקראן לה כבוד וכהן אתקדש מועדא מה דלא הוה כבוד כבוד עד השתא קראן כבוד יי׳ ובהיכלו כולו אומר כבוד · מאי בהיכלו ההיכלא עילאה פנימאה דתמן מקדשא כולא תמן מקדשין למאן דחזי לאתקדשא היך מקדשין לה בההוא היכלא·· בקדמיתא אתפתחו תרעין וחד מפתחא סתימאה אתתקן ופתח חד תרעא דלסטר דרום כהן עאל כהנא רבא בההוא פתחא בהדרא בהימנוי ותיקונוי ואתעטר בעטרא דקודשא עלאה חושנא ואפודא ומעיל דע׳ זוגין ורמונין עלייהו וציץ שמא דקודשא על מצחיה מתקשר בקמונא לבושין ומ״ב אתוון מתלהטן בה ואתנהרין עלה ונהיר כל ההוא היכלא בנהורין עילאין·· אסתחר דגוא מפתחא ופתח תרעא אחרא דלסטר צפון כהן נטיל לוי מסטרא דעקב דאתבא מעוטר לקב״ה וכנור דתשעה נימין עמי״ב ואתעטר בעטרוי · וכהן אסתחר מפתחא ופתח היכלא חד תרעא אחרא תרעא דקיימא באמצעיתא עמודא דלסטר מזרח עאל ואתעטר בע׳ עטרין ואתעטר בארבע אתוון דאינון תחסר ואתעטר במאתן חד ושבעין אלף עלמין ואתעטר בעטרא דסייפי עלמא ועד סייפי עלמא בהגא לבושי יקר ובכמה עטרין קדישין·· אסתחר ההוא מפתחא ופתח ליה כל תרעין גניזין עילאין וכל תרעין דקדושין עמיהן ואתקדש בהו וקיימא תמן ועלבא מתברך בכמה ברכאן ואתעטר בכמה עטרין כהן נפקו כולהו בחיבורא חדא מתעטרן בעטרייהו כדקא יאות כיון דנפקי מתעטר לוי בקישוטוי והאי חיה איתערית אזדרזת נטלא מגו רחימו דשירתא איך אזדרזת נטלא מגו חביבו דשירתא ושריאת נטלא זמר זמר עד דאיתערבו נקודה חדא כיון דאזדרזת נטלא מגו חביבו דשירתא כהן כתי׳ וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ודא מסטרא דשמאלא היך אתיר לה לאושיט שמאלא שוי ההיא רישיה מגו חביבו·· ואיתימא כיון דאיהי נקודה חדא היך יכול לאחדא בנקודה זעירא אלא לגו עילאי כל מה דאיהו מלה זעירא לא תושבחתא ודא עילויא ורברבו עילאה מיד כהנא רבא איתער ואחיד לה ותפס לה דלא הות רברבא לא יכלין לאחדא בה כלל אבל כיון דאזדרזת נטלה ואיהי נקודה חדא כהן אחידן בה וסלקין בה לעילא כיון דסלקין לה ויקנא בין

קנין

פנחס נתן

תמן סעדין אילין כהן ההוא עמודא דקיימא באמצעיתא אתחבר בהדה בהדה דנשיקין מתקנין דא בדא בלא פירודא כלל בה שעתא
נקודא נפקין לעינוגין כדקא יאות ונפשא לפקדא לחייהא ומתכנשין כלהו וקראן לה מגו היכלא קדשא כבו״ד כבו״ד כבו״ד במיכלא
קדשא חדא ואיהו קדשי ולאו מקודש מקודש כהן ירחא אתקדש כדקא יאות וכהן כתי׳ ובחדש הראשון ראשון ודאי ועל דא משכו
ועל דא ובעשור לחדש [illegible] הזה מתחבר שמשא בסיהרא ומה דהוה נקודא חדא כד נחתת אתפשטת עשר עשר ואתעביד
מליא מכל תקונא כדקא יאות׃ **ר׳ חייא** אמר אימרא דאיהו פסח אמאי אלא בגין דכתי׳ הן נזבח את תועבת מצרים
מצרים וכתי׳ כתועבות הגוים ההם דחלן דשאר עמין אלא דחלא דמצרים
על דשנאין ליה דכתי׳ תועבת
ודא דלהון איקרי תועבה ועל דא כתי׳ תועבת מצרים וכתי׳ תועבות הגוים ההם׃ **ת״ח** תוקפא דיוסף דכתי׳ ומקצה אחיו
מלכא דהוה שליטא על כל ארעא
לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה ואוליף לון למימר רועה צאן עבדיך וגו׳ וכי
אבא למלכא עביד כדא ועביד לאחוי רועי צאן ד״ל רעי עאן השנאין להון ולא יחשבון להון אלא ודאי תועבת מצרים דחלא ואתא
דלהון איקרי הכי ועל דא כתי׳ הן נזבח את תועבת מצרים וגו׳ אמר יוסף כל מיטב ארץ רעמסס הוא והוא ארעא פהשו לדחלא דילהון
דרעיא ומהב בכל עינן דעלמא וכל מצראי חשיבו לאינון דרעאן לדחליהון מדחליהון דלהון עבד יוסף לאחוי דכבשין להון באהיון ויקבן
לון מיטב ארעא ויסגדין לון מצראי ויחשבון לון כדקא יאות והיינו דכתי׳ כי תועבת מצרים כל רועה צאן מתחשבין לון כדחלהון׃
א״ר יוסי והא תנינא דאתפרע קב״ה מאינון דפלחי לע״ז כך יתפרע מע״ז ממש והא יוסף עבד לאחוי ע״ז אמר ליה לא הוו לא עביד
לאחוי ע״ז אלא עבד לון לשלטאה בגו דלהון ולאכפייא לדחלא דלהון תחות ידייהו ולרדאה לון בשקל אמר יוסף אי ישלטון אחי על דחלא
דלהון ולאכפייא לון תחות ידיהו ולרדאה לון בגו השלטון על נימייהו דמצראי ובגין כך אותיב לון במיטב הארץ ואשליט לון על כל
ארעא ועל דא הוה קורבנא דפסח אימרא בגין דדחלא דלהון הוא ואבא דלהון אימרא הוא אמר קב״ה בעשור לחדש סיבו דחלא דילהון
ותפסון ליה ויהא אסיר ותפוס בתפיסא דלכון יומא וחד ותרין ותלת וביומא רביעאה אפיקו ליה לבנו ויתכנשו עליה לקטלא ובשעתא
דמצראי יהוו שמעי קל דחלא דלהון דתפיס בתפיסא דישר׳ ולא יכלין לשיזבא לאלהון הוו בכאן ודא קשיא עליהו כאילו נימייהו דמצראי
שקיין לקטלא וביומא רביעאה אפיקו ליה לקונטון לקטלא ויחמון מצראי אינון הכין ושנשין לעבדין בדחלהון׃ לבתר דיינין ליה במורא
אמר קב״ה יקהו שניהו דמצראי ויהא תפיס לרעותייהו ותא בתר יומא דלא יהדרון בתיאובתא דדחלא אכלין ליה הכי אלא אתקינו ליה
צלי ולא מבושל דאי תבשלון ליה בקדרא יהא טמיר ולא יחמון ליה אלא תקינו ליה דיתחזון ליה מוקדא בנורא בגין דריחיה נודף
ומלך על אפיהון׃ ותו רישיה כתוף על קרבוהי וכל אברוי דלא יימרון דחיה או דמלא אימרא הוא אלא דאשתמודעון ליה דאיהו דחל
דלהון׃ ותו דלא יכלון ליה בתיאובתא אלא על שובעא אורח קלנא ובזיון׃ ותו עצם לא תשברו בו אלא יחמון גרמוי רמאין בשוקא ולית [illegible]
יכולהו לשיזבא ליה ועל דא כתי׳ ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה׳ לשולא ולקלנא עבד קב״ה בגין הנך סנאין׃ ותו ומקלכם
פרדס ולא רומחא וחרבא ושאר מני קרבא׃ א״ר יהודה והא אוקמוה דמצראי פלחין למזל טלה ובגין כך פלחין לאימרא׃ א״ר
יוסי אי הכי טלה יפלחון ולא אימרא אלא לבולא פלחין אלא מזל טלה נחית וסליק במזל ואימרא בגין כך נחית לבולא ובעשרה
בניסן דאיהו בתוקפיה הכר ליה קב״ה אמ׳ ליה שמשא הכי דכל בעירא רבא דחלא דלהון הוא ועל דא קטל קב״ה כל בכור בהמה
ודא איתמר דאילין אינון דרגין דלתתא איקרון הכי׃ א״ר אלעזר כתי׳ כל מחמצת לא תאכלו וכתי׳ ולא יאכל חמץ אלא דא דכר
ודא נוקבא א״ר שמעון אלעזר ברא כתי׳ לא תאכלו ובדא כתי׳ לא יאכל אמאי לא כתי׳ תאכלו אלא נוקבא דאיהי אסטייאת אורחהא
באזהרה ודאי דכר איהו אחיד בחוטא דרכיו יתיר בבקשה׃ א״ר אלעזר והא כתי׳ לא תאכל עליו חמץ אמר ליה אסגי תבין

יתיר

יהיר לעקרא אבל בקדמיתא בבקשה לא יאכל ולבתר בטהרה קש״א תרוייהו מחמלא מאי טעמא בגין דריחא דמורא אית תמן
מה תלה כללדבר ונוקבא דכר תמן ונוקבא דרגליה יורדות מות בהשאול ושוקא דתיבא השכח ליה בגין כך מאן דאכיל נפשא דתמן
נפשא איהי אקדימת ליה מותא ולנדע דמית איהו בהאי עלמא ובעלמא דאתי דכתיב כי כל אוכל חמץ ונכרתה הנפש ההיא וגו׳

מצה חמאי לא הכי תנינן **שדי** בגין דאמר לעולמו די והא איקרי קב״ה שד״י בגין דמשדר לון לאינון סטרין בישין
דאינון בישין משדדין דעלמא איקרי קב״ה הכי נמי **מטה** בגין דעביר בהון מלה וקטטה וקרא
מבהא להו וכל משכני קב״ה איקרי מלה כד״א מלה ותהבה ר׳ שמעון
פתח נער חית קנה עדת אבירים בעגלי
עמים וגו׳ חית קנה דא חיה דאתאחד בה עשו חייבא קנה דקטנן דעבן קנה בים הגדול ועליה אתבני כרך גדול של רומי
קנה דא דכורא דהויא חיה בשא דאית ליה סטרא זעירא דאחרונא דקודשא ודא הוא קנה דעבן פתח רבא ובגין כך איהי שלטא
על עלמא ועל שלטנותא דלהון כתי׳ קנה וסוף קמלו קנה וסוף שולטנותא דאש לכל מלכוון תן קנה דזמין קב״ה לתברא ליה בקנה דא
תן מדהם הוא שלטא ותייב נפקו פה שולטנין לעיניהו וכולא ברזא דחמץ כיון דתבר ליה קב״ה אפיק חמץ ואשיל מלה
כיה בחוצא זעירא מכולא יתבר ה׳ ואיתעביד ה׳ אהדר חמץ מלה מלה אינון אתוון אלא דתבר ה׳ דאיהי חיה דאיקרי
חמץ ועל דא איקרי חית קנה דכות לתברא קנה בקנה דעין כל מאן דבני קבר ליה בינה איתבר בחוצא זעירא בנקמה תבר ה׳
ואיתעבר מאחרה והוה מלה ועל דא כתי׳ נער חית פשרה נער הב״ב קב״ה ואיתעבר ה׳ ואיתעבידת ה׳ תמין קב״ה לתברא להוא
קנה בעוינה דא איתבר רגליה ואשתאר הנה יה אלהים בחוזק יבוא וגו׳ ופעולתו לפניו מאי ופעולתו דא פעולה דהוא ק
התבר ליה והוה פעולה לפניו איהו דיעבר רגלה ויהי הנה החדש ראשון לדין הנה חנם ולירושלם מבשר אתן

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליה״ו וגו׳ ר׳ אבא אמר יום הבכורים מאן יום הבכורים דא נהר יוצא מעדן
דאיהו יומא מאינון בכורין עילאין ודא איהו דאורייתא תליא ביה ואפיק כלבין דאורייתא בגין דאיהו אילנא דחיי פה אילנין
ואי יתעבדו לאיתתב ר׳ שמעון פתח ואמר שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד האי קרא אוקמוה ואתמר
אבל שאו שערים אילין אינון תרעין עילאין תרעין דסובלתנן עילאה ואינון תמשין תרעין דבינה ראשיכם אינון ראשים מאן אינון
לא כל חד וחד אית ליה בשא לאתפשטא ולמיעל דא בדא ולאתכללא דא בדא ויהון חד אשכחנא בספרא דחנוך שאו שערים אילין
אינון תרעין לתתא מאבהן ואילין אינון תלת מקראי ראשיכם אילין אינון ראשי אבהן ישראל ואינון אבהן עילאי דאינון ראשין דאינון
תרעין ובגין דאילין אינון אופנים דמחן ושולטן לון על כתפיהו את שאו שערים ראשיכם שאו למאן ראשיכם דאינון ראשין עליהו
ושולטין עליכו והנשאו פתחי עולם אילין אינון אמהן ואדבע אינון לתתא ויבא מלך הכבוד דא מלכא עילאה דכולא דאיהו

דניאל מלך מההוא כבוד דבה״ר לסיהרא ומאן איהו יי״ צבאות ויבא מלך הכבוד לאן אתר למיעל אורייתא לארונא בחיבורא כחדא
ואות וכיון דהאי אשיל לאתריה כהן אורייתא על בארונא ואיתחבר חיבורא חדא ואורייתא עילאה באורייתא דבעל פה מתאחדן
לפרשא מילין סתימין אומת' **בשבועותיכם** למיעל דאתון תמן בכל שעתא דישראל עבד תושבתא נדרין קב״ה
אתקין תיבה נו אינון דקישין
ואעבר כרוזא ואמר הא בני לקדשא קהשין ורחא קהשין זמנא דקרשו
אינון כולהו לעילא ועבדו לבלתי שמיא דמקדשין כחדא בשמא קדשא וכולהו נטלין נטורא חדא ועל דא בשבועותיכם דאתון תמן
בשבע שבתות וכהן תשיך קב״ה תשיבו דשבע דינין לתתא בההוא דרגא דאתאחיד בהו באינון שבע שבתות ולי הרגה ותשא
אינון ולא יתייר לא כבן אומא יתבא על אתרווחין ואשתכחת דביעא עליהו ותן פרחן לה וננול אינון אית בגין בהאי דרגא

דלחתא

פנחס

רב המנונא סבא אמר בהאי יומא לא נטלי ישראל אלא תרין בנין ואינון תרנאה
דלהבה לקיימא דכתיב שלח תשלח את האם וגו' אינון בחד צפרא דאשתכחת בין נפקא דאימא וישראל ירשו לגבי
חומשי תורה והי תימא שיתא אינון אלא שבנו
ברה עמה ויקרא מה עבה ומפקי תשיין נפקא דאימא ההוא צפרא בלחישו דפרנא מלחשי לגבה לחישו סגי לחישו וההוא צפרא
רחם לאינון לחישו ואינון קלין דקא מלחשי לגביה ואתער דאיהו יחות נפקא דאימא וקיל השא ואסתלק לגבי ההוא לחישו דקלא
ופרחת לגבייהו ונפקת מתחות נפקא דאימא מן ישראל נטלי לה אתקיפו בה ולחשין לה וקטרן בקיטורא דלא תברח והניזיל מיד
נטלי ישראל בההיא קטרא ולא יכלי למפרח ולא יכלת למיזל לה עד דההוא קטורא עלייהו אינון מלחשין בקליהון ואינון מלחשין
בהדייהו ופרחת לגבה ונטלת כל אינון בנין דחשות בגדי אמהון מן דשמעין צלותא דאחוהון מהות צפרא וישראל נטלי לון
ואחיד בהו ואתא דההוא צפורא דקא אתה בקדימיתא אינון לא פרחי לגבייהו לעלמין ולא יכלין למהדר בהו הכי יתן קיימא
דהאי צפרא קדישא מתקנין לגביה היכלא יקירא בחדוה וכל עיטורין ועאלין לבי כנישתא ולבי מדרשא ומתקנין לגבה
ומלחשין לגבה בקל לחישותא כדקא יאות ואית דמעטירא מתחות נפקא דאימא דקפא השא ואתאחדת בהון מתקנין ומעטרין
לגבה כדקא יאות נפקת ופרחת לגבה כדקא יאות נפקת ופרחת לגבייהו הנה דאמרן ובה אחידן בכל אינון בנין דאשלמן לאינון
דיתמא עלייהו ואחזרת דהא מן קדישא שמעת ועלת באתכסיא מינך אתקיר ובמופלא ממך אל תדרוש שדר לה דלא תיכול לאחדא דהא
סתי שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך וגו' מקרא קדש דא קדמאה ובעטרא לעטרין ישראל לההוא צפרא קדישא בקדמיתא
דבין דאחזק בה שאר יומין איקרין מקראי קדש האי צפרא איקרי קדש דכתיב קדש היא לכם ובגין דאיהי קדש קראן לבנהו
ואתיין לגבה ובגין כך איקרין מקראי קדש איהי קראה לישראל וישראל קא מתעטרין בהדה וקראן אושפיזין ועל דא אינון אתיין
לגבייהו ואחידה בהו ובגין כך כתיב לא תעשה הא מקראי קדש במשכנותא דלהון ובההוא צפרא קדישא יקרא לון והקרבתם עולה
ריח ניחח בפסח כתיב והקרבתם אשה עולה וכא והכא בשמחה דא לא כתיב אשה אלא והקרבתם עולה ריח ניחח ומאי יומא דא שאלת
כלה לחופה ואיהי נפקת מכל סטרא בשמחה ונטרי יומין לדכון כדקא חזי ורזא דמלתא עונה בתולה עונש ובגין כך לא כתיב
אשה דהא אוחרא לא קרב למשכנא והא אתרחיק מסטרא בשמחה ועל דא יומין לדכון יומין ושבועין אתכלל ועלו בשמחהון לדכין
אר' אבא שפיר אנו זהכין לפתחא דא לפתחא. אר' שמעון אהדרת דא ואתון דברי שלמה ורזא דא אשכחנא בסיפרא קדמאה אושים
אינון בסטרא דאתלבשא ואתיין בסטרא דא ובסטרא דא אתדבקו באילנא דדעת טוב ורע אתדבקו ברע ואתדבקו בטוב ובגין
כך בשאר יומין כלהו לאושים וכתיב בהו אשה עולה אבל בהאי יומא דאילנא דחיי קיימא ולא אוחרא לית אנן זהכין לאושים
דלא אתכליך למיהוי תמן יומא דא יומא דאילנא דחיי איהו ולא דדעת טוב ורע דכתיב והקרבתם עולה ריח ולא אשה עולה ריח ניחח
לשם עולה בדא והא איתערנא מלי דפרים בני בקר וההוא קרבן **ובחדש** השביעי כלא יום דא והא דכולי עלמא
דינא הקיבא והנא רפיא. ושעירים עולה והקרבתם אימרא ליה בשאר יומין מאי ושעירים בא בזמנא
דא ושאה לן מעשרים כתיב ונסכיהם ותבשילין עבה ישראל בהאי יומא בשר דחלבונא אזיל לשפטא בחושן דשלמי
ועל דא לא כתיב והקרבתם אלא ושעירים עולה ולא אשה עולה וכן בכל שאר קורבנין לא כתיב אשה דלית להון חולק
בהני יומין כש"ב בהאי יומא דלית עמהן מעשרים וקבשילין בלא דעתא דסטרא אוחרא דהא דחיק מסדר לה למגד עירך
דחובין דבני עלמא ולאייתי לגביה בשר דאיהו אזלי ישראל נטלי עימא כדקא ושבקין כל אינון פולחנין וכל אינון תלמודין
ויבא לי יין וישת דאתי מרחיק מנן אחר דחמרא עתיק מזמנו שופר ותקשין בנין לאורעא רתמי והא אוקמוה

ואתי

ושתי ולעשס זה ומברך ליה בכמה ברכאן ואעבר על חובוי מה כתי' ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא
מצידו עשן מכמה מועטין כלא ואוקמוה [illegible] ובגין כך האי יומא איהו יומא דיבבא וקורבנא איהו שלה איל אחד בגין
אילו דיצחק ·· ושעיר עזים אחד לחטאת לחטאת איהו שוחד לסמאל לבטלא אונאי דההוא בכיה דהוה כד בכאי יומר
כיון דחזי דלא רשיעא הא למנצח עד כדה כדאמרן ·· כנויש דא ביומא דכפורי והא כתי' בפרשת אמור אל הכהנים ובחמשג
עשר יום לחדש השבעי **ר' אבא** פתח ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש וגו' ת"ח כל הני יומין
אילא איומא על צבאה בגין דלא ישלטו עליהו לשיזבא לון כיון דאשתזיבו בנחא והיא יתבא בסוכות
מתנהרן בנהורא דיומא קדמאה ויומא תניינא פקידת לון לישראל למיעבד סעודתא למנון דשאר עמין ואיהי לא שהא כמן
מיומא תליתאה דאיהו י"ז לחדש הקשה שהאת למשה עליהו הקב"ה בשבעה עשר יום לחדש עליה ארעא בגוהן דכל [illegible] ואוקין
שהאן בעייכו ·· אמר ר' אלעזר יומא קדמאה דחג לא שריא עליהו ולא יומא תניינא יומא תליתאה אתוסף ובגין שריא עליהו
אוסיף אתון ובגין קרבן דכתי' עשתי עשר והא אתמר דעד כען בגין דיומא קדמאה ויומא תניינא חדווא דכנסא עיין דאיב־ין
מתלבנין לון מיומא תליתאה ולהלא דאיהי שריא עליהו מה כתי' והמים היו הלך וחסר אילין קורבנין דאלין ומתמעטין ופחא
דאינון מתמעטין הכי אתמעטא טובא דלהון לעלמא דאתי דכתי' כי שמים כעשן נמלחו אתחש אתהפך כולא אמנה וכתי' וכדשנג
כולה כעשן הבלי ·· אר' שמעון אר' אלעזר שהאו רזיא לאתזחב כיון דשהאו מיומא תליתאה איהי שראת עליהו ואינון מייא לא
כד ידע בכולא אמאי דאינון הכא דהא טובא דישראל לא הוי באתר דרשימא אלא באתר דהכוייה ובגין אילין מיין דרשיין
יהבא אתמעטין אתא קרא לאתחדשא דכתי' והמים היו הלך וחסר אינון דרשו ביומא דחג אינון דרשיין ע' קורבנין
באינון עוה לנושין הוי הלך וחסר טובא דלהון ונגידו דאתגזר עליהו כוו הלך וחסר ובגין דאינון מים הלבן בוא לא לקמן
אשין דלא אתחבר טובא דיעקב לא יעשר זעיר אבל ישראל דאינון מקב"ה מה כתי' ודורשי יי' לא יחסרו כל טוב רישיה
דקרא ודורשי יי' כפירים רשו ורעבו כפירים אילין ממנן דשאר עמין ודורשי יי' אילין אינון ישראל לא יחסרו כל טוב אלא
אילין ומסתלקין לעילא לעילא במלי דאורייתא דכתי' בה טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף ובגין כך טובא דלהון דאינון מים
היו הלך וחסר עד החדש העשירי דא עבדת דהא כמן ימי הרעב כנו ואתעברת איהי ברעב ואתקפת כלה קהשא לא נביחת
מנו שמשם כהן נראו ראשי ההרים אילין אינון עוה דתשובה עוהן לשוון אתחיין ואתקפו ונבה כשין בעלמא ואינון אין
תשא בההוא עולב דהא כמן חולקהון ע' פרים אינון לע' ממנן דשלטי על ע' עמים ומלקין ביומא קדמאה ושיתין בכל יומא ויומא ואינון פהס־
מנהרין ביומין הלבין אילס תסר יו' תריסר אינון בכל יומא תה אלס ואיתך יד יי' קרא דתלעא עליהן קהן בכל יומא ויומא ·· כבשים
בני שנה מניינא דלהון קן אי תימא איהו רזא שן תניינא לגביהו והא כתי' כי גחלים אתה חותה על ראשו אבל אנן לא יהבינן אלא הדעה
לית ביומא שיתא חדווא כאינון יומין ובגין דאנן יהבי בטוב לבא ומחדווא בישראל אתהפך עליהו גחלים על רישיהון ובגין דולבען חדווא
דילן עבדה לון ביד יי' ואן כד מלקין בחושבנא הלבין ועל דא איתמא מא כריב לן למקרבא עליהו דהא אינון לא כשן כל אלא לגבי
חדווא לכל אינון ממנן אלס ואומהן דהאי שעתא דישראל יתבי לון סעודתי אילין ועם כל דא לא מתקרב כולא אלא לקב"ה בלחודוי
וסיבו סלנגא ועל דא כתי' אם רעב שונאך האכילהו לחם אילין אינון קורבנין דחג ואם צמא השקהו מים אילין דרשיין בכה ביומין
דחג ביומא תניינא וביומא שתיתאה וביומא שביעאה ופימנך כוז יבוזו לו מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וג' אילין אינון
מים דאנסכו בני ישראל אילין בחדווא ורחימותא דקב"ה דכתי' ושאבתם מים בששון ונהרות לא ישטפוה אילין נהר אתרחמון דכוא

[illegible] אבא

רבולבו

דכולהו דבקי ומתקשרא ברזא דיליה כרזא ·· אם יתן איש את כל הון ביתו דא סמאל באהבה דישראל למיבני ליה חולקא בקרבנייהו דאינון
מים דרשימין הכא בפרשתא בוז יבוזו לו סימנא דאינון מים בוז יבוזו לו ודאי דהא כולהו אתחשיבו לגבן חרס שבר דלא חשיבין ל׳
דאינון שבעי ורבושי חמשי וסימנך שרש את הרשי הרוחה ואית לן תיקונא בכן ולא שלטין ·· ואי תימא יומא קדמאה מאי עביד
ליה אלא לא איקרי ראשון ולא איקרי אחד אלא חמשה עשר סתם בלא ראשונה אבל שירותא דראשית דיומין תיומא תניינא הוה והכי
אתחזי בגין דלא אקרוב תמן ובגין כך לא תאים ראשון ולא אחד כלל והוה סתם ושאר רשימו דיומין ביום שני ואיתפליגו ביה מים
בבוז ואתחזרו ביומא דרחש סנה דאחרן וכולא כדקא יאות זכאה חולקהון דישראל דירתין לאשלבא מנוחה דאנוזא דייחודא
ובגין לאשלמא לון מנוחה מתכהן קליפין אילין ועאלין תב סני לאמר מלה דא ·· **ביום** השמיני עצרת תהיה לכם שאלו כל קד׳
דתשובה עד דאתפשטא אתר דיישובא וקרא
קליפין וקברו עזיזין וכתב נפשים קטל וכמה שקרבנם הע לון באינון עוה
קדשה מוקדה שוקן סחור סחור כהן עלאו לגביה לאתעבר עיתא תמן ולמיתה בה תמן ודא איהו עצרת בנושין אתרא דאהבו נשו
כולא הכי׳ לכם לכם ולא לשוחרא למחה חרעין מאהבין ואיהו בדריכו ונעל דא כתי׳ שמחו ביה וגילו צדיקים ורננו כל ישרי לב

ר׳ שמעון אמר כל מאן דחדי באילין מועדייא ולא יהיב חולקיה לקב״ה ההוא רע עין סטן שוט אחי׳ וקא מקטרג עליה
ומליק ליה מעלמא וכמה עאקו על עאקו מסבב עלוי על דא ·· ומה חולקיה דקב״ה למיהה למסכני כמים
מקבכיל למיעבד כמים מלה עאוה בגין דקב״ה באילין יומין אתי למחמי לאינון מאנין לבא הלה דאינון מסכנו ונאחר
עליהון ואתחילנא אית לון למיכלה ובכי עליהון סליק לעילא ובעי לאחרבא עלמא אתאן תנג כמה מקיבלא קמיה אמתין רבונו
של עולם רחום וחנון אתקרית אתגלגלן רחמין הלך על בנך אמר לון וכי על מה עבדית ליה לעלמא אלא על חסד דכתי׳ אמרתי
עולם חסד יבנה ועלמא על דא קיימא אמרה מלאכי עלאי רבון עלמין הא פלניא דאכל ורוי ויכול למיעבד טיבו עם מס׳
מסכנא ולא יהיב ליה מידי אתי ההוא מקטרגא ותבע ראשו ורדיף אבתרי׳ ההוא בר נש מאן לן רב אית לך רב בעלמא כאברהם
עבד טיבו עם כל בריין ויומא דעבד משתיא לבהה מה כתיב. ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק עבד אברהם
משתיא וקרא לכל רברבי דרא להההוא משתיא ·· תנא בכל סעודתא דחדווה ההוא מקטרגא אתי וחמי אי ההוא בר נש אקדים
טיבו למסכני ואוסכני בביתיה אתפרש מההוא ביתא ולא עאל תמן ואי לאו עאל תמן וחמי ערבוביא דחדווא בלא מסכני ובלא
טיבו דאקדים למסכני סליק לעילא ומקטרגא עליה מה לן מאברהם כיון דאזמין לרברבי דרא ואתמקטרגא וקם על פתחא כמסכנא
דמסכינא ולא הוה מאן דאשגח ביה אברהם הוה משמש כל אינון מלאכים ורברבין ושרה אינקת בנין לכולא דלא הוו מהימנין
דהיא אולידת יצחק ואתיין בניהון בהדייהו ונטלת לון שרה ואפיקת להו קמייהו ההוא מקטרג בעס שרה ודאי וכן מקטרגא
על פתחא אמרת שרה צחוק עשה לי אלהים כל השומע יצחק לי מיד סליק ההוא מקטרגא קמי קב״ה אמר ליה רבון עלמא
את אמרת אברהם אוהבי עבד סעודתא ולא יהיב לך מדיה למסכני ולא אקרב קמך אפי׳ יונה אחד והא אמרת שרה דחייכת
בה אמר ליה קב״ה מאן בעלמא וכו׳ ולא זז מתמן עד דבלבל כל ההוא חדווא ופקיד ליה קב״ה לאברהם למיקרב ליצחק קרבן
ואתגזר על שרה דתמות על צערא דבנה כל האי נפס דלא עבד טיבו עם מסכני ·· **עוד מפרשת** פינחס כתי׳ את
על האנוס
קרבני לחמי וכתי׳ את קרבנכם מה בין האי להאי אלא קרבני כגון שלמים דאתיין
קרבנכם כגון חטאות ואשמות דאתיין על חטא ואשם בגין כך את קרבני בגרא לחמי וכתיב וחתרא הא דא קטורת שחוי ד״א
ואין ריח לעביד כהנא בעשרה דשיר ושבחא ההל׳ וריח ניחוח הא הח הניחוח ··

תשמרו לקב״ה לי במועדו מאי מועדו איתימא בכל יומא בבקר ובערב מאי אורייתא דאיהו מועדו אלא מועדו דשכינתא בההוא זמנא רעוא ורעו דאשתכח לשבחא בדרגא יחודא ועל דא כתי׳ במועדו כד קוב״ה איתקרב כולא נטלין חולקא ואתברכן קליפין לכל סטר וייחודא אתקרב ואתאחד ובוסינין אתנהרן ואשתכח רעוא בכל עלמין וקב״ה אשתכח בדרגא ביחודא חדא כדקא חזי בכן שמיה לעלם ולעלמי עלמין

בריך יי׳ לעולם ולעלמי עלמיא אמן ואמן ״ תם

ונשלם שבח לאל בורא עולם

תניא אמר רבי שמעון מפתח של חיה בידו של הקב״ה הוא ובעוד שהיא יושבת על המשבר הקב״ה מעיין באותו הולד אם ראוי הוא לצאת לעולם יוצא ופותח דלתות בטנה ואם לאו סוגר דלתות ומתו שניהם אי הכי לא יצא רשע לעולם אלא הכי תנינן על ג׳ עבירות נשים מיתות וכו׳ אמר ר׳ שמעון והא אמ׳ ר׳ יצחק הקב״ה רואה אותו העובר שאינו ראוי לצאת לעו׳ ומקדים להמיתו במעי אמו שנ׳ הנפילים היו בארץ בימי׳ ההם נפלים כתי׳ בלא יו״ד א׳ ולמ׳ בשביל שאחרי כן יבאו בני האלהי׳ אל בה״ל בנות ורבו ממזרי׳ המה הגבו׳ אמ׳ שאין גבור ופריץ ועריץ כמו הממזר אנשי השם שהכל יכירו לקראתו השם הזה הידוע ממזר דכיון שרואים מעשיו שהוא פריץ וגבור הכל יקראו אותו שם ומה דאמ׳ ר״ש שהקב״ה מעיין באותו הולד אין לך רשע מאותן הרשעי׳ ויצאו שאין הקב״ה מעיין בו ורואה אם אותו הגוף יניח בן צדיק וכשר או שיציל לאדם אחד מישראל ממיתה משונה או שיעשה טובה אחת ובשביל כך הקב״ה מוציאו לעולם ביומוי דר׳ יוסי הוו אנון פריצי דהוו משדרי בטוריא עם פריצי אומי עלמא וכד משכחי בר נש ותפסי ליה לקטליה הוו אמרין ליה מה שמך אי הוה יודאי הוו אזלין עמיה ומפקין ליה מן טוריא ואי הוה בר נש אוחרינא קטלין ליה והא אמר ר׳ יוסי אתחזון אנון בכל מאי למיעל לעלמ׳ דאתי׳ ת״ר ג׳ דברי׳ הללו אינן באין לעולם אלא בקולות קול כמ׳ דכת׳ בעצב תלדי בנים׳ החיה

ארבע פרשיין כאן מזוהרא
ואתחנן וילך האזינו
וני מצא׳ בפנ׳ יוסף נ״ב אמן
זוהרא דנשמתין לא מייתין
בגנתא דעדן נייחין

וכתי׳ וישמע אליה׳ את קול גשמי׳ דכתי׳ קול ה׳ על המים וכתי׳ כי קול המון הגשם תחיית המתי׳ דכתי׳ קול קורא במדבר מאי בעי הכי קלא במדברא אלא אמ׳ ר׳ זריקה אין אינון קליא לאתערא מיתי מדברא ומכאן הותקדין לכל העולם אמר ר׳ יוחנן האתנן כשנכנס אדם לקבר נכנס בקולות כשיקומו בתחיית המתים אינו דין שיקומו בקולי קולות אמר ר׳ יעקב עתידה בת קול להיות מפוצצת בבתי קברות ואומרת הקיצו ורננו שכני עפר ועתידי׳ לחיות כטל של אור גדול של מעלה שנ׳ כי טל אורות טליך וג׳ יחיו מתיך׳

זוהר פרש׳ וירא

אלה הדברים אמירו לנו החכמים
המורה דבר בפני
רבו יתחייב מיתה
ואתחנן אל׳ בעת ההיא לא׳ איבה
איכה ישבה בדד העיר רבת
איבה

ספר אלה הדברים״ פרשת ואתחנן״

ר׳ יוסי פתח ויסב חזקיהו פנו אל הקיר קרש ויתפלל אל יי׳ ת״ח כמה חילא דקיימו דאורייתא וכמה היא עילאה על כולא דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעילאי ותתאי ולא דחיל מערעורין בישין דעלמא בגין דהוא אחיד באילנא דחיי ואכיל מיניה בכל יומא דהא אורייתא אוליפת ליה לבר נש באורח קשוט אוליפת ליה עיטא היך יתוב קמי מאריה לבטלא ההוא גזרה דאפי׳ אתגזר עליה כולא אתבטל ואסתלק מיניה ולא שריא עלוי עיטא דבר נש דאי עלמא לאשתדלא באורייתא יממא ולילא ולא אעדי מינה הה״ד והגית בו יומם ולילה ואי אעדי מינה דאורייתא או אתפרש מינה כאלו איתפרש מן חיין ת״ח עיטא דבר נש כד איהו סליק בלילא על ערסיה בעי לקבלא עליה עול מלכותא דלעילא בלבא שלים ולאקדמא למסר ביה פיקדונא דנפשיה והא אוקמוה בגין דכל עלמא טעמין טעמא דמותא דהא אילנא דמותא שריא בעלמא וכל רוחין דבני נשא נפקין סלקין ואתמסרן ליה ובגין דאינון בפיקדונא תבין כולהו לאתרייהו ת״ח כד איתער רוח צפון בפלגות ליליא וכרוזא נפיק איתער קב״ה בגנתא דעדן לאשתעשעא ברוחיהון דצדיקייא כדין מתכוונין כל בני מטרוניתא וכל בני היכלא לשבחא ליה למלכא קדישא וכדין כל אינון פיקדונין דרוחין אתמסרן בידיה כולהו אתיב לאתרהון ורובא דבני עלמא מתערי בההיא שעתא דהא פיקדון כולהו לגבייהו אינון דבני היכלא עילאה קיימי בקיומייהו ומשתדלי בתושבחתא דאורייתא עד דנהיר יממא ומשתתפי בכנסת ישראל כדין כד אתי צפרא היא וכל בני היכלא כולהו אתיין לגבי מלכא קדישא ואינון איקרון בני היכלא דמלכא ומט אוקמוה כד אתי צפרא בעי לנקאה גרמיה בכולא ולמיזן זיינה לאשתדלא עם מלכא קדישא דהא בליליא אשתדל עם מטרוניתא השתא אתיא עם מטרוניתא לשווא לה עם מלכא אתי לבי כנישתא מדכי נפשיה בקורבנין משבח בתושבחתיה דדוד מלכא ותפלין בהדיה וציצית בכנפיה ואומר תפלה לדוד והא אוקמוה יהיב צלותיה קמי מאריה בצלותא בעי למיקם בגוונא דמלאכי שמאי ולאתחברא בהדייהו דאינון אקרין העומדים כד״א ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה ולכוונא רעותיה קמי מאריה ולאתבעא בעותיה ת״ח משעתא דבר נש קאים בפלגות ליליא מערסיה לאשתדלא באורייתא כרוזא קא עליה ואמר הנה ברכו את יי׳ כל עבדי יי׳ העומדים בבית יי׳ בלילות השתא כד איהו קאים בצלותא קמי מאריה ההוא כרוזא קאים עליה ואמר ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה בתר דמסיים צלותיה וקאים בעיטא קמיה מאריה הא אוקמוה דבעי למימסר נפשיה ברעותא דליבא לגבי אתר דאצטריך והא עיטין ליה לבר נש בכולא ומשעתא דצלותא מייתא כל אינון מילין דאפיק בר נש מפומיה בההוא צלותא כולהו סלקין לעילא ובקעו רקיעין עד דמטו לההוא אתר דמטו ומתנשאן בראשא דמלכא ועביד מינייהו עטרא והא אוקמוה חבריא צלותא דבעי בר נש לכוונא בהני צלותא תחנונים מנ״ל ממשה דכתיב ואתחנן אל יי׳ דהא היא צלותא מעלייא ת״ח מאן דקאים בצלותיה בעי לכוונא רגלוי ואוקמוה ובעי למחפיא רישיה כמאן דקאים קמי מלכא ובעי למכסייא עינוי בגין דלא יסתכל בשכינתא ובספרא דרב המנונא סבא אמר מאן דפקח עינוי בשעתא דצלותא או לא מאיך עינוי בארעא אקדים עליה מלאך המות וכד תיפוק נשמתיה לא אסתכל בנהירו דשכינתא ולא ימות בנשיקה מאן דמזלזל בשכינתא מזלזלא איהו בההיא שעתא דאצטריך ליה הה״ד כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו האי מאן דאסתכל משכינתא בשעתא דאיהו מצלי והיך יכיל לאסתכלא בשכינתא אלא למינדע דודאי שכינתא קיימא קמיה הה״ד ויסב חזקיהו פנו אל הקיר דתמן שארי שכינתא בגיני כך לא בעיא למהוי מלה דחציץ בינו לבין הקיר ואוקמוה מאן דקאים בצלותיה בעי לסדרא שבחא דמאריה בקדמיתא ולבתר יתבע בעותיה דהא משה הכי הוה בקדמיתא אתה החילות להראות את עבדך את גדלך וגו׳ ולבתר אעברה נא ואראה את הארץ הטובה וגו׳ ר׳ יהודה אמר מאי שנא הכא בקדמיתא אדני באל״ף דל״ת

ואתחנן

ולאחזאה יד יי' מתקיים בכלא ומדת דיליה ביום ולשוואה כולא כחדא כדקא יאות׃ **אתה** החלות וגו' מאי שירותא קא את
דהא משה שירותא הוי בעלמא למהוי שלים בכולא אי תימא יעקב שלים הוי ואיהו אשתלים לתתא כגוונא
לעילא אבל מתה דהוה למשב לא הוה לבר נש אוחרא דהא אתעטר בשלימו יתיר בשית מאה אלף ורבוון מישראל באורייתא במשכנא
בכהנא בלואי בע' רברבין דממנן עליהו הוה אשתלים אהרן לימינא נחשון ועמינדב לשמאלא הוה משמשו בגי"נ כך את גדלך
ואי תימא מאן הוה סיומא דהא משה שירותא הוה סיומא מלכא משיחא דהא כדין אשתכח שלימו בעלמא מה דלא הוה כן לבר
דכן אשתכח שלימו לעילא ולתתא ויהון עלמין כולהו בזווגא חד כמה דכתי' ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד׃
ויאמר יי' אלי רב לך וגו' א"ר חייא אמר ליה קב"ה למשה משה רב לך דאתחזיאת בשכינתי מכאן ולהלאה אל תוסף דבר אלי עוד
בדבר הזה׃ ר' יצחק אמר רב לך בנהירו דשמשא דהוה בגין כך אל תוסף דהא זמנא דסיהרא לא יכיל לאנהרא עד דיתכניש שמשא בעי
לאנהרא לסיהרא והא אתמר ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים כולכם היום׃ ר' יוסי אומר אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי'
אלהיו וכלא עמא דקב"ה בחר בהו מכל שאר עמין ופליג לון לעבדוי וברוך לון בברכתא עילאה כברכתא דשמיא הה"ד כי הם זרע
ברך יי' ברך יי' [illegible] לשאר עמין דעלמא יהבינון קב"ה לרברבי ממנן דשלטין עליהו וישראל אחיד לון קב"ה לעבדוי
לחולקיה ויהב לון אורייתא קדישא בגין לאתאחדא בשמיה ועל דא ואתם הדבקים ביי' ולא בממנן אוחרא דשאר עמין והא
אוקמוה בכמה אתר׃ וידבר יי' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שומעים וגו' ר' אלעזר אמר האי קרא אית לאסתכלא קול דברים
מאן קול דברים אלא קול איהו דבור דכל דבור נה תליא ועל דא כתי' וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר דא תליא והאי איהו קול דברים
אתם שומעים דשמיעה לא תליא אלא בהאי בגין דשמיעה בדבור תליא ובגין כך אתם שומעים והא אוקמוה ורזא אדוני את
אזנו [illegible] בגין דתמן אתר דאיקרי שמיעה והוא דבור והוא שמיעה׃ קול דברים אתם שומעים ותמונה מאי ותמונה כד"א
ותמונת יי' יביט דא הוא ותמונה דא קול פנימאה דלא הוה אתחזייא כלל זולתי קול דא קול אוחרא דקא אמרן ותמונה אחרא
איהו הכי בגין דכל תקונא דנפקא מיניה נפקא ואי תימא אוחרא הכי איהו נמי אלא דהאי אוחרא תיקונא דלתתא מיניה נפקא
ובגין כך ה' עילאה ה' תתאה ה' עילאה קול גדול ולא יסף דלא פסקין מבועוי לעלמין וכל איבון קולות תמן אשתכחו כד יהיב
אורייתא לישראל וכולא נפקא מההוא קול פנימאה דכולא בגין דביה תליא מלה מאי דאיקרי **משנה** תורה משה מבעי
עלמא אחרן והא אוקימנא מלה אמאי הכי אלא חכמה עילאה כללא דאורייתא איהי ומינה נפקא כולא בכללו
קול פנימאה לבתר מתיישבא כולא ואתאחדא באתר דאיקרי עץ החיים ודא תליא כלא ותרי תורה שבכתב ותורה שבעל פה
והוא איקרי תורה משנה תורה בקדמיתא בגבורה דלא פסק ובשתא כולא כחדא בגין כך תנא באילין עשרת הדברות כולא רשים
בהו ולא תנאף ולא תגנוב ולא תענה ולא תחמוד דהא בהאי סגיא׃ אמר ליה זכאין אינון מאה קשוט תמירא חד דרגא תליא
דרגא אוחרא תמידא דאי יכיל איניש למיסב ליה בגין דההוא תמידא דנקט אזיל למיעבד עובדא תאוה לאו הכי דהא אפילו
דלא ינקוט אוחרא למהך אבתריה וכל דא אוקמוה חברייא׃ א"ל ר' יוסי אמאי לא כתי' ולא תרצח כהני אוחרני א"ל
בגין דדינא ליה בגין דדינא תליא בגבורה ולא באתר דאיתמר בגין כך לא תרצח לא כתי' ביה וא"ו ובגין דבעשין תמניא ניין אתוסף
ולא תחמוד דהא בלא תרצח לא בעי למשה ו' ואיתוסף הכא׃ שמעו ר' פנחס הוה יתיב אבתריה ונשקיה ובכה ור' חייא אמר נער
ואריה לית מאן דיקום קמיה מאן יכיל לקיימא קמיה וחבוב בעלמא זכאה חולקהון דצדיקייא זכאה חולקי בהאי עלמא ובעלמא
דאתי דזכינא להאי ועל דא כתי' יראו צדיקים וישמחו׃ ר' אלעזר פתח ואמר קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יי' אלהינו׃

חילוף
תה"ח

נ"ל
אין

תה"ח

ת"ח בשעתא דאתיהיב אורייתא לישראל כולהו קולות אשתכחו וקב"ה יתיב על כורסייא ודא מעין דרא אתחזי ומלעילא דדא נפק
מעין עילאה דעלה ודא הוא רזא דכתי' פנים בפנים דבר יי' עמכם וגו' דהא לעילא נפקא ומלעיל מנה אשא ושלהובא דדחי לה לבר
ברפיקו דרוחא ומאי דהבן הילא לא ... **ואת** תדבר אלינו לא בעינן בתוקפא עילאה דלעילא אלא מאתר דנוקבא ולא
יתיר ואת תדבר אלינו אמר משה והוי אתשיתן חילא אוחרא ולעולם לא אתרחקו ישראל ניתמשכן כל ההוא מלה
בקדמיתא לא הוה יכיל עלמא למיהוי חרוב לבתר ואינון הוו קיימי לה דהן דהא בשעתא קדמאה מיתו מה"ט בגין דהא אצטריך
דהא חילא דמותא פסק.. לבתר דחיו וקמו ובעאן למעלא בחילא דחיי דקאים על ההוא חילא דמותא בגין למהוי קיימין
לעלמין אתרחקו ולא בעו כמן אתחלש חילא דמשה עליהו ואתחלש חילא אוחרא אמר קב"ה אנא בעינא לקיימא לכו באתר
עילאה ולאתדבקא בחיים אתון בעיתון אתר דנוקבא שריא.. **לך אמור** להם שובו לכם לאהליכם כל חד יתדבק
לנוקביה ויתחבר בה ועם כל דא כיון דישראל לא עבדו אלא בחילא עילאה דהוה עליהו לא איתמר עליהו
אלא מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי מכאן דעבד מלה לגביה ורעותיה לא שוי לאתר משה אעג"ב דאיהו פשט אחיד
ולא עביד ברעותיה שנא' משה עלי' אבל לא דבר"נ אוחרא דשוי לגביה ורעותיה לאתר פס וקב"ה אמין לה לגביה..

גל
כבר

ואתה פה עמוד עמדי מהכא איתפרש מכל וכל מאתתיה ואתדבק ואסתלק באתר אוחרא דדכורא ולא דנוקבא
זכאה חולקיה דמשה נביאה מהימנא דזכה לדרגין עילאין מה דלא זכה בר נש אוחרא לעלמין ועל דא כתיב
טוב לפני האלהים ימלט ממנה מאי טוב דא משה דכתי' ותרא אותו כי טוב הוא ובגין כי טוב הוא וטוב הוא לדכורא אתמר
והא אמ' ר' יהודה דא דוד דכתי' נה טוב כלא וטוב רואי מאי אמאי לא הוה יתיר אלא וטוב רואי כתי' כתי' דא דאיהו חיזו
לאסתכלא הכי הוא נה טוב מרואי הוה כתי' טוב דאיהו חזו ובמשה כתי' טוב הוא טוב הוא ממש והכא טוב רואי ועם
כל דא בתקוניהו הוה דהא דא אחיד ומשה לבתר דהוה טוב סליק למיהוי נפקא איש והאיש משה ענו מאד.. אמר ר' יהודה
בכל עובדוי כעין בר נש שוהא לקבליה קב"ה והא אוקימנא מלה ר' יהודה לטעמיה דאמ' ר' יהודה האי מאן דאזיל באורחא יתכוין
לתלת מילין לדורון לקרבא לצלותא ושלא מנהון צלותא ואמ"ר דצלותא יתיר עילאה מכולא הא חבה אי תלתא דאשתכחו הכא
אורייתא לא דעתא מנהון דהא לא מסתפו בגין דשכינתא אשתכח בהדייהו דהא ר' אלעזר ור' חייא הוו אזלי באורחא אמר ר'
אלעזר כתי' ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם וכי עד השתא פשיטין הוו מההוא עור דאתמר דעד לא חבו אין
אלא מאנין לבושי יקר הוו אמר ליה ר' חייא אי הכי לא אתחזיין להו דהא תנינא דעד לא חבו איתלבישו בהו לא אלא דכתיב בכו
כתיב ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם אמר ליה הכי הוא ודאי בקדמיתא הוו כגוונא דלעילא מתפשטין
מן עינא דלתתא והוה נהורא דלעילא אסחר עליהו בתר דחבו אהדר לון כגוונא דהאי עלמא ואעבד מיניהו עין דלעילא
מה כתי' ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם מגוונין דהאי עלמא.. כתי' ואת אהרן ואת בניו תקריב והלבשתם
כתנות התם כגוונא דלעילא הכא כגוונא דלתתא התם כתנות אור הכא כתנות עור אעג"ב דאיהו כך הכי ספירא דאינון לבושין
סליק עלכולא.. ותפקחנה עיני שניהם בעניינא דהאי עלמא מה דלא הוה קודם דהוו משגיחין ופקחין לעילא.. כתי' והולכתי

כש

עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור וגו' זמין קב"ה לפקחא עיינין
דלא חכמין לאסתכלא בחכמתא עילאה ולאדבקא מה דלא אדבקו בהאי עלמא בגין דינדעון למאריהון זכאין אינון צדיקייא
דיזכון לההוא חכמתא דלאו חכמתא כההוא חכמתא ולא ידיעא כאתדבקותא דהיא.. עד דהוו אזלי הוו אינון לפטין אתא

מהימנו לקבלא לון אסתכל בהו ר' אלעזר אתו תמן חיוון ברא וקטילו לון .. א"ר אלעזר בריך רחמנא דשזיבנא קרא ר' אלעזר כלבבך
לא יזר רעהן ואם הרזן לא הקבלו וכתי' כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך וכתי' כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי ..
תאנא ברזא עילאה בספרא דצניעותא תלת תלין דאתוון רשימין אתגליין בה בעגולא דעשר אתוון ותניינן תלת מוחי מיכון —
סתימין בגיכון תלין ומשיכותא דמוחא עילאה סתימאה דעתיקא קדישא אשתכחו ד' מוחי בההוא עשר אתוון ואילין ד' מוחי
משתכחין ומתפשטין בכולא ואינון ד' פרשיין דאדכרו בתפילין דאינון קב"ה כגוונא כרגא לאחזאה בכל נהורא דבין אינון שמא
קדישא עילאה באתווי רשימין דכתי' וראו כל עמי הארץ כי שם יי' נקרא עליך ויראו ממך ותנינא שם יי' ממש ואילין תפילין דרא"ש
מוחא עילאה דאתמשך במוחא תתאה איקרון הני מוחי ואינון דכתי' תפלות ומתפרשן בתר .. א"ר יצחק הוא דכתי' קדש לי כל בכור
דהיא נהורא דכולא ואסתים כל אינון אוחרנין כל בכור כל בכור סתם לאתגלא משיכותא דעילא סתימא דכולא ודא איקרי
פטר כל רחם פתחא בכל משיכותא ויסודא דעילא .. וא"ר שמעון וסתים בגו דשמא קדישא י' חד פרשתא דתפילין הוא קדש לי
כל בכור בכור סתם מוחא עילאה חד פרשתא .. תניינא והיה כי יביאך יי' א"ר יהודה דהכי נפקין לד' תרעין תרשן פנימין אינון
לקבל תרעין פנימין דכתי' אשר הוציאך מארץ מצרים ואדכר ונשין פנימין דוכרנא דמצרים ואינון נ' לקבל נ' .. ותנינא בספרא דרב
המנונא סבא דאתר תרעין פנימין דעילא ותמן קשר קב"ה דהוו סתימין ומתקשרן בשלשולהון בגין לאפקא להו לישראל לבר דקרא
מאילין תרעין דההוא מוחא מתפתחי ומתקשרא כל שאר תרעין לאתנא לאתחברו ואתפתחו אינון תרעין דהאי מוחא לא הוו מתפתחין
אוחרנין למיעבד קנא ולאפקא ישראל משעבודהון בכל סטרין בגין דאיקרי אימא עילאה דתניא אתער חילא לאימא תתאה ומאי
היא היא דכתי' בה ולאומי אלי האזינו אל תיקרי לאומי אלא לאמי לא זז קב"ה מחבבה לכנסת ישראל עד דקראה אמי והאי נפקא מאימא
עילאה דהיא פתח תשעים לאיקרי ה' דשמא קדישא דמתפתחא לנ' תרעין ומהאי נפקא רוחא לגר נוקבא דברדשקא דאוריתא .. ותניא
יובלא דנפקין מה עבדין לאירו בהאי מוחא אתאחד דאינון נ' שנין דיובלא ואינון נ' יומין דחושבנא דעומר ואתאחדן בה לבתר נייחין —
דאי דעבדן ומפקי רוחיהון לנייחא כד"א והיה ביום הניח יי' לך מעצבך ומרגזך וגו' ובגין כך ה' נייחא דרוחא ולאפקא רוחין
לאירו והאי פרשתא אתת מצרים בה תנינא ובאורת ה' דשמא קדישא כד"א עד כאן כולא דשמא קדישא י"ה מסטרא דאבא נפיק חסד ..
מסטרא דאימא נפקא גבורה וכולא אחיד קב"ה ומתעטרא בה ואתי ו' תליתאה שמע ישראל סתם ואהבת את יי' אלהיך ..

ישעיה

תני

ר' שמעון דא היא רזא עילאה דישראל אתעטר בסטרא דאבא ומאי איהו אברהם ואתעטר בסטרא דאימא ומאי איהו
יצחק תניא ואהבת בגין דרחים ליה למלכא עביד חסד עם כולא וחסד יקירא ההוא דאיקרי חסד ואורח דלא בעי אגר עליה
בגין רחימותא דמלכא דרחים ליה יתיר ורחימותא דמלכא קרנא חסד ועל דא איקרי אברהם אוהבי ובגין דרחים ליה יתיר
אפני חסד בעלמא ועל דא ואהבת ברחימותא קרנא חסד ודא היא פרשתא תליתאה .. רביעאה והיה אם שמוע תשמעו אתר
השמרו לכם וחרה אף יי' גבורה תקיפא והא קשיא היא ונפקא מסטרא דאימא עילאה והא אתער דלית היא הכא מסטרא
נפק גבורה עילאה ואתמר והיה אם שמוע דלאו היא הכא שתכברא מכל בתר מלכא כלא אתכליל טב וביש גבורה דאתכליל
טב וביש .. ואילין ד' נטיל לון ו' ואתעטר בהו ואילין אינון תפילין דאנח קב"ה תניא האי ו' סליק ואתעטר בעטרוי ואחיד להאי
ולהאי ואתעטר בכולהו ועל דא ו' אתכשרת דכולא דעילא ותתא לאתחזאה תקונא שלימתא מכל סטרוי .. תניא ר' אבא אמר
כתי' רק באבותיך חשק יי' מכאן א"ר שמעון אבהתא רתיכא קדישא עילאה אינון וכתי' חשק יי' מאי קא' מאן איהו רתיכא
קדישא כולא איקרי וכולא אתקשר דא בדא ואתעבד כולא חד רק באבותיך תלתא ורתיכא ד' אתרעבא מנא לן דכתי' ויבחר

בזרעם

בזרועם אתהקם ואי משרוע לאתכללא בהו דוד מלכא דאיהו רגלא רביעאה לאתתקנא בדיוקנא קדישא ·· תנא אבהתנא תיקונא ושלמותא
דכולא ונטלו בהו אשתכללו ואתקנו ובהו אתאחד אתא דוד מלכא ואשתכלל בכולא ואתקן נפשה ואשתלים בהו ·· וא"ר יצחק פה דכו
אבהתן לאתעטרא בדיוקנא קדישא כך זכה דוד לאתתקנא בסמכא רביעאה דדיוקנא ·· א"ר יהודה כתי' גם בדוד והוא אדמוני
עם יפה עינים וטוב רואי מאי אדמוני משום דחולקא דשבחיה נטלא ליה אדמוני הוא ולאו עם יפה עינים דינא ברחמי
הוא דכתי' חסה דוד הנאמנים ·· א"ר יצחק חסה דוד באתהא אוקימנא אלא והוא אדמוני הוא דאמרן עם יפה עינים
אילין אבהתא' תה' ירושלם תנון חנא ורחמי ואשתבב כתי' עיר דוד היא ציון ·· כתי' בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר נשבע הקב"ה
שלא יכנס בירושלם של מעלה עד שיכנסו בירושלם של מטה אימתי' ר' יהודה אמר כד אתהדר מלכו בית דוד לאתרה לאתר
ר' יצחק אמר **ש** דרשימא בתלת קשרין **ש** דארבע קשרין רזא דמיזא היא לבלחודה ורזיזא לה הלכתא דאמרן ר'
למיקני רתיכא קדישא כחדא גרא הוא כללא דתיקונא עלאה ומהכא מתפרשן ואתמשכן תתאי באורחייהו
ברעייהון דתלין בהו שעה דהשא דתלין בהו ואתמשכן מינייהו כל איכון עד דאתקשרן באתרייהו ·· **תנא ו** שויל עקרא
איכון לעילא דאמרן ואילין תפילין דאנון קב"ה כבנו כך בשו ברש לאתפארא בהו ונטלה כתי' פ' שם על
שלך ויראו ממך שם יי' בתש ואילין איכון תפלין דהשא תפלין לדוגא היא שמאא דאיקה שז ויראתם מעוז הה' והיה לאות
על ידכה יד כהה והיא ה' דאוקימנא וזכאה חולקהון דישרא' ועל דא ה' בתרא דעולא תפלין דהיא שמאלית מאן איכון אילין
ד' דאיכון חד נטא ועל דא כליל בחד פתח ומאן איכון תנאי והיא ה' ליד כה וכולהו אחידן ה' כנן דאתקשרא בהו מינהו
וכללא מכולהו ·· א"ר חייא אי הכי הא כתי' וראית את אחורי ותנינן דא קשר של תפלין אמר ליה הא אוקמוה ושפיר הוא
וכולא בהדא דמיוא ועל דא מהאי תנא דלעמא חד לתתא דהא מיגטה קלין תתאי ואתנכו מינטה ועל דא אתקרא אות בלא
ואתקרא אות מבהתה סתי' והיה לאות על ידכה בהא והא אתמר ·· **שמע** ישרא' א"ר יוסי ישרא' סבא ר' יצחק אמר **ע** אל
ישרא' כמה דכתי' שמעו שמים וכתיב
שמע דבר בא לאכללא ע' שמהן בהסהדותא דכולא שמע
האזינו השמים ·· אוף כאן שמע ישרא' וכולא חד מלה ·· **יהוה** רישא דכולא בנהירו דעתיקא קדישא ואיקרי אבא ··
אלהינו עמיקא דנחלין ומבועין דנפקין ועבדן לכולא ·· **יהוה** נטא דאילנא שלימו דשרשין אחד כנסת ישרא'
וכולא חד שלימותא ואתקשר דא בדא ולא אשתכח פירודא אלא כולא חד ·· תאנא ר' יצחק רתיכא קדישא שלמא ד' בתי תפלין
ודאנה ה' כ"ה רתיכא אוחרא קדישא ד' אוחרין דכלילן בחד דאנה ה' בתראה הא דאוקמוה ·· ר' אבא שאל ליה לר' שמעון
אמר ליה האוקמוה מר בתפלין דמאה עלאה דאיכון קודשא דקודשין משכא דעשייהו ואיכון רצועין איקרון קדושא [illegible]
מנ'· שאל ליה ר' שמעון ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם לאדם ולאשתו דייקא והא אוקמוה רב המנונא
סבא ואילין איכון דהשא ודרועא ידכה כתי' בהא והא אוקמוה ·· א"ר שמעון איתמנן דיוקני בהאי הא הוא דרועא שמאלא
קדמה ואיקה גבורה אי הכי לא אשתכחין בהשא אלא תלת ואיכון ד' אבל תמן דאיכון קדשין איכון ושפיר קאמרת חכמה ובינה
דא אתקשר בלבא ודא אתקשר במוחא ולבא ומוחא אתקשרו דא בדא וזווגא חד לון והיה לאות כמה דאמרן של ידכה
ויקה לא אות ·· א"ר שמעון בשעתא דבר נש אתקדש בתפלה ואנח תפלין בה שיה ותפלין ברשימא קדישא ברוא
ואתעטף בעטופא דמצוה ואיתלפף מתרעא דביתיה אערע מזוזה רשימא דשימא קדישא בתרע ביתיה ד' מלאכין
קדישין מזדווגן עמיה ונפקין עמיה מתרעא דביתיה ואוזיפו ליה עד בי כנישתא ומכרזין קמיה הבו יקרא לדיוקנא

ג מאות
יום
בשנה
אנו
מניחין
תפלין
רמז
לשין
וס"ה
יום
הם
שבתות
וימים
טובים
רמ"

בן אדם בא עיין בזה והיה מבני עוה״ב׳

דמלכא קדישא הכי יקרא לגבה דמלכא לפרצופה יקרא דמלכא קדישא שריא עליה אכרין ואמר ישראל אשר בך אתפאר
כד נחתו רוחא קדישא סלקא לעילא ואסהיד עליה קמי מלכא קדישא כהן פקיד מלכא קדישא עליה למיכתב קמיה כל
אינון בני היכלא כל אינון דאשתמודען קמיה הה״ד ויכתב בספר זכרון לפניו ליראי יי׳ ולחושבי שמו מאי ולחושבי שמו
כד״א חשב האפוד אינון עובדין לשמיה אומנותא בכולא אומנותא דתפלין בפתיחין בד׳ עשיין בבתי כניתין אומנותא
דציצית בחוטיהון בחוטא דתכלתא אומנותא דמזוזה. ואילין אינון חושבי שמו וכתי׳ חושב מחשבות ולא שריא דקב״ה
משתבח בה ומכרז עליה בכולהו עלמין חמו מה בריה עבדית בעלמא ומאן דעייל לבי כנישתא כד נפיק מתרעשי ולנשתכח
תפילין ברישיה וציצית בלבושיה ואמר אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך קב״ה אמר אן הוא מראי הא אסהיד סהדותא דשקרא
א״ר יוסי זכאה חולקיה דמשה דהכא אמר אלהינו דא״ר יצחק משה בדרגא עילאה אתאחד על שאר נביאי מהימני׳ וא״ר שמעון
למלה הוו ידעי בני נשא מלין דאוריתא לנדשון דהא לית מלה באוריתא דלא אית בה רזין עילאין ויקירין׃ ת״ח כתיב משה
ידבר והאלהים יעננו בקול והא תנא מאי בקול בקולו של משה דייקא בההוא קול דקיימא עילאה דאיהו אחיד ביה משה על כל
שאר נביאי ומתמן משה אחיד על כולהו ובגין דאיהו אתאחד על כולהו בההוא קול דרגא עילאה הוה אמר לבני ישראל יי׳-
אלהיך דאיהו דרגא דאיקרי שכינתא בגויהו זכאה חולקיה א״ר שמעון תנינא קללות שבתורת כהנים משה מפי הגבורה אמרם
קללות שבמשנה תורה מפי עצמו אמרן משה מאי מפי עצמו וכ״ס דאפי׳ אות זעירא דאוריתא משה אמר לה מגרמיה לא
שפיר הוא והא אתערנא מעצמו לא תנינא אלא מפי עצמו ומאי איהו ההוא קול דאיהו אחיד ביה ועלאה הללו מפי הגבורה והללו
מפי עצמו משום ההוא דרגא דאתקשר ביה על שאר נביאי מעצמו ועל דא בכל אתר יי׳ אלהיך והכא יי׳ אלהינו׃ ת״ח דהא כמה
אית להו לבני נשא לאסתמרא אורחייהו בגין דישתדלון בפולחנא דמאריהון ויזכון לחיי עלמא דאתי כורסייא דמלכא קדישא
איקרא דהון עילאין ובההוא אתר דכורסייא מזוזה אתקשר ל~~[illegible]~~ שאידכאן מכמה מאה דהנין דזיינין לאתערא בהו בבני נשא בגו׳
עלמא בגוונא דא עבד קב״ה לישראל ויהב לון פיקודי אוריתא בגין דישתדלון בהון וישתזבון בהאי עלמא מכמה מאה דהנין [illegible]
מקטרגי לאזדווגא בהו בבני נשא בכל אתר׃ ר׳ חייא אמר האי מאן דאסתמר אורחוי לא יעבר עלמייא דאושדן קמי פתחא
בגין דתמן כתיבין שמא חד שדי והוא בין תקין דשין דפתחא ואנפוי לקבליה דפתחא ואסתכל כל מה דעבדין בפתחא ולא
ליבעי ליה לאנוש השה תיא בין קרניו׃ ר׳ יצחק אמר מניין תלין לית לן בה והוא דלא יושיד לון אורח קלנא מטו בגין דאית ליה
רשו לנשקא ולא עבד אלא דיהדר רישיה לקבל פתחא ובכל מה דאסתכל אתלטייא סמ״ה שיעשין אית ליה כחושבן ומני שתרא
דהוא שליט עליהו וכולהו נפקי עם ברנש כד נפיק מתקנא דפתיה׃ א״ר אלעזר כל דא בעי קב״ה לנטרא לון לישראל ואתקין
שמיה קדישא לעילא דאיהו אוריתא ואוריתא כולא שמא קדישא היא ומאן דאשתדל בה אשתדל בשמיה׃ ת״ח תני ברנש
לרשומא בפתחא דביתיה שמא קדישא דאיהו מהימנותא דכולא דהא בכל אתר דשמא קדישא אשתכח זינין בישין לא משתכ כחין
ולא יכלין לקטרגא ליה לברנש דכתי׳ לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך ועל דא מזוזה איקרא אתר דפתחא דפתח
שריא בגוונא דשילא אתר דפתחא דביתא שלטה שריא מזוזה איקרא דהוא תיקונא דביתא ופתחא דביתא מההוא מזוזה
עדקי מאה דטעמי׳ מאה דדינין קמיה לא משתכחין לגבי לדא לתתא דברנש אתעשר בעטרוי דמאה הה לא קיימין לפתחא
דפתחא זינין בישין ולא משתכחין תמן׃ ר׳ אבא הוה אתי מלמיחמי לר׳ שמעון פגע ביה ר׳ יצחק אמר ליה מאן אתר מאריך
דנהורא נבר דאתכבן בנורא דאכלא כל יומא חד נהורא עמיה שה׳׃ אמר ליה תנינא דתיובתא עלאה לברנש לקבלא אנפי

אנפי נהרא

שיר המעלות אנא עיני היושבי בשמים

שכינתא בכל הש ירחי ושבתי ומאן איהו רביה כש"ב בוצינא קדישא עילאה דכל בני עלמא בעיין לקבלא אנפוי. א"ר יצחק
אהדרנא עמך ואקביל אנפי שכינתא ואנפוי דאינון מילין דאמרת קמיה. **פתח** ר' אבא ואמר שיר המעלות
אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים שירתא דא לא סני מאן אמרה לא כבל אמר דאיהו ממש רוח קודש
אמרו עליהו ישראל בגלותא אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים היושב מיבעי ליה מאי היושבי אלא אוקמוה כל מאן דבעי
לצלאה צלותיה קמי מלכא קדישא בעי למיבעי מעמיקא דכולא לארקא ברכאן לתתא כמה דכתי' ממעמקים קראתיך יי' והאי
יו"ד יתיר עמיקתא דכולא הוא והאי בעי לארקא ברכאן לההוא אתר דאיקרי שמים לאזנא מינה כולא ועל דא היושבי בשמים
ממש דכד אינון ברכאן דנגידו ואתמשכן לההוא עמקא דכולא ואתישבן בההוא אתר דאיקרי שמים כדין ברכאן מתחברין
בעילאי ותתאי. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם ואלין אינון רברבי שאר עמין דלא אתזנו אלא משיורא טפה דאילין ישראל
תנא
מתברכן מן וכד ישראל נטלי ברכאן מההוא אתר כולהו מתברכן מישראל. כעיני שפחה אל יד גבירתה דא היא שפחה דאוקי'
דקטיל קב"ה תולה הלבי מצרים דהא לית תולה הלא אלא כד איתגניד מתמלית האי ארץ ישראל וארץ ישראל גבירתה איקרי ועל האי
כתי' תחת שלש רגזה ארץ מאן ארץ דא ארץ ישראל כד"א תחת עבד כי ימלוך אילין אינון דקאמרן כד אתייהיב שולטנא לחד מנייהו
ודא הוא דכתי' אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים ושפחה כי תירש גבירתה מאי שפחה נפקי מנה גבהני עמהון מקטרגי
לקבליהו ישראל ולקטרגא להו וקב"ה עבד להו לישראל כאמא דבעי לנטרא לבנה מכולא. אמר הקב"ה ישראל מנה מקטרגין ומיין
לקבליהו אשקולו בגולה ואנא אהי נטיר לבו מלבר ואתון תהוון זמינין בבתיכון מלגו ומייתון בערסייכו ואנא אהי נטיר לבו
סוחרני
מוקמי ערסייכו והא חזי בשעתא דאינון זיינין נשין קהבין למפתחא דבר נש זקפין בשא ומסתכלן ברשימא קדישא דאתחזייא
לבר **שדי** מתנטר בשעורי שמא דא שליט על כולהו מינה דחלין וערקין ולא קרבין למפתחא דבר נש. אמר ליה ר' יצחק
אי הכי ירשום בר נש רשימא דא למפתחא דביתיה ולא יתיר אמאי כל פרשתא אמר ליה שפיר הוא דהא שמא
דא לא מתנטר אלא באינון אתוון כולהו רשימין ברשימא דמלכא וכד אכתיב כל פרשתא כדין שמא דא מתנטר בשעורוי ונפיק
כמלכא בנימוסי דחלין מינה וערקין קמיה ת"ח והי"ה שמא קדישא מתתא לעילא ועל דא שדי אתרשים מלבר לקביל שמא דא
והי"ה מלגו שדי מלבר לאיתוני נטיר בר נש מכל סטרין מלגו ומלבר. א"ר אבא כמה אילין קדישין זמינין בההיא שעתא דאינון
בר נש מזוזה לפתחא כולהו מכרזי ואמרי זה השער לה' צדיקים יבואו בו זכאה חולקהון ישראל כדין אשתמודען ישראל דאינון
בני מלכא קדישא אתרשימו בלבושיהון בטופסא דמלכא אתרשימו בפתייהו ברשימו דקדושא אתרשימו בפתחייהו במזוזה דאלוג
אתרשימו לבר בזרועא בתפלין אתרשימו בבתייהו בכולא רשימין דאינון בני מלכא עילאה זכאה חולקהון. עד דהוו אזלי
א"ר אבא מאי דכתי' אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות בארות נשברים אשר לא יכילו המים מאי אותי עזבו דא
הוא מאן דמשקר באת רשימא קדישא ובמה משקר בה דעייל ליה ברשות אוחרא דאיקרי בארות נשברים יו"ד ישראל איקרי באר
אתר דנביע דמיין תלגין נפקין ועאלין מינה כד"א ונוזלים מתוך בארך וכתי' מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון.
אשר לא יכילו המים מאי לא ההוא עבדא דנגיד ונפיק אשקי לכל נטיען ורוי לכל אתר ואתר כמה דאוקימנא עד דאמטי לההוא
אתר נטיעא דאיקרי באר מים חיים ומתמן אתזנו עלמין ומתלחלחן כד"א ומשם יפרד והיה לד' ראשים. וכל אינון סטרין דסטר
שמאלא לא מתשקיין מההוא נביעו דמיין בר שון בגין דאינון מסטרא דשאר עמין ומאן דמשקר ברשימא קדישא בהא לא סטרא
אתדבק בבורות נשברים אשר לא יכילו המים ולא עייל תמן. והוא דנב לנטרא ליה אב למשקיא מההוא נביעו דמתלמיד עלאה

הן

לן ובעלמא דאתי הכי׳ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו וזמן לאתמלי ההוא נהר עלאה לגנתא דילכון לעילא ותתא ווי לההוא דמשקר בהאי רשימא קדישא דהא משקר בשמא עלאה ולא עוד אלא דגרים להאי נהר דלא אתברכא והכי כתי׳ כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ואוקמוה ר׳ שמעון באדריה דאתן דשוי תקיפו מילין על אנפהא קרתינא דאפיק עלה שום ביש מאן דאפיק לעילא דכתי׳ הוציא שם רע על בתולת ישראל סתם ואלא הא כמה דהוה חייב מגולה ירתא שבע ברכות ואינון ברכאן בשבע בנין דבתולת ישראל ירתא ברכאן ז׳ ועל דא איקרי בת שבע.. ואתקרי אוחרא מאי ברכאן הלא ברכתא דבועז ורות כד״א ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יי׳ את האשה וגו׳ דהאי בתולה בה אתברכא ולא אוחרא ברזא דא.. כיון דמטו חד בחקל תמן אילני יתבו תחותייהו א״ר אבא הא חזינא דמילי דאורייתא כתי׳.. **פתח ואמר** והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וגו׳ והיה ביום ההוא מאן הוא אלא ההוא יומא דאתידע לקב״ה כד״א והיה יום אחד הוא יודע לי״י לא יום ולא לילה וג׳

תו והיה ביום ההוא כד״א ביום בוא גוג על אדמת ישראל וג׳ מה לן הכא איהו רב חו ועשר אלא ההוא שופר עילאה דביה נפקין עבדין לחירו הכי ומאן איהו יובלא דיובלא עילאה הוא ודכרנא הוא וכל האי אתער כל חירו דעלמין מתמן וההוא איקרי שופר גדול.. ובאו האובדים בארץ אשור האובדים הנדחים מיבעי ליה אובדים ונדחים מאי האובדים אובדים ממש בגין דאינון ברשותא אוחרא דאמן דשלטא ברשותא אוחרא ויניקו ברשותא אוחרא ובגין לא שרא מהימנותא בגיני כך אובדים איקרון אובדים אינון בכל סטרין דכד ישראל שריין בארעא קדישא זכאן תדיר לעילא ותתא.. דהא האובדים מאן אינון אילין יצחק וכנסת ישראל דאיקרון אובדים מ״ט דכתי׳ על מה אבדה הארץ אבודה או נאבדה לא כתיב אלא אבדה הארץ דא כנסת ישראל יצחק דכתי׳ הלבן אבד אובד או נאבד לא כתי׳ אלא אבד והא אוקמוה.. ואי תימא ובאו מאן אתר אתיין אילין אובדים אלא כנסת ישראל מן גלותא יצחק כמה דאוקמוה דכתי׳ בשוב יי׳ את שיבת ציון בגין דקב״ה לאתבה נייחא לאתערא בכנסת ישראל ועל דא ובאו האובדים.. ואי תימא והשתחוו לי״י בהר הקדש בירושלם מאי קא מיירי אלא הא תנא.. והנדחים בארץ מצרים הכא ישראל לא יפקון מן גלותא אלא בשכינתא כמה דאוקמוה ואילין נדחים והשתחוו לי״י בהר הקדש בירושלם..

תו א״ר אבא כתי׳ יי׳ ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם. ישמור צאתך מינה ובואך מאי קא מיירי דהא מאן דעאל לביתיה באילין דשמא עילאה האי אתנטיר מכולא כד נפיק ההוא דמזוזה מכנשא דביתיה זקיף רישיה וחמי רשימא דשמא קדישא רשים בפתחיה כד נפיק בר נש הוא אוזיף ליה ונטיר ליה כד עייל לביתיה הוא אכבר קמיה אזלהרו יקרא דדיוקנא דמלכא קדישא וכל דא בגין ההוא רשימא דשמא קדישא דאתרשים ליה מכנשא בפיה ולא דיליה לבר נש דאתנטיר אלא דכתי׳ יי׳ ישמור צאתך ובואך קב״ה נטיר ליה כד נפיק וכד עייל זכאין אינון ישראל בעלמא הן ובעלמא דאתי.. ת״ח האי רוחא בישא דשארי בין קרשין וג׳ ליה לבר נש דלא ידע לאזדהרא מיניה ולא רשים לפתחא דביתיה בשמא עלאה קדישא דשכחא עמיה דהא אית ליה שס״ה משיין בשין מקטרגין ובאתר משמש יומיה וכלהו משתכחי עמיה כל יומי שתא ומקטרגי ליה לעילא ותתא וכלהו משתכחי ביה בירתא ונטלא דמתא לקטרגא ליה נטלא לנטרא ליה בחילמיה כד נפיק לקטרגא ליה כד עייל שויין ידייהו עליה בכתפיה ואמרין וי ליה לפלוני דנפק מרשותא דמאריה ווי ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי בגיני כך בעאן כל מהימנותא לאתבני בסיומין בכולא למיהוי רשימין ברשימו דמאריהון לאזדהרא מכל סטרא דזיינין למיהוי נטירין בהאי עלמא ובעלמא דאתי זכאה חולקהון דישראל עלייהו כתי׳ ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר..

ואהבת את יי׳ אלהיך בכל לבבך וגו׳ ר׳ יוסי פתח ועתה מה לי פה נאם יי׳ כי לוקח עמי חנם מושליו יהילילו נאם יי׳ ותמיד כל

היום

חיים טובי מכולן. תא רחימותא דקב"ה בישראל אע"ג דחוביהון גרמו לאסתלקא מבינייהו ואתהדרו מן עממיא הוא קביל עלויהו. דיהון ואת"ה בימים הזרע שריין בארעין קב"ה הוה משגח בינייהו לגבייהו דישראל ושמע קלהון ואשגח להו ופורקן דנפשו חובהון יאבנלו מארעא קדישא קב"ה לא עאל לעמיה ולא משגח בה ולא עוד אלא דאתיין עוו ואמר ושכנתה לי פה נאם יי' כי לוקח עמי חנם בו"א חנם נמכרתם ומההוא יומא דאתגלו ישראל מארעהון לא אשתכח חדוותא קמי קב"ה הה"ד אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם וכל דא בגין רחימותא דרחים להון קב"ה כד"א אהבתי אתכם אמר יי' ועל דא ואהבת את יי' אלהיך דבעי בר נש לאתקשרא ברחימותא בכל פולחנא עילאה דבעי בר נש למפלח לקב"ה פולחנא ברחימו דלית לך פולחנא עילאה דבעי בר נש למפלח לקב"ה כרחימותא דקב"ה. ר' אבא אמר הני מלי כללא דאורייתא איתון בגין דעשר אמירן דאורייתא הכא איתכלילו והא אוקמוה חברייא. והא לית לך מלה בחביבותא קמי קב"ה כמאן דרחים ליה כדקא יאות ומהו כמה דכתיב בכל לבבך בכל מאי קא מיירי בלבבך מבעי ליה בנפשך במאודך מהו בכל לאכללא תרין לבין חד טוב וחד רע ובכל נפשך חד טב וחד רע ובכל מאודך דהלא אתמר לדרשא א"ר לעשר ואתפני האי לדרשא הוא מ"ט בין דנפל ליה ממונא מירותא אן מסעורא אוורא בין דאיהו רווח ליה ועל דא כתיב ובכל מאדך. א"ר אבא אהדרנא לקרא ואהבת את יי' אלהיך מאן דרחים לקב"ה מתעטר בחסד בכל סטרין ועביד חסד בכולא ולא חייס על גופיה ועל ממוניה מ"ל מאברהם כד"א דהא לא חס ברחימותא דמאריה על נפשיה על בנוי ועל אנתתיה בגין רחימותא דמאריה. על ממוניה דהוה קאים בפרשת אורחין ואתקין מזונא לכל עלמא בגין כך אתעטר בעטרא דחסד כמה דכתיב חסד לאברהם ומאן דאתקשר ברחימותא דמאריה זכה להאי ולא עוד אלא דעלמין כולהו מתברכין בגיניה כד"א וחסידיך יברכוכה לתיקה יברכוכה לא יברכו כה. יומא חד הוה ר' יוסי עאל לגביה ר' אבא ור' יהודה ור' יצחק חמו ליה דהוה נפיל על אנפוי ונהים יתבו כד איתער חמו ליה לאנפוי דחייכן אמר ליה ר' אבא מלה חדתא חמית אמר ליה ודאי דהשתא סלקא נפשאי וחמית יקרא מאינון דמסרו נפשייהו על קדושא דמאריהון דהוו עאלין בתליסר. טעמן דאתפרסמו דכיא וקב"ה משתעשע בהו ואתחזינא מה דלא יהבו לי רשותא למימר שאילנא לון אמרנא האי יקרא ממאן אמרו לי מאינון דרחימו למאריהון בהאי עלמא ומגו דרחימית נפשאי ולבאי אתנהיר ועל דא אנפוי חייכין. אמר ליה ר' אבא זכאה חולקך אבל אורייתא אסהידת בהו דכתיב עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו. אמר ליה ר' יהודה הא שאילנא לחברייא דא יעשה יעשה מיבעי ליה אמר ליה הא איתמר אבל רזא דמלה הייני דכתיב לחזות בנועם יי' דהוא דאתיא מעתיקא דקדשא דקב"ה משתעשע בה דהא ההוא נועם מעתיקא נפקא אוף הכא עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה מאן יעשה דא ההוא עתיקא סתימאה דכולא דהא נפק תנא אמר ליה ודאי הכי הוא זכאה חולקהון דאינון דהכי רחימותא דמאריהון מתדבקא בהו לית לון שיעורא לחולקהון בההוא עלמא א"ר יצחק כמה מדורין על מדורין אית להו לצדיקים בההוא עלמא ומדורא עילאה דכולא איהו לרחימותא דמאריהון אתקשר בהו דהא מדורהון סליק על כולא מ"ט בגין דקב"ה בהאי אתעטר. תא חזי כולא אהבה איקרי ובגין אהבה קיימא כולא כמה דכתיב מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וגו' וכולא ברחימותא קיימא דהא שמא קדישא הכי אשתכח והא אוקמוה ולא מתפרשא קוצא — דלעילא מן יוד לעלמין דהא ברחימותא שריא עליה ולא מתפרש מיניה לעלמין ה הא אוקמוה דיוד לא מתפרש מיניה ואשתכחו כחדא בחביבותא לא אתפרשן דא מן דא ועל דא אתמר כד"א ונהר יוצא מעדן. יתיר לעלמין בחביבותא אתדבקן דא בדא וה דא הוא יקר מתן וכלא לאורחייהו בחביבותא ו ה ה יו ו יו ה כגוונא כך כולא אהבה איקרי ודא בדא אתקשר בחביבותא ועל דא מאן דרחים למלכא אתקשר בההוא אהבה ובגין כך ואהבת את יי' אלהיך וגו'

והיו הדברים האלה וגו' ר' יצחק פתח כל עצמותי תאמרנה יי' מי כמוך וגו' האי קרא אמריה דוד מלכא ברוחא דקודשא כל עצמותי
תאמרנה וגו' ואמאי גרמי דאמרי שירתא אלא האי קרא בזמנא דקב"ה זמין לאחייא מתייא וזמין קב"ה לאתקנא גרמי ולקרבא כל
חד לאתריה כד"א ועצמותיך יחליץ כדין זמינין אינון למימר שירתא ומאי שירתא אמרו יי' מי כמוך מקדמי שמא וקב"ה —
שירתא מעליא מההיא דאמרו ישראל על ימא דהא אינון לא אדכרו שמא קב"ה אלא בתר תלת מילין דכתי' מי כמוכה באלים יי'
והכא אינון מקדמי' לשמא קדישא דכתי' יי' מי כמוכה מציל עני מחזק ממנו דא יצ' טוב מיצ' הרע בגין דיצ' הרע תקיף קדמאה
באנשא כמה דכתי' והסירותי את לב האבן מבשרכם וגו' ויצ' טוב הוא בתרא דכתי' ונתתי לכם לב בשר הא יצ' הרע למה
הוא דמי בשעתא דאתי לאזדווגא בבר נש אתי הוא כפרזלא עד דעאלין ליה לנורא בתר דאתחמם כולא כנורא ר' חייא אמר
יצ' הרע כד אתי לאזדווגא בה בבר נש דמי לבר נש דקאים לפתחא ואזיל לאורחיה כיון דקאים לפתחא וחמי דלית דמחי
בידיה עאל לביתיה ואתעביד ליה אורח חמי דלא אית מאן דמחי בידיה אתעביד עליה ואתעביד מארי דביתא עד דאתמסר
כל ביתא קאים ברשותיה מאן אוליפנא מפרשתא דדוד אוליפנא מה כתי' ויבא הלך לאיש העשיר הולך דקאים לפתחא ולא
בעי לאתעכבא תמן אלא למיזל לאורחיה כך הוא יצ' הרע כמאן דאתקרב לביתיה מתקרב לגביה דבר נש איתקרי ליה עשיר
כתובא הוי אורח עראי חמי דלית מאן דמחי בידיה מה כתי' לעשות לאורח הבא לו איתעביד ליה אורח אסמכי בפתחא
איתעשר ליה פתוח תאוה יומא חד תרין יומין כהאי אורח דשרא ליה פתח יומא או תרין יומין בגין דאיהו אורח כיון דחמי דלית
מאן דמחי בידיה מה כתי' ויעשה לאיש הבא לו איתעביד מארי דביתא כד"א דבר האיש אדוני הארץ אתנו קשות איש נעמי
כך הוא יצ' הרע איתעביד בעליה דבר נש איש בעל ביתא איתקשר בבר נש כפולחניה והוא עביד ביה רעותיה ועל דא בעי בר נש
[illegible] מילין דאורייתא עליה בגין דהא תביר ביה דלית ליה קיומא ליצ' הרע בר מילי' דאורייתא ועל דא כתי' והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על לבבך על תרין יצרך אמר ר' יהודה יצר הטוב מה בעי מילי' דאורייתא אמר ליה יצר הטוב אתעטר בהו ויצר
הרע אתכפיא בהו פתח ר' שמעון אמר הא ודאי פרשתא דק"ש אתגזרא בעשר אמירן כמה דאוקמוה והכא והיו הדברים
האלה וגו' על לבבך כללא דעשר אינון ובגיני כך עשר פיקודין אית הכא לקבל עשר פיקודין דאורייתא ומאן אינון ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך הא עשר לקבל עשר אמירן ועל דא פרשתא דא כלל רב איהו באורייתא זכאה חולקיה מאן
דאשלים לון בכל יומא תרי זמני דהא אתקדש בפומיה שמא קב"ה כדקא יאות ר' אבא הוה קאים גביה דר' אלעזר לליליא
חד בתר דפלגות ליליא והוו משתדלי באורייתא פתח ר' אלעזר ואמר כי היא חייך ואורך ימיך וגו' על כל תנאין דגזר קב"ה
כד עאלו לארעא קדישא ישר' גזרה דאורייתא הוה רזא דשפעתא לא מתיישבא בעלמא אלא באורייתא ולא מתיישבא ארעא
אלא באורייתא דהא תנ' ר' שמעון תורה שבכתב לא אשתמודעא אלא בגין תורה שבע"פ שבכתב לא מתיישבא לשלא ולהקהא
לא עם הארץ כל זמנא דאורייתא אשתכחת קיימא דכלא למיקם בעלמא הה"ד כי היא חייך ואורך ימיך לשבת על האדמה על
האדמה סתם אי לא כתי' על מה אבדה הארץ וכתי' ויאמר יי' על עזבם את תורתי עד דהוו יתבי זקיף ר' אלעזר
רישיה אמר הכי הוא ודא הוא רזא דאשכחנא בספרא דרב המנונא סבא ואוקים קרא בכנסת ישר' דכתיב
שארה כסותה ועונתה לא יגרע ואי אתמנעו מינה כתיב ויצאה חנם אין כסף כד"א אי זה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה וכתי' חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו ומאן דמנע אורייתא מכנסת ישר' כמאן דנסיב מאה אתתא

שננתם
פסוק
י' אמירן

ונסיב

זקיף רישא בלא דחילו

ונסיב ליה מינה דהא אשתארת בארמלותא ולא ארמלותא הה"ד היתה כאלמנה ולא אלמנה·· יתבו ואתעסקו באורייתא עד דהוי
יממא קמו ואזלו עד דהוו אזלי חמו חד נבר דהוה אזיל באורחא ורישיה שאיל קהבו נביה והוה רחיש בשפוותיה ורלא
אתיב לון מידי א"ר אלעזר נזיל קמי האי אימלך במאהה יתיב ר' אלעזר ור' אחא ותלו צלותא והוא נבר קם מקיומיה מהר
אורחא בתר דסיימו צלותא אזלו באורחא והוא נבר אשתמיט מינייהו א"ר אלעזר האי נבר או בשוטא הוא או נורתני
לא מתיישבן אמר נתעסק באורייתא דהא שעתא הוא·· **פתח ר' אלעזר** ואמר כבוד חכמים ינחלו וכסילים
מרים קלון א"ר יוסי זכאין אינון דמתעסקי באורייתא עד לא פתח מלה קרב ההוא נבר
נביהו א"ר אלעזר לית לן למפסק מלה דאורייתא דכל מאן דאשתדל באורייתא זכי למירת ירותא לעילא בקרא דאלבוו
למירת ירותא דאחסנא בהאי עלמא ומאי הוא ההוא דאיקרי כבוד יי' דלא פסק מינייהו לעלמין הה"ד כבוד יי' ההוא
דאיקרי כבוד וכסילים מרים קלון מאי הוא הא כל בר נש אזיל באורח מישר קמי קב"ה ואשתדל באורייתא הא ההוא כבוד
יהא לגביה וכמה אתפרשן פתגמין משכחי עליה לעילא וכולהו אולפי עליה זכו קמי מלכא קדישא ואי בר נש לא אשתדל
באורייתא ולא אזיל באורחא דאורייתא הוא עביד קטיגורא עליה והוא קטיגורא שאט באורחא ואזיל הכא ולא סליק לעילא הלכא
יתוב אדם מחובוי כיון דחמא דבר נש לא תב ולא בעי לאשתדלא באורייתא כדין הוא סליק לעילא ואולפא עליה חובה הה"ד וכסילים
מרים קלון·· **תנן פתח** ואמר ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה וג' מאי שנא הכא
מצרים מכל שאר עמין דהא לכולהו כתי' ולא עליהם יהיה הגשם והכא לא הא אוקמוה חבריא דהא ארעא
דמצרים לא אצטריך למטרא ועל דא לאו היא בכללא דאינון מטרא אבל אינון הנא אוחרא סלק עלייהו ושפיר קא אמרו
הה"ד כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא וג' דהא נהרא סליק ומיניה משקיין ארעא אבל הכא למטר
השמים תשתה מים דהא ארעא קדישא מן שמיא אשתקייא תדיר וכד ישראל הוו עסקי באורייתא הות אשתקייא כדקא יאות
והאן דמנעו אורייתא מינה כלא ומנע טוב מכל סטרא דעלמא·· עאלו למשריא חדא דהוה באורחא עאל ההוא נבר עמהון יתבו
פתח ההוא נבר ואמר ודבר יי' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו וג' האי קרא לאו רישיה סופיה
ולאו סופיה רישיה ולא מלה דא כמלה דא בתר דאייתי ודבר יי' אל משה פנים אל פנים שפיר לבתר ושב אל המחנה
לבתר ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל מהו·· א"ר אלעזר ודאי קב"ה איתערי בקרא הלין דהשתא זווגא הלין
זווגא ושפרתא לא אתעביד מינן מאן דפתח פתחא לאמר מלה·· **פתח ואמר** ודבר יי' אל משה פנים אל פנים
בכמה דרגין יקירין עילאין אתפרש משה נבואה מהימנא על כל שאר נביאי דעלמא דהא כולהו
לקבליה כקוף בפני בני אינשא שאר נביאי מסתכלי באספקלריא דלא נהיר ועם כל דא לא הוו זקפן אנפין לעילא לאסתכ
לא כמה דכתי' ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה ולא עוד אלא דחילין לא הוו נביאיו באתגליא ומשה נבואה מהימנא לאו הכי
דהא הוא הוה מסתכל באספקלריא דנהיר וקאים בקיומיה ולא עוד אלא דהוה זקיף רישא לאסתכלא כמאן דאמר לחבריה
זקוף רישך ויסתכלון אנפך באנפי בגין דנדע מלין כך משה פנים אל פנים זקיף רישא בלא דחילו אנפוי זקפן מסתכל בזיו
יקרא עילאה ולא משני דעתוי ואנפוי כשאר נביאי וכד בעו לאסתכלא נפקי מרעותייהו ומדעתייהו ואשתני זיו אנפייהו
ולא הוו ידעי מהאי עלמא כלום ומשה לאו הכי דמשה בההוא דרגא עילאה ממש הוה מסתכל ולא נפיק מרעותיה ומדע
דהא בשעתא דהוה מסתכל בזיו יקרא עילאה תדיר ושב אל המחנה למללא עמהון כל מה דאצטריכו ודעתיה מתיישבא

כי הארץ
אתב"ש

כל

כ

ביומי קדמיתא ויתיר ולא הוה נשב לה דאתמה ומשרתו יהושע בן נון נער ולאו דהוה ינוק מתוך האהל ומלאך לאסתכלא
ברוח קודשא כד״א והנער שמואל משרת את פני יי׳ הה׳ כל זמנא דהוה יהושע לגביה דמשה הוה אולפא ויניק מתוך
האהל ולא דחיל בתר דאתפרש מן משה והוה בלחודוי מה כתי׳ ויפל יהושע על פניו ארצה וישתחו וגו׳ דלא הוה יכיל למסבל
מתר
והאי מחד שליחא כ״ש מאתר אחרא ·· ולבר נש דאפקיד גביה מלכא מאני דהב ואבני יקר כל זמנא דאשתכחו גביה
דההוא בר נש איבון מאנין שמשא דביתיה אחיד בהו ואסתכל בהו כיון דאסתלק ההוא בר נש מעלמא שמשא הליה לא שבק
מלכא לגביה כלום ואחיד פקדונא דליה אתר ההוא שמשא ווי דלהבהבי בירתי דמשה קם יהושע טומני דמשה הוה יניק כל
יומא מתוך האהל ולא דחיל בתר דשכב ויפל יהושע על פניו ואנא בגין דאנא שכיח בנייכו אסתכל במלי דאורייתא ולא חי
דחיל בתר דאתפרש מינייכו לא איכול לאסתכלא בלחוד ·· **עוד** פתח ואמר ושמתם לבבך ודבריכם וגו׳ ושמתם כד״א
אלין סמים דבעי בר נש לחדרא ליה מילי דאורייתא לגבה כחרבא דאיהי שנא בתר סטא בגין בשיל לאחדורא —
מאורייתא ולא ישתכח לגביה במפשותא ·· ודבריכם כל מילין דבאורייתא כל חד וחד אורחא ליה בלחודוי ודבריה ותכבר
מיכשלא לא בעי בר נש לאהנאה גרמיה בהו ולעבדא אהנאה דלא יסטי לימינא ולשמאלא ·· בגין לבבך לאהנאה גרמיה
בפתיה באורח קשוט ותיקונא דלבא דחילו בה דכתיב יהיר וכל עובדוי בפתיה באורח תיקונא ·· ולבבך בדרך לאהנאה מילי
דאורייתא ומאי איהו כמה דיעקב לדיון לקרבא לצלותא ובצלותא בעי לצלאה למאריה ועלא מינייהו מילי דאורייתא ·· ובגין
לבראה גרמיה בחילו דמאריה בקדושה בגשה דלא ישתכח חנף לקבליה דמאריה ·· ובגין למיהב תושבחן למאריה דאתיב ליה
נשמתיה דהא בבבתא תובין אשתכח קמי מאריה וקב״ה עבד עמיה חסד ואתיב לה לנפשיה וקשרתם לאות על ידך הא אוקמוה
על יד כה כד״א כה יהיה זרעך ואבירנא יהא דרועא אוקמי ברזא דלבון בתפילין בהאי קדש לי כל בכור כל בכור
פתח לקביל כתרא עלאה דכולא ·· והיה כי יביאך לקבל חכמה שמע ישראל לקבל בינה והיה אם שמוע לקבל חסד לבתר כללן
בדרועא שמאלא דאיקרי עוז דכתי׳ ובזרוע עוזו ואין עוז אלא תורה ואין עוז אלא תפילין ומילין לא מתיישבן לגבן אלא בגין דכתר
עליון הוא כללא דכולא ולאו הוא מתושבחן ועוד והיה כי יביאך יי׳ בביתא מלכם תליא ההוא אתר דלא אשתכח בה חירו לשבחן ועל דא
לא מתתקנן באורחיי׳ ואנן מתקנא שהכן והכי הוא וקב״ה נטיל לון וכן ד׳ לעילא ד׳ לתתא ד׳ באתר דרועא ד׳ באתר דלבא שהא בגין
דלא בדא אתקשר ובעי בר נש לאתעטרא בהו בגין דאיהו שמא קדישא עילאה דכתי׳ וראו כל עמי הארץ כי שם יי׳ נקרא עליך
ויראו ממך וכל מאן דאתעטר בעטרא קדישא כד איקרי מלך בארעא וקב״ה מלך ברקיעא הה״ד מלך אסור ברהטים פנא
דקב״ה מלך לעילא כך הוא מלך לתתא ועם כל דא וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך בגין דיהוי בר נש שלים מכולא
ואשתכח שלים בתקונא דמאריה רשים לעילא רשים לתתא זכאה חולקהון דישראל ·· **פתח** ר׳ אלעזר ואמר כה קראתי
חשבתים ואע״ג דכולא בחד תליא ולאו איהו בדרגא חד חד קרא כתיב כה אמר יי׳ צבאות וגו׳ וחד קרא כתי׳
כה אמר יי׳ אלהים מה בין האי להאי אלא בזמנא דכתי׳ כה אמר יי׳ צבאות כדין מלה אתיא ברחימו ובזמנא דכתי׳ כה
אמר יי׳ אלהים כדין מלה אתיא בדינא כה אמר יי׳ צבאות בגין דהאי כה מתברכא מלעילא ומתקנא ומעוד דאיקרי יי׳ —
צבאות וכדין מלה בחייכם מותא אתיא דהא מאתר דא קא אתיא כה אמר יי׳ אלהים כדין היא כה ינקא מסטרא דדינא
מאתר דגבורה עילאה ואולפנא מהכא דהוא הוא ברחמי בגין דכתי׳ יי׳ אלהים דהא אלהים גבורה הוא בכל אתר ··
אלא גבורה תתאה היא בכל אתר ועל דא אשתמודען מלי מפומא דנביאה והוא הוה אתכוון למימר מלה מאתריה

כתר
חכמה
בינה
חסד

וכולא

וכולהון דעין איתון כבני מהימנותא מאן אתר הנה מילתא׃ **פתח** ר' אחא ואמר אורו מרוז אמר מלאך יי' וגו' אמה
הדא קדמאה הוה כד זין נקלחין בשעתא דמלכא קודשא מסר כתיב בהא דמטרוניתא בלזיון ורומחין ובלעז
הנה אפקיד פקדא וכל איתון מנייני קרבא הנה אפקיד שמה הקב"ה הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה וגו' והא
אוקמוה וכהן אנון קב"ה קרבוי ואינון גבורים דקאמר מנייחין קרבין ואינון איקרון מלומדי מלחמה׃ כתיב מן השמים
נלחמו הכוכבים ממסילותם נלחמו עם סיסרא ותנן נהרא סטרא דאתיישבו ישראל לגבה דשמא קדישא במשריין
כמה דהוה אתר נוקמת נכס בהתי בנש כלהון הנה וכל זיון וכל אינון מנייחי קרבא לאגחא קרבא עמיה דסיסרא וכוכבא
הוו אושחן נורא מלגיו׃ ואר' שמעון כל כוכב וכוכב אית ליה שמא בלחודוי וכולהו מנהון איקרון אמר לון קב"ה
אתעתדו לגנתא נוקמא דבני אתנן נוקמין אנא זמין לאתפרעא מנייהו חד נוקמא דשיצתא דקיבין דאוקיפו ליה
לערבא דמלכם בגין לאגחא קרבא בהו בישראל דכתי' ויקח שש מאות רכב בחור וגו' וחד נוקמא דבני דשעבדו להו וגו' השתא
ובגיני כך אתקיפו בתרין דינין חד מיא וחד אשא מיא דכתי' נחל קישון נחל קדומים אשא דכתי' הכוכבים ממסילותם נלחמו עם סיסרא
ובאינון כוכביא אית כוכבא חד דלא אתא דהוה נוקמא ואתגניז לעלמין בכך שמא לאוהרא אינון שאר כוכביא ובלטין לה
ולכל סיעתא דיליה ואתפרדו כולהו בהדא הקב"ה אורו מרוז אמר מלאך יי' ופרשו אית לאלמא בהאי לא הוה מלאכא דכתי' ביד
ויסע מלאך האלהים וגו' ולא הוה דכל קרבין הנה אינון׃ כי לא באו לעזרת יי' כד נפקו ישראל מתמן לעזרת יי' בגבורים באינון
ששים גבורים כד אזדמנו לאתעבר קרבא עם סיסרא דהאי מלאך הוה דכל הני וכל קרבין דמלכא ק' אוריב ועל דא אמר מלאך
יי' סני דא הוה דכתי' המלאך הגואל אותי מכל רע והא אוקמוה חבריי' ודא ומינה לבושוי שלהב ויקירא לגמנא דאתי ובדא יתב
שמא קדישא ובדא זמין קב"ה לאתפרעא מאחר עמין ועל דא כתי' והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי וגו' **אזלו עד**
דאמו לגביה דר' שמעון פגן דאמא לון אמר לון הא שכינתא הכא ודאי הוא דהכין אנן לאחזק
עייבו לאנפי שכינתא׃ **פתח** ואמר ויאמר הן היום שד יום גדול לא עת האסף המקנה וגו' האי קרא הא אוקמוה דכד ישראל
יתערון בתיובה לקמי קב"ה בזכו אורייתא יתובון לארעא קדישא ויתכנשון מן גלותא דהא ודאי יומא חד איהי
גלותא דישראל ולא יתיר דהקב"ה נתנני שוממה כל היום דוה ואי לא יתובון קב"ה אמר עד היום גדול לא עת האסף המקנה
בלא זכו ובלא שבחין דכשרתן אבל אסוותא חד לבני השקו הצאן אשתדלו באורייתא ואשקיין מימוי אורייתא ולבורשו לאחר
ענא ובסופא דאחסנתון׃ ד"א ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה וגו' דא היום דלאוקה יום מהומה ומבוסה
דבההוא יום אתחרב בית מקדשא ונפלו ישראל בגלותא ומן קודם שבחין דביתא ההוא אחשך ואתרב הקב"ה הן עד היום
גדול וגו' בגין דאינון תשבן לה ההוא יומא השקו הצאן מיני דאורייתא דהא בזכותא דאורייתא יפקון ישראל מן גלותא
ישראל מאי קאמר ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים עד דייתכנשון כל שאר זמין עלמין׃ ונגלו והא אנן
וינדרין דההוא הנה קשיא דההוא יום דשלטא עלפי הבאר ונשתכחו האי באר בגלותא שמנה וכד אתגלא האי באר
והאי אבן לא שלטא עליה מיד והשקינו הצאן׃ **ומזמין** קב"ה בסוף יומיא לאהדרא לישראל לארעא קדישא ולאכנשא
לון מן גלותא ובמה אינון סוף יומיא דהוה לאיקה סוף הימים ובהאי אחרית הימים ישראל יסבלון גלותא ה"ה
והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה והוה באחרית הימים באחרית הימים לייקא והיא כנסת ישראל
בגלותא ועם אחרית הימים דא קב"ה עושה בגלותא ובדא עבד קב"ה נוקמין לישראל דהדא הקב"ה אשר יעשה השם

מן
ישמים
נלחמו

פזד

חזה לעמך באחרית הימים ורזא אתר דא חייא וקב״ה זמין לאתקנא לה באתריה הה״ד והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יי׳
בראש ההרים וגו׳ ודא הוא יום ומדשאה דל לא יעבד בשירותא דיומא אוחרא כמה בזימנא דאיתחרב בי מקדשא הוא נ׳
דל לא יעלה הה״ד אוי נא לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב דלהוא סוף גלותא ושיעורא דהאי דל שית קיצין ופלגא ו נ״ד ל
מנשאה דבר״ש נבי בן כוכבן עבהן ודוכרנא להאי רזא דתנן אמריא דכתי׳ כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ
כי תמול אנחנו בגלותא ולא הויינא ידעין כי צל ימינו לאשראה לון קב״ה עלי ארץ זכאה חולקיה מאן דאתי לה לאתקבלא וי
למאן דזמין כד יתקבע אריא דברכא וזכאה חולקיה מאן דלא אתי לה לנוקבא כד״ה בשעתא דזדווגן כחדא על ההיא שעתא
כתי׳ אריה שאג מי לא יירא בההיא שעתא סני ושב יי׳ אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים וגו׳ ושב ושב תרי
זימני מאי קוא אלא קב״ה שב מן גלותא ושב תדך לאזדווגא באתרה כהן כתי׳ אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך

מתניתין

לבו בני נשא מאה דאתגליא מאה דטורבנן קלא קלא מאן מנכון דאתחכם וידע ה׳ בשעתא דרישא
חיורא אתקין השתא רשימא קדישא מלעילא לתתא ומתמן לעילא אתקין סטר צפון בעיטורא קדישא
דקוטריתא בה נשים שמיקא דיליה ומא עילאה דמלך ונפיק בעוה ונפיק חד דנה מעוטרא באלף ותק׳ רשימין דאלף ותק׳
עלמין הקוליה התעוליל חד תיוות בריא וקרינן שדי הלה ואדרו עיינין כעינא אנשא לחיותא ותס מעלמא דרבנן כד שמא אזלא במרמא
טמירא בגלוא כד נפקא היא עמירא במתא אזלא בגלוא כד נפלא מוד שמא אחר בעמעוטין דאתידן בדהא נשלין שמיה אתין
פולאין דכורא כל חד חרבא שננא על ירכא מלך ברעותא לאפקא ברש שינוא לקבל אתקין בההוא תיוויה חד עבריא
יקירא קול תבולא נפק ביה אתפשט בד׳ סיטה עלמא ד׳ פלגין אתגליין חד לעילא חד לתתא חד לצפון חד לדרום אילנא חד
תרבא ותקיף אתחבר אזדווגא בה בחד עבטא שפירא בתיקו חד חדוותא דכולא כלא יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי
צפון וגו׳ בה אזדווגו ומתפיק חד רוחא עטירא ומליא דההוא נבי״ע דעפרא וקאים על רגלוי ואתעטרא של כל עלמא וגלשיה
על כולא הה״ד מסיליהו במעוזה יהך כל שתא תחת רגלוי אתפקד עלהוא אילנא לא שרפקורא אתיב מלרא כוריה לנביך
ההוא תיוותא נשלן לה כהן זמינין מניה אוחרא וקאים נפשהו בקוערא דקלפין בן מלאכין קדשין בטיפסא בששעורין
ואחרן דהן שכליא תפיסין מחובייהו אשתלף רוחא מהה ומנה דלבושא לבתר אתגליא בעפרא בן רגבי נחלא לעמוכן
ואתוצון בקרמיתא חד גרמא תקיף וההוא מנה יתבני ויקומון חיילין חיילין תניינות בארעא קדשא מתערן וזמין קב״ה
לאנ׳ ההוא עפרא בקרמיתא מההוא מנה מתם ולאשלא לה נבי״ל דקיק כהאי אתירא לעיסא ומההוא נבי״ל דאיתקריא
דיוקנא דלעילא יתתקן ויתיש מאוחא דבשרא כעינא דא ומנין מתקניא ליה והשקה את ערוה השעים בנין דהוא נחל
דסני זנותא בעלמא וכד ההוא מניינא קדשא יפוק ויטול נביה כהן אתקנן ואתיישר ולא יהא כסוחרנא בקדמיתא ואיינון דלא
זכאן יקומון לאתדנא בתנא דאולבא הה״ד ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם כהן
כתיב כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני נאום יי׳ כן יעמוד זרעכם ושמכם

כ״ולהו

ד׳ בינ׳

פרשת וילך

ולכ״ ר׳ חזקיה פתח מוליך לימין משה זרוע
תפארתו בוקע מים מפניהם וגו׳ זכאין אינון
ישר׳ דקב״ה אתרעי בהו ובנין דאתרעי בהו קרא לון בשם בוכרא קדשין אחין כביכול נחת לדיירא עמהון הה״ד ועשו לי
מקדש ושכנתי בתוכם ובעא לתקנא להו ביניה דלעילא אשה עליהו שכבה ענני יקר ושכינתא אזיל קמייהו הה״ד ויי׳

הולך

עד [illegible] יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ועל תלת אחין קדישין אלין פרנסיהו משה אהרן ומרים ובזכותהון יהב לון קב"ה
[illegible] עלאין מן בזכות משה וענני יקר בזכות אהרן ובאר בזכות מרים והא איתמר כל יומוי דאהרן לא אעדו
ענני יקר מישראל והא אוקמוה בהא דאהרן דרועא חדא דישראל הוה הה"ד וישמע הכנעני מלך ערד כבר נש דאזיל
בלא דרועא וסמיך גרמיה לבל אחר כהן וילחם עם ישראל וישב ממנו שבי בגין דהוו בלא דרועא ימינא ועל דא אצטריכו
ישראל למידר נדר עלה הה"ד וידר ישראל נדר לה' ויאמר אם נתון תתן את העם הזה בידי וגו' הא אהרן דרועא ימינא הוה ודנפקא
ועל דא כתיב מוליך לימין משה זרוע תפארתו ומאי איהו אהרן וילך משה מאי וילך לאן אתר הלך אלא כגופא בלא דרו
הה"ד וילכו בלא כח לפני רודף דהא מית אהרן דרועא ימינא ובעא לאסתלקא גופא

כל יומא

דמשה
דמשה נהיר בעלמא ואכלו ישראל לחם מן השמים כיון דאתא יהושע מה כתיב וישבות המן ממחרת
באכלם מעבור הארץ וגו' ויאכלו מעבור הארץ מה בין האי להאי דא עילא ודא לתתא מכאן אוליפנא כל יומוי דמשה לשכחה
נפקא דמשה שלים והוי נהיר לעלמא כיון דאסתלק משה אתכניש נפקא דמשה והוי נפקא דסיהרא כמה אם אין פניך הולכים
אל תעלנו מזה ובמה יודע איפה וגו' הא אוליפנא כיון דאמר קב"ה למשה הנה מלאכי ילך לפניך אמר משה ומה [illegible]
דמשה אתכניש וידבר לסיהרא נפקא דסיהרא לא בשינוי אם אין פניך הולכים נפקא דמשה קא בשינוי ולא סיהרא
כאן נפקא דמשה אתנהיר ואתעביד משה כנונא דא נפקא דמשה הוה נהיר קמייהו דישראל כיון דאתכניש משה אתכניש
שמשא ואתנהיר סיהרא והוה יהושע אתכניש לנהורא דסיהרא וכו' דהוא כסופה

ויאמר אליהם

בן מאה ועשרים שנה אנכי היום וגו' היינו אחד עשר מ' שנין נהיר שמשא להו לישראל
ואתכניש לסוף מ' שנין ונהיר סיהרא. אר"ש מאי דכתיב ויש נספה בלא משפט
ודאי הכי הוא והא אתערו חברייא ואנן נוקים לה לקרא אבל עלמא דאתערו כולה הוא איתמר לעלמא ולתועלת דבר נש
דאתכניש עד לא מטון יומוי הא איתמר דכל רוחין דלתתא מלעילא דכר ונוקבא נפקין ומתפרשן ולזימנין דכורא לא
מטא זמנא לאתחזרא בהדי נוקבא ואתי אוחרא ונטיל לה ועל דא קריין זיווגין קמי קב"ה ועל דא לפרוח בשבכוי ואתער לחסד
כל במאי אתכניש בההוא זמנא עד לא מטון יומוי דלא עבידתכי במשפט ואישתע פה הנא [illegible] בחובוי בגין דמטא
זמנא דאוחרא דנסיב לה דהא ההוא היא. אמר ליה ר' אלעזר ודאי דהכי לגן קב"ה וייתי אוחרא ויהב ליה אמר ליה לא הוא
קיימא דבר נש ואיבו דעבד עמיה דלא יחמי אתתיה בהדי דאוחרא. והא אי האי לא בשכן עובדוי [illegible] דהלכה היא [illegible]
אתתיה לא אתקרי האי אוחרא מקמיה. הא שאול מלכא נטל מלכותא ואמאי דעד לא מטא זמנא דדוד להאי דהא מלכותא
ודאי דדוד הוה שאול ונטיל ליה בגין דמטא זמנא למיטל הליה כמו אתמר דקא מלכותא דלשאול וכנש ליה לשאול בחובוי ואתקרי
מקמי דוד והא דוד ונטיל הליה ואמאי לא נטל קב"ה לשאול ממלכותא ולא יהוי אלא [illegible] שציה קב"ה דכנש ליה למלכותא
ולא יחמי עבדה שלטנו עליה ונטיל מה דהוה הליה בקדמיתא כך האי. בגין כך כד בר נש לחבוי רחמין קמי קב"ה [illegible]
באתתיה דלא אתקרי מקמי אוחרא כתיב ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה ואמר ליה קב"ה מבעי לאכנשא
עלמא אוחרא מנך [illegible] שמשא פנא לסיהרא השלטנו סיהרא בשעד דשמשא קיימא אלא מן קדמו ימינך למחר קרא את יהושע
יתכנש שמשא ויאלוש [illegible] ולא עד אלא אי אנת קאיל לארעא יתכנש סיהרא קמך ולא ישלטו ודאי שולטנותא דסיהרא [illegible]
ולא השלטנו בשעד דאנת קיים בשלטנא קרא את יהושע ומאי קאמר הנך שוכב עם אבותיך וקם העם וזנה העם הזה דלא

עה
[illegible]
אנכי את
המן [illegible]
לרבות
ית
[illegible]
שאנכי
בימי
יהושע
אבל לא
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
אשר
שפה
[illegible]

משכחנא דפקיד קב״ה ליהושע אלא למשה דאמר כולי האי דכתי׳ ועזבני והפר את בריתי וחרה אפי בו ביום ההוא וגו׳ ויצו את יהושע
בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך בקדמיתא תבוא דכתי׳ ויקרא משה
ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה ולבתר תביא מאי טעמא אלא לאחר תבוא לבתר דא ליה
דייעול למדברא ויתקיים בה וחד תביא לבשרא ליה שולטנותא על ישראל אתבשר על קיומא דנביאה אתבשר על שולטנותא דישראל

שנ׳
מכנף
הארץ
זמירות
שמענו

ר׳ שמעון פתח מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואומר רזי לי רזי לי אוי לי בוגדים בגדו וגו׳ וי להו לבני עלמא דאינון
דלא משגיחין ולא מסתכלין ביקרא דמאריהון ולא מסתכלין בקדושה עילאה לאתקדשא בהאי עלמא למקדי
קדשין לעלמא דאתי מכנף הארץ זמירות שמענו דא כנורא עילאה קדישא זמירות שמענו כד״א ולא אמר תיה אלא עושי
בללה האי הוה דשבחא כנסת ישראל קמי קב״ה בלילה בנערה בזמנא דאיהי אזדמנת לשבחא ליה לקב״ה ואיהו מפלגות רות
לילא ואילך וכהן זמירות שמענו בלילה תושבחן זמירות כד״א וכרמך לא תזמור וכתי׳ זמיר עריצים חברותא מאתרייהו בל אינון
תקיפין דהא כד סליק לילא כמה עריצים נמוסין שפתי בעלמא ואזלין ושאטין בעלמא לקטרגא מפלגות לילא אתער רוחא
חד ועקר לכולהו מאתרייהו ועבד לון דלא ישלטון זמירות שמענו תושבחן דכנסת ישראל בלילה וכלדא מה צבי לצדיק לאודאה
בזמנא חדא לקדושה דקב״ה ולא לאתקדשא בקדושה אחרא ואומר רזי לי דא הוה רזא קדישא אבל אוי לי על דא ועל עלמא
בוגדים בגדו דכולהו משקרין בהו בנביאיהון ולא דא דמשקרין בנביאיהו ממש אלא אינון בנין דאולידו משקרין בההוא שקרא דלהון
ואשתכחו פגימין לעילא ותתא כיון דאסתכל שעיה בהאי כנ״י לאינון דתלי תתאה ואזלין לאורחא דקדושה לאתקדשא בקדושא
דמלכא ולשתכחא בשיהו קדישין כון דאתקדשו אלין אינון בנין דאולידו איקרון על שמיה דכתיב הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יי׳
לאותות ולמופתים בישראל דפתאין מאחר עמנין דא מכנף הארץ זמירות שמענו וגו׳ בשעתא דעאלו ישראל למדברא ואינון קיימא
קדשא קמייהו שמעו דמשרא חד מדברא תושבחן וחדו וקל מזמה שלמי דמזמה במדברא כהן צבי לצדיק תושבחתא דמשה הוה
מההוא ה׳ בכל אתר דארץ הוה אתה במדברא הוו שמעו קלא ואחת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל אבל אוי לי בוגדים בגדו
דזמינין ישראל לשקרא בקב״ה ולאשקרא מאורעא זמנא חדא ובנין דאתחדו בשהו בשקרא דלהון אתשקרו זמנא קשיא עד דאשתלקו
חובייהו במדברא תוהרא

פרשת הקהל

הה׳ אתמר בהיה אם שמוע
בקול יי׳ אלהיכם הא אוקימנא

לקוח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון
מלי׳ אלהיכם אלהיך ולא אלהינו דאר׳ אבא אר׳ יהודה מאי דכתיב כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא אדמת
קדש והאי דהא הוא ארץ החיים וכתי׳ אשר אתה עומד עליו והאי הוינו בקדמיתא כד״א לבתר תאנא אר׳ יוסי והיה שם בך
לעד והאי הספיר סהדותא הלכך אינון דקיימי בסהדותא לסהדא ואלין אינון במדבר גורל ואבנא דשני יהושע
ודא שירתא וסהדותא יתיר מכולא אר׳ יצחק אי הכי ל׳ אינון אמר ליה והאי אבל גורל לא סתים סהדותא בתר דאתו
מנלן בעבור תהיה לי השירה כי חתמתי את השער הזה גורל דכתיב על פי הגורל יקום ואתקון דהוא אמר דא ליהודה
דא לבנימן וכן כולהו אבנא דיהושע דכתיב והאבן הזאת תהיה לנו לעדה והיה שם בך לעד וכתי׳ וענתה השירה הזאת
בפניו לעד היא והאי אסהידת בהו בישראל תאנא אר׳ אלעזר מאי דכתי׳ ויכתוב משה את דברי השירה הזאת וגו׳ עד תומם
הכא אית לאסתכלא ויכתוב משה את השירה הזאת מיבעי ליה מהו את דברי השירה הזאת ודברי׳ עד תומם מאי עד
תומם אלא הא תאנא בריא דהוו כל אינון מלין דאמר משה כולהו אתגלפו בשמא דקב״ה וכל אינון מלי הוו אתיין ופלגן

ונחתן

והא׳
חזומר׳
השבחי׳
השירים

ונהרן ומתגלגלין תמן כל אלה ומלה הות אתיא קמיה לאתגלגלא על ידוי וקיימא קמיה הקב״ה עד קמים·· ר׳ חייא פתח ואת דברי
השירה הזאת מאי קא רמיזא אלא שירתא דקב״ה כמא דא׳ שיר השירים אשר לשלמה והכא את דברי השירה הזאת שירה
דקב״ה אמר אלא הכא אית לאסתכלא התם שיר אמר שלמה והכא שירה אמר משה דא דכר ודא נוקבא ת״ח והא תנינא כל
נביאי כולהו לגבי משה כקוף בפניהון דבני נשא ואינון אמרו שיר ומשה אמר שירה ומ״ט דהאי נוקבא הוא דכתי׳ ועת״כ
השירה הזאת ומשה הוה ליה למימר שיר ואינון שירה אלא דא היא רזא דמלה משה לגרמיה לא קא אמר הא אלא לישראל··
אמר ליה ר׳ שמעון לאו הכי אלא משה ודאי מהכא אשתמודע דאיהו בדרגא עילאה יתיר מכולהו משה הוה סליק מתתא
לעילא ואינון נחתו מעילא לתתא הוה נחית מתתא לעילא כמא דתנינא מעלין בקדש ולא מורידין ואינון נחתו מעילא לתתא
משה סליק מתתא לעילא בגין דאמר שירה והשבחתא דמטרוניתא משבחא למלכא ומשה במלכא אתאחד ואינון נחתו
מעילא לתתא בגין דאמרו שיר דהוא שבחא דמשבחא מלכא למטרוניתא ואינון במטרו׳ אתאחדו ועל דא בהאי אשתמודע
שבחא ומשה יתיר מכולהו והיינו דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת שירתא דמטרוניתא למאן ליה –
ובגין כך הכא ויכתוב משה את דבר השירה הזאת ועתה השירה הזאת ועני והד בהם הא מי כתב ליה אלא רזא דמלה
מאי דאוקימנא דכתיב וארץ מתקוממה לו ומשה בכולא אסתכל ועל דא אמר שירה בגין לאתאחדא מלין באתר דא למיקוי
עליהו הנה דכתיב וענתה השירה הזאת לפניו ולמה דכתיב כי ידעתי את יצרו וכתיב כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחי------תון
וסרתם מן הדרך וכד קשבין דאמיר וענתה השירה הזאת לפניו לעד·· הא כתיב יגלו שמים עונו ולא יתיר אבל וארץ
מתקוממה לו דהא הנה איתעביד למאן דאיתעביד כתי׳ וידבר דוד לי״י את דברי השירה הזאת השירה תושבחתא דדוד הוא
בגין דאמר שירה מתתא לעילא וזכה להאי ולא אמר האי אלא בסוף יומין דהוה בשלימו יתיר מאי בשלימו יתיר כמא דתנינן
אל תאמין בעצמך עד יום מותך והכא אימתי זכה דוד למימר שירתא מתתא לעילא בסוף יומוי דהוה בנייחא מכל סטרוי דכתי׳
ביום הציל יי׳ אותו מכף כל אויביו ומיד שאול·· א״ר שמעון שירתא עילאה מכולא מאי היא כמא דתנינא ברזא דאתקני׳ מילין
ובעוטמא הכי הוא מתתא לעילא ומעילא לתתא ולבתר לכוונא בניבא ולקשרא כולא בחדא קשרא מ״ל מחשבה בקדירותא כתיב כי
שם יי׳ אקרא מאי אקרא כמה דכתיב ויקרא אל משה דא שפעתא לבתר הבו גדל לאלהינו דא מלכא עילאה לבתר נחית בדרגוי
עד הכא לתתא דכתיב צדיק וישר הוא לבתר קשר קשרא דמהימנותא ואמר הוא ודא הוא קשרא דכולא בגין כך [illegible] ברנש
לסדרא שבחא דמאריה מאי ניינא מתתא לעילא למלכא שבחא דמאריה מתתא לבתר דסלקין לעמיקא דנחלא נגיד ונפיק
לבתר נגיד לא משכא מעילא לתתא מההוא שקיו דנחלא לכל דרגין ודרגין עד דרגין בתראה לאמשכא ברכה לכולא מעילא לתתא··
לבתר בעי לקשרא קשרא חדא בכולא קשרא דמהימנותא ודא הוא ברנש דאוקיר לשמא דמאריה לשמא קדישא ועל דא כתי׳
כי מכבדי אכבד אכבד בעלמא הדין אכבד בעלמא דאתי ובוזי יקלו מאי ובוזי יקלו דא הוא מאן דלא ידע ליחדא שמא קדישא
ולקשרא קשרא דמהימנותא ולאמשכא ברכאן לאתר דאצטריך ולאוקיר שמא דמאריה·· **וכל מאן** דלא ידע
לאוקיר שמא דמאריה טב ליה דלא איברי·· אמר ר׳ יהודה ובוזי יקלו מאן דלא ידע לאוקיר שמא
דמאריה ולא איתכוון באמן דתנינא גדול העונה אמן יותר מן המברך והא אוקימנא קמיה דר׳ שמעון דאמן משיך
ברכאן ממבועא למלכא ומלכא למטרוניתא דאיהי כנסת ישראל ומאתון נפקין לכל עיבר ברכאן לאלף לגוס ולגוס לגון מן
דאתו ברכאן לגון תתאין נפקין ונפקין ברכאן לעילא ותתא ומתפשטי בכולא וקלא נפיק אתסקין משקיותא דברכאן

דאמרין שבגו עזרה דתלמא קה שמי·· וכד ישראל לתתא משתהן למיענה אמן ולכוונא לביניהו כדקא יאות כמה פתחין
דברכאן אתפתחין לעילא כמה טבאן משתכחין בכולהו עלמין כמה חדו בכולא מאי אגר להו לישראל דגרמין כל׳ ·· אגרי להו בעלמא
דין ובעלמא דאתי בעלמא דין בשעתא דעאקין להו לישראל ומצלאן צלותא קמי מאריהון קלא מכרזא בכולהו עלמין פתחו שערים
ויבוא גוי צדיק שומר אמונים אל תקרי אמונים אלא אמנים פתחו שערים כמה דישראל פתחין להו תרעין דברכן כד האינון פתחו שערים
ויקבל צלותהון מאינון דשתקין להו ·· הא׳ בעלמא דין ובעלמא דאתי מאי דכד יפוק בר נש מהאי עלמא והוא בר נש דהוה שומר
לאתבא אמן מאי שומר כלומר מאי נטיר ההוא ברכה דאמר ההוא דמברך ומחכה לה לאתבא אמן כמה דאתמר ונשמתיה
סלקא ומכרזי קמיה פתחו שערים כמה דאיהו הוה פתח תרעין כל יומא כד הוה שומר אמונים ·· א״ר יוסי א״ר יהודה מאי אמן
א״ר אבא הא אוקמוה כולא אמן איקרי מבועא דההוא נחלא דנגיד אמן איקרי דכתיב ואהיה אצלו אמון אל תיקרי אמון אלא
אמן קיומא דכולא ההוא נחלא דנגיד אמן איקרי דתניא מן העולם ועד העולם כלל עולם דלעילא ועולם דלתתא אבל הכא
אמן ואמן דלעילא ואמן דלתתא והא אוקימנא אמן מאינון אתוון ·· ר׳ שמעון אמר אל עמיקא דבירא דכל טבאן נבקין ומתמן
נגדן ונבעין ומשתכחין מים נהרא דנגיד עמיק ואיקרי מים וההוא רזא דתניא מם פתוחה מם סתומה כמה דאוקימנא
במם דלמרבה המשרה נון פשוטה כללא דתרין נון נון פשוטה נון כפופה נון פשוטה כללא דוא ואו כללא דנון כפופה
בגיני כך כולא איקרי נון ואו נון ברזא דמהימנותא הכא הוא נ׳ דכר נון פשוטה כללא דדכר ונוקבא נ׳ כפופה בכללא דפשוטה
היא ·· ובספרא דרב המנונא סבא מים דהכא נובעין מלך והיינו אמן אמן נובעין ל׳ מלך נאמן כללא דכולא וספיר
הוא והא איתמר ·· תאנא כל מאן דשמע ברכה מההוא דמברך ולא אתכוון לאתבא אמן עליה איקרי ובוזי יקלו כמה דאתמר לכם הכהנים
בוזי שמי ובשעתא דאתפטר מהאי עלמא מאי עונשיה כמה דלא פתח ברכאן לעילא כך לא פתחין ליה ולא עייל אלא כד נפיק מהאי עלמא
מכרזי קמיה ואמרי טרוקו גלי דפלנא לא ייעול ולא תקבלון ליה ווי ליה ווי לנפשיה ·· תאנא חייבין דגיהנם כולהו סלקין במדורין
ידיען וכמה פתחים אית לגיהנם וכולהו פתחין לקבל פתחין דגן עדן ובשעתא דאפקין אינון חייבין דקבילו עונשיהון
אינון פתחין פתחין ואתפנן לון לבר וכולהו פתחין בשמהן איקרון לקבליהו פתחין לגנ״ע וכל פתחא ופתחא איקרי בשמ־
לקבל ההוא פתחא דגיהנם ואשתמודעי אינון לקבליהון פתחין דגנ״ע בגיהנם אית מדורא בתראה תתאה מכולהו ודהוא
מדורא הוי מדורא על מדורא ואיקרי ארץ עיפתה מהו עיפתה כד״א רבוע כפול ואתרגימין לה מרבע יהא עיפתה אוף
הכא עיפתה כלומר כפולה והוא איקרי שאול תחתית שאול חוא מדורא חד תחתית הוא מדורא תתאה ובגין כך איקרי
ארץ עיפתה תחתית איקרי אבדון ועל דא כתיב שאול ואבדון וכולהו מדורין לא אתכפלו כלומר לא עייפין בר מהאי ··

ותאנא מאן דנחית לאבדון דאיקרי תחתית לא סליק לעלמין וההוא איקרי גבר דישתכח ואתאביד מכולהו עלמין
ותאנא ההוא אתר נחתין ההוא גבר דמבזי לאתבא אמן אמן סגיאין איתאבידו מיניה דלא תשיב לה־ו
ודיינין ליה בגיהנם ונחתין ליה בההוא מדורא תתאה דלית בה פתחא ואתאבד ולא סליק מיניה לעלמין ועל דא כתיב כלה ענן
וילך כן יורד שאול לא יעלה ולא והא כתיב מבטן שאול שועתי שמעת קולי וכתיב מוריד שאול ויעל אלא הכא שאול והתם תחתית
ואוקימנא הא דאהדר בה הא דלא אהדר בה ·· א״ר יוסי מאי דכתיב כי שתים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור מים חיים
לחצוב להם בורות בורות נשברים אשר לא יכילו המים ·· אותי עזבו מקור מים חיים דא הוא דלא בעי לקדשא שמא דקב״ה
באמן מאי עונשיה כתי׳ לחצוב להם בורות בורות נשברים דנחתין ליה נס דרגא בתר דרגא עד דנחתין לאבדון דאיקרי

עניית אמן

מים נובעין מלך

תחתית

החיים מתי אומ[illegible]ם שמח דקב"ה כדקא יאות לבוונא בה כדקא חזי מלך דינא מכי דינין לאתשרשא מיהודה עלמא דאתי
דנגיד [illegible] אלא פסיק הה"ד אמונים נוצר יי'·· תאנא שירה משיך ברכאן מעילא לתתא עד דאשתכחון ברכאן בכל עלמין··
אר' יוסי זמינין אינון ישראל למימר שירתא שלימתא שירה דכלילא כל שאר שירין הה"ד ואמרתם ביום ההוא הודו ליי' קראו
בשמו וגו'·· אר' אלעזר זמינין אינון ישראל למימר שירתא מתתא לעילא ומעילא לתתא לקשרא קשרא דמהימנותא דכתי' אז ישיר
משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי' וגו' אז שר לא נאמר אלא אז ישיר וכן כולהו כהאי גוונא אז ישיר ישראל את השירה
הזאת מיתתא לנוקבא עלי באר ענו לה עלי באר כלומר סק לאתרך לאתחברא בבעלה דהא השתא בגלותא אשתכחת עמנא··
באר חפרוה שרים דאולידו לה אבא ואמא הא לעילא · כרוה נדיבי עמים אלין אינון אבהן דאיקרון נדיבי עמים לאחזוונא
עם מלכא בברכאן ובמה הוא זיוונא במחוקק דא יסוד במשענותם דא נצח והוד דא מעילא לתתא וממדבר מתנה
ומתנה נחליאל ומנחליאל במות איתי קשרא שלימתא קשרא דמהימנותא קשרא דקיימא דכולא בה ומנא דאתי כתיב ביום
ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד·· וכתי' אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי' לעשות עם אלה··

קדיש ל'

פרשת האזינו

ר' יהודה פתח קמתי אני לפתוח לדודי וגו' מאי כתי' לעילא אני ישנה ולבי ער קול דודי
דופק פתחי לי אחותי רעיתי וגו' אמרה כנסת ישראל אני ישנה מפיקודי אורייתא
בזמנא דאזילנא במדברא · ולבי ער למיעל לארעא למיעבד להו פקודין דהא כל פיקודי אורייתא בארעא משתכחין קול
דודי דופק דא משה דאוכח להו לישראל בכמה ויכוחין בכמה קטטין דכתיב אלה הדברים אשר דבר משה אל כל בני ישראל
ממרים הייתם עם יי' ובחורב הקצפתם את יי' הה"ד קול דודי דופק ועם כל דא דמשה אוכח להו לישראל ברחימותא דכר
מלוי דכתיב כי עם קדוש אתה ליי' אלהיך וגו' ועל דא ושמעת בקול יי' אלהיך כי מאהבת יי' אתכם וגו' הה"ד פתחי לי אחותי
רעיתי · יונתי תמתי מה כתיב קמתי אני לפתוח לדודי ודודי חמק עבר אמרו ישראל בעוד דהוינא זמינין למיעל לארעא
ולקבלא אינון פיקודין דאורייתא על ידוי דמשה מה כתי' ודודי חמק עבר דכתי' וימת שם משה עבד יי' בקשתיהו
ולא מצאתיהו דלא הוה דרא כדרא דמשה דקב"ה עבד לון נימוסין הכא דעבד על ידוי·· ר' יצחק אמר קמתי אני לפתוח
לדודי דא קב"ה דכל יומוי דמשה לא בעא מלאכא ושליחא לדרא עמיה זכאה חולקיה דקב"ה אסתכם לרעותא דמשה בגין
דשכב מה כתי' וירא מלאך יי' ליהושע וכתי' ויפול יהושע על פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדוני מדבר אל עבדו
משה הוה שמע קלא קדישא דמלכא עילאה ולא אזדעזע וכד מלאכא דלא בעא לאשבקא לה בגלותא ולא קבלה··
הה"ד ויאמר לא כי אני שר צבא יי' עתה באתי ביומוי דמשה דבך אתינא ולא קבלני בה שעתא ידעו ישראל שמו מאי
דמשה בההוא זמנא בעו ישראל לקב"ה ולא אודעין להו הה"ד כיומוי דמשה קה"ל בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני··
דמשה בההוא זמנא·· זכאה חולקיה דמשה יתיר על כל בני עלמא הא כתיב שמעו שמים

האזינו השמים ואדברה ר' חייא אמר זכאה חולקיה דמשה יתיר על כל בני עלמא הא כתיב שמעו שמים והאזיני ארץ משה דהוה קריב יתיר
והאזיני ארץ ישעיה דהוה רחיקא יתיר ממלכא כתיב שמעו שמים והאזיני ארץ הא בההוא עובדא
מן מלכא כתיב האזינו השמים **הלנה** בההוא שעתא דאמר ישעיהו שמעו שמים והאזיני ארץ ואמר לנו אנן לשמוע
אודנכון לנביאה השיה נפק קלא ואמר מאן הוא דין דבעא לארעשא עלמין עד דפתח ואמר
אל כי יי' דבר ולא אנא משה אמר האזינו השמים ואדברה אנא ולא אוחרא ואדברה בלא רתיתו ותשמע הארץ אמרי פי
ולא מאוחרא זכאה חולקיה·· אר' אבא מאתוון דנפקן דר' אלעזר האזינו השמים וגו' הכא אתגלין שמא דקודשא שלימא··

ר' יקט

ר' יוסי אמר תאנא מה בין משה לישעיה ומשה אמר האזינו השמים השמים איכון דאשתמודען איכון ואוקרו שמא
דקב"ה ותשמע הארץ ההיא דאשתמודעא · ישעיהו אמר שמעו שמים ולא השמים והאזיני ארץ ארץ ולא הארץ
כולא בגין דמשה לה עד דאמר פ' לא דבר ולא אנא ומשה אמר כולי האי דכתיב האזינו השמים ואדברה ותשמע
הארץ אמרי פי·· האזינו השמים ואדברה ר' יצחק פתח כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים ומה כתפוח בעצי היער זכאה
חולקהון דישראל מכל שאר עמין דהא כל שאר עמין אתיהיבו לרברבין ממנן בשולטנותא עליהו וישראל קדישין זכאה חולקהון
בעלמא הין ובעלמא דאתי דלא יהיב לון קב"ה לא למלאכא ולא לשליחא אוחרא לא הוא אחיד לון לחולקיה הה"ד כי חלק יי' עמו
יעקב חבל נחלתו· וכתיב כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו·· כתפוח בעצי היער מה תפוח מתפרשא בגווני על כל שאר אילנין
דחקלא כך קב"ה מתפרש ואתרשים על כל אילין עלאין ותתאין בגין כך יי' צבאות שמו אות הוא בכל חילא דלעילא·· תאנ' קב"ה כתפוח
דאית ביה תלת גוונין כנסת ישראל כשושנה·· א"ר אבא שושנה סתם דאתכלילא בשית טרפין שושנה דא גווני חיוור וסומק
וכלהו הכי גווני סומק וחיוור הכי כנסת ישראל קב"ה כתפוח כנסת ישראל כשושנה והכי אמרה כנסת ישראל תחת התפוח
עוררתיך תחת התפוח מאן אתר הוא אלין אבהן·· ר' יוסי אמר דא יובלא ר' אבא אמר כולא שפיר אבל אילין אבהן דאוריין
אילין איכון תלת גווני דאתחברן בתפוח·· ר' יצחק אמר במאן אתר אתכלילת כנסת ישראל בשושנה באינון נשיקין דרחימותא
דאתדבקת במלכא נטלא הכי שושנים כמה דכתיב שפתותיו שושנים ובגין כך אמר ישקני מנשיקות פיהו כלא ועל דא יאן
כלעזי בגין דאתכלילת בשושנים·· ר' יהודה אמר קב"ה שמים איקרי ובגין דאיקרי שמים כל אינון רקיען דאיתכלילן בשמי
דאשבעה אינון וכד מתחברן כחדא איקרון שמים ואיקרון שמא דקב"ה מאן אינון רקיען כמה דתנא וילון רקיע שחקים
זבול מעון מכון ערבות ואוקמוה דבי רב ספרא הכי תנא ר' יצחק אמר הכי ברייתא דבי רב ספרא קוא ושנאין אינון בכלהו
גווני כמה דתנא·· א"ר שמעון תנא כאינון ברייתי דלבר דכל הני שבעה כתרין דמלכא לקבליהון שויין ז' רקיעים ז' כוכבי
דרקיעיא ואילין נקרן לון שמהן כשמהן ואע"ג דשויין כולהו כמאי דרקיעין ושבעה כוכבא שבתי צדק ומאדים חמה נוגה
כוכב לבנה ושוין אילין לקבל אילין בכמוייא דמלי לגבי דאינון דכתיב יעמדו נא ויושיעך הוברי שמים החוזים בכוכבים
כולהו אילין מתכסיין אע"ג דלאו אורחוי דאורייתא ואנן בתר אורחוי דאורייתא קא אזלינן כמה דכתיב ויקרא לכן שמות כלם
כמה דאתגלי לקב"ה אזלינן ובתר אזלינן כמה דכתיב והלכת בדרכיו·· א"ר יוסי פשיטותא דאלין לגבי חבריא ואשתמודען מלי כבו
ואע"ג דאתכסיין אמר ליה והכי קאמן כמה דאמר ר' יהודה א"ר חייא לקרון והכי אולפנא מאינון ברייתי דתאנא ביומוי דשלמה
מלכא קיימא סיהרא באשלמותא ובאתכין סגיאין אשתמודען מלי דאינון ברייתי א"ר שמעון אתייהיב בגלי לן ואנא שבקנא
דאלין אילין אתגלין עליה בההוא עלמא כמה דאתכסיין בהאי עלמא אנן באינון אורחין דאינון ברייתי אורחיה דאורייתא נקטינן··
תאנא א"ר יהודה מאן לך רב בחכמתא כדוד מלכא ושלמה מלכא בהאי כתרא אשתמודעא בברייתי אינון סיהרא קרייה דוד
מלכא צדק דהא הכי היא דכתיב פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה שלמה מלכא הכי נמי ואינון איקרי צדק ושמשא
דאתקרי בברייתי אינון אקרי משפט ואינון כורסי יקרא דמלכא דכתי' צדק ומשפט מכון כסאך צדק וצדק הכי נמי בחד
דדנא הוו תנא ז' כוכבים אוקמוה בשבע איקרון ואפי' באינון ברייתי ז' רקיעין אינון בשבע הוו·· א"ר שמעון עד אימתי
יקרון חבריא בהני מלי הא אנן בתר קב"ה אזלינן ואנן ידעין מלי והא אתגלי עלייכו מה דלא אתגלי לקדמאי מכדין
ולהלא כל אינון מילין וכל אינון ברייתי שבקו להו לאינון דלא ידעי וסמכו ובגיניהון אמינא לשאלא וכד ישגון יימרון

וילון
רקיע
שחקי'
זמ'
מכון
ערבות

עי' לדרא

נו לבתר בר שמעון ן' יומי אסתלק מינה אבל הא מכאן ולהלא לא יהא דרא כדרא דא ולא אוהתן [illegible] על חבריה··
תו אדרא בנייהון דנפקו ממצרים ירדש כולהו דהא משה לא נ' להו כל ארבעין שנין דהוו במדבר כמה דאוקמוה·· תאנא את
ר' יצחק עאל משה לא נ' לון לא בההוא יומא דהוה סליק מעלמא דכתיב בן מאה ועשרים שנה אנכי היום וגו' את
ממש ועם כל דא לא אנשי עד דהבו לי רשותא דכתיב ועתה כתבו לכם את השירה פותחא כד נ' לא אמר האזינו וישר
לא האזינו השמים·· א"ר כתיב את השירה שירה איתקרי א"ר יצחק שירה ודאי מה שירה אתמשכא ברוח הקדש מעילא
למשה א"ל הגה מילין אילין אתמשכן ברוח קדשא מעילא לתתא ובגין כך אמר שלמה שירה·· ת"ח כולי האי אמר משה
וקרא לגבייהו עד דלא יימא מלה דכתיב האזינו השמים ואדברה וגו' יערוף כמטר לקחי וגו' וכל כך למה משום כי שם יי' אקרא
ועד דימא מלה ארעיש כולהו עלמין·· תאנא בההוא שעתא דאמר משה האזינו השמים אתכנישו עלמין נפק קלא ואמר משה
משה אמאי אתרעיש כולא את בריה דבר נש ובגין כך אתכנישו עלמין·· פתח ואמר כי שם יי' אקרא בההיא שעתא לאשתכחו

האדרא
זוטא
קדישא

ואלפנו לעולמי·· תאנא בההוא יומא דאתכנשו חברייא לגביה דר' שמעון והוה מסדר מילוי לאסתלקא מעלמא והוו קיימי ר' אלעזר
בריה ור' אבא ושאר חברייא והוה מליא ביתא·· זקיף עינוי ר' שמעון וחמא ביתא דאתמליא בכה ואמר בזמנא אחרא כד הוינא
במרעאי הוה ר' פנחס ן' יאיר קמאי ועד דבחרנא דוכתאי אוריכו לי עד השתא וכד תבנא אסחר אשא מקמאי ומעלמין
לא אתפסק ולא עאל בר נש אלא ברשותא והשתא חמינא דאתפסק והא ביתא אתמליא·· עד דהוו יתבי פתח ר' שמעון עינוי וחמא
מה דחמא ואסחר בביתא אשא נפקו כולהו חברייא ואשתארו ר' אלעזר ור' אבא ושאר חברייא יתבו אבראי·· א"ר שמעון
לר' אלעזר בריה פוק וחזי אי הכא ר' יצחק דאנא מערבנא ביה אימא ליה יסדר מלוי ויתיב לגבאי זכאה חולקיה·· קם ר' שמעון
ויתיב וחדי וחייך אמר אן אינון חברייא קם ר' אלעזר ואעיל לון יתבו קמיה זקיף ידוי וצלי צלותא והוה חדי אמר אינון
חברייא דאשתכחו בבי אדרא יזדמנון הכא נפקו כולהו ואשתארו ר' אלעזר ור' אבא ור' יהודה ור' יוסי בר יעקב ור' חייא
אדהכי עאל ר' יצחק אמר ליה ר' שמעון כמה יאות חולקך כמה חידו בעי לאיתוספא לך בהאי יומא יתיב ר' אבא בתר כתפוי
ור' אלעזר קמיה·· א"ר שמעון השתא שעתא דרעותא היא ואנן בעינא למיעל בלא כסופא לעלמא דאתי והא מלין קדישין
דלא גלינא עד השתא בעינא לגלאה קמי שכינתא עד דלא יימרון דהא בגריעותא אסתלקנא ועד האידנא הוו טמירין בלבאי למיעל
בהו לעלמא דאתי וכד אסדרנא להו ר' אבא יכתוב ור' אלעזר בה ילעי ושאר חברייא ירחשון בלביהון קם ר' אבא מבתר כתפוי
ויתיב ר' אלעזר בריה אמר ליה קום ברי דהא אוחרא ייתיב בההוא אתר קם ר' אלעזר אתעטף ר' שמעון ויתיב **פתח**
ואמר לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה הכא הוא ודאי אינון דאיקרון מתים דהא [illegible] חי איקרי והוא
שרא בין אינון דאיקרון חיים ולא עם אינון דאיקרון מתים וסופיה דקרא כתיב ולא [illegible] וכל אינון דנחתי לדומה
בגיהנם אשתארון שאני אינון דאיקרון חיים דהא קב"ה בעי ביקרהון·· א"ר שמעון כמה שנא הא שעתא מאידרא דבי
אדרא אזדמן קב"ה ורתיכוי והשתא הא קב"ה הכא ואתי עם אינון צדיקייא דכנישתא דעדן מה דלא אזדמן באידרא
וקב"ה בעי ביקריהון דצדיקייא יתיר על דליה כמה דכתיב בירבעם דהוה מקטר ופלח לע"ז וקב"ה אהדר ליה וכיון דאושיט
ידיה לקבל עדו נביאה מה כתיב ותיבש ידו ועל דפלח לע"ז לא כתיב אלא על דאושיט ידיה לקבל נביאה והשתא קב"ה
בעי ביקרא דלהון וכולהו אתיין עמיה·· **אמר** הא רב המנונא סבא הכא וסחרניה ע' צדיקים נטפאן בעטרי
כל חדא מנהרא זיוא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין דהוא אתי למשמע אילין מלין דאנא אימא

אידרא דהאזינו

עד דהוו יתבי אמר ליה ר׳ פנחס בן יאיר הכא אתקינו דוכתי אזדעזעו חבריא דהוו תמן וקמו ויתבו בשיפולי ביתא
ור׳ אבא ור׳ [illegible] קמיה: אמ׳ ר׳ שמעון לא כמה דהוינא באדרא אשתכחנא חבריא הוו אחרי ואנא שמעון ואשתכח
חד בלחודוי וכולהו ציתין למלולי עלאין ותתאין ובמה חולקי יומא דא: **פתח** ר׳ שמעון ואמר אני לדודי ועלי
תשוקתו כל יומא דאתקטרנא בהאי עלמא בחד קטרא אתקטרנא ביה בקב״ה ובגין כך ועלי תשוקתו
הוא וכל סייעתיה קדישא דיליה אתיין למשמע בחדוה מלין סתימין ושבחא דעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין פרוש
ואתפרש יקיר מכולא ולא פריש דהא כולא מתדבקן ביה והוא מתדבק בכולהו הוא הוא כולא עתיקא דעתיקין
סתימאה דכל סתימין אתתקן ולא אתתקן אתתקן בגין לקיימא כולא ולא אתתקן בגין דלא שכיח כד אתתקן אפיק
תשעה
נהורין דלהטין מניה מתיקוניה ואינון נהורין דמתלהטין מניה ומתפשטין לכל עבר כבוצינא עלאה דמתפשטין מניה נהורין
לכל עבר ואינון נהורין דמתפשטין כד יקרבון למנדע לון לא לבהוו בוצינא בלחודוי כך הוא עתיקא קדישא הוא בוצינא
עלאה סתימאה דכל סתימין ולא שכיח בר אינון נהורין דאתפשטין דאתגליין וטמירין ואינון איקרון שמא קדישא ובגין
כך כולא חד: ומה דאמרו חברנא בספרי קדמאי דאינון דרגין דאתגליאו ועתיקא קדישא דאיתגלי בהו בכל חד וחד
משום דאינון תיקונין דעתיקא קדישא ולאו השתא עדנא להני מלי דהא אמינא לון באדרא קדישא וחזינא מגלה ידענא
וסהדנא
הכי ואסתים בלבאי מלי והשתא אנא בלחודוי בסהדנא קמי מלכא וכל הני זכאי קשוט דאתו למשמע מלין: בוצינא
תורא דהשתא לאו בה עיבורא ופיתא קולטרא דקטפי דאתפשטו ואתנהיר ואינה ירתין צדיקייא בן [illegible]
דכסופין לעלמא דאתי מהאי קולטרא דקיטפא דהוא לעלמא חיוורא נגידא בכל יומא דההוא זעיר אפין לאתר
דאיקרי שמים ומה זיינין מגיא לחייא לזמנא דאתי דכתיב ויתן לך האלהים מטל השמים ובתרגום השיב וכל חקל
תפוחין נגידין מגבוה עלא: האי עתיקא קדישא עמיר וגניז וזהורא עלאה סתימאה בההוא נצוצא משיכא ולא
משתכח והאי בהאי עתיקא לא אתגליא אלא רישא בלחודוי בגין דאיהו רישא לכל רישא השתא דההיא תקונא עלאה
בין סתים איקה מוחא עלאה מוחא סתימאה מוחא דשכך ושקיט ולית דידע בר איהו: תלת רישין אתגליין -
דא לגו מן דא ודא לעילא מן דא: רישא חדא קשוטא סתימאה דאתכסייא ולא אתפתחא והבעי דא סתימאה רישא
לכל שאר רישי: שאר תכמות: רישא עלאה עתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין רישא לכל רישא רישא דלא רישא ולא
ידע ולא אתידע מה דהוי ברישא דא דלא אתדבק בחכמתא ולא בסוכלתנו ועל האי איקרי ברח לך אל מקומך ובתיוה
לא תשוב ובגין כך עתיקא קדישא אין איקרי כל אינון ענה וכל אינון נימין מתוחא סתימאה תליין וכולהו ושוין
בשיקולא ולא איתחזי קדלא כולא הוא בגין דהאי עתיקא קדישא בעד הוי כולא באדו לא שנה מרחמי לעלמין ב״ג
תכילין דרחמי אשתכח בגין דהאי חכמתא סתימאה בה מתפרש ג׳ זימנין לתרבע תרבע והוא עתיקא כליל לון ושליט
על כולא: חד אורחא אורחא דנהיר באמצעיתא דשעא דנפקין ממוחא הוא אורחא דנהיר בה צדיקייא לעלמא דאתי דכתיב
וארח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום ועל דא כתיב אז תתענג על יי׳ ומהאי אורחא מתנהרין כל שאר
אורחין דתליין בזעיר אפין: האי עתיקא קדישא סבא דסבין כתרא עלאה לעילא דמתעטרן ביה כל עטרין וכתרין מתנהרין
בוצינין ומתלהטין והוא הוא בוצינא עלאה טמירא דלא אתידע וכל שאר בוצינין מניה מתלהטין ומתנהרין: האי עתיקא אשתכח
בתלת רישין וכליל בחד רישא והוא רישא עלאה לעילא ובגין דעתיקא קדישא אתרשים בתלת כל שאר בוצינין דנהרין כלילן:

עוד

עד עתיקא קדישא אתפשט מתמן כולא דעתיקא מתמן הוא כתרא עילאה דכל עילאין רישא דכל רישין ההוא דהוי לעילא
מן דא דלא אתידע כך כל שאר בוצינין מנהרין מתמן. עד עתיקא קדישא אתרשים ואסתים בחד והוא חד ולא הוא כך
כל שאר בוצינין מתקשרן ומתנהרין בחד ואינון חד וכולא רזא הוא עלאה דאתגלי בעתיקא קדישא דנין איהו דהא רישא
עילאה דא סתים לעילא דלא אתידע משינא חד טורנא מסימא יאה דאיתכליל מתלתא ובגין דאיהו רישא דכל רישין אתקרי
במזלא דאתגליא בבוצינא. וכד דא אתגליא רישא דרעוין משיכין בכולהו עלמין וכל נהורין דלתתא מתקבלין ומנהרין אנפי
דזעיר אנפין וכולא מתחזי משיכא ובגין דכל הנין אתנטרין ואתכסיין בשבתא משיכא דלבתא דרעותא דהוא עדן דכל הנין
ומנען אתגליא הוי תלתא ואתכסיין כל הנין ואשתכחו רחמין ובגין כך אשתכח שבתא כולא הנא לא לעילא ולא לתתא ואתי
את דבונים אשתקע בתריה ונייחין חייבין ועל דא איתוסף לן נשמתין יתירו בשבתא ובעי בר נש למחדי בתלת סעודתין דבכלא
דהא בהאי מהימנותא וכל כולא דמהימנותא דא אשתכח ובעי בר נש לסדרא פתוריה ולמיכל תלת סעודתין ולמחדי בהו. אחר
ואינון אסתלקו על לבא אילין וכאי דהוא רזא יומא. לא מנייהו אילין תלת סעודתין ובגיניהון לא אשתכחו לתענוגא משבתא
ואתי ביומי אוחה לא אשתכחו כנ״ש בשבתא דמאן דזכה בהו זכי למהימנותא עלאה חד סעודתא דמטרוניתא וחד
סעודתא דמלכא וחד סעודתא דעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין. ובההוא עלמא יזכה בהו באילין. האי דנין כד אתגליא נהיין
כל הנין ואתכפיין משלשולהון תיקונא דעתיקא קדישא אתתקן מתקונא חד כללא דכל תיקונין והיא מחשבה עילאה סתימאה
כללא דכל שאר והאי איקרי עדן עילאה סתימאה דכל סתימין והוא מוחא דעתיקא והאי מוחא אתפשט לכל סטר מניה
ואתפשט לעדן אוחרא והאי עדן אתגליא והוא רישא סתימאה דברישא דעתיקא דלא אתידע כד פשיט חד טורנא דהוא לגבה
כנוש בהאי מוחא דאתגליא ואתנהיר בכמה נהירין ואפיק ואתרשים בבוצינא דא בהאי תלתא ואתרשים בה חד נהורא דאיקרי
דנין אתפשט לתתא בהקנא עד דקוא אחר דמתיישבא בהקנא ואיקרי חסד עילאה ובהאי דנין כד אתגליא מסתכלין מארי
דינין ואתכפיין. עינוי דרישא דעתיקא קדישא תרין כחד שקילן דאשגחין תדירא ולא נאים דכתיב הנה לא ינום ולא יישן
שומר ישראל. ישראל קדישא בגין כך לית גבינין על עינא ולא כסותא דהוא מוחא אתגליא ונהיר מתלת חיוורן דעינא בחיוורא
דא מתפתחין עיינין דזעיר אפין דכתיב רוחצות בחלב דהוא חוורא קדמאה ושאר חיוורין אתפתחין ונהירין לשאר בוצינין
מוחא איקרי נביעא דברכתא נביעא דכל ברכאן מיניה אשתכחו ובגין דהאי מוחא להיט מתלת חיוורן דעינא איקרי
טוב עין הוא יבורך תנינן פה ברכתא דהא במוחא תליין חיוורין דעינא האי עינא כד אשגח בזעיר אפין עלמין כולהו
בחידו עינא דא הוא ימינא עיינין דתתאה ימינא ושמאלא תרי בחד גוונא. בצניעותא דספרא אוליפנא דהא יו״ד שלים
; תתאה ה׳ עילאה ה׳ תתאה ועילאה ותתאה כל אילין מילין בעתיקא תליין ודתליין בזעיר אפין אינון לאו דתליין בא
אינון ממש ובעתיקא תליין דהא שמא דעתיקא אתכסייא מכולא ולא אשתכח אבל אילין אתוון דתליין בעתיקא
ובגין דקיימין כולהו לתתא דאי לאו הכי לא יתקיימון ובגיני כך שמא קדישא סתים ונגלא מקוא דסתים לקובליה
דעתיקא קדישא סתימא דכולא וההוא דאתגליא בגיני ההוא דאתגליא דתליא בזעיר אפין ובגיני כך כל ברכאן בעיין
סתים ונגלא אילין אתוון סתימין דתליין בעתיקא קדישא והאי בגלגלתא במזלא בעיינין תליין. אלאי תליין לקיימא:
דלתתא חוטמא בהאי חוטמא בנוקבא דפרשקא דביה נשיב רוחא דחיי לזעיר אפין ובהאי חוטמא בנוקבא דפרשקא
תליא ה׳ לקיומא ה׳ אוחרא לתתא ודא רוחא נפיק מן מוחא סתימאה ואיקרי רוחא דחיי דביה רוחא ואינון זמינין

ו
תלת
סעודתי

[illegible] חסידא לזמנא דמלכא משיחא דכתי' ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי'.. הא
[illegible] סמעהן חדו ופליחה נחת רוח אפוהי.. חוטמא דזעיר אנפין כמה דאוקימנא דכתי' עלה עשן באפו ואש מפיו
[illegible]כונו והכא כתי' ותהלתי אחטם לך.. ובספרא דצניעותא דרב ייבא סבא אוקים ה' בחוטמא וה' הכא לא אתקיימא הכי ולא
אצטריכנא חעו̄ דמחד סלקא לא בה הנא תליא ודינא בחוטמא תליא וכתי' עלה עשן באפו ואי תימא הא כתי' אש מפיו
תאכל עיקרא דדינא בחוטמא תליא.. **כל תיקונין** דעתיקא במוחא שקיע וסתים מתתקנין וכל תיקונין
דזעיר אנפין במוחא תתאה מתתקנין דכתי' כולם בחכמה עשית והוא כללא דכולא ודאי ה' לה' הא
דהכא הנא אתער מינה ודהכא רחמי נ' רחמי.. **בדיקנא** דעתיקא קדישא תליא כולא יקירו דכולא מזלא
דכולא איקרי מההוא דיקנא מזלא יקירותא דכל יקירין מזלא עלאי ותתאי כולהו משגיחין לההוא
מזלא בהאי מזלא תליין חיין דכולא בהאי מזלא תליין שמיא וארעא נשמין דרעוא מזוני דכולא בהאי מזלא אשגחותא דכולא
בהאי מזלא תליין כל חיילין עלאין ותתאין תלת עשר נביעין דמשחא דרבותא עלאה תליין בהאי דיקנא דמזלא יקירא דא וכולהו
נפקי לזעיר אנפין לא תימא כולהו לתשעה מינייהו משתכחן לאנפין הכין וכד האי מזלא תליא בשיקולא עד טיבורא כל
קדושין דקדושא בה תליא.. **בהאי** מזלא פשיטותא דקוטרא עלאה ההוא רישא דכל רישין דלא אתידע ולא אשתמודע
ולא ידעין עלאין ותתאין בגיני כך כולא בהאי מזלא ומשתכחי בה ובגיני כך כל יקירו ליקירותא בהאי מזלא תליא
אילין אינון דתליין בהאי עתיקא כולהו תליין בהאי דיקנא ומתחברין בהאי מזלא ותליין ביה לקיימא אינון אוחרנין דלא
לא סליק אילין אינון בעתיקא לא קיימא אילין אוחרנין ובגיני כך אמר משה כד אצטריך יי' יי' תרי זימנין ופסיק טעמא
בגווייהו דהא במזלא תליא כולא מהאי מזלא מתכסיין עילאי ותתאי ומתכפיין קמיה זכאה חולקיה מאן דזכי להאי..
האי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין לא אדכר ולא אשתכח ובגין דאיהו רישא עילאה דכל עילאין לא אדכר בר
רישא חד בלא גופא לקיימא כולא והאי עתיר וסתים כולא תיקונוי לאתתקן הא הוא מוחא סתימאה דכולא אתפשט ואתתקן
ונפיק חסד עילאה וחסד עילאה אתפשט ואתתקן ואתכליל כולא במוחא סתימאה דא כד אתתקן אווירא דא דנהיר
ואתפשט מאן דבעא בהאי מוחא ואתנהיר ותליא מהאי מזלא יקירא מוחא אוחרא דאתפשט לל"ב שבילין כד אתנהיר
נהירו ממזלא יקירא אתנהירו תלת רישין עלאין תלת רישין וחד דכליל לון ובמזלא תליין ואתכלילן
בה מכלן שאה לאתגלאה יקירו דדיקנא דאיהו מזלא סתימאה ואינון מתתקנן.. מגו דעתיקא קדישא תלת רישין
מתעטרין בה הכי כולא בתלת רישין וכד אתנהרן תליין כולהו דא בדא בתלת רישין תקן מתקן סתים וחד דכליל לון
והאי תימא עתיקא קדישא תלת למעלה איתר דלא אתידע ולא אשתמודע ולא אתגליא והוא כליל כולא ותקן רישין
בה כלילן וכהן כולא אוחרא הכי מתתקן והוא בתוונא לא בכלל ולא בחושבנא דרשות לבה על דא איתמר
אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני וגו' אחר דשריותא אשתכח מעתיקא דאתנהיר מהמזלא הוא נהירו
דחכמתא דאתפשטא לל"ב עיבר ונפקא מההוא חכמה סתימאה מנהירו דסיד דעתיקא קדישא עביד [illegible]
דא חיא ושריותא מוחא דאתגליא הוי ואתעביד לתלת רישין ורישא חדא כליל לון ואילין תלת אתפשטן בזעיר
אנפין ומאילין נהירין כולא אתגליא האי חכמתא ואפיק חד נהרא לגו ונפיק לאשקאה גנתא ועאל בי רישא
דזעיר אנפין ואתעביד חד מוחא ומתמן אתמשך ונגיד בכל גופא ואשקי כל אינון נטיען הה"ד ונהר יוצא מעדן

נ"ל לאנפין

תרי זמני

להשקות

להסקות הוה הקיבו **אנגליף** האי חכמתא ואתמשך ונייל בהשא דזעיר אפין ואיתעביד [illegible] אוחרין הכוה
אוחרא הכוה נהירו דאתמשכא מינה אילין תרין משיכין אתגליפו ואתחברן בחד השא [illegible]
דכתיב כרשתי הפורות ובקעו ונייל בהשא דזעיר אפין ואתעבד מוחא אוחרא ואתחזן אתמשך ונייל [illegible]
ומליא כל אינון אדרין ואכסדרין דנפקא הכא ובדעת חדרים ימלאו ואילין נהרין מנהירו דההוא מוחא עילאה סתימאה דגיל
דמולא עתיקא קדישא וכולא חד כלא דלא חלין ואתקשר דא בדא ודא בדא עד דאשתמודע דכולא חד וכולא הוא עתיקא ולא
אתפרש מיניה כלום .. אילין תלת נהורין נהרין לתלת אוחרנין דאיקרון אבהן ואילין אבהן נהרין לבנין וכולא נהיר מאתר
חד .. כד אתגליא עתיקא רעוא דרעוין כולא נהיר וכולא אשתכח בחדו שלימותא דהאי עדן אתמשך מעדן עילאה
סתימאה דכל סתימין והאי עדן איקרי שירותא בעתיקא לא איקרי שירותא ולא הוי שירותא וסיומא ובגין דלא הוי
בה שירותא וסיומא לא איקרי אתה בגין דאתכסיא ולא אתגליא ואיקרי הוא ומאתר דשירותא אשתכח איקרי אתה
ואיקרי אב דכתי׳ כי אתה אבינו וגו׳ **באגדתא** דבי רב ספא כללא דכולא זעיר אפין איקרי אתה עתיקא
קדשא דאתכסייא איקרי הוא ושפיר והשתא קרינן לאבא לשירותא אשתכח אתה דאתכסי -
מינה הוי שירותא ואיקרי אתה והוא אב לאבהן והאי אב נפיק מעתיקא קדישא דכתי׳ והחכמה מאין תמצא ובגיני
כך לא אשתמודע .. הה״ד כתי׳ אלהים הבין דרכה ממש אבל והוא ידע את מקומה ממש ולא דרכה מקומה ממש כש״
דרכה והא׳ ההוא חכמתא סתימאה הוי בעתיקא קדישא האי חכמתא שירותא דכולא מיניה מתפשטן ל״ב שבילין
שבילין ולא אוחרין ואורחא בהו אתגליא ל״ב כ״ב אתוון ועשר אמירן האי חכמתא אב לאבהן ובהאי חכמתא שירותא —
וסיומא אשתכח ובגין כך חכמה עילאה חכמה תתאה כד אתפשטא חכמה איקרי אב לאבהן כולא לא אשתכחא אלא
בהאי דכתי׳ כולם בחכמה עשית .. **זקיף** ר׳ שמעון ידוי חדי ואמר והאי שדין הוא וכולא אתקשר בשעתא דא
הא׳ בשעתא דעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין בעא לאתקנא כולא אתקין כולא כגוון דכר ונוקבא
באתר דאתכלילו דכר ונוקבא לא איתקיימו אלא בקיומא אוחרא דדכר ונוקבא והאי חכמה דכולא כד נפקא ואתנגיד
מעתיקא קדישא לא אתנגיד אלא בדכר ונוקבא .. האי חכמה אתפשט ואשתכח דכר ונוקבא הוא אב׳ בינה אם׳
חכמה בינה בחד מתקלא אתקלו דכר ונוקבא ובגיניהון כולא אתקיים בדכר ונוקבא דאלמלא האי לא מתקיימין —
שירותא דא אב לכולא אב לכולהו אבהן אתחברו דא בדא ונהירו דא בדא חכמה אב בינה אם וכתי׳ כי אם
לבינה תקרא כד אתחברו אולידו ואתפשטו מהימנותא .. באגדתא דבי רב ייבא סבא הכי תאנא מהו בינה
אלא כד אתחברו דא בדא י׳ בה׳ אתעברו ואפיקו בן ואולידו ובגין כך בינה איקרי בן יה שלימותא דכולא אשתכחו
תרוייהו דאתחברן ובן בגוייהו כללא דכולא מתיקונן אשתכחו שלימותא דכולא אב ואם בן ובת אילין [illegible]
אתקבו כד לקדישי עליונין דאלו ונפקו הדעין אורחוי דקב״ה דלא סטאן בהו לימינא ולשמאלא דכתי׳ כי ישרים דרכי יי׳
וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם זכאה חולקיה דמאן דזכי למנדע אורחוי ולא יטעי בהו דאילין אילין סתימין
אינון וקדישי עליונין נהרין בהו כמאן דנהיר מנהירו דבוסינא לא אתמסרו אילין למאן דלא על ונפק דמאן דלא
על ונפק טב ליה דלא איברי דהא גלי קמי עתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין דאילין אילין נהרין בלבהון משלמות
דמהימנותא ודחילו דקודשא ב״ה ואילין בני מהימנותא דהכא ידעין בהו דהא על ונפקו באילין מילין ולא נכוו

ס״ו
עקר
לא
אתנגיד
אלא
בדכר
ונוקבא

ל״ב
שבילין
כ״ב
אתוון
ועשר
אמירן

והארץ יקרא ירו[illegible]ותא כמה דאתמר וכמה תולדין שמהן נהוו עלמא·· **אמר ר'** שמעון כלהו קדמאה
ישתקיא [illegible] וכל מה דזעיר אפין כולא חד כולא הוא כולא חד מלה לא תליא [illegible]
מה פירושא בריך הוא
בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין·· הא שירותא דא דאיהו אבא אתכליל ביוד דתליא מן מזלא קדישא ובגיני כך יוד סתימאה
אבל אתוון אוחרן ו' כליל אתוון אוחרן יוד רישא וסופא דכולא והוא נהר דנפיק ונגיד איהו עלמא דאתי דאתי תדיר ולא
פסק והאי הוא עינוגא דצדיקיא לזכאה להאי עלמא דאתי דאשקי תדיר לגנתא ולא פסק עליה כד וכמוצא מים אשר לא
יכזבו מימיו והוא עלמא דאתי איהו ביוד הה"ד ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן יוד כליל תרין אתוון·· מאנדיבא
דכתיב תניא אמאי יו' כליל ביוד לא נטעתא נטיעה דגנתא ואנו ודאי קרי גנתא ו' איהו ואיתנטעא אוחרא מקמי ו'
אתשקיין ד' חיוי ארבעה והיינו רזא דכתיב ונהר יוצא מעדן מאן הוא עדן דא חכמה עלאה ודא יוד להשקות את הגן דא הוא
ו' ומשם יפרד והיה לד' ראשים דא הוא ד' וכולא כליל יוד ובגיני כך אבא איהו לכולא אב להכין שירותא דכולא
דהאי שירותא וסיומא דכולא דכתיב כולם בחכמה עשית וכו'·· בחכמה לא אתגליא ולא יהיב מדאתחבר לאימא
אתקריין באימא ובגיני כך אימא כללא דכולא אתידע ואתקריין שירותא וסיומא חכמה איהו ומה סתים
כלל כולא כולא שמא קדישא·· עד השתא רישא לא אמינא כל אילין יומין והאי דלא אתפלגן סטרין ו'··
כליל בהאי חכמתא ה' אימא דא וקרינן בינה וה' אילין תרין בנין דאתעטרן מאימא והא תנינן דבינה אתכליל כולא
דאתחברא באימא ומפקין בן והיינו בינה ואם דאינון ה' בן בנייהו השתא בינה איהו תבונה איהו בשעתא
דינקא להאי בנין בן ובת דאיקרון ו"ה והיא שעתא איהו תבונה דכולא כליל באילין תרין בן ובת אינון ו"ה
וכולא בחד כללא והיינו תבונה·· **בספרא** דרב המנונא סבא אמר שלמה מלכא תיקונא קדמאה דגלי
ואמר הנך יפה רעיתי מהאי קוה ותיקונא תניינא קא כלה דאיהו כוכבא לתתא ואינון דאתה
תרוייהו להאי כוכבא דלתתא ואינון אתקבצו ולגו הכי ההיא קדמאה לא איהו כלה הא בתראה איהו כלה לאמין
יהען לתרין סטרין דהא ומשן סטרין אינון דדכורא לא מתחבר עמה ויסתלק מינה והוא זמנא כד נ"ל אסק
בנדה טומאה לא תקרב בשעתא דאתקריאת ודכורא בעי לאתחבר עמה כדין איהו כלה כלה ממש אבל האי
אימא לא איפסיק רעותא דתרוייהו לעלמין בחד נפקין בחד שריין לא איפסיק דא מן דא ולא יסתלק דא מן דא
ובגיני כך כתיב ונהר יוצא מעדן יוצא ודאי ולא איפסיק דא מן דא וכתיב וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ובגין
כך רעיתי ברעותא דאחוותא שריין באחוותא אבל הכא כלה כלא דבר אחרא דכורא לאתחבר עמה היא כלה
דכלה איהו ממש ובגיני כך תרין תקונין דכוכבא פרש שלמה ותיקונא קדמאה שלים בגין דאיהי סתימאה
ותיקונא תניינא פרש יתיר ולא סתים כולי האי ובגין תליא כל שבחא דאיהי דעשלא דכתיב אחת היא לאימה
ברה היא ליולדתה ובגין דהאי אימא מתעטרא בעטרא דכולא ודעשה[illegible] לא איפסיק מינה לעלמין אתקריב
בה ברעותא כל חירו דעבדין כל חירו דתיובתא לדכאה לכולא דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם ונו' וכתיב וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה ונו' כי יובל היא קדש תהיה
לכם ונו' מאי יובל כד"א ועל יובל ישלח שרשיו משום דהוא נהר דאתיא ונגיד ונפיק תדיר ולא פסיק·· **כתיב**
כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך כיון דאמר כי אם לבינה תקרא אמאי כתיב לתבונה אלא כולא

כמה

סוד דאמרינן הי׳ מישהו עילאה בינה עילאה מתבונה בה אב ואם ובן אב׳ ואם ה׳ בן בנייהו ותבונה כלה כללא דכולן [illegible]
זה ולא אחרת : אב ואם לא דאימא ודאי רביעא עלייהו ולא אתגליא אשרכה דכללא דתקן בנין איקרין תבונה וכללא
דאב ואם ובן איקרון בינה וכד בעי לאכללא כולא בהאי איקבילו והאי אב ואם ובן איקרין חכמה ובינה ודעת בנין
דהאי בן נטיל מימינא דאבוי ומשמאלא דאימיה איקרי לדעת דהוא מכריע דקרי ויהו והאי בן איקרי בוכרא דכתיב בני בכורי
ישראל ובנין דאיקרי בוכרא נטיל תרין חולקין וכד איקרי בשעורי נטיל תלת חולקין ובין כך ובין כך תרין חולקין ותלת
חולקין כולא חד מלה ודאי דהאי קני ירותא דאבוי ואמוי דהכמאי ירותא דא עמהון דהוו נקיטין בנייהו ואחסינו לבן דא
מסטרא דאבוי הוה נקיט בנייהו חד עטרא דאיקרי חסד ומסטרא דאימא חד עטרא דאיקרי גבורה וכולהו מתעטרן
בחסד אחיד לון וכד נהיר אילין אב ואם עלייהו איקרין כולהו תפלין דרישא וכולהו ירית דא ונטיל כולא ויהיב לברתא
וברתא מיניה אחסין ונפק מבין ברא יהא ותולא ברתא ברא יהא לאבוי ולאימיה ולא ברתא ותיניב אחסין ברתא בה דכתיב
ומזווג לכולא בה׳׳ ואתקטרן דא בדא

ואי תימא כל האי והאי איקרין [illegible] כחד איגון וחד כולא הוי אב ואם כלילן ואב עמיר יקיר וכלא אחירא מעתיקא קדשא ותלא במזלא קדשא יקירא
דכל יקירין ואילין אב ואם מתקנין בהאי הוא דא מינה דכתיב בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת חדרים ימלאון
כל הון יקר ונעים וכתיב עשה ה׳ תמונה בבנוך יכונו יתדין על מפתיך ותלין מתגלא יקירא׳׳ חד מינהון אחיד רא
לה נעל כולא וכלהו אילין עמיהון הוו עד השתא וכעינא לאעטרא לון לעלמא דאתי משום דתנן שלשה עלולא במאי
דכתיב והיה אמונת עתך חוסן ישועות חכמה ודעת יראת ה׳ היא אוצרו וחכמה בעיין מינה והשתא רשותא יקב
מהאי הא כלא כמו וכד איתשלימו פשרוי׳׳ **כתיב** ה׳ לדעתי והאי הוא דעת דעת יהיה דעת כל פשרוי
אתמלין דכתיב ובדעת חדרים ימלאון ובגיני כך דעת אוחרא לא אתגליא דהאי עמירא אזיל לעייב ואתכלל
בה בימינא בנפקא כולא׳׳ כי ה׳ דעות בספרא דא גדולה תנא כי ה׳ דעות ה׳ תיקה דעות לא עד דהוא מכריע־
דכולא מכלולא והכן חולקין כדא ויקם עדות ביעקב וגו׳ ותורה שם בישראל דהא מלא אוקמוה ספרא דצניעותא במערא אוחרא
והכא כתיב שלום הם וכולא ספיר וכולא הוי כד אסתים מלב האי אב ואם כלילן כולא הוא כולא וכהו סתימין
ואינון סתימין במזלא קדשא עתיקא דכל עתיקין הא סתימין הא כלילן כולא הוא כולא הוי דהכא הוא ובהך עתיד לולא
עלמי עלמין׳׳ **כל** אילין דאידרא יאות וכולהו אילין דלא פגמן לימינא ולשמאלא כולהו אילין דסתימין לאינון דבלו
ונחקן וכולהו הכי הוא ועד השתא הוו מתכסיין אילין מלין דדחילנא אנא לגלאה והשתא אתגליין נפ׳ קרי שינתא דהא לא
יקרא הכי ודבית דבא עבידנא לא בגין דלא איעול בכיסופא קמי פתחוי עבידנא׳׳ ועוד דהא חמינא דקמא וכלהו
וכאי קרוין דהכא מסתכלין על ידאי דהא אמינא דכולהו חדאן בהאי הילולא הכי וכולהו זמינין לבוא לעלמא בכלו
הכי זכאה חולקי׳׳ א״ר אבא כד סיים מלה דא בוצינא קדישא בולוצ עילא אהם ידוי ובכא וחייך בגו לעלמא חלד
חדא אחור מילא דא לאימא ולא עיינא כל ומאי והשתא לא יהבין לי רש ולא אתקין ויתיב רחיש בשפוותיה ונגיד
תלת יומין ולא הוה בריש יכיל לאסתכלא באתהב כה׳ ביה אחור פותא פותא לזכות לכל דהאי לא אטיבו מבועך
מבועך נפיק ולא פסק עלך כתנא ובר יולה מעדן וכתיב וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׳׳ דאידרא אסבירנא עלך
דכל יומין דקאימנא באידרא דאיתחזי ויומא דא ולא פליג ברעותי דהא בשערא דא מה עשר האי יומא והשתא בשגם

מילין עלאה קמ [illegible] דהא כולהו מתעטרן בהאי והאי יומא לא ידיעא למיעאל לדוכתיה כיומא אוחרא דהא כל יומא
מבשולין קיימא והאי שהוא עלאה מילין אילין בגין דלא איעול בכסופא לעלמא דאתי והא שהוא·· אימא כתיב
צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך מאן תפארת יסוד בהאי למיתתי אורחוי דקדשא עלאה ליה וי
דקדשא עלאה הני דקשוט הני דמתעטרן בכתרוי עלאין דהא אתיין דכולהו בוצינין דנהרין מבוצינא עלאה עתיקא
דכל עתיקין כולהו דינין לאתנהרא ובההוא נהורא דבכל דרגא ודרגא אתגליא מה דאתגליא וכולהו נהורין אחידן
נהורא בנהורא ונהרין דא בדא ולא מתפרשן דא מן דא ונהורא דכל בוצינא ובוצינא דאיקרון תיקוני מלכא כפי מלכא
כל חד נהיר ואחיד בההוא נהורא דלגו לגו ולא מתפרש לבר ובגיני כך כולא חד דרגא אסתלק וכולא בחד מלה אתעטר
ולא מתפרש דא מן דא הוא ושמיה חד הוא נהורא דאתגליא איקרי לבושא דמלכא·· נהורא דלגו לגו בההוא נהורא הוא מה
דלא אתפרש ולא אתגליא וכולהו ביה ובהן מעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין בוצינא שלהב וכד מסתכלן כולהו נהורין
דאתפשטו לא אשתכח בר בוצינא עילאה דאיטמר ולא אתגליא באינון לבושין יקר לבושי קשוט בוצינא קשוט אשתכחותיה
בוצינין תיקונא דכורסייא דמלכא ואיקרון צדק ומשפט ואינון שירותא ושלמותא ובהני מתעטרן כל הני לעילא ותתא
וכולא סתים במשפט וצדק מהאי משפט אתזן ולמיזן קרינן לה מלכי צדק מלך שלם·· **וכד** מתישבן הני ממשפט
כולהו רחמי כולהו בשלימו דהאי מכסם לגבי צדק והני מתתקנן וכולהו נחתין להאי עלמא בשלימו דהאי מכסם ברחמי
וכדין איקרי שעתא דאתחבר דכר ונוקבא וכל עלמין כולהו ברחמי בחדוותא וכד אסגיאו חובי עלמא ואסתלק מקדשא ודכורא
אתרחק מן נוקבא וחויא תקיפא שריא לאתערא ווי לעלמא דאתזן בההוא זמנא מהאי צדק כמה חבילי עאקין מסתלקין מעלמא
כמה זכאין מסתלקין מעלמא ובכל מאי בגין דאתרחק דכורא מן נוקבא ומשפט לא קרב בצדק על האי כתיב ויש נספה בלא
משפט·· דמשפט אתרחק מן צדק ולא אתבסמת ודא יניקא מאתר אחרא·· ועל דא אמר שלמה את הכל ראיתי בימי הבלי דא
הבל מהבלים דלעילא דאיקרון אנפי מלכא ומה דאמר הבלי דא צדק מלכותא דכד היא מתערא בהכוי כתי' יש נספה צדיק
אובד בצדקו מ"ט משום דמשפט אתרחק מיניה ובגין כך איקרי ויש נספה בלא משפט·· ת"ח כד אשתכח זכאה עילאה [illegible]
מיומא דקב"ה אמר כד יתער צדק באחורוי יכיל עלמא לא אתזנא בינייהו וקב"ה בעי פקידיה ולא מסתכי מן דינא וכד נהוא
זכאה לא קיימא בקיומיה ומסתכי אתי מן משפט מסתכי ולא יכיל למיקם פה כ"ש בצדק·· דוד מלכא אמר בחנני יי'
ונסני והא תנא לא מסתכינא למיקם בההוא מכלהון מהאי צדק וכ"ש דאחיד בה מה כתי' אני בצדק אחזה פניך
ודאי דהא לא מסתכינא למיקם מהכוי ~~בתר דחב ודאי~~ משפטא מסתכי דכתי' ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך
כל חי·· ת"ח כד אתבסמא האי צדק במשפט כדין איקרי צדקה ועלמא מתבסמא בחסד ואתגליא מיניה דכתי' אוהב
צדקה ומשפט חסד יי' מלאה הארץ·· אסק רבי נא עלי' דבלי ומאי הויא מתעטר על עלמא דלא איערע בהכוי צדק ולא
יוקיד עלמא בשלהובוי כמה דכתי' אכלה ואחתה פיה ונו' מכאן והלא כל חד כפום פריא עמיקא והא בדרא דא אית זכאין
ושרין איכון קרובתן לאנפא מר זוין עד כאן אחידן מלי דא בדא ומתפרשן מלי דסתימין בעתיקא קדישא סתימא דכל
סתימין והיך אחידן אילין באילין ומאן והלא מלין דעשר אמין איכון דלא אתגליין באידרא איכון דהוו סתימין בליבאי
ותמן לא אתתקנו עד כאן סתימין מלי ובחין כולהו וזכאה חולקי ואינון הרתין ירותין דא דכתי' אשרי העם שככה לו אשרי
העם שיי' אלהיו·· האי דאוקימנא אב ואם בעתיקא אחידן בתיקוני דהא מעוהא סתימא דכל סתימין תלין ומתאחדן

ביה ואעג דעתיקא קדישא אתתקן לאודויי כד יסתכלון בכל מלי כולא הוא עתיקא לאודויי הוא הוא יהוא יה כל הני תקונין ביה
אחידן בה סתימין לא מתפרשן מיניה·· מוחא סתימאה לא אתגליא ולא אתגלא בה אב ואם מהאי מוחא נפקו ובה תליין
ובה אחידן ועשר אפין בעתיקא קדישא תליא ואחיד והא אוקימנא מלי באידרא זכאה חולקיה דמאן דעאל ונפק וידע
אורחין דלא יסטי לימינא ושמאלא ומאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא איברי וכתי' כי ישרים דרכי יי' וצדיקים ילכו בם וגו' אמר
שמעון מסתכל הוינא כל יומא ודרו האי קרא דכתי' ביי' תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו והאידנא אתקיים קרא
דכתי' ביי' תתהלל נפשי ודאי דהא נשמתי ביה אחידא ביה להיטא בה אתדבקת ואשתדלת באשתדלותה דא יסתלק
לאתריה ישמעו ענוים וישמחו כל הני צדיקיא וכלהון דאתיין עם קב"ה כולהו שמעין וחדאן הא השתא מתיבתא־
קדישא וכנישו כך נועדו עברו יחדיו קה"ל **ואלה** המלכים אשר מלכו בארץ אדום באתר דהנון מלכאה ין
תמן עברו יחדיו דכתי' וימלך וימת וימלך תחתיו וכו' הא ראו כן תמהו נבהלו נחפזו דלא אתקיימון באתר ייחדו
בגין דתיקונין דמלכא לא אתתקנו וקרתא קדישא ושורוי לא אתתקנו והה"ד כאשר שמענו כן ראינו בעיר יי' צבאות אלהינו
דהא כולהו לא אתקיימו והיא אתקיימת שהיא בסטרא דדכורא שרא עמיה הה"ד וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם
אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב ודאי הא דאוקימנא באידרא והא בספרא דצניעותא דרבקתנו ולא אתמר וימלך
תחתיו הדר הדר דהוי מארה פרי עץ הדר·· ושם אשתו מהיטבאל כלא כפות תמרים וכתי' צדיק כתמר יפרח דא יהו דכר
ונו' בה האי אתקרי בתר בת מטרד בת מהאות אתר דאתרדין כולא לאתבסמא ואתקרי אב וכתי' לא ידע אנוש ערכה
ולא תמצא בארץ החיים דא בת מטרא דאסטרא אחראה הנן דעדין לכולא·· בת מי זהב דינקא בתרין אנפין
דנהרין כתדי וגו' בחסד בהנא עד אינון עלמא לא הוו מתנהרין אנפין באנפין ובגין כך עלמין קדמאין אתחרבו
ועלמין קדמאין בלא תיקונא אתעבידו והוה בלא הוה תיקונא אינה זיקין נפקין כהאי אומנא מבדילא כד אכתש
אומנא דבדילא אפיק זיקין לכל עיבר ואינון דנפקין עבקין להיטין ונהירין ודעכין לאתר ואלין איקרון עלמין קדמאי
ובגין כך אתחרבו ולא אתקיימו עד דאיתקן עתיקא קדישא ונפק אומנא לאומנותיה ועל דא **תנינן** מתניתא הלן לאתר לבתר
דנשבא אפיק זיקין בזיקין לתלתמאה ושבק שכר ואינון זיקין עלמין קדמאי איקרון ומיתו
נפק מנה לאומנותיה ואתתקן בדכר ונוקבא והא זיקין אדעבו ומיתו והשתא אתקיים כולא מבוצינא דקרדינותא נפק
נצוצא מאושא דקיטרא דביוש ואפיק זיקין עלמין קדמאין ואתערב בנהירא דכיא ואתבסמו דא בדא כד אתחברו ואמא
ואימא והוה אב הוה רוחא דנפק בעתיק יומין וביה אתעטר האי אוירא ואתכליל בבוצינא דנפק מבוצינא דקרדינות
בגוי אוירא וכד אתחברו וכלהו ואתכליל דא בדא נפק חד גולגלתא תקיפא ואתפשט בסטרוי דא בסטרא דין
ודא בסטרא דא·· כמה דעתיקא קדישא בתלת רישין אשתכחו כחד כך כולא אזדהרן בתלת רישין כמה דאמינא בכלי
גלגלתא נציצו עלאה מהמשה אוירא ואחיד ליה והוה עלאה אתחזי כחד גוונ ומינה מיתפשטן תלת הפוחין
קדישין ומהאי גולגלתא דנגלותא עמתין מנה לאהקייא לעלמא דאתי וביה זמינין מיתייא לאחייאה
ולא אזדהרן מנה דנפיל מהאי טלא כד הוה זמנא דאזלו ישראל במדברא וזן להו עתיקא קדישא מהאי אתר דלא
אשתכח הכי לבתר הה"ד הנני ממטיר לכם לחם מן השמים כדא ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ וגו'
האי טלא זמנא לעולם אזורח קנה קשין מזונותיו של אדם לפני הקב"ה כקריעת ים סוף והא בגולגלתא תליין

[illegible] בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא וכולא תליא בהאי [illegible]
[illegible] תנינן אף על פי רבוא עלמין נהלין ומחכין על האי מזלא והאי אורחא דכיא אתכליל בכולא הא אתפשטו
אנפוי לתרין סטרין מתרי נהורין כלא מכוונא וכד אסתכלו אנפוי באנפין דעתיקא קדישא כולא ארך אפי [illegible]
מאי ארך אפים אריך אפים מיבעי ליה אלא הכי תניא בגין דאריך אנפוי לחייביא אבל ארך אפים אסוותא דאנפין
דהא לא אשתכח אסוותא בעלמא אלא בזמנא דאשגחן אנפין באנפין׃ **בחלליה** דגולגלתא נהירין ג' מוחין
ואי תימא תלת ארבע אינון כמה דאמינא תפוחא דאבני ואי תימא ותרין [illegible] דילהון דאתפשטן
מלהו כרישיה ואינון תפילין דרישא לסטר מתחברן בסטרוי ונהרין ונפקין מתלת חללי דגולגלתא ונפקין לאחר
בסטרוי ואתפשטין בכל גופא ואילין מתחברין בתרי יומי ואורחא תליתאה כליל לון ואחיד בהאי סטרא ובהאי סטרא
ואתפשט בכל גופא ואתעביד מינה [illegible] כללן בתלת ונהיר אנפוי ואסהיד עליה ואינון [illegible] דאנפוי והוא
אקרי רב חסד דכתי' כי לא תמנו יי' לא נחכו עלמא בגין דאיהו סתרי [illegible] לו נחכו עלמא׃ **אבל**
עתיקא קדישא סתימאה לאו נחכו מנא נחכו להאי בגין דאיהו תרין תולקין וכתי' עם חסיד תתחסד וגו'
והא בן שוב אוקמוה חבריא דכתי' ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ולא כתי' בן
יצחק וכולא מזלא בזכותא ועל האי אקרי שנים בכולא ובין אתחזי מהימנותא ובגין כך כתי' ואמרו׃
הני מזלי מתפשטי בכל גופא וגופא אתאחיד בהו לעתיקא קדישא סתימאה לאו נחכו ולאו יהן ליה דהא כולא אשתכח
כחד חיים לכולא לא תליא ביה הגא אבל בהאי לו נחכו עלמא דהא בגולגלתא דרישא תליין כל אינון רבוון
אלפין מקוצי דשערי דאינון אוכמין ומסתבכן דא בדא אחידן דא בדא ואחידן בנהירו עילאה דאתעטר ההוא
חכמה ומזלא דאתנהיר מאחרא לבתר נפקין נימין על נימין מנהירו דאתעטר בההוא מאוחא ומשחר מורי
וכולהו משיכן דאתמשכן מתלת חללי דמוחא דגולגלתא ואתערבין דא בדא ברכיא [illegible] בכל אינון שערין
ורזין סתימין ואתגליין ובגין כך כולהו תורי דרזי באנכי יי' אלהיך וגו' כמה דנהרין בעטרא דרישא ועלאין מחללי
דגולגלתא כל אינון קוצין תקיפין ותליין לסטרא דאודנין והא אוקימנא דבגין כך כתי' הטה יי' אזנך ושמע מכאן קוימנא
מאן דבעא [illegible] מלכא אודנוי לקבל [illegible] בהאי דמלכא [illegible] מעל אודנין וישמעליה מלכא בכל מה
דבעי׃ בגולגלתא דשערי מתאחדא חד אורחא באורחא דעתיק יומין ואתפרשן מינה כל אורחוי [illegible] אוריתא
ותליין עליהון כל מאחהון דיבבא ויללה ותליין בכל קוצא וקוצא ואינון מפרשים [illegible] לחייביא דלא ידעין אינון
אורחין [illegible] דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו וכל אינון תליין בקוצין תקיפין ובגין כך כולהו תקיפין ואוקימנא
דאינון רשעין מתאחדן מאחהון דעתיקא כמה דכתי' כל ארחות יי' חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו ובגין כך [illegible]
ארחין סתימין [illegible] דרוחא ובגין כך משכין כל חד כפום אורחוי׃ אחד דרוחא באינון קוצין [illegible] אתמשכן
מאחהון דעתיקא דכתי' כל ארחות יי' חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו׃ ומרוחא תניינא באינון קוצין תקיפין אתמשכן
ותליין מאחהון דיבבא ויללה דכתי' בהו דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו [illegible] במה אלא באיומא גבורה תקיפא
ומינה מתאחדן מאחריהון דיבבא ויללה׃ ומרוחא תליתאה באינון קוצין דאינון באמצעיתא אתמשכן ותליין מאחהון דאדרין
ואיקרון אנפין נהירין ולא נהירין ובהו כתי' פלס מעגל רגלך וכולא אשתכח באינון קוצין דשערי דרישא׃ מזלא דגולגלתא

מזלא

מצחא לאשגחא בהו חייביא וכד הוי מצחא אתגליא מתערן מאריהון דדינין לאינון דלא יתכספון [illegible]

מצחא סומקא כוורדא ובשעתא דאתגליא מצחא דעתיקא מהאי מצחא אתנהירת חיוורא כתלגא והוו [illegible]

עת רצון איקרי לכולא ·· בספרא דאגדתא דבי רב סבא אמר מצחא וכו מצחא דעתיקא אי לאו חשה אתכנין ידרין

אתעיין כלא ומתן פתגמוי מוחא ואוקימנא דאיקרי נצח מתיחין דנצחין וכמה נצחים הוו ואשגבינהו מוחרא באתריא

אוחרא אסתלק ואית נצחים דאתפשטן בכל גופא ובגין דנשמתא לאשתא מוחא בגין דלא יתעשר הטן גליא

עתיקא קדישא מצחא הוי וכל הנין אתכפיין ואשתכבו ולא יתעבידו ·· במאי מצחא תלין עשרין וארבע בתי הנין לכל

אינון דאנפין כנוגהון כמה דכתי' ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון ·· והא עשרין אינון ארבע לגו לקבלהון

דארבע מיקות ביתי הנא דלתרח דתלין מגולא ואסתהרו עשרין ובגינא כך לא מתעשין בהנא לשלא עד השלים ומ[illegible]

עשרין עמין לקבליהון דעשרין ביתי הנין ·· במתניתא סתימאה הכי תנא לקבליהון דעשרין וארבע ספרים דאתכלילן באורייתא

עיינין דרישא אינון עיינין דלא מסתרה תיניהו חייביא עיינין דפקיחן ולא נאימין ובגיני כך איקרין עינוי כיונים מאי יונים

כדא ולא תנינן חוץ את שמיתו ועל דא כתי' ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב הנוטע אזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט ··

תיקונא דעל עינא שערי דמשערן בשיעורא ואינון סנה קליין אלף וסבעמאה מאה דאספידים לנביח קירבא וכדין

קיימי כולהו משלשלהון ומתפקחין עיינין ·· כמוחא דעל עיינין נבינין אתאחדן בהו אלף ורבוון מארי תהסין יתאחדן

בהו ואינון איקרון כסותא דעיינין וכל אינון דאיקרון עיני יי' לא פקחין ולא אתערין כד בזמנא דאינון כסותי דנבינין

ואתפרשן אינון דתחי מעילוי ובשעתא דאתפרשן נבינין תתאי מעילוי יהבין אתר לאשגחא ומתפקחין עיינין ואתחזי

מאן דאתער ואשגחא אסתחרו עיינין וחמאן לעינא פקיחא ואסתחרן בחיוורא הלה וכד אסתחרן לא אתכסין ד[illegible]

אתכפיין מאהרון דהנין לישראל ובגינא כך כתי' עורה למה תישן יי' ·· ארבע גוונין אתחזיין באינון עיינין מאינון

נבירין ארבע מכי תפולין דנהירין בההוא מוחא שבעא דאיקרון עיני אשגחותא נפקין מנין אוכמא דעינא כמרא

דאוקימנא דכתי' על אבן אחת שבעה עינים ואינון גווני מתלהטן בסטרא ·· מסומק נפקין אוחרנין מלה אשגחותא

להנא ואינון איקרון עיני יי' משוטטות משוטטות ולא משוטטים בגין דכולהו הנא ·· מירוקא נפקין אוחרנין קיימין

לנאב עובהן מן טב וכין מן רע דכתי' עיני יי' משוטטים ולא משוטטות בגין דאינון לתרי סטרי לטב ולביש ·· מחוורא

נפקין כל אינון עבדין דמשתכחין בעלמא לאוטבא לבני ישראל וכהן מסתחיין כל אינון תלת גוונין דאחאת עליהו אילין

גוונין מתערבין דא בדא ואתדבקן דא בדא כל חד אוזיף לחבריה מגוונה הליה כד מתחוורא דכולהו כלהו ביה כדאמרן

ובוא חתי עלבולה כל גוונין דלתתא לא יכלין בה עלמא לאסחר לון חוור לאוכמא לסומקא ולירוקא הכא באשגחותא חד

כולהו ואסתחרן ואסתחיין בחיוורא נבינוי לא משתכחין כד בשין גוונין לאשגחותא בגין דנבינוי יהבין אתר לאשגחא

לכולהו גוונא ואי אינון לא יהבין אתר לא יכלין לאשגחא ולאסתכלא ·· נבינין לא קיימין ולא משתכחין בעינא שלימותא לא

קיימין ופתחין סתמין וסקחין משום שנא פקיחא דקאים עליהו ועל דא כתי' והחיות רצוא ושוב והא אוקימנא

עינך תראינה ירושלם נוה שאנן וכתי' תמיד עיני יי' אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה והא ירושלם

בעיא דכתי' צדק ילין בה ובגינא כך ירושלם ולא ציון דכתי' ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה דכולא רחמי שנך

עינך כתי' דעתיקא קדישא סתימאה דכולא השתא עיני יי' אלהיך לטב ולביש כמה דאתחזי והתם עינך תראינה ירוש'

כולה שנה כולה במשמע דמתני׳ וברחמים נכללים אקבלך תמיד עיני יי׳ אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית השנה
מרשית חסר אלף כתי׳ ולא מראשית באלף ובגין כך לא אתקן ירושלם בקיומה קדר מאן היא האי דלעתיד ולעילא כתיב
קאמר השמים חדן מעום דכתי׳ אלהי׳ שמים קדרות ועיינין בקדרותא כגוונא אוכמא אתכסו מראשי השנה מאן
אתר מסתכלאן בירושלם אילין עיני יי׳ חזר ופירש מהשית שנה דהוא הנה בלא אלף והנה אתר אחר בסטרא אחרא
דלאו היא הנה ממש׳׳ ועד אחרית שנה אחרית שנה ודאי הנה אשתכח דהוא כתי׳ צדק ילין בה דהוא אחרית שנה׳׳
ת״ח אף בלחודוי איקרי ראשון דכד באלף אתגלייא ובגין מה דלא אתיידע כד אתחבר האי אלף בהאי אוחרא איקרי ראשי׳
והאי תימא דאתחברת לא לא אתגלייא בה ונהיר ליה וכדין איקרי ראשית ואתי׳ בהאי ראשית לית אשתכח ירושלם
דאתאה הוה בהאי אתתקן ירושלם קדמאה אבל מה שית סתי׳ ולעלמא דאתי כתי׳ ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר
אתן׳׳ **חוטמא** דזעיר אפין תיקונא דפרצופא כל פרצופא ביה אשתמודע חוטמא דא לאו כחוטמא דעתיקא
קדישא סתימא דכל סתימין דחוטמא דעתיקא חיין דחיים לכולא מתקן נוקבי רוחין דחיין לכולא
וחיים לכולא בהאי זעיר אפין כתי׳ עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׳׳ בהאי תננא כל זיני אחרין
הא בכל זיני וזינא אחרין כמה מתתקנין דהא קשיא לאחרין בההוא תננא ובגיני כך לא מתבסמן כולהו אלא בתננא
דיורא דלהבה ועלה כתי׳ וירח יי׳ את ריח הניחוח מהו הניחוח אתבסמותא דאחרי׳ כמה נחת רוח וירח יי׳ את ריח
הקרבן לא כתי׳ אלא את ריח הניחוח דכולהו נגידין אחרין בחוטמא וכל דאתאחדן כהו בכולהו מתבסמן וכמה נגידין
מתאחדן בהדא דכתי׳ מי ימלל גבורות יי׳ ישמיע כל תהלתו והאי חוטמא מתקן נוקבין נפיק אשא דאכלא כל אשין
אשין מחד נוקבא תננא ומחד נוקבא אשא והאי אשתכח מורדפא כתננא ואשא ואתגלייא האי עתיקא קדישא ולחתן
מלה והיינו דכתי׳ ותהלתי אחטם לך׳׳ חוטמא דעתיקא קדישא אחרן ותקיפא ואיקרי ארך אפים והאי חוטמא זעיר
וכד תננא אתרי נפיק בבהילו ואתעבד הנא ואמן מאה דאתוינא באודרא ואיתערו חבריא׳׳ בספרא דרב המנונא
סבא איקרי בהרה נוקבא מחד תננא ואשא ומחד ניחא ורוחא טבא דאית ביה יומינא ושמאלא דכתי׳ והא לו כלבנון
ובנוקבא כתי׳ וריח אפיך כתפוחים ומה בנוקבא בכי כש״ה ושפיר קאמר ומה דאתוינא וירח יי׳ את ריח
הניחוח בכולי׳ פעה חד ניחא דאתגלייא עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין דהאי הוא ניחא ואתבסמותא דכולא
וחד אתבסמותא דלהבה בההוא תננא ואשא דארבעא ובגין דאינהו מתקן סעמן כתי׳ ניחוח וכולא בזעיר אפין איתמ׳
ותרי אודנין לאשתמעא טב וביש וכרוביהו סלקין לחד דכתי׳ הטה יי׳ אזנך ושמע לגו בגו כולא כראמי׳ עקימין כגון
דאתעכב קלא לאעלא במוחא ויבחין בה מוחא ולא בבהילו דכל מלה דהוי בבהילו לאו איהו בחכמתא אלמאתר
מאודנין אלין תליין כל מאריהון דגדפין דנטלין קלא לעילא ובולהו הכי איקרין׳׳ **אזני** יי׳ דכתי׳ בהו כי עוף השמים
יוליך את הקול ונפ׳ עוף השמים יוליך את הקול האי קרא השתא מאן קול
דהא השתא קרא כתיב נפ׳
כמודעין מלך את קלא כמודעין כתי׳ ומהדרי מתכבין ב׳ תקלא עשור מש״ מעום כי עוף השמים יוליך את הקול
והא לגבא אח ודאי כל מה דחשיב ברנש וכל מה דיסתכל בלבוי לא עביד מלה עד דאפיק מלה בשפוותיה והוא
לא אתכוון בה והוא מלה דאפיק מתבקע באוירא וחוא לא וסלקא ונאים בעלמא ואתעביד מיניה קלא וההוא קלא
נטלין גד מאה דגדפין וסלקין ליה לעלמא ושמיע מאודנוי קבה׳ וישמע יי׳ את קול דבריכם וגו׳ וישמע יי׳ ויחר

אפו

[illegible] בצלותא וכל בעותא דבעי בר נש מקמי קב״ה בעי לאפקא מלין בשפוותיה דהא לא אתפקדון לאו שלימתא
[illegible] בצלותיה בשעתא ופום דמלין נפקין מתבקעין באוירא וסלקין וטאסין ואתעבידו קלא ונטיל לון [illegible] ואחיד
[illegible] קדישא כמשה דאתבר מתלת חוליך נטיל נטילא לאודנא וההוא איקרה כלא נחל בהין כלומר כריעו דאודנין
וקלא עייל בההוא עקימא ואשתאר בההוא נהרא דההוא נטילא וכדין אתעכבת תמן ואתבחין פן עבלם שהה״ד פה״ן
מלין הבין משום דאתעכב קלא בההוא נהרא דנטילא בעקימותא דאודנין ולא עייל בבהילו ובגין דא אתבחין בין טב ובין
ביש וחיך יטעם לאכול מט בגין דאתעכב תמן ולא עייל בבהילו בגופא ועל דא יטעם ואתבחין בין מתיקא למרירא: בהאי
נוקבא דאודנין תליין נוקבין אוחרנין נוקבא דעיינין נוקבא דפומא נוקבא דחוטמא מההוא קלא דעייל בנוקבא דאודנין
הי אתפתחן עייל לנוקבי דעיינין ונבעין דמעין מההוא קלא הי אתפתחן עייל לנוקבי דחוטמא ומפקי תננא ואשא מרתחא
קלא דכתי׳ וישמע יי׳ ויחר אפו ותבער בם אש יי׳: הי אתפתחן עייל ההוא קלא לנוקבא דפומא ומליל וגזר מלין מההוא
קלא כולא מההוא קלא עייל בכל גופא ואתרגיש מיניה כמה תליין בהאי אודנא זכאה הוא מאן דנטר מלוי ועל דא כתיב
נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה בהאי אודנא קאים פק שמיעה ומשגיח אתכלילן אינון מוחי חכמה אתכליל
פב דכתי׳ פה ונתת לעבדך לב שומע ולו פה כלא דבר כי שומע עבדך כי שומעים אנחנו ובהני תליין כולא יי׳ דשמע
כלא שמע בנ׳ וקח אחרי ואלוהי תלבין חתך הא כולא תליא באודנין בהאי אודנא תליין דלעילא ודשתא ופקיחא
דעיינין הה״ד הטה יי׳ אזנך ושמע פקח עיניך וראה והא הא כולא בהכלייא: בהאי אודנא תליא רזין עלאין דלא נפקין
לבר בגין כך איהי עקימא לגו ורזא דרזין סתימין בה ווי לההוא דגלי רזין ובגין דהאי אודנא כניש רזין ועקימותא דלגו
נטיל לון לאגלי רזין לאינון עקימין באורחייהו לא לאינון דלא עקימין הה״ד סוד יי׳ ליראיו ובהני לבוחנים דנטלי אורחוי
ונטלי מלוי ואינון דעקימין באורחייהו נטלי מלין ועיילי לון בבהילו ולית בהו אתר לאתעכבא וכל נוקבין אוחרנין מתפתחין
פה עד דתפקון מלין בנוקבא דפומא ואילין איקרון חייבי דרא סנאי דקב״ה: במתניתא הלין תנא כלו קמיל גברין דאופלא
לגו וכולא בחד קרא דכתי׳ לא תלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם רעך אני יי׳ מאן דעבר על האי השא דקרא כלו עבר עד
זכאה חולקהון דצדיקיא עלייהו כתי׳ ונאמן רוח מכסה דבר נאמן רוח ודאי דהא רוחא דלהון מאתר קדישא עילאה
אשתלים ובגין כך נאמן רוח איקרון: וסירותא דא אוקימנא כל ההוא דמגלה רזין ידוע דנשמתיה לאו איהו מגופא
דמלכא קדישא ובגין כך לית ביה רזא ולא מאתר דרזא וכד יפוק נשמתיה לא אדבקא בגופא דהא לא איהי הוה
ווי לההוא בר נש ווי ליה ווי לגופיה ווי לנשמתיה: זכאה חולקהון דצדיקייא דמכסין רזין כ״ש רזין עילאין דקב״ה דרזין
עילאין דמלכא קדישא עלייהו כתי׳ והקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה:: **אנפוי** מאן תקרונון דבוסמא
סהדותא ... תקרונוי
כולהו סהדותא על מה דאמרנא דהא סהדותא בהו תליין וכולא תליא
דבוסמא חוורא וסומקי סהדותא לאבא ואמא סהדותא לאמונה דהא ואחיד לון והא מתניתא הלין אוקימנא כמה
פרסין חוורא לסומקא ואתכלילן בה כולא: בסטרא דחוורא כד אתנהיר מנהירו דחוורא דעתיקא חפיא דגוון
חוורא על סומקא וכולא נהירין אשתכח וכד תליין הכין בעלמא וחייבין מני׳ו אשתכח מנהירותא בכולא וסומקא
אתפשט בהון וחפיא כל חוורא וכדין כולא בדינא אשתכח וכדין בני קנאה כתי׳ בני נקם וכולא בהאי תליא ובגין
דסהדותא הוא בכולא כשושנה וכשושנה מאה תקונין מתחלן להנו גוונין דאתפכן להנו גוונין כד נהירין גוונין כל עלמין כולהו

בה רו כ[illegible] [illegible] כולה [illegible] בההוא [illegible] וכד אתחזי בסומק כולה הכי אתחזי [illegible]
מאילין תקונין דבוסמא שארי דינא לאתחזאה מהאי דאודנין ונחית וסלקין סמקי ובה דבוסמא אוכמין שערי דיקנא
[illegible] שפיר כגיבר תקיף משחא דרבות דדיקנא עילאה דעתיקא בהאי דיקנא דזעיר אנפין שפירו דהאי דיקנא
בתשעה תיקונין אשתכח וכד משחא דרבות קדישא דדיקנא דעתיקא נהיר בהאי דיקנא אשתכחו עשרין ותרין
תיקונין וכד מתחברי כולהו ויסתכל מתמן מה ברכה בהאי וסימן כך יברך. תיקונין דדיקנא אוקימנא באדרא
והכא בעינן לאודעא אוקימנא בלא פסולא הא כל תיקונין דדיקנא אוקימנא דכולהו מתיקונין דדיקנא דעתיקא
ואוקימנא באדרא קדישא שיתא אינון תשעה יקרין דתיקונא קדמאה נפק ההוא נציצא בוצינא דקרדינותא ונפיש
בתחות שערא דרישא מתחות [illegible] אודנין ונחית מקמי פתחא דאודנין עד רישא דפומא הא תיקונא בעתיקא
קדישא לא אשתכח אלא כד נגיד מחזולא עתיקא קדישא ואתנהיר נה ההוא מבועא דחכמתא כדאימא אתמשכא
ואתכלילת אוירא דכיא דקות אוירא נביע אימא ונפקא עלאה ונפקת ואתאחד דא בדא ואתעביד חד תיקונא
וכד אצטריך סלקא דא עלה ואתכסייא אורחא מקמי אוחרא ובגין כך כולא אתעביד חד למיעבד נוקמין וחד
לרחמא ועל האי כתיב להאי דיקנא דוד מלכא כמה דאוקימנא בהאי דיקנא תשעה תיקונין אשתכחו שיתא הכין
דתליין בהו ומתפשטין בכל גופא ואילין שיתא תליין בשעה דנחית מקרובא דבוסמין תלת מהאי סטרא ותלת מהאי
סיטרא וביקרותא דדיקנא תליין תלת אוחרנין חד לעילא בשפוון והכן באילין שיתא דתליין טיבורא וכל קני
שיתא תלת מהאי ותלת מהאי אתמשכן ותליין כולהו באינון שערי דתליין ומתפשטין בכל גופא ובגין דהני תלת
דאינון יקירין דדיקנא יתיר מכולהו כתי' בהו דהוא קדישא דכתי' מן המצר קראתי יה ענני וגו' והוא דאוקימנא באדרא
מן המצר קראתי יה מאתר דשארי דיקנא לאתפשטא דהוא אתר דחיק מקמי אודנין שפיר הוא. ובספרא דאגדתא דבי
סבא הכי אמר ואוקים לשירותא דדיקנא מחסד עילאה דכתי' לך יי' הגדולה והגבורה וכו' וכולא קוא והא שארי
ותשעה אתמשכן ותליין בדיקנא ומקמי אודנין הכי שארי וקיימא לא מתקיימין אלא באתר אוחרא כמה דאתחזינא וכד
אתפשטן עלמא לרחמא אתגלייא מזלא עתיקא וכל הני תיקונין ה' בדיקנא יקירא דזעיר אנפין כולהו רחמי משתכחין
בגין דשבקין נוקמין לשנאיהון דישראל לאינון דעאקין לבני. כל יקירא דדיקנא באינון שערי דתליין אינהו משום—
דכולא בהאי תלייא. כל הני שערי דדיקנא דזעיר אנפין כולהו קשישין תקיפין משום דכולהו אתכפיין להנין ~
בעשרין דמזלא קדישא אתנא וכד בעי לאגחא קרבא אתחזי כגיבר תקיף מארי נצחן קרביא והכן מהגין מרין
רחמין ואנשי מאן דאנשי. הני תשעה תיקונין אחרן משה זמנא תניינא בשעתא דאצטריך לאהדרא כולהו להאי
ולעיל תליסר תיקונין לא אמרן השתא בכוונה תשעה מילין דהא לא יעול מהני תיקונין לאדכרא במזלא אתכוון
ואדכר לה ההוא ועתה יגדל נא כח אדני ההוא דאוקיה מזלא קדישא סתימאה דכל סתימין דתליא דא ונהירו דדא
ומזלא תלי וכיון דאמר משך דא ואדכר דא ואכוון בה אמר תשעה תיקונין דתליין בזעיר אנפין בגין דנהירו כולהו
ולאישתכח הנא ועלרא כולא במזלא תלייא האי דיקנא נגיד משחא דרבות מעתיקא סתימאה כדא כשמן הטוב על
הראש יורד על הזקן זקן אהרן וגו' אילין שערן לא חפיין על שפוון ושפוון כולהו סומקי כוורדא דכתי' שפתותיו ~
שושנים שפוון מרחשן גבורן מרחשן חכמתא. באינון שפוון תליין טב וביש חיי ומותא מאילין שפוון תליין ~
[illegible]ריון דאתערותא כבר מרחשין אינון שפוון מתערין כולהו למגזר דינא בכל בתי
דינין דימרודיהון כדין ובכ״ב תיקונין עדין דכת׳ בגליד עדין כתבמ״

מאהבין

דאינון ב' מתנהרא סבר מרחשין אילין שמהן מתערין כולהו למעבד חגא בבל בתי הטן [illegible] כגון ובגין כן
דאינון עריתא
בבלבתי
יקרין איכון דכתי' בגוית שירין פתגמא מאי עיר בספרא דאגדתא כד"א ויהי ערך דאתמען הטן לאתקן דלא אתרחימן
בגין
מגולה בגין כך מתפען אילין דאינון מלה דכבו להו ואש כלדא בתרי ננני בירחי ועל דא איקרון עיר קדיש דינרא
ורחמי' באילין שמהן אתחזי פומא כד אתפתחא רוחא דנפיק מן פומא בה מתלבשן כמה אלף ורבון וכד אתפשטו
מתלבשן בה נביאי מהימנא כולהו פי יג"א איקרון · כד מלין נפקין מן פומא ומתרחשן בשמהן מתנהרים לכולהו המגד
פרי אוריין ושפלן דאשתמודען וכולהו מחכמן דא לדא כלהון מתללבדן בקיורא דעיהדא בשערא ועל דא כתיב
חכו ממתקים והוא מאי חכו כד"א וחיך יטעם לאכול וכולו מחמדים אש ודשמשא ודא מתקנין ואין בשערי דרגא
טוב מתחברין כחדא חכו באינון דאיתין דמתגלפין בעטרוי נלקן · א דעהד מלבין ומהמתא מלבין ומתקים מלבין · ח
דעהד ומיתנסלקין ועטיר כהה כמה נטר ברוחא · ה נוקבא דאומא סטיר לנוקבא אתפשטו לנוקבא רבה בתיאובתא
לקריבא קטנא דאתקעה אתקן דא כדא כדא בר המור ונבעת הלבונה · שן עיהרא דשפעא נפשא בטיפה דאינון
דעטשן באחדן לשערי לרוחין נלטפין והא ברזי דאינון בגוף מלכא אתעטרו אילין איקון ארבע טרבנ · גיכ"ק
היא דמלחכל מלה אש ושעעם בריר חלמות וכתי' והיה מעשה הצדקה שלום הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
מדבש ונופת צופים ודאי דוד מלכא אמר גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב אסהדנא על דכל יומוי יזדהרנא
בהו דלא למטעם בהו בר יומא חד דעטיר עטה מלכא בדעותא דמארנא ומינה בוצינא דאשא מתלבשא אפוקתא
דעורקי ואזדעזעא מההוא יומא אזדהרנא בעטרוי בהו ולא שביקנא לון כל יומוי זכאה חולקיה מאן דאתר
במתיקא דמלכא ועליה כהן כדקא חזי ועל דא כתי' טעמו וראו כי טוב ה' אשרי הגבר יחסה בו · וכתיב לכו
לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי · אתפשט דכורא בדעת ואתמלין אספדהן ואידהן מהשא דנוקבא אחר—י
ואתפשט בכל נפשא מחדוי ודרועי וגבורא מאחורוי אתדבק עמה בוצינא דקדושתא ולהעא אחיק בנוקבא
חדא סתימא מכל סטרוי והיינו דתנא תוחי נליטן בה ואתדבקית בסטרוי דדכורא בגין כן איתקרי יונתי
תמתי אל תקרא תמתי אלא תאומתי ודאי עטרוי דנוקבא כלילן ננו ננוי כמה דכתי' ולתתא מרגמן אתקשר
נבורה מחוש נהוראן ואתפשטת נוקבא בסטרהא ואדבקת בסטרוי דדכורא עד דאתחברת אם עטרוי ואתעלת
לאתחברא עמה אינון בתפן וכד מתחברן מתחזיין חד נפשא ממש ואתכלא אולפנא דכד בלחודוי אתקרי פלגו
נפשא ממש והכא הוא אופקא כד דכר אתחבר בנוקבא כולא הוא חד נפשא ועלמין כולהו בחדו דהא כולהו
מנוחה שלום מתברכן והיינו רזא דכתי' עלך כרך יי' אהיים הטבה ויקדשהו דהא אשתכח כולא תקונא שלים
דהא מטרוניתא אתדבקת במלכא ואשתכחו נפשא חד ועל ברכן בהאי יומא ועל כדא מאן דלא אשתכח דכר
ונוקבא אקרי פלג נפשא ולית ברכתא שריא במילה חסרה במילה פגימא לא אתחזי שלים במילא שלים ולא
במלוות פלגה ומלוות פלגה לא אתקיים לעלמין ולא אתברכא לעלמין · כי דנוקבא כולא תגני דדכורא בהא
ולא אוקימנא מלי והא אשתמודען בגין דבאי נוקבא מתאחדא כל אינון דלתתא מינה ינקין ובה קיימין
והיא אתקרי' אם להו כמה דאוחרא אם לנשא וכל נשא מינה ינקא כך האי לכולהו אוחרנין דלתתא · כתיב
אמור לחכמה אחותי את אית חכמה ואית חכמה והאי נוקבא חכמה אתקרי זעירא לגבי אוחרא ועל—

[illegible] קישא ודאי אקרי רברבא היא וסגיאה
חומה ושדי כמגדלות ושדי דהא מליין אינון לינקא לכולא כמגדלות
אתפשט דכורא בתיקונוי ושמאלא בימינא דאחסנא וכד שריין אתחברו איקרי ת"ת ואתתקן כל גופא אינון דגופא
ותקיף שפיר ואיהו תיקוניה תפארת חיות כולא ובעובדוי ידעין בפרי ששיא ומזון לכולא בה. ודרועוי ימינא ושמאלא
ימינא חיים וחסד בשמאלא מיתה וגבורה. מעוי אתתקן בדעת ואתמלין כל אכסדרין ואדרין כמה דאתמר דכתי'
ובדעת חדרים ימלאו וגו'. תאנא אתפשט גופא בתרין שוקין ואתאחדן בגוייהו תרין כוליין תרי ביעי דדכורא בכל
משחא ורבות וחילא דדכורא בהו אתכנשו וכל חילין דנפקין מנהון נפקין ושריין כולא בפום אמה ובגיני כך איקרו צבאות
ואינון נצח והוד תפארת יי' נצח והוד צבאות ובגיני כך איקרון יי' צבאות. אמה דדכורא סיומא דכל גופא ואיקרי יסוד
והוא הוא דרגא דמבסם לנוקבא וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא בהאי יסוד עייל לנוקבא לאתר דאיקרי ציון וירושלם
דהתם איהו אתר כסותא דנוקבא כבית רחם לאתתא ובגיני כך כתי' כי בחר יי' בציון אוה למושב לו. כד אתפרשת מטרוניתא
ואתחברת במלכא אנפין באנפין במעלי שבתא אתעביד כולא חד גופא וכדין יתיב קב"ה בכורסייא ואיקרי כולא שמא שלים
שמא קדישא בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמיא. כל אילין מילין סליקנא עד יומא דא אתעטרנא בהו לעלמא דאתי. והשתא
אתגליין הכא זכאה חולקי. האי מטרוניתא כד אתחברת במלכא כל עלמין מתברכן ואשתכחו בחדוותא. כמה דכולא דדכורא
כליל בתלתא ושרותא בתלתא כך כולא הכי וסיומא דכל גופא הכי ומטרוניתא לא מתברכאן אלא בכללא דתלתא אילין
דאינון נצח הוד יסוד ומתבסמא ומתברכא באתר דאיקרי קדש הקדשים דכתי' כי שם צוה יי' את הברכה דהא
קדש דרגין אינון עילא ותתא ובגיני כך ליתרשותא לאיעלא תמן בר כהנא רבא דאתי מסטרא דחסד בגין דלא עייל להאי
אתר דלעילא אלא ההוא דאיקרי חסד ועייל בקדש הקדשים ומתבסמת נוקבא ומתברכאת האי קדש קדשים בגו אתר דאיקרי
ציון. ציון וירושלם תרי דרגין אינון חד רחמי וחד דינא ציון דכתי' במשפט תפדה ושביה בצדקה ירושלם דכתי' צדק ילין בה
דא דאוקי' מנא. כל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא הכי קרינן ליה ומתמן נפקין ברכאן לכולהו עלמין וכולהו מתברכאן.
האי אתר איקרי קדש וכל קדשים דדכורא עיילין לתמן בההוא דרגא דאתינא וכולהו אתיין מרישא עילאה דעלאין דדכורא
מסטרא דמוחי עילאי דשריין ביה ובגין ההוא ברכה בכל שייפי גופא עד דאינון דאיקרון צבאות דכל צבאות דשלמין
ותרין תרין נפקין וההוא עידו באתר דאתכניש תמן שריין ליה בההוא יסוד קדישא כולא חוורא ובגיני כך איקרי חסד
וההוא חסד עייל לקדש הקדשים דכתי' כי שם צוה יי' את הברכה חיים עד העולם. א"ר אבא לא סיים בוצינא קדישא
עילאה למימר חיים עד דאשתככו מילוי ואנא כתיבנא סברנא למכתב יתיר ולא שמענא ולא זקיפנא רישא דנהורא הוה
סגיא דלא יכילנא לאסתכלא אדהכי אזדעזענא שמענא קלא דהוה אמר אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך.
שמענא קלא אוחרא חיים שאל ממך נתת לו אורך ימים עולם ועד כל ההוא יומא לא אפסיק אשא מן ביתא ולא הוה מאן
דמטא לגביה דלא יכיל דנהורא ואשא הוה בסוחרניה כל ההוא יומא נפלנא על ארעא וגעינא בתר דאזל אשא חמינא
לבוצינא עילאה קדש קודשין דאסתלק מעלמא אתעטף שכיב על ימיניה ואנפוי חייכן קם ר' אלעזר בריה ונטל ידוי
ונשיק לון ואנא לחיכנא עפרא דתחות רגלוי בעו חברייא למבכי ולא יכילו למללא. שארו חברייא ור' אלעזר בריה נפל
תלת זמני ולא יכיל למפתח פומיה לבתר פתח ואמר אבא אבא תלת הוו חד אתהדרו השתא תנוד חיותא ציפרין
טאסין אי פגשהרין בנוקבא דימא רבא וחברייא כולהו שתן דמא. קם ר' חייא על רגלוי
ואמר עד השתא בוצינא קדישא משתדל עלן השתא לאו הוא עידן אלא עסקין

עידנא דאזל רבי שמעון לחיי עלמא דאתי

דאשתדלא ביקריה

עד כאן האדרא זוטא קדישא

[illegible]

השתא לאו הוא עידן לא לאשתדלא ביקריה. קם ר' אלעזר ור' אבא נטלו ליה בטיקרא דסיקלא [illegible]
וערבובא דחברייא וכל ביתא הוה סליק ריחין סליקו ליה בפורייה ולא אשתמש ביה אלא ר' אלעזר ור' אבא אתו [illegible]
מארי תריסין דכפרי וטבריא והוו בני מרונאה צווחין בקיטרין דחשיבו דלא יתקבר תמן. בתר דנפק פורייה הוה
פרח באוירא ואשא הוה להיט קמיה שמעו קלא עולו ואתו ואתכנישו להלולא דר' שמעון יבוא שלום ינוחו על
משכבותם. כמה פטרין ברקיעא משתככין יומא דא בגינך. דא הוא ר' שמעון בן יוחאי דמאריה משתבח ביה כל יומא
זכאה חולקיה לעילא ותתא כמה גנזין עילאין משתמרן ליה עליה אתמר ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין:

עד כאן האדרא זוטא קדישא

אמר ר' יוסי כמה חביבין ישר' קמי קב"ה בקדמיתא קרא לון עם קדוש דכתי' כי עם קדוש אתה ליי' אלהיך וגו'
לבתר קרא לון קדש דכתי' קדש ישר' ליי' מה בין האי להאי. א"ר אבא קדש עילאה מכולא דהא תנינא כד
אתחברן כולהו קידושי כחדא איקרו קדש וכולהו סלקין ומתכנשין לגבוה אתר עילאה דאיקרי קדש ובגין כך קדוש
קדוש איתעביד מינייהו ובגין דישר' בעלמא דדינין מתערן כד אתחברן כחדא איקרי קדש ישר' ליי' ראשית
תבואתה דאיהי ראשית ולא אוקימנא תבואתה בה כל אוכליו יאשמו. א"ר אבא הא אתמר דכתי' ואיש כי יאכל קדש
בשגגה וכתי' וכל זר לא יאכל קדש ישר' איקרון קדש ובגין כך כל אוכליו יאשמו. א"ר אלעזר שירותא וסיומא דמלה
בקדש וחכמה עילאה קדש איקרי וכד נהיר דא הוא רשימא כמה דתנא דכתי' ותרב חכמת שלמה דקיימא סיהרא
באשלמותא ובה אוקימנא וכד מתברכא מיסוד הכי קרינן לה קדש דהא אנהירו בשלימו וכד לא אתנהרא האשלמותא
באשלמותא קרינן לה רוח הקדש ולא איתקרי קדש כגוונא דלעילא וכד אתברכא מההוא יסוד ואנהירא לכלא איכון דלהוי אתקרי
אם כגוונא דלעילא וקרינן לה קדשים וכהן קרינן לה קדש הקדשים רזא דכתי' אתי מלבנון כלה ות"ח מאי לבנון דא עדן
דאתלבן מכל סטרין ועדן דא יהיב לגבי חברייא. תאנא כתי' כי שם יי' אקרא הבו גודל לאלהינו מאן שם יי' א"ר שמעון
הא דכתי' הבו גודל לאלהינו דא גדולה הצור תמים פעלו דא גבורה כי כל דרכיו משפט
דא תפארת אל אמונה דא נצח ואין עול דא הוד צדיק דא יסוד וישר דא צדק הא כולא שמא קדישא דקב"ה
ובגין כך כתי' כי שם יי' אקרא. א"ר יוסי שם יי' אקרא ומשה בההוא יומא נפק לגבו לישר' דכתי' בן מאה ועשרים
שנה אנכי היום ומכאן אולפנא ההוא זכאה דאהדרא עילאה בה כד מטי יומא לאסתלקא מעלמא כמו עלאה
ההוא חכמתא לאוסף ה' רוח קדושה בגיניה ותנא לן ממשה דכתי' בן מאה ועשרים שנה אנכי היום ושנה וגו' ולא
את בטירה הזאת ולמורה את בני ישר' ולאו מלה כתי' לא תמנע טוב מבעליו כלא כי לקח טוב נתתי לכם בהיות
לא ידך לעשות עד לא תסתלק מעלמא ולא יתיהיב לך רשותא. א"ר חייא האי קרא מיניה אולפנא חוכמתא שלאחר
והכי הוא אבל סופה דקרא הכי שר קשרא מהימנותא במאי דכתי' בהו הוא דאתמר צדיק וישר הוא בלחוד הוא
הוא כולא הוא חד כלא פרודא דאי תימא כלהו סגיאין איינון חזר ואמר הוא כולהו והוא כולהו סלקן ומתקשרן
ומתאחדן בחד וכולא הוא והוא קיים והוא יהא והוא חד בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין. עד כאן מתקשרן מלי
ומתאחדן מלי קדשי דשמא דקב"ה זכאה חולקיה מאן דקאמר להלכא ויודע לאתקפא כדקא יאות ולא איהו קארי ולא ידע
למאן דקארי אתרחיק קב"ה מיניה ותנא לן דכתי' קרוב יי' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת קרוב יי' לכל קוראיו
למאן קרוב הוא לכל אשר יקראוהו באמת וכי אית מאן דקרי ליה בשקרא
אמר רבי אבא אין

[illegible] אשר יקראוהו באמת מאי באמת

דכתי' תתן אמת ליעקב [illegible] לכל אשר יקראוהו באמת כתי' זכאה חולקיה למאן דנפק ונפק למדינה אחריתי דקו
כתי' ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום וכתי' ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי. תניא אמר
ר' יצחק כל פני תיקונין וכל פני מלכין [illegible] תקנא דאתמסרן כב"י כולהו חייבין עבדין [illegible] לעילא מאי [illegible] כמה דכתי'
שאתה לא כבנו מותם דהא כל פני תיקונין לא משתכחין כדקא יאות כתי' א' אומ' וילבש צדקה כשריון וכתי' א' אומ' וילבש בגדי
נקם תלבשת לא קשיא [illegible] וילבש צדקה בזמנא דישראל זכאין הא דלא זכאין וילבש בגדי נקם וגו' א"ר יוסי מאי [illegible] כמה דתנינן
דהכא לא מתחברן לאתברכא [illegible] דנהרא כנ"י בזמן קב"ה [illegible] לא כבנו מותם מאי לך לא [illegible] אחד [illegible]
ואחד [illegible] א"ר שמעון כל זמנא דהוי [illegible] בגלותא כב"י [illegible] קב"ה לא מתברך בגלותא [illegible]
[illegible] ורשעים עד אימת [illegible] הללויה. א"ר אבא [illegible] קום דכתי' [illegible] לא [illegible]
[illegible] לאתערא [illegible] קב"ה [illegible] דאינון חייבין [illegible] הכי [illegible] מנה [illegible]
[illegible] קב"ה כדקא יאות [illegible] אבל [illegible] לא כבנו מותם [illegible]
[illegible] א"ר יהודה [illegible] חייביא [illegible] ברכאן [illegible] א"ר אבא [illegible]
[illegible] קב"ה [illegible] על כל אינון [illegible]
ר' [illegible] ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים וגו' זכאין אינון ישראל על כל שאר עמין [illegible]
[illegible] קב"ה לא [illegible] דכל [illegible] קב"ה עמהון בגלותא [illegible] ואף גם זאת בהיותם
בארץ אויביהם וגו' [illegible] ואף גם זאת [illegible] קב"ה [illegible] ישראל [illegible]
לא [illegible] דאינון [illegible] לא אף גם זאת [illegible] ואף גם זאת [illegible]
[illegible] על [illegible] ואף גם זאת [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] קב"ה [illegible]
[illegible] לבנוי [illegible] ישראל [illegible] כב"י [illegible]
[illegible] וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכור [illegible] קב"ה [illegible] לישראל [illegible]
[illegible] א"ר יהודה [illegible]
[illegible] ניסין [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ה' [illegible] ה' [illegible]
[illegible] ה' [illegible] קב"ה [illegible] דכתי' מן העולם ועד העולם [illegible]
[illegible] תניא א"ר יהודה [illegible] קב"ה לא [illegible] ישראל [illegible] לא [illegible]
[illegible] ת"ם ונשלם שבח לא-ל בורא עולם

[illegible]

והוא רוכב ע״א ושני נע״ו כלומ׳
שהיה היה רוכב על האתון ועל הנערי׳
והעלימו מן העין בחרשי כד יומים׳
עוהו ולזה היו שנים לקסום ואחד
למעבר חד ג״ין ומיתו בלהט החרב
של מלאך ולזה אמר וילך שפי כתרגו׳
ואזל יחידאי׳

רבי חבא הוה אתי מטבריה לבי
טרוניא דחמוי ור׳ יעקב בריה
הוה עמיה׳ איערעו בכפר טרשא
כד בעו למשכב אמר ר׳ חבא למריה
דביתא אית הכא תרנגולא׳ א״ל מרי
דביתא ומאי׳ א״ל בגין דקאימנא
בפלגות ליליא ממש׳ א״ל לא
אצטריך דהא סימנא לי בביתא
דהדין טקלא דקמי ערסאי מלינא
ליה מיא ונטיף טיף טיף בפלגות ליליא
ממש אתרקו כולהו מיא ואתגלגל הא׳
קטפא וצוחים ואשתמע קליה בכל ביתא
וכדין הוא פלגות ליליא ממש׳ וחד
סבא הוה לי דהוה קם בכל פלגות ליליא
ואשתדל באוריתא ובג״כ עבד האי׳
אמר ר׳ אבא בריך רחמנא דשדרני
הכא׳ בפלגות ליליא נהים הדוא
גלגלא׳׳

ובין בשני ילדיו נחקור סוד קטן בכנו ולא
משפט בכולה׳׳ וסוד הגן ועץ חיים בתוכו
ושיעורו ועדן נוח וקורה׳ ובכרובים תנה
לבב ותופע בארבע הנהדות לך נהרה׳
ואת להט כרוב הא אש מהפך סבבות להיות
עליו שמירה׳׳ ויגלו במרכבה עמוקות לך
ולנפשך אז יום בשורה׳ בשורה אז לנפשך
אחריך היות תוך צרור חיים צרורה׳׳ צבול
תעל ברדת גיון שאולה׳ כתשבי בעלות
בסערה׳׳

בזוהר פ׳ בלק כשבאו להרוג לבלעם
ז״ל׳ כיון דחמא ליה פינחס פרח באוירא
והוה מסתלק מעינא דמאקלא לבני
חילא אמר מאן דידע לפרח בתריה
דההוא רשע׳ צליה בדיה דשמא
דדן קם ונטל שולטנו דשליט על
תריאין וכרח ואסתלק וכו׳ סוף כבר
לגבי פינחס׳ א״ל רשע כמה גלגולין
בישין עבידת על עמא קדישא׳ א״ל
לצליה ולמה לצליה׳ ולא קטליה פינחס
לפי שנהרג בחרבו ולא בשמא׳ וחרבו
ביה חקיק עליה חויא מהאי סטרא
ומהאי סטרא ובלעם רש״י אחזוה אזיל
לקדמות נחשים ולא היתה חרבו פוגעת
בו׳ עד דאתא צליה דאתא מדן ואתחזי
ביה יהי דן נחש ע״ד גבר נחש של דן על
חויא דחרבא וקטליה ולא בשמא דלא
חזי לאדכרא עליה שמא קדישא עילאה
בגין דלא תיפוק נשמתיה ותתגלגל
במלין דדרגין קדישין ויתקיים מה
דאמ׳ תמות נפשי מי׳ בהאי שעתא
עמדי כמה זיני מותא ולא מית׳ עד
דנטל חרבא דהוה חקיק חויא מהאי
סטרא וחויא מהאי סטרא ומ׳ פינחס
בדידיה יתקטיל ובדידיה ימות ובה
תפוק נשמתיה׳ ובה תתגלגל והכי מיתה
בלעם ולא אתקבר לעלמין׳ וגרמוי
כולהו אתרקיבו ואתעבידו כמה חיון
מזוהמין מזיקי שאר בריין׳ ואפילו
תולעי׳ דהוו אכלי בסריה אתעבידן
חיון׳׳

וסוף דבר בני שם טוב קנה לך הכי
טוב סחרו מכל סחרה׳׳ ראה שלש
עטרות הם ושם טוב עלי גבם
כ״צנה א׳ עטרה לעטרה׳׳ יעטרך א׳ רצונו
וחסדו לך יהי שדין ותחדה׳׳ ועם
בת גילך תגיל׳ וישיסאל שניכם
כאברהם ושרה׳׳

קערת כסף שְׁמָהּ

אלה דברי שירת המוסר

צור לנפש ומרפא לבשר בתיה ק״ל בתי הנפש והלחשים כתים מלחימל טוב לתת לנער דעת וחכמה לפתאי לה לבישׁ מחלצות והמר הבגדי הצואים ואז שיריה בפז לא מסולאים נקרא שמה קערת כסף כקרבן הנשיאים חיבלה החכם המשורר ר׳ יוסף האזובי ע״ה ויתנה שלוחים לבנו תמוזרון שמואל ביום חתונתו וביום שמחת לבו להורות ר רעיוניו לאמר זה הדרך לכו בו וזה מפתח שפתיו׳ אז אמר עופר פאר נפשי ומהללה עופל ידידותי ומגדלה׳ ומגדלה שלום לך שלום צבי חשקי בר רצון יחידתי ומשאלה׳ שרתי לך שירה קחה מנחה׳ לנפשך הובאת להשכילה׳ אך קערת כסף קראתיה כי כך זמיריה ומשקלה׳ בני קח מיהוסף לך קערת כסף בתוך חמרי כוסף לשי הובלתיה שפתה ספירים מפיקה עם דדים נגידי מוסרים אשר מלאתיה׳ רצה חמרי נופך אשר פיה שופך ואל תהיה הופך קערה על פיה׳ אחרי כן פתח את פיו בשפה ברורה וידבר את דברי

השירה׳

בני שורה וקח כוס תשורה ושי מאב בך
נפשו קשורה׳
תשורת שיר לסדך להישיר נתיבך קום ובך
התחת גערה׳
אני הורך לזאת אורך ומי זה כתב יורה
לבן דרך ישרה:
שמע אב לך יתאב וידאב ונפשו על
פרידתך מצרה׳
שמע אלי ואל תבוז למלי ואם יגון מצאני
וצרה׳
שמי אזוב אבל מלי ארזים ומאמרי
כסנסני תמרה׳
ארי הלב ומתראה כשועל ולי בשיר זרוע
עם גבורה׳ בוכב
לדודי צוף בפי וכפי עקיצה למדגיזי עדי
קמתי דבורה׳
פרוד נגזר ביני ובינך דבריקח מקום ספני
תמורה״
הכינותי לך שולחן חמודות ובו כל זני
מוכר לבידה״

ועליו ק״ערת כסף נשיאים בהתנדב לקרב לשי למורא
אמדך לטוב לך לא לתגמול שכר כסף חליצות וחגורה׳
קנה שם ועשה חיל ובזה גמולי רב ומשכורתך יקרה״
הלא שמך כשם הרב זקינך שמואל הארי שבחבורה׳
שמך כשמו יהי דרכך כדרכו דמה אליו בתם לבב וישרה׳
ירא האל ובו תדבק בכל לב ודע כי הוא אלהים חי ומורה׳
והאחד והראשון ואחרון ועילת כל אשר נוצר ונברא״
ונפרדי עשרה הם שכלים והכבוד למעלה מעשרה״
מקום תבל ואין הכל מקומו ואיך מעון יכילהו ובירה״
שחקים לא יכילהו ותבל ואם בחר בעיר שלם לדירה׳
אדון עולם באין גשם ולא אות דבר שלחן ומעשה המנורה׳
ועולמו בששה אז בראו ברא לא ביד אך באמירה׳
יצרו תכביד טבע מסרו אבל התנה תנאי מעת יצירה׳
תנאי התנה היות נהפך כחפצו ומי הוא יעבור דתו ומורה׳
בני אל תעבור פיהו ודתו זכור תמיד זכירה עם שמירה׳
רדוף אחר בני חכמה ומוסר יקר תשיג בחברתם ומשרה׳
וחברת הכסיל [illegible] תעזוב הלא טוב עמדך עם צנועים [illegible]
והזכר בני מן הצנועים נשיקתם נשיקת נעתרה׳
ודוב לקחם ושיחם אל ישיתך שפתם צוף ולבותם מרירה׳
מלוא ימים בחר לך לא עלמים עצתם רעו ובנינם סתירה
בחרפי סופרי לא פי ספרים עשה לך רב שתבטח בספרא׳
בפי חכם חכמות פנים יקרים ובספר לבד אחד בצורה׳
קנה חכמה קנה בינה ידידי ואל תתיר לנפשך המכירה׳
ומחכמה יונית סור נטה לך ואל תקרב לך אמרין נזירא׳
נטה מעל כרמיה הכי מן סדום גפנה ומשרמו עמורה׳
תביאיך בני לידי מבוכה וכמעט אומרה לידי כפירה׳
עסוק פעם בדקדוק או בפסוק אבל עסקך שית בגמרא׳
לדעה סוד יסוד איסור והתר והבדל בין פסולה לכשרה׳
ובין טמא ובין טהור להבדיל ודין שור בבור ומבעה עם בעירה׳
ורב אלפס הדר שבלו תחפש ומי הרבי״ץ כמותו דת והורה׳
רעיבי דת אזי לחמו כלחמו ולולי בא אזי כלתה הדרה׳
ומשה אחריו איש האלהים לספיר יספריו אין ספירה׳
ספריו יקרו מפז ומהם שפת עבר ויש בלשון קטורה׳
קטורה שים באפיך דבריו הלא יורו לאיש דרך ישרה׳
בהלכותם תנה לך מהלכים ומפיהם קחה מצוה ותורה׳
ולפעמים כלך אחר דרשות מכילתא והספרי וספרא׳
בני בשיר שעה ודעה דרכיו ובמליצה תהא נפשך זהירה׳
עדי תוליד כאביך בני שיר הטוב מגיות לך נפש עקרה׳
צרוף אותו עדי צאתו מזוקק הניעהו כהגע בבכורה׳
ועל הכל באגרת שלוחה תנה לב להיות זכה וברה׳
בספרו האנוש ניכר ובכתב לשכל שולחו עדות ברורה״

ויש בני איש אשר שלח כתבו וערוה בכתב גילה ועירה׳
והיזהר במכתבך בני כי נעים מכתב מפאר שיר ושירה׳
בני כתר זעיר עוד ואחוה לך דיני במוסרי ואקרא׳
היה שסכל דרכיך ושוקל ומעשיך תכלכל במשורה׳
בחר מזה קצוות הממוצע והוא הטוב והישר מקורה׳
תנהג נפשך חקה וכן תן לגוף חקו עשה בינים פשרה׳
אכול ושתה אמור לך אך במשפט אכול לא להיות לזרה׳
ואם תגביר בך נפש מאוה משולבה והסירה מגבירה׳
אבל במחלצות תעבור קו הכי בלבוש כבוד גבר יהדרה׳
מעט שינה וכן מעט תנומות וכמה מחמדים בתעורה׳
ומעצלות מנע עצמך ולא טוב בנמהרת אכל בהיות יהירה׳
ימי מועד וחג הכון להכן בדת צורך ודיה לחקרה״
הכי לא נתנו בלבד לשבעה בשר מחים ויין רקח לשכרה׳
ואף כי וממנוחה יוסף וזה טעם וסוד נפש יתירה׳
ולילו ויום להתפלל בבית אל עלה אכן בכובד ראש ומורה׳
ועל מושב מקומות אל תדקדק ומאז אין ישיבה בעזרה׳
אנוש יקיר מקומו אך מקומו בלי יוסף לאיש כבוד והדרה׳
ואיש יקראך לקרוא בבית אל מהרה חוש ואל תחוש לשורה׳
ואם מעיר לעיר תלך ושם זאת והתנהג בדת המחמירה׳
והוקר רגלך מרעך פן בך יקוץ ולא יבחר בחברה׳
ראה לב האנוש יכסוף לגשם וקץ בו אם ירידתו תדירה׳
היה אחד בפה ובלב בעלא כבן צחר בדברי המערה׳
גמול חסד לדלים אך בצנעה ובסתר היה להם לסתרה׳
כמסתיר רכוש תבזור הלא תור לא נרצה כבשה או שעירה׳
לשואלך ואם לא אט ענהו ודי אם ידך מתת עצורה׳
הלא דברי בני משרה בנחת וממדות נבלה קול הברה׳
לשון הרעה ואזמרו תתעב כשלח היא ותער השכירה׳
ומדבור מגונה סור הלא צור אזי עיקש כיונק טהורה׳
רכילות אם לא אומרו אם לקבל חדל כי היא למדרון ראש ותגרה׳
ואם תשתלך סודו עמיתך תנה לו לב בחדר לבך קבורה׳
וכן סודך גדור ונעול בפניו נעול דלתי שפתיך וסגרה׳
אסירך הוא ואם ימס אסורו תהי נפשך בידהו אסורה׳
עזוב חמה ואף נחש הלא לאיש נביאים החטיא כעס עברה׳
ודרך גאוה שקץ ותעב וכן שקץ אנוש נפשו יהירה׳
גבה לבב מפרק כל צלעיו בעת לכתו ומפרקתו שבורה׳
דבריו צחנה וסחי לשומע ושולח לאפם הזמורה׳
הלוא גאון ישקץ איש להבאיש ולו חכם כדניאל ועזרה׳
רדוף ענוה וכבוד ירדפיך וגם מגאוה תשיג שררה׳
קנה דורים באחריתך וכבוד תהי נפשם בלא הון לך
מכורה׳

צותרך

והמוקר לכבד כל בני איש ואף אם
הם במדרגה צעירה׳ ואל תדין
בני אדם למראה ויש
קודר ולא נפש בהירה׳ ואל תזכור
בסוד חברה המונית דבר תורה
מקובל או סברא׳ הלא לועג תהי
לרש כמזכיר יבשרו לאיש ידו
חסרה׳ והקוביא ודומה לה תשקץ
וקומתה תגדע כאשרה׳ וממושב
אנשיה ברח לך ותהיה לך ראייתה אסורה׳
הכי תוליד מתים שולל וערום ואין סות
בסתיו וכסות בקרה׳ שחוק נקרא ואולם
בעקיבו בעכרון ואחריתו מארה׳
ברח מכל דבר דבה ושמץ ברח מכל מדה
כעורה״ ראה עבד אזי ישמש בחלוק
מבלי שפה ואמרה״ בני היום חתונתך
ושמחת לבבך שישב ביעלת חן ועפרה״
ביעלת חן ובת שרים ושועים׳ ובה תשגה
ואל תשגה בזרה״ ראה כדמות תמונתך
חמורי׳ ואל תשתת יפה צורה הדורה׳
ואם פגע בך מנוול והכלו לך טמון ובור
חפר וכלה״ משוך אותו לבית מדרש
ומושבות כסיל שמה תפתיח מהרה״
ועת יחם לבבך לחטוא לבית אל עלה כי
היא עליית המקרה״ ודע כי יש אה
שופטים על בני ולפי זריעה הקצירה׳
בני עודך במוקדי הנעורים והילדות לא
יבער בכירה״ חדל מבוא בני אגן
אלהים כתמר לעלות לאחוז בפארה
וכמה מיהרו לעלות והרסו ודמו לעשן
בגן עקידה׳ וכן סוד משאול טעם
למצות אלהינו אבל תאמר גזרה׳ שעה
עד יעבור נוער ובאו ימי שיבה
ומכתה המדורה״ ויאמין לבך בדת
ונפשך כמגדל עוז וכעיר הבצורה׃
כלך אצל בני מחקר ואזי עשה בהם
דרישה וחקירה״ חקור טעם
למצות אל וחקיו עדי יגלה לך טעמם
וסתרה׳ וצא אזי לחקור סודות בראשית
ותצא מאפלה לאורה״ עדי תשיג דבר
אדם ועצרו׳ זה ערום אשר רשתו מזורה׳

וכין למעלה
השלם השיר׳

157888

ויתהלך חנוך א'ה' וכו' אותו אל'
בספר היכלות אמ' ר' ישמעא'
אמרתי למטטרון מפני מה אתה
נקרא בשם קונך בשבעי' שמות
ואתה גדול מכל השרים וגבוה מכל
המלכי' וחביב מכל המשרתי'
ונכבד מכל הצבאים ורב מכל האדירי'
בגדולה ובמלוכה ובכבוד השיב
ואמ' לי מפני שאני חנוך בן ירד
כשחטאו דור המבול וסרחו במעשיה'
ויאמרו לאל סור ממנו מה עשה הקב"ה
נטלני מביניהם להיות עד עליהם בשמי
מרום לכל באי עולם וכיון שלקחני הקב"ה
לשמש זה כסא הכבוד ואת גלגלי
המרכבה ואת כל צרכי השכינה מיד
נהפך בשרי אש לשלהבת וגידי לאש
ועצמותי לגחלי רתמים ואור עפעפי
לזוהר ברקי' וגלגלי עיני ללפידי אש
ושערות ראשי ללהט ולהב וכל איברי
לכנפי אש בוערות וגוף קומתי לאש
יוקדת ומימיני חוצבי להבות אש
ומשמאלי בוערי לפידי אש וסביבותי
מפרחות רוח סערה וסופה וקול רעש
נרעש מלפני ומאחרי דוגמא לזה
אחז"ל לעתיד לבוא הקב"ה עושה לצדיקי'
עושה כנפים ושטים על פני המים פירוש
הכנפים לבישת הכנפי' מלאכות עם
דוגמ' כלי הגוף ולא יתבטלו בביטול
היסודות וכוונתי כי חנוך נתפשט מחומר
הגוף ונתלבש בלבוש רוחני הקושר קשר
רוחני ישרון ומכוח אצילותו עיטרו השם
יתעלה ויתברך העושה במחנות פלאות:

ורנ"ב ע ופלא חנוך ברושמו ק"א
והא ליתנהי עם ד' יי'
עמד ארעא תדום אתגניד וסליק
לרקיעא במימר מן קדם ה' וקרא שמיה
מטטרון ספרא רבא כי לקח אותו אלהי'
בגימ' ברוח סערה העליון במדרש
רות ויתהלך חאה מגו עלמא דבני
נשא אתמשך חנוך זעיר זעיר עד
דאתעביד מה דאתעביד ושרי בדוכתיה
כדקא יאות מטטרון רברבא ממונא
דאנפין דמעה אדרעוק שליטין ושמשין
עילאין ויסד הפייט תקיף מטטרון
שר הנהפך לאש מבשר ועל כל היה
הנ' לדורות כמו שאמ' ז"ל בדורות הש"
חשוב אדם שת אנוש חנוך ויתהל' חנוך
והוא המקבל מהמדה הנ"ל הנקראת גם
היא מט' האבן שמאסו הבונים אותה
המשכיל ומבינה והיא היתה לראש פנה'
על אף אפי' שפים ורמותים על אבן א'
שבעה עינים בה יפיק שאתו מייחד
תפלתו כל שוא' משם רועה אבן ישרא'
היא היד הנטויה היא האבן השתיה
אשר ממנה הושתת העולם השפל
היא סוד הלבנה בחידושה היא האבן
הראשה ועל העניין הזה המופלא
אמ' חכמי' הקדמוני' אשר מקובלת
בעלי השמועה בידם מפי זקיניהם
ורבותיהם בפסוק א' תמר בו שיכוין
אדם שבסוף תפלתו כתב רבי
חמאי בספרו הנק' ספר העיון ג'
תמר בו לכוין לבך בו בעת התפלה
וחליל' שיכוין אדם לדבר
נברא רק לבורא
עולם

לון בשילוב
זכה לרצו"ם
בנין שילוב.

א

עמוד

נתרסק הג' מזותרק

זבח ישרים

ועשית [illegible] יד בבי [illegible]

ולא בגוים

[illegible] יא [illegible]

FOLIO
X893
Z7
Q